നാരായണഗുരുപഠനം

Course Code: M21ML06DE

Discipline Specific Elective Course
Postgraduate Programme in
Malayalam Language and Literature

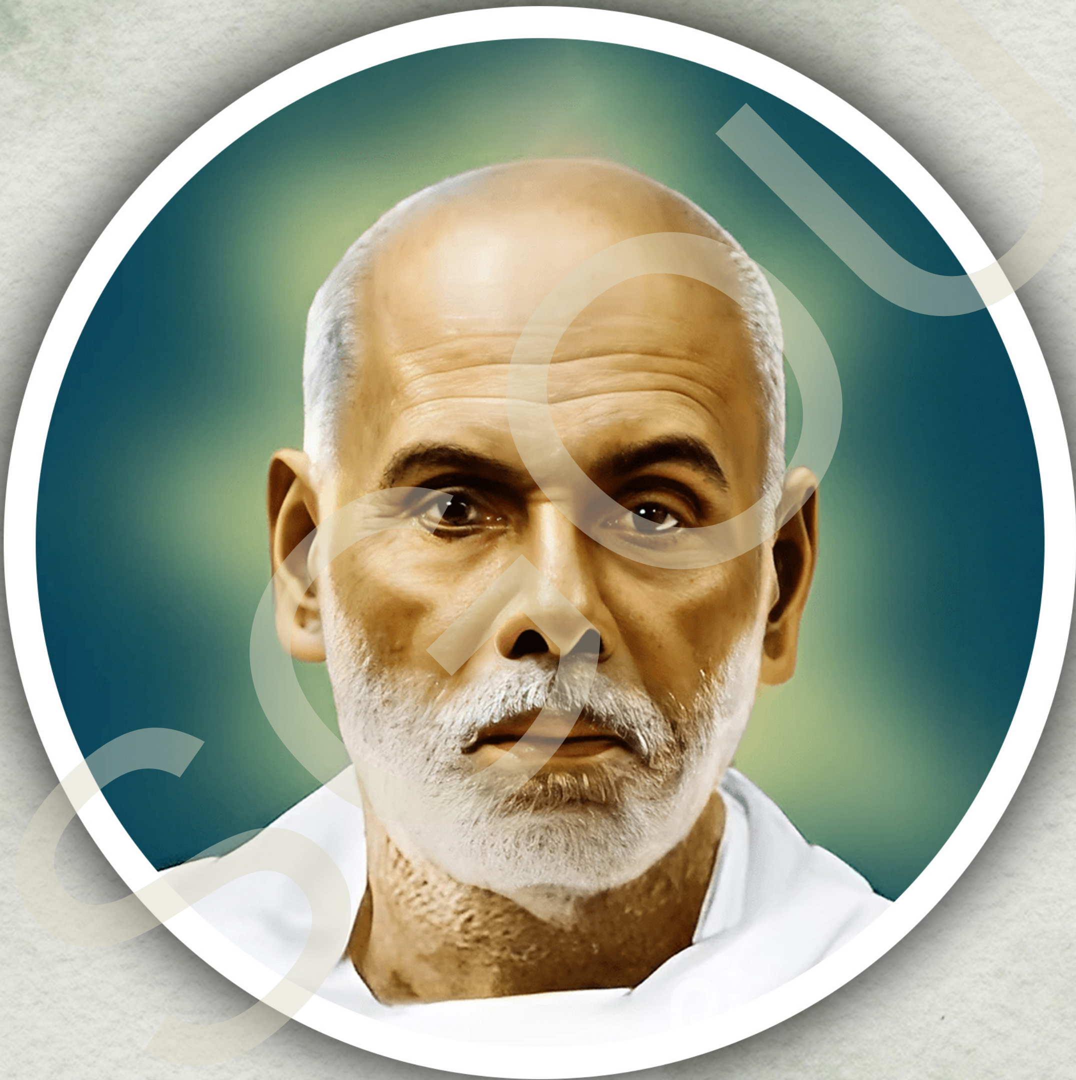

SELF LEARNING MATERIAL

SREENARAYANAGURU
OPEN UNIVERSITY

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

The State University for Education, Training and Research in Blended Format, Kerala

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

Vision

To increase access of potential learners of all categories to higher education, research and training, and ensure equity through delivery of high quality processes and outcomes fostering inclusive educational empowerment for social advancement.

Mission

To be benchmarked as a model for conservation and dissemination of knowledge and skill on blended and virtual mode in education, training and research for normal, continuing, and adult learners.

Pathway

Access and Quality define Equity.

നാരായണഗുരുപഠനം

Course Code: M21ML06DE

Semester - IV

Discipline Specific Elective Course
Postgraduate Programme
Malayalam Language and Literature
Self Learning Material

വിദ്യകൊണ്ട് സ്വതന്ത്രരാവുക

SREENARAYANAGURU
OPEN UNIVERSITY

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

The State University for Education, Training and Research in Blended Format, Kerala

SGOU

നാരായണഗുരുപഠനം

Course Code: M21ML06DE
Discipline Specific Elective Course
MA Malayalam
Semester - IV

വിദ്യകൊണ്ട് സ്വതന്ത്രരാവുക
SREENARAYANAGURU
OPEN UNIVERSITY

All rights reserved. No part of this work may be reproduced in any form, by mimeograph or any other means, without permission in writing from Sreenarayanaguru Open University. Printed and published on behalf of Sreenarayanaguru Open University by Registrar, SGOU, Kollam.

www.sgou.ac.in

ISBN 978-81-973709-7-7

9 788197 370977

DOCUMENTATION

Academic Committee

Prof. Dr. V. A Valsalan
Prof. Dr. R. B. Sreekala
Dr. T. Anithakumary
Dr. Santhosh Manichery
Dr. Rajani N.
Dr. Santhoshkumar T. K.
Dr. Ajith G. Krishna
Prof. Thomas Thamarassery

Development of the Content

Dr. Krishnamoorthy M.V., S. A. Shujad

Review

Content : Prof. Reghunathan Pillai G.
Format : Dr. I.G. Shibi
Linguistics : Dr. Jaya R.S., S.A. Shujad

Edit

Prof. Reghunathan Pillai G.

Scrutiny

Aswani A.P., Deepam S., Dr. Thara S.S., Dr. Deepthi V.S., Dr. Lathika A.C.

Co-ordination

Dr. I.G. Shibi and Team SLM

Design Control

Azeem Babu T.A.

Cover Design

Jobin J.

Production

September 2024

Copyright

© Sreenarayanaguru Open University 2024

YouTube

MESSAGE FROM VICE CHANCELLOR

Dear learner,

I extend my heartfelt greetings and profound enthusiasm as I warmly welcome you to Sreenarayanaguru Open University. Established in September 2020 as a state-led endeavour to promote higher education through open and distance learning modes, our institution was shaped by the guiding principle that access and quality are the cornerstones of equity. We have firmly resolved to uphold the highest standards of education, setting the benchmark and charting the course.

The programmes offered by the Sreenarayanaguru Open University aim to strike a quality balance, ensuring students are equipped for both personal growth and professional excellence. The University embraces the widely acclaimed "blended format," a practical framework that harmoniously integrates Self-Learning Materials, Classroom Counseling, and Virtual modes, fostering a dynamic and enriching experience for both learners and instructors.

The university aims to offer you an engaging and thought-provoking educational journey. The MA Malayalam programme has been meticulously designed to meet rigorous academic and literary standards. This programme blends classical and modern approaches to Malayalam language and literature. We are confident that you will find it intellectually stimulating and personally fulfilling. The Self-Learning Material has been meticulously crafted, incorporating relevant examples to facilitate better comprehension.

Rest assured, the university's student support services will be at your disposal throughout your academic journey, readily available to address any concerns or grievances you may encounter. We encourage you to reach out to us freely regarding any matter about your academic programme. It is our sincere wish that you achieve the utmost success.

Regards,
Dr. Jagathy Raj V. P. 01-09-2024

Contents

BLOCK01 ചരിത്ര സന്ദർഭം, ചിന്താപ്രഭവങ്ങൾ **1**

Unit 1 ചരിത്ര സന്ദർഭം, ചിന്താപ്രഭവങ്ങൾ 2

വിശദപഠനം

1. **രതിവിരതികളുടെ സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലം** - പി. പവിത്രൻ 28
2. **ശ്രീനാരായണദർശനം** - ടി. ഭാസ്കരൻ 34
3. **അയ്യൻകാളിയെ വായിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ?** - സണ്ണി എം. കപിക്കാട് 43

BLOCK02 ജീവിതം: ഉപാഖ്യാനങ്ങൾ **52**

Unit 1 ജീവിതം: ഉപാഖ്യാനങ്ങൾ 53

വിശദപഠനം

1. **ശ്രീനാരായണഗുരു സ്മരണകൾ** - കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള 79
2. **ജീവിതസായാഹ്നം** - ഡോ. നടരാജൻ (നടരാജഗുരു) 83
3. **നാരായണഗുരു - ഒരു പഠനം** - പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ 87
4. **ഗുരുവാങ്മയം** - വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി 92

BLOCK03 പ്രമേയങ്ങൾ (കൃതികളിലൂടെ) **99**

Unit 1 പ്രമേയങ്ങൾ (കൃതികളിലൂടെ) 100

വിശദപഠനം

1. **ജാതി - ജാതിനിർണയം, ജാതി ലക്ഷണം** - ടി. ഭാസ്കരൻ 102
2. **അറിവ് - ആത്മോപദേശശതകം** - ടി. ഭാസ്കരൻ 118
3. **ആത്മം - ആത്മോപദേശശതകം, ദർശനമാല** - ടി. ഭാസ്കരൻ 150

BLOCK04 ശ്രീനാരായണഗുരു പഠനങ്ങൾ **174**

Unit 1 ശ്രീനാരായണഗുരു പഠനങ്ങൾ 175

വിശദപഠനം

1. **സ്വത്വം ശരീരം അന്തഃകരണം** - ഉദയകുമാർ 177
2. **ചരിത്രത്തെ അഗാധമാക്കിയ ഗുരു** - കെ.പി. അപ്പൻ 190
3. **നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങൾ** - കെ. വിനോദ് ചന്ദ്രൻ 198

ചരിത്ര സന്ദർഭം, ചിന്താപ്രവാഹങ്ങൾ

BLOCK-01

SGOU

Unit 1

ചരിത്ര സന്ദർഭം, ചിന്താപ്രഭവങ്ങൾ

Learning Outcomes

- പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിന് മുൻപുള്ള കേരളത്തെ അറിയുന്നു
- കേരളീയാധുനികതയെ മനസിലാക്കുന്നു
- ജാതിവിരുദ്ധവ്യവഹാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസിലാക്കുന്നു
- കൊളോണിയലിസവും മിഷനറി ഇടപെടലുകളും അറിയുന്നു
- ഗുരുവിന്റെ സാമൂഹ്യ ഇടപെടലുകളെ മനസിലാക്കുന്നു
- ഗുരുവിന്റെ അദ്വൈത ദർശനം അറിയുന്നു
- വിശദപഠനത്തിനുള്ള ലേഖനങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുന്നു

Background

ലോകത്താകമാനം നിലനിന്നിരുന്ന രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയെ മാറ്റിമറിക്കാനും നൂതനമായ സാമൂഹ്യക്രമം സൃഷ്ടിക്കാനും പ്രേരണ നൽകുന്നതായിരുന്നു നവോത്ഥാനം. പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിലുണ്ടായ ജനകീയനവോത്ഥാനം ദേശീയനവോത്ഥാനത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണെന്ന് പറയാം. ആധുനികകേരളത്തിന്റെ പിറവി കൊളോണിയൽ കാലത്തോടെ ആരംഭിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വ കൊളോണിയൽ താല്പര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യക്രമം ഇവിടെ സംജാതമായി. ഫ്യൂഡൽ ഭരണസംവിധാനങ്ങൾക്കകത്ത് ജീവിച്ചിരുന്ന കേരളീയ സമൂഹത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന അധഃകൃതജനവിഭാഗത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പൗരാവകാശങ്ങളുടെയും പുതുലോകത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചിന്തകൾക്കാണ് കൊളോണിയൽ കാലഘട്ടം കാരണമായത്. ഭൗതികജീവിതസാഹചര്യങ്ങളെ ആധുനീകരിച്ചതു മാത്രമല്ല വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ ജനാധിപത്യസമൂഹത്തെ വാർത്തെടുക്കാനുള്ള ചവിട്ടുപടിയാവുക കൂടി കൊളോണിയൽ ഭരണംകൊണ്ട് സാധിച്ചു. കർക്കശമായ ജാതിവ്യവസ്ഥ, ഹൈന്ദവവിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ, ബൂർഷ്വാ താല്പര്യങ്ങൾ, അനാചാരങ്ങൾ, അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ ഇവയാൽ കലുഷിതമായ കേരളീയസാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയിലേക്ക് കൊളോണിയൽ നവോത്ഥാനവും ജനകീയ നവോത്ഥാനവും വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങൾക്ക് വഴിതെളിച്ചു.

കേരളീയനവോത്ഥാനം പുരോഗമനാശയങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കുന്ന വൈഷ്ണിക വ്യക്തിത്വങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിനു കീഴിലായിരുന്നു ശക്തി പ്രാപിച്ചത്. നാടുവാഴിത്തകേരളത്തിലെ ജാതിവിഭജനവും ശ്രേണീകൃതജാതിവ്യവസ്ഥയിലെ അയിത്തമുൾപ്പെടെയുള്ള ദുരാചാരങ്ങളും പ്രതിരോധിക്കാൻ അധഃകൃതജനവിഭാഗം മുന്നിട്ടിറങ്ങുന്നതോടെ ഈ പോരാട്ടങ്ങൾക്ക് ശക്തി വർധിച്ചു. ഇ.വി. രാമസ്വാമി നായ്ക്കർ, ശ്രീനാരായണഗുരു, അയ്യൻകാളി, പൊയ്കയിൽ അപ്പച്ചൻ, സഹോദരനയ്യപ്പൻ, പണ്ഡിറ്റ് കറുപ്പൻ തുടങ്ങി ധാരാളം നവോത്ഥാനചിന്തകരുടെ ആശയങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും പരിണിതഫലമാണ് കേരളീയ നവോത്ഥാനം. പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളത്തിലെ ജാതിവ്യവസ്ഥ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും കർക്കശമായ ഒന്നായിരുന്നു. ജാതിശ്രേണി ബ്രാഹ്മണരെ മുകളിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. താഴ്ന്ന ജാതികളായ ഈഴവർ, പുലയർ, പറയർ തുടങ്ങിയ സമൂഹങ്ങളെ തൊട്ടുകൂടാത്തവരായി കണക്കാക്കി. തൊട്ടുകൂടായ്മയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആചാരങ്ങൾ വളരെ കഠിനമായിരുന്നു. താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർക്ക്

ഉയർന്ന ജാതിക്കാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പൊതുവഴികളിൽ നടക്കാനോ, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാനോ കഴിയില്ല. അയിത്ത ജാതിക്കാരന്റെ നിഴൽ പോലും ഒരു ബ്രാഹ്മണനെ മലിനമാക്കുകയും കഠിനമായ ശിക്ഷകളിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തരത്തിൽ സാമൂഹിക ഇടപെടലിന്റെ നിയമങ്ങൾ വളരെ കർശനമായിരുന്നു. ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങൾ, പൊതുസ്ഥാപനങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസ അവസരങ്ങൾ എന്നിവയിൽനിന്ന് ഈഴവർ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടു. അടിസ്ഥാന മാനുഷിക അന്തസും സാമൂഹിക ചലനാത്മകതയ്ക്കുള്ള അവസരങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ട മറ്റ് താഴ്ന്ന ജാതി വിഭാഗങ്ങളിലേക്കും ഇത്തരം ഒഴിവാക്കൽ വ്യാപിച്ചു.

പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെ കേരളത്തിലെ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർക്കിടയിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് ഈഴവർക്കിടയിൽ, വിദ്യാഭ്യാസം, പൊതുഇടങ്ങൾ, ക്ഷേത്രങ്ങൾ എന്നിവയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനവുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കടുത്ത അസംതൃപ്തി വ്യാപിച്ചു. 1903-ൽ ശ്രീനാരായണ ധർമ്മപരിപാലന (എസ്.എൻ.ഡി.പി.) യോഗം രൂപീകരിച്ചത് ഈ നവോത്ഥാന പോരാട്ടത്തിലെ ഒരു സുപ്രധാനനിമിഷമായിരുന്നു. ഗുരുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഈ സംഘടന ഉയർന്നുവന്നതെങ്കിലും, ജാതിവ്യവസ്ഥയോടുള്ള വലിയ അസംതൃപ്തിയുടെ ഫലമായിരുന്നു അത്. ഔപചാരിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തിന് മുമ്പുതന്നെ കേരളത്തിൽ ചില പരിഷ്കരണപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നിരുന്നു. ഡോ. പൽപ്പുവിനെപ്പോലുള്ള നേതാക്കൾ ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അവകാശങ്ങൾക്കായും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും തൊഴിലിലും മതിയായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കാനും സമ്മർദം ചെലുത്തി. താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരുടെയും അയിത്ത ജാതിക്കാരുടെയും അവകാശങ്ങൾക്കായി പോരാടിയ മഹാരാഷ്ട്രയിലെ ജ്യോതിറാവു ഫൂലെയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള വലിയ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഈ പരിഷ്കരണ ആശയങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ചു.

നാരായണഗുരുവിന്റെ പരിഷ്കരണ നിലപാട് ഈ ആദ്യകാലശ്രമങ്ങളെ കൂടുതൽ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുകയും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ അവകാശങ്ങളിൽനിന്ന് ആത്മീയ വിമോചനത്തിലേക്ക് സംവാദത്തെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. 'ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തമായ ആഹ്വാനം ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ വിമർശനം മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരെയും തുല്യരായി കാണുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ പുനർനിർമിക്കാനുള്ള ശ്രമം കൂടിയായിരുന്നു. ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ കാലത്ത് കേരളത്തിലെ ഹിന്ദു മതം ജാതി സമ്പ്രദായങ്ങളുമായി ആഴത്തിൽ ഇഴുകിച്ചേർന്നിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണർ പ്രധാന ക്ഷേത്രങ്ങളും മതപരമായ ആചാരങ്ങളും നിയന്ത്രിച്ചു. താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരെ ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിൽനിന്നോ ആത്മീയഅധികാരത്തിൽനിന്നോ ഒഴിവാക്കി. ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ജാതീയതയിലും മുങ്ങിക്കുളിച്ച സവർണഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ഈ പതിപ്പ് സാമൂഹികവിഭജനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. മതപരവും ആത്മീയവുമായ ജീവിതത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം ഉയർന്ന ജാതിക്കാർക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. നാരായണഗുരുവിന്റെ മതതത്വശാസ്ത്രം ഈ അടിയുറച്ച വ്യവസ്ഥിതിയെ സമൂലമായി വെല്ലുവിളിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. 1888-ൽ അരുവിപ്പുറത്ത് ശിവവിഗ്രഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ചതിലൂടെ ഗുരു പ്രതീകാത്മകമായി മതപരമായ ആചാരങ്ങളിൽ ബ്രാഹ്മണകുത്തക തകർത്തു. താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരനായ ഒരു വ്യക്തി നടത്തിയ ഈ പ്രവൃത്തി യാഥാസ്ഥിതിക ഹിന്ദുവ്യവസ്ഥിതിയിൽ പ്രകമ്പനം സൃഷ്ടിച്ചു. ആത്മീയത സാർവത്രികമാണെന്നും ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക ജാതിയുടെ മാത്രം അവകാശമല്ലെന്നും ഗുരുവിന്റെ പ്രഖ്യാപനം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.

നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ആരംഭിച്ചതും പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിൽ പ്രതിധ്വനിച്ചതുമായ വിശാലമായ ഭക്തിപ്രസ്ഥാനവും നാരായണഗുരുവിന്റെ ആശയങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ചു. കബീർ, തുക്കാറാം, രവിദാസ് തുടങ്ങിയ സന്യാസിമാരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഭക്തി പാരമ്പര്യം എല്ലായ്

പ്പോഴും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കാൾ ദൈവത്തോടുള്ള വ്യക്തിപരമായ ഭക്തിക്ക് ഊന്നൽ നൽകിയിരുന്നു. ആത്മീയസമത്വത്തിന് ഗുരു നൽകിയ ഊന്നലും ബ്രാഹ്മണിക്കൽ ആധിപത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനവും ഭക്തിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആദർശങ്ങളെ ആകർഷിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, സാമൂഹികപരിഷ്കരണത്തെ ആത്മീയ തത്വചിന്തയുമായി സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഗുരുവിന്റെ പ്രവർത്തനം ഭക്തിപ്രസ്ഥാനസന്യാസിമാരെ മറികടന്നു. സന്യാസിമാർ പലപ്പോഴും വ്യക്തി ഭക്തിയിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചപ്പോൾ, നാരായണ ഗുരു സാമൂഹികസമത്വത്തെ ആത്മീയ വിമോചനവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ജാതിവ്യവസ്ഥയെ തകർക്കുക എന്നത് ഒരു സാമൂഹിക ആവശ്യം മാത്രമല്ല, ആത്മീയമായ അനിവാര്യതയുമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം, തൊട്ടുകൂടായ്മ ഇല്ലാതാക്കൽ, മിശ്രവിവാഹങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കൽ എന്നിവ കൂടുതൽ സമത്വപൂർണമായ ഒരു സമൂഹം നിർമിക്കാനുള്ള മാർഗങ്ങളായി അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

ഗുരുവിന്റെ ദർശനങ്ങൾ ആത്മീയപാരമ്പര്യങ്ങളിൽ ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയിരുന്നുവെങ്കിലും അക്കാലത്ത് ഇന്ത്യയിലുടനീളം വ്യാപിച്ച ആധുനികപരിഷ്കരണചിന്തയും അവയെ സ്വാധീനിച്ചു. 1892-ൽ കേരളം സന്ദർശിച്ച സ്വാമി വിവേകാനന്ദനെപ്പോലുള്ള നേതാക്കൾ പരിഷ്കരണവാദവ്യവഹാരത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ പ്രധാനപങ്ക് വഹിച്ചു. മാനവികതയുടെ ഐക്യത്തിന് വിവേകാനന്ദൻ നൽകിയ ഊന്നലും ജാതിവ്യവസ്ഥയെ ഒരു സാമൂഹികതിന്മയായി വിമർശിച്ചതും കേരളത്തിലെ ചിന്തകരെ ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിച്ചു. മതം സമത്വവും സാമൂഹികസേവനവും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്ന വിവേകാനന്ദന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് ആത്മീയത എല്ലാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിരിക്കണം എന്ന നാരായണഗുരുവിന്റെ വിശ്വാസവുമായി ചേർന്നുനിന്നു. ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ സമകാലികനായ മഹാത്മാഗാന്ധിയും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തൊട്ടുകൂടായ്മയുടെ പ്രശ്നത്തിൽ ഇടപെട്ടു. ദലിതരുടെ ഉന്നമനത്തിനായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രചാരണങ്ങൾ കേരളത്തിലെ ഗുരുവിന്റെ ശ്രമങ്ങളുമായി സമാനതകൾ കാണിച്ചു. ഗാന്ധിയുടെ ശ്രദ്ധ രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ പരിഷ്കരണത്തിലായിരുന്നുവെങ്കിലും ഗുരുവിന്റെ സമീപനം സാമൂഹികവും ആത്മീയവും ധാർമികവുമായ മാനങ്ങളെ സംയോജിപ്പിച്ചു.

നാരായണഗുരുവിന്റെ പരിഷ്കരണ തത്വചിന്തയുടെ ഒരു പ്രധാന വശം വിദ്യാഭ്യാസത്തോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയായിരുന്നു. പാർശ്വവല്കരിക്കപ്പെട്ട സമുദായങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനുള്ള ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാർഗം വിദ്യാഭ്യാസമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. എസ്.എൻ.ഡി.പി.യിലൂടെയും മറ്റ് സംരംഭങ്ങളിലൂടെയും താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരായ കുട്ടികൾക്ക് പഠനസൗകര്യമൊരുക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ഗുരു സ്കൂളുകളും വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു. പരമ്പരാഗതമായി വിദ്യാഭ്യാസം ഉയർന്ന ജാതിക്കാർക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ നടന്ന വിപ്ലവകരമായ നീക്കമാണിത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുപുറമെ, സ്ത്രീശാക്തീകരണത്തിനും സാമൂഹിക ഐക്യത്തിനും ഗുരു വാദിച്ചു. അത്തരം കൂടിച്ചേരലുകൾ ജാതിയുടെ കർശനമായ തടസങ്ങൾ തകർക്കുമെന്നും സാമൂഹിക ഐക്യം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുമെന്നും വിശ്വസിച്ച അദ്ദേഹം മിശ്രജാതി വിവാഹങ്ങളുടെ വക്താവായിരുന്നു. ആത്മാഭിമാനം, അന്തസ്, യുക്തിസഹമായ ചിന്ത എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുക്തികൾ പാർശ്വവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ട സമൂഹങ്ങളിലെ പലരെയും സംഘടിപ്പിക്കാനും അവരവരുടെ അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നതിനും പ്രേരിപ്പിച്ചു.

കൊളോണിയൽ ഭരണത്തിന്റെ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലവും കർക്കശമായ ജാതിവ്യവസ്ഥയും ആധുനിക പരിഷ്കരണചിന്തയുടെ ഉയർച്ചയും ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെപ്പോലൊരു പരിവർത്തനാത്മക വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിന് സാഹചര്യമൊരുക്കി. ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ

ആത്മീയ പാരമ്പര്യങ്ങൾ, ഭക്തി പ്രസ്ഥാനം, പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവരുന്ന യുക്തിവാദ ആശയങ്ങൾ എന്നിവയാൽ സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ട ഗുരു സാമൂഹിക പരിഷ്കരണവും ആത്മീയവിമോചനവും സംയോജിപ്പിച്ച ഒരു സവിശേഷ തത്വചിന്ത വികസിപ്പിച്ചു. 'ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദേശം ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ആഴത്തിൽ വേരൂന്നിയ മാമൂലുകളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും സമത്വാധിഷ്ഠിതസമൂഹത്തിനായുള്ള ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് നൽകുകയും ചെയ്തു. ജാതിയുടെ അതിർവരമ്പുകൾ തകർക്കാനും വിദ്യാഭ്യാസം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും സാമൂഹിക ഐക്യത്തിനായി വാദിക്കാനും ഗുരു നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ കേരളത്തിലും ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിലും മായാത്ത മുദ്ര പതിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാരമ്പര്യം സാമൂഹിക നീതി, സമത്വം, ആത്മീയ സമന്വയം എന്നിവയ്ക്കുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ എക്കാലവും പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് ആധുനിക ഇന്ത്യൻ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പരിഷ്കർത്താക്കളിലും തത്വചിന്തകരിലും ഒരാളായി അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റുന്നു. ആയതിനാൽ ഗുരു പഠനം കാലത്തിന്റെ അനിവാര്യതയാണ്.

ഗുരുദർശനങ്ങളെ ആധുനിക ചിന്താപരിസരത്ത് നോക്കി കാണുന്ന ഡോ. പി. പവിത്രന്റെ 'രതിവിരതികളുടെ സാമൂഹികപശ്ചാത്തലം', ഡോ. ടി. ഭാസ്ക്കരന്റെ 'ശ്രീനാരായണദർശനം', എന്നീ ലേഖനങ്ങളും, അയ്യൻകാളിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയതിൽ നിന്ന് ഭിന്നമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന സണ്ണി കപിക്കാടിന്റെ 'അയ്യൻകാളിയെ വായിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ' എന്ന ലേഖനവും സവിശേഷപഠനത്തിനായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

Keywords

ഏകതാ സങ്കല്പം - മനുഷ്യാണാം മനുഷ്യത്വം ജാതി - ഗുരുവിന്റെ പ്രവൃത്തിപഥം - തുല്യനീതി - ജ്ഞാനസന്ദർഭം - പ്രായോഗിക ദാർശനിക പദ്ധതി - ശൈവപാരമ്പര്യം - മാതൃകാസ്ഥാനം - വേദമഴു - ശിവശിലാതുണ്ഡം - കർമകാണ്ഡം - ബഹുസ്വരമനുഷ്യർ - സമത്വബോധം - അദ്വൈതം - പ്രസ്ഥാനത്രയം

Discussion

ശ്രീനാരായണഗുരു

ഭാരതീയർക്ക് 'മാനവികത' എന്ന ഏകതാസങ്കല്പം അചിന്ത്യമായിരുന്ന പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിൽ ജനിക്കുകയും, 'മനുഷ്യാണാം മനുഷ്യത്വം ജാതി' എന്ന ഏകസത്യം ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദത്തിൽ സമാധിയടയുകയും ചെയ്ത യുഗപുരുഷനായിരുന്നു ശ്രീനാരായണഗുരു. തീർത്തും വിഭിന്നമായ സംസ്കാരങ്ങളുടെ സംഗമകാലമായിരുന്നു പത്തൊൻപത്, ഇരുപത്നൂറ്റാണ്ടുകൾ. പഴമയെ തിരസ്കരിച്ച് പുതുമ കടന്നുവരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന കലുഷരംഗങ്ങളെ കഴിയുന്നത്ര നിശബ്ദരീതിയിൽ

പരിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ശ്രീനാരായണഗുരു തന്റെ പ്രവൃത്തിപഥം ആരംഭിച്ചത്. കാലം ഗുരുവിനെ രൂപപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നില്ല. മറിച്ച്, ഗുരു കാലത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. ഗുരു എന്ന കർമയോഗി തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കംവരെ ചിന്തിച്ചതും പ്രവർത്തിച്ചതും ഭേദചിന്തകളൊഴിഞ്ഞ ഒരു ലോകക്രമത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. ഭേദവും ദ്വേഷവും പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രത്യേകതയായിരുന്നെങ്കിൽ, തുല്യനീതിയും സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ മുഖമുദ്രയായിരുന്നു. ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിനെ അത്തരത്തിൽ പരിവർത്തിപ്പിച്ചതിൽ ഗുരുവിന്റെ സംഭാവനയും, ഭാവനയും ഏതുരീതിയിൽ സഹായകമായി എന്ന് വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഗുരു സമൂഹത്തിലെ നാനാവിധമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഇടപെടുകയും തിരുത്തേണ്ടവയെ തിരുത്തുകയും തുടരേണ്ടവയെ തുടരാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെയടിസ്ഥാനത്തിലാണ് പല പഠിതാക്കളും ഗുരുവിനെ നവോത്ഥാനനായകനായും, സാമൂഹികപരിഷ്കർത്താവായും ചരിത്രസന്ദർഭങ്ങളോട് ചേർത്തുവച്ച് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത്. ഏകമുഖമായി മാത്രം ദർശിക്കേണ്ട വ്യവഹാരമണ്ഡലത്തിനുടമയായിരുന്നില്ല ശ്രീനാരായണഗുരു. കവി, ദാർശനികൻ, പരിഷ്കർത്താവ് എന്നിങ്ങനെ വിവിധങ്ങളായ ജ്ഞാനസന്ദർഭങ്ങൾ ഗുരുവിന്റെ ജീവിതത്തെ ധന്യമാക്കിയിരുന്നു. 1888 മുതൽ 1928 വരെ കേരളത്തിലെ വലിയ സാമൂഹിക ശക്തിയായിരുന്നു നാരായണഗുരു എന്നാണ് പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ വിലയിരുത്തുന്നത്.

▶ ജ്ഞാനമാർഗവും കർമമാർഗവും ഇഴചേർന്ന സന്യാസി

ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു സന്യാസി എന്ന കേന്ദ്രബിന്ദുവിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ടുവേണം ശ്രീനാരായണഗുരു പഠനങ്ങൾ നടത്തേണ്ടത്. മനുഷ്യനന്മയിലധിഷ്ഠിതമായ പ്രായോഗികദാർശനികപദ്ധതി സ്വീകരിച്ച ഒരു യതിവര്യൻ എന്ന നിലയിലാണ് ഗുരുവിനെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതും പഠനവിധേയമാക്കേണ്ടതും. ഗുരുവിന്റെ ദാർശനികഭാവനയാണ് സാമൂഹികപരിഷ്കരണരംഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ സ്വീകാര്യനാക്കിയത്. ദീർഘകാല തപശ്ചര്യയുടെയും ശൈവപാരമ്പര്യത്തിന്റെയും ഫലമായി നാണു എന്ന യുവയോഗി ജനങ്ങൾക്ക് സ്വീകാര്യനായി തീർന്നു. അതിനുശേഷമാണ് അരുവിപ്പുറം എന്ന മോഹനവും നിഗൂഢവുമായ പ്രദേശത്ത് തന്റെ ജന്മലക്ഷ്യം സാധിതമാക്കുന്നതിനായി 'കർമനിവാരണകൗശലലിംഗം' പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്. അത്തരം ഒരു ദാർശനിക പ്രഭയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആധുനികകേരളത്തിന്റെ കെടാവിളക്കായി ശ്രീനാരായണഗുരു പരിലസിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. ആധുനിക കാലത്തിന് ഇണങ്ങുന്ന രീതിയിൽ മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ ഏകതയുടെ അനിവാര്യതയെക്കുറിച്ച് നയപ്രഖ്യാപനം നടത്തിക്കൊണ്ടാണ് ശ്രീനാരായണഗുരു തന്റെ കർമപഥം തെരഞ്ഞെടുത്തത്. അരുവിപ്പുറംപ്രതിഷ്ഠ (1888) തന്നെയാണ് ആദ്യ ഉദാഹരണം.

▶ കർമനിവാരണ കൗശലലിംഗം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു

"ജാതിഭേദം മതദ്വേഷ-
മേതുമില്ലാതെ സർവ്വരും
സോദരത്വേന വാഴുന്ന
മാതൃകാസ്ഥാനമാണിത്"

എന്ന ആലേഖനം കറപുരണ്ട കേരളീയ ചരിത്രഭിത്തിയെ തുടച്ചു

മാറ്റി നവോത്ഥാനവർണാങ്കിതമാക്കിത്തീർത്തു. ഒരു പൊരുൾ തന്നെ അനേകമായി വിരിയുന്നതും, അനേകം പൊരുൾ ഒരു പൊരുളിലേയ്ക്കുതന്നെ കൂമ്പിയടങ്ങുന്നതും ഉൾക്കണ്ണാൽ അറിഞ്ഞ യോഗിയുടെ സ്വപ്നമായിരുന്നു ആ മാതൃകാസ്ഥാനം.

"ഒരു പൊരുളിങ്കലനേകമുണ്ടനേകം
പൊരുളിലൊരർത്ഥവുമെന്ന ബുദ്ധിയാലേ
അറിവിലടങ്ങുമഭേദമായിതെല്ലാ-
വരുമറിവീലതിഗോപനീയമാകും.'' (ആത്മോപദേശശതകം,73)

മാതൃകാലോകത്തിന്റെ ലക്ഷണമായി ഗുരു കണ്ടത് ഭേദചിന്തകൾ അകന്ന സോദരരുടെ കൂട്ടായ്മയെയാണ്. പൊതുമണ്ഡലം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള അവിശ്രമയാത്രയായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ സമ്പൂർണ ജീവിതം. ആധുനികകേരളനിർമിതിയിൽ അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠയുടെ പ്രസക്തി പലകാലങ്ങളിലായി പലരാലും വിലയിരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. "ജാതിശരീരത്തെ പൗരശരീരമാക്കിയ പ്രക്രിയ'' എന്ന് കെ.വി. ശശി വിലയിരുത്തുന്നു. (ഈഴവ ശിവൻ, നാരായണഗുരു പുനർവായന, പുറം 45-46) "വർണാധികാരത്തിന്റെ ആ വേദമഴു വളർത്തിയ ജാതിക്കൂട്ടങ്ങളുടെ വിശുദ്ധഭ്രാന്തിനെ അതേ വജ്രായുധംകൊണ്ട് പുതിയ നാരായണൻ അടക്കി. പഴയ നാരായണന്റെ മഴുവിനുമീതെ പുതിയ നാരായണൻ, നെയ്യാറിൽ നിന്നെടുത്ത കാട്ടുകല്ല് സംഹാരായുധമാക്കി പ്രയോഗിച്ചു. മുള്ളുകൊണ്ട് മുള്ളെടുക്കുന്ന നാട്ടുവിദ്യ. കാട്ടുകല്ലുകൊണ്ട് പുതിയ ജനതയെ മെനഞ്ഞെടുത്ത മനുഷ്യേച്ഛ.'' (കെ.വി. ശശി, ഈഴവ ശിവൻ, നാരായണഗുരു പുനർവായന, പുറം54) രാമന്റെ മഴു നിർമിച്ച ബ്രാഹ്മണകേരളത്തെ നാരായണഗുരുവിന്റെ ശിവശിലാതുണ്ഡം സർവരുടേതുമാക്കിമാറ്റിയെന്നത് ഗുരു ചിന്തയുടെ വൈജയന്തിയാണ്. അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠയെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ വിശുദ്ധമുഹൂർത്തമായി കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതില്ലെന്ന പരിപ്രേക്ഷ്യവും നാരായണഗുരുവിനെ പുനർവായന നടത്തുന്ന വിമർശകരിൽനിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഗുരുവിനു മുമ്പുതന്നെ നടന്ന മതപരിവർത്തനാധുനികതയുടെ ഫലമായി ദലിത് ജാതികൾ സൃഷ്ടിച്ച വ്യവഹാരമണ്ഡലമാണ് കേരളത്തെ ആധുനികവല്കരിച്ചതെന്നും "ദലിതരുടെ ദുരിതജീവിതത്തിന്റെ കൊയ്ത്തുപാടങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് ആധുനികകേരളം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതെന്നും'' പ്രദീപൻ പാമ്പിരികുന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. "ആധുനികകേരളം ശിവലിംഗം മുങ്ങിയെടുത്ത നെയ്യാറിൽ നിന്നല്ല'' എന്ന് അദ്ദേഹം അടിവരയിടുന്നു. (നാരായണഗുരു പുനർവായനകൾ : ആധുനിക കേരളം ആരുടെ ഭാവനയാണ്, പുറം119-129,2016)

- പൊതുമണ്ഡലം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള അവിശ്രമ യാത്ര

നാരായണഗുരു ഒരു തുടക്കമല്ല തുടർച്ചമാത്രമാണ് എന്ന വാദത്തോടുകൂടിയാണ് പ്രദീപൻ പാമ്പിരികുന്ന് തന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ സമർഥിക്കുന്നത്. മതപരിവർത്തനത്തിലൂടെ സ്വാതന്ത്ര്യബോധം അധഃസ്ഥിതജനതയിൽ സൃഷ്ടിച്ചത് മിഷനറി പ്രവർത്തകരായിരുന്നു. അതിന്റെ ഒരുദാഹരണം സാമുവൽ മെറ്റീർ 'ഞാൻ കണ്ട കേരള'ത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയത് പ്രദീപൻ പാമ്പിരികുന്ന് ഉദ്ധരിക്കുന്നുണ്ട് ഈ ലേഖനത്തിൽ. അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കും 10 വർഷം മുമ്പ് നടന്ന ഒരു സംഭവമാണത്. ഒരു പറയബാലൻ അവന്റെ അമ്മയെ ഉപദ്രവിച്ച മദ്യപ

നായ ഒരു ശൂദ്രനെ തിരിച്ചുതല്ലിയ കേസ് കോടതിയിൽ എത്തി. വാദം കേട്ട ജഡ്ജിയുടെ വിധിന്യായം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. 'ഒരു താഴ്ന്നജാതിക്കാരൻ പ്രത്യേകിച്ചും പറയൻ ഒരു മേൽജാതിക്കാരനെ തല്ലുകയെന്നത് ധർമശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് സ്വാഭാവികമായും ഗുരുതരമായ കുറ്റമാണ്. എന്നാൽ കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തി മിഷനുകീഴിലുള്ള ഒരു മതവിദ്യാർഥിയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും ലഭ്യതയുടെ ഫലമായി സ്വന്തം മൂല്യമറിയുന്നവനും സ്വന്തമായി ചിന്തിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും കഴിയുന്നവനുമാണ്. ഇവയോടൊപ്പം സമൂഹവും ഭരണകൂടവും അംഗീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഒരുവന്റെ അവകാശങ്ങൾ നാം മനസിലാക്കുകയും അതിനനുസൃതമായി തീരുമാനമെടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണ്'.

> ▶ ഗുരു തുടക്കമല്ല തുടർച്ച മാത്രമാണ്

ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ചിലകാര്യങ്ങളുണ്ട്. അവൻ വിദ്യ സിദ്ധിച്ചവനാണ്. അതിനാൽ സമത്വബോധവും സ്വാതന്ത്ര്യവാഞ്ഛയും അവനുണ്ട്. അവകാശബോധമുള്ളവനെ, സ്വന്തം മൂല്യമറിയുന്നവനെ, അംഗീകരിക്കുവാൻ ഭരണകൂടവും സമൂഹവും പരിവർത്തനം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. മതപരിവർത്തനത്തിലൂടെ അവനു ലഭിച്ച ജ്ഞാനോദയത്തോടൊപ്പം ഭരണകൂടവും ജനാധിപത്യപരമായി പരിവർത്തനവിധേയമാകണമെന്നുതന്നെയാണ് ആ വിധിന്യായം നൽകിയ ശാസന. 'വിദ്യാധനം സർവധനാൽ പ്രധാനം' എന്നത് മിഷനറിമാർക്കുംമുമ്പേ ഒരു മൂല്യകഥനമെന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതിനുള്ള അവകാശം സർവത്രികമായിരുന്നില്ല. തത്വങ്ങളുടെ ദൗർലഭ്യമല്ല പ്രയോഗപരിമിതിയാണ് ഭാരതത്തെ തുല്യതയിൽ പുറകോട്ടുവലിച്ചത്. ഒരു ചെറിയന്യൂനപക്ഷത്തോടൊപ്പമാണ് വിദ്യാദേവത ചേർന്നുനിന്നത്. അവളെ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ശാരദാദേവിയാക്കി മാറ്റിയത് ശ്രീനാരായണഗുരുവായിരുന്നു. അവളുടെയരികിലേയ്ക്ക് ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ (പഞ്ചമി) കൈയും പിടിച്ചു നടന്നുചെന്നത് മഹാത്മാ അയ്യൻകാളിയായിരുന്നു. ഇതിനിടയിലുള്ള ചരിത്രസന്ധിയിലാണ് മിഷനറിമാർ അർപ്പണബോധത്തോടെ വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയത്. തത്വകഥനമായി അവശേഷിക്കുമായിരുന്ന പല മൂല്യസങ്കല്പങ്ങളെയും പ്രശ്നവല്കരിക്കുകയും പ്രയോഗവല്കരിക്കുകയും ചെയ്തത് ദാർശനികനായ നാരായണഗുരുവായിരുന്നു. ശ്രീനാരായണഗുരു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചപ്പോൾ ആദ്യം ചെയ്തത് തന്റെ ആശ്രമങ്ങൾക്കടുത്തുള്ള കീഴാള വിഭാഗങ്ങളിലെ കുട്ടികൾക്ക് തന്റെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ തുല്യതയോടെ വർത്തിക്കുവാനും പഠിക്കുവാനുമുള്ള അവസരം ഒരുക്കുകയെന്നതായിരുന്നു. 'വിദ്യകൊണ്ട് സ്വതന്ത്രരാവുക' എന്ന ആശയം പിൽക്കാല കേരളത്തെ എങ്ങനെയെല്ലാം രൂപപ്പെടുത്തിയെന്നത് ചരിത്രം. നമുക്ക് സന്യാസം നൽകിയത് ഇംഗ്ളീഷുകാരാണെന്നു ഗുരു പറഞ്ഞതിൽ എല്ലാം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

> ▶ വിദ്യകൊണ്ട് സ്വാതന്ത്രരാവുക

ഗുരുവിനുമുമ്പുള്ള കേരളം

പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളം ജന്മിത്വത്തിന്റെയും നാടുവാഴി മേധാവിത്വത്തിന്റെയും നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള ധർമാചാരങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനകാലമായിരുന്നു. ജാതി മതം ദൈവം എന്നീ അടിസ്ഥാനശിലകളിലായിരുന്നു നാടുവാഴിജന്മിത്വം അരിയിട്ട് വാഴ്ച നടത്തി

യത്. ഈ മൂന്ന് ഘടകങ്ങളെയും പുതിയരീതിയിൽ വ്യവഹരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഗുരു തന്റെ കർമകാണ്ഡം തുടങ്ങിയതും, തുടർന്നതും. ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന് എന്ന നൂതനാശയം ജന്മി-നാടുവാഴി ബന്ധത്തിന് ശക്തിയേറിയ പ്രഹരമാണ് ഏൽപ്പിച്ചത്. ജന്മിനാടുവാഴി മേധാവിത്വത്തിന്റെ മൂലക്കല്ലായ ജാതി, മതം, ദൈവം എന്നിവ 'ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്' എന്നാകുമ്പോൾ ജനാധികാരത്തിന്റെ മൂലക്കല്ലായി മാറുന്നു. അരുവിപ്പുറത്തു സൃഷ്ടിച്ച പൊതുമണ്ഡലം തന്നെയാണ് ജനാധിപത്യത്തിലേക്ക് പരിണമിക്കുന്നത്. ഇതിലെ 'മനുഷ്യന്' എന്ന ഏകവചനരൂപം ബഹുസ്വരമനുഷ്യരെയാകെയാണ് ലക്ഷ്യം വെയ്ക്കുന്നത്.

▶ ജന്മിത്വവും നാടുവാഴിമേധാവിത്വവും

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിന്നും 20-ാം നൂറ്റാണ്ട് വ്യത്യസ്തമാകുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഓരോ ജാതിശരീരവും തേച്ചുമിനുക്കിയെടുത്ത കാന്തിയും മൂല്യവുമുള്ള പൗരശരീരമായി മാറുന്നു. കേരളചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും അപമാനകരമായ നൂറ്റാണ്ടായാണ് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിനെ ചരിത്രകാരന്മാർ വിലയിരുത്തുന്നത്. പി. ഭാസ്കരനുണ്ണിയുടെ '19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളം' എന്ന ബൃഹത്തായ കൃതി അക്കാലത്തെ സമസ്തജീവിതമേഖലയിലെയും വൈരുധ്യങ്ങളെയും വിഡ്ഢിത്തങ്ങളെയും ഭംഗിയായി അനാവരണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. "അതിപ്രാകൃതവും ദയനീയവുമായ ഒരു കാല''മെന്നാണ് സണ്ണി. എം. കപിക്കാട് 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയത്. (മാതൃഭൂമിവാരിക 2024 സെപ്തം., 1-07, പുസ്തകം 102 ലക്കം 24) ശ്രീനാരായണൻ ജനിച്ചുവീഴുന്ന 19-ാം നൂറ്റാണ്ടും അദ്ദേഹം ദേഹവിയോഗം ചെയ്ത 20-ാം നൂറ്റാണ്ടും തമ്മിൽ ഒരുപാട് അന്തരമുണ്ട്. ഈ അന്തരം വർധിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഗുരുവിന്റെ സംഭാവനകളെയാണ് ചരിത്രസന്ദർഭത്തോട് ചേർത്തുവെച്ച് പഠനവിധേയമാക്കേണ്ടത്.

▶ 19, 20 നൂറ്റാണ്ടുകൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം

കേരളീയാധുനികത

കേരളം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അധിനിവേശത്തോടെ സാംസ്കാരികമായും സാങ്കേതികമായും നിരവധി മാറ്റങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയുണ്ടായി. കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ ഇടപെടലിന്റെ ഫലമായി വസ്ത്രത്തിലും ആഹാരരീതിയിലും തൊഴിലിലും സാഹിത്യരൂപങ്ങളിലുമെല്ലാംതന്നെ കാതലായ മാറ്റങ്ങളുണ്ടായി. സകല മേഖലകളിലും പരിഷ്കാരങ്ങൾ കടന്നുവന്ന പ്രക്രിയയെയാണ് നാം ആധുനികത എന്ന് വിളിച്ചത്. കേരളീയ ആധുനികതയുടെ പ്രാരംഭ പ്രക്രിയകൾക്ക് നന്ദി കുറിക്കുന്നത് നാരായണഗുരുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളോടെയാണ് എന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. കീഴ്വഴക്കങ്ങളും ആചാരങ്ങളും ലംഘിച്ച് ഈഴവസമുദായത്തിന് നിഷിദ്ധമായിരുന്ന സന്യാസത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ച വിപ്ലവകാരിയായിരുന്നു നാരായണഗുരു. അതുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന ലിഖിതവും അലിഖിതവുമായ എല്ലാ നിയമങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും ക്രമേണ ലംഘിച്ച സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവായിരുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ ആധുനികതയുടെ പ്രവാചകനായിത്തന്നെയാണ് ഗുരുവിനെ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. ദിലീപ്. ആറിന്റെ നിരീക്ഷണം നോക്കാം. 'ഇങ്ങനെയൊരു സർഗാത്മക മനോഭാവത്തിന്റെ ഫലമായാണ് ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാത്ത, യൂറോപ്യൻ ആശയങ്ങളിൽ അനുരക്തനല്ലാത്ത ശ്രീനാരായണന് കേരളആധുനികതയുടെ പ്രാരം

ഭകനാവാൻ സാധിച്ചത്. അത് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ചെയ്ത കാര്യമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെയ്തികൾ ഒരു സവിശേഷപ്രകരണത്തിൽ ആർജിച്ച അർഥവ്യാപ്തിയാണ്. അതേസമയം ഒരു ആധുനിക വ്യക്തിയുടെ കർമബോധം (agency) അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും പുലർത്തിയില്ല. അദ്ദേഹത്തെ പ്രചോദിപ്പിച്ച ആശയങ്ങൾ, അദ്വൈതമടക്കം യൂറോപ്പിതരപ്രഭവങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ നടത്തിയ ചെയ്തി(act)കൾ അന്നത്തെ സന്ദർഭത്തിൽ ആധുനിക കർമങ്ങ(action)ളായി മാറുകയായിരുന്നു.''

- ആധുനികതയുടെ പ്രവാചകൻ

ഗുരുവിനു തന്നോടുതന്നെയും തന്റെ കാലത്തോടും ഉണ്ടായിരുന്ന മനോഭാവമാണ് ഇവിടെ നമ്മൾ കാണുന്നത്. നാരായണഗുരുവിനു വേണമെങ്കിൽ കീഴ്‌വഴക്കങ്ങളും ആചാരങ്ങളും അതേപടി അനുസരിക്കാമായിരുന്നു. സന്യാസത്തിനു പകരം കുലത്തൊഴിൽ സ്വീകരിക്കാം. അദ്ദേഹം പക്ഷേ താൻ എന്തിന് അത്തരം ചട്ടങ്ങൾ അനുസരിക്കണം എന്ന ചോദ്യം സ്വയം ചോദിച്ചു. എന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈനംദിനമുള്ള സംസാരങ്ങളും ഇടപെടലുകളും നോക്കിയാൽ നടപ്പുകീഴ്‌വഴക്കങ്ങളും രീതികളും എപ്പോഴും നർമം കലർത്തി ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഒരാളെ കാണാം. മറ്റൊരു രീതി സാധ്യമാണ് എന്ന ഭാവന അദ്ദേഹത്തിൽ എപ്പോഴും ഉണർന്നിരുന്നു. മറ്റൊരു ലോകം അപ്പോഴാണ് സാധ്യമാവുന്നത് എന്നദ്ദേഹം മനസിലാക്കി. നടപ്പുകീഴ്‌വഴക്കങ്ങളും ആചാരങ്ങളും സ്വത്വങ്ങളും അതേപടി സ്വീകരിക്കാതെ സ്വത്വത്തെത്തന്നെ പുതിയ ആവിഷ്കരണത്തിന്റെ മാധ്യമമാക്കുന്ന മനോഭാവത്തെ ഫൂക്കോ ഒന്നുകൂടി വിശേഷപ്പെടുത്തുന്നത് ബോദ്‌ലെയറിയൻ ആധുനികത എന്നാണ്. ബോദ്‌ലെയർ ആധുനികതയെ നിർവചിച്ചത് 'ക്ഷണികം, നശ്വരം, യാദൃച്ഛികം' എന്നാണ്. കാലത്തിലുള്ള ഒരു വിച്ഛേദം അതിലുണ്ട്. പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നുള്ള വിടുതലും വിച്ഛേദവുമാണത്. പുതുമ എന്ന അനുഭവം വർത്തമാനത്തോട് സദാസമയം ഉണർന്നിരിക്കുകയും അതിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിൽ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനോഭാവമാണ്. ഇത് മനസിലായാൽ ആധുനികത എന്ന ആശയവും മനസിലാവും. ലോകത്ത് ആകമാനം രൂപം കൊണ്ട ഒരവസ്ഥയാണത്. ക്ഷണികമാണെങ്കിലും ഒരു മിന്നലിൽ നമുക്ക് യാഥാർഥ്യത്തെ പൂർണമായും എത്തിപ്പിടിക്കാം എന്ന സാധ്യത മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ട് പിയറി ഹാദോ, ഫൂക്കോയുടെ നിലപാടിനെ ചെറുതായി പരിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. (ആധുനികത പല വിചാരങ്ങൾ - ദിലീപ് ആർ - സാഹിത്യലോകം 2020 മെയ് - ജൂൺ)

- 'ക്ഷണികം, നശ്വരം, യാദൃച്ഛികം' -ബോദ്‌ലെയറിന്റെ ആധുനികതാ നിർവചനം

അടിമത്തം

കേരളത്തിൽ പതിനാറാംനൂറ്റാണ്ടുവരെ അടിമവ്യാപാരം നിലനിന്നിരുന്നതായി കരുതപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ആധുനികതയ്ക്ക് തൊട്ടുമുമ്പുള്ള കാലയളവുവരെ നവകാല അടിമത്തം എന്ന് വിളിക്കാവുന്ന ഒരവസ്ഥ നിലനിന്നിരുന്നു. ഉടമയ്ക്ക് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ഒരു വസ്തു എന്നപോലെതന്നെ അടിമയെ വിപണിയിൽനിന്ന് വാങ്ങാനും, കൂലിയില്ലാതെതന്നെ എന്ത് തൊഴിലും ചെയ്യിക്കാനും, അനാവശ്യം എന്ന് തോന്നുന്ന സമയത്ത് ചന്തയിൽ കൊണ്ടുപോയി വിൽക്കാനും അധികാരമുള്ള വ്യവസ്ഥയ്ക്കാണ് അടിമവ്യവസ്ഥിതി എന്നു പറയുന്നത്. യൂറോപ്പിലും മറ്റും ആഫ്രിക്കയിലെ കറുത്ത വർഗക്കാരെയാണ്

അടിമകളായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നത്. ഇന്ത്യയിൽ തൊട്ടുകൂടായ്മയ്ക്കൊപ്പം അടിമക്കച്ചവടവും നിലനിന്നിരുന്നു. കേരളത്തിൽ പൊതുവേ ദലിത് വിഭാഗങ്ങളെയായിരുന്നു അടിമകളായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ആധുനികതയുടെ കാലത്തും ഉത്തരാധുനികതയുടെ കാലത്തും പരോക്ഷമായി ജാതീയമായ അടിമവ്യവസ്ഥിതി നിലനിൽക്കുന്നതായി സാമൂഹ്യനിരീക്ഷകരും ചിന്തകരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. തൊട്ടുകൂടാത്തവരെയും തീണ്ടിക്കൂടാത്തവരെയും മനുഷ്യരായിപോലും സമൂഹം പരിഗണിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന വസ്തുത നാം മനസിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. കേരള ചരിത്രത്തിലെ തരിസാപ്പള്ളി ശാസനം ഉൾപ്പെടെയുള്ള രേഖകളിൽ അടിമവ്യവസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഈ രേഖകൾ അടിമക്കച്ചവടം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ സൂചനകൾ നൽകുന്നതാണ്. എന്നാൽ പോർച്ചുഗീസുകാരുടെയും ഡച്ചുകാരുടെയും വരവ് ഈ രീതികൾ കൂടുതൽ വിപുലീകരിച്ചു. വയനാട്ടിലെ വള്ളിയൂർക്കാവിൽ അടിമച്ചന്തകൾ നിലനിന്നിരുന്നു. യൂറോപ്യന്മാരുടെ വരവോടെ അതുവരെ നിലനിന്നിരുന്ന അടിമവ്യവസ്ഥയുടെ പൊതുസ്വഭാവം മാറിയെങ്കിലും കഷ്ടപ്പാടുകളുടെ ആഴം കുറഞ്ഞില്ല. കേരളത്തിൽനിന്ന് ആഫ്രിക്കയിലേയ്ക്കും യൂറോപ്പിലേയ്ക്കും അടിമകളെ കയറ്റുമതി ചെയ്തിരുന്നു. ആഫ്രിക്കൻ അടിമകളെ കേരളത്തിലുമെത്തിച്ചു. ദുരന്തപൂർണമായ ആഫ്രിക്കൻ അടിമജീവിതത്തിന്റെ പുരാതന പ്രതീകമാണ് കൊച്ചിയിലെ കാപ്പിരി മുത്തപ്പൻ.

- ഒരു വസ്തു എന്ന പോലെ കൈമാറ്റം ചെയ്യാനും ഉപയോഗിക്കാനും അധികാരമുള വ്യവസ്ഥിതി

കേരളത്തിൽ അക്കാലത്ത് പ്രധാനമായും കാർഷിക അടിമത്തം ആയിരുന്നു നിലനിന്നിരുന്നത്. അവിടെ പുലയരേയും പറയരേയും പോലുള്ള താഴ്ന്ന ജാതി വിഭാഗങ്ങളെ ഉയർന്ന ജാതിക്കാരായ ഭൂഉടമകൾ തങ്ങളുടെ കാർഷികഭൂമിയിൽ പാരമ്പര്യഅടിമത്തത്തിന് വിധേയരാക്കിയിരുന്നതായി ദിലീപ് എം. മേനോൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദത്തിൽ വടക്കൻ കേരളത്തിൽ മാത്രം ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷത്തോളം അടിമകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രരേഖകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതിൽ ഭൂരിഭാഗവും കർഷകതൊഴിലാളികളായിരുന്നു ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിക്കുതന്നെ കേരളത്തിൽ അടിമകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കണക്കാക്കുന്നു. മലബാറിലെ തോട്ടങ്ങളിൽ പണിയെടുക്കുന്ന 2000 അടിമകളുടെ കണക്ക് രേഖകളിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിലെ അടിമത്തത്തിന് കിഴക്കൻഇന്ത്യയിലെ ഗാർഹിക അടിമത്തവുമായി സാമ്യമില്ലെങ്കിലും അത് സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയിൽ ആഴത്തിൽ വേരുന്നിയിരുന്നു. കൊളോണിയൽ ഉദ്യോഗസ്ഥർ പലപ്പോഴും അതിന്റെ കാഠിന്യം കുറച്ചുകാണുകയും അമേരിക്കയിലെ അടിമത്തവുമായി അനുകൂലമായി താരതമ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽ ചിലർ അടിമകളുടെ പൂർണ ഉടമസ്ഥാവകാശവും ഉപേക്ഷിക്കലും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. അടിമകളെ കന്നുകാലികളോടാണ് അവർ ഉപമിച്ചത്.

- കാർഷിക അടിമത്തം

അടിമത്തവ്യവസ്ഥിതിയുടെ തകർച്ച

ലോകമെമ്പാടും അടിമത്തത്തിനെതിരേ പ്രതിഷേധങ്ങളും നിയമങ്ങളും രൂപപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയതിനോടൊപ്പം തന്നെ കേരളത്തിലും അടിമത്തം നിയമം മൂലം നിർത്തലാക്കിയിരുന്നു. കോളനിവാഴ്ചയുമായുള്ള സമ്പർക്കമാണ് ആധുനികനിയമങ്ങളും, ആധുനികചിന്തക

ളും ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ പ്രാദേശികഭരണകൂടങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. ഒപ്പം അവർ നൽകിയ വിദ്യാഭ്യാസവും. എൽ.എം.എസ്., സി.എം.എസ് ബാസൽമിഷൻ എന്നിങ്ങനെ ഓരോ വിഭാഗം മിഷനറിപ്രവർത്തകരും കീഴാളജനതയെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ ഉയർച്ചയ്ക്ക് സഹായിച്ചു. മത പരിവർത്തനത്തിന്റെ ഇടപെടലുകൾ എന്നതിനേക്കാൾ മനുഷ്യനന്മ എന്ന ലക്ഷ്യം അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നു. ആധുനികതയിലേയ്ക്ക് കീഴാളജനതയെ മിഷനറിമാർ ആകർഷിച്ചെടുത്തതോടെ കീഴാളരിൽ സ്വാതന്ത്ര്യവാഞ്ഛയും സമത്വചിന്തയും മൂല്യബോധവും വർധിച്ചു. കേരളീയാധുനികതയുടെ പ്രാരംഭകർമം ഏറ്റെടുത്തത് മിഷനറി, കോളനിവാഴ്ചയാണ്. "മതപരിവർത്തനം ഒരു സാമൂഹികപ്രവർത്തനമായാണ് കേരളത്തിൽ ഫലിച്ചത്. അതിനാൽ Missionary Modernity-യും അടിമജാതിവ്യവഹാരങ്ങളും ചേർന്ന് നിർമിച്ച സംവാദമണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്നാണ് ആധുനികകേരളം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് എന്നുകാണാം.'' (പ്രദീപൻ പാമ്പിരികുന്ന്, നാരായണഗുരു പുനർവായനകൾ, പുറം 121)

- മിഷനറി, കോളനി വാഴ്ചയുടെ പ്രവർത്തനം മൂലം

ജാതിവിരുദ്ധവ്യവഹാരങ്ങൾ

ഇന്ത്യയിൽ ജ്യോതിറാവു ഫൂലെയുടെ കാലഘട്ടം മുതൽക്ക് തന്നെ ജാതിവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ശക്തി ലഭിച്ചുതുടങ്ങി. തുടർന്ന് ഈ രംഗത്തേക്ക് വ്യാപകമായ പ്രക്ഷോഭവുമായി കടന്നുവന്ന ബി. ആർ. അംബേദ്കറുടെ സമരരൂപങ്ങൾ രാജ്യത്തെങ്ങും അലയടിക്കുകയുണ്ടായി. ചാതുർവർണ്യത്തിന്റെ ശക്തി ചോർത്തുന്നതിന് ഇംഗ്ലീഷ് ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിയുടെ പരിഷ്കാരനടപടികൾ ഹേതുവാകുകയും ചെയ്തു. ഇതേക്കുറിച്ച് ബി. രാജീവൻ എഴുതുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. 'സാമ്പത്തികവും അസ്തിത്വപരവുമായ നേരിട്ടുള്ള ഉപയോഗങ്ങളെല്ലാം നിലച്ചുപോകുന്നതോടെ ജാതി ആചാരമായി. അതായത് പൂർണമായും പ്രത്യയശാസ്ത്രമായി പരിണമിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നു. ജാതിയന്ത്രം അതിന്റെ മറ്റെല്ലാ ധർമങ്ങളെയും വിട്ട് സ്വത്വബോധ നിർമാണത്തിന്റെ സങ്കേതം മാത്രമായി ചുരുങ്ങുന്ന ഒരു ഘട്ടം. കോളനിവാഴ്ചയുടെ ഫലമായി ഉണ്ടായ ജാതിയന്ത്രത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഈ പരിണാമം കോളനി വാഴ്ചക്കാലത്ത് നിലവിൽ വന്ന പുത്തൻ അധികാരബന്ധങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിലയിരുത്തപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്' (ജാതിയെക്കുറിച്ചുള്ള വീണ്ടുവിചാരങ്ങൾ - ബി. രാജീവൻ, നാരായണഗുരു എഡി: കെ.എൻ. ഷാജി)

- ഫൂലെയുടെയും അംബേദ്കറുടെയും ജാതിവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

നാരായണഗുരുവിന്റെ ജാതിവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നിർണായകമായ പങ്ക് വഹിക്കുന്നത് ഗ്രന്ഥരചനയിലൂടെയാണ്. 'ജാതിനിർണയം' 'ജാതിലക്ഷണം' എന്നീ കൃതികളിലൂടെ ശരീരലക്ഷണങ്ങളുടെയും പ്രത്യുല്പാദനരീതിയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരേ കുലത്തിൽപെട്ടവരാണെന്ന് സമർഥിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജാതി സങ്കല്പങ്ങൾ പ്രാചീനമായ വർഗീകരണമാണെന്ന് നാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളിലൂടെ വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് കെ. വിനോദ് ചന്ദ്രൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ബുദ്ധിശാലി എന്നഭിമാനിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ ജാതി എന്ന വിഭാഗീയതയെയും പാശ്ചാത്യസങ്കല്പങ്ങളിൽനിന്നും ഉരുത്തിരിയുന്ന വംശവാദത്തെയും ഗുരു ഒരേസമയം നിരാകരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളോടുമുള്ള സാഹോദര്യസങ്കല്പമാണ്

അനുകമ്പാദശകം, ജാതിലക്ഷണം, ജാതിനിർണയം തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ആത്മസത്ത. ശരീരശാസ്ത്രപരമായ വ്യത്യസ്തതകളല്ല പകരം അരുളിന്റെ ഭാവശക്തിയാണ് ഒരു ജീവിയെ നിർണയിക്കുന്നത് എന്നതാണ് ഇതിലൂടെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. സാമാന്യസങ്കല്പമായ മനുഷ്യവംശത്തിൽനിന്ന് ജീവിവംശം എന്ന സങ്കല്പത്തിലേക്കുള്ള പറിച്ചുനടലാണ് ഇത്. പാശ്ചാത്യ ആധുനികതയിൽനിന്നുള്ള കാതലായ വ്യതിയാനമാണ് ഈ ചിന്തയിലൂടെ സംഭവിക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയിലെ ജീവജാലങ്ങളോട് അനുകമ്പനം ചെയ്യുന്ന മൈത്രിഭാവമാണ് ഗുരുചിന്തകളിലെ നൈതികതയെ നിർണയിക്കുന്നതെന്ന് വിനോദ് ചന്ദ്രൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിൽ ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിനെപ്പോലുള്ള സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താക്കളുടെ പരിശ്രമഫലമായി സ്വാധീനിക്കപ്പെട്ട ജനത ജാതിവിരുദ്ധ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് പിന്തുണ പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. ജാതി വേർതിരിവുകൾ ഉന്മൂലനം ചെയ്യണമെന്ന് വാദിച്ച ഗുരു വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് ഉയർന്ന ജാതി സമുദായങ്ങളുടെ ആധിപത്യത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുകയായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം മാത്രമല്ല ക്ഷേത്രപ്രവേശനങ്ങളിലും സാമൂഹികപങ്കാളിത്തത്തിലും തുല്യ അവകാശങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായിരുന്നു ഈഴവരുൾപ്പെടെയുള്ള അധഃസ്ഥിത ജാതി വിഭാഗങ്ങൾ.

- അനുകമ്പാദശകം, ജാതിലക്ഷണം, ജാതിനിർണയം

മിഷനറി ഇടപെടലുകളും കൊളോണിയലിസവും

പതിനാറാംനൂറ്റാണ്ടോടെ കേരളത്തിൽ ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിമാരുടെ വരവിന് തുടക്കം കുറിച്ചു. 1542-ൽ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളത്തിലേക്ക് വന്ന പാതിരിമാരുടെ സംഘം ക്രിസ്ത്യൻ ആശയങ്ങളിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അവരുടെ സാംസ്കാരികവും സാമൂഹികവുമായ പരിഷ്കാരപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയും ചെയ്തു. ആധുനികതയുടെ പ്രാരംഭകാലഘട്ടത്തിന് മുന്നോടിയായി അധിനിവേശശക്തികൾ നടത്തിയ സാംസ്കാരിക ഇടപെടലുകളിലൂടെ കേരളസമൂഹത്തിന്റെ പരിവർത്തനത്തിന് ആക്കം കൂട്ടി. മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വ്യവഹാരത്തിന്റെ ഫലമായാണ് കേരളത്തിൽ ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അടിത്തറ പാകിയത്.

- ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചു

പതിനെട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർധം മുതൽ കേരളത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് കൊളോണിയൽ ഭരണം സ്ഥാപിതമായതോടെ സാമൂഹിക സാമ്പത്തികരംഗത്ത് നിർണായകമായ തോതിലുള്ള പരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനങ്ങളുമായി മിഷനറിമാരുടെ സംഘം എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും നിരവധി സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത് ചരിത്രപരമായ മാറ്റങ്ങൾക്ക് കാരണമായി. സാമ്പത്തികനയങ്ങൾ, സൈനികശക്തി, സാമൂഹികശ്രേണീകരണം എന്നിവയുടെ സംയോജനത്തിലൂടെ ഭൂമി, വിഭവങ്ങൾ, ആളുകൾ എന്നിവയുടെ മേലുള്ള നിയന്ത്രണം ശക്തിപ്പെടുത്താൻ ബ്രിട്ടീഷുകാർക്ക് കഴിഞ്ഞു. കൊളോണിയലിസവും വിദ്യാഭ്യാസവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ചലനാത്മകത മനസിലാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. കൊളോണിയൽ ഭരണത്തിൻകീഴിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വികസനം അവരുടെ ആധിപത്യം നിയമവിധേയമാക്കുന്നതിനും സ്വന്തം സാമ്പത്തിക ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേ

- കൊളോണിയൽ പദ്ധതികളാൽ രൂപകല്പന ചെയ്യപ്പെട്ടതാണ് കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസം

റ്റുന്നതിനുമായിരുന്നു. കൊളോണിയൽ പദ്ധതികളാൽ രൂപകല്പന ചെയ്യപ്പെട്ടതാണ് കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസം.

അധിനിവേശസമൂഹത്തിന്റെമേൽ സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവും സാംസ്കാരികവുമായ നിയന്ത്രണം കൊളോണിയൽ ഭരണത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു. ഈ ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കാൻ വിദ്യാഭ്യാസം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു. കൊളോണിയൽ ഭരണത്തിന്റെ പുതിയ മൂല്യങ്ങളും ന്യായീകരണവും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ വികസിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. തൽഫലമായി, കേരളത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അതിന്റെ പരമ്പരാഗതവും സ്വതന്ത്രവുമായ സ്വത്വം നഷ്ടപ്പെടുകയും രാഷ്ട്രീയ അധികാരത്തിന് കീഴ്പ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഔപചാരികമായ ഉന്മൂലന ശ്രമങ്ങൾക്കിടയിലും തുടരുന്ന ജാതി അധിഷ്ഠിതഅടിമത്തംപോലുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളോട് ഒരേ സമയം സഹിഷ്ണുതയോടെയും സ്വതന്ത്രമായ പ്രവർത്തനരീതികളിലൂടെയും അംഗീകാരം നൽകി എന്നുള്ളതാണ് കേരളത്തിലെ കൊളോണിയൽ ആധുനികതയുടെ വൈരുധ്യങ്ങളിലൊന്ന്.

- ▶ വിദ്യാഭ്യാസം രാഷ്ട്രീയ അധികാരത്തിന് കീഴ്പ്പെടുന്നു

ആധുനികത എന്ന കേന്ദ്രസങ്കല്പനം

അധിനിവേശാധുനികത എന്ന സങ്കല്പനത്തിനാണ് ആധുനികതയിൽ ഊന്നൽ നൽകുന്നത്. കൊളോണിയൽ മോഡേണിറ്റി എന്ന സങ്കല്പനം തുടക്കം മുതൽ തന്നെ ഒരു അധിനിവേശകർതൃത്വം രൂപപ്പെടുത്തിയതായി കരുതാം. പാരമ്പര്യവും ആധുനികതയും തമ്മിലുള്ള സന്ദിഗ്ധമായ ബന്ധങ്ങൾക്കുള്ളിലാണ് അധിനിവേശാധുനികതയുടെ ഉല്പത്തി. ഇത്തരത്തിലുള്ള സന്ദിഗ്ധതകൾ പ്രയോജനകരമാണെന്ന് ദിലീപ് എം. മേനോൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ആധുനികതയ്ക്ക് ഒരു ആധുനികേതരമായ മുസ്ലിം അപരം കൊളോണിയൽ പ്രക്രിയകളിലൂടെ എങ്ങനെ നിർമിക്കപ്പെട്ടു എന്നത് ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നത് എം.ടി. അൻസാരിയുടെ പഠനങ്ങളിലാണ്. ആധുനികത എന്ന സങ്കല്പം തന്നെ അധീശമനോഭാവമാണ്. അതല്ലാത്തതിൽനിന്ന് വേർതിരിഞ്ഞു മാത്രമേ അത്തരം ആത്മബോധം സാധിക്കുകയുള്ളൂ. 1921-ലെ കൊളോണിയൽ വിരുദ്ധസമരത്തെ മനസിലാക്കാൻ കീഴാള അവബോധത്തിൽ മതം വഹിക്കുന്ന ഐഹികവും ക്രിയാത്മകവുമായ പങ്ക് വരവ് വയ്ക്കാത്തവർക്ക് വിഷമമായിരിക്കും എന്ന് എം.ടി. അൻസാരി നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ആധുനികത എന്ന രീതിശാസ്ത്രഗണത്തെ പ്രധാനമാക്കി വേണം കേരളത്തിന്റെ ഭൂതവർത്തമാനങ്ങളെ മനസിലാക്കേണ്ടത്.

- ▶ അധിനിവേശാധുനികത

കേരളീയ ആധുനികതയും ജാതിവ്യവസ്ഥിതിയും

ജാതിമേൽക്കോയ്മയിലുള്ള ക്ഷേത്രകേന്ദ്രിതമായ സമൂഹമായിരുന്നു കേരളീയരുടേത്. എല്ലാവർക്കും ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശനമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും എല്ലാവരും ക്ഷേത്രത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ പാലിച്ചിരുന്നു. അശുദ്ധം അയിത്തമായി മാറുന്നത് ഭാഷാഭേദം കൊണ്ടാണെങ്കിലും, ആചാരാനുഷ്ഠങ്ങളാണ് അയിത്തത്തിന് കൂടുതൽ ആഴവും പരപ്പും നൽകിയത്. അശുദ്ധി എന്നത് ശുദ്ധമാകുമ്പോൾ മാറാവുന്നതാണെങ്കിലും അയിത്തം അങ്ങനെയല്ല. അശുദ്ധനായ മേൽജാതിക്കാരന് കുളിച്ചാൽ ശുദ്ധം തിരികെ ലഭിക്കും. എന്നാൽ അയിത്തക്കാരൻ എത്രകുളിച്ചാലും അയിത്തം മാറില്ല. കാര

ണം അത് ജാതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. കുളിച്ചാൽ മാറുന്നതല്ല ജാതി. അയിത്തവും അങ്ങനെതന്നെ. ഈയൊരു ദുരന്തകാലത്തെ ക്രമേണ മാറ്റിയതിനെയാണ് കേരളീയ ആധുനികത എന്ന് പറയുന്നത്. ഭക്ഷണത്തിലും, വസ്ത്രത്തിലും, പാർപ്പിടത്തിലും, ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും, ദായക്രമത്തിലും, കുടുംബസങ്കല്പങ്ങളിലും എന്തെന്തുമാറ്റങ്ങളാണ് സംഭവിച്ചത്. 'കരിക്കാടിയും അമൃതേത്തും', ഭക്ഷണം എന്ന ഒറ്റവാക്കിൽ ഒതുങ്ങി. ചാളയും, കുപ്പയും, കുപ്പപ്പാടവും, കുപ്പമാടവും ഇല്ലവും മനയും വാര്യവും പുഷ്പോത്തും 'വീട്' എന്ന ഒറ്റ പ്രയോഗത്തിൽ ഒതുക്കാവുന്നതായി. ജാതീയമായ വ്യവഹാരങ്ങളുടെ അവശേഷിപ്പുകൾ കേരളീയന്റെ പൊതുജീവിതത്തിൽനിന്നും പടം പൊഴിച്ചു മെല്ലെമെല്ലെ ഇഴഞ്ഞുപോയി. അളയിൽനിന്നും വാലുമാത്രം ഇപ്പോഴും പുറത്തുകാണുന്നുണ്ട് !

- അയിത്തം ജാതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്

മനുഷ്യർ ജന്മംകൊണ്ടുതന്നെ പല ജാതികളിൽപെട്ടവരാണ് എന്ന ഇന്ത്യൻ ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാന സങ്കല്പത്തെ നാരായണ ഗുരു തള്ളിക്കളഞ്ഞു. മനുഷ്യൻ എന്ന ഒരു ജാതിയിൽ പിറന്നവർക്ക് പല ജാതികളാവാൻ കഴിയില്ല എന്ന യുക്തി അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയിൽ മറ്റെവിടെയുമില്ലാത്തവിധം ജാതിവ്യവസ്ഥ ഏറ്റവും രൂക്ഷമായിരുന്ന പഴയ കേരളീയ സമൂഹത്തെ, ഒരു ആധുനിക പൗരസമൂഹമായി മാറ്റിയെടുക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരു ജാതിയാണ് എന്ന ഈ നാരായണദർശനം തന്നെയാണ് ഒരു കേന്ദ്രാശയമായി പ്രവർത്തിച്ചത് എന്ന് ബി രാജീവൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഒരു കീഴാളനായ ശ്രീനാരായണന് കീഴ്‌വഴക്കമനുസരിച്ച് സന്യാസത്തിനു അനുവാദമില്ല. കൊളോണിയലിസത്തിന്റെ ഇടപെടലിലൂടെ ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രത്തിലും കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണത്തിലും ചെയ്യുന്ന പണിയിലും എഴുതുന്ന സാഹിത്യരൂപത്തിലും പാർക്കുന്ന വീടുകളിലും ഏർപ്പെടുന്ന കളികളിലും രസിക്കുന്ന കലാരൂപങ്ങളിലും ഒക്കെ സമൂലമായ മാറ്റങ്ങൾ വന്നു. ഇങ്ങനെ ഒറ്റയടിക്ക് എല്ലാ മേഖലകളിലും മാറ്റംവന്ന ഒരു കാലയളവിനെയാണ് ആധുനികത എന്നു വിളിക്കുന്നത്. (ബി. രാജീവൻ)

- മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരു ജാതിയാണ്

'ചരിത്രപരമായി അതീവ പ്രാധാന്യം നേടിയ ശ്രീനാരായണന്റെ നൂതന പരിശ്രമങ്ങളുടെയൊന്നും ആധാരം ഒരു സുവർണ്ണ ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആഖ്യാനങ്ങളോ വിമോചകമായ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യവഹാരങ്ങളോ ആയിരുന്നില്ല. മറിച്ച്, ഐഹികമായ സമകാലീനതയിൽ നിൽക്കുന്ന മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവിയാണ്. ഈ സമീപനത്തിൽ നമുക്ക് വീണ്ടെടുപ്പ്, പുരോഗതി എന്നീ ശൈലികളിലുള്ള ആഖ്യാനത്തിനു വഴിപ്പെടാത്ത തരത്തിലുള്ള ഒരു മനുഷ്യചരിത്രസങ്കല്പം കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞേക്കും.' (ഉദയകുമാർ, പുറം: 85). "...കേരളമെന്ന ഈ ഭൂഭാഗം പലവിധ സംസ്കരണങ്ങൾ, തെക്കുകിഴക്കേ ഏഷ്യൻ, ആഫ്രിക്കൻ, യൂറോപ്യൻ, ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരങ്ങൾ ഇടകലർന്നുണ്ടായ ഒരു 'മുനപ്പുറ സംസ്കാരം' അഥവാ cusp culture ആണെന്ന പരികല്പന ഈ പ്രദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദേശീയ വികാരത്തെത്തന്നെ ജാതികേന്ദ്രിത വരേണ്യമാതൃകകൾക്കപ്പുറം നവീകരിക്കാൻ നമ്മെ സഹായിച്ചേക്കും.' (ജോണി മിറാൻഡ, പുറം 88).

- സമകാലീനതയിൽ നിൽക്കുന്ന മനുഷ്യൻ എന്ന ജീവി

എം. മുരളീധരന്റെ 'കേരളത്തിലെ ഹിന്ദുസമുദായ രൂപീകരണം: അധിനിവേശാധുനികതയുടെ പ്രക്രിയകളും ഘടനകളും'(1993) എന്ന

പ്രബന്ധത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ അദ്ദേഹം ഭൂതത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർക്കാണ് ഭാവി എന്ന സമകാല സാഹചര്യത്തിൽ മതേതരത്വത്തിന്റെ ഒരു വിമർശം രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട് എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. വർഗീയതാപഠനങ്ങളും സമുദായരൂപീകരണപഠനങ്ങളും തമ്മിൽ സമീകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നും അവയെ വേർതിരിച്ചു കാണേണ്ടതുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറയുന്നു. മുരളീധരന്റെ വർഗീയതാ നിർവചനം ഇങ്ങനെയാണ്: 'മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ സ്വത്വത്തെ ഉണ്ടാക്കുകയും, മറ്റു മതപരസ്വത്വങ്ങൾക്കെതിരായി അതിനെ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നായാണ് ഈ പ്രബന്ധം വർഗീയതയെ നിർവചിക്കുന്നത്'. തുടർന്ന് ലിബറലിസത്തിൽനിന്നും ഇടതുചിന്തയിൽനിന്നും വേറിട്ട മാർഗമാണിതെന്നു വിശദമായി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പൊതുവേ മാർക്സിസ്റ്റ് രീതിശാസ്ത്രത്തിൽ അദ്ദേഹം കാണുന്ന പരിമിതി അത് സമകാല സംവർഗങ്ങളെ ആധുനികപൂർവകാലത്തേക്ക് അതേപടി നീട്ടുന്നു എന്നതാണ്. മധ്യകാല സംഘർഷങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായി വർഗീയതയെ കാണുകയും ആധുനികതയും വികസനവും കൊണ്ട് അതില്ലാതാവുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു ഇത് ഇടവരുത്തും. മതേതരത്വം, വർഗീയത തുടങ്ങിയ തരംതിരിവുകൾ ആധുനികസന്ദർഭത്തിൽ മാത്രം പ്രസക്തിയുള്ളവയാണ് എന്നു മനസിലാക്കുന്നതാണ് മർമപ്രധാനം. മതങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നതും വർഗീയതയില്ലാത്തതുമായ ഒരു സമുദായത്തെ സങ്കല്പിക്കാൻ മാർക്സിസമടക്കമുള്ള മതേതരചിന്താപദ്ധതികൾക്ക് കഴിയാത്തത് യൂറോപ്യേതര സമൂഹങ്ങളിലെ മതരൂപങ്ങളുടെ സവിശേഷതയും അവയ്ക്ക് കൊളോണിയൽ ആധുനികതയുടെ ഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായ മാറ്റങ്ങളും വേണ്ടത്ര പരിഗണിക്കാത്ത രീതിപദ്ധതികൾ ആയതുകൊണ്ടാണെന്നാണ് വാദം.

▶ വർഗീതയതയെ സംബന്ധിച്ച നിർവചനം

മുരളീധരന്റെ മറ്റൊരു വാദം കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആധുനികപൂർവ സാമൂഹ്യരൂപങ്ങൾ മതവിശ്വാസത്തിൽ അടിസ്ഥാനമുള്ളതായിരുന്നില്ല എന്നും അക്കാല സംഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കേരളത്തെ മതസൗഹാർദ്ദത്തിന്റെ നാടായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതും അതേ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇവിടെ വർഗീയതയുണ്ടായിരുന്നു എന്നു കണ്ടെത്തുന്നതും ഒരുപോലെ അബദ്ധമാണ് എന്നുമാണ്. ഏകാത്മകമായ ഒരു മതം ആധുനികപൂർവകാലത്ത് ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. വർഗീയതയ്ക്ക് സൗമ്യവും അത്രയ്ക്ക് പ്രകടമല്ലാത്തതുമായ നിലനിൽപ്പുണ്ട്. അത്തരം വർഗീയത അബോധതലത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്ന 'അവർ' എന്നതിന് എതിർനിൽക്കുന്ന ആത്മധാരണയിൽ അടിസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചതാണ്. ഇത്തരം സ്വത്വരൂപീകരണത്തിനടിയിൽ ഉണ്ടാവുക മറ്റുസമുദായങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള മിത്തുകളും അച്ചുമാതൃകകളും തമാശകളും ഒക്കെയായിരിക്കും. പ്രതിരോധം എങ്ങനെയാണ് അധികാരത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നതെന്നും ക്രിസ്ത്യൻ മാതൃകയിലുള്ള ഒരു ഹിന്ദു സമുദായനിർമിതി സൂക്ഷ്മമായി എങ്ങനെയൊക്കെ നടന്നുവെന്നും ഈ പഠനത്തിൽ അദ്ദേഹം വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്. വ്യവഹാരവിശകലനത്തിന് ഒരു ഉദാഹരണം ഉദ്ധരിക്കാം. Madras Church Missionary Record (Vol XVII പേജ് 10) രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു സംവാദം ശ്രദ്ധിക്കുക. ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിയും ഒരു നായരും തമ്മിലാണ് സംവാദം. മേൽസൂചിപ്പിച്ച നായന്മാരിലൊരാൾ പ്രകോപിതനായി പറഞ്ഞു: 'എല്ലാവർക്കും

മതമുണ്ട്. ചിലർ വേദവും മറ്റു ചിലർ ശാസ്ത്രവും അനുസരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ വേദം. അതനുസരിച്ചു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അപ്പോൾപിന്നെ നിങ്ങളുടേത് മാത്രമാണ് ദൈവികമെന്ന പിടിവാശി എന്തിനാണ്?' ഇതിനു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞത് 'നിർബ്ബന്ധം പിടിക്കുന്നത് ഞാനല്ല, ദൈവം തന്നെയാണ്' എന്നാണ്. 'എല്ലാവരും ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തണമെന്നത് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു പാലിക്കണമെന്നത് ദൈവേച്ഛയാണ്'. ദൈവമാർഗത്തിൽ ചരിക്കാനവകാശപ്പെട്ടവരെന്ന നിലയിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കാൻ നിയുക്തരാണ്. നശ്വരജീവിതത്തിനുടമകളായ നാമെല്ലാം മരണാനന്തരം സ്വർഗത്തിലോ നരകത്തിലോ പോകേണ്ടവരാണ്... തന്റെ വാദത്തെ യുക്തിപരമായി നീതീകരിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നു കണ്ട നായർ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളോട് സംസാരിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തെ വിലയിടിച്ചു കാണുന്നവരുമായി കാണുന്നതും സംസാരിക്കുന്നതും ശാസ്ത്രവിരുദ്ധമാണ്.' ഞാനതിനു മറുപടി കൊടുത്തതിങ്ങനെയായിരുന്നു: 'നിങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രം ഞങ്ങളെ കാണുന്നതും സംസാരിക്കുന്നതും വിലക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ വേദമാകട്ടെ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാനും ആവും വിധം സഹായിക്കാനും ആത്മീയ നന്മയ്ക്കായി നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കാനുമാണ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്.' (ദിലീപ് ആർ, പുറം 182–83).

> ▶ ഏകാത്മകമായ ഒരു മതം ആധുനികപൂർവകാലത്ത് ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല

കൊളോണിയൽ മോഡേണിറ്റി എന്ന സങ്കല്പനം ആദ്യമേ തന്നെ ഒരു അധിനിവേശ കർതൃത്വം രൂപപ്പെട്ടതായി വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. ഗവേഷകയും ഈ കർതൃത്വത്തിൽത്തന്നെ നിൽക്കുന്നയാളായിരിക്കും. പാരമ്പര്യവും ആധുനികതയും തമ്മിലുള്ള സന്ദിഗ്ദ്ധമായ ബന്ധങ്ങൾക്കുള്ളിലാണ് അധിനിവേശാധുനികതയുടെ ഉല്പത്തി. ദിലീപ് എം. മേനോന്റെ നോട്ടത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദിഗ്ദ്ധത പ്രയോജനകരമാണ്. അപകടകരമായ അനിശ്ചിതത്വം എന്നാണദ്ദേഹം അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. കാലഘട്ടസംബന്ധിയാണോ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമാണോ അധിനിവേശാധുനികത എന്ന സങ്കല്പനമെന്നു തീർപ്പാക്കുക എളുപ്പമല്ല. സാർവജനീനമായ ഒരു ആധുനികതാവ്യവഹാരത്തിൽ പിളർപ്പുണ്ടാക്കാൻ അധിനിവേശാധുനികത എന്ന സങ്കല്പനത്തിനു കെല്പുണ്ട് (ദിലീപ് എം. മേനോൻ, പുറം 76). അധിനിവേശാധുനികത (colonial modernity) എന്നത് കേന്ദ്രസങ്കല്പനമായെടുത്ത് കേരളത്തിന്റെ ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചിട്ടുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട വേറൊരു ചരിത്രപണ്ഡിതനാണ് പി. സനൽമോഹൻ. ഈ സംവർഗത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്, യൂറോപ്പിതര സമൂഹങ്ങൾ യൂറോപ്യൻ സമൂഹങ്ങൾക്കു സമാനമായ പ്രക്രിയകളിലൂടെയും അനുഭവങ്ങളിലൂടെയും കടന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് ആവിഷ്കരിക്കാൻ ഈ സങ്കല്പനത്തിനു പ്രാപ്തിയുണ്ടെന്നാണ് (സനൽമോഹൻ, പുറം: 8). അടിമ ജാതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കേരളത്തിൽ അതിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രത്യാഘാതം സ്വന്തം അടിമപദവിയിൽ മാറ്റം വന്നു എന്നതുതന്നെയാണ്. മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് അടിമകളെ ആധുനികതയുമായി മുഖാമുഖം കൊണ്ടുവന്നത്. മിഷനറിമാർക്കൊപ്പം എന്താണ് നല്ല ജീവിതം എന്നതിനെക്കുറിച്ച് വ്യത്യസ്തമായ ധാരണ വന്നു. 'ഈ പുതു ധാരണയാവട്ടെ ജോലി, വിശ്രമം, മിതവ്യയം, കുടുംബജീവിതം തുടങ്ങിയവയെ സംബന്ധിക്കുന്ന നൂതനാശയങ്ങളിലും ഭക്ഷണം, വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിലുള്ള പുത്തൻ പ്രയോ

ഗങ്ങളിലും അടിയുറച്ചതായിരുന്നു. മിഷനറിമാർ അവതരിപ്പിച്ച ശുചിത്വം എന്ന ചിന്തയിലെ മുഖ്യമൂലകങ്ങളുമായിരുന്നു ഇതിൽ പല ആശയങ്ങളും. മിഷനറിമാർക്ക് മറ്റെന്തിനേക്കാളും പ്രധാനമായിരുന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം തുടങ്ങിയവ. ഇത്തരം ആശയങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമായി പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ പകുതി മുതൽക്ക് അടിമജാതിക്കാരിൽ തങ്ങളുടെ ദൈനംദിന ജീവിതം അടിമുടി പുനരാവിഷ്കരിക്കാനുള്ള അദമ്യമായ ആഗ്രഹം അടിയുറച്ചു.' (സനൽമോഹൻ, പുറം: 317). ഈ മാറ്റങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രാഥമികമായി ഊർജം പകർന്നത് ഇംഗ്ലീഷ് ഭരണം തന്നെയാണ്. കമ്പനിഭരണവും കോളനി ആധിപത്യവും സമ്മാനിച്ച തുല്യനീതിസങ്കല്പമാണ് പലതരത്തിലുള്ള നിയമങ്ങളായും പരിഷ്ക്കരണങ്ങളായും കേരളജനതയെ സമത്വബോധമുള്ളവരാക്കിയത്.

▶ അപകടകരമായ അനിശ്ചിതത്വം

ജാതിക്കോയ്മയിലെ രാജഭരണം

തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും കോഴിക്കോട്ടും എന്നുവേണ്ട കേരളത്തിന്റെ ഏതെല്ലാം ഓണംകേറാമൂലയിലുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലും രാജാധികാരം സവർണാധിപത്യത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു നിലനിന്നത്. ക്ഷേത്രകേന്ദ്രിതമായിത്തന്നെ സമൂഹത്തെ കൊണ്ടുപോയതിന്റെ പിന്നിൽ സവർണാധിപത്യത്തിന്റെ ഗൂഢലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്നു. രാജാധികാരത്തെ സാമൂഹികമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഇടങ്ങളായിരുന്നു അമ്പലങ്ങൾ. മാറ്റിനിർത്തലിനുള്ള വിശുദ്ധ ഇടങ്ങളായി ക്ഷേത്രങ്ങൾ മാറുന്നതോടെ ചോദ്യംചെയ്യാതെ അതെല്ലാം അംഗീകരിക്കുന്ന ജനതയും രൂപപ്പെട്ടുവന്നു. കേരളത്തിൽ ക്ഷേത്രങ്ങൾ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് മാറ്റിനിർത്തലുകൾ നിലനിന്നിരുന്നത് എന്നതുകൊണ്ടാണ് ക്ഷേത്രകേന്ദ്രിതമായിത്തന്നെ ആചാരനിഷേധസമരങ്ങളും അരങ്ങേറിയത്. "ഒരു ജാതിഘടകം എന്ന നിലയിൽ തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന അന്യവല്കരണം കീഴാളരുടെ ദൈനംദിന യാഥാർഥ്യമാണ്.'' (പി. പവിത്രൻ, രതിവിരതികളുടെ സാമൂഹികപശ്ചാത്തലം, പേജ് 44) ഈ ദൈനംദിനയാഥാർഥ്യത്തെ തിരസ്ക്കരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു നവോത്ഥാനകാല കീഴാളകേന്ദ്രിത മിഷനറിവേലകളുടെയും അതിന്റെ തുടർച്ചയായുണ്ടായ വിദ്യാഭ്യാസ വ്യാപനപ്രക്രിയയുടെയും ലക്ഷ്യം. നാരായണഗുരുവിലും അയ്യൻകാളിയിലും എത്തുമ്പോൾ കീഴാളരിൽ സ്വത്വനിർണയം ഗാഢമായി രൂപപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. 1903 മുതൽ രൂപപ്പെട്ട വിവിധ സംഘടനാരൂപങ്ങൾ സ്വത്വബോധത്തിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളായിരുന്നു. അതിനെ മറ്റൊന്നായി വിലയിരുത്തുന്നത് വികലവീക്ഷണമാണ്. യാഥാർഥ്യത്തെ മറച്ചുപിടിക്കലാണ്. ആ സ്വത്വബോധമാണ് ജന്തുവർഗങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽനിന്നും കീഴാളനെ മോചിപ്പിച്ചത്. "വ്യത്യസ്ത ജന്തുവർഗങ്ങൾക്ക് സമാനമായി സമൂഹത്തെ വിഭജിച്ച സവർണമേധാവിത്വത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയരൂപമായിരുന്നു അന്നത്തെ രാജകീയഭരണം.''(പി.പവിത്രൻ, രതിവിരതികളുടെ സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലം). ഈ രാജകീയഭരണത്തെ നീതിബോധത്തിലേയ്ക്ക് നയിച്ചത് കോളനിയധികാരത്തോടുള്ള വിധേയത്വമാണ്. 1818-ൽ ഈഴവർക്കും ചാന്നാന്മാർക്കും വെള്ളിയാഭരണങ്ങൾ അണിയാനുള്ള അവകാശം ഗൗരി പാർവ്വതിഭായി വിളംബരം ചെയ്തു. 1834-ൽ ആദ്യ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു. 1859-ൽ ചാന്നാട്ടികൾക്ക് കുപ്പായമിടാൻ അനുവാദമുണ്ടായി. അതിനുശേഷം നടന്ന ധീരമായ പരിഷ്കരണപരി

▶ ക്ഷേത്രങ്ങൾ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് മാറ്റിനിർത്തലുകൾ നിലനിന്നിരുന്നത്

പാടിയായിരുന്നു അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠ. (1888) പിന്നീട് മൂന്ന് കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ സമർപ്പിച്ച മലയാളി മെമ്മോറിയലും (1891) അഞ്ചുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞു ഈഴവമെമ്മോറിയലും (1896) അധികാരികൾക്കുമുന്നിൽ അവകാശം ബോധ്യപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങളായിരുന്നു.

വസ്ത്രം എന്ന സങ്കല്പം തന്നെ വളരെ പരിമിതമായ ശരീരഭാഗത്തു മാത്രമായിരുന്നു കേരളീയർക്ക്. നാണം മറയ്ക്കുക എന്നുപറയുമ്പോൾ ശരീരത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയഭാഗത്തുമാത്രം എന്ന് കരുതിയാൽമതിയെന്ന് പി. ഭാസ്കരനുണ്ണി വളരെ ഫലിതരസത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. (19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളം) ജാതികേന്ദ്രിതമായ മറ്റൊരു വ്യവഹാരമായിരുന്നു വസ്ത്രധാരണവും. മാറുമറയ്ക്കാത്തവർ, മുട്ടിനുതാഴെ ഉടുത്തവർ, മുട്ടിനുമുകളിൽ ഉടുക്കുന്നവർ എന്നിങ്ങനെ വസ്ത്രധാരണത്തിലും ജാതി ഇടപെട്ടിരുന്നു. അച്ചിപ്പുടവ നെയ്യുന്നത് കീഴാളരാണെങ്കിലും ഉടുക്കേണ്ട അച്ചികൾ മേലാളരായിരുന്നു. ഇതിനെതിരെയുള്ള സമരങ്ങൾക്ക് മിഷൻപ്രവർത്തകരോടാണ് നന്ദിപറയേണ്ടത്. വസ്ത്രത്തിനുമേലുള്ള സ്വയം നിർണയാവകാശം കീഴാളജനത സ്ഥാപിച്ചെടുത്തു. ചാന്നാർ ലഹളയും മാറുമറയ്ക്കാനുള്ള അവകാശം ഉത്തരവിലൂടെ ലഭിച്ചിട്ടും ദശാബ്ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞും കുലീനസ്ത്രീകൾ മാറുമറയ്ക്കാതിരുന്നതും കേരളചരിത്രത്തിലെ സംഭവബഹുലമായ ഏടുകളാണ്. സി.വി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ ഭാര്യ കൊച്ചിക്കാ ഒരു റൗക്കയിട്ടപ്പോൾ മടലൊടിച്ചെടുത്ത് ഭർത്തൃമാതാവ് നിഷ്കരുണം തല്ലിയ സംഭവം നടക്കുന്നത് മാറുമറയ്ക്കാനുള്ള അവകാശം ലഭിച്ചു നാലുപതിറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടാണെന്നോർക്കണം. തേവിടിശ്ശികളെപ്പോലെ അഴിഞ്ഞാട്ടം നടത്തുന്നുവെന്നാണ് സി.വിയുടെ 'അമ്മ ആരോപിച്ചത്. രാത്രിയിൽ ഭർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽമാത്രം ധരിക്കാനുള്ളതായിരുന്നു കൊച്ചിക്കായുടെ റൗക്ക. (ജീവിതസമരം, സി. കേശവൻ) ശ്രീനാരായണഗുരു ജീവിച്ചിരുപ്പുണ്ട് ആ സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ. മിഷനറിമാരും പോയി, ഇംഗ്ലീഷു ഭരണവും പോയി. പിന്നെയും ദശകങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും അത്ര നാണിക്കാനുള്ള ശരീരഭാഗമായി 'മാറ്' മാറിയിരുന്നില്ല.

▶ വസ്ത്രധാരണത്തിലെ സ്വയം നിർണയം

ഭക്ഷണത്തിലെ ജാതിയും ഗുരുവിന്റെ ഇടപെടലും

ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ആശ്രമങ്ങളിൽ ഭക്ഷണം പാകംചെയ്യുന്നതിൽ സഹായികളായി അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ ജാതിയിലുള്ള ബാലന്മാരെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അത്തരം ഒരു സന്ദർഭത്തിലാണ് ഒരു ആഢ്യബ്രാഹ്മണന്റെ 'കണ്ടാലറിയാം ജാതി' എന്ന വാദത്തെ ഗുരു പൊളിച്ചടുക്കിയത്. വ്യത്യസ്തജാതിവിഭാഗത്തിൽനിന്നുള്ള കുട്ടികളെ പ്രശസ്ത ആഢ്യന്റെ മുമ്പിൽ നിരത്തിനിർത്തിയിട്ട് അവരുടെ ജാതി പറയുവാൻ ഗുരു അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. കീഴാളജാതിയിൽപ്പെട്ട ഒരു ബാലനെനോക്കി അവൻ ഇന്ന മേൽജാതിക്കാരനാണെന്ന് അയാൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അത് തെറ്റായിരുന്നു. മാത്രമല്ല അവൻ വച്ച രസക്കറിയാണ് അന്ന് ഊണിനു വിളമ്പിയതെന്നും കൂടി ബോധ്യപ്പെടുത്തി. ഈ സംഭവം ഭാർഗവൻ വൈദ്യർ രസകരമായി വർണിച്ചിട്ടുണ്ട്. (സുവനീർ:കൊല്ലം എസ്.എൻ.കോളേജ്.) ഗുരുവുമായി ഇടപെട്ട വിശിഷ്ടവ്യക്തികളിൽ പലർക്കും ലഘുവായ ജാതിചികിത്സ നൽകുവാൻ ഗുരു മടിച്ചിരുന്നില്ല. ഒന്നിച്ചുണ്ണുന്ന വേളയിൽ കുറ്റിപ്പുഴയോട്

“എല്ലാം പോയോ?’’ എന്ന ഒറ്റച്ചോദ്യമായിരുന്നു ചികിത്സാവിധി. മഹാകവി ഉള്ളൂരിനോട് ' ഇപ്പോൾ പൊടിഞ്ഞോ’’ എന്നായിരുന്നു ചോദ്യം.മിഷനറിമാർ പന്തിഭോജനം നടത്തിയതും ഗുരു ആശ്രമത്തിൽ പന്തിഭോജനം നടത്തിയതും സഹോദരനയ്യപ്പന്റെ പന്തിഭോജനത്തിന് (1917) മുമ്പായിരുന്നു. അതാരും ചോദ്യം ചെയ്തിരുന്നില്ല. മിഷനറിമാർ കോളനി അധികാരത്തിന്റെ ദണ്ഡേന്തിയപ്പോഴും ഗുരുവാകട്ടെ ആധ്യാത്മികതയുടെ ഉത്തുംഗശൃംഗത്തിൽ നിൽക്കുമ്പോഴുമായിരുന്നു അത്. ആധുനികതയിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ ഭാരതത്തെയാകെ പുറകോട്ടടിക്കുന്നത് ജാതിവ്യവസ്ഥയും അനാചാരങ്ങളുമാണെന്ന് മഹാത്മജിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടതും ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെ സന്ദർശിച്ചതിനു ശേഷം മാത്രമായിരുന്നു. ജാതിയുണ്ടെന്ന് മാവിലകളെ ഉദാഹരിച്ചു സമർഥിച്ച വർണാശ്രമിയായ ഗാന്ധിജിയെ മാവിലകളുടെ ഏകരസത്തെ ഓർമപ്പെടുത്തിയാണ് പുതുവഴിയിലേക്ക് ഗുരു തിരിച്ചുവിട്ടത്. അയിത്തവും അസ്പൃശ്യതയും മാനവസമുദായത്തോട് ചെയ്യുന്ന ക്രൂരതയാണെന്ന് ഗാന്ധിജിക്കു മനസിലായത് ഗുരുവുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കുശേഷമാണ്. അവരവരുടെ ആശ്രമങ്ങളിലെ പന്തിഭോജനവും അയ്യപ്പന്റെ പൊതുവിടങ്ങളിലെ പന്തിഭോജനവും രണ്ടായേ ജനം കണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. ആശ്രമത്തിൽനിന്നും പന്തിഭോജനത്തെ പൊതുവിടത്തിൽ എത്തിച്ചുവെന്നതാണ് അയ്യപ്പന്റെ പന്തിഭോജനത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. വൈകുണ്ഠസ്വാമികളുടെ സമപന്തിഭോജനവും ആശ്രമവാടിയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിന്നു. ഭക്ഷണപ്പന്തിയിലെ പന്തികേട് കീഴാളരുടെ പ്രശ്നം മാത്രമായിരുന്നില്ല. സ്ഥാനമാനങ്ങളും, പുരുഷൻ, സ്ത്രീ എന്നീ വിഭജനങ്ങളും ബ്രാഹ്മണസദ്യവട്ടങ്ങളിലും ഒട്ടും തെറ്റാതെ പാലിച്ചിരുന്നു. അന്തർജനങ്ങളുടെ തോഴിമാരായിരുന്ന ശൂദ്രസ്ത്രീകൾ യജമാനത്തിയുടെ എച്ചിലിലയിൽത്തന്നെ കഴിക്കണമെന്നതും ആചാരമായിരുന്നു. മിഷനറിമാരിൽനിന്നു ആധ്യാത്മികഗുരുക്കന്മാരിലേയ്ക്കും അവിടെനിന്നും ലൗകികന്മാരായ നേതാക്കളിലേയ്ക്കും കടന്നുചെന്ന പന്തിഭോജനം, ഭക്ഷ്യശീലത്തിലെ പന്തികേടുകളെ പരിഷ്കരിച്ച് ഊണിടങ്ങളെ ജാതിരഹിതമാക്കിയിരിക്കുന്നിടംവരെ കേരളീയ ആധുനികത എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

▶ ജാതിരഹിതമായ ഊണിടങ്ങൾ

ഗുരുവും അദ്വൈതവും

ശ്രീനാരായണഗുരു ഒരു അദ്വൈതിയായിരുന്നു. ഗുരുവിന്റെ ദാർശനികകൃതികളായ ആത്മോപദേശശതകവും, അദ്വൈതദീപികയും ‘രണ്ടില്ല’ എന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്ന കൃതികളാണ്. സാന്ദർഭികമായ സംഭാഷണങ്ങൾക്കിടയിലും രണ്ടില്ല എന്ന് ഗുരു ശിഷ്യന്മാരോട് സംവദിക്കുന്നുണ്ട്. ശിവഗിരിയുടെ പ്രാന്തങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന വേളയിൽ ഭാർഗവൻ എന്ന ശിഷ്യനോട് ‘നിനക്ക് ഭയമുണ്ടോ’ എന്ന് ഗുരു ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. ‘ഭയമുണ്ട് സ്വാമീ’ എന്ന് ഭാർഗവൻ മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഗുരു പറയുന്നു ‘രണ്ടുണ്ട്’ എന്ന ചിന്തയുള്ളപ്പോഴാണ് ഭയം ഉണ്ടാകുന്നത്. രണ്ടില്ലെങ്കിൽ (എല്ലാം ഒന്നാണെങ്കിൽ) ഭയത്തിനു സ്ഥാനമില്ല.’ (ഭാർഗവൻ വൈദ്യർ, സുവനീർ: കൊല്ലം എസ്. എൻ. കോളേജ്.) രണ്ടില്ല എന്ന കല്പനയാണ് അദ്വൈതം. പ്രപഞ്ചവും പ്രപഞ്ചത്തിലെ ദൃശ്യജാലങ്ങളെല്ലാം തന്നെയും ഒന്നിന്റെതന്നെ പ്രകടഭാവങ്ങളാണ് എന്നത്രേ അദ്വൈതി കരുതുന്നത്. ആ ഒന്ന് എന്താണ് എന്ന കാര്യത്തിലാണ് മതഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ഹിന്ദുമതം എന്ന് പൊതുവിൽ

പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ദാർശനികമായ പലവഴികൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഓരോ വിഭാഗവും നീങ്ങുന്നത്. ഭക്തിയെന്നാൽ എന്താണ്, ഭക്തൻ ആരാണ്, ഭക്തനും ഭഗവാനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്താണ്, പ്രപഞ്ചവും പ്രപഞ്ചകാരണമായ ശക്തിവിശേഷവും തമ്മിൽ എന്തു ബന്ധമാണുള്ളത് തുടങ്ങിയ ഒട്ടനേകം സംവാദമേഖലകൾക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഇടമുള്ള ഒരു കൂട്ടായ്മയെയാണ് ഹിന്ദുമതം എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം ഇത്രത്തോളമുള്ള ഒരുമതം അപൂർവമായി എവിടെങ്കിലുമുണ്ടാകാം. അതേ ഹിന്ദുമതത്തിൽ തന്നെയാണ് ചാതുർവർണ്യം നുഴഞ്ഞുകയറി അനാചാരങ്ങൾകൊണ്ട് അതിനെ ദുഷിപ്പിച്ചത്. കോ ƒ ഹം എന്ന ചോദ്യത്തിലാണ് എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. തത്വമസി, അഹംബ്രഹ്മാസ്മി, പ്രജ്ഞാനം ബ്രഹ്മ, എന്നിങ്ങനെ മഹാവാക്യങ്ങളായി ഉത്തരം നീണ്ടുപോകുന്നു. ഹിന്ദുമതം എന്ന ഒരു മതമേ ഇല്ലല്ലോ? എന്ന് ഗുരു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പലധാരകളെ ഒന്നായിച്ചേർത്തു പറയുന്ന ഒരു നാമം മാത്രമായാണ് ഗുരു ഹിന്ദുമതത്തെ നിർവ്വചിച്ചത്. ഭാരതത്തിൽ കാലങ്ങളായി ഉണ്ടായ ആശയങ്ങളെ ഒന്നുചേർത്തു ഹിന്ദുമതം എന്ന് പറയുന്നു. സിന്ധു എന്ന ശബ്ദം വൈദേശിക ഉച്ചാരണാത്താൽ ഹിന്ദു എന്നാവുകയും ആ ഭൂപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള എല്ലാവരെയും ഹിന്ദുക്കൾ എന്നും പറയുന്നു. ഈ യുക്തി തികച്ചും സ്വീകാര്യമാണ്.

▶ രണ്ടല്ല എന്ന കല്പനയാണ് അദ്വൈതം

ശാക്തേയനും, ശൈവനും, വൈഷ്ണവനും, ഗാണപത്യനും, ബൗദ്ധനും, ജൈനനും ഉൾപ്പടെയുള്ള വിഭാഗങ്ങൾ ചേർന്ന് ഹിന്ദു ആകാമെങ്കിൽ സെമിറ്റിക് മതങ്ങളായ ക്രിസ്ത്യൻ, ഇസ്ലാം മതങ്ങളെയും അക്കൂട്ടത്തിൽപെടുത്തരുതോ. അതൊട്ടുപറ്റുന്നുമില്ല. എന്നാൽ പരമമായ ശക്തിവിശേഷത്തെ അക്കൂട്ടരും അംഗീകരിക്കുന്നു. ഹിന്ദുവിന്റെ നിർഗുണപരബ്രഹ്മത്തിന് അതല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ നേതി നേതി എന്ന സങ്കല്പത്തിന് ഇസ്ലാമിന്റെ അല്ലാഹുവിനോട് ഏറെ സാമ്യമുണ്ട്. ഗുരുതന്നെ ഒരിക്കൽ അല്ലാഹു ശബ്ദത്തിനു ‘അതല്ലാത്തവൻ’ എന്ന ഒരർഥകല്പന ഒരു പണ്ഡിതനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (ശ്രീനാരായണവൈഖരി, ടി. ഭാസ്കരൻ) താത്വികമായി എല്ലാമതങ്ങളും ഒരേ കാര്യം പറയുന്നുവെന്ന കാര്യത്തിൽ ഗുരുവിന് സംശയമേ ഇല്ലായിരുന്നു. എല്ലാവരും ഒരേ സത്യം പ്രഘോഷിക്കുന്നുവെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായാണ് ഗുരു സർവമതസമ്മേളനം വിളിച്ചുചേർത്തത്. ശരീരത്തിന്റെ ചികിത്സയ്ക്കായി വിവിധമതക്കാരുടെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ സ്വീകരിയ്ക്കാമെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് മാനസികസുഖത്തിനായി വിവിധമതസമ്പ്രദായങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൂടാ എന്നയുക്തിയാണ് സർവമതസമ്മേളനത്തിൽ ഗുരു മുമ്പോട്ടു വച്ചത്. (സ്വാഗതപ്രസംഗം-സത്യവ്രതസ്വാമികൾ). എല്ലാമതങ്ങളെയും ആഴത്തിൽ പഠിയ്ക്കുന്ന ഒരുപാഠശാല ഉണ്ടാകണമെന്ന് ഗുരു ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. പലമതസാരവും ഏകം എന്നദർശനമാണ് നാരായണഗുരുവിന്റെ അദ്വൈതം.

▶ താത്വികമായി എല്ലാമതങ്ങളും ഒരേ കാര്യം പറയുന്നു

ശങ്കരാചാര്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അദ്വൈതമെന്നാൽ രണ്ടല്ലാത്തത് എന്നർഥം. നിർഗുണബ്രഹ്മം മാത്രം സത്യം. മറ്റുള്ളതെല്ലാം മിഥ്യ എന്നതാണ് ശങ്കാരാദ്വൈതം. കാണപ്പെടുന്ന സ്ഥൂലപ്രപഞ്ചം മായയാണെന്ന വാദമാണ് ശങ്കാരാദ്വൈതത്തിന്റെ കാതൽ. മായാമൂടുപടത്തിനപ്പുറത്തുള്ള നിർഗുണബ്രഹ്മത്തെ അറിയലാണ് മോക്ഷം. ജ്ഞാനത്തിലൂടെയേ മോക്ഷത്തിലെത്തുകയുള്ളു. മോക്ഷം കിട്ടുന്നതിലൂടെ

ജീവാത്മാവ് പരമാത്മാവിൽ ലയിക്കുന്നു. ടി. ഭാസ്കരൻ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: "ഉപ്പുപാവ കടലിൽ ചെന്നാൽ അതിന്റെ കഥകഴിഞ്ഞു. പല നദികൾ സമുദ്രത്തിൽ ലയിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ നാമവും രൂപവും ഇല്ലാതെയാകുന്നു. കടലിലെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം നോക്കി ഇതു ഗോദാവരിയിലെ വെള്ളം ഇതു കാവേരിയിലെ വെള്ളം എന്ന് പറയാറില്ല. ഇതുപോലെ മോക്ഷത്തോടെ വ്യക്തിയുടെ നാമരൂപങ്ങൾ നശിച്ച് അയാൾ പരബ്രഹ്മത്തിൽ ലയിക്കുന്നു. ഇതുപോലെയാണ് ജീവബ്രഹ്മൈക്യത്തെ അദ്വൈതി കാണുന്നത്.'' (ശ്രീനാരായണ ദർശനം, ടി. ഭാസ്കരൻ, പുറം 31) ലോകം മിഥ്യയാണെന്ന താത്വികബോധത്തെ അനുഭൂതിയാക്കി മാറ്റാനാണ് അദ്വൈതി ശ്രമിക്കുന്നത്.

▶ ജ്ഞാനത്തിലൂടെയേ മോക്ഷത്തിലെത്തുകയുള്ളു

അദ്വൈതം ഒരു ചിന്താപദ്ധതിയായി പ്രചരിപ്പിച്ചത് ശ്രീശങ്കരനാണ്. ഇന്ത്യയൊട്ടാകെ തന്റെ വാദമുഖങ്ങളുമായി സഞ്ചരിച്ച് വിഭിന്നാശയങ്ങളുള്ള പണ്ഡിതന്മാരുമായി സംവാദത്തിലും തർക്കത്തിലും ഏർപ്പെട്ടു വാദിച്ചു ജയിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ശങ്കരന്റെ രീതി. അദ്വൈതം എന്ന ദർശനപദ്ധതി സമർഥിക്കുന്നതിനു പ്രസ്ഥാനത്രയത്തെയാണ് ശ്രീശങ്കരൻ ഉപജീവിച്ചത്. ശ്രീശങ്കരൻ ബ്രഹ്മസൂത്രം, ഭഗവദ്ഗീത, ഉപനിഷത്തുകൾ എന്നിവയ്ക്ക് അദ്വൈതാനുസാരിയായ ഭാഷ്യം ചമച്ചു. സരളാദ്വയഭാഷ്യകാരനായ ശ്രീശങ്കരാചാര്യരെ അനുകമ്പയാണ്ടവരുടെ ഗണത്തിൽപ്പെടുത്തിയാണ് നാരായണഗുരു ആദരിച്ചിരുന്നത്. "ശ്രീശങ്കരൻ പറഞ്ഞതാണ് നമുക്കും പറയാനുള്ളത് എന്ന് ഗുരു സമ്മതിച്ചതായിക്കണ്ടുവല്ലോ'' എന്ന് ടി. ഭാസ്കരൻ ശ്രീനാരായണഗുരുവും ശങ്കരാചാര്യരും എന്ന ലേഖനത്തിൽ (ശ്രീനാരായണ ദർശനം, പുറം 75, 2018) രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. രണ്ടില്ല എന്ന കാര്യത്തിൽ ശങ്കരനും നാരായണഗുരുവും ഐക്യപ്പെടുന്നു. അതിനുപരി ശ്രീശങ്കരനും നാരായണഗുരുവും പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. ശങ്കരൻ ഭാഷ്യകാരനും ശ്രീനാരായണൻ സ്വന്തമായ സൂത്രകാരനുമാണ്. നാരായണഗുരുവിന്റെ ദാർശനികകൃതികളാകട്ടെ മൗലികവുമാണ്. ആത്മോപദേശശതകം, ദർശനമാല, വേദാന്തസൂത്രം, അദ്വൈതദീപിക, ബ്രഹ്മവിദ്യാപഞ്ചകം എന്നീ കൃതികൾ വേദോപനിഷത്തുക്കളേക്കാൾ ദാർശനികയുക്തി പുലർത്തുന്നവയാണ്.

▶ പ്രസ്ഥാനത്രയത്തെ ഉപജീവിച്ചു

സാരാംശത്തിൽ ഏകതയുണ്ടെന്നതൊഴിച്ചാൽ ഗുരുവിന്റെ ചിന്താപദ്ധതിയും ശാങ്കരപദ്ധതിയും പല കാര്യങ്ങളിലും വിരുദ്ധമാണ് എന്ന് പറയേണ്ടിവരുന്നു. വർണാശ്രമകല്പനയിലും ജാതിചിന്തയിലും ശ്രീശങ്കരന് പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നും മുക്തനാകുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ജാതിയുടെ കാര്യത്തിൽ ശങ്കരൻ യുക്തികൊണ്ട് പറന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഗുരു ശങ്കരനെ വിമർശിക്കുന്നുണ്ട്. (ശ്രീനാരായണ വൈഖരി,) "ബ്രഹ്മസൂത്രത്തിലെ അപശൂദ്രാധികരണം ഒന്നാം അധ്യായം മൂന്നാം പാദം 34 മുതൽ 38 വരെയുള്ള സൂത്രങ്ങളുടെ ഭാഷ്യം മുണ്ഡകോപനിഷത്തിലെ 1.2.12.ന്റെയും ഗീതയിലെ 18-ാം അധ്യായത്തിൽ 42 മുതൽ 48വരെ പദ്യങ്ങളുടെയും ഭാഷ്യം എന്നിവ ഉദാഹരണം''(ശ്രീനാരായണ ദർശനം, ടി. ഭാസ്കരൻ പേജ് 21) ലോകം മിഥ്യയാണെങ്കിലും ശങ്കരന് ജാതി മിഥ്യയാണെന്നു കരുതാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. നാരായണഗുരുവാകട്ടെ ഇല്ലാത്തതാണ് ജാതി എന്ന് കർശനമായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

“മനുഷ്യാണാം മനുഷ്യത്വം
ജാതിർ ഗോത്വം ഗവാ യഥാ
ന ബ്രാഹ്മണാദിര സ്യൈവം
ഹാ! തത്വം വേത്തി കോ്പിന.’’

ഇങ്ങനെ മനുഷ്യൻ എന്നതുതന്നെ ഒരു ജാതിയാണെന്ന് സമർഥിച്ചുകൊണ്ട് ഭിന്നജാതി വിഭജനത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനത്തെ ശ്രീനാരായണൻ തകർത്തുകളഞ്ഞു. കേരളത്തിൽ അതിരൂക്ഷമായി നിലനിന്ന ജാതി-ഉപജാതി വ്യവസ്ഥയുടെ താത്വികാടിസ്ഥാനത്തെ ഇങ്ങനെ നാരായണഗുരു തകർത്തുകളഞ്ഞ സംഭവത്തിൽനിന്നാണ് ആധുനിക കേരളത്തിൽ ‘സമൂഹം’ എന്ന ഒരു നൂതനവ്യവഹാരം ആവിർഭവിക്കുന്നത്. ഈ സംഭവത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുമ്പോഴാണ് പൗരസമൂഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആധുനികപാശ്ചാത്യസങ്കല്പം നാരായണഗുരുവിൽ നാം കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. (ബി. രാജീവൻ-ലേഖനം-പേജ് -378)

> ▶ ഗുരുവിന്റെയും ശങ്കരന്റെയും ചിന്താപദ്ധതികൾ പലതും വിരുദ്ധമാണ്

ഇവർ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെ ഇങ്ങനെ ക്രമപ്പെടുത്താം

1. ഗുരു ഭാഷ്യകാരനല്ല.
2. വാദിച്ചു ജയിക്കുകയെന്നത് ഗുരുവിന്റെ വഴിയായിരുന്നില്ല.
3. ഗുരു മതസ്ഥാപനത്തിനു ശ്രമിച്ചില്ല.
4. ജാത്യാചാരങ്ങളെ യുക്തിസഹമായി ഗുരു തിരുത്തി.
5. വർണാശ്രമധർമം യുക്തിക്കും ശാസ്ത്രത്തിനും എതിരെന്ന് ഗുരു ഖണ്ഡിതമായി സമർഥിച്ചു.
6. പരമതസാരങ്ങളേയും നാരായണഗുരു അംഗീകരിച്ചു.
7. അദ്വൈതേതരമായ അംശങ്ങളും നാരായണഗുരുവിന് സ്വീകാര്യമായിരുന്നു.
8. ലോകയാഥാർഥ്യത്തെ അംഗീകരിച്ചു.

ശൈവസിദ്ധാന്തവും നാരായണഗുരുവും

ശ്രീനാരായണഗുരു അദ്വൈതിയാണെന്ന് കരുതുന്നതുപോലെ തന്നെ ശൈവസിദ്ധാന്തിയാണെന്നു കരുതുന്നവരും ഉണ്ട്. അവധൂതകാലത്ത് ശ്രീനാരായണൻ ഏറെ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത് തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ, വിശേഷിച്ച് തമിഴ്നാട്ടിലായിരുന്നു. നായനാർമാരുടെ പാടലുകളും പതികങ്ങളും ഗുരുവിനെ ഏറെ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. തേവാരപ്പതികങ്കൾ എന്ന കൃതി ഗുരുവിന്റെ മികച്ച രചനകളിൽ ഒന്നാണ്. ശിവപ്പെരുമാനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടെഴുതിയ തമിഴ് ഭക്തിഗീതമാണത്. തമിഴ് ഭാഷയിലുള്ള ഗുരുവിന്റെ സ്വാധീനം അത്ഭുതാവഹമാണ്. നായനാർ പാടലുകളോടും തമിഴിലെ മറ്റു തേവാരങ്കളോടും കിടപിടിക്കുന്ന ഭാഷാശൈലിയും രചനാസൗഷ്ഠവവും ഗുരുവിന്റെ തേവാരപതികങ്കങ്ങളിലുണ്ട്. തമിഴ്നാടിന്റെ തെക്കൻ പ്രാന്തങ്ങളിൽ ഗുരു രചിച്ച തേവാരപതികങ്കങ്ങൾ സന്ധ്യാകീർത്തനമായി ചൊല്ലിയിരുന്നതായും പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നു. ഏതായാലും ശൈവപാരമ്പര്യത്തോടും തമിഴ് ഭാഷയോടും, തമിഴരായ ഭക്തന്മാരോടും ഗുരുവിന് ഏറെ ആദരവു

ണ്ടായിരുന്നു. തമിഴ്നാട്ടുകാരുടെ ഭക്തിയിൽ ഗുരു പരിപൂർണതൃപ്ത നുമായിരുന്നു. തമിഴ്നാട്ടിലെ ശൈവസിദ്ധപാരമ്പര്യം ഗുരുവിൽ ഏറെ പ്രകടമാണ്. ടി. ഭാസ്കരൻ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "ലോകം മിഥ്യയാണെന്ന താത്വികമായ അറിവ് അനുഭൂതിയാക്കി മാറ്റാനാണല്ലോ അദ്വൈതി ശ്രമിക്കുന്നത്. ഈ അറിവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ ദാർഢ്യമനുസരിച്ചിരിക്കും സാധനയിലെ പുരോഗതി. അപ്പോൾ ലൗകികകാര്യങ്ങളോട് അവജ്ഞയും അവയുമായി ബന്ധപ്പെടുമ്പോൾ എന്തോ ചെയ്യാൻപാടില്ലാത്തത് ചെയ്യുകയാണെന്ന വിചാരവും സ്വാഭാവികമായി അയാളെ അലട്ടുന്നു. ഇതല്ല സ്വാമിയുടെ നില. സ്വാമികൾ കർമം ചെയ്തുകൊണ്ട് കർമബന്ധമറുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഇത് ശൈവസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സ്വാധീനം മൂലമാണെന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (ശ്രീനാരായണ ദർശനം, ടി. ഭാസ്കരൻ, പേജ് 21)

- ശിവപ്പെരുമാനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടെഴുതിയ തേവാരപതികങ്ങൾ

റൊമെയ്ൻ റൊളാങ് ഗുരുവിനെ Jnanin of action (കർമം ചെയ്യുന്ന ജ്ഞാനി) എന്നാണല്ലോ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. കർമസംഗപരിത്യാഗികളായ ജ്ഞാനികളുടെ കൂടാരമായ ഭാരതത്തിൽനിന്നും ഇങ്ങനെയൊരാളെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞതിലുള്ള അത്ഭുതമാകാം റൊമെയ്ൻ റൊളാങ്ങിന് ഗുരുവിനെ ഇത്തരത്തിൽ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ ഇടവന്നത്. തികച്ചും സത്യവുമാണ് ആ പ്രസ്താവന. ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാത്ത പാരമ്പര്യമാണ് ഭാരതീയ സന്യാസത്തിനു പൊതുവേയുള്ളത്. ഗുരുവിനൊപ്പം ജീവിച്ചിരുന്ന ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിൽ മുഴുകി ആത്മസുഖം അനുഭവിക്കുമ്പോഴാണ് നാരായണഗുരു കേരളമാകെയും, തമിഴ്നാട്ടിലും തെക്കൻ കർണാടകയിലും ശ്രീലങ്കയിലും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ച് കർമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് മോദസ്ഥിതനായി വസിച്ചത്. ഈ രീതിയോട് ചട്ടമ്പിസ്വാമിയ്ക്കുള്ള താല്പര്യക്കുറവ് അവർ തമ്മിൽ കണ്ടുമുട്ടുമ്പോഴുള്ള ഒരു സംവാദത്തിൽ പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്. നാരായണന് പ്രവർത്ത്യാരുദ്യോഗമുണ്ടോ എന്നാണ് ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ ചോദിച്ചത്. ആരില്ല പ്രവൃത്തിയുണ്ട് എന്നാണ് ചട്ടമ്പിയോട് നാരായണൻ മറുപടി നൽകിയത്. (നാരായണഗുരു, പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ പുറം:,197, 2015) പ്രവൃത്തിയിലെ ആരില്ലായ്മയാണ് 'കർമം ചെയ്തിങ്ങസംഗനായ് ജീവിയ്ക്കണമെന്ന ഈശാവാസ്യ രഹസ്യം, നാരായണഗുരുവിൽ കാണുന്നത് കർമം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള കർമപാശമറുക്കൽ തന്നെയാണ്.

> "അപരനുവേണ്ടിയഹർനിശം പ്രയത്നം
> കൃപണതവിട്ടു കൃപാലുചെയ്തിടുന്നു.'' (ആത്മോപദേശശതകം)

- കർമം ചെയ്യുന്ന ജ്ഞാനി

കൃപ ചെയ്യണമെങ്കിലും പ്രയത്നംകൂടാതെ കഴിയില്ലല്ലോ. ഇവിടെയാണ് ശങ്കരന്റെ മായാവാദവും ശൈവസിദ്ധാന്തവും വേർപിരിയുന്നത്. നാരായണഗുരുവും ചട്ടമ്പിസ്വാമിയും വേർപിരിയുന്നത്.

'കഷ്ടം ദീനം പിടിച്ചോമദിരയതുകുടിച്ചോ കിടക്കുന്നവരെ' ഉദ്ധരിക്കുകയെന്നത് ബ്രഹ്മസാക്ഷാൽക്കാരം എന്ന നദിയിൽ മുഴുകുന്നതിനു തുല്യമായിട്ടാണ് ഗുരു കണ്ടിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ സഹോദരനയ്യപ്പൻ ദൈവനിഷേധം നടത്തുന്നുവെന്ന ആരോപണത്തെ, അയ്യപ്പന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ദൈവമുണ്ടല്ലോ എന്ന യുക്തികൊണ്ട് ഗുരു സമാധാനിപ്പിച്ചത്. പ്രവൃത്തിയിൽ ദൈവത്തെ കാണുന്ന രീതി ശൈവ

> ▶ പ്രവൃത്തിയിൽ ദൈവത്തെ കാണുന്ന രീതി

സിദ്ധാന്തത്തോട് അടുത്തുനിൽക്കുന്നു. ശൈവസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സാമൂഹികദർശനത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ എൻ. മുരുകേശമുതലിയാർ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. 'Has Siddhanta any relevance to the modern world which is torn with hatred and fear among man and man, race and race between nations? The basic concept of Siddhanta is love towards Divine and fellowmen. (Relevance of Saiva Siddhanta by N. Murukesan, Annamalai University Publication, 1979, Page-172) മനുഷ്യസ്നേഹപരമായ പ്രവൃത്തികൾ ശൈവസൈദ്ധാന്തിക്ക് വർജ്യമല്ല, അതൊട്ട് അവിദ്യയുമല്ല. ശങ്കരാദ്വൈതിക്ക് അത്തരം പ്രവൃത്തികളെ കെട്ടുപാടുകളായും അവിദ്യയായും മാത്രമേ കാണാൻ കഴിയൂ.

നാരായണഗുരുവിന്റെ അദ്വൈതം

> ▶ ശൈവസിദ്ധാന്ത തത്വങ്ങൾ ഗുരുദേവകൃതിയിൽ

'തത്വചിന്തയിൽ നാം ശങ്കരനെ പിന്തുടരുന്നു' എന്ന് ഗുരു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ഗുരുവിന്റെ ദർശനം അദ്വൈതമല്ലേ എന്നതിൽ തർക്കിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ഇതിനുത്തരം ഡോ.ടി. ഭാസ്കരൻ ഇങ്ങനെ നൽകുന്നു: '.. ഗുരുവിന്റെ ദർശനം അദ്വൈതമാണെന്ന് പാടിപ്പറഞ്ഞ ആശയം തിരസ്കരിക്കണമെന്നില്ല. പരിഷ്കരിക്കണമെന്നു മാത്രം. ഗുരു തമിഴ് കൃതികളിലൂടെ സ്വാംശീകരിച്ച ശൈവസിദ്ധാന്തതത്വങ്ങൾ ഗുരുദേവകൃതിയിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നിരിക്കുന്നു. സമന്വയം ജീവിതശൈലിയായ ഗുരുവിനു ശൈവസിദ്ധാന്തതത്വങ്ങൾ അദ്വൈതത്തിൽ മനോജ്ഞമായി ഇണക്കാൻ അനായാസം സാധിച്ചിരുന്നു.'' (ശ്രീനാരായണദർശനം, ടി. ഭാസ്കരൻ, പുറം-22)

അദ്വൈതവും ശൈവസിദ്ധാന്തവും

സത്യം ഒന്നേയുള്ളു എന്ന കാര്യത്തിൽ ശൈവസിദ്ധാന്തിയും അദ്വൈതിയും ചേർന്നുപോകുന്നു. യഥാർഥത്തിൽ രണ്ടും അദ്വൈതം തന്നെ. അദ്വൈതി സത്യമായി കരുതുന്നത് പരംപൊരുളിനെയാണ്. അമൂർത്തമാണത്. ശൈവസിദ്ധാന്തിക്ക് സത്യമായത് ഈശ്വരനാണ് അഥവാ ശിവനാണ്. മൂർത്തരൂപത്തിൽ ഈശ്വരനെ കാണുന്നതിൽ ശൈവവിശ്വാസിക്ക് മടിയില്ല. എന്നാൽ ഈശ്വരൻ ഒന്നേയുള്ളൂ എന്ന കാര്യത്തിൽ ശൈവസിദ്ധാന്തി ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു. അദ്വൈതിക്ക് ബ്രഹ്മം മാത്രം സത്യം. ലോകവും ലോകത്തുള്ള സകലവയും അസത്യം അഥവാ മായ. എന്നാൽ ശൈവസിദ്ധാന്തിക്ക് ഈശ്വരൻ സത്യമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ലോകവും ജീവികളും അസത്യമാകണമെന്നില്ല. എന്നാൽ ഈശ്വരന് തുല്യരല്ല ലോകവും ജീവികളും എന്നാണ് ശൈവസിദ്ധാന്തമതം. ഗുരുദേവകൃതികളിൽ ശൈവസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സ്വാധീനമുണ്ട്. അദ്വൈതത്തിന്റെ യുക്തിഭദ്രമായ പ്രയോഗവും ഉണ്ട്. അദ്വൈതദീപികയിലെ ഒരു ശ്ലോകം ശ്രദ്ധിക്കുക.

> ഓരോന്നതായവയവം മുഴുവൻ പിരിച്ചു
> വേറാക്കിയാലുലകമില്ല, വിചിത്രമത്രേ
> വേറാകുമീയവയവങ്ങളുമേവമങ്ങോ-
> ട്ടരായ്കിലില്ലഖിലവും നിജബോധമാത്രം

ഇന്ദ്രിയഗോചരമായ ഈ ലോകത്തിന്റെ ഓരോ അവയവങ്ങളെയും പിരിച്ചു വേറെയാക്കിയാൽ അവയവങ്ങൾ വേറിട്ടുകാണും.

> ▶ അദ്വൈതത്തിന്റെ യുക്തിഭദ്രമായ പ്രയോഗവും ശൈവസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ സ്വാധീനവും

അവയവങ്ങളെ വീണ്ടും പിരിച്ചാൽ അവയവവും ഇല്ലാതാകും. അവശേഷിക്കുന്നത് അറിവ് മാത്രം. അവിദ്യ അഥവാ മായമൂലമാണ് അവയവപ്പൊരുത്തമുള്ള ലോകത്തെ നമ്മൾ കാണുന്നത്. അവയവങ്ങളെ വേർപിരിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ സ്ഥൂലരൂപം നഷ്ടമായെങ്കിലും അമൂർത്തമായി അറിവിന്റെ രൂപത്തിൽ അത് അനുഭവിക്കുന്നു.

ശ്രീശങ്കരന്റെ അദ്വൈതവേദാന്തം ഗുരുവിന് അംഗീകാര്യമാണ്. എന്നാൽ ജഗന്മിഥ്യ എന്ന മായാവാദം ഗുരുവിന് സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല. അതിനുള്ള കാരണം, മായാവാദത്തിന്റെ മറപിടിച്ചാണ് ഐഹിക യാഥാർഥ്യങ്ങൾക്ക് നേരെ നമ്മുടെ ജ്ഞാനികൾ, സന്യാസികൾ കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടുപരത്തിയത്. ഈ ഇരുട്ടിൽ 'വ്യാവഹാരികസത്യവും' 'പ്രാതിഭാസികസത്യവും' അലിഞ്ഞില്ലാതായിപ്പോയി. ഇല്ലാത്തതിനെ ച്ചൊല്ലി ജ്ഞാനികളും മുനിമാരും വേവലാതിപ്പെടേണ്ടതില്ലല്ലോ? ഉള്ളത് പരമാർഥികസത്യം മാത്രം. ആ ഉണ്മയെ സിദ്ധാന്തവല്കരിച്ചാൽ എല്ലാമായെന്നുള്ള വിടുവാക്കുകൾ ഇവിടെ നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിന്നുപോരുന്നു.' 'വിത്തനാഥന്റെ ബേബിക്ക് പാലും, നിർദ്ധനച്ചെറുക്കന്നുമിനീരും ദൈവനിശ്ചയമാണ്', എങ്കിൽ ദൈവനിശ്ചയത്തിൽ ഇടങ്കോലിടാൻ ബ്രഹ്മവിത്തുകൾ എന്തിന് പുറപ്പെടണം? (എം.വി.ദേവൻ-പുറം-358) അദ്വൈതിയുടെ അറിവ് എന്നത് ഈശ്വരൻ എന്നെടുത്താൽ ശൈവസിദ്ധാന്തിയുടെ ശിവനായി. നാരായണഗുരു അറിവ് എന്നതിനെ കരുവായും ഈശ്വരനായും പരവൊളി തന്നിലുയർന്ന ഭാനുമാനായും കല്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ആത്മോപദേശശതകത്തിലെ കരുവും, അറിവ് എന്ന കൃതിയിലെ "അറിയപ്പെടുമിതു വേറെല്ലറിവായിടും'' എന്ന പ്രയോഗത്തിലുള്ള അറിവും ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ്. ശൈവസിദ്ധാന്തിയായാലും അദ്വൈതിയായാലും തിരഞ്ഞുതേറിയാൽ മാത്രമേ പരംപൊരുളിനെ അനുഭവിക്കൂ. "അനുഭവിയാതറിവീലഖണ്ഡമാം ചിദ്ഘനമിതു.'' എന്ന് ഗുരു ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

> ▶ അറിവ് ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ്

ആത്മോപദേശശതകത്തിലും അദ്വൈതദീപികയിലും എത്രയോ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഗുരു ഏകത്വത്തിലെ ബഹുത്വവും ബഹുത്വത്തിലെ ഏകത്വവും പ്രകടമാക്കുന്നുണ്ട്. അദ്വൈതിയുടെ നിർഗുണബ്രഹ്മം അഥവാ പരംപൊരുൾ ശൈവസിദ്ധാന്തിക്ക് ശിവനാണെന്നു മാത്രം. എല്ലാം ബ്രഹ്മം ആണെന്നുകരുതി അസംഗനായിരുന്ന അദ്വൈതിയും ലോകവ്യവഹാരങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചേ പറ്റൂ. ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസൻ ഫലിതരൂപത്തിൽ അത് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാം ബ്രഹ്മമാണെന്ന ഗുരുവചനത്തിൽ ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ച ശിഷ്യൻ ആന വിരണ്ടുവരുന്നത് കണ്ടിട്ടും ഓടിയില്ല. ആനയും ബ്രഹ്മം. താനും ബ്രഹ്മം. പിന്നെന്തിനു ഓടണം. ആനയെന്ന ബ്രഹ്മത്തിന്റെ ചവിട്ടേൽക്കേണ്ടിവന്നു ആ പാവത്തിന്. ഇതേക്കുറിച്ചു പരമഹംസരോട് ശിഷ്യൻ പരിഭവം പറഞ്ഞു. ആനപ്പുറത്തിരുന്ന ബ്രഹ്മത്തെ നീ കണ്ടില്ലേ എന്നാണ് പരമഹംസൻ ചോദിച്ചത്! മായാവാദം താർക്കികബുദ്ധ്യാ ശരിയാണ്. ജീവിതവുമായി ചേർന്നുപോകുമ്പോൾ മാത്രമേ ശൈവസിദ്ധാന്തമായാലും അദ്വൈതമായാലും വിശിഷ്ടാദ്വൈതമായാലും സാധൂകരണമർഹിക്കുന്നുള്ളൂ.

> ▶ ഗുരു ഏകത്വത്തിലെ ബഹുത്വവും ബഹുത്വത്തിലെ ഏകത്വവും പ്രകടമാക്കുന്നു

ശിവശതകത്തിൽ മനോഹരമായി ശൈവസിദ്ധാന്തം ധ്വനിപ്പിച്ചിട്ടു

ണ്ട്; 'ഞാൻ' തന്നെയാണ് ഈശ്വരൻ എന്ന് അദ്വൈതി കരുതുമ്പോൾ ശൈവസിദ്ധാന്തി ഈശ്വരനു തുല്യമായി തന്നെ കരുതുന്നില്ല. ഉറുമ്പു പഞ്ചസാരയാകാൻ ആഗ്രഹിക്കാതെ പഞ്ചസാരയുടെ മധുരം ആവോളം ആസ്വദിക്കാനാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് എന്ന രാമകൃഷ്ണ പരമഹംസരുടെ വചനം ശൈവസിദ്ധാന്തിക്കാണ് കൂടുതൽ ചേരുക. ഈശ്വരനാകാൻ നോക്കേണ്ട, ഈശ്വരാനുഗ്രഹം നേടാനാണ് നോക്കേണ്ടത് എന്നത്രേ ശൈവസിദ്ധാന്തിയുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം. ശൈവസിദ്ധാന്തിക്ക് ഈ ജന്മം എന്നത് ശിവഭഗവാന്റെ കൃപയുടെ ഫലമാണ്. അതിനാൽ ഈ ജീവിതം ധന്യമാണ്, ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ഗുരുവിന്റെ 'പിണ്ഡനന്ദി' എന്ന കൃതി, ജന്മംതന്ന ഈശ്വരനോട് നന്ദിപറയുന്ന കൃതിയാണ്. ഗർഭത്തിൽ പിണ്ഡമായിരുന്നപ്പോൾതന്നെ ചൂടും തണുവും നൽകി കാത്തവനായ ശംഭുവിനോടാണ് നന്ദി പറയുന്നത്.

"കുളിർമതികൊണ്ടു കുളിർത്തു ലോകമെല്ലാ-
മൊളിതിരളുന്നൊരു വെണ്ണിലാവു പൊങ്ങി
തെളുതെളെ വീശിവിളങ്ങി ദേവലോക-
ക്കുളമതിലാമ്പൽവിരിഞ്ഞുകാണണം മേ''

> ▶ ഗുരുവിന്റെ 'പിണ്ഡനന്ദി' എന്ന കൃതി

ശിവശതകം ഗുരു അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് മനോഹരമായ ഈ കല്പനയോടെയാണ്. ധന്യാത്മകമായാണ് ശൈവസിദ്ധാന്തി ലോകജീവിതത്തെ കാണുന്നത്. അദ്വൈതിയാകട്ടെ നരകവാരിധിനടുവിലെ നട്ടംതിരിയലായിട്ടാണ് ജീവിതത്തെ കാണുന്നത്. ശൈവസിദ്ധാന്തിക്ക് നരകവാരിധിയല്ല ജീവിതം.

വിശദപഠനം

1. രതിവിരതികളുടെ സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലം

പി. പവിത്രൻ

പി. പവിത്രൻ

സന്യാസജീവിതവും ലൗകികജീവിതവും ആശാന്റെ കാവ്യജീവിതത്തിൽ നടത്തിയ സംഘർഷത്തെക്കുറിച്ചു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് പി. പവിത്രൻ ലേഖനം തുടങ്ങുന്നത്. ശ്രീനാരായണഗുരു കുമാരനാശാനിൽ ചെലുത്തിയ മൗലികപരിവർത്തനം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുന്നു. സ്തോത്രകാവ്യരചനയിൽ ആശാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനുകാരണം ഗുരുവുമായുള്ള ബന്ധമാണ്. സന്യാസജീവിതം ആശാൻകവിതയെ എങ്ങനെ സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്നത് ഭാരതീയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ട് ചർച്ച ചെയ്യുകയാണ് ലേഖകൻ.

ഭാരതീയ ജ്ഞാനരീതി രണ്ടുതരത്തിലുണ്ട്. ഒന്ന്, ലോകസ്വഭാവത്തെ ഉള്ളതുപോലെ അനാവരണം ചെയ്യുന്ന രീതി. രണ്ട്, ലഭ്യമായ ലോകജീവിതത്തെ വിമർശനാത്മകമായി സമീപിച്ച് പുതിയൊരു ജീവിതപദ്ധതി മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നു. ന്യായ-വൈശേഷികങ്ങൾ ഭൗതികവാദസങ്കല്പങ്ങൾകൊണ്ട് ലോകത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. സാമൂഹികജീവിതം പൂർവമീമാംസകർക്ക് പ്രശ്നമല്ല. ഉത്തരമീമാംസയായ വേദാന്തത്തിലാണ് അനുഷ്ഠാനങ്ങളെ ശാസ്ത്രീയമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയത്. അദ്വൈതവേദാന്തവും, ബൗദ്ധജൈനസാംഖ്യയോഗങ്ങളുമാണ് വിമർശനാത്മകമായ ജീവിതപദ്ധതിക്കു തുടക്കം കുറിക്കുന്നത്. വിവരണാത്മകമായും വിമർശനാത്മകവുമായി ജീവിതത്തെ ഭാരതീയർ കണ്ടിരുന്നുവെന്ന് ചുരുക്കം. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ജീവിതനിരാസം ഭാരതീയചിന്തയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചതെങ്ങനെയെന്നും അതായിരുന്നുവോ ഭാരതീയ ചിന്താപദ്ധതി എന്നുമന്വേഷിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചയാഥാർഥ്യത്തെ ഋഗ്വേദ ഋഷിമാർ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. ഉപനിഷത്തുകളും ജീവിതനിഷേധം ചെയ്യുന്നില്ല. ഭൃഗുമുനിയും വരുണനും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ അന്നം, പ്രാണൻ, മനസ്, വിജ്ഞാനം എന്നിവയെല്ലാം ബ്രഹ്മമാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. പക്ഷേ, ബ്രഹ്മജ്ഞാനം സന്യാസിയാകാനുള്ളതല്ല, ലൗകികജീവിതം സമ്പന്നമാക്കാനുള്ളതാണ്. ഈശാവാസ്യവും കർമം ചെയ്ത് നൂറുകൊല്ലം ജീവിക്കുവാൻ അഭ്യർഥിക്കുന്നു.

- ബ്രഹ്മജ്ഞാനം സന്യാസിയാകാനുള്ളതല്ല

ഐഹികജീവിതം കൂടുതൽ ധന്യമാക്കാനാണ് ആത്മവും ബ്രഹ്മവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കണ്ടെത്തുവാൻ ഋഷിമാർ ശ്രമിച്ചത്. ഗൃഹസ്ഥാശ്രമികളായ സന്യാസിമാരായിരുന്നു ഉപനിഷദ്ദ്രഷ്ടാക്കൾ. രതിനിഷേധം ഇന്ത്യൻ പാരമ്പര്യമല്ല. ചാർവാകന്മാരും കാമം തന്നെയാണ് പരമമായ പുരുഷാർത്ഥമായി കണ്ടത്. ജ്ഞാനമാർഗം രതിക്കും ലൗകികജീവിതത്തിനും എതിരായിരുന്നില്ല. രതിയുടെ പ്രാധാന്യവും ജീവിതത്തിന്റെ കാമ്യതയുമുള്ള ദർശനത്തിലാണ് ഋഷിമാർ എത്തിച്ചേർന്നത്. ഭൗതികജീവിതം അന്തിമമായ യാഥാർഥ്യം തന്നെയായിരുന്നു ഋഗ്വേദഘട്ട

ത്തിൽ. ആത്മാവിന്റെ അനശ്വരത, മരണാനന്തരജീവിതം തുടങ്ങിയവ യൊക്കെ ഋഗ്വേദകാലികനായിരുന്ന ബൃഹസ്പതി നിഷേധിച്ചിരുന്നു. ഭൗതികാതീതജീവിതമുണ്ടെന്ന് പറയുന്നവരെ വഞ്ചകരായും കാപട്യ ക്കാരായും ബൃഹസ്പതിശിഷ്യനായ ധിഷണൻ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാ മതസാഹിത്യങ്ങളും അഹങ്കാരികളായ വിഡ്ഢികളുടെ സൃഷ്ടി കളാണെന്ന് ഈശാവാസ്യോപനിഷത്തിൽ പറയുന്നതായി പി. പവി ത്രൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. മുണ്ഡകോപനിഷത്തും യജ്ഞവാദികളെ സത്യം കാണാത്തവരായി മുദ്രകുത്തുന്നു. കർമസിദ്ധാന്തത്തിനെതിരാണ് യദൃച്ഛാവാദം. ബ്രഹ്മം എന്നൊന്നില്ല. പ്രപഞ്ചം ഈശ്വരസൃഷ്ടിയുമല്ല. സർവചരങ്ങളും അചരങ്ങളും യാദൃച്ഛികമായാണ് ഉണ്ടായത്. ആജീ വകന്മാർ പുണ്യപാപങ്ങൾക്ക് പുനർജ്ജന്മവുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ലെ ന്ന് പറയുന്നു.

- കർമസിദ്ധാന്തത്തിനെതിരാണ് യദൃച്ഛാവാദം

ബ്രാഹ്മണ പുരോഹിതന്മാരുടെ യജ്ഞാദികർമങ്ങളെ പ്രാചീന ഭൗതികവാദികൾ തള്ളിക്കളയുന്നു. ലൗകികജീവിതം സമ്പൂർണത യുള്ളതാണെന്ന് സ്ഥാപിച്ചു. അവരുടെ ഭൗതികവാദവും ജീവിതര തിയും ബ്രാഹ്മണപൗരോഹിത്യത്തിനെതിരായ സൃഷ്ടിയായിരുന്നു. പിന്നെപ്പോഴോ ഭൗതികവാദവും ജീവിതരതിയിൽനിന്നും അകന്നു. നിഗൂഢമായ സന്യാസത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചു. തൊഴിൽരൂപത്തിൽ നിലനിന്ന വർണവ്യവസ്ഥ ജാത്യധിഷ്ഠിതമായി മാറുന്ന കാലഘട്ടങ്ങ ളിലാണ് വിവിധസമ്പ്രദായങ്ങളിലുള്ള സന്യാസരീതികൾ ഇന്ത്യയിൽ പ്രചരിച്ചത്. അങ്ങനെ പ്രചരിച്ച വിവിധസന്യാസപാരമ്പര്യങ്ങൾ ഒന്നാ കെയും വർണാശ്രമത്തെയും പൗരോഹിത്യത്തെയും എതിർത്തു. അതിനു കാരണം ഭൗതികവാദത്തെ സാധിതമാക്കാൻ സമ്മതിക്കാത്ത ജാതിധർമങ്ങൾ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നത് പൗരോഹിത്യമായിരുന്നു എന്ന ത് തന്നെ. സമൂഹം ജാതിത്തട്ടുകളായി മാറിയപ്പോൾ മനുഷ്യൻ എന്ന ഏകകം സൃഷ്ടിക്കേണ്ട ചുമതല ഭിക്ഷുക്കളായി അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടന്ന സർവസംഗപരിത്യാഗികളിൽ വന്നുചേർന്നു.

- ഭൗതികവാദവും ജീവിതരതിയും ബ്രാഹ്മണപൗരോഹിത്യത്തിനെതിരായിരുന്നു

ആത്മവും ബ്രഹ്മവും ഒന്നാണെങ്കിൽ മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ അകലേണ്ടതില്ല. കാരണം പരമാത്മാവായ ബ്രഹ്മം മനുഷ്യ ന്റെ ആത്മാവാണ്. അതിനാൽ ബ്രഹ്മം മനുഷ്യൻ തന്നെയാണ്. കെ. ദാമോദരൻ ഇങ്ങനെയാണ് സമർഥിക്കുന്നത്. പുതിയ തരത്തിലുള്ള ഈ ബ്രഹ്മസങ്കല്പം പ്രാചീനമായ തത്വജ്ഞാനികളുടെ മാനവൈക്യ ത്തെയാണ് വീണ്ടെടുത്തത്. ജാതിസമ്പ്രദായം നിലനിന്നതുകൊണ്ടു ണ്ടായ മോഹഭംഗത്താലാണ് സർവസംഗപരിത്യാഗവും ജീവിതനിരാ സവും ഉടലെടുത്തതെന്ന് 'ഇന്ത്യയെ കണ്ടെത്തൽ' എന്ന കൃതിയിൽ നെഹ്റു നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ആത്മാവ്, ബ്രഹ്മം തുടങ്ങിയ സങ്കല്പ ങ്ങൾ ജീവിതവ്യവഹാരത്തിൽ യാതൊരു തരത്തിലുള്ള പ്രയോജനവും തരാത്ത നിഗൂഢത മാത്രമായി മാറി. ബ്രഹ്മത്തെ കേവലസത്യമായും കേവലജ്ഞാനമായും വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ ആത്മാ വിനെ പരമാത്മാവിൽ ലയിപ്പിച്ചു. അതോടെ മനുഷ്യൻ ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്നും പുറത്തായി എന്നാണ് കെ. ദാമോദരൻ നിരീക്ഷിച്ചത്.

- പരമാത്മാവായ ബ്രഹ്മം മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവാണ്

കേവലജ്ഞാനം അഥവാ കേവലസത്യം നേടണമെങ്കിൽ രതിയെ യും സ്ത്രീയെയും ജീവിതത്തിൽനിന്നും അകറ്റിനിർത്തണം. (എത്ര കണ്ട് പുരുഷകേന്ദ്രിതമായ ഒരു ആശയമാണ് കേവലസത്യവും, കേ

വലജ്ഞാനവും എന്ന് ചിന്തിച്ചുപോകുന്നു.) ഇതിന്റെ തുടർച്ചയാണ് ശങ്കരാദ്വൈതത്തിൽ കാണുന്നത്. കേവലാവസ്ഥയിൽ എത്തിയിട്ടും ജാതിഘടനയേയും ബ്രാഹ്മണമേധാവിത്വത്തെയും ശങ്കരൻ എതിർത്തില്ല. അതിൽനിന്നും രക്ഷനേടാനാണ് വ്യാവഹാരികമായതെല്ലാം മായയാണ് എന്ന് സ്ഥാപിച്ചത്. ശങ്കരൻ 'അഹം' എന്ന് പറയുമ്പോഴും ഓരോ ജാതിവിഭാഗവും ഓരോ 'അഹം'തന്നെയായാണ് വിഭജിക്കപ്പെട്ടത്. തൊഴിൽരൂപങ്ങളായാണ് സമൂഹം അനുഭവപ്പെട്ടത്. അധ്വാനം തൊഴിലിന്റെ ഭാഗമാണ്. അധ്വാനത്തിൽനിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരേയൊരു ജാതിവിഭാഗമേ നേടിയിരുന്നുള്ളു. അത് ബ്രാഹ്മണൻ മാത്രമായിരുന്നു. 'മനനം' ചെയ്യൽ മാത്രം തൊഴിലാക്കിയവരായിരുന്നുവത്രേ അവർ. ബ്രാഹ്മണ്യത്തെ അപകടപ്പെടുത്താത്ത യജ്ഞകർമങ്ങൾ ശങ്കരൻ മുന്നോട്ടുവച്ചു. അതിന്റെ മേധാവിത്വം ബ്രാഹ്മണനുതന്നെ ശങ്കരൻ നൽകി. അത് സ്ഥാപിക്കാനാണ് ശൂദ്രന് വിദ്യക്ക് അധികാരമില്ലെന്നും വേദം കേൾക്കാൻപോലും പാടില്ലെന്നും ബ്രഹ്മസൂത്രഭാഷ്യയിൽ നിർബന്ധം പിടിക്കുന്നത്. "ശൂദ്രന് അധികാരമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവന് വേദാധ്യയനമില്ല. വേദാധ്യയനം ചെയ്ത് വേദാർഥം ഗ്രഹിച്ചവനു മാത്രമേ വേദകാര്യങ്ങൾക്ക് അധികാരമുള്ളു. ശൂദ്രന് വേദശ്രവണവും വേദാധ്യയനവും വേദാർഥജ്ഞാനവും വേദാനുഷ്ഠാനവും സ്മൃതിയിലില്ല. വേദശ്രവണത്തിന്റെ നിഷേധം ഇപ്രകാരമാണ്. വേദം ശ്രവിക്കുന്ന ശൂദ്രന്റെ ചെവിയിൽ ഈയവും അരക്കും ഉരുക്കിയൊഴിക്കണം... വേദമുച്ചരിക്കുന്ന ശൂദ്രന്റെ നാവറുക്കണമെന്നും ഉണ്ട്.'' ബ്രാഹ്മണന്റെ സാമൂഹിക-സാമ്പത്തിക മേധാവിത്വം ബലപ്പെടുത്തുകയാണ് ശ്രീശങ്കരൻ ചെയ്തത്.

> ▶ ശൂദ്രന് വിദ്യക്ക് അധികാരമില്ലെന്നും വേദം കേൾക്കാൻപോലും പാടില്ലയെന്നും വിധിക്കുന്നു

ബ്രാഹ്മണ്യത്തെ വെല്ലുവിളിച്ച ജ്ഞാനമാർഗങ്ങളെ മുഴുവൻ സ്വാംശീകരിച്ച ശങ്കരൻ അതെ ആശയങ്ങളെത്തന്നെ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രായോഗികസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും അപ്രാപ്യമാക്കി മാറ്റിനിർത്തി. ബ്രാഹ്മണ്യത്തിനു നേർക്കുയർന്ന വിമർശനങ്ങളെ തടഞ്ഞുനിർത്തിയ ശങ്കരന്റെ വാദിച്ചു ജയിക്കുക എന്ന രീതി ഇന്ത്യയൊട്ടാകെ ബ്രാഹ്മണാധിപത്യത്തിന് അടിത്തറ പാകി. ഭൗതികവാദം ലോകനാശകമാണെന്നും അത് വർണവ്യവസ്ഥയെ തകിടം മറിക്കുമെന്നും വായുപുരാണത്തിൽ ആശങ്കപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ആകവേയുള്ള ഐക്യത്തെ ബ്രാഹ്മണ്യം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. അത് ആഗ്രഹിച്ചത് ജാതി വ്യക്തിത്വങ്ങളെ മറികടക്കാൻ ശ്രമിച്ച ബുദ്ധമതക്കാരായിരുന്നു. അതിന് സന്യാസം ഒരു രക്ഷാമാർഗമായി ബൗദ്ധന്മാർ സ്വീകരിച്ചു. ജാതിഭിന്നമായ കർതൃത്വം സന്യാസത്തിന് ലഭിച്ചത് അങ്ങനെയാണ്. ജാതിവ്യവസ്ഥ പ്രയോഗത്തിലില്ലാത്ത മനുഷ്യവർഗ ഐക്യബിംബം ബുദ്ധമതത്തിന്റെ സാങ്കല്പികമായ ഏകത്വബോധമാണ്. ബ്രഹ്മത്തിൽ നിന്ന് വ്യാവഹാരികതയെ ശങ്കരൻ പടിക്കുപുറത്താക്കിയപ്പോൾ ബുദ്ധമതമാകട്ടെ വ്യാവഹാരിക മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഐക്യപ്പെടുത്തി ഉൾച്ചേർക്കുകയാണുണ്ടയത്. ദുഃഖിതരായവരുടെയും, പിന്തള്ളപ്പെട്ടവരുടെയും ഐക്യമാണ് ബുദ്ധമതം സ്ഥാപിച്ചെടുത്തത്. വിഭവത്തിന്റെ ദാരിദ്ര്യമുള്ളവർ പരിത്യാഗം ശീലമാക്കി.

> ▶ സന്യാസം ഒരു രക്ഷാമാർഗമായി ബൗദ്ധന്മാർ സ്വീകരിച്ചു

ഈ സന്യാസം വികസിച്ച് നാരായണഗുരുവിൽ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചു? വ്യത്യസ്തജാതികളിലുള്ളവർ വ്യത്യസ്ത ജന്തുക്കളാണ് എന്നുള്ള രീതിയിൽ ദൈവികമായ പ്രക്രിയയാണ് ജാതിഭേദം എന്നു

ചിന്തിച്ച ബ്രാഹ്മണമേധാവിത്വം കീഴാളരെ വിഭവങ്ങളിൽനിന്നും വില ക്കി നിർത്തി. സാമൂഹികാസമത്വം പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള തത്വശാ സ്ത്രം വികസിച്ചുവന്നില്ല. ബ്രാഹ്മണാധിപത്യപരമായ സാമൂഹികഘ ടനയ്ക്ക് പുറത്തുള്ള കീഴാളർക്ക് വിഭവങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അടരാടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വിഭവങ്ങൾ ലഭ്യമല്ലാതിരുന്നവർ സ്ത്രീയെയും രതിയെ യും മാറ്റി നിർത്തിയുള്ള സന്യാസത്തിലേയ്ക്ക് നീങ്ങി. പകരം രതിയെ ആത്മരതിയാക്കി യോഗാനുഭൂതിയിൽ എത്തുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ബൗദ്ധ രീതിയിൽ നിർവാണം പ്രാപിക്കുന്നു. അങ്ങനെ രൂപപ്പെട്ട സന്യാസം ധ്യാനവും മനനവും എന്ന രീതിവിട്ട് മൂർത്തികളിലുള്ള ആരാധനാസ മ്പ്രദായം സ്വീകരിച്ചു. വിശിഷ്ടാദ്വൈതവും (രാമാനുജൻ), ദ്വൈതവും (മാധ്വൻ), ശുദ്ധാദ്വൈതവും (വല്ലഭൻ), ബ്രഹ്മസങ്കല്പത്തോടൊപ്പം ഈശ്വരോപാസനയും സ്വീകരിച്ചു. ഈ ചുവടുപിടിച്ചാണ് മധ്യകാല ഇന്ത്യയിൽ ഭക്തി പ്രസ്ഥാനം ശക്തമായത്. ഭക്തിപ്രസ്ഥാനം ജാതി ഭേദത്തിനു എതിരായിരുന്നു. രാമാനുജശിഷ്യനായിരുന്ന രാമാനന്ദനും കബീറും ഗുരുനാനാക്കും ഭക്തിയെ ജനകീയമാക്കി. ഇന്ത്യൻ സമൂ ഹത്തെ പരിവർത്തനവിധേയമാക്കിയെന്നതാണ് ഭക്തിപ്രസ്ഥാനത്തി ന്റെ സംഭാവന. ജാതിയോ മതമോ അല്ല ഒരുവന്റെ വ്യക്തിഗുണമാണ് അവനെ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സ്വീകാര്യനാക്കുന്നത് എന്ന് ഭക്തിപ്ര സ്ഥാനം ഉദ്ഘോഷിച്ചു.

▶ ഭക്തിപ്രസ്ഥാനം ജാതിഭേദത്തിനു എതിരായിരുന്നു

ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ശൈവവൈഷ്ണവ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ധനികദരി ദ്രഭേദമില്ലാതെ ജനങ്ങളെ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് നയിച്ചു. ത്യാഗമെന്നത് ജീവിതനിരാസമല്ല, അത് ലോകസേവനത്തിനുള്ള സംരംഭമാണെന്ന് ശൈവസിദ്ധാന്തികൾ പ്രഘോഷിച്ചു. ശിവബോധം അതിന്റെ ആദ്യപ ടിയാണ്. “ഒന്റേ കുലമും ഒരിവനേ തേവനും’’ എന്ന തിരുമൂലർ പാ ടൽ നാരായണഗുരുവിൽ എത്തുമ്പോൾ “ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്’’ എന്നായി മാറുന്നു. പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ട് അവ സാനമാകുമ്പോൾ മതേതരവും ജനാധിപത്യപരവുമായ രാഷ്ട്രീയകർ തൃത്വമായി പൊതുജീവിതം മാറുന്നു. ‘ജാത്യഹം’ മാറി “എല്ലാവരും ആത്മസഹോദരർ’’ എന്ന നിലയിലേയ്ക്ക് സമൂഹത്തെ പരിഷ്കരിച്ചു. പ്രബുദ്ധതയുടെ പുതിയ സംവാദമണ്ഡലമായി മാതൃകാസ്ഥാപനം സങ്കല്പിക്കപെട്ടു. ജാതിമൂലം തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന വേർതിരിവുക ളെ അസ്വാതന്ത്ര്യമായി കണ്ട കീഴാളരും, കീഴാളരിലെ മേൽത്തട്ടുവിഭാ ഗങ്ങളും സ്വതന്ത്രചിന്തയുള്ളവരായി മാറി. അവരെ ഏകോപിപ്പിക്കുന്ന പ്രവർത്തിയായിരുന്നു നാരായണഗുരു ഉൾപ്പടെയുള്ള ആധുനികകേ രളശില്പികൾ ചെയ്തത്. ജാതീയമായ അസമത്വം ബ്രാഹ്മണരുടെ മാത്രം സംഭാവനയല്ല. ഓരോ ജാതിയിലും അസമത്വകല്പനയുണ്ടാ യിരുന്നു. ജാതിക്കുള്ളിലെ ജാതിഭേദത്തെ പൂർണമായും ഇല്ലാതാക്കു വാൻ കേരളനവോത്ഥാനത്തിനു കഴിഞ്ഞു. നായന്മാർക്കിടയിലും, ഈ ഴവർക്കിടയിലും, പുലയർക്കിടയിലും ജാതിക്കുള്ളിലെ ജാതിഭേദം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ അതതു സമുദായപരിഷ് ക്കർത്താക്കൾക്ക് കഴിഞ്ഞു.

▶ മതേതരവും ജനാധിപത്യപര വുമായ രാഷ്ട്രീ യകർതൃത്വമായി പൊതുജീവിതം മാറുന്നു

ആധുനികസാമൂഹികജീവിതത്തിന്റെ അടിത്തറയായ സമത്വാധി ഷ്ഠിത നീതിബോധം സൃഷ്ടിക്കാനുതകുന്ന നിയമവ്യവസ്ഥകൾ രൂപീ കൃതമായി. ഈഴവർ, ചാന്നാർ, മുക്കുവർ തുടങ്ങിയവർക്ക് വെള്ളി ആഭ

രണങ്ങൾ അണിയാനുള്ള അവകാശം പ്രഖ്യാപിച്ചു. എണ്ണയിൽ കൈ മുക്കി സത്യം തെളിയിക്കുന്ന പ്രാചീന നിയമം നിർത്തലാക്കി.വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. കടലാസുകൾ ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള വിളംബരം ഉണ്ടായി. ഈ പരിവർത്തനങ്ങൾ മാനുഷികൈക്യത്തെയും മനുഷ്യാസ്തിത്വത്തിൽ ആധുനികനിയമവ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനത്തെയും സംബന്ധിച്ച ചിന്തകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതാണ്. വിദ്യാസമ്പന്നരായ പിന്നാക്കക്കാർക്ക് സ്വപ്നാത്മകമായെങ്കിലും ജാതിവ്യവസ്ഥയെ എതിർത്തുകൊണ്ടുതന്നെ ജീവിതം തുടരാൻ കഴിയും എന്ന അവസ്ഥ സംജാതമാകുന്നു. തങ്ങളെയും മേലാളരേയും ഒരേ തരം സംവർഗങ്ങളായി പരിഗണിക്കാനുള്ള സാധ്യത കൈവരുന്നു. അന്യവല്കരണത്തെപ്പറ്റി മാർക്സ് പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്. ഒന്ന്, മനുഷ്യവർഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളായി തന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യം. രണ്ട് സ്വന്തം അധ്വാനത്തിന്റെ തന്നെ സൃഷ്ടിയായി തന്റെ ജീവിതത്തെ കരുപിടിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യം. ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ ഈ രണ്ടുതരം അന്യവല്കരണത്തിനും അവർണ ജാതിയിലുള്ള മനുഷ്യർ വിധേയരായി. ഒരേ ജാതിക്കകത്ത് തന്നെ വിവേചനവും വിഭാഗീകരണവും ശക്തമായി. അവർണരിലെതന്നെ പിന്നാക്കക്കാർക്കാണ് ജാതിക്കുള്ളിലെ പിന്നാക്കാവസ്ഥ ആദ്യം അനുഭവപ്പെടുന്നത്.

> ▶ സമത്വാധിഷ്ഠിത നീതിബോധം സൃഷ്ടിക്കാനുതകുന്ന നിയമവ്യവസ്ഥകൾ

വ്യവസ്ഥയെ സമഗ്രമായി ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന സംഘടനകൾ ആദ്യകാലത്ത് നിലവിൽ വന്നിരുന്നില്ല. ബ്രാഹ്മണാധികാരത്തെ സത്യമായി കീഴാളർ വിശ്വസിച്ചു. ജാതിവ്യവസ്ഥയെ സമഗ്രമായി ചോദ്യം ചെയ്യണമെങ്കിൽ അതിനെ നിലനിർത്തുന്ന ബ്രാഹ്മണാധികാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യണം. ഇത്തരം ഒരു ചോദ്യം ചെയ്യൽ സാധാരണ കീഴാളന് സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ഇവിടെയാണ് നാരായണഗുരുവിന്റെ പ്രസക്തി. ബ്രാഹ്മണമേധാവിത്വത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ബ്രഹ്മജ്ഞാനി ആയാൽ മതിയെന്ന ഇടത്തേക്ക് കാര്യങ്ങൾ മാറി. നാരായണഗുരുവാകട്ടെ ജ്ഞാനപരിവേഷം വഴിയും, സിദ്ധപരിവേഷം വഴിയും ജനകീയ അംഗീകാരം നേടി. അതാണ് ഗുരുവിനെ കേരളനവോത്ഥാനത്തിലെ നടുനായകനാക്കി മാറ്റിയത്. നാരായണഗുരുവിന്റെ ഈ വ്യവഹാരമണ്ഡലത്തിന്റെ തുടർച്ചയായാണ് ആശാന്റെ സ്തോത്രകൃതികളെയും കാണേണ്ടത് എന്ന് ലേഖനം വിശദമാക്കുന്നു.

> ▶ ജ്ഞാനപരിവേഷം വഴിയും, സിദ്ധപരിവേഷം വഴിയും ജനകീയനായി

Summarised Overview

അടിമത്തവും, ജാതിവ്യവസ്ഥയും കൊടികുത്തിവാണിരുന്ന പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളത്തിൽ നിന്നും ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ കേരളീയാധുനികതയിലേക്കുള്ള അത്ഭുതാവഹമായ മാറ്റത്തിന്റെ വിവിധപശ്ചാത്തലങ്ങളും, അതിൽ ശ്രീനാരായണദർശനങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യവും വിവിധ ചിന്തകരുടെ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു ഈ ലേഖനത്തിൽ. ഗുരുവിന്റെ ചിന്തയുടെ അടിസ്ഥാനസ്രോതസുകൾ ഭാരതീയാദ്വൈതപദ്ധതികൾ, ബൗദ്ധദർശനങ്ങൾ, സവിശേഷമായ ശൈവ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയായിരുന്നു. ഇത്തരം ചിന്തകളെ ആത്മീയപശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നും ലൗകികപശ്ചാത്തലത്തിലേയ്ക്ക് വിജയകരമായി വഴിമാറ്റി എന്നിടത്താണ് ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ പ്രവൃത്തിപഥം വിജയം കാണുന്നത്. ഡോ. പവിത്രന്റെ ലേഖനം ലൗകിക-ആത്മീയതയെ രതിവിരതികളുടെ

പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശദമാക്കികൊണ്ട് മഹാകവി കുമാരനാശാന്റെ കാവ്യോപാസനയിൽ ശ്രീ നാരായണഗുരു ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം വിശദമായി ചർച്ചചെയ്യുന്നു. കുമാരനാശാന്റെ സ്തോത്രകൃതികളുടെ രചനാപശ്ചാത്തലം ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവിതവ്യവഹാരമണ്ഡലത്തിന്റെ തുടർച്ചയായി വേണം കാണാനെന്ന് പറഞ്ഞുതരിക കൂടിയാണ് ഡോ. പവിത്രൻ.

രതിനിഷേധം ഇന്ത്യൻ പാരമ്പര്യത്തിലില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചാർവാകന്മാരും കാമം തന്നെയാണ് പരമമായ പുരുഷാർഥമായി കണ്ടത് എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കെ. ദാമോദരൻ വിശദീകരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. ആത്മാവും ബ്രഹ്മവും ഒന്നാണെങ്കിൽ മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ അകലേണ്ടതില്ല. കാരണം പരമാത്മാവായ ബ്രഹ്മം മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവാണ്. അതിനാൽ ബ്രഹ്മം മനുഷ്യൻ തന്നെയാണ്. ജാതിസമ്പ്രദായം നിലനിന്നതു കൊണ്ടുണ്ടായ മോഹഭംഗത്താലാണ് സർവസംഗ പരിത്യാഗവും ജീവിതനിരാസവും ഉടലെടുത്തതെന്ന് നെഹ്റുവും നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഭക്തിപ്രസ്ഥാനം ജാതിഭേദത്തിനെതിരായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല ഭക്തിയെ ജനകീയവുമാക്കി. ത്യാഗമെന്നത് ജീവിത നിരാസമല്ല, അത് ലോകസേവനത്തിനുള്ള സംരംഭമാണെന്ന് ശൈവസിദ്ധാന്തികൾ പ്രഘോഷിച്ച. നാരായണഗുരു 'ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്'എന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ജാതിക്കുള്ളിലെ ജാതിഭേദത്തെ ഇല്ലാതാക്കാൻ കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തിന് കഴിഞ്ഞു. ഗുരുവിന്റെ ഇത്തരം ആശയങ്ങളുടെ സ്വാധീനം ആശാന്റെ കൃതികളിൽ കാണാം എന്ന് ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

വിശദപഠനം

2. ശ്രീനാരായണദർശനം

ടി. ഭാസ്കരൻ

ടി. ഭാസ്കരൻ

'കർമിയായ ജ്ഞാനി' എന്ന് ഗുരുവിനെ ഫ്രഞ്ചുകാരനായ റൊമേയ്ൻ റൊളാങ് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗുരുവിന്റെ അന്തർ മുഖവും ബഹിർമുഖവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് കർമിയായ ജ്ഞാനി എന്ന വിശേഷണം ഇണങ്ങുന്നുണ്ട്. തന്റെ ആയുസ്സും വപുസ്സും ഗുരു ബലി ചെയ്തത് ജനങ്ങളുടെ അന്ധതയകറ്റാനായിരുന്നു. ആ ഒരു കർമമാണ് ഗുരുവിനെ വിശ്വഗുരുവാക്കിമാറ്റിയത്. റൊമേയ്ൻ റൊളാങിന്റെ അഭിപ്രായം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ടി. ഭാസ്കരൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് ഗുരുവിനെ കർമയോഗിയെന്നു വിളിക്കണമെന്നാണ്. ഗുരു സ്ഥിതപ്രതിജ്ഞനായിരുന്നു എന്നതിനാൽ യോഗിയും, പല സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടതിനാൽ കർമിയായി. അതിനാൽ അദ്ദേഹം അസംഗിയായി കർമം ചെയ്തു എന്ന് നമ്മുക്ക് വിലയിരുത്താം. ഇതിന്റെ കൃത്യമായ വിശദീകരണം തുടർന്നു നൽകുന്നുണ്ട് ഡോ.ടി. ഭാസ്കരൻ.

▶ കർമയോഗിയായ ഗുരു

അദ്വൈതിയുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം

മോക്ഷംനേടുക എന്ന ലക്ഷ്യമേ അദ്വൈതിക്കുള്ളൂ. മോക്ഷത്തിന് ജ്ഞാനം നേടണം. പരോക്ഷമായിട്ട് കർമംചെയ്താലേ ജ്ഞാനം ലഭിക്കൂ. ടി. ഭാസ്കരൻ ഉദാഹരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്. പലതും വേണമെന്ന് ചിന്തിച്ചു ചെയ്യുന്ന കർമങ്ങൾ കാമ്യകർമങ്ങളാണ്. (പുത്രൻ ജനിക്കണം, ഐശ്വര്യം കിട്ടണം ഇത്യാദി). വർണവ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് ചെയ്യുന്ന കർമങ്ങൾ നിത്യകർമങ്ങളാണ്. (അതായത്, ബ്രാഹ്മണനെ വധിക്കരുത്, ഓരോ വർണത്തിലും പെട്ടവൻ അതതു കർമങ്ങൾ മാത്രം ചെയ്യണം). കർമങ്ങളെ കാമ്യകർമം, നിത്യകർമം, നൈമിത്തികകർമം, പ്രായശ്ചിത്തകർമം എന്നിങ്ങനെ തിരിക്കുന്നു. മരണാനന്തരവും, ജനനസംബന്ധമായതുമായ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നൈമിത്തികകർമമാണ്. നിത്യകർമമോ, നൈമിത്തികകർമമോ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അതിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതാണ് പ്രായശ്ചിത്തകർമം. സത്വശുദ്ധിക്ക് നിത്യ, നൈമിത്തിക, പ്രായശ്ചിത്ത കർമങ്ങൾ ചെയ്യണം. ഇത് അദ്വൈതിക്ക് സ്വീകാര്യമാണ്. മനഃശുദ്ധിക്ക് ഈ മൂന്നുകർമങ്ങളും ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്വൈതിക്കും എതിർപ്പില്ല എന്ന് ചുരുക്കം. ശങ്കരാചാര്യർ ജ്ഞാനത്തിനെ മോക്ഷദായകത്വമുള്ളതെന്ന് പറയുന്നു. കാരണം മോക്ഷം പുതിയ സ്ഥിതിയല്ല. അത് സംസ്കരിച്ചെടുക്കാനോ ഉണ്ടാക്കാനോ പറ്റാത്തതാണ്. അതായത് സ്ഥിരമായതും ഒരു മാറ്റവും ഇല്ലാത്തതുമാണ് മോക്ഷം എന്നും, അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതാണ് മോക്ഷം എന്നും ശങ്കരൻ സ്ഥാപിക്കുന്നു.

▶ കാമ്യകർമം, നിത്യകർമം, നൈമിത്തികകർമം, പ്രായശ്ചിത്തകർമം

ഗുരു ചെയ്ത കർമങ്ങളുടെ സ്വഭാവം

നാരായണഗുരു ജ്ഞാനാധികാരിയല്ലാത്ത വർണത്തിൽപ്പെടുന്നതിനാൽ ശങ്കരാചാര്യർ ചെയ്ത കർമത്തെ ഏതു വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുത്തും എന്നു ടി. ഭാസ്കരൻ ശങ്കരനെതിരെ വിമർശനം നടത്തുന്നു. ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിന് ബ്രാഹ്മണൻ മാത്രമാണ് അധികാരിയെന്നു പ്രസ്ഥാനത്രയഭാഷ്യത്തിൽ ശങ്കരൻ പലയിടത്തും പറയുന്നുണ്ട്. അരുവിപ്പുറംപ്രതിഷ്ഠ തുടങ്ങി നിരവധി പ്രതിഷ്ഠ നടത്തിയ ഗുരു, ഹോമമന്ത്രം എഴുതിയ ഗുരു, ദാർശനികകൃതികൾ എഴുതിയ ഗുരു, കണ്ണാടിപ്രതിഷ്ഠ നടത്തിയ ഗുരു ഇതെല്ലാം ഒരു വശത്ത്. സാമൂഹികപരിഷ്കരണം നടത്തിയ ഗുരു മറുവശത്ത്. നാരായണഗുരുവിന്റെ കർമങ്ങളെല്ലാം അർപ്പണമനോഭാവത്തിൽ ചെയ്ത അസംഗകർമങ്ങളാണ്. തലനാരിഴ കീറുന്ന കർമവിഭജനത്തിൽ ഗുരു ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. അദ്വൈതിയുടെ രീതി തുടരുകയും ചെയ്തു. ലോകം മിഥ്യയാണ്. അറിവിനെ അനുഭൂതിയാക്കണം എന്നത്രേ അദ്വൈതിയുടെ ലക്ഷ്യം. ലൗകിക കാര്യങ്ങൾ ചെയ്താൽ എന്തോ ചെയ്യരുതാത്തത് ചെയ്യുന്നതായേ അദ്വൈതി വിചാരിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ കർമം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഗുരുവാകട്ടെ കർമം ചെയ്തു കൊണ്ടുതന്നെ കർമപാശം അറുത്തു. ഇവിടെയാണ് ശൈവസിദ്ധാന്തം കടന്നുവരുന്നത്. കർമങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറാതെ ഒടുങ്ങുന്നതായാണ് ജീവിതത്തെ ശൈവസിദ്ധാന്തി കാണുന്നത്.

> ▶ നാരായണഗുരുവിന്റെ കർമങ്ങളെല്ലാം അസംഗ കർമങ്ങളാണ്

ശൈവസിദ്ധാന്തം കലർന്ന അദ്വൈതം

'നാം ചിന്തയിൽ ശങ്കരനെ പിന്തുടരുന്നു' എന്ന് ഗുരു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനെ തിരസ്കരിക്കാതെ പരിഷ്കരിക്കണം. ശൈവസിദ്ധാന്തവും ഗുരുദേവകൃതികളിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നിട്ടുണ്ട്. ഗുരു ഏതിനെയും സമന്വയിച്ച് കൊണ്ടുപോകുന്ന ശീലക്കാരനായിരുന്നു. ഗുരുവിനു അദ്വൈതാനുഭൂതിയായ ബ്രഹ്മസാക്ഷാത്കാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ മറ്റ് സിദ്ധാന്തങ്ങളൊന്നും ഗുരുവിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയില്ല എന്ന് കരുതരുത്. ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസർക്ക് ക്രിസ്തുമത ദർശനത്തിലൂടെയും ഇസ്ലാംമത ദർശനത്തിലൂടെയും സത്യദർശനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശങ്കരാചാര്യരിലും, തിരുജ്ഞാനസംബന്ധരുടെയും അപ്പരുടെയും സ്വാധീനം ഉണ്ടായിരുന്നു. സൗന്ദര്യലഹരിയിൽ തിരുജ്ഞാനസംബന്ധരുടെ കാര്യം ശങ്കരാചാര്യർ സവിശേഷമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശങ്കരാചാര്യരിൽ മറ്റ് സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ സ്വാധീനം ഉള്ളത് അംഗീകരിക്കാമെങ്കിൽ നാരായണഗുരുവിനതുപാടില്ല എന്നത് ശരിയല്ല.

> ▶ അദ്വൈതാനുഭൂതിയായ ബ്രഹ്മസാക്ഷാത്കാരം

അദ്വൈതവും ശൈവസിദ്ധാന്തവും

അദ്വൈതവും ശൈവസിദ്ധാന്തവും തമ്മിൽ താത്വികമായ അന്തരമുണ്ട്. എന്നാൽ പരമമായ സത്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ രണ്ടു കൂട്ടരും യോജിക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ രണ്ടും അദ്വൈതം തന്നെ. പിന്നെ, എന്താണ് വ്യത്യാസം? സത്യം അദ്വൈതിക്ക് അമൂർത്തമാണ്. സത്യം ശൈവസിദ്ധാന്തിക്ക് മൂർത്തരൂപത്തിലുള്ള ഈശ്വരനാണ്. രണ്ടില്ലാത്തതാണ് അദ്വൈതം. അതായത് നിർഗുണബ്രഹ്മംമാത്രം സത്യം. മറ്റുള്ളതെല്ലാം മിഥ്യ. ഇതാണ് ശാങ്കരമതം. ശൈവസിദ്ധാന്തിയുടെ അദ്വൈതസങ്കല്പമെന്നാൽ ഈശ്വരൻ ഒന്നേയുള്ളൂ എന്നതാണ്. ലോകവും

ലോകരും മിഥ്യയല്ലെന്ന് ശൈവസിദ്ധാന്തി ഉറപ്പിക്കുന്നു. ഈശ്വരനു സമമല്ല ജീവികളൊന്നും. സമരാണെങ്കിൽ അദ്വൈതസിദ്ധി ഇല്ലാതെ വരും. ദൈവചിന്തനം-എന്ന ഗുരുകൃതിയിൽ' നിന്തിരുവടിയും ഞങ്ങളും പ്രപഞ്ചവും ഈ ത്രിപദാർത്ഥവും അനാദിനിത്യമായ നിന്തിരുവടി തന്നെ. അപ്പോൾ നിന്തിരുവടിക്ക് അദ്വൈതസിദ്ധിയില്ല' എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. ശൈവസിദ്ധാന്തസ്വാധീനമാണ് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. നടരാജഗുരുവിന്റെ കൈയിൽ ഗുരു അദ്വൈതത്തിന്റെ താക്കോൽ മാത്രമേ ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്ന് ടി. ഭാസ്കരൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

▶ ദൈവചിന്തനം-എന്ന ഗുരുകൃതി

തമിഴ് സ്വാധീനം

ഗുരുവിന്റെ കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ട് ശിവപുരാണസംബന്ധിയാണ്. മറ്റു കൃതികളായ തിരുക്കുറൾ തർജമ, ഒഴിവിലൊടുക്കം എന്നിവയിലും ശൈവസിദ്ധാന്ത സ്വാധീനമുണ്ട്. അനുകമ്പാദശകത്തിലും, ജീവകാരുണ്യപഞ്ചകത്തിലും തിരുക്കുറൾ സ്വാധീനമുണ്ട്. 'തേവാരപ്പതികങ്കൾ' എന്ന ഗുരു കൃതിക്ക് തിരുജ്ഞാനസംബന്ധർ, അപ്പർ, സുന്ദരമൂർത്തി, മാണിക്യവാചകർ എന്നിവരുടെ പതികങ്ങളോട് ഏറെ സാമ്യമുണ്ട്. ശിവശതകം പട്ടണത്തു പിള്ളയാർ പാടലിനോട് ചേർന്നുപോകുന്ന കൃതിയാണ്. വാരണപ്പള്ളി പഠനകാലത്ത് വിഷ്ണുവിന്റെ ഉപാസകനായിരുന്ന ഗുരു അവിടെനിന്നും പോന്നശേഷമാണു ശൈവപാരമ്പര്യമാണ് തന്റേതെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞത്.

▶ ശൈവ പാരമ്പര്യം

ശൈവസിദ്ധാന്തമെന്നാൽ എന്ത്?

സായണ മാധവാചാര്യർ രചിച്ച സർവദർശന സംഗ്രഹത്തിൽ നകുലീശപാതം, ശൈവം, പ്രത്യഭിജ്ഞ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ശൈവദർശനം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശൈവദർശനം ശൈവസിദ്ധാന്തം തന്നെ. ശൈവസിദ്ധാന്തത്തിന് പല അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഏറ്റവും പ്രധാനം പാശുപതം, വീരശൈവം, കാശ്മീരശൈവം, ശൈവസിദ്ധാന്തം എന്നിവയാണ്.

പാശുപതന്മാർ പഞ്ചപദാർത്ഥപ്രധാനികളാണ്. കാശ്മീരശൈവം ത്രികം, സ്പന്ദം, പ്രത്യഭിജ്ഞ എന്നിങ്ങനെ അറിയപ്പെട്ടു. വസുഗുപ്തൻ, അഭിനവഗുപ്തൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആചാര്യന്മാർ കാശ്മീരശൈവരാണ്. വീരശൈവർ ലിംഗായതന്മാരാണ്. അവരുടേതാണ് വചനസാഹിത്യം. ശൈവസിദ്ധാന്തം എന്നറിയുന്നത് സിദ്ധാന്തികളായ അപ്പർ, സുന്ദരമൂർത്തി, മാണിക്യവാചകർ, തിരുജ്ഞാനസംബന്ധർ, തിരുമൂലർ തുടങ്ങിയ നയ്നാർമാരുടേതാണ്. 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മെയ്കൊണ്ടദേവരും ശിഷ്യന്മാരായ ഉമാപതിയും, അരുൾനന്ദിയും ചേർന്ന് രൂപപ്പെടുത്തിയതാണ് ശൈവസിദ്ധാന്തം. 'ശിവജ്ഞാനബോധം' എന്ന പന്ത്രണ്ടു സൂത്രം അടങ്ങുന്ന കൃതിയാണ് ശൈവസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ആധാരശില. നിരാകാരനായി ശിവനെ കരുതാം. അപ്പോൾ അദ്വൈതിയുടെ നിർഗുണബ്രഹ്മം തന്നെയാണ് ശിവൻ. അരൂപാവസ്ഥയിൽ ശിവം, ശക്തി, നാദം, ബിന്ദു എന്നീ ഭാവങ്ങളാണ് ശിവനുള്ളത്. സാകാരനായ ശിവനാണ് തിങ്കളും കൊന്നയുംചൂടി ആനത്തോലും പുലിത്തോലും ഉടുത്ത് നടക്കുന്നത്. അർത്ഥനാരീശ്വരനും ഹരിഹരനും ശിവന്റെ സാകാരരൂപങ്ങളാണ്. അദ്വൈതിയുടെ നിരാകാരാവസ്ഥ

> ▶ ശിവം, ശക്തി, നാദം, ബിന്ദു എന്നീ ശിവഭാവ ങ്ങൾ

യിലുള്ള ഈശ്വരന് നിഷ്ക്കളൻ, നിർഗുണൻ, നിരാകാരൻ ഇങ്ങനെ പാരമാർഥികഭാവമുണ്ട്. വ്യാവഹാരികതലത്തിൽ ഈശ്വരനെന്നത് മായ എന്ന ചൈതന്യമാണ്. എല്ലാം വീക്ഷണഭേദങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഒരാളെ ഒരു വ്യക്തിയായി കാണാം. മറ്റൊന്ന് പല അവയവങ്ങൾ ചേർന്ന ആളായി കാണാം. ഈശ്വരനെ പശു, പതി, പാശം എന്ന് മൂന്നായും, മൂന്നും ചേർന്ന ഒന്നായും കാണാം.

ശിവപുരാണത്തിൽനിന്ന് ഒരു ശ്ലോകം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ടി. ഭാസ്കരൻ ഇക്കാര്യം വിശദമാക്കുന്നു.

"ഏകോപ്യനേകതാം യാതോ്
വ്യനേകോപ്യേകതാം വ്രജേത്
ഏകം ബീജം ബഹിർഭൂത്വാ
പുനർബീജം ച ജായതേ
ബഹുത്വേ ച സ്വയം സർവ്വം
ശിവരൂപീ മഹേശ്വരഃ''

ഏകനാണെങ്കിലും അനേകത പ്രാപിക്കുന്നു. അനേകനാണെങ്കിലും ഏകതയെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഒരു വിത്ത് പുറത്തുവന്നിട്ട് വീണ്ടും ബീജമായിത്തന്നെ തീരുന്നു. ഒരു വിത്തിനു വീണ്ടും വിത്തിന്റെ സ്വഭാവം തന്നെ നൽകുന്നത് മഹേശ്വരനാണ്. മേല്പറഞ്ഞതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഏകത്വത്തിൽ നാനാത്വവും, നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വവും ഗുരു എങ്ങനെ വെളിവാക്കുന്നു എന്ന് താഴെനൽകുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ ഉദാഹരണമാണ്.

"ഒരു പൊരുളിങ്കലനേകമുണ്ടനേകം
പൊരുളിലൊരർത്ഥവുമെന്ന ബുദ്ധിയാലേ
അറിവിലടങ്ങുമഭേദമായിതെല്ലാ-
വരുമറിവീലതിഗോപനീയമാകും. ' എന്നും
"പൊടിയൊരു ഭൂവിലസംഖ്യമപ്പൊടിക്കുൾ-
പ്പെടുമൊരു ഭൂവിതിനില്ല ഭിന്നഭാവം;
ജഡമമരുന്നതുപോലെ ചിത്തിലും ചി-
ത്തുടലിലുമിങ്ങിതിനാലിതോർക്കിലേകം.'' (ആത്മോപദേശശതകം 73-74)

> ▶ അദ്വൈതിയുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം മോക്ഷം

അദ്വൈതിയുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം മോക്ഷമാണ്. ശൈവസിദ്ധാന്തി പല രീതിയിൽ ഇത് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. ചര്യ, ക്രിയ, യോഗം, ജ്ഞാനം എന്നീ ക്രിയകൾകൊണ്ട് യഥാക്രമം സാമീപ്യം, സാലോക്യം, സാരൂപ്യം, സായൂജ്യം എന്നിവ ലഭിക്കും. അദ്വൈതിക്ക് മോക്ഷം കിട്ടുമ്പോൾ ജീവാത്മാവ് പരമാത്മാവിൽ ലയിക്കും. ശൈവസിദ്ധാന്തിക്ക് അത് സ്വീകാര്യമല്ല. അദ്വൈതി ഉപ്പുപാവ കടലിൽ ചെന്നാലുള്ള കഥ ഉദാഹരിക്കുന്നു. പല നദി കടലിൽ ചെന്നാലുള്ള ഏകത്വം ഉദാഹരിക്കുന്നു. ശൈവസിദ്ധാന്തം ഇങ്ങനെയല്ല കരുതുന്നത്. പഴവും ചാറും, പൂവും മണവും, തീയും ചൂടുംപോലെ രണ്ടായിരുന്നുകൊണ്ട് ഏക

ത്വം അനുഭവിക്കുന്നു.

"അംഭോജബാന്ധവനിലാതപരാജിപോലെ

ജൃംഭൽസുധാകരനു ചന്ദ്രികയെന്ന പോലെ'' എന്നിടത്ത് കുമാര നാശാൻ ഈ ശൈവസിദ്ധാന്തപാരമ്പര്യത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. വെള്ളത്തിന്റെ തണുപ്പും, സൂര്യന്റെ ചൂടും, ചന്ദ്രന്റെ പ്രഭയും, പാലിലെ നെയ്യും ഏതുകൊണ്ടാണോ ഉണ്ടായത്, അതാണ് ഈശ്വരൻ അഥവാ ശംഭു എന്നത്രേ ശൈവസിദ്ധാന്തം സ്ഥാപിക്കുന്നത്. ശൈവസിദ്ധാന്ത മനുസരിച്ച് ജീവികൾക്ക് മോക്ഷം നേടാനുള്ള സൗകര്യമാണ് സൃഷ്ടി. സൃഷ്ടി ചാക്രികമാണ്. പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയിലൂടെ ജീവിയെ മോക്ഷത്തിന് അർഹനാക്കുന്നതും ശിവനാണ്. ഈശ്വരകാരുണ്യമില്ലാതെ ഒരാൾക്കും മോക്ഷം കിട്ടില്ലെന്ന് ശൈവസിദ്ധാന്തം ഉറപ്പിക്കുന്നു.

- സൃഷ്ടി ചാക്രിക മാണ്

ശൈവസിദ്ധാന്തം ഗുരുദേവ കൃതികളിൽ.

ജാതിഭേദമില്ലായ്മ ഗുരുകൃതികളുടെ മർമമാണ്. ശൈവസിദ്ധാന്ത വും ജാതിഭേദത്തെ നിരാകരിക്കുന്നു. നാനാത്വം ശൈവസിദ്ധാന്തി ത്തെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വം കാണുന്നു ണ്ട്. പലതായി കാണുന്നത് മിഥ്യയല്ല. ആത്മോപദേശശതകത്തിലെ പദ്യം ഇതാണ്.

"'അറിവിലിരുന്നസദസ്തിയെന്നസംഖ്യം
പൊരിയിളകിബ്ഭുവനം സ്ഫുരിക്കയാലേ
അറിവിനെ വിട്ടൊരു വസ്തുവന്യമില്ലെ-
ന്നറിയണമീയറിവൈകരൂപ്യമേകും

സകലവുമുള്ളതുതന്നെ തത്വചിന്താ-
ഗ്രഹനിതു സർവ്വവുമേകമായ് ഗ്രഹിക്കും;
അകമുഖമായറിയായ്കിൽ മായയാം വൻ-
പക പലതും ഭ്രമമേകിടുന്നു പാരം. '

- ജാതിഭേദമില്ലായ്മ ഗുരുകൃതികളുടെ മർമം

സ്വാനുഭവഗീതിയിലും മറ്റും ഈ നാനാത്വത്തിലെ ഏകത്വം പ്രകടമാണ്.

സാകാരനിരാകാര ഭാവം

ഗുരുകൃതികളിൽ കാണുന്ന വിരോധാഭാസ അലങ്കാരങ്ങൾ ശൈവസിദ്ധാന്ത സ്വാധീനമാണ്. കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ട് എന്ന കൃതിയിൽ ആകവേ ഈ രീതി കാണാം. 'ദൈവദശകം' യഥാർഥത്തിൽ ശൈവസിദ്ധാന്ത പരമായ കൃതിയാണ്. മായയും മായാവിയും മായയിൽ വിനോദിക്കുന്നവനും മായയെ നീക്കി സായുജ്യം നൽകുന്ന ആര്യനും നീ (ഈശ്വരൻ) എന്ന് പാടുവാൻ അദ്വൈതിക്ക് കഴിയില്ല. ശൈവസിദ്ധാന്തിക്ക് കഴിയും. 'ചിജ്ജഡചിന്തനം' എന്ന കൃതിയിൽ ഗുരു 'ചിത്' എന്നും 'ജഡം' എന്നും വിഭജിക്കുന്നു. അദ്വൈതമനുസരിച്ച് 'ചിത്' ഒരുവശത്തുവന്നാൽ മറ്റെല്ലാം മറുവശത്ത് വരണം. ഗുരുവാകട്ടെ അദ്വൈതാനുസാരമായിട്ടല്ല ഈ കൃതി എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.

ശിലൈവ ശിവലിംഗം ന
ദ്വിതീയം ശില്പിനാകൃതം

(ശിവലിംഗം ശില തന്നെയാണ്. ശില്പി ഉണ്ടാക്കിയ രണ്ടാമതൊന്നല്ല.) അരുവിപ്പുറത്തെ നദിയിൽ നിന്നുമെടുത്ത കല്ല് ശിവനാണ് എന്ന് പറയുന്നതിലൂടെ പരമാർഥധ്വനിയുണ്ട്.

▶ 'ദൈവദശകം' ശൈവസിദ്ധാന്തപരമായ കൃതി

അരുൾ സങ്കല്പം

സർവ്വസംഗപരിത്യാഗം ചെയ്ത് ഈശ്വരനു സ്വയംസമർപ്പിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഭാഗ്യമാണ് ഈശ്വരന്റെ അരുൾ. ഈശ്വരപാദങ്ങളിലാണ് അഗതിയായ ഭക്തന് ഗതിയുള്ളത്. ഗുരുകൃതികളിൽ ശിവശതകം, മണ്ണന്തല ദേവിസ്തവം, ദൈവദശകം, ഷണ്മുഖ ദർശനം, കാളിനാടകം, കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ട് തുടങ്ങിയവയിൽ അരുൾസങ്കല്പം പ്രകടമാണ്.

▶ ഈശ്വരപാദങ്ങളിലാണ് ഭക്തന് ഗതി

ശൈവസിദ്ധാന്ത സങ്കേതങ്ങൾ

ഗുരു ശൈവസിദ്ധാന്തസങ്കേതങ്ങളായ പശു, പതി, പാശം എന്നിവ ശിവശതകത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. സ്വാനുഭവഗീതിയും സിദ്ധാന്ത സങ്കേതാനുസാരിയാണ്. ചിജ്ജഡചിന്തനം ശൈവസിദ്ധാന്ത പ്രകാരം എഴുതിയതാണ്. വിനായകാഷ്ടകത്തിലെ കൃത്തപാസം ശൈവസിദ്ധാന്തപരമാണ് എന്ന് നിത്യചൈതന്യഗുരു പറയുന്നുണ്ട്. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ നേരായ വഴിക്ക് പോകണമെന്ന പ്രാർഥനയിലൂടെ ഈശ്വരനാണ് നിയന്താവെന്ന് കോലതീരേശസ്തവത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

"ഈ ലോചനമാദീന്ദ്രിയമേതെങ്കിലുമൊന്നി-
ങ്ങാലോചനകൂടാതപഥത്തിങ്കലണഞ്ഞാൽ
ആലാക്കിലുടൻ സന്മതിതോന്നിക്കുകെനിക്കെൻ-
കോലത്തുകരക്കോവിലിൽ വാഴും പരമേശൻ. '

"കൈകാൽമുതലാമെന്നുടെയങ്ഗങ്ങളിലൊന്നും
ചെയ്യാതൊരു സത്കർമമൊഴിഞ്ഞങ്ങവിവേകാൽ
വയ്യാത്തതു ചെയ്യാൻ തുനിയാതാക്കുകവേണം
കോലത്തുകരക്കോവിലിൽ വാഴും ഭഗവാനേ! '

▶ പശു, പതി, പാശം

ജീവിതവീക്ഷണം

എത്രയും വേഗം ജനനമരണപരമ്പരയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടണം എന്ന് അദ്വൈതി ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

"പുനരപി ജനനം പുനരപി മരണം
പുനരപി ജനനീ ജഠരേ ശയനം
ഇഹ സംസാരേ, ബഹുദുസ്താരേ
കൃപയാപാരേ, പാഹി മുരാരേ "എന്നാണ് ശങ്കരാചാര്യരുടെ പ്രാർഥന

പരമേശ്വരന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ കിട്ടിയ ജന്മത്തെ ഏറ്റവും വിശിഷ്ട

മായി ശൈവസിദ്ധാന്തി കണക്കാക്കുന്നു. ഗുരുവിന്റെ പിണ്ഡനന്ദി തിക ച്ചും ശൈവ സിദ്ധാന്തപരമാണ്.

▶ പിണ്ഡനന്ദി ശൈവ സിദ്ധാന്ത പരമാണ്

"ഗർഭത്തിൽ വെച്ചു ഭഗവാനടിയന്റെ പിണ്ഡ-
മെപ്പേരുമമ്പൊടു വളർത്ത കൃപാലുവല്ലീ
കൽപ്പിച്ചപോലെ വരുമെന്നു നിനച്ചു കണ്ടി-
ട്ടർപ്പിച്ചിടുന്നവിടെയൊക്കെയുമങ്ങുശംഭോ"

ലോകം ശിവന്റെ ശരീരം

അഷ്ടമൂർത്തിയാണ് ശിവൻ. പഞ്ചഭൂതങ്ങളും, മനസും, ബുദ്ധിയും, അഹങ്കാരവും ചേരുമ്പോൾ അഷ്ടമായി. ശൈവസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് തന്നെയാണ് ഗുരു ആത്മോപദേശശതകത്തിലെ ഈ ശ്ലോകം രചിച്ചി ട്ടുള്ളത്.

"കരണവുമിന്ദ്രിയവും കളേബരം തൊ-
ട്ടറിയുമനേകജഗത്തുമോർക്കിലെല്ലാം
പരവെളിതന്നിലുയർന്ന ഭാനുമാൻ തൻ
തിരുവുരുവാണു തിരഞ്ഞു തേറിടേണം.

ജീവനും ലോകവും ഈശ്വരന്റെ ശരീരമാണ്. (പശുവും പാശവും ചേർന്നാൽ പതിയായി.)

അവനിയിലഞ്ചുരുവപ്പിൽ നാലുമഗ്നി-
ക്കിവയൊരുമൂന്നൊരു രണ്ടു കാറ്റിൽ വാനിൽ
തവ വടിവൊന്നു തഴച്ചെഴുന്നു കാണ്മാ-
നെവിടെയുമുണ്ടു നിറഞ്ഞു നിന്നിടുന്നു.

പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ എപ്രകാരം ശിവഭഗവാനായി പ്രകൃതിയാകെ രൂപം പ്രാപിക്കുന്നു എന്നു സൂചന.

▶ പഞ്ചഭൂതങ്ങളും, മനസും, ബുദ്ധിയും, അഹങ്കാരവും ചേരുമ്പോൾ അഷ്ട മായി

കാളിനാടകത്തിലെ 'തെളിഞ്ഞും പറഞ്ഞും തുളുമ്പും പ്രപഞ്ചം തു ളഞ്ഞുള്ളിലെള്ളോളമുള്ളയിരുന്നും.' പ്രപഞ്ചത്തിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തും ഉള്ളിൽ എള്ളോളം രൂപത്തിലിരിക്കുന്നതും കാളി തന്നെ എന്നാ ണ് ശ്രീനാരായണ ദർശനം.

നിർവാണ ദർശനം

ദർശനമാലയിലെ നിർവാണദർശനം ശങ്കരാദ്വൈതത്തിന്റെ വിപരീ തമാണ്. അദ്വൈതിക്ക് വിദേഹമുക്തി, ജീവന്മുക്തി എന്നിവയാണുള്ള ത്. ദർശനമാലയിൽ ബ്രഹ്മവിദ്, ബ്രഹ്മവിദ്വരൻ, ബ്രഹ്മവിദ്വരീയാൻ, ബ്രഹ്മവിദ്വരിഷ്ഠൻ എന്നിങ്ങനെ ഗുരു വിഭജിക്കുന്നു. മോക്ഷത്തെ ഗുരു ആറായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. 1.ശുദ്ധം 2.അതിശുദ്ധഖരം 3.അതി ശുദ്ധവരീയസ്സ 4.അതിശുദ്ധവരിഷ്ഠം 5.അശുദ്ധശുദ്ധം 6.അശുദ്ധാശു ദ്ധം. മുമുക്ഷുവിനും സിദ്ധികാമനിലും നിർവാണം സംഭവിക്കുമെന്ന് അദ്വൈതി സമ്മതിക്കില്ല. ശൈവസിദ്ധാന്തിക്ക് സമ്മതമാണുതാനും.

ജീവന്മുക്താവസ്ഥ

ജ്ഞാനോദയം ഉണ്ടാകുന്ന നിമിഷം ലോകം മിഥ്യയാണെന്ന് ബോധ്യമാകും എന്ന് അദ്വൈതി നിലപാടെടുക്കുന്നു. വിവേകചൂഢാമണിയിൽ അങ്ങനെ പറയുന്നു. ജീവന്മുക്തനായ ഒരാൾ മരണംവരെ ആ ശരീരം നിലനിർത്തുന്നത് പൂർവകർമം അവശേഷിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണെന്ന് ശങ്കരാചാര്യർ സമാധാനം പറയുന്നു. ചക്രം കറക്കുന്നത് നിർത്തിയാലും ചക്രം കുറച്ചുസമയംകൂടി കറങ്ങുമല്ലോ, അതുപോലെ. ജ്ഞാനോദയത്തിനുശേഷവും കുറച്ചുനാൾ പഴയ സ്ഥിതി തുടരും. ബന്ധനത്തിലിട്ട പക്ഷിയെ തുറന്നുവിട്ടാലും പറക്കാത്തതുപോലെ, അഥവാ പാറപ്പുറത്ത് ഇട്ടനെല്ലും കോഴി ചിക്കിച്ചികഞ്ഞുതിന്നുന്നതുപോലെ വാസനാബന്ധം ഒരാൾക്കുണ്ടാകും. വിവേകം ഉദിച്ചശേഷവും ലോകം ഇന്ദ്രിയദൃശ്യമാകുമെന്നാണ് ശൈവസിദ്ധാന്തപക്ഷം. അദ്വൈതദീപികയിലെ ഈ ശ്ലോകം ശ്രദ്ധിക്കുക.

> ▶ ജീവന്മുക്തനായ ഒരാൾ മരണംവരെ ആ ശരീരം നിലനിർത്തുന്നത് പൂർവകർമം

"'വിശ്വം വിവേകദശയിങ്കലഴിഞ്ഞു സർവ്വ-
മസ്വസ്ഥമാകിലുമതിന്ദ്രിയദൃശ്യമാകും
ദിക്കിൻ ഭ്രമം വിടുകിലും ചിരമിങ്ങിവന്റെ
ദൃക്കിന്നു ദിക്കു പുനരങ്ങനെതന്നെ കാണാം''

'സത്യത്തിലില്ലയുലകം സകലം വിവേക-
വിദ്ധ്വസ്തമായ പിറകും വിലസുന്നു മുമ്പോൽ
നിസ്തർക്കമായ് മരുവിലില്ലിഹ നീരമെന്നു
സിദ്ധിക്കിലും വിലസിടുന്നിതു മുൻപ്രകാരം''

(ദിക്കിന്റെ ഭ്രമം വിട്ടാലും കുറച്ചുനാളെടുത്തിട്ടേ കൃത്യമായ ദിഗ്ബോധം ഉണ്ടാകൂ എന്നപോലെ, വിവേകമുദിച്ചാലും ഇന്ദ്രിയാനുഭവം തുടരും.)

(മരുപ്രദേശത്ത് വെള്ളമില്ല എങ്കിലും മരീചിക കണ്ടാൽ വെള്ളമെന്ന് വിശ്വസിക്കും പോലെ, ഇല്ലാത്ത ഉലകം ഉണ്ടെന്ന് വിവേകമുദിക്കാത്തപ്പോൾ ഒരാൾ കരുതും)

അദ്വൈതി മായക്ക് രണ്ട് ശക്തിയുണ്ടെന്ന് പറയുന്നു. 1.ആവരണശക്തി. 2.വിക്ഷേപണശക്തി.

ശൈവസിദ്ധാന്തിയുടെ വിഭുവിന് രണ്ടു ശക്തികളാണുള്ളത്. 1.തൈജസി, 2.താമസി. ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ സമ, അന്യയെന്നും വകഭേദമുണ്ട്. ദർശനമാലയുടെ അധ്യാരോപദർശനത്തിലെ 4-ാം ശ്ലോകം കാണുക.

> ▶ ജ്ഞാനോദയം

"ശക്തിസ്തു ദ്വിവിധാ ജ്ഞേയാ
തൈജസീ താമസീതി ച
സഹവാസോനയോർ നാസ്തി
തേജസ്തിമിരയോരിവ''

ജീവന്റെ വിവിധാവസ്ഥകൾ

ശൈവസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് മൂന്ന് അവസ്ഥകൾ ജീവനുണ്ട്. 1.സകല 2.കേവല 3.നിഷ്കള എന്നിങ്ങനെ. ആണവം കർമം മായ. സാന്നിധ്യവും അസാന്നിധ്യവുമാണ് ഈ വിഭജനത്തിന് അടിസ്ഥാനം. ജീവിയുടെ വ്യക്തിത്വം ആനന്ദാനുഭവത്തിനുവേണ്ടി നിലനിർത്തണം എന്നാണ് 'വാഴണം വാഴണം നിത്യം വാഴണം വാഴണം സുഖം' എന്നതിലൂടെ ഗുരു വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഇത് ശൈവസിദ്ധാന്തപരമാണ്. ജീവന്റെ മലം നീങ്ങുന്നത് ക്ലാവു തുടച്ചുമാറ്റുമ്പോൾ ചെമ്പിന്റെയും പിച്ചളയുടെയും ശോഭ തെളിയുന്നതുപോലെയെന്ന് ശൈവസിദ്ധാന്തം. ഗുരു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

"'കൈവല്യക്കടലൊന്നായ്
വൈമല്യം പൂണ്ടിടുന്നതൊരുവഴിയാം
ജീവിത്വം കെടുമെന്നേ
ശൈവലമകലുന്നിതന്നു പരഗതിയാം''.(സ്വാനുഭവഗീതി - 20)

ചുരുക്കത്തിൽ ഗുരുവിന്റെ ദാർശനികകൃതികളും, അർച്ചാവതാര സ്തുതികളും ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഒട്ടുമിക്ക കൃതികളും ശൈവസിദ്ധാന്താധിഷ്ഠിതമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ആര്യ ദ്രാവിഡ സംസ്കാരസമന്വയമാണ് ഗുരുദേവദർശനം എന്ന് പറയാം. എന്നാൽ കാശ്മീരശൈവവുമായി ഇതിന് ബന്ധമില്ലെന്നാണ് ടി. ഭാസ്കരൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തെ അവഗണിക്കാൻ വാസനയുള്ള അദ്വൈതിയല്ല നഗ്നജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അതേപടി നേരിടാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ശൈവസിദ്ധാന്തിയാണ് ഗുരുവിന്റെ മനസിലും വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നത്.

- ശൈവസിദ്ധാന്താധിഷ്ഠിതമാണ് ഗുരുദേവ കൃതികൾ

Summarised Overview

കർമിയായ ജ്ഞാനി എന്നു ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെ വിശേഷിപ്പിച്ച ഫ്രഞ്ച് ചിന്തകനായ റൊമേയ്ൻ റൊളാങിന്റെ അഭിപ്രായത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഡോ. ടി. ഭാസ്കരൻ ഗുരു ജീവിതത്തെ വിലയിരുത്തുന്നത്. അദ്വൈതം, അതിന്റെ കാതലായ ശൈവ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ, അതിനുപോൽബലകമായ തമിഴ്, സംസ്കൃതം, മലയാള രചനകൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ലേഖകൻ പഠനവിഷയമാക്കുന്നുണ്ട്. ഗുരുവിന്റെ നിർവാണദർശനത്തിലും, ജീവൻ മുക്താവസ്ഥയിലും, അരുൾസങ്കല്പത്തിലും അദ്വൈത-ശൈവ ചിന്താപദ്ധതികളുടെ സർവ പ്രാധാന്യം എടുത്തുകാട്ടാനാണ് ഡോ. ടി. ഭാസ്കരൻ ശ്രമിച്ചത്. അതിലദ്ദേഹം വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു നമുക്ക് മനസിലാക്കാം. ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണം തന്നെ ഇത്തരത്തിൽ കരുപിടിപ്പിച്ചതാണെന്ന് ലേഖകൻ ഉദാഹരണസഹിതം സമർത്ഥിക്കുന്നു.

വിശദപഠനം

3. അയ്യൻകാളിയെ വായിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ?

സണ്ണി എം. കപിക്കാട്

സണ്ണി എം. കപിക്കാട്

ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ ധാരാളം നവോത്ഥാന പരിശ്രമങ്ങളെ പിൽക്കാലത്ത് പഠനവിധേയമാക്കുകയും ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ദലിത് വിഭാഗത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനായി സ്വജീവിതം കർമനിരതനാക്കിയ വിമോചനനേതാവാണ് അയ്യൻകാളി. "രാഷ്ട്രീയ ഇച്ഛാശക്തിയായി വികസിക്കുന്ന സാമൂഹികശക്തിയുടെ ദേശീയപ്രതീകവും വിമോചനത്തിന്റെ സ്വാഭാവികഇച്ഛയെ രാഷ്ട്രീയഇച്ഛയായും സമരശക്തിയായും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തിയ ജനകീയ നേതൃത്വശക്തിയാണ് അയ്യൻകാളി''. (കെ.കെ. എസ്. ദാസ്, ദലിത് പ്രത്യയശാസ്ത്രം)ഫ്യൂഡൽ ഉല്പാദനബന്ധങ്ങളിൽ ജനാധിപത്യവിരുദ്ധപ്രവണതകളെ എതിർത്തുകൊണ്ട്, ദലിതരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ, പൗരാവകാശം, സാമൂഹ്യനീതി ഇവയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചു. ഇപ്രകാരം കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തിലെ പ്രധാനകണ്ണിയായിരുന്ന അയ്യൻകാളിയുടെ പുരോഗമനോന്മുഖമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വേണ്ടവിധം അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല എന്നൊരഭിപ്രായവും ഇന്നുണ്ട്. അയ്യൻകാളിയെക്കുറിച്ച് എഴുതപ്പെട്ട ചുരുക്കം ചില ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ചുവടുപിടിച്ചാണ് പിൽക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിലയിരുത്തപ്പെട്ടത്. നവോത്ഥാന പരിശ്രമങ്ങളെ ഗവേഷണാത്മകമായി പുനർവിചിന്തനം ചെയ്യുന്ന പുതിയ കാലത്ത് അയ്യൻകാളിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പൊതുജനശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനും സമഗ്രമായി വിലയിരുത്തുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ലേഖനമാണ് സണ്ണി എം. കപിക്കാടിന്റെ 'അയ്യൻകാളിയെ വായിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ?'.

- ▶ ദലിതരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ, പൗരാവകാശം

ദലിത് എഴുത്തുകാരൻ, ആക്റ്റിവിസ്റ്റ്, ദലിത് സൈദ്ധാന്തികൻ എന്നിങ്ങനെ വിവിധ മേഖലകളിൽ ശ്രദ്ധേയനായ വ്യക്തിത്വമാണ് സണ്ണി എം കപിക്കാട്. ദലിത് സമുദായങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിരവധി പ്രക്ഷോഭങ്ങളിലും സമരങ്ങളിലും പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കാലികമായ പല സംഭവങ്ങളിലും ഇടപെടുകയും സ്വാഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 'ജനതയും ജനാധിപത്യവും: ദലിത് വിജ്ഞാനത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയപാഠങ്ങൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥം ഉൾപ്പെടെ ദലിത് പഠനസംബന്ധിയായ ധാരാളം കൃതികൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആനുകാലികങ്ങളിൽ ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുന്നു.

- ▶ എഴുത്തുകാരൻ, ആക്റ്റിവിസ്റ്റ്, ദലിത് സൈദ്ധന്തികൻ

സണ്ണി എം. കപിക്കാടിന്റെ 'ജനതയും ജനാധിപത്യവും: ദലിത് വിജ്ഞാനത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ പാഠങ്ങൾ' എന്ന കൃതിയിലെ ലേഖനമാണ്' അയ്യൻകാളിയെ വായിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ?'. അയ്യൻകാളിയുടെ നവോത്ഥാനപരിശ്രമങ്ങളെ വേണ്ടവിധം വിലയിരുത്തിയിട്ടില്ല എന്ന

നിരീക്ഷണത്തിൽനിന്നാണ് ഈ ലേഖനം ഉടലെടുക്കുന്നത്. കേരളീയനവോത്ഥാനത്തിലെ പ്രധാനപെട്ട വ്യക്തികളെയും സംഭവങ്ങളെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ആധുനികവല്കരണവും സാംസ്കാരികമാറ്റങ്ങളും ലേഖനത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. കേരളീയ നവോത്ഥാനം ഏകമുഖമായി സംഭവിച്ച കാര്യമല്ല എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ലേഖനം ആരംഭിക്കുന്നത്. ഒരു സമൂഹത്തെ പുതിയ അവബോധത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തിയ ആയിരക്കണക്കിന് ധാരകളുടെ സമാഹാരത്തെയാണ് കേരളീയ നവോത്ഥാനം എന്ന ഒറ്റ വാക്കുകൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മഹാത്മാ അയ്യൻകാളിയുടെ ജീവിതത്തെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ച് ഒട്ടേറെ വിവരങ്ങൾ ലഭ്യമായിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ആദ്യമായി അയ്യൻകാളിയെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനം വരുന്നത് എസ്.എൻ.ഡി.പിയുടെ 1953-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച സോവനീറിലാണ്. അയ്യൻകാളി എന്നൊരു മനുഷ്യൻ കേരളീയസമൂഹത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ആദ്യത്തെ ഗ്രന്ഥം അയ്യൻകാളിയുടെ കൊച്ചുമകനായ വെങ്ങാനൂർ സുരേന്ദ്രൻ എഡിറ്റർ ആയുള്ള അയ്യൻകാളി സുവനീർ ആയിരുന്നു. പിൽകാലത്ത് അയ്യൻകാളിയെക്കുറിച്ചുള്ള പല രചനകൾക്കും ആധാരമായിട്ടുള്ളത് ഈ കൃതിയാണ്.

▶ കേരളീയ നവോത്ഥാനം ഏകമുഖമല്ല

1941-ൽ അന്തരിച്ച അയ്യൻകാളിയെക്കുറിച്ച് ധാരാളം പുസ്തകങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും ഈ കാലത്തിനിടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് ടി.എച്ച്.പി. ചെന്താരശ്ശേരി 1979-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അയ്യൻകാളിയുടെ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥമാണ്. തുടർന്ന് കുന്നുകുഴി എസ്. മണിയും അനിരുദ്ധനും ചേർന്ന് എഴുതിയ ജീവചരിത്രം, അഭിമന്യു എഴുതി സാംസ്കാരികവകുപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ജീവചരിത്രം എന്നിവ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. സുവനീറിലും ചെന്താരശ്ശേരിയുടെ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ അധികമായി മറ്റൊന്നും ആരും കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടില്ല. അയ്യൻകാളിയെക്കുറിച്ച് എഴുതപ്പെട്ട ജീവചരിത്രങ്ങളുടെ പരിമിതിയായി ലേഖകൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് 'വളരെ നേരെ തന്നെ അയ്യൻകാളിയിലേക്ക് നേരിട്ട് പ്രവേശിക്കുകയും 1893-ൽ നടത്തിയ വില്ലുവണ്ടി സമരം മുതൽ അവസാനം നടത്തിയ നിയമസഭാപ്രവർത്തനംവരെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ രേഖീയമായി പറഞ്ഞുപോകുന്നു എന്നതാണ്''. ചുരുക്കത്തിൽ അയ്യൻകാളി ഏത് ചരിത്രസാഹചര്യത്തിലാണ് ഇടപെടാൻ ശ്രമിച്ചത് എന്നും ആ സാഹചര്യം എങ്ങനെ രൂപപ്പെട്ടുവെന്നും ചരിത്രവല്കരിക്കാൻ കഴിയാതെപോയി എന്നതാണ് ഏറ്റവും വലിയ പരിമിതി. ചരിത്രപുരുഷൻ എന്ന നിലയിൽ അയ്യൻകാളിയെ വിലയിരുത്തേണ്ടത് ഏതൊക്കെ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ അയ്യങ്കാളി അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും ആ അഭിസംബോധന വഴി കേരളത്തിലെ ദലിതർക്കും കേരളസമൂഹത്തിനും എന്തൊക്കെ സംഭാവനകളാണ് ലഭ്യമായിട്ടുള്ളത് എന്നും മനസിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ്.

കേരളീയനവോത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചില സങ്കല്പനങ്ങളിലേക്കാണ് പിന്നീട് പോകുന്നത്. കേരളീയ സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം എവിടെയാണ് ആരംഭിക്കേണ്ടത് എന്ന് ലേഖകൻ പറയുന്നു '1888-ലെ ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠയിൽ തുടങ്ങിയ വിവിധസാമുദായിക രൂപീകരണങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലൂടെ

കേരളീയ സമൂഹം പുതിയൊരു സമൂഹമായി മാറി എന്നുള്ള പരമ്പരാഗതമായ ഒരു ചരിത്രവായന നമ്മുടെ മുന്നിലുണ്ട്. '1893-ലെ വില്ലുവണ്ടിസമരത്തിൽനിന്നാണെങ്കിൽ അത് അത്ഭുതമായിത്തീരും എന്ന് പറഞ്ഞ്, 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ തിരുവിതാംകൂറിൽ എന്തൊക്കെ സംഭവിച്ചു എന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഹിന്ദുരാഷ്ട്രം എന്ന് സ്വയം പ്രഖ്യാപിതമായ ഒരു പ്രദേശമായിരുന്നു തിരുവിതാംകൂർ. 1800-കൾ വരെ ജാതിവ്യവസ്ഥയാൽ നിയന്ത്രിതമായ ഒരു സമൂഹമായിരുന്നു അത്. പത്മനാഭദാസന്മാരായി സ്വയം കണ്ടിരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ രാജാക്കന്മാർ ക്ഷേത്രഭരണത്തിനും ബ്രാഹ്മണരുടെ സൗഖ്യത്തിനും ആണ് പ്രാധാന്യം കൽപ്പിച്ചിരുന്നത്. ജാതിവഴക്കങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങളെ പൗരസമൂഹം എന്നുള്ള രീതിയിൽ അവർക്കായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിരുന്നതായി ചരിത്രമില്ല എന്നു പറയുന്നു. ഓരോ ജാതിസമൂഹങ്ങളും എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് നിശ്ചിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ കാലം നിശ്ചലമായി തുടരുന്നു. ദേശം വിട്ട് പുറത്തുപോകാത്ത ജനതയെ പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. "ഒരു പ്രദേശത്ത് ജനിച്ച്, ഇവിടെത്തന്നെ ജീവിച്ച്, അവിടെത്തന്നെ മരിക്കുന്ന, പുറത്തേക്കൊന്നും സഞ്ചരിക്കാത്ത, സാമൂഹ്യമായി ചലനക്ഷമതയില്ലാത്ത, നിശ്ചലമായ ഒരു സമൂഹമായാണ് കേരളസമൂഹം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ നിലനിന്നിരുന്നത് '.

▶ കേരളം നിശ്ചലസമൂഹമാണ്

കൊളോണിയൽശക്തികളുടെ ഇടപെടലാണ് കേരളീയസമൂഹത്തെ ചലനാത്മകമാക്കിയത്. കൊളോണിയൽ അധിനിവേശമാണ് കേരളസമൂഹത്തിന്റെ പരമ്പരാഗതമായ ഘടനയെ അടിസ്ഥാനപരമായി ഉലയ്ക്കുന്നത്. ഭരണനവീകരണവും സാമ്പത്തികനവീകരണവും ഇതിനെ തുടർന്നുണ്ടായി. കൃഷിയെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചിരുന്ന കാർഷിക അടിയാളത്തമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാർഷിക സമ്പദ്ഘടനയാണ് അതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്നത്. മൂലധനം മുടക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കൃഷിരീതി ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാർഷിക അടിമകളെ വ്യാപകമായി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട്, അതിഭീകരമായി മർദ്ദിച്ചുകൊണ്ട്, അവരെ കാളകൾക്കൊപ്പം പൂട്ടിക്കൊണ്ട്, അവരെ വിറ്റു വില വാങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള വളരെ പ്രാകൃതമായ, ഒട്ടും വികസിതമല്ലാത്ത ഒരു സമ്പദ്ഘടനയാണ് കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്.

▶ ഭരണനവീകരണവും സാമ്പത്തികനവീകരണവും

ഇതിന്റെ ഭാഗമായ മിഷനറി പ്രവർത്തനത്തെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി നോക്കിയാൽ മതപരിവർത്തനം മാത്രമായിരുന്നില്ല അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ഭാഷയുടെ ആധുനീകീകരണം, നിഘണ്ടുനിർമാണം, അച്ചടിമാധ്യമങ്ങളുടെ പ്രചരണം, തുടങ്ങി ധാരാളം പ്രവർത്തനങ്ങൾ മിഷനറിമാർ നടത്തി. ഭാഷയുടെമേലുള്ള, ആശയങ്ങൾക്കുമേലുള്ള, സാഹിത്യ മേഖലയിലുള്ള, വിദ്യാഭ്യാസത്തിലുള്ള അനേകായിരം ഇടപെടലുകളുടെ ഒരു ശൃംഖലയാണ് മിഷനറി പ്രവർത്തനം. ഇത്തരം ഇടപെടലുകൾ ആണ് കേരളത്തെ ചലനാത്മകമാക്കിയത്. കേരളീയനവോത്ഥാനത്തിന് ഇന്ത്യയിലെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് ഭിന്നമായ ഒന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നു. അത് കീഴ്ത്തട്ടിൽനിന്നാണ് കേരളീയ നവോത്ഥാനം ആരംഭിച്ചത് എന്നതാണ്. കേരളത്തിൽ ആദ്യമായി നവോത്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി സ്വന്തം നിലയിൽ സംഘടന ഉണ്ടാക്കി രംഗത്തുവന്നത് 1888-ൽ ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ശിവപ്രതിഷ്ഠ മുതൽ ഇങ്ങോട്ട് കേരളത്തിലെ ബഹിഷ്കൃത സമൂഹങ്ങളാണ്. ഇന്ത്യയിൽ മറ്റൊരിടത്തും

> ▶ കീഴ്ത്തട്ടിൽ നിന്നാണ് കേരളീയനവോത്ഥാനം ആരംഭിച്ചത്

ഇത് കാണാനാവുകയില്ല. ബംഗാളിലെ നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനം തുടങ്ങുന്നത് ബ്രാഹ്മണരാണ്. കേരളത്തിൽ നവോത്ഥാനം കീഴാളരിൽനിന്ന് തുടങ്ങുന്നതിനാൽ സാമൂഹിക അടിമത്തം പ്രധാന അജണ്ടയായി മാറ്റി. കേരളത്തിൽ വൈക്കം സത്യാഗ്രഹം നടന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്. ഗാന്ധിജിയുടെ സ്വന്തം നാടായ ഗുജറാത്തിൽപോലും ക്ഷേത്രപ്രവേശനസമരം നടന്നിട്ടില്ല. അടിസ്ഥാനജനതയുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി ഒരു നവോത്ഥാനം ഇവിടെ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു.

നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വേണം അയ്യങ്കാളിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിലയിരുത്തേണ്ടത്. 1893-ൽ അയ്യൻകാളി നടത്തിയ വില്ലുവണ്ടിസമരത്തെ വളരെ സാഹസികമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായിട്ടാണ് പൊതുവെ നിരീക്ഷിക്കുന്നത്. കേരളത്തിന്റെ റോഡുകളുടെ ചരിത്രം മനസിലാക്കിയാൽ മാത്രമേ പ്രവർത്തിയുടെ മഹത്വം മനസിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. തിരുവിതാംകൂറിലെ രാജഭരണം റോഡ് നിർമാണത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരുന്നില്ല. കാരണം കേരളത്തിലെ സാധാരണക്കാർക്ക് സഞ്ചരിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലായിരുന്നു. ഉയർന്ന ജാതിക്കാർ പല്ലക്കിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ റോഡിന്റെ അസൗകര്യങ്ങൾ അവർ കണക്കിലെടുത്തിരുന്നില്ല. അടിമജാതിക്കാർക്ക് നടക്കാൻ റോഡ് ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് ആരും കരുതിയതുമില്ല. അങ്ങനെ കേരള സമൂഹത്തിൽ മനുഷ്യർക്ക് നടക്കാൻ വഴി വേണമെന്ന് പോലും അറിയാൻ പാടില്ലാതിരുന്ന ഒരു സമൂഹം മാത്രമല്ലിത്, വഴിയേ ആവശ്യമില്ലാതെ ഇരുന്ന ഒരു ജീവിതം ജീവിച്ച സമൂഹം കൂടിയാണ്. അതുപോലെ തന്നെയാണ് ധാന്യത്തിന്റെ കാര്യവും. ആഹാരം ഉണ്ടാക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ചെയ്യുവാൻ അവർക്ക് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. ഇന്നാണ് പൈസ ഉപയോഗിച്ച് എന്തുവേണമെങ്കിലും വിനിമയം ചെയ്യാം എന്ന തലത്തിലേക്ക് എത്തുന്നത്. ജോലിക്കു കൂലിയും, ജോലിചെയ്യാൻ വരുമ്പോൾ മേൽമുണ്ട് ധരിക്കലും ആവശ്യമായി വന്നത്.

> ▶ റോഡുകളുടെ വ്യാപനം

രണ്ടുതരത്തിലുള്ള റോഡുകളാണ് പിൽക്കാലത്ത് വന്നത്. രാജവീഥികളും ഗ്രാമീണറോഡുകളും. രാജവീഥികൾ എല്ലാവർക്കും നടക്കുവാൻ പറ്റുന്നതായിരുന്നില്ല. 1886-ൽ രാജവീഥികളും എല്ലാ ജാതിമതസ്ഥർക്കും നടക്കാവുന്നതാണ് എന്ന പ്രഖ്യാപനം വന്നു. പക്ഷേ നടക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. എല്ലാവർക്കും നടക്കാൻ അനുവാദം കിട്ടിയിട്ടും നടക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു സാഹചര്യത്തെയാണ് 1893-ൽ അയ്യൻകാളി അഭിസംബോധന ചെയ്തത്. കേരളീയ സമൂഹത്തിന് തികച്ചും അജ്ഞാതമായിരുന്ന ഒരു ജനാധിപത്യബോധത്തെ, പൊതുവഴി എന്നു പറയുന്ന ഒരു ജനാധിപത്യവൽക്കരണ പ്രക്രിയയെ വളരെ ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ ഒരു സമരത്തിലൂടെ മുന്നോട്ടെടുക്കുക എന്ന് പറയുന്ന വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യമാണ് അയ്യൻകാളി ചെയ്തത്. 1924 - ലെ വൈക്കം സത്യാഗ്രഹത്തിൽ അയ്യൻകാളി പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല. വൈക്കം സത്യാഗ്രഹം നടത്തിയവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്ത് കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കുമ്പോൾ അവർ പറയുന്ന വാദം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അയ്യൻകാളി ആവശ്യപ്പെട്ട ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് ആലോചിച്ചാൽ മനസിലാകും.

> ▶ പൊതുവഴിയെന്ന ജനാധിപത്യപ്രക്രിയ

അയ്യൻകാളിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് തു

ടർന്ന് ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. പ്രക്ഷോഭത്തെത്തുടർന്നുണ്ടായ കാർഷിക പണിമുടക്കിനെക്കുറിച്ച് തെറ്റിദ്ധാരണാജനകമായ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അതിന്റെ യഥാർഥ ലക്ഷ്യം മനസിലാക്കാതെ പോയെന്നും ലേഖകൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവേശനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് അത് നിൽക്കുന്നത്. ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ചരിത്രം തുടങ്ങുന്നത് മിഷനറിമാരിൽനിന്നായിരുന്നു. അതിന് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം സവർണ വിഭാഗങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. 'ശൂദ്രമക്ഷരസംയുക്തം ദൂരത: പരിവർജയേൽ' എന്നാണ് അന്നത്തെ നില. അക്ഷരം പഠിച്ച ശൂദ്രനെ അകറ്റി നിർത്തണം. ആ അന്തരീക്ഷത്തിലാണ് അയ്യൻകാളിയുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിയേണ്ടത്. മിഷനറിമാരാണ് ഇവിടെ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചത്. ധാരാളംപേർ വിദ്യ അഭ്യസിക്കുന്നു. അത് അറിവ് നേടുന്നതിന് മാത്രമായിരുന്നില്ല. ഉദ്യോഗം ലഭിക്കാൻകൂടി ആയിരുന്നു. ആദ്യകാലസ്കൂളുകൾ ജാതി അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. ജാതി അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചിരുന്നതും. ആ സാഹചര്യത്തിലാണ് തങ്ങളുടെ മക്കൾക്കും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രവേശനം വേണം എന്ന് അയ്യൻകാളി ആവശ്യപ്പെട്ടത്. കേരളത്തിലെ പട്ടികജാതിക്കാർക്ക് വേറൊരു സ്കൂൾ വേണം എന്നല്ല; മറ്റുള്ളവർ എന്തു പഠിക്കുന്നുവോ അത് പഠിക്കണം എന്നാണ് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടത്. ഈ ജനാധിപത്യഅവകാശത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഒരു വർഷം നീണ്ട കർഷകസമരം നടത്തിയത്. തങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിന് അറിയാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ജോലി വേണ്ട എന്ന് വെയ്ക്കുകയാണത്. ഇതൊരു സമരമുറയായിട്ടാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ അയ്യൻകാളിയുടേത് കർഷകസമരം ആയിരുന്നില്ല വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരമായിരുന്നു എന്ന് തിരിച്ചറിയണം.

- വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള സമരം

അയ്യൻകാളിയുടെ ജീവചരിത്രകാരന്മാർ എഴുതിയിട്ടുള്ള മറ്റൊരു ചരിത്രസംഭവമാണ് പുലയ ലഹള. ആൾക്കൂട്ടം നടത്തുന്ന ആക്രമണമാണ് പൊതുവിൽ ലഹളയാകുന്നത്. അയ്യൻകാളി നടത്തിയിട്ടുള്ള ഇടപെടലുകൾ ആണ് ലഹളയായി ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുള്ളത്. അയ്യൻകാളിയെ ഈ പറയുന്ന ലഹളകളുടെ രൂപത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്താനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ യഥാർഥത്തിൽ കീഴാള ഉണർവുകളുടെ ജ്ഞാനപരതയെ റദ്ദ് ചെയ്യാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ് എന്നാണ് ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായം. അനേകം ലഹളകൾ നടത്തി എന്നു പറയുന്ന അയ്യൻകാളിക്ക് എതിരെ ഒരു പോലീസ് കേസ് പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അയ്യൻകാളിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വൈജ്ഞാനികമായ സംഭാവനയാണ്. എല്ലാ സമൂഹത്തിലെ കുട്ടികൾക്കും പഠിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ട് എന്ന് നിയമം വരികയും എന്നാൽ സ്കൂളിൽ പഠിക്കാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് അയ്യൻകാളിയുടെ ഇടപെടലുകൾ നടക്കുന്നത്. അതിനെ ആ രീതിയിൽ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ നവോത്ഥാനത്തെ പുതിയ രൂപത്തിൽ മനസിലാക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

- പുലയലഹള

തുടർന്ന് കല്ലുമാല സമരത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു ലേഖകൻ. സവർണർ ഒഴികെയുള്ള മുഴുവൻ ജാതികളും മേൽവസ്ത്രം ധരിക്കാൻ പാടില്ല എന്നൊരു നിയമം അന്നുണ്ടായിരുന്നു. ജാതിയുടെ

അധികാരപ്രയോഗങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു ഇത്. സ്ത്രീകളുടെ മേലുള്ള അവകാശത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. കീഴാളന്റെ ശരീരത്തെയും ശരീരത്തിൽ എന്ത് ധരിക്കണം എന്ത് ചെയ്യണം എങ്ങനെ നിൽക്കണം എന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അധികാരപ്രയോഗത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു ഇതെല്ലാം. ഇത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിലാണ് കല്ലുമാലസമരം നടക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസം നേടി പുറത്തുപോയിരുന്ന ചാന്നാർ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ആളുകൾക്ക് ഒരു അവബോധം ഉണ്ടാവുകയും അവരുടെ സ്ത്രീകൾ മാറുമറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. വസ്ത്രമുണ്ടെങ്കിലും അത് ധരിക്കാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഒരു സന്ദർഭത്തിലാണ് അയ്യൻകാളിയുടെ കല്ലുമാല ബഹിഷ്കരിക്കൽ സമരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം. ജാതിമുദ്രകൾ ഉള്ള കല്ലും മാലയും വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ട് പുതുവസ്ത്രം ധരിച്ചു എന്നത് കേരളീയസമൂഹത്തിൽ നടന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ വിപ്ലവങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഇങ്ങനെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിലായാലും മനുഷ്യന്റെ പരിവർത്തനത്തിന്റെ കാര്യത്തിലായാലും അയ്യൻകാളി ചെയ്ത പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ ആധുനികസമൂഹത്തിന് ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളെ മുന്നോട്ടെടുക്കുകയും വിസ്തൃതമാക്കുകയും അത് പുരോഗമന കേരളത്തിന്റെ കീഴ്ത്തട്ടിലേക്കുകൂടി കൊണ്ടെത്തിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ് വാസ്തവം.

▶ കല്ലുമാല സമരം

അയ്യൻകാളി ഏതെങ്കിലും മതത്തിന്റെ ചുറ്റുപാടിൽനിന്നുകൊണ്ടല്ല പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. എല്ലാ മാനവിക അവകാശങ്ങളെയും ജനാധിപത്യത്തെയും സാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട അച്ചുതണ്ടാക്കി പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. തന്റെ സമുദായത്തിൽ 10 ബി.എക്കാരുണ്ടാകണം എന്ന ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചത് വിദ്യാഭ്യാസപരമായാണ് എന്നത് ഓർക്കണം. അയ്യൻകാളിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി പിൽക്കാല സാമൂഹികവ്യവസ്ഥയിൽ ഉണ്ടായ മാറ്റങ്ങളെ ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരത്തി ലേഖകൻ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. മതങ്ങൾക്കതീതമായ മാനവികതയെ കേരളീയസമൂഹത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കാൻ ശ്രമിച്ച നവോത്ഥാനനായകരിലെ അപൂർവ മനുഷ്യരിൽ പ്രധാനിയായിരുന്നു മഹാത്മാ അയ്യൻകാളി എന്ന് ഉറപ്പിച്ചുപറയാൻ കഴിയും എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

▶ മതങ്ങൾക്കതീതമായ മാനവികത

Summarised Overview

സണ്ണി. എം. കപിക്കാടിന്റെ അയ്യൻകാളിയെ എങ്ങനെ വായിക്കണം? എന്ന ലേഖനത്തിൽ മഹാത്മാഅയ്യൻകാളിയുടെ ജീവിതവും നവോത്ഥാനപരിശ്രമങ്ങളും പുതിയ വീക്ഷണത്തിൽ നോക്കിക്കാണുന്നു. അയ്യൻകാളിയെപ്പറ്റിയുള്ള ജീവചരിത്രങ്ങളിലെല്ലാം ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെ ആവർത്തനം മാത്രമാണുള്ളത്. അതിൽത്തന്നെ ചിലതൊക്കെ തെറ്റിദ്ധാരണാജനകമായ അവസ്ഥാവിശേഷങ്ങളായി മാറിയിട്ടുമുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെയും പ്രത്യേകിച്ച് തിരുവിതാംകൂറിന്റെയും രാഷ്ട്രീയസാമൂഹ്യസാമ്പത്തികഅവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ് അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അയ്യൻകാളി നടത്തിയിട്ടുള്ള ഇടപെടലുകളെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയാൽ വിശകലനം ചെയ്താൽ മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലത്തെക്കുറിച്ച് പുതിയ അവബോ

ധം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു ദേശത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുകയോ സാമൂഹിക ഇടപെടലുകൾ നടത്തുകയോ ചെയ്യാത്ത നിശ്ചലസമൂഹമായിരുന്നു 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരള സമൂഹം. കൊളോണിയൽ ഭരണമാണ് കേരളത്തെ പിന്നീട് ചലനാത്മകമാക്കിയത്. അതിന്റെ ഫലമായി സാമ്പത്തിക നവീകരണവും ഭരണ നവീകരണവും ഉണ്ടായി. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലടക്കം ജനാധിപത്യചിന്തകൾ ഉടലെടുത്തു. അത്തരം ഒരു ബോധത്തിൽനിന്നാണ് കേരളീയ നവോത്ഥാനം ആരംഭിക്കുന്നത്. ആ കേരളീയ നവോത്ഥാനം കീഴ്ത്തട്ടിൽനിന്നാണ് ആരംഭിച്ചത്. കീഴാളരുടെ ഇടപെടലുകളിലൂടെയാണ് കേരളീയനവോത്ഥാനം സാധ്യമായത് എന്ന് മനസിലാക്കാം.

അയ്യൻകാളിയുടെ പല പ്രവർത്തനങ്ങളെയും വളച്ചൊടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്തരം ചില പ്രസ്താവനകളെ സൂക്ഷ്മമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നുണ്ട് ലേഖനത്തിൽ. വില്ലുവണ്ടിസമരത്തിന്റെ ചരിത്രപ്രാധാന്യം പൊതുവഴിയിൽ നടക്കാൻ അധികാരം ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ചെറുത്തുനിൽപ്പിന്റെയും അവകാശപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെയും ബോധ്യപ്പെടൽ കൂടിയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അയ്യൻകാളിയുടെ സമരങ്ങൾ എല്ലാ സമുദായങ്ങൾക്കും നിയമം മൂലം ഉറപ്പുവരുത്തിയ വിദ്യാഭ്യാസം സ്വസമുദായങ്ങൾക്കും നേടിയെടുക്കണം എന്ന ചിന്തയുടെ ഫലമാണ്. എല്ലാവർക്കും പ്രവേശിക്കാൻ ഉതകുന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾ മിഷനറിമാർ ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ചുവെങ്കിലും യാഥാസ്ഥിതികമനോഭാവമുള്ള സവർണ ഭാഗം ഇത് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നില്ല. അത്തരം ഒരു സന്ദർഭത്തിലാണ് അയ്യൻകാളി വിദ്യാഭ്യാസം നേടാനുള്ള പ്രക്ഷോഭം നടത്തിയത്. അതിനായി കാർഷികവൃത്തിയിൽനിന്ന് തന്റെ വർഗം മാറി നിൽക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. അയ്യൻകാളി നടത്തി എന്നുപറയുന്ന പല ലഹളകളും ലഹളകൾ ആയിരുന്നില്ല, സാമൂഹിക ഇടപെടലുകൾ ആണെന്നാണ് ലേഖകന്റെ നിരീക്ഷണം. കല്ലുമാല സമരവും പുലയലഹളയുമൊക്കെ ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. പരമ്പരാഗതമായ ഹിന്ദുസമൂഹത്തിന്റെ ധാരണകളെ അട്ടിമറിക്കുകയെന്ന കാര്യമാണ് അയ്യൻകാളി മുന്നോട്ടുവച്ചത്. ശ്രീനാരായണ ദർശനങ്ങളുടെ പഠനത്തിന് ഇത്തരം അനുബന്ധ അറിവുകൾ ഏറെ പ്രയോജനപ്രദമാണ്. അയ്യൻകാളി നടത്തിയ കർഷകസമരം യഥാർഥത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസസമരമായിരുന്നു എന്ന ലേഖകന്റെ നിരീക്ഷണം ഏറെ സവിശേഷത അർഹിക്കുന്നതുകൂടിയാണ്.

Assignments

1. ഗുരുവിനുമുമ്പുള്ള കേരളത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ വിവരിക്കുക?
2. വസ്ത്രധാരണം, ഭക്ഷണരീതി, ഗൃഹനിർമാണം ഇവയിൽ ആധുനികകേരളത്തിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
3. ശങ്കരന്റെയും, നാരായണഗുരുവിന്റെയും ആശയധാരകളെ വിശകലനം ചെയ്യുക.
4. ഗുരു ആചാരങ്ങളെ പരിഷ്കരിച്ച രീതിയെങ്ങനെ ആയിരുന്നുവെന്ന് കണ്ടെത്തുക?
5. ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിനെ ആധുനികമാക്കിയതിൽ ഗുരുവിന്റെ ഭാവന എങ്ങനെ പ്രവർത്തിച്ചു?
6. മാനവികത എന്ന ഏകതാ സങ്കല്പത്തിലെത്താൻ ഗുരു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മൂലതത്വമെന്ത്?
7. രതിവിരതികളുടെ സാമൂഹികപശ്ചാത്തലം, പി. പവിത്രൻ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

8. ശൈവസിദ്ധാന്തവും അദ്വൈതവും ഇഴയടുപ്പത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒന്നാണ് ശ്രീ നാരായണദർശനം എന്ന ടി. ഭാസ്കരന്റെ അഭിപ്രായത്തിന്റെ സാധുത പരിശോധിക്കുക.
9. കേരളീയനവോത്ഥാന പരിശ്രമങ്ങളിൽ അയ്യൻകാളി നടത്തിയ ഇടപെടലുകൾ ഏതൊക്കെയെന്ന് വിശദമാക്കുക.
10. ദലിത് ഉന്നമനത്തിനായി അയ്യൻകാളി നടത്തിയ പോരാട്ടങ്ങളെ ലേഖനത്തെ ആസ്പദമാക്കി വിവരിക്കുക.

Suggested Readings

1. ഡോ. ടി. ഭാസ്കരൻ, ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ സമ്പൂർണ കൃതികൾ, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.
2. ഡോ. ടി. ഭാസ്കരൻ, ശ്രീനാരായണദർശനം, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.
3. ഡോ. ടി.കെ. രവീന്ദ്രൻ, ശ്രീനാരായണഗുരു ഒരു പഠനം, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.
4. പ്രൊഫ. എം.കെ. സാനു, ശ്രീനാരായണഗുരു, എസ്.പി.സി.എസ്., കോട്ടയം.
5. ഡോ. കെ. പ്രശോഭൻ, ശ്രീനാരായണഗുരു:ബഹുസ്വരതയുടെ ആചാര്യനും കവിയും, പ്രഭാത് ബുക്ക് ഹൗസ്, തിരുവനന്തപുരം.

References

1. പ്രദീപൻ പാമ്പിരികുന്ന് (എഡി.), നാരായണഗുരു പുനർവായനകൾ, പ്രോഗ്രസ് പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്.
2. പി. ഭാസ്കരനുണ്ണി, പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളം, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, തൃശൂർ.
3. കെ.എൻ. ഷാജി.(എഡി.) നാരായണഗുരു, കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശൂർ.
4. ടി. ഭാസ്കരൻ, ശ്രീനാരായണഗുരുവൈഖരി, കുന്നത്തുനാട് എസ്.എൻ.ഡി.പി യൂണിയൻ, പെരുമ്പാവൂർ.
5. പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, നാരായണഗുരു, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.

Space for Learner Engagement for Objective Questions

Learners are encouraged to develop objective questions based on the content in the paragraph as a sign of their comprehension of the content. The Learners may reflect on the recap bullets and relate their understanding with the narrative in order to frame objective questions from the given text. The University expects that 1 - 2 questions are developed for each paragraph. The space given below can be used for listing the questions.

SGOU

ജീവിതം: ഉപാഖ്യാനങ്ങൾ

BLOCK-02

SGOU

Unit 1

ജീവിതം: ഉപാഖ്യാനങ്ങൾ

Learning Outcomes

- ശ്രീനാരായണഗുരു ദർശനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും സമകാലിക പ്രസക്തിയും തിരിച്ചറിയുന്നു
- കരണവും പ്രതികരണവും തുല്യവും പ്രതിരോധകവുമായിരിക്കും എന്ന തത്വത്തിന് അപവാദമാണ് ഗുരു എന്ന് കണ്ടെത്തുന്നു
- ഗുരുവിന്റെ മഹത്തായ മൂല്യസങ്കല്പത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ വിലയിരുത്തുന്നു
- ചുറ്റുമുള്ള ജനങ്ങളിലെ അപകർഷതാബോധം നീക്കാനായി ഭൗതികതയെയും ആത്മീയതയെയും ഗുരു ഉപകരണമാക്കിയ വസ്തുത പരിശോധിക്കുന്നു
- എല്ലാവരെയും തുല്യതയുള്ള മനുഷ്യരാക്കുക എന്ന ഗുരുവിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ അപഗ്രഥിക്കുന്നു
- ശില്പപൂർണ്ണതയോടെ ദർശനത്തനിമയെയും, സമുദായപരിഷ്ക്കരണത്തെയും ഗുരു ഒന്നാക്കിച്ചേർത്തത് പരിശോധിക്കുന്നു

Background

ശ്രീനാരായണ ദർശനങ്ങൾ ശരിയായി അറിയണമെങ്കിൽ ഗുരു ജീവിച്ചകാലത്ത് അദ്ദേഹം കേരളീയ പൊതുമണ്ഡലത്തിൽ ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെട്ട നിരവധി സന്ദർഭങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവുകൂടി നേടേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. യുക്തിയും, പരിഹാസവുമെല്ലാം പ്രത്യുൽപ്പന്നമതിത്വത്തോടുകൂടി സമന്വയിപ്പിച്ച സാമൂഹികഇടപെടലുകളാണ് ഗുരു കേരളീയസമൂഹത്തിൽ നടത്തിയത്. ശ്രീനാരായണഗുരു ഒരു ആത്മീയനേതാവ് മാത്രമല്ല, അക്കാലത്തെ സാമൂഹിക തിന്മകളുടെ കടുത്ത വിമർശകൻ കൂടിയായിരുന്നു. ജാതിവിവേചനത്തിന്റെയും മതപരമായ കാപട്യത്തിന്റെയും യുക്തിരാഹിത്യം തുറന്നുകാട്ടുന്നതിനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ ഉപകരണങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു ആക്ഷേപഹാസ്യത്തിന്റെയും ബുദ്ധിയുടെയും ഉപയോഗം. ഗുരുവിന്റെ നർമം നേരിട്ടുള്ളതും എന്നാൽ ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളതുമായിരുന്നു. ഇത് സാമൂഹിക മാനദണ്ഡങ്ങളെ കുറ്റപ്പെടുത്താതെ വിമർശിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപ്തനാക്കി, പലപ്പോഴും ആളുകൾക്ക് നല്ല ചിന്തയ്ക്കുള്ള വളമായി അത് മാറി. ചിരിയിലൂടെ ചിന്ത എന്നതായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ ആക്ഷേപഹാസ്യത്തിന്റെ സവിശേഷത.

അരുവിപ്പുറത്ത് ശിവവിഗ്രഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ചതിനുശേഷം ബ്രാഹ്മണർ അദ്ദേഹത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രസകരമായ പ്രതികരണങ്ങളിലൊന്ന്. അവർ പരിഹാസത്തോടെ ചോദിച്ചു, 'ഈഴവനായ നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഒരു ശിവവിഗ്രഹം സ്ഥാപിച്ചോ? നീ ബ്രാഹ്മണനാണോ?' ഇതിന് ഗുരു ശാന്തമായി മറുപടി നൽകി, 'ഞാൻ നമ്മുടെ ശിവനെയാണ് പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്' മതത്തിനുള്ളിലെ ജാതി അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വിവേചനത്തിനെതി

രായ ശക്തമായ പ്രസ്താവനയായിരുന്നു ഈ പ്രതികരണം, ദൈവവും ആത്മീയതയും ജാതി അതിർവരമ്പുകൾക്ക് അതീതമാണെന്ന ഗുരുവിന്റെ വിശ്വാസം ഈ സംഭവം ഉയർത്തിക്കാട്ടി. ഒരു ക്ഷേത്രക്കുളത്തിലെ മത്സ്യത്തിന്റെ ജാതിയെക്കുറിച്ച് ഒരു ഭക്തൻ ഗുരുവിനോട് ചോദിച്ച താണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിഹാസത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഉദാഹരണം. ഗുരു മറുപടി പറഞ്ഞു, 'മത്സ്യ ത്തോട് ചോദിക്കുക!' പ്രകൃതിയിലെ സൃഷ്ടികൾക്ക് ജാതി നൽകുന്നതിലെ അസംബന്ധം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും മനുഷ്യർക്കിടയിലെ ജാതിവിഭജനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന അഗാധവും എന്നാൽ നർമപരവുമായ മറുപടിയായിരുന്നു ഇത്.

ജാതിമീമാംസ (ജാതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം) എന്ന തന്റെ കവിതയിൽ ഗുരു ചോദി ച്ചു, 'ജാതി അടയാളപ്പെടുത്തിയ ഗർഭപാത്രത്തിൽനിന്ന് ഒരു കുഞ്ഞ് പുറത്തുവരുമോ?' ഈ ആക്ഷേപഹാസ്യ ചോദ്യം ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ അടിത്തറയെ ആക്രമിച്ചു. ജാതി എങ്ങനെ മനു ഷ്യനിർമിതവും യുക്തിരഹിതവുമായ ആശയമാണെന്ന് കാണിക്കുന്നു. ഗുരുവിന്റെ ആക്ഷേപ ഹാസ്യം എല്ലായ്പ്പോഴും ജ്ഞാനബോധം കലർന്നതായിരുന്നു. ചോദ്യം ചെയ്യാതെ സ്വീകരിച്ച സാമൂഹികഘടനകളെക്കുറിച്ച് വിമർശനാത്മകമായി ചിന്തിക്കാൻ ആളുകളെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതായിരുന്നു അതോരോന്നും. പരിഹസിക്കാൻ മാത്രമല്ല, ചിന്തയെ പഠിപ്പിക്കാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും അദ്ദേഹം നർമം ഉപയോഗിച്ചു.

വിശദപഠനത്തിന് നാലു ലേഖനങ്ങളാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ആലുവ അദ്വൈതാശ്രമ സംസ്കൃതപാഠശാലയിലെ കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ അധ്യാപകജീവിതത്തിന്റെ ഓർമ കളാണ് 'ശ്രീനാരായണഗുരുസ്മരണകൾ' എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം. വേദാന്ത ചിന്ത യിൽ അമിതമായ ആഭിമുഖ്യമുണ്ടായിരുന്ന ലേഖകൻ ആലുവയിലെ ജീവിതത്തിനിടയിൽ ഗു രുവിനോട് സംവദിക്കാനും അദ്വൈതചിന്തയിലെ സംശയങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കണ്ടെത്താനും അവസരം ലഭിച്ചിരുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഡോ. നടരാജന്റെ (നടരാജഗുരു) 'ജീവിതസാ യാഹ്നം' എന്ന ലേഖനത്തിൽ നാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തെക്കുറി ച്ചുള്ള സ്മരണകളാണ് വീണ്ടെടുക്കുന്നത്. പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണന്റെ 'നാരായണഗുരു- ഒരു പഠനം' എന്ന ലേഖനത്തിൽ നാരായണഗുരുവിന്റെ മനസിന്റെ ഘടനാവിശേഷം, വളർച്ചയുടെ ഗതി തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്. ഗുരുവിന്റെ കാവ്യലോകത്തിലൂടെ കവി യായ വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി നടത്തുന്ന സഞ്ചാരമാണ് 'ഗുരുവാങ്മയം' എന്ന ലേഖ നത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം.

Keywords

ഗുരുവിന്റെ ജീവിതം - ദർശനങ്ങൾ - മൂല്യസങ്കല്പം - പ്രാധാന്യം - സമകാലികപ്രസക്തി - ക്രിയാത്മകമായ ഇടപെടലുകൾ - നർമമുഹൂർത്തങ്ങൾ - പ്രധാന കൃതികൾ - കവിതകൾ - അവലോകനം - ഗുരുസ്മരണകൾ - ജീവിതസായാഹ്നം - ഗുരുവാങ്മയം

Discussion

ആമുഖം

തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയിലുള്ള ചെമ്പഴന്തിയെന്ന ഗ്രാമത്തിൽ വയൽവാരം വീട്ടിൽ മാടനാശാന്റെയും കുട്ടിയമ്മയുടെയും മകനായി നാരായണൻ ജനിച്ചു. അക്കാലത്തെ ദായക്രമമനുസരിച്ച് അമ്മാവന്മാരുടെകൂടെ ജീവിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ചെമ്പഴന്തി ഗുരുവിന്റെ ജന്മദേശമായത്. നെടുങ്ങണ്ടയിലായിരുന്നു മാടനാശാന്റെ ഗൃഹം. നാരായണൻ വളർന്നതും പഠിച്ചതും വിവാഹം ചെയ്തതും വയൽവാരം വീട്ടിൽ വച്ചായിരുന്നു. കുസൃതികൾ നിറഞ്ഞ ബാല്യം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുതൽ വിദ്യാനിരതനായി മാറിയ നാണു, പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് സംസ്കൃതവും വൈദ്യവും അമ്മാവനിൽനിന്നും അഭ്യസിച്ചു. കുളത്തൂർമേലതിൽ ആശാനിൽനിന്നും വീണ്ടും സംസ്കൃതത്തിൽ അവഗാഹം നേടി. അക്കാലത്തെ തെക്കൻകേരളത്തിന്റെ നാട്ടുരീതിയനുസരിച്ച് തമിഴ് ഭാഷയും വശമാക്കിയിരുന്നു. കൂടുതൽ പഠിക്കുവാനായി കുമ്മമ്പള്ളി രാമൻപിള്ള ആശാന്റെയരികിലേയ്ക്ക് പഠിക്കാനയച്ചു. നാണുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ വഴിത്തിരിവായിരുന്നു വാരണപ്പള്ളിയിലെ ജീവിതം. വാരണപ്പള്ളി വീട്ടിൽ അക്കാലത്ത് ധാരാളം വിദ്യാർഥികൾ അന്തേവാസികളായുണ്ടായിരുന്നു. തൊട്ടടുത്തായിരുന്നു കുമ്മമ്പള്ളി രാമൻപിള്ളയാശാന്റെ ഭവനം. അക്കാലത്തെ പഠനരീതിയനുസരിച്ച് ശ്രീരാമോദന്തം, സിദ്ധരൂപം, ഭാസ, കാളിദാസ, മാഘകവികളുടെ കാവ്യങ്ങൾ, വേദാന്തകൃതികൾ തുടങ്ങിയവ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞാണ് നാണു വാരണപ്പള്ളി വിട്ടുപോരുന്നത്. ഉദരരോഗം മൂലമാണ് അവിടുന്നു പോന്നതെങ്കിലും രാമൻപിള്ളയാശാന് നൽകാവുന്ന അറിവുകൾ ഏറെക്കുറെ നാണുവിന് നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നീടുള്ള വർഷങ്ങളിലാണ് കുടിപ്പള്ളിക്കൂടം കെട്ടി 'ആശാനായി' നാണു മാറുന്നത്. ഇതിനിടയിലാണ് ബന്ധുക്കളുടെ നിർബന്ധത്താൽ വിവാഹത്തിലേർപ്പെട്ടത്. മാടനാശാന്റെ ബന്ധുകൂടിയായിരുന്ന കാളിയമ്മയുടെ കൂടെ എത്രനാൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നോ, അവർ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന വൈവാഹികബന്ധം എപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നോ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. രണ്ടുകൊല്ലക്കാലം നാണുവും ഭാര്യയും ഒന്നിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്ന് ഗുരുവിന്റെ അകന്ന ഒരു ബന്ധു തന്നോട് സംസാരിച്ചതായി സഹോദരനയ്യപ്പൻ പി..കെ. ബാലകൃഷ്ണനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (നാരായണഗുരു, പുറം 138)

▶ ഗുരുവിന്റെ ബാല്യകാലം, പഠനകാലം

വയൽവാരം വീട്

1881-നു മുമ്പായിരിക്കണം ഗുരുവിന്റെ വിവാഹവും വേർപിരിയലും നടന്നിരിക്കുന്നത്. എല്ലാം ഊഹം മാത്രമാണ്. ഗുരു ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ ജീവചരിത്രം എഴുതിയവർ പോലും ഗുരുവിനോട് അക്കാര്യം നേരിട്ടു ചോദിച്ചിട്ടില്ല. പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ സരസമായി ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "പാശ്ചാത്യ നാടുകളിലാണെങ്കിൽ, തൊട്ടടുത്തു കുത്തിയിരിക്കുന്ന തന്റെ ജീവചരിത്രവിഷയത്തോട് ജീവചരിത്ര രചയിതാവ് ഇതേപ്പറ്റി ചോദ്യം ചോദിക്കുമായിരുന്നു'' (ജീവചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രശ്നം: നാരായണഗുരു : പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, പുറം 136) കൗമാരത്തിലേ തുടങ്ങിയ വീടുവിട്ടുപോകുന്ന ശീലം യൗവനത്തിന്റെ മൂർധന്യതയിൽ അവധൂതവൃത്തിയായി പരിണമിച്ചു. അക്കാലയളവിലാണ് ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുമൊന്നിച്ച് തൈക്കാട്ടയ്യാവിനെ കാണുന്നതും അയ്യാവിൽനിന്നും ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്നതും. ഇക്കാര്യം തൈക്കാട്ടയ്യാവിന്റെ മകൻ ലോകനാഥപ്പണിക്കർ രേഖപ്പെടുത്തിയത് ഡോ: ഓമന 'ഒരു മഹാഗുരു' എന്ന കൃതിയിൽ വിശദമായി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. (ഒരു മഹാഗുരു, ഡോ: ഓമന)

▶ ഗുരുവിന്റെ വിവാഹവും ജീവിതവും

സുബ്രഹ്മണ്യഭക്തനായി മാറിയ നാരായണഗുരു അയ്യാവിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുമൊത്ത് മരുത്വാമലയിൽ എത്തി അവിടെ താപസവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. നാരായണൻ ഏകദേശം രണ്ടു കൊല്ലത്തോളം മരുത്വാമലയിൽ കഴിഞ്ഞു. ഇക്കാലയളവിൽ വൈകുണ്ഠസ്വാമിയുടെ സ്വാമിത്തോപ്പ് നാരായണൻ സന്ദർശിക്കുകയും വൈകുണ്ഠസ്വാമികളുടെ ആശയങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടനാവുകയും ചെയ്തു. സർവോപരി തമിഴ് കൃതികളായ തിരുക്കുറളും പതികങ്ങളും തേവാരങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെടാനും കഴിഞ്ഞത് ഈ അവധൂത-താപസ കാലങ്ങളിലായിരുന്നു എന്ന് കരുതാം. നാണുഭക്തൻ നാണുയോഗിയായി മാറുന്നതിലും സമൂഹത്തിന്റെ ഉൾത്തീമാറ്റാനിറങ്ങിയതിലും ശൈവപാരമ്പര്യം ഒരു ഘടകമായിരുന്നു. മരുത്വാമലയിൽനിന്നു

> ▶ ഗുരുവിന്റെ അവധൂത-താപസ കാലങ്ങൾ

പോയ നാണുയോഗി തമിഴകമാകെയലഞ്ഞു. ഒടുവിൽ അരുവിപ്പുറം എന്ന കാട്ടുപ്രദേശത്ത് എത്തിച്ചേരുന്നു. അതോടെ നാണു എന്ന അവധൂതൻ നാണുയോഗിയെന്നു പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടും, ആദരിക്കപ്പെട്ടും തുടങ്ങി. 1886-ലെങ്കിലും അരുവിപ്പുറത്തു നാണുയോഗി എത്തിയിരിക്കാം. അവിടെയുള്ള കൊടിതൂക്കിമലയിൽ നീണ്ട തപസ്സനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കണം. അപ്പോഴായിരിക്കാം നാണുയോഗി ഉൾത്തീമാറ്റാനുള്ള ഉപായങ്ങളെക്കുറിച്ച് കഠിനമായി വ്യസനിച്ചത്.

"ഉൾത്തീമാറ്റാൻ ഉപായത്തുനിവിനിയ മന-
ക്കൺമണേ, നീ തരാഞ്ഞാ-
ലുൾത്തീവ്രം പൊങ്ങിവിങ്ങും ദഹനശിഖയിൽ ഞാൻ
വെന്തുപോട്ടെന്നുറച്ചോ?
പിച്ചും ഭ്രാന്തും പിടിച്ചപ്പിണിയറുതി വരാ-
നായ് വിതറ്റുന്നൊരിപ്പേ-
പ്പട്ടിക്കുണ്ടോ സുബോധം; പിഴകളഖിലവും
നീ പൊറുത്താളുമല്ലോ!

എന്ന സുബ്രഹ്മണ്യകീർത്തനത്തിൽ അന്നത്തെ നാണുയോഗി തന്റെ എല്ലാ മനസ്താപവും ക്രോഡീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്നാണ് ഈ ശ്ലോകം. അരുവിപ്പുറത്തുവച്ച് നാണുയോഗി എടുത്ത സുപ്രധാനതീരുമാനമായിരുന്നു അത്. അരുവിപ്പുറത്തുള്ള സമീപസ്ഥരായ ഗൃഹസ്ഥന്മാരുമായി സമ്പർക്കപ്പെടുകയും അവർ അനുഭവിക്കുന്ന ജാതികൃതമായ അസമത്വങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സവർണക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അടിയളന്നകലം പാലിച്ച് ആത്മാഭിമാനം വ്രണപ്പെട്ടവരെ ഒത്തുചേർത്ത് ആരാധനയ്ക്കായി ഒരു പ്രാർഥനക്കൂട്ടം ആ കാടിനു നടുവിൽ തുടങ്ങി. വൈയക്തികമായ ഇടപെടലുകളാണല്ലോ സാമൂഹികമായ കൂട്ടായ്മകളിലേയ്ക്കും സംഘടനാരൂപീകരണങ്ങളിലേയ്ക്കും നയിക്കുന്നത്. അപ്പോഴേക്കും മാസംതോറും നടന്നുവന്ന വാവൂട്ടുയോഗങ്ങളും പ്രാർഥനക്കൂട്ടങ്ങളും അംഗസംഖ്യ വർധിച്ച് സംഘടിതരൂപമായി മാറിയിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് കേരള ചരിത്രത്തിലെ അവിസ്മരണീയമുഹൂർത്തം പിറക്കുന്നത്. 1888-ലെ അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠ. അരുവിപ്പുറത്ത് ഒരു ശിവക്ഷേത്രമുണ്ടായി. വാവൂട്ടുയോഗം അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രമായി മാറുകയായിരുന്നു. അവധൂതൻ എന്ന പദവിയിൽനിന്നും, നാണുയോഗി എന്ന പദവിയിൽനിന്നും 'ഗുരുസ്വാമികൾ' എന്ന ബഹുമാന്യപദവിയിലേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേർന്നതും. ഒന്ന് രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ സഹായികളായി ലഭിച്ചതും ഇവിടെവച്ചായിരുന്നു. ശിവലിംഗസ്വാമികളായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ ആദ്യ സന്യസ്ത ശിഷ്യൻ.

> ▶ കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ അവിസ്മരണീയ മുഹൂർത്തം - അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠ

അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കുശേഷം ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ധാരാളം പേർ ഗുരുസ്വാമികളുടെ അരികിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തെക്കൻപ്രദേശങ്ങളിലായിരുന്നു സ്വാമികൾക്ക് ആദ്യം പ്രശസ്തി ലഭിച്ചത്. അങ്ങനെയാണ് വക്കത്തും, കുളത്തൂരും, കുന്നംപാറയിലും ഗുരു എത്തിച്ചേരുന്നത്. ഒരു പ്രത്യേക സമുദായക്കാർ മാത്രമായിരുന്നു ഗുരുവിനെ ഇക്കാര്യങ്ങൾക്കായി സമീപിച്ചിരുന്നത്. കേരളത്തിന്റെ സമൂഹഘടന അങ്ങനെയായിരുന്നു. ജാതിഭേദം വിട്ടൊഴിഞ്ഞ മാതൃകാസ്ഥാനമൊരുക്കി കാത്തിരുന്നിട്ടും ഗുരുവിനെ തേടിയെത്തിയവരിൽ ചിലരൊഴിച്ച് ബഹുഭൂരിപക്ഷവും ഒരു പ്രത്യേക സമുദായമായിരുന്നു. പണ്ഡിതന്മാരായ പലരും എത്തിയിരുന്നെങ്കിലും അവരിൽപ്പോലും ജാത്യന്ധത അവശേഷിച്ചിരുന്നു. ഗുരു ചിലരെയെല്ലാം ജ്ഞാനാഞ്ജനശലാകകൊണ്ട് മനുഷ്യനെ തിരിച്ചറിയുന്ന കണ്ണുള്ളവരാക്കി മാറ്റിയെടുത്തു. ഒട്ടും മാറാത്ത ചിലരെ ആദരവോടെ സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും, അവരുടെ പാണ്ഡിത്യത്തെ പുസ്തകം വെയ്ക്കുന്ന അലമാരയോട് ഉപമിക്കുകയും ചെയ്തു. പുന്നശ്ശേരിനമ്പിയെക്കുറിച്ചാണ് ഗുരു ഒരിക്കൽ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. പ്രസ്തുത സംഭവം വിശദമായി വി. ഭാർഗവൻവൈദ്യരുടെ 'എന്റെ ഗുരുദേവ സ്മരണകൾ' എന്ന ലേഖനത്തിലുണ്ട്. ജാതിയുടെ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു മനഃപരിവർത്തനവും പുന്നശ്ശേരിക്കുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു അത്. ദിവാൻ വി.എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യ അയ്യർ അധ്യക്ഷനായുള്ള കമ്മിറ്റിയിൽ അംഗമായിരിക്കേ അദ്ദേഹം നടത്തിയ അഭിപ്രായം. ഈഴവരെ ചണ്ഡാലപ്രമുഖർ എന്നാണ് പുന്നശ്ശേരി വിശേഷിപ്പിച്ചത്. താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർക്ക് ക്ഷേത്രപ്രവേശനം അനുവദിച്ചാൽ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി നശിച്ചുപോകും എന്നാണ് അദ്ദേഹം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്.

- ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠ, ക്ഷേത്രപ്രവേശനം എന്നിവയുടെ ആവശ്യകത

1888-നു ശേഷം അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രയോഗം രൂപപ്പെട്ടു. പതിനഞ്ചുവർഷക്കാലം ആ പേരിൽത്തന്നെ അത് തുടരുകയും ചെയ്തു.

ഇതിനിടയിൽ അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങളിൽ സഹായിയായി ഗുരുവിനോടൊപ്പം ഡോ. പല്പുവിന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ പി. പരമേശ്വരൻ എത്തിച്ചേർന്നു. 1893-നു മുമ്പുതന്നെ ഡോ. പല്പുവും ഗുരുവിനെ കണ്ടിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. സമുദായത്തിലെ വിദ്യാതല്പരരായ യുവാക്കളെ ഏറ്റെടുത്തു വിദ്യ നൽകുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം ഗുരു പല്പുവിനെ ഓർമപ്പെടുത്തി. അതിന്റെ ഭാഗമായാണ് കുമാരനാശാനെ 1895-ൽ തന്റെകൂടെ ഡോക്ടർ ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് പഠനാർഥം കൂട്ടികൊണ്ടുപോയത്. ആശാന്റെ ജീവിതത്തിലെ മറ്റൊരു വഴിത്തിരിവായി ഡോ. പല്പുവുമൊത്തുള്ള ജീവിതം. 1900-ൽ കൽക്കട്ടയിലെ പഠനം ഇടയ്ക്കുനിർത്തി ആശാൻ അരുവിപ്പുറത്ത് വീണ്ടും എത്തുന്നു. എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗരൂപീകരണം നടക്കുന്ന 1903-ൽ അതിന്റെ സെക്രട്ടറിയായി മറ്റൊരാളെ കണ്ടെത്തേണ്ട ആവശ്യം പല്പുവിനോ ഗുരുവിനോ തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഏതുകാര്യവും അവധാനതയോടെയും സൂക്ഷ്മതയോടെയും ചെയ്തിരുന്ന കുമാരു പതിനാറുകൊല്ലമാണ് എസ്.എൻ.ഡി.പി.യുടെ സെക്രട്ടറിയായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചത്.

- ഗുരുവും ഡോ. പല്പുവും കുമാരനാശാനുമായുള്ള ബന്ധം

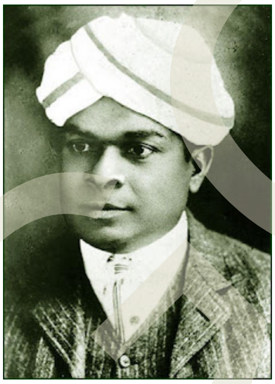

ഡോ. പല്പു

ശ്രീനാരായണഗുരു

സ്വാമി വിവേകാനന്ദനെ കാണുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ ഡോ. പല്പു, ഗുരുവുമായി ഇടപെട്ട് സാമുദായികവിഷയങ്ങളും പ്രശ്നപരിഹാരങ്ങളും ആരാഞ്ഞു തുടങ്ങിയതിന്റെ ഉദാഹരണമാണ് യുവാവായിരുന്ന, വിദ്യാതല്പരനായിരുന്ന കുമാരുവിനെ ബാംഗ്ലൂരിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ സംഭവം. എസ്.എൻ.ഡി.പി.യോഗരൂപീകരണത്തിനായി ഒരാധ്യാത്മികഗുരുവിനെ തേടി അലയേണ്ട ആവശ്യം പല്പുവിനുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നുവേണം അനുമാനിക്കാൻ. പല്പുവിന് ഗുരു അപ്പോഴേക്കും ആരാധ്യനായിരുന്നു. മതത്തിന്റെ കൈപ്പിടിയിൽ പിടിച്ചുവേണം ഇന്ത്യയിൽ ഏതുകാര്യവും ചെയ്യാനെന്ന വിവേകാനന്ദവചനം ഡോ. പല്പു ഏറ്റെടുക്കുംമുമ്പുതന്നെ വാവൂട്ടുയോഗവും, അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രയോഗവും ഗുരുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഭംഗിയായി ഏറ്റെടുത്തു പ്രവർത്തിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്ന കാര്യം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. മാതൃകാസ്ഥാനത്തിന്റെ ശിലപാകിയത് 1888-ൽ ആയിരുന്നു. ആ ശിലയിൽനിന്നും ഉരുവംകൊണ്ട ബൃഹത്തായ പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗം. ഇതിനിടയിൽ ഗുരു ധാരാളം ക്ഷേത്രങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ഗുരുവിനു ധാരാളം ഗൃഹസ്ഥ-സന്യസ്ത ശിഷ്യന്മാ

- ഗുരു ധാരാളം ക്ഷേത്രങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, ധാരാളം ഗൃഹസ്ഥ-സന്യസ്ത ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായി

രുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ജാതിക്കെതിരെയുള്ള ആഹ്വാനമായിരുന്നു ദാർശനികകൃതികളിലൂടെയും, പ്രബോധനാത്മകകൃതികളിലൂടെയും, ആചാരപരിഷ്കരണങ്ങളിലൂടെയും ഗുരു നടത്തിയത്. മനുഷ്യർക്ക് മനുഷ്യത്വമാണ് ജാതിയെന്നും വർണാശ്രമവ്യവസ്ഥ യുക്തിസഹമല്ലാത്ത തൊഴിൽ വിഭജനമാണെന്നും അത് സമൂഹത്തെ ബൗദ്ധികമായി പുറകോട്ടു മാത്രമേ നയിക്കൂ എന്നും ഗുരു സ്ഥാപിച്ചു.

ജാതിസ്പർദ്ധ മേൽജാതിയുടെ മാത്രം പ്രശ്നമല്ലെന്നും, കീഴ്ജാതിക്കിടയിലും ഉച്ചനീചത്വം ആചരിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അത് നിർബന്ധമായും തന്നോടൊപ്പം കഴിയുന്നവർ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും ഗുരുവിനു നിർബന്ധമായിരുന്നു. ഗുരു സ്ഥാപിച്ച ക്ഷേത്രങ്ങളിൽപോലും കീഴ്ജാതിക്കാരെന്നു പറഞ്ഞു മനുഷ്യരെ അകറ്റി നിർത്തിയത് ഗുരുവിനെ ഏറെ ദുഃഖിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു പ്രത്യേകജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും വക്താവല്ല താനെന്ന് വ്യക്തമാക്കുവാൻ 'ജാതിയില്ലാ വിളംബരം'വരെ നടത്തേണ്ടിവന്നു. 1888-ൽ ജാതിഭേദം മതദ്വേഷം ഏതുമില്ലാതെയുള്ള മാതൃകാലോകം സ്ഥാപിച്ച ഗുരുവിന് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹികഘടനയിൽ എത്ര ആഴത്തിലാണ് ജാതിയുടെ വേരിറങ്ങിയിരുന്നതെന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നു. ആ ഘട്ടത്തിലാണ് എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗത്തിന് ജാത്യാഭിമാനം കൂടിവരുന്നു എന്ന് ഗുരു ഉറക്കെപ്പറഞ്ഞതും കുറഞ്ഞ കാലയളവിൽ യോഗത്തിൽനിന്നും അകന്നിരുന്നതും. എങ്കിലും ടി.കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ എസ്.എൻ.ഡി.പി.യുടെ പ്രവർത്തനം ശക്തമാക്കുകയും, കൂടുതൽ ശാഖകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ കോട്ടയം നാഗമ്പടം ക്ഷേത്രത്തിൽവച്ച് ശാഖകളുടെ രജിസ്ട്രേഷൻ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് അദ്ദേഹംതന്നെ വിതരണം ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. ശിവഗിരി തീർത്ഥാടനത്തിനുള്ള അനുമതി നൽകിയതും നാഗമ്പടത്തുവച്ചായിരുന്നു.

- ഗുരുവിന് 'ജാതിയില്ലാ വിളംബരം' നടത്തേണ്ടിവന്നു

ക്ഷേത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചൊരു സന്ദേശം -നാരായണഗുരു

"ജാതിഭേദം കൂടാതെ ഒരു പൊതു ആരാധനാസ്ഥലത്തെങ്കിലും ജനങ്ങളെ ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുവാൻ ക്ഷേത്രങ്ങൾവഴി കഴിയുമെന്ന് തോന്നിയിരുന്നു. അനുഭവം നേരെ മറിച്ചാണ്, ക്ഷേത്രം ജാതിവ്യത്യാസത്തെ അധികമാക്കുന്നു. ഇനി ജനങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുപ്പാൻ ശ്രമിക്കണം. അവർക്ക് അറിവുണ്ടാകട്ടെ. അത് തന്നെയാണ് അവരെ നന്നാക്കുവാനുള്ള മരുന്ന്. (പി.കെ.ബാലകൃഷ്ണൻ, നാരായണഗുരു, പുറം 75)

ആലുവയിൽ ഒരു സർവമത സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടിയതും, വൈക്കം സത്യാഗ്രഹത്തിന് പിന്തുണയേകിയതും ഗുരുവിന്റെ ജീവിതയാത്രയിലെ നാഴികക്കല്ലുകളായിരുന്നു. മുഖ്യശിഷ്യനായിരുന്ന കുമാരനാശാന്റെ ദേഹവിയോഗം (1924) നാരായണഗുരുവിനെ തെല്ലിട ദുഃഖിതനാക്കിയിരുന്നു. ഏറെ ശ്രമകരമായ സാമൂഹികപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഗുരുവിന് കൂടുതൽ ഉപകരിച്ചത് ഗൃഹസ്ഥശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു. അക്കാലത്ത് നാട്ടിൽ സാമാന്യം ഭേദപ്പെട്ട ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നവരും ധനാഢ്യരും ഗുരുവിനൊപ്പം അണിനിരന്നു. ഡോ. പല്പുവും,

കുമാരനാശാനും, ടി.കെ. മാധവനും, സി.വി. കുഞ്ഞിരാമനും, മൂർക്കോത്തു കുമാരനും, മിതവാദി സി. കൃഷ്ണനും, സഹോദരനയ്യപ്പനും, സി. കേശവനും തുടങ്ങി എത്രയോപേർ ഗുരുവിന്റെ ഒപ്പം നിലയുറപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു വശത്ത് ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങളും സംഘടനാകാര്യങ്ങളും മുറയ്ക്ക് നടക്കുമ്പോൾ എല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും ചെയ്തും ചെയ്യിച്ചും ഗുരു നടുനിലയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ആത്മോപദേശശതകവും, ദർശനമാലയും, ബ്രഹ്മവിദ്യാപഞ്ചകവും, അദ്വൈതദീപികയും, അറിവുംപോലെയുള്ള ദാർശനികകൃതികളും, പ്രബോധനാത്മകകൃതികളും, വേദാന്തസൂത്രവും രചിച്ചുകൊണ്ട് മോദസ്ഥിതനായി വാഴുന്ന മറ്റൊരു വശവും ഗുരുവിനുണ്ടായിരുന്നു. വേദോപനിഷത്തുകളിൽ സുഗ്രാഹ്യതയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഈശാവാസ്യ തർജമയൊഴികെ മറ്റൊന്നിനും ഭാഷ്യമെഴുതുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല എന്നത് ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ആധുനികകാലത്ത് ജീവിച്ചുകൊണ്ട് ആധുനികലോകത്തിനു ഇണങ്ങുന്നരീതിയിൽ തന്റെ സന്യാസപാരമ്പര്യത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തിയെന്നതാണ് ശ്രീനാരായണഗുരു എന്ന യോഗിയുടെ ജീവിതത്തെ പ്രത്യേകതയുള്ളതാക്കി മാറ്റുന്നത്. അദ്ദേഹം തന്റെ കർമപഥത്തിലൂടെ യുഗപുരുഷനായി മാറുകയും ചെയ്തു.

► ഗുരു യോഗി ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തി മാറ്റി കർമ പഥത്തിലൂടെ യുഗപുരുഷനായി മാറി

സഹോദരൻ അയ്യപ്പന്റെ അവസാനത്തെ പൊതുപരിപാടി ആയിരുന്ന 1968 ലെ ശിവഗിരി തീർത്ഥാടനപ്രസംഗത്തിൽ രാഷ്ട്രപതി ഡോ. സക്കീർ ഹുസൈൻ പങ്കെടുത്ത പരിപാടിയിൽ 'കടലിൽ ചെന്നാലും വെള്ളം കോരി എടുത്താലേ കുടിക്കാൻ പറ്റൂ. ആ കോരുന്ന പാത്രത്തിന്റെ രൂപമായിരിക്കും ജലത്തിന്, നാരായണഗുരു ഒരു വലിയ കടൽ ആയിരുന്നു. ഗുരുവിനെപ്പറ്റി പലരും അതുകൊണ്ട് പലതും ധരിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഗുരുവിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ധരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നത് പറയാം ' എന്ന ആമുഖത്തോടെയാണ് സഹോദരൻ അയ്യപ്പൻ പ്രസംഗം തുടങ്ങിയത്.

ഗുരു ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെട്ട ചില സന്ദർഭങ്ങൾ

അശുദ്ധമാണ് അയിത്തം എന്ന പദത്തിന്റെ സംസ്കൃതരൂപം. 'അശുദ്ധം' തത്ഭവമായി മാറിയതാണ് അയിത്തം. അയിത്തം പാലിക്കാൻ ചിലരെയെങ്കിലും പ്രേരിപ്പിച്ചത് ശുചിത്വക്കുറവുകൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഗുരു ഇപ്രകാരം ചോദിച്ചത്. "ശുചിത്വവുമുള്ളവനോട് വഴിമാറാൻ പറയാൻ ആർക്കെങ്കിലും ധൈര്യം വരുമോ? പറഞ്ഞാൽ മാറാൻ തോന്നുമോ?'' ശുചിത്വം നിഷ്ക്കർഷതയോടെ പാലിക്കണം. അയിത്തം താനേ മാറും ബഹളമുണ്ടാക്കരുത്. അന്യരെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശുചിത്വം കാണിച്ചാൽപോരാ വീട്ടിലും ശുചിത്വം വേണം. അടുക്കളയിൽനിന്നു തുടങ്ങണം." ശുചിത്വത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ശിവഗിരിയിലെത്തിയ ശ്രീനാരായണതീർത്ഥരുമായി ഗുരു നടത്തിയ സംഭാഷണം രസകരമാണ്. ഗുരു പർണശാലയിൽ വിശ്രമിക്കുന്നു. തീർത്ഥസ്വാമി ഗുരുവിനെ നമസ്ക്കരിച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നു. ഗുരു: ഇപ്പോൾ വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ വളരെ സഭകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതായി കേൾക്കുന്നുവല്ലോ? നമുക്കുവേണ്ടി ഒരു സഭ ഏർപ്പെടുത്തണം. ആ സഭയുടെ പേര് "കുളിസംഘം'' എന്നായിരിക്കണം. ഈ സംഘത്തിന് പണച്ചെലവൊന്നുമില്ല. അഴുക്കുപോകും ശുദ്ധിയുണ്ടാകും.

രോഗം മാറും; എന്താ നമ്മുടെ കുളിസംഘത്തിൽ ആളുകളെ ചേർത്തു തരാമോ? - ഒട്ടു തമാശയെന്ന് തോന്നാമെങ്കിലും ഗുരു ശുചിത്വത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം തന്നെയാണ് ഊന്നുന്നത്. ക്ഷേത്രങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള ഗുണമായി ഗുരു പറയുന്നത് അവിടെയെത്തുന്നവൻ കുളിച്ചു ശുദ്ധിയായി വരുമെന്നാണ്. ശരീരത്തിനും മനസിനും ആരോഗ്യം ലഭിക്കും. വൃത്തിയും വെടിപ്പും ആവശ്യംതന്നെ. ഗുരുപറയും "ശുചിത്വമാണ് പ്രധാനം, എല്ലാവരും രാവിലെ അടിച്ചുനനച്ച് കുളിക്കണം. കുടുംബത്തോടെ കുളിക്കണം. കായശുദ്ധി ഉണ്ടായാൽ ആഹാരശുദ്ധിയും, ഭവനശുദ്ധിയും മറ്റെല്ലാ ശുദ്ധിയും അതിൽ നിന്നുമുണ്ടാകും. അത് സാധിച്ചാൽ മനുഷ്യന് എല്ലാം സാധിക്കും.'' സമുദായത്തിലെ മഹാമാരിയായ ജാതിയെയും അയിത്തത്തെയും ഉച്ചാടനം ചെയ്യാൻ ഗുരു കണ്ടെത്തിയ മാർഗമാണ് ശുചിത്വം. മനസിലെ മാലിന്യം പോക്കലാണ് കുളി. (സ്നാനം മനോമലത്യാഗഃ) എന്ന് മഹാഭാരതത്തിലെ യക്ഷപ്രശ്നഘട്ടത്തിൽ ധർമ്മപുത്രർ പറയുന്നുണ്ട്. ബാഹ്യശുദ്ധി ആന്തരികശുദ്ധിയിലേയ്ക്കും അത് ലൗകികവും ആത്മീയവുമായ സുഖത്തിലേയ്ക്കും നയിക്കുമെന്ന് ഗുരു കണ്ടിരുന്നു.'' (ടി.ഭാസ്കരൻ, ശ്രീനാരായണ വൈഖരി)

- ആത്മീയവുമായ സുഖത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുമെന്ന ശുചിത്വബോധ പ്രചരണം

1927-ൽ അതായത് സമാധിക്കും ഒരു കൊല്ലംമുമ്പ് ഗുരു നടത്തിയ ഒരു വിവാഹത്തിലെ വധു ജർമൻകാരിയായ മാർഗരറ്റും വരൻ മലയാളിയായ കരുണാകരനുമായിരുന്നു. ഈ ബന്ധത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്ന വരന്റെ വീട്ടുകാർ പ്രശ്നപരിഹാരാർത്ഥം ഗുരുവിനെ സമീപിച്ചു. "മനുഷ്യരുടെ വേഷം, ഭാഷ മുതലായവ എങ്ങനെയായിരുന്നാലും അവരുടെ ജാതി ഒന്നായതുകൊണ്ട് അന്യോന്യം വിവാഹവും പന്തിഭോജനവും ചെയ്യുന്നതിനു യാതൊരു ദോഷവുമില്ല.'' (1917-ൽ സഹോദരൻ അയ്യപ്പന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന മിശ്രഭോജനത്തെ അനുകൂലിച്ച് ഗുരു എഴുതിയ സന്ദേശം) എന്ന മഹത്തായ സന്ദേശം ഒരു ദശകം മുമ്പുതന്നെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത ഗുരു ആ വിവാഹത്തിൽ യാതൊരു ദോഷവും കണ്ടില്ല. ശാരദാമഠത്തിനു മുമ്പിൽവെച്ച് ഗുരുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വിവാഹം നടത്തിക്കൊടുത്തു. വധുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ബന്ധുക്കളാരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. യൂറോപ്യനായിരുന്ന ഏണസ്റ്റു കിർക്ക് എന്ന ഗുരുശിഷ്യനാണ് വധുവിന്റെ തുണയാളായി നിന്നതും വിവാഹത്തിന് ആശംസയർപ്പിച്ചതും എന്നത് ഒരു പ്രത്യേകതയായിരുന്നു.

- ഗുരു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത മഹത്തായ സന്ദേശം
- ഗുരു ഇടപെട്ട ഒരു വിവാഹം

നാരായണഗുരുവിന്റെ സംഭാഷണശൈലിയോട് ഇഴുകിച്ചേർന്ന ഗുണമാണ് നർമബോധം. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളോടും അനാചാരങ്ങളോടും ജാതിവ്യവസ്ഥയോടും കടുത്ത എതിർപ്പുള്ള ഗുരു അനുയായികളെയും ഭക്തന്മാരെയും ബോധവൽക്കരിക്കുന്ന വേളയിൽ ക്രിയാത്മകമായി നർമം ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നു. ജാതിചിന്തയെയും സവർണാധിപത്യത്തെയും പരിഹസിക്കാനായി നർമത്തിൽപ്പൊതിഞ്ഞ സംഭാഷണങ്ങൾ ഉരുവിടുക എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലിയ വിനോദങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. നർമത്തിൽ ചാലിച്ച് ഏതുകാര്യവും പറയുന്നതിന് ഗുരുവിന് അതീവസാമർത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഫലിതത്തിനു പലപ്പോഴും യുക്തിയുടെ മൂർച്ചയാണുള്ളത്. കുറിക്കുകൊള്ളുന്ന തരത്തിൽ കണക്കിന് പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ ഗുരു വിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നു. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കാം.

- നർമം നിറഞ്ഞ ഉപാഖ്യാനങ്ങൾ

▶ വൈക്കം സത്യാഗ്രഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംഭവം

ഒരു കരണത്തടിച്ചാൽ മറുകരണവും കാണിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന് യേശുദേവൻ അരുളിയത് പോലെയൊരു സന്ദർഭത്തെ ഓർമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം ഗുരുവും വൈക്കം സത്യഗ്രഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുണ്ട്. സത്യാഗ്രഹികൾ ക്ഷമയോടെ പോലീസുകാരുടെ തല്ലുകൊള്ളണമെന്നും തിരിച്ചു പ്രകോപനമുണ്ടാക്കരുതെന്നും കമ്പിവേലി ചാടിക്കടക്കരുതെന്നുമാണ് ബാപ്പുജിയുടെ അഭിപ്രായമെന്നു ഒരാൾ ഗുരുവിനോട് വിവരിച്ചുകൊടുത്തു.

അപ്പോൾ ഗുരു: എന്നാൽ നമുക്ക് ഒരു നല്ല വടിവേണം. സത്യാഗ്രഹത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു എന്ന് വിചാരിച്ച് ഇവിടെ വിരോധികൾ വന്നേക്കാം.

പൊതുപ്രവർത്തകൻ: തൃപ്പാദങ്ങൾക്ക് വടി ആവശ്യമില്ല.

ഗുരു: നമ്മുടെ ആവശ്യത്തിനല്ല. നമ്മെ അടിക്കുവാൻ വന്നാൽ അവർ വടിയില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടരുത്. അവർക്കു കൊടുക്കുവാനാണ്. (ടി. ഭാസ്കരൻ, ശ്രീനാരായണഗുരു വൈഖരി, പുറം 340.)

▶ ശ്വാസമെടുക്കുന്നതിൽ ജാതിഭേദമുണ്ടോ?

കുടിപ്പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ പലക, പനംപായ, ഓല എന്നിവയായിരുന്നു കുട്ടികൾക്ക് ഇരിക്കാൻ കൊടുത്തിരുന്നത്. എല്ലാം ജാതിക്രമമനുസരിച്ച് വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നു. നാണു പലകയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ സതീർഥ്യർ തടഞ്ഞു. “മെടഞ്ഞ ഓലയാണ് നിങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടം.'' എതിരിടാൻ നിൽക്കാതെ നാണു ഓലക്കീറിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഒരു ചോദ്യം: “നാം ശ്വാസം ഏതു ഭാഗത്തു നിന്നെടുക്കണം?'' ഈ ഉത്തരത്തെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞ രാമൻപിള്ളയാശാൻ പറഞ്ഞു “അവനു ഇഷ്ടമുള്ളിടത്ത് ഇരിക്കട്ടെ.''

▶ സ്നേഹം- മത്സ്യത്തെകഴിക്കുന്നതുപോലെ

പ്രിൻസിപ്പാൾ എം.എ. ശങ്കുണ്ണി, എം.എ. പാസ്സായ കാലത്ത് ഗുരു നൽകിയ ഉപദേശം. “മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുന്നത് കള്ളുകുടിയന്മാർ മത്സ്യം കൂട്ടുന്നതുപോലെയായിരിക്കണം. അവർ ആദ്യം മാംസഭാഗം കഴിക്കും, അതുകഴിഞ്ഞ് മുള്ളു ചവയ്ക്കും. അത് കഴിഞ്ഞാൽ തല മുതലായത് കഴിക്കും. അതുപോലെ ആദ്യം സജ്ജനങ്ങളെ സ്നേഹിക്കണം. കാലക്രമത്തിൽ മറ്റുള്ളവരെയും സ്നേഹിക്കണം. ഒരാളെയും തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയരുത്.'' മുള്ളുകഴിക്കുന്നതുപോലെ ശ്രദ്ധയും ക്ഷമയും ആവശ്യമാണ് മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കാൻ. അവർ പലതരക്കാരാണല്ലോ എന്നാണ് ഗുരു ഉപദേശിച്ചത്.

തന്നെത്താൻ മുഖക്ഷൗരം ചെയ്യുന്നത് മോശമാണെന്നു വാദിച്ച ഒരാളോട് ഗുരുവിന്റെ ചോദ്യം: ശൗചത്തിലും മോശമാണോ ക്ഷൗരം. അത്(ശൗചം) മറ്റാരെയും ഏൽപ്പിക്കാറില്ലല്ലോ ... (ധർമം, പു:1, ല:31, 1103 ഇടവം 1, 1928 മെയ് 14, ശ്രീനാരായണഗുരു വൈഖരി)

ഒരു ഭക്തനുമൊത്ത് ഗുരു ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോൾ ഗുരു ചോദിച്ചു: ഇപ്പോൾ മാംസം കൂട്ടില്ലേ?

ഭക്തൻ: ഇപ്പോൾ അത്ര നിർബന്ധം ഇല്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ കഴിക്കും.

സ്വാമികൾ: ഓ വലിയമാറ്റം വന്നുവല്ലോ. ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ കഴിക്കും. മുമ്പെല്ലാം ഇല്ലെങ്കിലും കഴിക്കും.

ഗുരുവിന് വൈദ്യവും വശമായിരുന്നു. പലരോഗികളും വന്നു ചികിത്സ കൈക്കൊണ്ടു തൃപ്തരായിപ്പോയിട്ടുമുണ്ട്. ഗുരു പല ഫലിതങ്ങളും പറഞ്ഞുരസിക്കുമ്പോൾ ഒരാളോട് ചോദിച്ചു "ഉണ്ടാൽ ഉടൻ ദഹിക്കുന്ന മരുന്നെന്താണ്?''

കൂടെയിരുന്നയാൾ പല മരുന്നുകളുടെയും പേര് പറഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ഗുരു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "കടം തന്ന ആളെ കാണൽ.''

തീവണ്ടിയാത്രയ്ക്കിടയിൽ ഒരു യാത്രികന് ഗുരുവിന്റെ ജാതി ഏതെന്നറിയണമെന്ന ആഗ്രഹം കലശലായി. അയാൾ ചോദിച്ചു: "നിങ്ങളുടെ പേരെന്താണ്?'' ഗുരു പറഞ്ഞു: "നാരായണൻ.''

- യുക്തിപരവും നർമപരവുമായ സംഭാഷണങ്ങൾ

"ജാതിയിൽ ആരാണ്?'' ഗുരു: "കണ്ടാലറിഞ്ഞുകൂടേ?'' "അറിഞ്ഞുകൂടാ,'' എന്ന് യാത്രികൻ. ഗുരു മന്ദസ്മിതത്തോടെ ചോദിച്ചു: "കണ്ടാലറിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ കേട്ടാൽ അറിയുന്നതെങ്ങനെ?''.

ഗുരുവിന്റെനർമ്മബോധം

ഗുരുവിന്റെ മനുഷ്യനന്മ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള പ്രഭാഷണങ്ങൾ- വർത്തമാനങ്ങൾ

ഒരിക്കൽ ശ്രീനാരായണഗുരു ഒരു പ്രതിഷ്ഠ നടത്തിയതിനുശേഷം പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു വൈദികൻ ചോദിച്ചു. 'ഏത് ദിശയിലാണ് പ്രതിഷ്ഠ നടത്തിയത്?' അതിന് മറുപടിയായി ഗുരു പറഞ്ഞു. 'അടി' അളന്ന് നോക്കണം എന്ന്. ജനനത്തിനുശേഷമല്ലേ ജാതകം കുറിക്കാൻ പറ്റുകയുള്ളൂ. അതുപോലെ പ്രതിഷ്ഠ കഴിഞ്ഞാലല്ലേ സമയം പറയാൻ പറ്റൂ എന്നാണ് ഗുരു ചോദിച്ചത്.

പണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഗുരുവിന്റെ അഭിപ്രായം

പണം അധികമായാൽ മനുഷ്യൻ ചീത്തയാകും. എന്നാൽ പണമില്ലാതെ ജീവിക്കാനും വയ്യ. ആഹാരം, വസ്ത്രം, വിദ്യാഭ്യാസം, ചികിത്സ തുടങ്ങിയവയ്ക്കൊക്കെ പണം വേണം. അപ്പോൾ ആവശ്യത്തിനാണ് പണം വേണ്ടത്. സമ്പത്ത് അധികമായാൽ ആഗ്രഹം വർദ്ധിക്കും. മനസമാധാനം നഷ്ടപ്പെടും. തൃപ്തിയാണാവശ്യം.

ഒരിക്കൽ ഒരു ഭക്തൻ ഗുരുവിനോട് ചോദിച്ചു ആടിന്റെയും പശുവിന്റെയുമൊക്കെ പാൽ നമ്മൾ കുടിക്കുന്നില്ലേ? അപ്പോൾ അതിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നതിൽ തെറ്റെന്താണ്? താങ്കളുടെ അമ്മ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ? മരിച്ചുപോയി! എന്നയാൾ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഗുരു ചോദിച്ചു തിന്നോ അതോ കുഴിച്ചിട്ടോ എന്ന്.

കള്ളുചെത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഗുരുവിന്റെ അഭിപ്രായം

ചെത്ത് ഒരു മഹാവ്യാധിയാണ്. ഒരു അവയവത്തിന് കുഷ്ഠമുണ്ടായാൽ അത് ദേഹം മുഴുവൻ ദുഷിക്കുന്നതുപോലെ ചിലർ ചെത്തുന്നത് മൂലം സമുദായം മുഴുവൻ കെട്ടുപോകുന്നു. രോഗം വന്ന അവയവം നാം മുറിച്ചുമാറ്റുന്നതുപോലെ ചെത്തുകാരെയും സമുദായത്തിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തണം. അവരുമായി കൂടി കുഴയരുത്. ചെത്ത് നിർത്തിയാൽ ശുദ്ധി ചെയ്ത് തിരികെ എടുക്കാം.

ശ്മശാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഗുരുവിന്റെ അഭിപ്രായം

ഒരാളെ മറവ് ചെയ്താൽ അവിടെ മരം വച്ചുപിടിപ്പിക്കണം. വേപ്പായാൽ നന്ന്. തെക്കോട്ട് പുന്നയായാലും മതി. ഫലവൃക്ഷങ്ങൾ ആയാൽ ഭക്ഷിക്കാൻ തോന്നുമോ? ശ്മശാനഭൂമി ജനങ്ങൾക്ക് വന്നിരുന്ന് ശുദ്ധവായു ശ്വസിക്കാൻ കൂടി നല്ല സ്ഥലമായി തോന്നണം. തോട്ടം പോലെയാക്കി മധ്യത്തിൽ ഒരു മണ്ഡപം വേണം. പ്രസംഗവും മറ്റും നടത്താം. വൈരാഗ്യത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കാൻ നല്ല സ്ഥലമാണ് മനോഹരമാക്കിയ ശ്മശാനം.

കേരളീയ സമൂഹത്തിൽ നാരായണഗുരുവിന്റെ സ്വീകാര്യത

- അന്യജീവനുതകി സ്വജീവിതം ധന്യമാക്കിയ മഹാത്മാവ്

കേരളീയർ പൊതുവേ ഗുരുവിനെ ഉൾക്കൊണ്ടുവോ? ഗുരു സങ്കല്പിച്ച ജാതിരഹിതകേരളം പൂർണമായും സാധിതമായോ? എല്ലാ മതങ്ങളും സമഭാവനയോടെ വർത്തിക്കുന്ന ഒരു കേരളം ആവിഷ്കൃതമായോ? കുറഞ്ഞപക്ഷം ഏവർക്കും സ്വീകാര്യമായ കാരുണ്യം, അനുകമ്പ, ഏകത്വം, സമത്വം, തുലനീതി എന്നിവയ്ക്കായി ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവച്ച ഗുരുവിനെ കേരളീയർ സ്വീകരിച്ചത് എങ്ങനെ എന്ന സങ്കല്പികമായ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചാൽ ഇന്നത്തെ കേരളത്തിന് പോലും എന്തുത്തരമായിരിക്കും നൽകാനാവുക? ജന്മനാകവി, ജന്മനാകലാകാരൻ എന്നതുപോലെ ജന്മനാ സന്യാസിയായിരുന്നു ശ്രീനാരായണഗുരു. ഒരാൾ സ്വമേധയാ വരിക്കുന്ന ജീവിതരീതിയും ജീവിതവൃത്തിയുമാണ് സന്യാസം. വാക്കുകൊണ്ടോ വേഷംകൊണ്ടോ സ്വയം വിളംബരപ്പെടുത്താതെ താനേ സംഭവിച്ച സന്യാസമായിരുന്നു അതെന്ന് ഗുരുവിന്റെ ജീവിതം പിന്തുടർന്ന് നോക്കുന്നവർക്ക് ബോധ്യമാകും. ആ സന്യാസം "അന്യജീവനുതകി സ്വജീവിതം ധന്യ''മാക്കിയ ഒന്നായിരുന്നു. അപരന്റെ ജീവിതപ്രശ്നങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് മോക്ഷം നേടുകയെന്ന മാർഗത്തിന് നാരായണഗുരു എതിരായിരുന്നു. അപരപ്രിയഹേതുവായ് വരേണം എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും എന്നതായിരുന്നു ഗുരുവരുൾ. അത്തരമൊരാൾക്ക് ജനജീവിതത്തിൽ ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെടേണ്ടിവരും.

പ്രിയമൊരു ജാതിയിതെൻ പ്രിയം, ത്വദീയ-
പ്രിയമപര പ്രിയമെന്നനേകമായി
പ്രിയവിഷയം പ്രതി വന്നിടും ഭ്രമം; തൻ-
പ്രിയമപരപ്രിയമെന്നറിഞ്ഞിടേണം.

പ്രിയമപരന്റെയതെൻപ്രിയം; സ്വകീയ-
പ്രിയമപരപ്രിയമിപ്രകാരമാകും
നയമതിനാലെ നരന്നു നന്മ നൽകും
ക്രിയയപരപ്രിയഹേതുവായ് വരേണം.

അപരനുവേണ്ടിയഹർന്നിശം പ്രയത്നം
കൃപണത വിട്ടുകൃപാലു ചെയ്തിടുന്നു;

കൃപണനധോമുഖനായ്ക്കിടന്നു ചെയ്യു-
ന്നപജയകർമ്മമവന്നു വേണ്ടി മാത്രം.

അവനിവനെന്നറിയുന്നതൊക്കെയോർത്താ-
ലവനിയിലാദിമമായൊരാത്മരൂപം
അവനവനാത്മസുഖത്തിനാചരിക്കു-
ന്നവയപരന്നു സുഖത്തിനായ് വരേണം.

▶ ആത്മോപദേശ ശതകത്തിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ

ആത്മോപദേശശതകത്തിലെ പ്രസ്തുത ശ്ലോകങ്ങൾ ദാർശനികതയെയും ക്രിയാത്മകതയെയും എത്ര ഭംഗിയായാണ് ഗുരു ഇണക്കിച്ചേർത്തതെന്നുള്ളതിന്റെ മകുടോദാഹരണമാണ്. ഗുരുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അപരനുണ്ടാക്കുന്ന ദുഃഖം ആത്മവിരോധമായ പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു. നാണു ഒരു കൗമാരക്കാരനായി വയൽവാരംവീടിനു ചുറ്റുവട്ടത്തുള്ള വയൽവരമ്പുകളിലൂടെ നടക്കുന്ന ഒരു വേളയിൽ അയിത്തക്കാരെന്നു മുദ്രകുത്തിയ ഒരു കൂട്ടരുടെ വീട്ടിൽകടന്നുചെന്ന് തിളച്ചുതൂകിയ കഞ്ഞിക്കലം ഇറക്കിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് പരനുപരിതാപം വരാത്ത പ്രവൃത്തികൾക്ക് തുടക്കമിട്ടത്. വീട്ടുകാർ വഴക്കുപറഞ്ഞപ്പോൾ താനതു ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അവർ അന്ന് പട്ടിണിയാകില്ലേയെന്നാണ് നാണു ചോദിച്ചത്. അതായിരിക്കാം നാണുവിനെ അപരനിലേയ്ക്കും അനുകമ്പയിലേയ്ക്കും നയിച്ച ആദ്യസംഭവം. ജാതിക്കെതിരേയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തുടക്കം ആ വയൽവരമ്പിലെ കുടിലിൽനിന്നുമായിരുന്നു. അവധൂതകാലത്തെ നാണു നമ്മുക്ക് അജ്ഞാതനാണ്. എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞിരുന്നു, എന്തെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നു എന്നൊന്നും ചരിത്രം പറഞ്ഞുതന്നിട്ടില്ല. അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠയിൽ നിന്നുമാണ് നാണുയോഗി സാമൂഹികപരിഷ്കരണരംഗങ്ങളിലേയ്ക്ക് കടന്നുവന്നത്. ഒരു യോഗിയെന്ന നിലയിലും, പണ്ഡിതനെന്ന നിലയിലും, ക്ഷമാപൂർവ്വം അപരന്റെ പ്രശ്നങ്ങളെ കേൾക്കുന്നതിലും, പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിലും നാണുയോഗിയുടെ അസാധ്യമായ കഴിവ് സമൂഹം പെട്ടെന്നുൾക്കൊണ്ടു. അക്കാലയളവിൽ 'ഗുരുസ്വാമി' എന്ന സംബോധനയാലാണ് ഗുരു പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടത്.

▶ ജാതിക്കെതിരേയുള്ള പ്രവർത്തനം വയൽവരമ്പിലെ കുടിലിൽ നിന്നുതുടങ്ങി

തനിക്കുചുറ്റുമുള്ള ജനതയുടെ ആചാരശീലങ്ങളാണ് ആദ്യം പരിഷ്കരണവിധേയമാക്കേണ്ടതെന്നും അതിലൂടെ മാത്രമേ സമൂഹം യഥാർഥ ജീവിതമൂല്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് ചെന്നുചേരുകയുള്ളുവെന്നും നാണുയോഗി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠകൾ തന്നെയായിരുന്നു ആദ്യത്തെ ക്രിയാത്മക ഇടപെടൽ. ക്ഷേത്രങ്ങൾ തുറന്ന സമൂഹനിർമിതിയായി പരിണമിപ്പിക്കുന്നതിലാണ് ഗുരു ശ്രദ്ധിച്ചത്. കാറ്റും വെളിച്ചവും കടക്കുന്നവയെന്നു മാത്രമല്ല, ആർക്കും പ്രവേശിക്കാവുന്നവയായിരിക്കണം ക്ഷേത്രങ്ങൾ. ജാതിയും മതവും അവിടെ തടസ്സമാകരുതെന്നായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ ഉറച്ചപക്ഷം. ക്ഷേത്രം മനുഷ്യർക്ക് സന്തോഷത്തോടെ വന്നിരിക്കാവുന്ന ഇടമായിരിക്കണം. ക്രമേണ ആ ക്ഷേത്രസങ്കല്പം വളർന്നു. പ്രധാനദേവാലയം വിദ്യാലയം ആയിരിക്കണം, ക്ഷേത്രം ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്നായി ഗുരുപക്ഷം. ആചാരങ്ങളുടെ കർശന നിയന്ത്രണം നടന്നിരുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളെ അതിൽനിന്നും മോചിപ്പിച്ചു. അവയോടെല്ലാം ചേർന്ന് പാഠശാലകൾ

സ്ഥാപിച്ചു. സാമ്പ്രദായിക ആചാരങ്ങളെ മാറ്റി ലഘുവായ ആചാര മുറകൾ മാത്രം പിന്തുടർന്നു. ആധ്യാത്മികമായി ഒരു ജനതയെ പുതുമയിലും പഴമയുടെ മൂല്യത്തുടർച്ചയിലും ഉറപ്പിച്ചുനിർത്തുവാൻ കഴിയുന്ന രീതിയിലായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ ഇടപെടലുകൾ. ഗുരുവിന്റെ ക്രിയാത്മകഇടപെടലുകൾ ഏതെല്ലാം രീതിയിൽ ഏതെല്ലാം രംഗങ്ങളിൽ നടന്നുവെന്ന് പരിശോധിക്കാം. വ്യക്തി, സമൂഹം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി തിരിക്കാവുന്നതാണ് അത്.

▶ ക്ഷേത്രങ്ങളോട് ചേർന്ന് പാഠശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു

വ്യക്തിത്വരൂപീകരണത്തിലുള്ള ക്രിയാത്മക ഇടപെടലുകൾ

ഗുരുവുമായി ഇടപെട്ട് സ്വജീവിതം ധന്യമാക്കിയ നൂറുകണക്കിന് വ്യക്തികൾ അന്ന് കേരളമൊട്ടാകെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗുരു ഒരിക്കലും ഒരു വ്യക്തിയുടെ തനതുസാധ്യതകളെ തടഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഓരോ വ്യക്തിയോടും സമ്പർക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ കഴിവുകൾക്കനുസൃതമായി അവരെ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ മാത്രമേ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഭക്തന് ഭക്തനാവാം, സന്യാസേച്ഛയോടെ വരുന്നവന് അങ്ങനെയാകാം, കവിയാകേണ്ടവന് കവിയാകാം, ദേശീയവാദിയാകേണ്ടവന് അങ്ങനെയാകാം, സമരോത്സുകന് അതുമാകാം എന്ന രീതിയിലാണ് വ്യക്തികളെ ഗുരു രൂപപ്പെടുത്തിയത്. പക്ഷേ അവരെയെല്ലാം മനുഷ്യസ്നേഹവും, തുല്യനീതിയുമുള്ളവരാക്കി മാറ്റുന്നതിൽ ഗുരു മൗനനിയന്ത്രണം നടത്തിയിരുന്നു. ഗുരുവിന്റെകൂടെ സന്യാസവൃത്തി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് എത്രയോപേർ ഒത്തുകൂടിയിരുന്നു. ആദ്യകാലശിഷ്യനായിരുന്ന ശിവലിംഗസ്വാമികളും, ഗുരുവിനെ പരീക്ഷിക്കാനെത്തിയ സത്യവ്രത സ്വാമികളും, ഗുരുവുമായി തർക്കത്തിലേർപ്പെടാൻ വന്ന ബോധാനന്ദ സ്വാമികളും, ഗുരുവിൽ ആകൃഷ്ടനായി വന്ന ആത്മാനന്ദസ്വാമികളും, ധർമതീർത്ഥരും ഒക്കെ അക്കൂട്ടത്തിൽ എടുത്തുപറയേണ്ടവരാണ്. ഇവരെക്കൂടാതെ എത്രയോ ഗൃഹസ്ഥർ ഗുരുവിനൊത്ത് ജീവിതശുദ്ധി വരുത്തി വ്രതനിഷ്ഠമായ സാമൂഹികജീവിതം നയിച്ചവരായുണ്ടായിരുന്നു. ഗുരു നേരിട്ട് തന്നിലേയ്ക്കടുപ്പിച്ച വ്യക്തികളെപ്പോലും ഒരിക്കലും അവരുടെ ഇച്ഛയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി സന്യാസമാർഗികളാക്കിയിരുന്നില്ല. പല രീതിയിലുള്ള ആവശ്യപ്പെടലുകൾ നടത്തുമ്പോഴും അവർ നാളെ എവിടെ എങ്ങിനെ പ്രഗത്ഭരാകും എന്ന കാര്യത്തിൽ ഗുരുവിന് ദീർഘവീക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു. "നീ നമ്മോട് കൂടി വരുന്നോ'' എന്ന ചോദ്യം ഭാർഗവൻ വൈദ്യരോടാണ് ഗുരു ചോദിക്കുന്നത്. "തമ്പിയെ നമുക്ക് വിട്ടുതരുമോ'' എന്ന ചോദ്യം ഡോ. പല്പുവിനോടാണ് ചോദിച്ചത്. പിൽക്കാലത്തു നടരാജഗുരുവായി മാറിയത് ആ തമ്പിയാണ്. ആ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് തന്റെ ദർശനഗരിമ ലോകരെയാകെ അറിയിക്കാനുള്ള ഒരു ഉപായമായി ഗുരു കരുതി എന്നു വേണം മനസിലാക്കാൻ.

▶ കൂടെ കൂടിയവർ പ്രഗത്ഭരാകും എന്നതിൽ ഗുരുവിന് ദീർഘവീക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു

വ്യക്തികളെ എങ്ങനെ അവരുടെ ജന്മപന്ഥാവിലേയ്ക്ക് നയിക്കാമെന്നുള്ളതിന്റെ രണ്ടുദാഹരണങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കാം. മറ്റൊന്ന് കുമാരനാശാനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. അത് പ്രത്യേകം 'നാരായണഗുരുവും കുമാരനാശാന്റെ സദ്ഗുരുലാഭവും'എന്ന ഭാഗത്തു വിശദമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഭാർഗവൻ വൈദ്യർ എന്ന ഗുരുശിഷ്യൻ 'എന്റെ ഗുരുദേവസ്മരണകൾ' എന്ന ലേഖനത്തിൽ തന്റെ ജീവിതനൗകയെ ഒരു നാവികനെപ്പോലെ നിയന്ത്രിച്ച ഗുരുവിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. സംഭവം ഇങ്ങനെയാണ്. "ആശാന്റെ കാവ്യങ്ങൾക്കുള്ള

പ്രശസ്തിയും മാന്യതയും വർധിച്ചിരുന്നപ്പോൾ എനിക്കും കവിത എഴുതണമെന്നു തോന്നി. ഞാനും പലതവണ ചിന്തിച്ചിട്ട് കവിത എഴുതി ഗുരുദേവനെ കേൾപ്പിച്ചു. അനുഗ്രഹം വാങ്ങി ആശാനെപ്പോലെ പ്രശസ്തനാകണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. സന്ദർഭം നോക്കി ഗുരുദേവനെ സമീപിച്ചു കവിത ചൊല്ലികേൾപ്പിച്ചു. ഗുരുദേവൻ കേട്ടിട്ട് എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു. "നീ കവിത എഴുതേണ്ട.'' ഈ അനുഗ്രഹത്തോടു കൂടി ആ സംരംഭത്തിൽനിന്നും മടങ്ങി. ആശാൻ അതുല്യപ്രഭാവനായി ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു....'' ഭാർഗവൻ വൈദ്യർ തുടരുന്നു: '...ഗുരുദേവൻ ഒരു പിതാവിനെപ്പോലെ ലൗകികനായി, ഞങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും സഹിച്ചും ക്ഷമിച്ചും ഞങ്ങളെ പുഴുവിനെ വേട്ടാവെളിയനാക്കി പുറത്തുവിടുന്നത്പോലെ വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ അന്നുണ്ടായിരുന്ന ശിവഗിരി സംസ്കൃതസ്കൂളിൽനിന്നും, ഗുരുമുഖത്തുനിന്നും സംസ്കൃതം പഠിച്ചു. സ്വാമിപാദങ്ങൾ വ്യാകരണം പഠിപ്പിക്കാറില്ല. അക്കാലത്ത് ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമത്തിലെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ആയിരുന്ന രാമൻകുരുക്കൾ വലിയ വ്യാകരണപണ്ഡിതനായിരുന്നു. സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങൾ എന്നോട് കല്പിച്ചു. 'നീ ആത്മാനന്ദനോട് വ്യാകരണം പഠിക്കണം.' '(രാമൻകുരുക്കളാണ് പിന്നീട് ആത്മാനന്ദസ്വാമിയായി മാറുന്നത് – 'എന്റെ ഗുരുദേവസ്മരണകൾ' ഭാർഗവൻ വൈദ്യർ)

> ▶ ഭാർഗവൻ വൈദ്യർ 'എന്റെ ഗുരുദേവസ്മരണകൾ' എന്ന ലേഖനത്തിൽ ഗുരുസ്വാധീനം പ്രകടമാക്കുന്നു

വ്യാകരണപഠനം നടന്നുവെങ്കിലും കാരണവശാൽ ആത്മാനന്ദസ്വാമികൾ കാഞ്ചീപുരം ആശ്രമത്തിലേയ്ക്ക് പോകേണ്ടിവന്നു. അതോടെ ആത്മാനന്ദസ്വാമിയോടൊത്ത് കാഞ്ചീപുരത്തു പോകുവാൻ ഭാർഗവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ആത്മാനന്ദ സ്വാമികൾ ഗുരുവിന്റെ അനുവാദം ചോദിച്ചു. അവിടെയും ഗുരു തിരുത്തി. "വേണ്ട, വേണ്ട, അവൻ വരണ്ട'' എന്ന് ഗുരു ആത്മാനന്ദനോട് കല്പിച്ചു. കാഞ്ചീപുരത്തേയ്ക്ക് വലിയ ഗുരുക്കളായ ആത്മാനന്ദ സ്വാമികൾ യാത്രയായി. ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ഗുരുവും ഭാർഗവനും ശിവഗിരിയിലെത്തി. ഒരു ദിവസം ഗുരു ഭാർഗവനോട് "എടാ, നമുക്ക് ശിവഗിരി സ്കൂൾ കെട്ടുന്നിടത്ത് പോകണം. നീ കൂടെ വരണം.'' ഗുരുവിന്റെ പുറകേ ഭാർഗവനും നടന്നു. പോകുന്ന വഴിയിൽ വീണ്ടും സംഭാഷണമുണ്ടായി. "നിനക്കു ആത്മാനന്ദനോടുകൂടി പോകാൻ നാം സമ്മതിക്കാത്തതുകൊണ്ട് വിഷമം ഉണ്ട്.. അല്ലെ?'' ഗുരു തുടർന്നു: "എടാ നീ വൈദ്യം പഠിക്കണം. നിനക്ക് ആ പാരമ്പര്യം അറിഞ്ഞുകൂടാ. നമുക്ക് അറിയാം. ഇനി തൊഴിൽപരമായ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടേ പ്രയോജനമുള്ളൂ. നീ ആയുർവേദകോളേജിൽ പോയി പഠിക്കണം. നിന്റെ ഭാവി അവിടെയാണ്. എല്ലാ പരീക്ഷകളിലും നീ ഒന്നാമനായി പാസ്സാകും. വൈദ്യലോകത്ത് നീ അറിയപ്പെടുന്നവനാകും. നാം ഗോപാലപിള്ളയോട് പറയാം.'' ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ നോക്കിയെങ്കിലും ഗുരു കല്പിച്ചു. "പാടില്ല, വൈദ്യം പഠിക്കുകതന്നെ വേണം.'' ഗുരുസമാധി കഴിഞ്ഞിട്ടും ഭാർഗവൻ പഠിക്കാൻ പോയിരുന്നില്ല. പിന്നീട് പ്രിൻസിപ്പാൾ ഗോപാലപിള്ള തന്നെ ഭാർഗവനെ നേരിട്ട് വിളിച്ച് പ്രവേശനം കൊടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. ആ ഭാർഗവൻ തിരുവനന്തപുരം ആയുർവേദ കോളേജിൽ പഠിച്ചു. പിന്നീട് അവിടെ അധ്യാപകനായി, പ്രിൻസിപ്പളായി, പ്രസിദ്ധനായ ഭാർഗവൻ വൈദ്യരായി. ഒരു കവിയശഃപ്രാർത്ഥിയെ നിഷ്ക്കരുണം ആയുർവേദവൈദ്യനാക്കി മാറ്റി. ഒരാളെ കവിയല്ലാതാക്കുകയും മറ്റൊരാളെ മഹാകവിയാക്കുകയും ചെയ്ത രാസവിദ്യ ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ദീർഘവീക്ഷണത്തിന്റെയും

> ▶ ഒരാളെ കവിയല്ലാതാക്കുകയും മറ്റൊരാളെ മഹാകവിയാക്കുകയും ചെയ്ത ഗുരുവിന്റെ രാസവിദ്യ

കരുതലിന്റെയും ഉദാഹരണങ്ങൾ ആണ്. (എന്റെ ഗുരുദേവ സ്മരണകൾ: വി. ഭാർഗവൻവൈദ്യർ. നാരായണഗുരു വർഷം സ്മാരകഗ്രന്ഥം, കൊല്ലം ശ്രീനാരായണ കോളേജ്, പുറം 21-24)

ഗുരുവിന്റെ സമൂഹ്യഇടപെടലുകൾ

ദ്വേഷമേതുമില്ലാതെ സോദരരായി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യവർഗമുൾക്കൊള്ളുന്ന ഏകലോകം എന്ന മഹാസൗധം നിർമിക്കുന്നതിലായിരുന്നല്ലോ ഗുരു ആജീവനാന്തം ശ്രമിച്ചത്. വ്യക്തിത്വരൂപീകരണത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ വികസിതരൂപമാണ് സമൂഹരൂപീകരണവും. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ കുളിച്ചു വൃത്തിയായി വരാൻ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും അവരെ ഒരു കൂട്ടമായിരുത്തി യോഗം ചേർന്നും കഴിഞ്ഞ ഗുരു വിദ്യാഭ്യാസ പ്രക്രിയകൾക്കും തുടക്കം കുറിച്ചു. വിദ്യയുടെ കുറവാണു അപകർഷത ഉണ്ടാക്കുന്നത്. ധനത്തിന്റെ കുറവും അപകർഷതയ്ക്ക് കാരണമാണ്. അധ്വാനിച്ച് പണമുണ്ടാക്കണമെന്ന ബോധനം ആധ്യാത്മിക ഗുരുക്കന്മാർ പറയാറുള്ള കാര്യമല്ല. നാരായണഗുരു അധ്വാനത്തെക്കുറിച്ചും, അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചും, വ്യവസായത്തെക്കുറിച്ചും സമൂഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചു. ഒരിക്കൽ വല്ലഭശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ വൈദ്യരുടെ പാഠശാലയിൽനിന്നും കുറച്ചു വിദ്യാർഥികൾ ഗുരുവിനെ കാണാൻ വന്നു. അവർ സംസ്കൃതകാവ്യം പഠിക്കുന്നവരായിരുന്നു. വൈദ്യരുടെ അരികിൽനിന്നും വൈദ്യം പഠിക്കാത്തത് എന്താണെന്ന് ഗുരു ചോദിച്ചു. കുട്ടികൾ ഒന്നും മിണ്ടാതെ നിന്നപ്പോൾ ഗുരു പറഞ്ഞു: 'കാവ്യം പഠിച്ചാൽ അർഥം പറയാം, വൈദ്യം പഠിച്ചാൽ അർത്ഥം നേടാം' എന്ന ദാർശനികമൂല്യം ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു.

> ▶ 'കാവ്യം പഠിച്ചാൽ അർഥം പറയാം, വൈദ്യം പഠിച്ചാൽ അർത്ഥം നേടാം'

ശുചിത്വവും ഭക്തിയും ഉണ്ടായവരോടാണ് വിദ്യയുടെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് അടുത്തതായി പറയുന്നത്. 'വിദ്യകൊണ്ട് സ്വതന്ത്രരാവുക'യെന്നുള്ള സന്ദേശം പ്രബുദ്ധതയ്ക്കപ്പുറമാണ് സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന് തെളിച്ചുപറയലാണ്. ക്ഷേത്രങ്ങൾതോറും വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് ഭക്തിയെയും, വിദ്യയെയും വിളക്കിച്ചേർക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. വിദ്യാതല്പരരായവരെ സമൂഹത്തിലെ ധനവാന്മാർ സഹായിക്കണമെന്ന് ഗുരു അവരോടു നിർദേശിച്ചു. സഹോദരനയ്യപ്പന് പഠിക്കാൻ നൂറുരൂപ കൊടുത്തിട്ട് ഗുരു പറയുന്നത് 'ധനം വിദ്യയാകും, വിദ്യ സമൂഹസേവനമാകും' എന്നാണ്. വ്യവസായം, വിദ്യാഭ്യാസം ഇവയുടെ അന്തിമഗുണം ചെന്നുചേരേണ്ടത് മാനവസേവയിലാണെന്ന് ഗുരു ഓർമിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. സമൂഹത്തിൽ ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെടുന്ന ഇത്തരം പ്രവർത്തികൾക്കിടയിലാണ് കെട്ടുകല്യാണം പോലുള്ള അനാവശ്യമായ അടിയന്തിരങ്ങൾക്ക് എതിരേ ഗുരു ബോധനം നടത്തിയത്. ഒരു കെട്ടുകല്യാണം ഗുരു തടയുന്നത് യുക്തിസഹമായ ഇടപെടലിലൂടെയാണ്. കെട്ടുകല്യാണം നടക്കുന്ന ഒരു വീട്ടിൽ ഗുരു എത്തിച്ചേർന്നു. തുടർന്ന് ഗൃഹനാഥനോടായി അറിയിച്ചു. "കെട്ടുകല്യാണം ആവശ്യമുള്ളതല്ല. നാം ഇതിനെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചിട്ടും ഇതേവരെ നിങ്ങളാരും അതിനെ വേണ്ടപോലെ കേൾക്കുന്നില്ലല്ലോ? നിങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനായിട്ടാണ് പറയുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ വാക്കിൽ വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ

അത് കൂടാതെ കഴിക്കണം.'' ഗൃഹനാഥൻ പറഞ്ഞു: "സ്വാമി എങ്ങനെ കല്പിക്കുന്നോ അങ്ങനെ. ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ മേലാൽ കെട്ടുകല്യാണം നടത്തില്ല.'' മേലാൽ എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ വീഴാതെ ഉടനേതന്നെ അത് നിർത്തിച്ചിട്ടേ ഗുരു അവിടെനിന്നും പിൻവാങ്ങിയുള്ളൂ. ഒരു വിളംബരംപോലെ അത് അവിടെ ഉറക്കെ മറ്റൊരാളെക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. (കെട്ടുകല്യാണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് സി. കേശവന്റെ 'ജീവിതസമരം' എന്ന കൃതി പരിശോധിക്കുക.) ദൃഢചിത്തന്മാർക്കേ ദൃഢമായ പ്രവർത്തികൾ ഉടനടി ചെയ്യുവാൻ കഴിയൂ. അനാചാരങ്ങൾ തടയുന്നതിന് ഗുരു നേരിട്ടെത്തുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ഏറ്റുമുട്ടലില്ല. തന്റെ ഗംഭീരവും ദൃഢവുമായ ഭാഷയിൽ സരളമായ കുറഞ്ഞവാക്കുകൾ കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെ തന്നിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുവാൻ ഗുരുവിന് കഴിഞ്ഞു. ഇതേ രീതിയിൽ തുടരാൻ തന്റെ ശിഷ്യപ്രമുഖന്മാരെ ഗുരു പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നുമുണ്ട്.

- ▶ 'വിദ്യകൊണ്ട് സ്വതന്ത്രരാവുക'യെന്നുള്ള സന്ദേശം പ്രബുദ്ധതയ്ക്കപ്പുറമാണ്; സ്വാതന്ത്ര്യം എന്ന് തെളിച്ചു പറയലാണ്

പ്രസംഗകന്മാർ കൃത്യമായും വ്യക്തമായും കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കണമെന്നും, തനിക്കറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കരുതെന്നും ഗുരു നിർദ്ദേശിച്ചു. മതം, സദാചാരം, വിദ്യാഭ്യാസം, വ്യവസായം എന്നീകാര്യങ്ങളായിരിക്കണം പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്ന് വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തി. മതത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ അന്ധവിശ്വാസം, പ്രാണിഹിംസ മുതലായ അമംഗളകർമങ്ങളോട് കൂടിയ ദുർദേവതാരാധനകളെ നിരാകരിക്കാൻ ചുമതല ഏർപ്പെടുത്തി. ശുദ്ധ ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ സഗുണനിർഗുണതത്വങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുക. ആവശ്യപ്പെടുന്നിടത്ത് ക്ഷേത്രങ്ങളോ മഠങ്ങളോ നിർമിക്കുവാൻ ബുദ്ധിപൂർവം ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുക. പരമതദൂഷണം അരുത്. സദാചാരത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, സത്യം, അധർമഭയം, ആസ്തിക്യം, ഐകമത്യം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കണം. അർത്ഥശൂന്യമായ മാമൂലുകളെ പാടുള്ളിടത്തോളം വർജിച്ച് ഉത്തമാചാരം ഗുരു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രീതിയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതാകണം പ്രസംഗം. വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, ഇതിന്റെ അസാമാന്യമായ ഗുണത്തെയും, ഇതിന്റെ അഭാവത്താൽ ഉള്ള ദോഷത്തെയും പ്രതിപാദിക്കുകയും വേണം. ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ സമുദായം വഴിക്കോ മറ്റോ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ, വായനശാലകൾ മുതലായവ ഏർപ്പെടുത്തണം. അതിനു ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. വ്യവസായത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ, കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ ഇവയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും മിതവ്യയത്തെപ്പറ്റിയും പ്രസംഗിക്കണം. മടിയായിരുന്ന് ഉപജീവിക്കുന്നത് നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു കൃത്യമാണെന്ന് ബോധിപ്പിക്കണം. ആവശ്യമുള്ളിടത്ത് വ്യവസായശാലകൾ സ്ഥാപിക്കണം. ആധുനിക യന്ത്രസംവിധാനങ്ങൾ ജനങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തണം. എത്ര ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെയാണ് ഗുരു സമൂഹത്തിൽ ഓരോ കാര്യത്തിലും ക്രിയാത്മകമായി ഇടപെട്ടത് എന്ന് നോക്കുക.

- ▶ പ്രാസംഗികരെ ഗുരു ഓർമപ്പെടുത്തുന്നത്

ഒരിക്കൽ ഒരു തൊഴിലാളിയും മുതലാളിയും തമ്മിലുണ്ടായ പിണക്കത്തെ ഗുരു പരിഹരിച്ചത് ഒരു ചെറിയ ചോദ്യം ചോദിച്ചുകൊണ്ടാണ്. ഗുരു: "നിങ്ങൾ ഇരട്ടക്കാളവണ്ടി കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?'' കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് രണ്ടുപേരും പറഞ്ഞു. ഗുരുവിന്റെ അടുത്ത ചോദ്യം "രണ്ടു കാളകളും ഒരേ മനസോടെ വലിച്ചില്ലെങ്കിൽ വണ്ടി മുന്നോട്ട് നീങ്ങുമോ?'' ഇല്ല

എന്ന് അവർ രണ്ടുപേരും മറുപടി പറഞ്ഞു. തൊഴിലാളി മുതലാളി സംഘർഷം ഗുരു അവസാനിപ്പിച്ചത് ഇതുകൂടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. “നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും ചെയ്യിക്കുന്നതുമായ തൊഴിൽ ഒരു കാളവണ്ടിയെപ്പോലെയാണ്. നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരാണ് ആ വണ്ടി വലിക്കേണ്ട കാളകൾ. രണ്ടുപേരും പരസ്പരം യോജിക്കാതിരുന്നാൽ വണ്ടി മുന്നോട്ട് നീങ്ങുകയില്ല. മനസിലായോ?'' രണ്ടുപേരും ഉവ്വ് എന്ന് പറഞ്ഞു. സ്വാമി മുതലാളിയെ നോക്കി പറഞ്ഞു, “ഗോവിന്ദൻ ആണ് പണം ഇറക്കിയിട്ടുള്ളത്, അല്ലേ? ആട്ടെ പണം വച്ചുപൂട്ടിയാൽ ആദായം കിട്ടുമോ? ഇല്ല. തൊഴിൽ പരിചയമുള്ള ആളുകളുടെ സഹായം ഉണ്ടായാലേ ജോലി നടക്കൂ, ഇല്ലേ? .... അപ്പോൾ ശങ്കരനെപ്പോലെ തൊഴിൽപരിചയമുള്ള ആളുകൾ സഹായിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഗോവിന്ദന് ആദായം കിട്ടുന്നത്''.....അത് കഴിഞ്ഞ് ഗുരു ശങ്കരനെ നോക്കി പറഞ്ഞു: “തന്നെത്താൻ തൊഴിൽ നടത്താൻ ശങ്കരന്റെ കൈയിൽ പണമുണ്ടോ? ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. ഗോവിന്ദൻ പണം മുടക്കിയതുകൊണ്ടല്ലേ ശങ്കരന് ജോലി കിട്ടിയത്? നാളെ ഏതെങ്കിലും കാരാണവശാൽ ഗോവിന്ദൻ ഈ തൊഴിൽ വേണ്ടെന്ന് വയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ കുറച്ചുദിവസത്തേയ്ക്കെങ്കിലും ശങ്കരൻ ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടി വരില്ലേ? ഇത് രണ്ടു കൂട്ടരും മനസിലാക്കി യോജിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചാൽ മതി'' എത്ര യുക്തിപൂർവമാണ് ഒരു തൊഴിലാളി മുതലാളി സംഘർഷം ഗുരു അവസാനിപ്പിച്ചത്. (ഡോ:ടി. ഭാസ്കരൻ, ശ്രീനാരായണഗുരു വൈഖരി, പുറം 209)

- ഒരു തൊഴിലാളി മുതലാളി സംഘർഷം വളരെ യുക്തിപൂർവ്വം ഗുരു അവസാനിപ്പിച്ചു

ശ്രീനാരായണഗുരുവും കുമാരനാശാനും

സദ്ഗുരുലാഭം ഒരു മഹാഭാഗ്യമാണ്. പൗരസ്ത്യദേശത്തായാലും പാശ്ചാത്യദേശത്തായാലും, പഴയകാലത്തായാലും പുതിയ കാലത്തായാലും നല്ല ഗുരുക്കന്മാരെ ലഭിക്കുന്നത് കൂരിരുട്ടിൽ വെളിച്ചം ലഭിക്കുന്നതുപോലെ അനുഗ്രഹമാണ്. സദ്ഗുരുലാഭവും സശിഷ്യലാഭവും അപൂർവമായേ സംഭവിക്കാറുള്ളൂ. കുമാരനാശാന്റെ ജീവിതത്തിൽ നാരായണഗുരു എന്ന മഹാഗുരു ചെലുത്തിയ സ്വാധീനത്തെ ആശാന്റെ വരികളിൽത്തന്നെ തെളിഞ്ഞുകാണാം. ‘ആരായുകിലന്ധ

> ▶ നാരായണഗുരുവും, കുമാരനാശാന്റെയും സദ്ഗുരുലാഭവും

ത്വമൊഴിച്ചാദിമഹസ്സിൻ / നേരാം വഴികാട്ടും ഗുരുവല്ലോ പരദൈവം.' (ഗുരുസ്തവം, കുമാരനാശാന്റെ പദ്യകൃതികൾ) ആശാന് ഗുരു ദൈവസമനല്ലായിരുന്നു. ദൈവംതന്നെയായിരുന്നു. ആശാനെ മൗലികമായി പരിവർത്തനം ചെയ്തതിൽ നാരായണഗുരുവിന്റെ കൈയ്യൊപ്പ് വിവിധ ഇടങ്ങളിലായി പതിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്.

അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠ കഴിഞ്ഞു ഗുരു സന്ദർശിച്ചത് വക്കത്തും കോലത്തുകരയിലും മറ്റുമാണ്. ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠകൾക്കായാണ് അവിടങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്. ആ വേളയിലെപ്പൊഴോ ആണ് ഗുരുവിനെ ആശാൻ നേരിട്ട് കാണുന്നത്. ആശാനുമായി പരിചയത്തിലാകുംമുമ്പ് തന്നെ ഗുരുവിനു കുമാരനാശാന്റെ പിതാവുമായി പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു. അത്ര സമ്പന്നനല്ലായിരുന്നെങ്കിലും പൊതുകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുകയും കായിക്കരയിൽ ഒരു ചെറിയ സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് മുന്നിൽനിന്ന് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത പെരുങ്കുടി നാരായണനെ ഗുരു ശ്രദ്ധിച്ചതിലും ആ ഗൃഹം സന്ദർശിച്ചതിലും അതിശയിക്കാനൊന്നുമില്ല. അവധൂതകാലത്തിനുശേഷം ഗുരു ഇടപെട്ടത് ത്യാഗശീലരായ ഗൃഹസ്ഥരോടൊപ്പമായിരുന്നു. പിന്നീടാണ് സന്യാസി ശിഷ്യന്മാരും സന്യാസസംഘവും ഉണ്ടാകുന്നത്. കുമാരനാശാന്റെ പിതാവിനെ സന്ദർശിക്കുന്ന വേളയിൽ ഗുരു കുമാരുവിനെ കണ്ടെത്തുന്നു. അപ്പോൾ യൗവനത്തിലേക്ക് പദമൂന്നിയതേയുള്ളൂ കുമാരു. എങ്കിലും കുടുംബകാര്യങ്ങളിൽ തന്റേതായ രീതിയിൽ സംഭാവന ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് കുമാരു കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. തന്റെ പിതാവ് മുൻകൈയെടുത്തു സ്ഥാപിച്ച വിദ്യാലയത്തിൽ അധ്യാപകനാവുകയും തുടർന്ന് കൊച്ചാര്യൻ മുതലാളിയുടെ കണക്കെഴുത്തുകാരനായും കഴിയുമ്പോഴാകണം ഗുരുവുമായി സമ്പർക്കത്തിലാകുന്നത്. ഇക്കാലത്ത് അമ്മാനപ്പാട്ടുകളും, കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ടുകളും, നാടകങ്ങളും, ഒറ്റശ്ലോകങ്ങളുമൊക്കെ എഴുതി ജന്മനാട്ടിലെ കവിയായി കുമാരുവിനെ അറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയിരുന്നു. കുമാരുവിന്റെ കവനസിദ്ധിയെക്കുറിച്ച് മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞു ഗുരുവും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കായിക്കരയിൽ വച്ച് കണ്ടതിനു ശേഷം അവർ പിരിഞ്ഞത് കോലത്തുകരയിൽ വച്ച് കാണാം എന്ന് പറഞ്ഞായിരുന്നു. (എം.കെ. സാനു : മൃതുഞ്ജയം കാവ്യജീവിതം) കോലത്തുകരയിൽവച്ചാണ് ഗുരു ശിഷ്യനു ഒരു ശ്ലോകാർത്ഥം ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നത്. ബാക്കി പൂരിപ്പിക്കുന്നതോടെ ഒരു ഗുരുശിഷ്യ പാരസ്പര്യം കൂടിയാണവിടെ പൂരിതമായത്. അമ്മാനപ്പാട്ടുകാരൻ ഏഴാമിന്ദ്രിയം തുറന്ന കവികോകിലമായി മാറുന്നതിന്റെ ബീജം കുമാരുവിൽ നിക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടു.

> ▶ മഹാഗുരുവും ശിഷ്യനും കണ്ടുമുട്ടുന്നു

കോലത്തുകരെകുടികൊണ്ടരുളും
ബാലപ്പിറചൂടിയ വാരിധിയേ .....(നാരായണഗുരു)
കാലൻ കനിവറ്റു കുറിച്ചുവിടു-
ന്നോലപ്പടിയെന്നെയയ്ക്കരുതേ...(ആശാൻ).

കാലാരിയും കാമാരിയുമായ ശിവനെ ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തുടക്കം. അവിടം മുതൽ ആശാന്റെ ജീവിതം ഗുരുനിശ്ചയമനുസരിച്ചാണ് നീങ്ങുന്നത്. ഇതിൽ ആശാൻ സംഘർഷമനുഭവിച്ചിരുന്നുവോ എന്ന അന്വേഷണമാണ് "രതിവിരതികളുടെ സാമൂഹികപശ്ചാത്തലം'' എന്ന ലേഖനത്തിൽ പി. പവിത്രൻ അന്വേഷിക്കുന്നത്. 1895-ൽ ഡോ. പല്പു

വിന്റെ കൂടെ ഉപരിപഠനാർത്ഥം ബാംഗ്ലൂരിലേയ്ക്കും തുടർന്ന് മദിരാശിയിലേയ്ക്കും ഒടുവിൽ കൽക്കട്ടയിലും ചെന്നുചേരുന്നു ആശാൻ. കുമാരുവിനെ തന്റെ സന്യസ്ത ശിഷ്യനാക്കുവാനുള്ള ശ്രമമൊന്നും ഗുരുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ല. 1900–ൽ തിരിച്ചെത്തിയ ആശാൻ, 1903–ൽ എസ്.എൻ.ഡി.പി. യുടെ സെക്രട്ടറിയാകുന്നതുവരെ വീണ്ടും അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രയോഗത്തിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്നുണ്ട്. തുടർന്നും ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങളും യോഗകാര്യങ്ങളുമായി കഴിയുന്നു. ഇതിനിടയിൽ സുബ്രമണ്യശതകംപോലുള്ള ദീർഘകാവ്യങ്ങളും ലഘുകാവ്യങ്ങളും പിറന്നുവീഴുന്നു. വീണപൂവിന്റെ രചനയോടെ (1908) കവിയെന്ന നിലയിൽ ആശാൻ പ്രശസ്തനായിത്തീരുന്നു. വിവാഹജീവിതംവരെ ചിന്നസ്വാമിയെന്ന നിലയിൽ കഴിഞ്ഞ ആശാന് കാവ്യജീവിതവും സന്ന്യാസജീവിതവും പരസ്പരം ബന്ധനവും ബന്ധുരവുമായിരുന്നു.

> ▶ ആശാന്റെ ജീവിതം ഗുരുനിശ്ചയമനുസരിച്ചാണ് നീങ്ങിയത്

കവിയെന്ന നിലയിൽ ആശാന് തന്നെക്കുറിച്ച് ഏറെ മതിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഉഷാകല്യാണം എന്ന നാടകം അരങ്ങേറുമ്പോൾ സൂത്രധാരന്റെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി ആശാൻ എഴുതിയത് ഇങ്ങനെയാണ്. "ചേറിൽനിന്നുയരിലും സരോരുഹം / നാറുമോ കളയുമോ മരാളകം.'' ഈയൊരാത്മവിശ്വാസം തന്റെ ഓരോവാക്കിലും വരിയിലും ഉണ്ടെന്നു ആശാൻ സഹോദരനയ്യപ്പനുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സിംഹനാദം എന്ന കൃതിയിൽ മാത്രമാണ് അയ്യപ്പന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് ഒരേയൊരു വാക്കുമാത്രം ഭേദപ്പെടുത്തിയത്. അങ്ങനെയൊരാളെയാണ് ഗുരു തന്നിലേക്ക് അടുപ്പിച്ച് ആത്മാനുരാഗിയും ലോകാനുരാഗിയുമായ കവിയാക്കി മാറ്റിയത്. പ്രണയകാവ്യങ്ങളിൽപോലും ലോകാനുരാഗത്തിലുറച്ച തത്വചിന്തകൾകൊണ്ട് സമ്പന്നമാണ് ആശാൻകവിത. നാരായണഗുരുവിനോടുകൂടി ചേർന്നെങ്കിലും രതിയുടെ നിഷേധം ആശാനിൽ പ്രകടമായില്ല. രതിക്കും ലൗകികജീവിതത്തിനും പ്രാചീനഭാരതം എതിരായിരുന്നില്ല. ആശാന്റെ കാര്യത്തിൽ ഗുരുവും ഇവയ്ക്കെതിരായിരുന്നില്ല. ശൃംഗാരകാവ്യങ്ങളെഴുതരുതെന്ന് ഗുരു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് മിക്കവാറും മൂരിശൃംഗാരത്തെക്കുറിച്ചാകാനേ തരമുള്ളൂ. ആശാൻ കവിതകളിൽ കാണുന്ന ഉദാത്തസ്നേഹത്തെ വെണ്മണി ശൃംഗാരവുമായി കൂട്ടിക്കുഴയ്ക്കരുത് എന്ന് മാത്രം കരുതിയാൽ മതി.

> ▶ ഗുരുവിനോടു ചേർന്നെങ്കിലും രതിയുടെ നിഷേധം ആശാനിൽ പ്രകടമായില്ല

രതിനിത്യമൊരാൾക്കൊരാളിലായ്
സ്ഥിതി ചെയ്കിൽ സഖി പെണ്ണിനാണിനും
അതിലും വലുതല്ലഹോ വ്രതം
ധൃതിമാനെന്തൊരു ധന്യനെൻ പ്രിയൻ

(ലീല)

നളിനങ്ങളിറുത്തു നീന്തിയും
കുളിരേലും കയമാർന്നുമുങ്ങിയും
പുളിനങ്ങളിലെന്നോടോടിയും
കളിയാടും പ്രിയനന്നു കുട്ടിപോൽ

(ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത)

ഇങ്ങനെ ഇരുമെയ്യാർന്ന ഒരു ജീവിപോലുള്ള മിഥുനങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച കവിയാണ് ആശാൻ. ആശാന്റെ ലീലയും മദനനും, അല്ലെങ്കിൽ നളിനിയും ദിവാകരനും എപ്രകാരം പ്രണയജോഡികളാണോ അപ്രകാരമോ അതിലുപരിയോ രത്യാവേശമുള്ള പ്രണയജോഡികളാണ് ആശാന്റെ സീതയും രാമനും. രതിയുടെ നിഷേധം ആശാൻ കവിതയിൽ തരിമ്പും കാണാനില്ല. എന്നാൽ ഭക്തികാവ്യങ്ങളിലും തത്വചിന്താപരങ്ങളായ കാവ്യങ്ങളിലും ആശാൻ നാരായണഗുരുവിനോടും ഗുരുദർശനത്തോടും ചേർന്നുതന്നെയാണ് കാവ്യകലയിൽ ഏർപ്പെട്ടത്. ആശാന്റെ നായകന്മാർ ഒരർത്ഥത്തിൽ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന് ഓടിയൊളിക്കുന്നവരും, നായികമാർ പുരുഷനിലേയ്ക്ക് പാഞ്ഞുവരുന്നവരുമാണ്. വിരതിയുടെയും, രതിയുടെയും പ്രതീകമാണ് യഥാക്രമം നായകന്മാരും നായികമാരും. കവിയിൽത്തന്നെ നിലനിന്ന സംഘർഷങ്ങളുടെ ദ്വന്ദ്വരൂപങ്ങളുടെ ആവിഷ്കരണമായിട്ടുവേണം ലീല/മദനൻ, നളിനി/ദിവാകരൻ, മാതംഗി/ആനന്ദൻ, വാസവദത്ത/ഉപഗുപ്തൻ എന്നിവരെ കാണേണ്ടത്. രതിയുടെയും വിരതിയുടെയും സംഘർഷങ്ങളിലൂടെയാണ് കവിയും, കവിയുടെ കഥാപാത്രങ്ങളും കടന്നുപോയത്. ശ്രീനാരായണഗുരുവുമായുള്ള ബന്ധമാണ് ആശാന്റെ ജീവിതത്തിൽ മൗലികമായ പരിവർത്തനം സൃഷ്ടിച്ചത്. ശ്രീനാരായണഗുരുവെന്ന വൈരാഗ്യമേറിയ വൈദികൻ ആശാന് എന്നും ആലംബനമായിരുന്നു. മനുഷ്യസഹജമായ രതിചോദനകളുടെ പിരിമുറുക്കങ്ങൾ ആശാനിലും ആരെയും പോലെ അദ്യമമായിരുന്നുവെന്നുവേണം കരുതാൻ. കുറേക്കാലം അരിയാഹാരം കഴിച്ച ഒരാൾ ഗോതമ്പിലേയ്ക്ക് മാറുന്നതായി മാത്രം കാണാനുള്ള വിശാലവീക്ഷണം ഗുരുവിനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ഗുരുസവിധത്തിൽ നേരിട്ടെത്തി അനുഗ്രഹം ചോദിക്കുന്നതിന് ആശാന് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. "സന്യാസപരവും ലൗകികവുമായ ജീവിതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സംഘർഷങ്ങൾ'' തന്നെയായിരുന്നു അതിനു ഹേതു.

- ഗുരുവുമായുള്ള ബന്ധം ആശാന്റെ ജീവിതത്തിൽ മൗലികമായ പരിവർത്തനം സൃഷ്ടിച്ചു

ഡയോജനസ്സ് -ശ്രീനാരായണഗുരു-സമാനത

ലോകം മുഴുവൻ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട ഒരു സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവും യവനചിന്തകനുമായിരുന്നു ഡയോജനസ്. ബി.സി. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഇദ്ദേഹം സ്വന്തം നഗരത്തിൽനിന്ന് നാടുകടത്തപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് ഏഥൻസിൽ എത്തി. ആന്റിസ്തെനിസിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടനായ ഇദ്ദേഹം സാമൂഹികഅനീതികൾക്കെതിരേ ശക്തമായി പോരാടിയ ഒരു ചിന്തകൻ എന്നാണ് വിലയിരുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. പരസ്പരവിദ്വേഷവും അഴിമതിയും നിറഞ്ഞ ലോകത്ത് സന്തോഷകരമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഡയോജനസ് ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചത്. ആത്മസാക്ഷാത്കാരവും ആത്മനിയന്ത്രണവുമാണ് ഒരു മനുഷ്യന് പ്രാഥമികമായി വേണ്ട ഘടകങ്ങൾ. ജീവിതം നിലനിർത്തുന്നതിന് വേണ്ടതു മാത്രമേ ഒരാൾ ആഗ്രഹിക്കാവൂ. അമിതമായ ആഗ്രഹങ്ങളെ ത്യജിക്കുന്നതിലൂടെ ആത്മീയസ്വാതന്ത്ര്യം നേടാം. ഇതുവഴി ആത്മനിയന്ത്രണവും ആത്മസാക്ഷാത്കാരവും സ്വായത്തമാവും എന്നതായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദഗതികൾ. തന്റെ ആശയങ്ങൾ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ പകർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ശാരീരികവും മാനസികവുമായ കടുത്ത പീഡകൾ ഇദ്ദേഹം സ്വയം സഹിച്ചിരുന്നു.

- ആത്മസാക്ഷാത്കാരവും ആത്മനിയന്ത്രണവുമാണ്

നാരായണഗുരുവിന്റെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഡയോജനസ്സിന്റെ ജീവിതത്തോട് ഏറെ സാമ്യമുള്ളതായി കാണാം. രണ്ട് രാജ്യങ്ങളിൽ രണ്ടുകാലങ്ങളിലായിരുന്നു പ്രവർത്തനമേഖല എങ്കിലും ഇരുവരും ആത്മീയാചാര്യന്മാരായിരുന്നു. എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും അന്ത:സത്ത ഒന്നാണെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും മതവിദ്വേഷമില്ലാത്തതും, ക്രിയാത്മകവുമായ ലോകനിർമിതിക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്ത മനുഷ്യസ്നേഹിയായാണ് നാരായണഗുരുവിനെ നിരീക്ഷിക്കുന്നത്. തന്റെ മതദർശനത്തെ 'ഏകമതം' എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിച്ചത്. അത് മനുഷ്യൻ എന്ന മതമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ പ്രായോഗികകാഴ്ചപ്പാടുകൾ ആണ് ഗുരുവിനുണ്ടായിരുന്നത്. ജീവിത നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി സമൂഹത്തെ സജ്ജരാക്കുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യം. പ്രായോഗികവാദത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്ന ആത്മീയാചാര്യനായിരുന്നു ഡയോജനസും. ആത്മനിയന്ത്രണത്തിലുള്ള മാർഗങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നു. ഉപബോധമനസിന്റെ കടിഞ്ഞാൺ സ്വായത്തമാക്കാനായി ഗുരുവും സമൂഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇരുവരും സമൂഹത്തിൽ നടമാടിയിരുന്നതിന്മകൾക്കെതിരെയും ജീർണതകൾക്കെതിരെയും ശക്തമായ പ്രക്ഷോഭം നടത്തിയ പോരാളികളായിരുന്നു.

▶ സമാനരായ ആത്മീയാചാര്യന്മാരായിരുന്നു ഗുരുവും ഡയോജനസും

യവന തത്വചിന്തയിൽനിന്നുള്ള പ്രചോദനമുൾക്കൊണ്ട ഒരു വ്യക്തിയായ ഡയോജനസിന്റെ ദർശനങ്ങളും ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ദർശനങ്ങളുമായി ഒരു ആത്മീയ ഐക്യം കാണാം. ഉയർന്ന ആത്മീയസത്യങ്ങൾ നേടുന്നതിന് സാമൂഹികമാനദണ്ഡങ്ങൾ മറികടക്കുന്നതിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ,. ഇരുവരും കർശനമായ സാമൂഹികഘടനകളെ നിരസിക്കുകയും ലാളിത്യം, ജ്ഞാനം, ആന്തരികസമാധാനം എന്നിവയ്ക്ക് ഊന്നൽ നൽകുകയും ചെയ്തു. സമൂഹത്തിന്റെ ഭൗതികവും ഉപരിപ്ലവവുമായ വശങ്ങളിൽനിന്ന് വേർപെടാൻ വ്യക്തികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രകൃതിയുമായും പ്രപഞ്ചവുമായുമുള്ള ഐക്യത്തെ ഡയോജനസ് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അതുപോലെ, ജാതിയുടെയും സാമൂഹികപ്രതീക്ഷകളുടെയും പരിമിതികളിൽനിന്ന് വ്യക്തികളെ മോചിപ്പിക്കാൻ ശ്രീനാരായണഗുരുവും ശ്രമിച്ചു. ഡയോജനസിന്റെ തത്വചിന്ത വ്യക്തിഗത ആത്മീയപൂർത്തീകരണത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചപ്പോൾ, ഗുരുവിന്റെ ദൗത്യം വ്യക്തിക്കപ്പുറം സാമൂഹികഅനീതികളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ജാതിവ്യവസ്ഥയെ തകർക്കാനും കൂടുതൽ തുല്യവും എല്ലാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു സമൂഹം സൃഷ്ടിക്കാനും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചു. രണ്ട് വ്യക്തികളും തമ്മിലുള്ള പ്രാഥമിക വ്യത്യാസം സാമൂഹിക ഇടപെടലിനോടുള്ള അവരുടെ സമീപനത്തിലാണ്. സമാധാനം കണ്ടെത്തുന്നതിനായി സാമൂഹികഘടനകളിൽനിന്ന് പിൻവാങ്ങണമെന്ന് ഡയോജനിസ് വാദിച്ചു, അതേസമയം ജനങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുന്ന ഘടനകളെ പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ഗുരു സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചു.

▶ ഇവരുടെ വ്യത്യാസം സാമൂഹിക ഇടപെടലിനോടുള്ള സമീപനത്തിലാണ്

ഗുരുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ആത്മീയ വളർച്ച സാമൂഹിക പരിഷ്കരണവുമായി ഇഴചേർന്നതായിരുന്നു – അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയ തത്വചിന്ത ജാതിശ്രേണിയെ തകർക്കുന്നതിനും സാമൂഹിക നീതി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള ഒരു ഉപകരണമായിരുന്നു.

ആത്മീയതയെ സാമൂഹിക ആക്ടിവിസവുമായി സമന്വയിപ്പിച്ച ഗുരുവിന്റെ സമീപനം അതുല്യമായിരുന്നു. വ്യക്തിഗത ജ്ഞാനോദയത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ച മറ്റ് ആത്മീയനേതാക്കളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി, സമൂഹത്തിൽ പ്രകടമായ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ ദൗത്യം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താക്കൾക്കും ആത്മീയ അന്വേഷകർക്കും ഒരുപോലെ വഴികാട്ടിയായി തുടരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനങ്ങൾ സമത്വത്തിലേക്കും മാനുഷിക അന്തസ്സിലേക്കുമുള്ള പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ഡയോജനസുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, സാമൂഹികമാനദണ്ഡങ്ങൾ മറികടക്കുക എന്ന സമാനലക്ഷ്യങ്ങളുള്ള, എന്നാൽ വ്യത്യസ്ത സമീപനങ്ങളുള്ള രണ്ട് വ്യക്തികളെയാണ് മനസിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത്. ഡയോജനസ് അകൽച്ചയിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചപ്പോൾ, ഗുരുവിന്റെ പാരമ്പര്യം വ്യക്തിഗത സമാധാനത്തിനായി മാത്രമല്ല, സമൂഹത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള നന്മയ്ക്കായി ആത്മീയതയെ ഉപയോഗിക്കുന്നതായിമാറി.

- സമൂഹത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള നന്മയ്ക്കായി ആത്മീയതയെ ഉപയോഗിക്കുന്നു

ബുദ്ധമതത്തോടുള്ള ഗുരുവിന്റെ താല്പര്യം

ബുദ്ധമതത്തിനോടും അതിന്റെ ആശയങ്ങളായ അഹിംസ, അസ്തേയം തുടങ്ങിയ ധാർമികമൂല്യങ്ങളോടും ഗുരുവിന് താല്പര്യമായിരുന്നു. വിശേഷിച്ച് അഹിംസയുടെ കാര്യത്തിൽ ഗുരു എപ്പോഴും പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അഹിംസ എന്ന പേരിൽ ഗുരുവിന്റെ ഒരു രചനയുണ്ട്. ബുദ്ധമതം ജാതിക്കെതിരായി പ്രവർത്തിച്ച മതമാണല്ലോ. ഗുരുവാകട്ടെ തന്നെ ഒരവതാരമായി കാണുന്നെങ്കിൽ ജാതിക്കെതിരേ പ്രവർത്തിക്കാനായി അവതരിച്ചയാൾ എന്ന നിലയിലേ കാണാവൂ എന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നാമും ബുദ്ധമതത്തിൽ

സിലോണിൽ ഒരു കമ്പനിബ്രോക്കർ സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ ഞാൻ ബുദ്ധമതക്കാരനാണെന്നു പറയുകയും സ്വാമികളുടെ മതം ഏതാണെന്നു അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

സ്വാമി: നമ്മുടേതും ബുദ്ധമതം തന്നെ.

സ്വാമി തന്നെ പരിഹസിക്കുകയാണോ എന്ന് ബ്രോക്കർ സംശയിച്ചു. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: അതെങ്ങനെ?

സ്വാമി: നിങ്ങൾ ബുദ്ധന്റെ പര്യായങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. "ഷഡഭിജ്ഞോ ദശബലോ / ദ്വയവാദീ വിനായകഃ'' എന്ന് .

ബ്രോക്കർ: ഉവ്വ്.

സ്വാമി: നാം അദ്വയവാദി ആയതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു നമ്മുടേതു ബുദ്ധമതമാണെന്നു പറഞ്ഞതു.

ബ്രോക്കർ സന്തുഷ്ടനായി.

(സി.ആർ.കേശവൻവൈദ്യർ : ശ്രീനാരായണഗുരു – സ്വന്തം വചനങ്ങളിലൂടെ, പുറം 58–59).

അഹിംസ

നിരുപദ്രവമാം ജന്തു-
നിരയെത്തൻ ഹിതത്തിനായ്
വധിപ്പോനു വരാ സൗഖ്യം
വാണാലും ചത്തുപോകിലും.

ഉപദ്രവിക്ക ബന്ധിക്ക
കൊല്ലുകെന്നിവയൊന്നുമേ
ചെയ്യാത്ത ജന്തുപ്രിയനു
ചേരും പരമമാം സുഖം.

ചിന്തിപ്പതും ചെയ്യുവതും
ബുദ്ധി വെയ്പ്പതുമൊക്കവേ
ഏതിനേയും കൊന്നിടാത്തോ-
നെന്നും സഫലമായ് വരും.

കൊല്ലാതെകണ്ടു ലോകത്തു
കിട്ടാ മാംസങ്ങളൊന്നുമേ,
കൊല പാപവുമാകുന്നു
കളവിൻ മാംസഭക്ഷണം.

മാംസമുണ്ടാവതും പ്രാണി-
വധവും പീഡനങ്ങളും
മനസ്സിലോർത്തു വിടുവിൻ
മാംസഭക്ഷണമാകവേ!

വ്യത്യസ്തമായ ഒരു സന്യാസദീക്ഷ

ഏണസ്റ്റ് കിർക്ക് (Ernest Kirk) എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരൻ ശിവഗിരിമഠത്തിൽ അന്തേവാസിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഗുരു സന്യാസം നൽകിയത് സവിശേഷ മായ ഒരു രീതിയിൽ ആയിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല തന്റെ സന്യാസ പരമ്പരയിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. ദീക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് കാവിവസ്ത്രവും പുതിയ സന്യാസനാമവും നൽകുന്ന രീതി ഗുരുവിനുണ്ടായിരുന്നു. ദീക്ഷ സ്വീകരിക്കുന്നയാൾ വ്രതം, ഉപവാസം തുടങ്ങിയവ അനുഷ്ഠിക്കുക പതിവാണ്. ഒപ്പം തലമുണ്ഡനം ചെയ്യുക, സത്യപ്രതിജ്ഞ നടത്തുക എന്നിവയും അനുഷ്ഠാനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. 1926-ലെ വിജയദശമിദിനത്തിൽ കിർക്കിനു മറ്റുള്ളവർക്കൊപ്പം സന്യാസം കൊടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. കിർക്കിന്റെ തലമുണ്ഡനം ചെയ്യുകയോ, കാഷായവേഷം നൽകുകയോ ചെയ്തില്ല. യൂറോപ്യൻ രീതിയിൽ ഒരു സെറ്റ് സ്യൂട്ടും, കോളറും ടൈയും ഷൂസും ഗുരു നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. ഈ വേഷങ്ങൾ അണിയിച്ചുകൊണ്ടാണ് കിർക്കിന് സന്യാസദീക്ഷ നൽകിയത്. സന്യാസനാമവും നൽകിയില്ല. പകരം പേരിനൊപ്പം സ്വാമിയെന്നു ചേർത്തുകൊള്ളാൻ അനുവാദവും നൽകി. പിൽക്കാലത്തു 'കിർക്ക് സ്വാമി'യെന്നു അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടു.

തന്റെ സന്യാസസംഘം ഏകലോകത്തിന്റെ ബഹുസ്വര കേന്ദ്രമായിരിക്കണമെന്ന് ഗുരു പറയാതെ പറഞ്ഞു. കാഷായത്തോടൊപ്പം കാഷായമില്ലാത്ത ത്യാഗത്തെയും ഗുരു സന്യാസത്തിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുത്തി. ആചാരപരിഷ്കരണം കാലോചിതമായും ദേശോചിതമായും നടത്തിയതിന്റെ ധീരമായ ഉദാഹരണമാണിത്. 'ബ്രിട്ടീഷുകാരാണല്ലോ നമുക്ക് സന്യാസം നൽകിയത്' എന്ന് പറഞ്ഞ ഗുരു ഒരു ബ്രിട്ടീഷുകാരന് കോട്ടും ടൈയും കെട്ടി സന്യാസം നൽകിയത് ഏറെ രസകരമായിരിയ്ക്കുന്നു. (അവലംബം: പി.ആർ.ശ്രീകുമാർ, ശ്രീനാരായണഗുരുവും വിമത സന്യാസവും)

വിശദപഠനം

1. ശ്രീനാരായണഗുരു സ്മരണകൾ –

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

ആലുവ അദ്വൈതാശ്രമ സംസ്കൃത പാഠശാലയിലെ കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള യുടെ അധ്യാപകജീവിതത്തിൻെറ ഓർമ കളാണ് ലേഖനത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം. പ്രാഥമികപാഠശാലയായ വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർന്ന് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കകം തന്നെ നാരായണഗുരുവിനെ കാണാനും അദ്ദേഹവുമായി സംഭാഷണം നടത്താനും കുറ്റിപ്പുഴയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞു. ഈഴവ സമുദാ യം ഉൾപ്പെടെയുള്ള അധ:സ്ഥിതവിഭാഗ ങ്ങൾക്ക് നിഷിദ്ധമായിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം പ്രാവർത്തികമാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ഗുരു സ്ഥാപിച്ച വിദ്യാലയമായിരുന്നു ഇത്. പാവപ്പെട്ട വരും താണജാതിക്കാരും ഉൾപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾ ആയിരുന്നു അന്ന് സ്കൂളിൽ പ്രവേശനം നേടിയിരുന്നത്. പ്രൈമറി സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയ കുട്ടികളായിരുന്നു ഇവർ. അവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാ പകൻ ആയിട്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമനം. നാലുവർഷം നീണ്ട അധ്യാപനകാലഘട്ടം തൻെറ ജീവിതത്തിലെ ഒരു വഴിത്തിരിവായിരു ന്നു എന്നാണ് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അയിത്താചാരം ശക്തമായി നിലനിന്നിരുന്ന കാലമായതിനാൽ സമൂഹത്തിൽനിന്നും തൊട്ടുകൂടായ്മ നിർമാർജനം ചെയ്യാനായി ഗുരുവിന്റെ വകയായി സദ്യ ഒരുക്കിയിരുന്നു. വിവിധജാതിമതസ്ഥരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരു മിച്ചിരുന്നാണ് ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നത്. മിശ്രഭോജനം അക്ഷന്തവ്യമായ ആചാരലംഘനമായിട്ടാണ് അന്ന് സവർണ ഹിന്ദുക്കൾ കരുതിപ്പോന്ന ത്. ഗുരുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ സദ്യ കഴിച്ചത് അവിസ്മരണീയമായ അനുഭവമായി ലേഖകൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ശ്രീനാരായണഗു രുവിന്റെ മഹനീയ സന്നിധാനത്തിൽ ഞാൻ ആദ്യമായി മനുഷ്യജാതി യെ കണ്ടെത്തിയതായി അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

- ആലുവ അദ്വൈ താശ്രമ പാഠശാല യിലെ അധ്യാപ കജീവിതത്തിന്റെ ഓർമകൾ

അക്കാലത്ത് കൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്ക് വേദാന്തചിന്തയിൽ അമിതമായ ആഭിമുഖ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ആലുവയിലെ ജീവിതത്തിനിടയിൽ ഗുരുവി നോട് സംവദിക്കാനും അദ്വൈതചിന്തയിലെ സംശയങ്ങൾക്ക് പരിഹാ രം കണ്ടെത്താനും അവസരം ലഭിച്ചിരുന്നതായി ലേഖകൻ എഴുതുന്നു. സ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിലെ ഒരു മുറിയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹവും ഒരു ആശ്രമവാസിയായി മാറിയിരുന്നു. വർഷംതോറും കുറച്ചുകാലം ഗുരു ആലുവയിലെ ആശ്രമത്തിൽ പതിവായി വിശ്രമിക്കാറുണ്ടായിരു ന്നു. സവർണവിദ്യാർഥികൾക്ക് പൊതുവേ ഉണ്ടായിരുന്ന ആഭിജാത്യം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ ഇടയ്ക്കിടെ നടത്തുന്ന മിശ്രഭോജനംമൂലം കഴി ഞ്ഞിരുന്നു. സവർണരായ മറ്റ് അധ്യാപകരും വിദ്യാലയത്തിലുണ്ടായി രുന്നു. അവിടെ പ്രഥമ അധ്യാപകനായി ചുമതലയേറ്റത് രാമപ്പണിക്കർ എന്നൊരു മഹാപണ്ഡിതൻ ആയിരുന്നു. വലിയ ഗുരുക്കൾ എന്നായി രുന്നു അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാവരും വിളിച്ചിരുന്നത്. സാഹിത്യ ശാഖക

- ആഭിജാത്യം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ മിശ്രഭോജനം

ളിൽ അറിവുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം പിൽക്കാലത്ത് ആത്മാനന്ദ സ്വാമി എന്ന നാമം നാരായണഗുരുവിൽനിന്നും സ്വീകരിച്ച് ആശ്രമവാസിയായി മാറുകയായിരുന്നു.

മഹായോഗിയും അദ്വൈതിയും ആയിരുന്ന നാരായണഗുരു പലരും ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ സ്വന്തം മോക്ഷത്തിനെ ലക്ഷ്യംവെച്ച് പ്രവർത്തിച്ച കർമയോഗി അല്ലായിരുന്നു. തന്റെ ആധ്യാത്മികജീവിതം മൂലം നേടിയെടുത്ത മഹനീയവ്യക്തിത്വത്തെ സമൂഹ ഉന്നമനത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുകയായിരുന്നു. ഇതുവഴി നൂറ്റാണ്ടുകളായി ചവിട്ടി മെതിക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന മനുഷ്യത്വത്തെ അദ്ദേഹം വീണ്ടെടുത്തു. ജാതി പിശാചിനെ ഉച്ചാടനം ചെയ്തു കേരളീയനെ മനുഷ്യത്വം പഠിപ്പിച്ച ഏക ഗുരുനാഥനാണ് നാരായണഗുരു എന്ന് ലേഖകൻ വിലയിരുത്തുന്നു. ഏതു രാജ്യത്തെ പൗരൻ ആയിരുന്നാലും ഏത് സമുദായത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിക്ക് സാംസ്കാരികമായ ഉയർച്ച നൽകുന്നത് തന്റെ കടമയാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. മതങ്ങൾക്കല്ല പകരം മനുഷ്യനന്മയ്ക്കാണ് പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടത് എന്നായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ വിലപിടിപ്പുള്ള സന്ദേശം. പിൽക്കാലത്ത് രൂപമെടുത്തുതുടങ്ങിയ ഏകലോകം എന്ന സങ്കല്പം ഒരു മുദ്രാവാക്യമായി ഏറ്റെടുത്ത മനുഷ്യസ്നേഹിയായിരുന്നു ഗുരു.

> ▶ മതങ്ങൾക്കല്ല പകരം മനുഷ്യ നന്മയ്ക്കാണ് പ്രാധാന്യം

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള ഗുരുവുമൊത്ത് കഴിഞ്ഞ നാളുകളെ ഓർത്തെടുക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമം സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. 1912-ൽ സ്കൂൾ ഫൈനൽ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞയുടനേ കുറ്റിപ്പുഴ ഗുരുവിന്റെ സ്കൂളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപകനായി ചേർന്നു. അവിടെ നിന്നും പഠിച്ചിറങ്ങിയ പലകുട്ടികളും പിന്നീട് ശാസ്ത്രിമാരായ കാര്യം കുറ്റിപ്പുഴ ഓർത്തെടുക്കുന്നു. തീർത്തും സംസ്കൃത പൂർണമായിരുന്നു ക്ലാസ്സ്മുറികൾ. കുട്ടികൾ ഹാജർ പറഞ്ഞിരുന്നത്, അസ്മി അല്ലെങ്കിൽ ആഗതോസ്മി എന്നായിരുന്നു. ഗുരുവിനെ ആദ്യം കണ്ടത് വിവരിക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് മൂന്നുമണിക്ക് ജോലി തീർത്ത് വീട്ടിലേയ്ക്ക് പോകാനൊരുങ്ങുമ്പോൾ ഗേറ്റിനു മുന്നിൽ ഗുരു നിൽക്കുന്നു. സാലപ്രാംശുവും, മഹാഭുജനും, കാഷായാംബരധാരിയുമായ ഒരാൾ ദീർഘദണ്ഡമേന്തി നിൽക്കുന്നു. ഗുരു കുറ്റിപ്പുഴയോട് ചോദിച്ചു. 'ആര്?'കുറ്റിപ്പുഴ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 'ഇവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുന്ന.' 'ഓ പുതിയ ഇംഗ്ലീഷ് വാദ്ധ്യാരോ?' അപ്പോൾത്തന്നെ ഗുരുവിന്റെ കൂടെ മാവിൻചുവട്ടിൽ എത്തി. ഗുരു കുറെ പഴങ്ങൾ കുറ്റിപ്പുഴയ്ക്ക് കഴിക്കാൻ കൊടുത്തു. ആ സംഭാവത്തെ കുറ്റിപ്പുഴ ഇങ്ങനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു: "അന്നത്തെ സന്ദർശനം മധുരഫലാസ്വാദനത്തിൽ കലാശിച്ചു.'' (ഗുരുവുമൊത്തുള്ള തുടർജീവിതവും അങ്ങനെയായിരുന്നു കുറ്റിപ്പുഴയ്ക്ക്)

> ▶ ഗുരുവുമായുള്ള ആദ്യ കൂടിക്കാഴ്ച

ഗുരു ആശ്രമത്തിലുള്ളപ്പോൾ കുട്ടികൾക്കും അന്തേവാസികൾക്കും സദ്യ കൊടുത്തിരുന്നു. കുറ്റിപ്പുഴയേയും ക്ഷണിച്ചു ഊണുകഴിക്കാൻ, ഗുരുവിനടുത്തുതന്നെ വിവിധ ജാതിവിഭാഗക്കാരായ കുട്ടികൾക്കൊപ്പം ഉണ്ണാനിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണരൊഴിച്ചുള്ള എല്ലാ ജാതിക്കാരും ആശ്രമത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. പുലയൻ, പറയൻ, ഈഴവൻ, ക്രിസ്ത്യാനി. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും ചേർന്നുള്ള പന്തിഭോജനമാണവിടെ. ഊണിനിരിക്കുമ്പോൾ ഗുരു കുറ്റിപ്പുഴയോട് 'പോയോ?' എന്ന് ചോദിച്ചു. വീണ്ടും

> ▶ കുറ്റിപ്പുഴയിൽ നിന്നും ജാതിപുറത്താകുന്നു

'എല്ലാം പോയോ?' എന്ന് ചോദിച്ചു. ചോദ്യത്തിന്റെ പൊരുൾ മനസിലായ കുറ്റിപ്പുഴ 'എല്ലാം പോയി' എന്നുത്തരം കൊടുത്തു. കുറ്റിപ്പുഴ പറയുന്നു : "എന്റെ ആദ്യത്തെ മിശ്രഭോജനമായിരുന്നു അത്. ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ മഹനീയസാന്നിധ്യത്തിൽ അന്ന് ഞാൻ ആദ്യമായി മനുഷ്യജാതിയെ കണ്ടെത്തി.''

ഗുരുവുമായി പലതരത്തിലുള്ള വാദങ്ങളിലും കുറ്റിപ്പുഴ പങ്കെടുത്തു. ജഗന്മിഥ്യാവാദം സംഭാഷണവിഷയമായി. മുമ്പിൽകണ്ട കെട്ടിടത്തെ ഉദാഹരിച്ചു മിഥ്യാവാദം ഗുരു സമർഥിച്ചു. കെട്ടിടം പൊളിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ കെട്ടിടമില്ല. അതിനാൽ കെട്ടിടം ഒരു വ്യവഹാരം മാത്രം. നാമം, രൂപം എന്നിവയാലുള്ള വ്യവഹാരം മാത്രമാണ് പ്രപഞ്ചം എന്ന് ഗുരു വ്യക്തമാക്കി. കെട്ടിടത്തിന്റെ കല്ലും മണ്ണും മരവും ഓരോന്നായി അവയവം നീക്കി പരിശോധിച്ചാൽ കെട്ടിടമില്ല. ബ്രഹ്മം മാത്രം സത്യം. പ്രപഞ്ചം അസത്യമാണെന്ന് തെളിയിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്. പിരിച്ചു പിരിച്ചു ചെന്നുചേരുന്ന പരമാണുവും വിഭാജ്യമാണെന്ന് ഗുരു കുറ്റിപ്പുഴയ്ക്ക് വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുത്തു.

"അസ്തിഭാതി പ്രിയം രൂപം
നാമചേത്യംശപഞ്ചകം
ആദ്യത്രയം ബ്രഹ്മരൂപം
ജഗദ്രൂപം തതോദ്വയം"

എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ സാരാംശം വിശദീകരിച്ചു. (അസ്തി, ഭാതി, പ്രിയം, രൂപം, നാമം ഈ അഞ്ചെണ്ണത്തിൽ ആദ്യമൂന്നെണ്ണം ബ്രഹ്മരൂപവും മറ്റുരണ്ടെണ്ണം ജഗത് രൂപവുമാണ്) അധ്യാപകവൃത്തിയുടെ വേതനം ലഭിക്കുന്നതിന്റെ നടപടികളിലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ കുറ്റിപ്പുഴ അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഗുരു ഉള്ളപ്പോൾ പാദകാണിക്കയായി പണം ലഭിച്ചിരുന്നതിനാൽ ശമ്പളം കൃത്യമായി കിട്ടി, ഇല്ലാത്തപ്പോൾ ഖണ്ഡശ്ശയായിട്ടും. ഇരുപതുരൂപയായിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപകന്റെ ശമ്പളം. തന്റെ ജാത്യാഭിമാനം അസ്തമിപ്പിച്ച കാലമായിട്ടാണ് ഗുരുവുമൊത്തുള്ള ജീവിതത്തെ കുറ്റിപ്പുഴ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. ഗുരുവിൽനിന്നും ലഭിച്ച ജ്ഞാനവും ഗുരുചിന്തയും ഫലിതങ്ങളും ചില സംഭവങ്ങളുമാണ് കുറ്റിപ്പുഴയുടെ ഈ സ്മരണയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

Summarised Overview

ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ രോഗം കണ്ട് കേരളത്തിൽ ഒരു യുക്തിവാദി ഉണ്ടായി. ആലുവ യു.സി. കോളേജിൽ അധ്യാപകനും പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരനും ചിന്തകനും ആയിരുന്ന പ്രൊഫ. കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയായിരുന്നു ആ യുക്തിവാദി. താൻ യുക്തിവാദി ആയത് ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ രോഗം നേരിൽ കണ്ടപ്പോൾ ആണെന്ന് ആത്മകഥയിൽ അദ്ദേഹം തന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. ആലുവ അദ്വൈതാശ്രമത്തിലെ സംസ്കൃത അധ്യാപകനായിരുന്ന അദ്ദേഹം പക്ഷേ കാവി ഉടുത്തില്ല. മരണംവരെ ഖദർ ജുബ്ബയും ഖദർ മുണ്ടുമായിരുന്നു വേഷം. ഗുരു തന്റെ അവസാന നാളുകളിൽ രോഗപീഡയാൽ ഒരുപാട് ബുദ്ധിമുട്ടിയിരുന്നു. 'ഒരു പീഡ എറുമ്പി'നും വരുത്തരുതെന്ന് കരുതി ജീവിച്ച ഗുരു വേദനകൊണ്ട് പുളയുന്നതുകണ്ട് ആർക്കും മനസിലാകാത്ത ഒരു കാര്യം കുറ്റിപ്പുഴയ്ക്ക് മനസിലായി. ഈ ദൈവം എന്നൊന്നില്ലെന്ന്. അങ്ങനെ ഒരു ദൈവം ഉണ്ടെങ്കിൽ താൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽവച്ചു ഇത്രയും മഹാത്മാവായ ഒരു മനുഷ്യൻ ഇത്രയും വേദന സഹിച്ചു കഴിയേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നു എന്ന് കുറ്റിപ്പുഴ പറയുമായിരുന്നു.

നാരായണഗുരു ആലുവയിൽ സ്ഥാപിച്ച ആശ്രമത്തിനോട് അനുബന്ധിച്ചുള്ള വിദ്യാലയത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപകൻ ആയി നിയമനംനേടിയ കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള ആ കാലഘട്ടത്തിലെ സ്മരണകൾ പങ്കുവെയ്ക്കുകയാണ്. ആദ്യമായി ഗുരുവിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന അനുഭവം നാടകീയമായ ശൈലിയിൽ കുറ്റിപ്പുഴ വിവരിക്കുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കാൻ എത്തുന്ന ഗുരുവിനെ സന്ധിക്കുന്ന വിലയേറിയ നിമിഷങ്ങളെക്കുറിച്ചും ലേഖകൻ എഴുതുന്നു. നാലുവർഷം നീണ്ട അധ്യാപനകാലഘട്ടം തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു എന്നാണ് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അയിത്താചാരം ശക്തമായി നിലനിന്നിരുന്ന കാലമായതിനാൽ സമൂഹത്തിൽനിന്നും തൊട്ടുകൂടായ്മ നിർമാർജനം ചെയ്യാനായി ഗുരുവിന്റെ വകയായി സദ്യ ഒരുക്കിയിരുന്നു. വിവിധ ജാതിമതസ്ഥരായ വിദ്യാർഥികൾ ഒരുമിച്ചിരുന്നാണ് ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നത്. മിശ്രഭോജനം അക്ഷന്തവ്യമായ ആചാരലംഘനം ആയിട്ടാണ് അന്ന് സവർണഹിന്ദുക്കൾ കരുതിപ്പോന്നത്. ഗുരുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ സദ്യ കഴിച്ചത് അവിസ്മരണീയമായ അനുഭവമായി കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല തന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്ന് ജാതി ഇല്ലാതായത് ഗുരു സാന്നിധ്യത്തിലാണെന്നും കുറ്റിപ്പുഴ അഭിമാനിക്കുന്നു.

വിശദപഠനം

2. ജീവിതസായാഹ്നം

ഡോ. നടരാജൻ (നടരാജഗുരു)

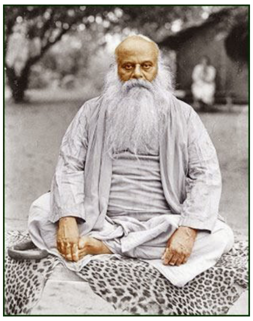

നടരാജഗുരു

നാരായണഗുരുവിന്റെ പ്രമുഖശിഷ്യനായിരുന്നു നടരാജഗുരു. ഗുരുവിനെയും ഗുരുദർശനങ്ങളെയും ലോകത്തിനു മുന്നിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ച ശിഷ്യരിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം നടരാജഗുരുവിനാണ്. ശ്രീനാരായണഗുരുവിനായി സമർപ്പിച്ചതായിരുന്നു ആ ജീവിതം. ഗുരുശിഷ്യനായ സന്യാസിയായി ജീവിക്കണമെന്ന തീവ്രമായ അഭിലാഷത്തെ തുടർന്നാണ് പല്പുവിന്റെ പുത്രനായ നടരാജൻ ആലുവ അദ്വൈതാശ്രമത്തിൽ എത്തുന്നത്. സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവായ പല്പുവിന്റെ മകനായ നടരാജൻ ഗുരുവിന്റെ ആത്മോപദേശശതകത്തിന് മികച്ച വ്യാഖ്യാനം നൽകി. ഗുരുദർശനങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രീയത ആധുനിക കാലത്തോട് എങ്ങനെ സമരസപ്പെടുന്നുവെന്നതിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തലായിരുന്നു നടരാജഗുരുവിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളും കൃതികളും. 'ദ് വേൾഡ് ഓഫ് ഗുരു' എന്ന കൃതി ഏറെ ശ്രദ്ധ നേടി. നാരായണഗുരുവിന്റെ ബ്രഹ്മദർശനങ്ങൾ ആധുനികശാസ്ത്രം എങ്ങനെ ശരിവയ്ക്കുന്നുവെന്നു നടരാജഗുരു തെളിയിച്ചു. ഊട്ടിയിലെ ഫേൺ ഹില്ലിൽ ദാനം ചെയ്ത സ്ഥലത്ത് അദ്ദേഹം നാരായണഗുരുകുലം ആരംഭിച്ചു. ആത്മീയ പഠനത്തിനും ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ആശയങ്ങളുടെ പ്രചരണത്തിനുമായി നാരായണഗുരുകുലം നിലകൊള്ളുന്നു. നടരാജഗുരു അവിടെ നാലു വർഷത്തോളം കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ചിലവഴിച്ചു. ശ്രീനാരായണഗുരു ഒരിക്കൽ ഫേൺ ഹിൽ സന്ദർശിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു സ്ഥാപനത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ വിലപ്പെട്ട ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു.

- ▶ ഗുരുവിന്റെ ബ്രഹ്മദർശനങ്ങൾ ആധുനികശാസ്ത്രം എങ്ങനെ ശരിവയ്ക്കുന്നുവെന്ന് നടരാജഗുരു തെളിയിച്ചു

നാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവിതസായന്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണകളാണ് നടരാജഗുരു വീണ്ടെടുക്കുന്നത്. 1927-ൽ ഗുരു തുടർന്നുവന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം തികച്ചും ക്ഷീണിതനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പാലക്കാട് ചികിത്സയിലിരിക്കുമ്പോൾ രാജു എന്ന നടരാജഗുരു അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടിരുന്നു. കഠിനമായ ശ്വാസതടസ്സം അനുഭവപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന് വിദഗ്ധ ചികിത്സ നൽകുന്നതിനായി ഒരു സംഘം ഭിഷഗ്വരന്മാർ അവിടെ എത്തിയിരുന്നു. നടരാജൻ ഉപരിപഠനാർഥം വിദേശത്തേക്കു പുറപ്പെടാൻ ഗുരുവിനോടു യാത്ര ചോദിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം രോഗശയ്യയിൽ ആയിരുന്നു. പതിവുപോലെ സംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ ഗുരുവിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഗുരു അമാനുഷികനാണെന്ന് കരുതി ആരാധിച്ചിരുന്നവർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് ഇത്തരം ശാരീരികപീഡകളൊന്നും ഏൽക്കില്ലെന്ന വിശ്വാസമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത് എന്നാണ് ലേഖനത്തിൽ നടരാജഗുരു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഗുരുവിന്റെ അന്ത്യകാലത്ത് അനുഭവിച്ച ശാരീരിക ആസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളുടെ നേർപകർപ്പാണ് ലേഖനം. രോഗശയ്യ

> ▶ നാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവിതസായന്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണകൾ

> ▶ രോഗക്കിടക്കയിലും ചികിത്സകരോടും ശിഷ്യരോടും സംവാദത്തിലേർപ്പെട്ടു

> ▶ സഹജമായ മുഖതേജസ്സിനും ആത്മചൈതന്യത്തിനും ഒരു കുറവും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല

യിലായിരിക്കുമ്പോഴും നാരായണഗുരുവിന്റെ മുഖത്തെ കാന്തിപ്രഭാവത്തിന് ഒരു കുറവുമില്ലായിരുന്നു. അപ്പോഴും സഹജമായ നർമബോധം ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അവസാനകാലത്ത് ഗുരുവിന്റെ ശരീരം നന്നായി മെലിഞ്ഞിരുന്നു. അനാരോഗ്യത്താൽ ക്ഷീണതനായിരിക്കുമ്പോഴും രോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച അറിവുകൾ ശാസ്ത്രീയമായും സൂക്ഷ്മമായും ചർച്ച ചെയ്യാൻ ഗുരു മടിച്ചിരുന്നില്ല. ഗുരുവിന്റെ 73-ാം ജന്മദിനവും കടന്നുപോയി. 1928 സെപ്റ്റംബർ 20-ാം തീയതി നാരായണഗുരു സമാധിയായി

ഗുരുവിനൊപ്പം ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽ ധാരാളം സന്യസ്തശിഷ്യർ ഉണ്ടായിരുന്നു. സന്യാസിമാരെയെല്ലാം ചേർത്ത് ഒരു സന്യാസസംഘം തന്നെ ഗുരു രൂപീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ആശ്രമത്തിൽ എങ്ങനെയുള്ള ചര്യകൾ തുടരണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു കൃതി ആശ്രമം എന്ന പേരിൽ എഴുതുകയും ചെയ്തു. നടരാജഗുരു, ഗുരുവിന്റെ ജീവിതസായാഹ്നത്തെക്കുറിച്ച് വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഗുരുവിന്റെ ഇഹലോക പരിപാടികൾ 1927-ാംമാണ്ടോടെ മിക്കവാറും അവസാനിച്ചുവെന്നും, വാർദ്ധക്യസഹജമായ പീഡകളാൽ ഗുരു വലഞ്ഞിരുന്നുവെന്നും ലേഖനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പലതരത്തിലുള്ള ചികിത്സാപദ്ധതികൾ ആ മഹാവൈദ്യനിൽ പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. അലോപ്പതിയും, ആയുർവേദവും, യുനാനിയും ഉൾപ്പടെയുള്ള ചികിത്സകൾക്കൊന്നും ഗുരുവിനെ സാധാരണഗതിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. "അമ്മേ, അമ്മേ'' എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ട് വേദനസഹിക്കുന്ന ഗുരുവിനുചുറ്റും ധാരാളം ഭക്തജനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. രോഗക്കിടക്കയിലായിരുന്നിട്ടും ചികിത്സകരുടെ ചെറുസംഘങ്ങളോട് സംവാദത്തിലേർപ്പെട്ടും ആയുർവേദചികിത്സാസമ്പ്രദായം പ്രത്യുദ്ധരിച്ചു പ്രയോഗക്ഷമമാക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും ഗുരു പറഞ്ഞിരുന്നതായും നടരാജഗുരു രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. (പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, നാരായണഗുരു, പുറം 195-196)

രോഗം വർധിക്കുന്നതനുസരിച്ച് വിവിധവൈദ്യശാഖകളിലേയ്ക്കും, വിവിധയിടങ്ങളിലേയ്ക്കും ഗുരുവിനെ ചികിത്സാർഥം കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. പാലക്കാട്ടേക്കും മദിരാശിയിലേയ്ക്കും ഗുരുവിനെകൊണ്ടുപോയെങ്കിലും ഒന്നും ഫലിക്കാതെ വന്നതിനാൽ തിരിച്ച് ആലുവയിൽ എത്തിച്ചു. അവിടെനിന്നും വർക്കലയിൽ എത്തി. രോഗം വർധിച്ചതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല എന്നാണ് നടരാജഗുരു രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്. "അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹജമായ മുഖതേജസ്സിനും ആത്മചൈതന്യത്തിനും ഒരിക്കലും ഒരു കുറവും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. സ്വതസ്സിദ്ധമായ ഫലിതമൊഴികളും ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല.'' രോഗാവസ്ഥയ്ക്ക് അൽപ്പം ഭേദം കാണുകയും എഴുന്നേറ്റുനടക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയും ലഭിച്ചു. വീണ്ടും പ്രസരിപ്പും, ശോഭയും, തേജസ്സുമുള്ള ഗുരുമുഖം കണ്ടുകൊണ്ടാണ് നടരാജഗുരു യൂറോപ്പിലേയ്ക്ക് യാത്രതിരിച്ചത്. നടരാജൻ യാത്രയായി ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞ്, അതായത് 1928 സെപ്തംബർ 20-ാം തീയതി ഗുരു മഹാസമാധി പ്രാപിച്ചു. (The Word of the Guru, എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും 'നാരായണഗുരു' എന്ന സമാഹാരത്തിൽ പി.കെ.ബാലകൃഷണൻ വിവർത്തനം ചെയ്തുചേർത്ത ലേഖനഭാഗങ്ങളിലാണ് ഇക്കാര്യം വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്)

Summarised Overview

നാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അവസാനനിമിഷങ്ങളെ സ്മരിക്കുകയാണ് നടരാജ ഗുരു. ഉപരിപഠനാർഥം ലേഖകൻ വിദേശത്തേക്കു പുറപ്പെടാൻ ഗുരുവിനോടു യാത്ര ചോദിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം രോഗശയ്യയിൽ ആയിരുന്നു. പതിവുപോലെ സംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ ഗുരുവിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഗുരു അമാനുഷികനാണെന്ന് കരുതി ആരാധിച്ചിരുന്നവർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് ഇത്തരം ശാരീരികപീഡകളൊന്നും ഏൽക്കില്ലെന്ന വിശ്വാസമായിരുന്നു എന്നാണ് ലേഖനത്തിൽ നടരാജഗുരു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വിവിധകാലയളവിൽ ഗുരുവുമൊത്ത് ചെലവഴിച്ച മുഹൂർത്തങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം. അവസാനനാളുകളിൽ ഗുരു അനുഭവിച്ചിരുന്ന ശാരീരികപീഡകളെപ്പറ്റി നടരാജഗുരു ഈ ലേഖനത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

നടരാജഗുരു (1895-1973) ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യനും ഗുരുപരമ്പരയിലെ രണ്ടാമനുമായിരുന്നു. ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ എല്ലാ പ്രധാന കൃതികളും നടരാജഗുരു ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു തർജമ ചെയ്യുകയും അവയ്ക്കു കുറിപ്പുകൾ എഴുതുകയും ചെയ്തു. ഗുരുവിന്റെ കൂടെ സന്യാസവൃത്തി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ധാരാളം ശിഷ്യന്മാർ ഒത്തുകൂടിയിരുന്നു. ആദ്യകാല ശിഷ്യനായിരുന്ന ശിവലിംഗസ്വാമികളും, ഗുരുവിനെ പരീക്ഷിക്കാനെത്തിയ സത്യവ്രതസ്വാമികളും, ഗുരുവുമായി തർക്കത്തിലേർപ്പെടാൻ വന്ന ബോധനന്ദസ്വാമികളും, ഗുരുവിൽ ആകൃഷ്ടനായി വന്ന ആത്മാനന്ദസ്വാമികളും, ധർമ്മതീർത്ഥരും ഒക്കെ അതിലുൾപ്പെടുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ എടുത്തു പറയേണ്ടവരാണ് കുമാരനാശാനും ഡോ. പല്പുവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനായ ഡോ. നടരാജനും (നടരാജഗുരു). ഗുരു നേരിട്ട് തന്നിലേയ്ക്കടുപ്പിച്ച വ്യക്തികളെപ്പോലും ഒരിക്കലും അവരുടെ ഇച്ഛയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായി സന്ന്യാസമാർഗികളാക്കിയിരുന്നില്ല. "നീ നമ്മോട് കൂടി വരുന്നോ'', "തമ്പിയെ നമുക്ക് വിട്ടുതരരുതോ'' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആവശ്യപ്പെടലുകൾ നടത്തുമ്പോഴും അവർ നാളെ എവിടെ എങ്ങനെ പ്രഗത്ഭരാകും എന്ന കാര്യത്തിൽ ഗുരുവിന് ദീർഘവീക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു. തമ്പിയെ നമുക്ക് വിട്ടുതരരുതോ എന്ന ചോദ്യം ഡോ. പല്പുവിനോടാണ് ചോദിച്ചത്. പിൽക്കാലത്തു നടരാജഗുരുവായി മാറിയത് ഡോ. പല്പുവിന്റെ മകനായ ആ തമ്പിയാണ്. പിന്നീട് നാരായണഗുരുകുലത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായി മാറി അദ്ദേഹം. ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ലേഖനമാണ് ജീവിതസായാഹ്നം.

1927-ാമാണ്ട് അവസാനമായപ്പോഴേക്ക് ഗുരുദേവന്റെ ഇഹലോകപരിപാടികൾ മിക്കവാറും അവസാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതോടുകൂടി അദ്ദേഹം അസ്വസ്ഥനില അവലംബിക്കുകയും ചെയ്തു. വാർദ്ധക്യസഹജമായ രോഗത്താൽ പീഡിതനായി. നാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ആ അവസാന ഘട്ടത്തിൽ നടരാജഗുരു വർക്കലയിൽ എത്തി ശ്രീനാരായണഗുരുവുമൊത്ത് ഏതാനും മാസങ്ങൾ ചിലവഴിച്ചു. ആരോഗ്യം മോശമാവുകയും അദ്ദേഹത്തെ ചികിത്സയ്ക്കായി പല സ്ഥലങ്ങളിലും കൊണ്ടുപോവുകയും വേണ്ടിവന്ന ഈ കാലഘട്ടം ആയിരുന്നു അത്. ഈ യാത്രകളിൽ നടരാജഗുരു ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെ അനുഗമിക്കുകയും ഇരുവരും ആശയങ്ങൾ കൈമാറുകയും ശ്രീനാരായണഗുരു നടരാജഗുരുവിന്റെ പല സംശയങ്ങളും നിവാരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഗുരുദേവൻ ചികിത്സയിലായിരുന്നപ്പോൾ നടരാജഗുരു പാലക്കാട്ടുവച്ചും അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചതായി ഓർക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി, മലബാർ മുതലായ രാജ്യങ്ങളുടെ പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വിവിധ മതങ്ങൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ, സംഘടനകൾ എന്നിവയുടെ പ്രതിനിധികൾ ഗുരുദേവന്റെ രോഗവാർത്തയന്വേഷിക്കുന്നതിന് ഉത്കണ്ഠാപരവശരായി വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ കേരളത്തിലെ അതിപ്രശസ്തരായ ഒട്ടധികം ആയുർവേ

ദവൈദ്യന്മാരും പ്രസിദ്ധ ഡോക്ടർമാരും അദ്ദേഹത്തെ പരിചരിക്കുന്നതിനായി അവസരം കാത്തു സമീപത്തുതന്നെ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നു. ഇടയ്ക്ക് തന്നത്താൻ നടക്കാവുന്ന സുഖസ്ഥിതിയിൽ അദ്ദേഹം വീണ്ടും എത്തുകയും അതികവിഞ്ഞ ക്ഷീണമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഉന്മേഷവും പ്രസരിപ്പും തേജസ്സുമുള്ള കൃപാലുവായ ഒരു പരമഗുരുവായി പ്രശോഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അസ്ഥയിലിരിക്കുമ്പോഴാണ് നടരാജഗുരു യൂറോപ്പിലേക്കു യാത്ര പുറപ്പെട്ടത്. ഉദ്ദേശം ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം (1928 സെപ്തംബർ 20-ാം തീയതി) വർക്കല ശിവഗിരിയിൽ വച്ച് ഗുരുദേവൻ പരമശാന്തമായ നിർവാണപദം പ്രാപിച്ചു.

വിശദപഠനം

3. നാരായണഗുരു - ഒരു പഠനം

പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ

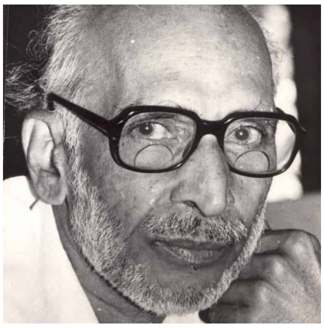

പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ

നാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവിതത്തെ വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ നിരീക്ഷിക്കുകയാണ് പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ. ഗുരുവിന്റെ പ്രവർത്തന കാലയളവിൽ സംഘടിതമായ എതിർപ്പുകൾ ഉയർന്നുവന്നിരുന്നില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം വിലയിരുത്തുന്നു. ജാതിവ്യവസ്ഥിതിയെ സമൂലം എതിർത്ത സാമൂഹികപരിഷ്കർത്താവ് എന്ന നിലയിൽ സവർണവിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും പകയോ ശക്തമായ തടസ്സവാദങ്ങളോ അദ്ദേഹത്തിന് നേരിടേണ്ടിവന്നിരുന്നില്ല എന്നത് യാഥാർഥ്യമാണ്. ഗുരു നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥിതിയോട് വിയോജിപ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയ രീതി വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. നിരന്തരമായ പ്രതിരോധങ്ങളിലൂടെ ആയിരുന്നു വർണവ്യവസ്ഥയുടെ നിയമങ്ങളെ ഗുരു ലംഘിച്ചത്. തന്റെ കൃതികളിലൂടെയും ജീവിതരീതികളിലൂടെയും ജാതീയമായ ദുരാചാരങ്ങളെ അദ്ദേഹം അകറ്റി നിർത്തുകയായിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതംതന്നെ ഒരു സന്ദേശമായി മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കാൻ നിരന്തരം ശ്രമിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു ഗുരുവിന്റേത്. ഗുരു പിന്തുടർന്ന വിപ്ലവപ്രവർത്തനത്തിന്റെ മാർഗം അഹിംസയിലൂടെയുള്ള ഭാരതീയ ചിന്താപദ്ധതികൾക്ക് അനുസൃതമായിട്ടായിരുന്നു.

> ▶ നിരന്തരമായ പ്രതിരോധങ്ങളിലൂടെ വർണവ്യവസ്ഥയുടെ നിയമങ്ങളെ ഗുരു ലംഘിച്ചു

അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠയുടെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ സവർണവിഭാഗത്തിന്റെ എതിർപ്പുകളെ അദ്ദേഹം നേരിട്ടിരുന്നു എന്ന് മനസിലാക്കാൻ കഴിയും. ഈഴവസമുദായത്തിന് ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠ നടത്താൻ അനുവാദമില്ലാതിരുന്ന കാലത്താണ് ഗുരു അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രം സ്ഥാപിക്കുന്നത്. ഈ പ്രവർത്തിയിലൂടെ ബ്രാഹ്മണ സമൂഹത്തിന്റെ എതിർപ്പുകളെ വിളിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രയാസങ്ങൾ അനുഭവപ്പെട്ടില്ല എന്ന് ചരിത്രവസ്തുത പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ നമുക്ക് ബോധ്യമാകും. തികച്ചും ജാതിരഹിതവും മതേതരവുമായ സൂക്തങ്ങൾ എഴുതിവച്ച ക്ഷേത്രത്തിലെ ലിഖിതങ്ങൾ സവർണപ്രമുഖരെ അങ്കലാപ്പിലാക്കിയിരുന്നു. പക്ഷേ എതിർപ്പുകളെ ഗുരു കൈകാര്യം ചെയ്തത് അവധാനതയോടു കൂടിയായിരുന്നു. മതം പരിഷ്കരിക്കാൻ ഇറങ്ങുന്നതിനേക്കാൾ ലളിതമായ പ്രവർത്തനം പുതിയ മതം സ്ഥാപിക്കുന്നതാണെന്ന് ലേഖകൻ കണ്ടെത്തുന്നു. നിലവിലുള്ളത് പരിഷ്കരിക്കുക എന്നത് ദുഷ്കരമായ പ്രവർത്തനരീതി തന്നെയാണ്. ആവേശകരമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പം പുതിയതൊന്നു നിർമിക്കുകയാണ്. പ്രവാചകർ തങ്ങൾക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ട സത്യങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇക്കൂട്ടരുടെ പ്രബോധനപരമായ സമരാവേശം പൊതുവേ സാവധാനത്തിലായിരിക്കും. ഗുരുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളെയും ആശയങ്ങളെയും അടി

> ▶ ജാതിരഹിതവും മതേതരവുമായ ക്ഷേത്രലിഖിതങ്ങൾ സവർണപ്രമുഖരെ അങ്കലാപ്പിലാക്കി

സ്ഥാനമാക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്ര വസ്തുതകൾക്കകത്തേക്ക് കടന്നുചെല്ലുന്ന ലേഖകൻ ഗുരുപഠനത്തിൽ നിലവിലിരുന്ന വ്യവസ്ഥാപിതമായ പഠനരീതി പാടെ നിരാകരിക്കുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും.

നാരായണഗുരുവിന്റെ മനസിന്റെ ഘടനാവിശേഷം, വളർച്ചയുടെ ഗതി തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളാണ് ലേഖനത്തിൽ പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ അന്വേഷിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ചില തുറകളിൽ മാത്രം പ്രസിദ്ധരാകുന്നവരാണ് പല പ്രമുഖരും. എന്നാൽ ചില മഹാത്മാക്കൾ കേവലമായ മഹത്വപദവിയിലേക്ക് നാടകീയമെന്നപോലെ ഉയർന്നുവരാറുണ്ട്. നാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവചരിത്രമെഴുതാൻ തുനിയുന്നവരും ചില ദുർഘടങ്ങളിൽ പെടാം. 1856-ൽ ജനിച്ച് 1928-വരെ ജീവിച്ച ഗുരുവിന്റെ ജീവിതമെഴുതുമ്പോൾ പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടാത്ത പലതും കടന്നുവരാം. ഗുരു വിപ്ലവകരമായ പലതും ചെയ്തു. അവയ്ക്കെതിരെ പറയത്തക്ക എതിർപ്പുകളുണ്ടായില്ല. ഇതാണ് പൊരുത്തക്കേട്. എന്തിനെയെങ്കിലും എതിർത്ത് മാറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇങ്ങോട്ടും എതിർക്കപെട്ടിട്ടുണ്ടാകാം എന്ന തത്വം ഗുരുവിനുനേരെ നടന്നിട്ടില്ല. കരണവും പ്രതികരണവും തുല്യവും പ്രതിരോധവുമായിരിക്കും എന്ന പൊതുതത്വത്തിന് ഒരപവാദമാണ് നാരായണഗുരു. ഇതെങ്ങനെ സാധിച്ചു? അതിന്റെ ഉത്തരം അന്വേഷിക്കുന്നു ലേഖകൻ. 1888-ലെ അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠയോടെയാണ് സ്വാമിയുടെ പൊതുജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നത്. പിന്നീടുള്ള 41 കൊല്ലക്കാലം പ്രവർത്തനബഹുലമായിരുന്നു.

> ▶ കരണവും പ്രതികരണവും തുല്യവും പ്രതിരോധവുമായിരിക്കും എന്നതത്വത്തിന് ഒരപവാദമാണ് ഗുരു

ജാതിഭേദം മതദ്വേഷ-
മേതുമില്ലാതെ സർവ്വരും
സോദരത്വേന വാഴുന്ന
മാതൃകാസ്ഥാനമാണിത്

എന്ന സന്ദേശം നാൽപതു കൊല്ലം യാത്ര ചെയ്ത് എത്തുന്നത് "ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്" എന്നിടത്താണ്. യഥാർഥത്തിൽ ഗുരു തുടങ്ങിയതും തുടർന്നതും അവസാനിപ്പിച്ചതും ഒരേ ഇടത്തിൽ തന്നെയാണ്. അപ്പോൾ സ്വാമിക്ക് വളർച്ചയൊന്നുമുണ്ടായില്ലേ? മാറ്റമൊന്നും ഇല്ലേ? ഇതിന്റെ ഉത്തരം ബാലകൃഷ്ണന്റെ വാക്കുകളിൽത്തന്നെ കാണുക: "തന്റെ വളർച്ചയത്രയും സ്വന്തം തലച്ചോറിൽത്തന്നെ സമ്പൂർണമായി സ്വരൂപിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം നയപരമായി ഒന്നു തരംമാറിക്കൊടുത്തു. തനിക്ക് വളർത്തേണ്ടവരുടെ താണനിലവാരത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടങ്ങു താണുകൊടുത്തു. എന്നിട്ട് അവരോടൊപ്പം താനും വളരുന്നതായി ഭാവിച്ചു. അവസാനം താൻ ആരംഭിച്ചിടത്ത് അവരോടൊന്നിച്ച് ഭദ്രമായി എത്തിച്ചേരാനാവാത്തതിൽ അന്തരാ ദുഃഖിതനായി.'' കൃത്യമായ ഒരു നിരീക്ഷണമാണ് ബാലകൃഷ്ണൻ നടത്തിയത്. ഗുരുവിനെ പൂർണതയിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള നിഗമനം തന്നെയാണിത്. ഇതൊരാശ്ചര്യമായിട്ടാണ് ലേഖകൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

> ▶ ഗുരുവിനെ പൂർണതയിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള നിഗമനം

മതപരിഷ്കരണം നടത്തി ഒടുവിൽ സ്വന്തമായ ഒരു മതം സ്ഥാപിച്ചില്ല നാരായണഗുരു. പല പ്രവാചകന്മാർക്കും പറ്റിയ അബദ്ധം ഗുരു ചെയ്തില്ല. ഒരു ദാർശനികനും ഒരു മതപ്രബോധകനും അപൂർവമാ

യേ ഒരാളിൽത്തന്നെ കണ്ടുവരാറുള്ളു. ഗുരുവിൽ ഇതുരണ്ടും സമന്വയിച്ചിരുന്നു. ക്രിസ്തുവെന്ന മതപ്രബോധകന്റെയും ബ്രൂണോയെന്ന ദാർശനികന്റെയും ചേരുവയാണ് ഗുരുവിനെപ്പോലെയുള്ളവർ. ഒന്നിനാലും എതിർക്കപ്പെടാതെ എല്ലാറ്റിനെയും എതിർത്തുമാറ്റുവാൻ ഗുരുവിനു കഴിഞ്ഞു എന്നതാണ് ഗുരുവിനെ വിപ്ലവകാരിയാക്കുന്നത്. ഇതെങ്ങനെ ഗുരുവിനു സാധിച്ചു. അതിന്റെ ഉത്തരം ജനനം മുതൽ അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠവരെയുള്ള (1856-1888) മുപ്പത്തിരണ്ടുകൊല്ലത്തെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അക്കാലംകൊണ്ട് പഠിച്ച സംസ്കൃതവും വേദാന്തവും വിമർശനവിധേയമാക്കിയാണ് ഗുരു സ്വാംശീകരിച്ചത്. ശങ്കരാദ്വൈതത്തിന്റെ തനിയാവർത്തനം അദ്ദേഹം നടത്തിയില്ല. തത്വജ്ഞാനത്തെ സ്വന്തം ബുദ്ധിഘടനയുമായി കൂട്ടിച്ചേർത്തും തമിഴ് പാരമ്പര്യം ഉൾക്കൊണ്ടും പൂർണതയിലെത്താൻ നാരായണഗുരുവിന് മുപ്പത്തിരണ്ട് കൊല്ലംകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞു. അജ്ഞാതമായ ആ അവധൂതകാലത്താണ് ജീവിതത്തിന്റെയും ജ്ഞാനദീപ്തിയുടെയും താക്കോൽ കിടക്കുന്നത്. തെക്കേ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ ഇടങ്ങളിലും ഗുരു എത്തിയിരുന്നു. എല്ലാത്തരം ജീവിതങ്ങളും കണ്ടുപഠിച്ചു. എല്ലാവരോടും ചേർന്ന് കഴിഞ്ഞു. എല്ലാവരുമൊത്ത് ഭക്ഷിച്ചു, അന്തിയുറങ്ങി. എല്ലാത്തരം ജനങ്ങളുടെയും നിത്യജീവിതത്തെ അപഗ്രഥിക്കുവാൻ ആ അവധൂതകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു.

▶ ഒന്നിനാലും എതിർക്കപ്പെടാതെ എല്ലാറ്റിനെയും എതിർത്തുമാറ്റുവാൻ ഗുരുവിനു കഴിഞ്ഞു

ഗുരു കേവലമായ ഏതെങ്കിലും തത്വം പ്രചരിപ്പിച്ചില്ല, ആവിഷ്കരിച്ചുമില്ല. കേവലവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ തത്വത്തിനനുസരിച്ച് ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തുക ഗുരുവിന്റെ ലക്ഷ്യമല്ലായിരുന്നു. ജീവിതോന്നമനമായിരുന്നു ലക്ഷ്യം. ഭൗതികമായ ഉന്നമനവും ആത്മീയോന്നമനത്തോടൊപ്പംതന്നെ പ്രധാനമായിരുന്നു ഗുരുവിന്. ആത്മാവ് കളവുപോയ ജനമായിട്ടാണ് തനിക്കുചുറ്റും കൂടിയ ജനങ്ങളെ അദ്ദേഹം കണ്ടത്. അവർക്കെങ്ങനെ ആത്മാവ് നഷ്ടപ്പെട്ടു?. അപകർഷതാബോധംകൊണ്ട്. കീഴാളജനതയുടെ അപകർഷതാബോധം പരിഹരിക്കുന്നതിനാണ് ഗുരു എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയും ശ്രമിച്ചത്. ജനതയുടെ ബുദ്ധിപരമായ പരാധീനതയെയാണ് നാരായണഗുരു പരിഷ്കരിച്ചെടുത്തത്. പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള സംഘട്ടനത്തിലൂടെയുള്ള വിജയം ഗുരുവിന്റെ ധാരണയിലേ ഇല്ലായിരുന്നു. ഗുരു ക്ഷേത്രം പ്രതിഷ്ഠിച്ചത് ആളുകളെ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടാനായിരുന്നു. എന്ത് പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു എന്നത് ഗുരുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അപ്രസക്തമായിരുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യന് ക്ഷേത്രം വേണമോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ വേണം എന്നുതന്നെ ഗുരു പറയും. ആധ്യാത്മിക ചിന്താപദ്ധതിക്ക് ക്ഷേത്രവും മതവും വേണമെന്ന ശാഠ്യം ഗുരുവിനില്ലായിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തെയും മതത്തെയും ഗുരു ഉപയോഗിച്ചത് തന്റെ പ്രവർത്തന സൗധം പടുത്തുയർത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുക എന്നതായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ പരമലക്ഷ്യം. വിദ്യാലയങ്ങൾക്കുള്ള അലങ്കാരം മാത്രമായിരുന്നു ഗുരുവിന് ക്ഷേത്രങ്ങൾ. ഈശ്വരവിശ്വാസത്തെയും ഗുരു അത്രയക്ക് ഗൗരവമായി കണ്ടിരുന്നുവോ എന്നും പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ സംശയിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു കല്ലെടുത്ത് മറ്റൊരു കല്ലിൽ വച്ചിട്ട് ഇതൊരു ശിവലിംഗമാണെന്ന് പറയുന്ന ഒരാൾക്ക് മതത്തെ നിഷേധിക്കലും മതത്തെ അനുകൂലിക്കലും ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു ലക്ഷ്യമല്ലായിരുന്നു.

▶ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുക എന്നതായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ പരമലക്ഷ്യം

ഒരേയൊരു ലക്ഷ്യം മാത്രമേ ഗുരുവിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. എല്ലാ മനുഷ്യരും ഒരുപോലെ മനുഷ്യരായി ജീവിക്കാനുള്ള അവസരം ഒരുക്കുക എന്നതായിരുന്നു അത്. ഒരു ശില്പി തന്റെ ശില്പം പടുത്തുയർത്തുന്നതുപോലെയാണ് സ്വാമി തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നയിച്ചത്. ക്ഷേത്രങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചതും ആചാരപരിഷ്കരണം വരുത്തിയതും ജാതിക്കെതിരേ പ്രവർത്തിച്ചതും, ഫലിതങ്ങൾ പറഞ്ഞതും, രോഗനിവാരണം നടത്തിയതുമെല്ലാം ഒരേയൊരു ശില്പം പണിയാനുള്ള വിവിധ പ്രക്രിയകളായിരുന്നു. പഠനവും പരീക്ഷണവും നേരത്തെ കഴിഞ്ഞ് ലക്ഷ്യവും മാർഗവും നേരത്തെ തിട്ടപ്പെടുത്തി ഏകാഗ്രതയോടെ എല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്നതുകൊണ്ടാണ് ആരാലും എതിർക്കപ്പെടാതെ എല്ലാത്തിനെയും എതിർത്തും, പ്രവാചകന്റെ പ്രവർത്തനാവേശത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കാനും ദാർശനികസൂക്ഷ്മത ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുപോകാനും ഗുരുവിനു കഴിഞ്ഞത്. അതുതന്നെയാണ് ഗുരുവിന്റെ നിത്യതക്ക് നിദാനം.

- ▶ എല്ലാ മനുഷ്യരും ഒരുപോലെ മനുഷ്യരായി ജീവിക്കാനുള്ള അവസരം ഒരുക്കുക

Summarised Overview

നാരായണഗുരുവിന്റെ എല്ലാ മേഖലയിലുമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണങ്ങളോടുകൂടി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ. ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതാൻ തുനിയുന്ന ഒരാൾ മുന്നിൽ കാണുന്ന പ്രതിസന്ധികളെ അനാവരണം ചെയ്യുകയാണ് ലേഖകൻ. സാമൂഹ്യപരിഷ്കരണശ്രമത്തിനിടയിൽ എതിരാളികളിൽനിന്നും ശക്തമായ എതിർപ്പുകളോ തടസ്സങ്ങളോ ഗുരു നേരിട്ടിരുന്നില്ല. വർണവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അതീതമായി ചുവടുവെച്ച ഗുരുവിന്റെ പ്രവർത്തനരീതി വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ സവർണവിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും നിരന്തരമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നുവെങ്കിലും അതിനെയെല്ലാം അവധാനതയോടെ തരണം ചെയ്ത വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു നാരായണഗുരുവിന്റേത്. എതിർപ്പിന്റെ കാർക്കശ്യം പ്രത്യക്ഷമായി നേരിട്ടിരുന്നില്ലെങ്കിലും ആശയപരമായ വെല്ലുവിളികൾ നിറഞ്ഞ ജീവിതമായിരുന്നു ഗുരുവിന്റേത്. അരുവിപ്പുറം പുഴയിൽനിന്നും ശിവലിംഗാകൃതിയിലുള്ള കല്ല് എടുത്ത് പുഴക്കരയിലെ പാറയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ച ഗുരു ക്ഷേത്രസന്നിധിയിൽ സമന്വയത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യങ്ങളും എഴുതിവെച്ചു. താൻ സമ്പാദിച്ച അറിവുകളെ തുടങ്ങിയിടത്തുതന്നെ നിന്നുകൊണ്ട് സാധാരണക്കാരിലേക്ക് എത്തിക്കുക എന്ന ദൗത്യമാണ് നാരായണഗുരു നിർവഹിച്ചത്. അനുയായികളുടെ അതേ നിലവാരത്തിൽ ഗുരു താഴുകയും സ്വാഭാവികമായി അവരോടൊപ്പം വളരുന്നതായി ഭാവിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതാണ് ആ ജീവിതത്തിന്റെ സവിശേഷതയായി എടുത്തുപറയാവുന്നത്.

സ്വന്തം സമുദായങ്ങളെ പരിഷ്കരിക്കാൻ ഇറങ്ങിയ പ്രവാചകരെല്ലാം പ്രത്യേക മതം സ്ഥാപിച്ച് അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്ന പ്രവർത്തനരീതിയാണ് ചരിത്രത്തിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നത്. നിലവിലുള്ളത് പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനേക്കാളും പുതിയതൊന്നിനെ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ് എളുപ്പവഴി. അതുതന്നെയാണ് ഗുരുവിന്റെ കാര്യത്തിലും സംഭവിച്ചത്. നാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലേക്ക് അക്കാദമിക്കുകളായ പണ്ഡിതന്മാർ കടന്നുചെല്ലുന്ന രീതിയിലല്ല പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണന്റെ ശ്രമം. പ്രവാചകനായ പ്രബോധകന്റെ ജീവിതം ത്യാഗത്തിനും രക്തസാക്ഷിത്വത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ജീവിതമായി രൂപപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ബുദ്ധിപരമായ സ്വയംബോധത്തിന്റെ പരമമായ പഠനത്തിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന വിട്ടുവീഴ്ചാമനോഭാവവും പ്രായോഗികതയും ഗുരുവിൽ ഒരു പുതിയ സാമൂഹികവിപ്ലവചിന്തയ്ക്ക് ഇടമൊരുക്കി.

ബാല്യകാലത്തുതന്നെ സംസ്കൃതത്തിൽ അറിവ് നേടിയ ഗുരു ദാർശനികമായ നിലവാരത്തിൽ വിപുലമായ വിജ്ഞാനം നേടിയെടുത്തു എന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സവിശേഷത തന്നെയാണ്. ശങ്കരന്റെ അദ്വൈതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ സ്വതന്ത്രമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലൂടെയും തനതായ ശൈലിയിലൂടെയും സ്വാംശീകരിച്ച ഗുരു തത്വജ്ഞാനത്തിന്റെ നിലവാരത്തിൽ തന്നെ അതിൻെറ ഉള്ളടക്കം സമൂഹത്തിലേക്ക് പകർന്നുനൽകി. എല്ലാ അർഥത്തിലും ലാളിത്യമായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ കൈമുതൽ. വിദ്വേഷത്തിന് ആ ജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനമില്ലായിരുന്നു. സഹ്യന്റെ താഴ്‌വാരം മുതൽ അറബിക്കടലിന്റെ തീരം വരെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന കുടിലുകളിൽ തത്വചിന്തകനായ ആ യുവാവിന്റെ സ്നേഹസന്ദേശങ്ങൾ വളരെവേഗം പടർന്നുപന്തലിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തയുടെ ഏറിയ പങ്കും നെയ്യാറിന്റെ തീരത്തുവെച്ചുതന്നെയായിരുന്നു രൂപപ്പെട്ടിരുന്നത്. കേവലമായ തത്വങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തിയെടുക്കാനുള്ള ആഹ്വാനവും പ്രചാരണവും നടത്തുകയല്ല അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. ജനങ്ങളുടെ ജീവിതനിലവാരത്തെ ഉയർത്തുന്ന തത്വങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഗുരു വിശ്വസിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ആത്മീയമായ പരാധീനതകൾ ഒഴിവാക്കാനും ജനങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിക്കാനുമാണ് അദ്ദേഹം ക്ഷേത്രങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്. നാരായണഗുരുവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ പടുത്തുയർത്തിയ സൗധം ക്ഷേത്രത്തിന്റേതും മതത്തിന്റേതുമല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ തന്റെ ദൗത്യത്തിന്റെ പൂർണതയ്ക്കായി അദ്ദേഹം ക്ഷേത്രങ്ങളെയും മതങ്ങളെയും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നത് വസ്തുതയാണ്. ക്ഷേത്രങ്ങളെ അറിവിന്റെ പാഠശാലകളാക്കി പരിണമിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ അനുബന്ധമാണ് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച വിദ്യാലയങ്ങൾ. വിദ്യാഭ്യാസമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔഷധം. ഗുരുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരു ഘട്ടം പൂർത്തിയായി കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഇനി വിദ്യാലയങ്ങളാണ് ക്ഷേത്രങ്ങൾ എന്ന പ്രചാരണം അനുയായികളിലേക്കെത്തിക്കുകയായിരുന്നു. അപകർഷതാബോധവും അതിൻെറ പല ഭേദങ്ങളും ഉറഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിലേക്കാണ് ഗുരു തന്റെ ചിന്താപദ്ധതികൾ തുറന്നുവിട്ടത്. ഗുരു നാസ്തികനോ ആസ്തികനോ ആണെന്നുള്ള ചർച്ചയ്ക്ക് പ്രസക്തിയില്ലെന്ന് ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഒരേ ഒരു ലക്ഷ്യമായിരുന്നു ഗുരുവിനുണ്ടായിരുന്നത്. എല്ലാവരും ഒരുപോലെ മനുഷ്യരായി ജീവിക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതികൾ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കുക എന്ന ദൗത്യമായിരുന്നു അത്. അതിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു 'ജാതിഭേദം, മതദ്വേഷം ഏതുമില്ലാതെ സർവ്വരും സോദരത്വേന വാഴുന്ന മാതൃകാസ്ഥാനമാണിത്', ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്' എന്നീ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ.

വിശദപഠനം

4. ഗുരുവാങ്മയം

വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി

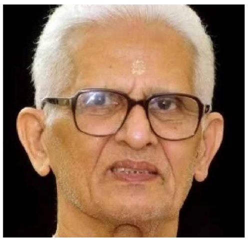

വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി

തന്റെ ആശയങ്ങൾ സമൂഹത്തിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലാനായി ശ്രീനാരായണഗുരു സ്വീകരിച്ച വഴിയാണ് കവിതയെഴുത്ത്. ഇരുളടഞ്ഞകാലത്തിന്റെ അന്ത്യപാദം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനശതകങ്ങളിലാണ് ഗുരു കാവ്യരചനയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നത്. കാല്പനികതയുടെ രഥോത്സവവുമായി കുമാരനാശാൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന കാലത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പാണ് ഗുരു തന്റെ കാവ്യസപര്യ ആരംഭിക്കുന്നത്. ആ കാലഘട്ടംവരെ നിലനിന്നിരുന്ന സംസ്കൃത കാവ്യപാരമ്പര്യത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതിന് നാന്ദി കുറിച്ചുകൊണ്ടാണ് നാരായണഗുരു രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നത്. പൂന്താനത്തിന്റെ കാവ്യരചനാരീതി മാറ്റിനിർത്തിയാൽ അതേ ശൈലിയിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലാൻ മറ്റൊരാളും അക്കാലത്ത് ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. ഭാഷയിലെ ലാളിത്യവല്ക്കരണം അസുഖകരമായിരുന്ന ഒരു വരേണ്യകാലഘട്ടം കൂടിയായിരുന്നു അത്. സംസ്കൃത വ്യുല്പത്തി കവിതയിൽ ഉടനീളം ആധിപത്യം പുലർത്തിയിരുന്ന അക്കാലത്ത് വ്യത്യസ്തമായ ഭാഷയിലൂടെ കാവ്യപ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിച്ച കവിവര്യനായിരുന്നു നാരായണഗുരു. തീർത്തും ലളിതമായ പദപ്രയോഗങ്ങളിലൂടെ ആസ്വാദകരെ ആനന്ദിപ്പിച്ച ഗുരുവിന്റെ കാവ്യലോകത്തിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുകയാണ് കവി കൂടിയായ വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി. ഗുരുശിഷ്യനായ കുമാരനാശാൻ മഹത്തായ കാവ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിലും ശ്രേഷ്ഠനായ കവിയാണ് ശ്രീനാരായണഗുരു എന്ന് ലേഖകൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. തന്റെ അനുയായികളെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ വസന്തങ്ങളിലേക്കും ആധ്യാത്മികതയുടെ ചവിട്ടുപടികളിലേക്കും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനായി കവിതയുടെ വഴി ഉപയോഗിച്ച ആചാര്യനായിരുന്നു ശ്രീനാരായണഗുരു.

- നവോത്ഥാന വസന്തങ്ങളിലേക്കും ആധ്യാത്മികതയിലേക്കും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനായി കവിതയുടെ വഴി ഉപയോഗിച്ചു

സംസ്കൃതപദങ്ങളെ ബോധപൂർവം ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് നാടൻശീലുകളും നാട്ടുമൊഴികൾ ഓർമിപ്പിക്കുന്ന ചിന്തയുണർത്തുന്നതും കാവ്യഭംഗി തീർക്കുന്നതുമായ കവിതകളാണ് നാരായണഗുരു രചിച്ചത്. ഇത് മലയാളകാവ്യചരിത്രത്തിന് ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായി മാറുകയായിരുന്നു. വിദ്യ നേടുന്നതിന് തന്നോടൊപ്പം കൂടിയവർക്കെല്ലാം ഉദ്ബോധനം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശിഷ്യന്മാർക്കും അനുയായികൾക്കും ഒരു അനുഗ്രഹമായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ കൃതികളിൽ പലതും. പാണ്ഡിത്യ പ്രകടനത്തിന്റെ തലത്തിൽ നിന്നുംമാറി അറിവിന്റെ കൊടുമുടിയിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്യാനുതകുന്ന ലളിതമായ കൃതികൾ ഗുരുവിനെ കൂടുതൽ ജനകീയനാക്കി മാറ്റുകയായിരുന്നു. കവി എന്ന നിലയിൽ മലയാളത്തിന് മികച്ച കൃതികൾ സംഭാവന ചെയ്ത ഗുരു ചടുലമായ താളങ്ങളുടെയും ഹ്രസ്വവൃത്തങ്ങളുടെയും അകമ്പടിയോടെ മുന്നേ

▶ അറിവിന്റെ കൊടുമുടിയിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്യാനുതകുന്ന കൃതികൾ

റുകയായിരുന്നു. സമൃദ്ധമായ നാടൻപാട്ടുകളിൽനിന്നും പാരമ്പര്യം ഉൾക്കൊണ്ട ഗുരു അത്തരം ശൈലികൾ എല്ലാം സമർഥമായി പരിഷ്കരിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ള ഈണങ്ങളായിരുന്നു കണ്ടെത്തിയത്. കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ടും കാളിനാടകവും ആത്മോപദേശശതകവും ദൈവദശകവും ജനകീയമാക്കിയതിലൂടെ ഗുരു മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ ഇന്നും പ്രകാശിക്കുകയാണ്.

നവസമൂഹം പടുത്തുയർത്തുന്നതിൽ ക്രിയാത്മകമായ പങ്കുവഹിച്ച നാരായണഗുരു നമ്മുടെ കവി പരമ്പരയിൽ പ്രമുഖനാണ്. നിയമവ്യവസ്ഥാപകൻ, തന്ത്രോപാസകൻ, പരിവ്രാജകനായ പ്രവാചകൻ എന്നീ നിലകളിലെല്ലാം ചിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയ വ്യക്തിത്വമാണ് ഗുരുവിന്റേത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യലോകത്തിലേക്ക് ഗൗരവമായ നിലയിൽ നാളിതുവരെ പഠനങ്ങൾ നടന്നിട്ടില്ല എന്ന് ലേഖകനായ വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. മലയാളകവിതയിലെ പഥികൃത്താണ് ഗുരു എന്ന കാര്യം വേണ്ടത്ര അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. രാമചരിതകാരൻതൊട്ട് അനേകം ഭക്തകവികൾ നമുക്കുണ്ട്. അവരാരും പരിവ്രാജകരായിരുന്നില്ല. പരിവ്രാജകന്മാർ ധാരാളം നമുക്കുണ്ട്. അവരാരും കവികളായിരുന്നില്ല. ഇവ രണ്ടും കൂടിച്ചേർന്ന ഒരാളായിരുന്നു ഗുരു. മുമുക്ഷുവിന്റെ തപശ്ചര്യയും കവിയുടെ സാധനയും ഒപ്പം കൊണ്ടുനടന്നവർ വിരളമാണ്. മൂന്നുകേരളീയർ ഈ പ്രത്യേകതയുള്ളവരായിരുന്നു. ഒന്ന്, ആദിശങ്കരൻ; രണ്ട്, നാരായണഗുരു; മൂന്ന്, ഹിമവദ് വിഭൂതി തപോവനസ്വാമികൾ. ഈ മൂന്നു പേരിൽ ശ്രീനാരായണഗുരു മാത്രമാണ് കേരളഭാഷാ കവിതയെ ഉപാസിച്ചത് എന്ന് വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി ലേഖനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

▶ മുമുക്ഷുവിന്റെ തപശ്ചര്യയും കവിയുടെ സാധനയും ഒപ്പം കൊണ്ടു നടന്ന ഗുരു

മൗലികതയുള്ള ദാർശനികകവിയായ ഗുരു കാവ്യരചനയ്ക്ക് മുതിരുമ്പോൾ മുൻ മാതൃകകളൊന്നും മുമ്പിലില്ല എന്നൊരു വസ്തുതയുണ്ട്. സാമ്പ്രദായികമായ രീതിയിൽ കവിതയെഴുതുന്നവർക്കില്ലാത്ത പല പരിമിതികളും അതിനാൽ ഗുരുവിന് മറികടക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. ആവിഷ്ക്കാരവേളയിൽ ലൗകികജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്ക് പഥ്യവും യതിവര്യന് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുമായ നിരവധി സന്ദർഭങ്ങൾ വന്നുചേരുകയാണിവിടെ. നശ്വരമായ ലോകസത്യം വിസ്മരിക്കാതെതന്നെ ക്ഷണഭംഗുരമായ ഭംഗിയെ കവിക്ക് അനശ്വരതയിലേക്ക് ആനയിക്കണം. അനുഭവവേദ്യമാക്കുന്ന താളങ്ങളും ബിംബങ്ങളും കല്പനകളും ആവിഷ്കരിക്കുകയും സർഗാത്മകതയുടെ പാരമ്യതയിലേക്ക് അവയെ കൊണ്ടുചെന്നെത്തിക്കുകയും വേണം. കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ടുകളും കാളീനാടകവും രചിക്കുന്ന വേളയിൽ തന്റെ അന്തരാത്മാവിലെ അനുഭവപ്രത്യക്ഷത്തെ കരുത്തുറ്റതാക്കാൻ നാരായണഗുരു നേരിട്ട നോവുകളെക്കുറിച്ച് ഊഹിക്കാൻപോലും വിഷമമായിരിക്കും. ആദ്യകാല കൃതികളായ ശിവശതകത്തിലും മനനാതീതത്തിലും മാംസത്തിന്റെ ചോദനകളിൽനിന്നുള്ള രക്ഷതേടലാണ് ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. ശരീരത്തിന്റെ ജീർണതയെ പ്രകടമായ രീതിയിൽ വരച്ചുകാട്ടുന്നത് ശിവശതകത്തിലാണ്. മറ്റൊരു സന്ദർഭത്തിൽ ശിവനെതിരെ വിമർശനമഴിച്ചുവിടുന്ന ഗുരുവിനെയും നാം കാണുന്നു. ഒരു പ്രദേശത്ത് ദീർഘകാലം മഴ പെയ്യാതെ വരണ്ടുണങ്ങിയതിന് ശിവനെ അധിക്ഷേപിച്ച് 'അർധനാരീശ്വരസ്തവം' എഴുതിയ ഗുരുവിനെയും നാം കാണുന്നു.

▶ അന്തരാത്മാവിലെ അനുഭവപ്രത്യക്ഷത്തെ കരുത്തുറ്റതാക്കാൻ ഗുരു നേരിട്ട നോവുകൾ

തപോനിഷ്ഠനായ ഒരാൾ ആദ്യമായാണ് മലയാള ഭാഷാചരിത്രത്തിൽ കവിത കുറിക്കാൻ മുതിർന്നത്. തപോനിഷ്ഠൻ കവിതകുറിക്കുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പലതും ഉണ്ട്. 1)ശൃംഗാരം പാടില്ല. 2)തപോനിഷ്ഠയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കണം. 3)സ്നേഹത്തെ പുല്കണം 4)ലോകം നശ്വരമെങ്കിലും ലോകത്തിന്റെ ഭംഗിയെ അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ചവിട്ടുപടിയാക്കണം. 5)കുറിച്ചുവച്ച കവിതകൾ അനുഭവവേദ്യമാകണം.

"ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്''

"അവനവനാത്മസുഖത്തിനാചാരിക്കു-
ന്നവയപരന്നു സുഖത്തിനായി വരേണം.''

"പലമതസാരവുമേകം''

"ഒരു പീഡയെറുമ്പിനും വരുത്തരുത്''

ഇവയിലെ ആശയങ്ങൾ അനുഭവവേദ്യമാണ്. അസാധാരണമായ ആന്തരഗൗരവമുള്ള, അസാധാരണമായ പദാർജ്ജവം ഗുരുവിന്റെ കവിതയിലുണ്ട്. ആകീട പതംഗപിപീലികമായ ബ്രഹ്മസത്യത്തെ ഒരു നിമിഷാർദ്ധംകൊണ്ട് സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുന്നവരാണ് വേദകവികൾ. അവർക്ക് പൂവും പുഴയും, പെണ്ണും വിണ്ണും, ആത്മാവും ആട്ടുകല്ലും ഒരേ രീതിയിൽ ഉള്ള വാങ്മായോപാധികളാണ്.

> ▶ അസാധാരണമായ പദാർജ്ജവം

ഗുരുവിന്റെ വേദാന്തസൂത്രവും, ഹോമമന്ത്രവും, ദർശനമാലയും, ജാതിനിർണ്ണയവും, നിർവൃതിപഞ്ചകവും പോലുള്ള രചനകൾ വേദഭാഷയുടെ പൂർണപ്രകാശനം തന്നെയാണ്. വേദസത്തയ്ക്കൊപ്പം ശൈവസിദ്ധാന്തവും കൂടിച്ചേർന്നതായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ വാങ്മയം. ഗുരു കവിതയ്ക്ക് വേദകവികളുടെ കവിതയിൽനിന്നും ഒരു വ്യത്യാസവും ഇല്ല എന്ന് വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി സമർഥിക്കുന്നു. വിസ്മയാവഹമായ ശില്പഭദ്രത ഗുരുകൃതികൾക്കുണ്ട്. ആധുനിക ഇസങ്ങൾ ഉണ്ടാകും മുമ്പുതന്നെ കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ട് അവയെയെല്ലാം തോൽപ്പിക്കുന്ന ശില്പദക്ഷതയോടെ രചിക്കപ്പെട്ടു. ആടുന്ന പാമ്പും ആട്ടുന്ന പാമ്പാട്ടിയും പ്രപഞ്ചത്തെയും ഈശ്വരനെയും പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു. തുടർന്ന് ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും മനസിനെയും ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. പിന്നീട് മനസിന്റെ ചാഞ്ചാട്ടങ്ങളായും ഒടുവിൽ മനസിനപ്പുറത്തുള്ള അന്തര്യാമി, പാമ്പാട്ടിയായും മാറുന്ന കാഴ്ചയാണ് കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ടിൽ കാണുന്നത്. കുമാരനാശാനുപോലും ഇത്ര ശില്പഭദ്രമായി കവിതകൾ എഴുതുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആശാൻ ഒന്നാംകിട കാവ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുവെങ്കിലും ഗുരുവാണ് ഒന്നാംകിട കവി. ഗുരുപാദരുടെ ആത്മോപദേശശതകം മറ്റാരും കൈവയ്ക്കാത്ത വൃത്തത്തിലാണുള്ളത്. അനുകമ്പാദശകം, ജനനീ നവരത്നമഞ്ജരി, ജീവകാരുണ്യപഞ്ചകം, കോലതീരേശസ്തവം, മണ്ണന്തലദേവീസ്തവം, ഗുഹാഷ്ടകം, കാളീനാടകം എന്നീ കൃതികൾ വൈവിധ്യമാർന്ന താളപ്രപഞ്ചത്തെയാണ് ഉദാഹരിക്കുന്നത്. ഈയൊരു താളപ്രപഞ്ചത്തെ കുമാരനാശാൻ പിന്നീട് പിന്തുടരുന്നുണ്ട്.

> ▶ വേദസത്തയ്ക്കൊപ്പം ശൈവസിദ്ധാന്തവും

ഗുരുവിന്റെ പാദരചനയുടെ ആധുനികത മാത്രമല്ല ശ്രദ്ധേയമാകു

ന്നതെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്ന ലേഖകൻ ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു. 'വാക്കിന്റെ ഒഴിഞ്ഞ വഴികൾ വിചിത്രമാകുന്നു. അവ ഹഠാദാകർഷകമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിലെങ്ങനെയാണ് ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ഹൃദയമുദ്ര പതിഞ്ഞതും പില്ക്കാലത്ത് ക്ലിഷേ ആയി മാറിയതുമായ 'മഞ്ജീരശിഞ്ജിതം' ഗുരുപാദരുടെ ആദ്യകാലകൃതികളിലൊന്നായ വാസുദേവാഷ്ടകത്തിൽ നാമിങ്ങനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നത്.

"മഞ്ജീര മഞ്ജുമണിശിഞ്ജിത പാദപത്മ
ശ്രീഭൂപതേ ഹരഹരേ സകലാമയം മേ!"

> ▶ ഗുരുവിന്റെ കൃതികൾ, നമ്മെ നവമായ അനുഭവലോകത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു

നാരായണഗുരുവിന്റെ കവിതകളുടെ രൂപഭംഗി പ്രത്യേകം പഠനവിധേയമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. കൃതിയുടെ കാവ്യാത്മകമായ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം ഭിന്നതലങ്ങളിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. 'രൂപത്തിൽ, ഭാവത്തിൽ, അനുഭവത്തിൽ എല്ലാം ഓരോന്നും വെവ്വേറെയായല്ല, പരസ്പരം ഇഴചേർന്നവയായിത്തന്നെ.' പക്ഷെ അത് ഗുരുവിന്റെ ദർശനത്തെക്കുറിച്ചാവുമ്പോൾ ഇഴചേർത്തല്ല, ഒന്നായിത്തന്നെ കാണേണ്ടതുണ്ട്. ഗുരുവിന്റെ കൃതികളിലെ ഓരോ വാക്കും വരിയും മാത്രമല്ല ശ്ലോകങ്ങളാകെത്തന്നെ നമ്മെ നവമായ അനുഭവലോകത്തേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണ്.

Summarised Overview

പുതിയൊരു കേരളീയസമൂഹം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ മുഖ്യ പങ്കുവഹിച്ച ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ കാവ്യലോകത്തിലൂടെ കവിയായ വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി നടത്തുന്ന സഞ്ചാരമാണ് ലേഖനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ആദിശങ്കരനെപ്പോലെതന്നെ കാവ്യപാരമ്പര്യമുള്ള ജനകീയനായ ആത്മീയാചാര്യനാണ് നാരായണഗുരു. കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ടും കാളിനാടകവും ആത്മോപദേശശതകവും ദൈവദശകവും മലയാളികൾക്ക് പകർന്നുനൽകിയ കവിവര്യൻ. ലളിതമലയാളപദങ്ങളിലും കവിത ആസ്വാദ്യകരമാകുമെന്ന പാഠം അനുയായികൾക്ക് നൽകിയ കവി. പൂന്താനത്തിന് സമാനമായി ആത്മീയ തേജസ് സ്വന്തമാക്കിയ നാരായണഗുരു സ്വതന്ത്രമായ ആശയങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കാനായി കവിതയുടെ വഴി തിരഞ്ഞെടുത്തു. അത്യപൂർവമായ രസാനുഭൂതികളെ ആവിഷ്കരിച്ച് സ്നേഹത്തെയും സമത്വത്തെയും ആലിംഗനം ചെയ്ത കവി ശ്രേഷ്ഠൻ, പഴഞ്ചൊല്ല് പോലെ സരളവും ഉപനിഷത്തിന് സമാനമായി അവയിലെ വിലപിടിപ്പുള്ള ആശയങ്ങൾ സ്വാംശീകരിച്ച് രചിച്ച വരികൾ ഇന്ന് സമൂഹവ്യവഹാരത്തിലെ നിത്യനാണയങ്ങളായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. അനുഭവവേദ്യമാക്കുന്ന ബിംബങ്ങളും കല്പനകളും താളങ്ങളും രൂപശിൽപവും സർഗനിമിഷങ്ങളിലൂടെ കണ്ടെത്താനുള്ള ദൗത്യവുമായി രചനാലോകത്തേക്ക് കടന്ന പരിവ്രാജകനായിരുന്നു ഗുരു. രചനയുടെ ഉമിത്തിയിൽനിന്ന് പാറിവീണു വിചിത്ര പദങ്ങളും തീനാളങ്ങളുടെ താളഭേദങ്ങളും എന്നും സവിശേഷമായ അനുഭൂതി ഉണർത്തുന്നതായി ലേഖകൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

ഗുരുവിന്റെ കാവ്യസങ്കല്പങ്ങളിലൂടെ കടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ മലയാളത്തിൽ ആ കാലഘട്ടം വരെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ശൈലിയും പദപ്രയോഗവും വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലായിരുന്നു എന്ന് ലേഖകൻ അടിവരയിടുന്നു. ഇവിടെ കവി ഉപയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ വിചാരങ്ങളിൽനിന്ന് ശില്പപരമായ വിചാരത്തിലേക്ക് കടക്കുമ്പോൾ അസൂയാവഹമായ ശില്പകൗശലം കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നത് കാണാൻ കഴിയും. ലിറിസിസം കേട്ടുകേൾവി പോലുമില്ലാത്ത

അക്കാലത്ത് കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ട് പോലൊരു കാവ്യം ചിന്തിക്കാൻപോലും കഴിയില്ല. ആദ്യ ഭാഗത്ത് ആടുന്ന പാമ്പും പാമ്പാട്ടിയും പ്രപഞ്ചത്തെയും ഈശ്വരനെയും പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു. തുടർന്ന് ഭാവപരിണാമത്തിന്റെ ഓരോ തലങ്ങളിലായി അവ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും മനസിനെയും ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. അവസാനം മനസിന്റെ ചാഞ്ചാട്ടങ്ങൾ പാമ്പാട്ടമായും മനസിനപ്പുറമുള്ള അന്തർഗതങ്ങൾ പാമ്പാട്ടിയായും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയാണ് പ്രകടമാകുന്നത്. ഒന്നാംകിട കാവ്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചത് ശിഷ്യനായ കുമാരനാശാൻ ആണെങ്കിലും യഥാർഥ കവി ശ്രീനാരായണഗുരുതന്നെയാണ് എന്ന് ലേഖകൻ വിലയിരുത്തുന്നു.

സൂക്ഷ്മമായ ഭാവങ്ങളെ നിവേദിക്കാൻ ഉതകുന്ന രീതിയിൽ വളരെയേറെ ചടുലമായ താളങ്ങളുടെയും ഹ്രസ്വവൃത്തങ്ങളുടെയും പുനഃപ്രതിഷ്ഠയാണ് ഗുരുവിന്റെ സംഭാവനയായി കണക്കാക്കാവുന്നത്. ആത്മോപദേശശതകം എഴുതുന്ന വേളയിൽ മറ്റാരും കൈകാര്യം ചെയ്യാത്ത സ്വന്തമായ ഒരു വൃത്തം ഗുരു ആവിഷ്കരിക്കുകയായിരുന്നു. നമ്മുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള നാടൻപാട്ടുകളിൽ നിന്നും കീർത്തനശീലുകളിൽനിന്നുമുള്ള സമൃദ്ധമായ ഈണങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ആവശ്യാനുസരണം പരിഷ്കരിച്ച് പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുകയായിരുന്നു ഗുരു.

Assignments

1. പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ 'നാരായണഗുരു' എന്ന ജീവചരിത്രം എഴുതാൻ തയ്യാറായപ്പോൾ നേരിട്ട പ്രതിസന്ധികളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുക.
2. ആലുവ ആശ്രമത്തിലെ അധ്യാപനകാലഘട്ടം ജീവിതത്തിലെ ഒരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു എന്ന് കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്ക് തോന്നാനിടയാക്കിയ സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുക.
3. നടരാജഗുരു 'ജീവിതസായാഹ്നം' എന്ന കൃതിയിലൂടെ നാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങളെയും ദർശനങ്ങളെയും ആവിഷ്കരിക്കുന്നത് വിലയിരുത്തുക.
4. കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ 'ശ്രീനാരായണഗുരു സ്മരണകൾ' എന്ന ലേഖനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സർവസംഗപരിത്യാഗിയായ ഗുരുവിനെ വിലയിരുത്തുക.
5. വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി, 'ഗുരുവാങ്മയം' എന്ന ലേഖനത്തിലൂടെ ഗുരുവിന്റെ കാവ്യലോകത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് അപഗ്രഥിക്കുക.
6. പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ 'നാരായണഗുരു ഒരു പഠനം' എന്ന ലേഖനത്തിൽ ഗുരുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ എപ്രകാരമാണ് നോക്കിക്കാണുന്നത് വിശദമാക്കുക.

Suggested Readings

1. ഡോ.ടി. ഭാസ്കരൻ, ശ്രീനാരായണദർശനം, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.
2. കെ.പി. അപ്പൻ, ചരിത്രത്തെ അഗാധമാക്കിയ ഗുരു, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.
3. മുനി നാരായണപ്രസാദ്, നാരായണഗുരു സമ്പൂർണകൃതികൾ, നാഷണൽ ബുക്സ് ട്രസ്റ്റ്, കോട്ടയം.
4. സി. കേശവൻ, ജീവിതസമരം, എൻ.ബി.എസ്., കോട്ടയം.

References

1. പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, നാരായണഗുരു, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.
2. കെ.എൻ. ഷാജി (എഡി.) നാരായണഗുരു, കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശൂർ.
3. എം.കെ. സാനു, നാരായണഗുരുസ്വാമി, വിവേകോദയം പ്രസിദ്ധീകരണം, തിരുവനന്തപുരം.
4. ടി. ഭാസ്കരൻ, ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ സമ്പൂർണകൃതികൾ, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.

Space for Learner Engagement for Objective Questions

Learners are encouraged to develop objective questions based on the content in the paragraph as a sign of their comprehension of the content. The Learners may reflect on the recap bullets and relate their understanding with the narrative in order to frame objective questions from the given text. The University expects that 1 - 2 questions are developed for each paragraph. The space given below can be used for listing the questions.

പ്രമേയങ്ങൾ (കൃതികളിലൂടെ)

BLOCK-03

SGOU

Unit 1

പ്രമേയങ്ങൾ (കൃതികളിലൂടെ)

Learning Outcomes

- ശ്രീനാരായണഗുരു എന്ന കവിയെ അറിയുന്നു.
- ഗുരുവിന്റെ കാവ്യരചനാരീതി മനസിലാക്കുന്നു.
- പ്രബോധനാത്മകകൃതികളുടെ സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തുന്നു.
- സാഹിത്യത്തിലെ ഗുരുദർശനത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു.
- ജാതിയുടെ നിരർത്ഥകത ഗുരു രചനയിലൂടെ അവതരിപ്പിച്ചതെങ്ങനെ എന്ന് കണ്ടെത്തുന്നു.
- അറിവിന്റെ പൊരുൾ തേടുക എങ്ങനെ രചനാവിഷയമാക്കി എന്ന് കണ്ടെത്തുന്നു.

Background

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ 'കവിഭാരതം' എന്നൊരു കൃതി എഴുതുന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ഗൃഹസ്ഥശിഷ്യനും, സഹഗാമിയുമായിരുന്ന സരസകവി മൂലൂർ എസ്. പത്മനാഭപണിക്കർ അദ്ദേഹത്തിനൊരപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. അതിലൊരു ഭാഗം ഇങ്ങനെയാണ്

'കൊട്ടാര വൈദ്യനാഥ കേശവനാമധേയൻ
കൃഷ്ണീന്ദ്രവംശ കുടമണി നാണുയോഗി
പിട്ടല്ല കൃഷ്ണ കവിയിങ്ങനെയീഴവന്മാ
രൊട്ടേറെയുണ്ടരുളുവാനവനീന്ദ്രമൗലേ'

എന്നാൽ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ കവിഭാരതത്തിൽ ശ്രീനാരായണഗുരു ഉൾപ്പെടെയുള്ള കവികളെ ചേർത്തില്ല. ഇതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് മൂലൂർ 'കവിരാമായണം' എന്നൊരു കൃതി എഴുതി. അതിൽ ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെ വാല്മീകി മഹർഷിയായിട്ടാണ് ഉപമിച്ചത്. അക്കാലത്തെ കേരളീയ കവികളിൽ പ്രമുഖസ്ഥാനം ശ്രീനാരായണഗുരുവിനുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഈ സംഭവം തെളിയിക്കുന്നു.

തന്റെ അക്ഷീണമായ സാമൂഹ്യനവോത്ഥാനപ്രക്രിയകൾക്ക് ശക്തിപകരുവാൻ എഴുത്തും ആയുധമാക്കിയ കവി ഋഷിവര്യൻ കൂടിയായിരുന്നു ഗുരുദേവൻ. കേരളീയാധുനികതയെ വാർത്തെടുക്കുവാനുള്ള ശ്രമമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ രവീന്ദ്രനാഥടാഗൂറിനെപ്പോലെയോ, അതിലുപരിയായോ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വിശ്വകവിയായി ഗുരു മാറിയേനെ! അദ്ദേഹം എഴുതിയതെല്ലാം തന്റെ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അനുബന്ധമായിനിന്ന രചനകളായിരുന്നു. മലയാളം, തമിഴ്, സംസ്കൃതം എന്നീ മൂന്നു ഭാഷകളിലൂടെ തന്റെ കാവ്യനിർഝരിയെ അനായാസം ഒഴുക്കിവിടാൻ കഴിഞ്ഞ കവി സാർവഭൗമൻ കൂടി ആയിരുന്നു ശ്രീനാരായണഗുരു. അതിനാൽ ഗുരുകൃതികളുടെ കൃത്യമായ പഠനം കൂടി നടത്തിയെങ്കിൽമാത്രമേ ശ്രീനാരായണദർശനങ്ങളുടെ

പൂർണതയിൽ എത്താൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. സ്തോത്രകൃതികൾ, ദാർശനിക കൃതികൾ, ഉദ്ബോധനാത്മക രചനകൾ, വിവർത്തനങ്ങൾ, ഗദ്യകൃതികൾ എന്നിങ്ങനെ 61 രചനകളാണ് ഗുരുദേവന്റേതായിട്ടുള്ളത്. ദാർശനികവിചാരം, ഭക്തി, മാനുഷികമൂല്യങ്ങൾ എന്നിവയാണ് ഈ കൃതികളുടെ ആന്തരസത്ത. ദാർശനികമായ ഔന്നത്യത്തിനൊപ്പം കാവ്യാത്മകമായ രചനാസൗഷ്ഠവവും ഇതിലെല്ലാമുണ്ട്.

ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ജീവിതവും സാമൂഹിക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയും കാവ്യജീവിതവും അദ്ദേഹം ജനിച്ച കാലഘട്ടത്തോട് ബന്ധപ്പെടുത്തി വേണം വിലയിരുത്തേണ്ടത്. അക്കാലത്ത് ജാതിഭീകരത രൂഢമായിരുന്നു. സമസ്തജീവിതമണ്ഡലങ്ങളിലും ജാതീയമായ വേർതിരിവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വേർതിരിവില്ലാത്ത ഒരു പൊതുഇടം എങ്ങുമില്ലായിരുന്നു. അതിനൊരുമാറ്റം വരുത്തുക എന്നതായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ ലക്ഷ്യം. ജാതിപരമായ അസമത്വവും ജാതി നിർമ്മിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യവും മനുഷ്യാന്തസ്സിനെ ഹനിക്കുന്നത് സർവസാധാരണമായിരുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്കുള്ള പ്രവേശനംപോലും പല ജാതിവിഭാഗങ്ങൾക്കും നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് നാരായണഗുരു അരുവിപ്പുറത്തെ ശിവപ്രതിഷ്ഠയിലൂടെ പുതിയൊരു സാമൂഹികവിപ്ലവത്തിന് തിരി തെളിച്ചത്. മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ വിഭാഗീയതകൾക്കും മനുഷ്യാന്തസിനെ ഹനിക്കുന്ന അനാചാരങ്ങൾക്കും എതിരായ ചരിത്രപരമായ മുന്നേറ്റമാണ് കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തിൽ ഗുരു നിർവഹിച്ചത്. അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠാവേളയിൽ ഗുരു എഴുതിയ വരികൾ ഗുരുദർശനത്തിന്റെ അകം പൊരുൾ സംവഹിക്കുന്നു.

ജാതിഭേദം മതദ്വേഷം
ഏതുമില്ലാതെ സർവ്വരും
സോദരത്വേന വാഴുന്ന
മാതൃകാസ്ഥാനമാണിത്.

ഈ ശ്ലോകത്തിൽ ഗുരുവിന്റെ ഏകലോകസങ്കല്പം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്; സമത്വവും, സാഹോദര്യവും, അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു ലോകക്രമത്തിനായാണ് ഗുരു ആഗ്രഹിച്ചതും, പ്രവർത്തിച്ചതും എഴുതിയതും. ശ്രീനാരായണധർമ്മ പരിപാലനയോഗം സ്ഥാപിച്ചതും അതോടനുബന്ധിച്ച് കേരളസമൂഹത്തിനുണ്ടായ മാറ്റവും ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഗുരുകൃതിയിൽ ഇതെങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു പരിശോധിക്കാം.

Keywords

പ്രമേയം കൃതികളിൽ – ജാതി-ജാതിനിർണ്ണയം – ജാതിലക്ഷണം – അറിവ് – ആത്മോപദേശശതകം – ആത്മം – ദർശനമാല

Discussion

വിശദപഠനം

1. ജാതി – ജാതിനിർണയം, ജാതി ലക്ഷണം

ടി. ഭാസ്കരൻ

കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല ഭാരതമൊട്ടാകെ നിലനിന്നിരുന്ന മനുഷ്യവിരുദ്ധമായ ഒരു സമ്പ്രദായമായിരുന്നു ജാതിവിഭജനം. ചാതുർവർണ്യം ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശൂദ്രൻ എന്നീ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരെ ശ്രേണീബദ്ധമായ അധികാരഘടനയിൽ അണിനിരത്തി. അതിനും കീഴെയായി ചണ്ഡാളൻ എന്നൊരു വിഭാഗവും ഉള്ളതായി കല്പിക്കപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ പലപല തട്ടുകളായി വിഭജിച്ച് മനുഷ്യസമൂഹത്തെ ഓരോരോ തരത്തിൽ അകറ്റിനിർത്തിയിരുന്ന ഏർപ്പാടായിരുന്നു ജാതിസമ്പ്രദായം. ജാതി അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന വിഭജനങ്ങളും അതിന്റെ ഫലമായി രൂപപ്പെട്ട അനാചാരങ്ങളും സാമൂഹികഅന്തരീക്ഷത്തെ സങ്കീർണമാക്കി. സാമൂഹിക അധികാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ ജാതി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടു. അത്തരത്തിലാണ് അക്കാലത്തെ ശ്രുതികളും സ്മൃതികളും എഴുതപ്പെട്ടത്. ജനനത്തിന്റെയും തൊഴിലിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ വിഭജനമുണ്ടായതെന്ന് കരുതിപ്പോരുന്നു. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ഓരോ അവയവങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് ചാതുർവർണ്യവിഭാഗം ഉണ്ടായതെന്ന് പുരുഷസൂക്തം പോലുള്ള കൃതികൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ദൈവകല്പിതമാണ് ജാതിയെന്നു അടിവരയിട്ടുറപ്പിക്കാൻ ഇത്തരം കഥകൾ ഇടനൽകി. അതോടൊപ്പം മുജ്ജന്മത്തിലെ പ്രവൃത്തികളും ജാതിയുടെ മേലുകീഴ് അവസ്ഥയ്ക്ക് കാരണമാണെന്നുള്ള വിശ്വാസവും ഭാരതീയർ പുലർത്തിപ്പോന്നു. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി ഈ വിശ്വാസം തുടർന്നുപോന്നതുകൊണ്ട് ഒരുകൂട്ടം ആളുകൾക്ക് ജാതിസമ്പ്രദായംകൊണ്ട് സമൂഹത്തിൽ നേട്ടമുണ്ടായി. നേട്ടമുണ്ടായവർ ജാതിസമ്പ്രദായത്തെ നിലനിർത്താൻ എക്കാലത്തും ശ്രമിച്ചുപോന്നു. ജാതിസമ്പ്രദായം കൊണ്ട് ദോഷമുണ്ടായവർ ചാതുർവർണ്യസമ്പ്രദായത്തെ പലകാലങ്ങളായി എതിർത്തുപോന്നിരുന്നു. ഭക്തി പ്രസ്ഥാനത്തിൽപെട്ട കവികൾ അവരുടെ കൃതികളിലൂടെ ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ നിരർഥകതയെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും സ്മൃതികളുടെയും, ആചാരങ്ങളുടെയും, വിശ്വാസങ്ങളുടെയും ശക്തമായ സ്വാധീനത്തെ പ്രതിരോധിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനുകാരണം ജാതിസമ്പ്രദായംകൊണ്ട് ഗുണമുള്ളവർ അധികാരത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നതുതന്നെയാണ്. അസംഘടിതരും അധികാരമില്ലാത്തവരുമായ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനത ജാതിസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ദുരിതങ്ങൾ പേറിക്കൊണ്ട് പിന്നെയും കാലംകഴിച്ചു.

- ഭക്തിപ്രസ്ഥാനത്തിൽപ്പെട്ട കവികളുടെ കൃതികളിൽ ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ നിരർഥകതയെ തുറന്നുകാട്ടിയിട്ടുണ്ട്

അയിത്തമായും, തീണ്ടലായും ആട്ടിയകറ്റലായും ജാതിബോധം കേരളത്തിൽ ശക്തമായി നിലനിന്ന കാലത്താണ് ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ജനനം. ഗുരുതന്നെ പറയുന്നു– “തന്നെ ഒരവതാരമായി കരുതുന്നെങ്കിൽ ജാതിനശീകരണത്തിനായി അവതരിച്ചു എന്ന് കരുതിയാൽ മതി.’’ ജാതി ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ശ്രീനാരായണഗുരു പല തരത്തിലുള്ള

സാമൂഹിക ഇടപെടലുകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ആശ്രമത്തിൽ വിവിധസമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ട കുട്ടികളെ പാർപ്പിക്കുകയും അവരെ പഠിപ്പിച്ച് ഉന്നതനിലയിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ജാതിചിന്ത ഉണ്ടായിരുന്ന ഉള്ളൂരടക്കമുള്ള പ്രമുഖവ്യക്തികളെ ആശ്രമത്തിൽകൊണ്ടുവന്ന് അവരുമായി സംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും വിവിധവിഭാഗങ്ങൾക്കൊപ്പം ആഹാരം കഴിക്കാനുള്ള സാഹചര്യം ഉണ്ടാക്കുകയും അങ്ങനെ അവരിൽനിന്നും ജാതിചിന്ത ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭങ്ങൾ ഗുരുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല കൃതികളിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ജാതിയുടെ നിരർഥകത വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഗുരു എഴുതിയ രണ്ടു കൃതികളാണ് ജാതിനിർണയവും, ജാതിലക്ഷണവും.

▶ ജാതിനിർണയം, ജാതി ലക്ഷണം

എല്ലാം പോയോ?

കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള എഴുതുന്നു: "ഒരു യാഥാസ്ഥിതിക കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്നു അതേവരെ ലോകം കാണാത്തമട്ടിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ എനിക്കും അല്പം ശങ്ക തോന്നാതിരുന്നില്ല.''

ആലുവയിലെ പാഠശാലാഹോസ്റ്റലിൽ ഗുരു വിദ്യാർഥികൾക്കായി ഒരു സദ്യ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കയാണ് കുറ്റിപ്പുഴ ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിച്ചത്. ഗുരുവിന്റെ ക്ഷണം അനുസരിച്ച് കുറ്റിപ്പുഴയും സദ്യയിൽ പങ്കെടുത്തു. കുറ്റിപ്പുഴയുടെ വാക്കുകൾതന്നെ വീണ്ടും ഉദ്ധരിക്കാം. "എങ്കിലും ഒട്ടും മടിക്കാതെ ഞാൻ ഉണ്ണാൻ ചെന്നു. പറയൻ, പുലയൻ, നായർ ഇങ്ങനെ ബ്രാഹ്മണർ ഒഴിച്ചെല്ലാവരും നിരന്നിരുന്ന പന്തിയിൽ സ്വാമി ആഗ്രാസനസ്ഥനായി തൊട്ടടുത്തുതന്നെ ഇരുന്നു. എനിക്കും ഇലയിട്ടിരുന്നു. വിളമ്പുതുടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നെനോക്കി തികഞ്ഞ ഗൗരവത്തോടെ 'പോയോ' എന്ന് മാത്രം ചോദിച്ചു. എനിക്കൊരു പിടിയും കിട്ടിയില്ല. ഒന്നുംമിണ്ടാതെ ഞാൻ അല്പമൊന്ന് അമ്പരന്ന് മിഴിച്ചിരുന്നുപോയി. അതുകണ്ട് ഒരു ചെറിയ പുഞ്ചിരിയോടെ അദ്ദേഹം 'എല്ലാം പോയോ?' എന്ന് വീണ്ടും ചോദിച്ചു. ആ ചോദ്യത്തിന്റെ പൊരുൾ എനിക്ക് തെളിഞ്ഞു. 'എല്ലാം പോയി സ്വാമി' എന്ന് പതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ വിനീതനായി ഞാൻ അറിയിച്ചു. ജാതി സംബന്ധമായ വൈമനസ്യവുമെല്ലാം പോയോ എന്നായിരുന്നു ചോദ്യത്തിലെ ധ്വനി. പാരമ്പര്യത്തിൽ കട്ടപിടിച്ചുകിടക്കുന്ന ജാതിക്കറ തീരെ മാഞ്ഞുപോകുക അന്ന് എളുപ്പമല്ലല്ലോ. എന്റെ ആദ്യത്തെ മിശ്രഭോജനമായിരുന്നു അത്. ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ മഹനീയസാന്നിധ്യത്തിൽ അന്ന് ഞാൻ ആദ്യമായി മനുഷ്യജാതിയെ കണ്ടെത്തി.''

- സ്മരണമഞ്ജരി - കുറ്റിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള,
കറന്റ്ബുക്സ്, തൃശൂർ.(1969), പുറം 10-11.

ജാതിനിർണയം

മനുഷ്യർക്കിടയിൽ തെറ്റായി അനുവർത്തിച്ചുപോന്ന ജാതിവിവേചനത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞ ശ്രീനാരായണഗുരു മനുഷ്യരുടെ ജാതിയെ അടയാളസഹിതം നിർണയിക്കുന്ന ലഘുകൃതിയാണ് 'ജാതിനിർണയം'. ജാതി എന്നാലെന്ത് എന്ന് നിർണയിക്കുകയാണ് ഗുരു ഇവിടെ. സാധാരണ നാം ധരിച്ചുപോരുന്ന ജാതിയല്ല ഗുരു സമർഥിക്കുന്ന ജാതി. മനുഷ്യർക്ക് ഒരു ജാതി എന്നാണ് ഗുരു ഉറപ്പിക്കുന്നത്. ജീവികൾക്കിടയിൽ ജാതിയുണ്ട്. ഓരോ ജീവിവർഗവും ഓരോ ജാതിയാണ്. സമാനമായ അടയാളങ്ങളോടെയാണ് ഓരോ ജാതിയെയും നിർണയിക്കാൻ പറ്റുന്നത്. വേർതിരിച്ചുകാണിക്കാൻ കൃത്യമായ അടയാളങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ട് ജാതിയുമുണ്ട്. മനുഷ്യർക്ക് സമാനമായ അടയാളങ്ങൾ ഒത്തുചേരുമ്പോൾ മനുഷ്യത്വം അവന്റെ ഏകജാതിയായി മാറുന്നു. 'മനുഷ്യനും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല' എന്ന ഗുരുവചനത്തിന്റെ കാവ്യാവിഷ്ക്കരണമാണ് ഈ കൃതി. 1914-ആണ് ഇതിന്റെ രചനാകാലം എന്നുകരുതുന്നു. ആദ്യശ്ലോകം സംസ്കൃതഭാഷയിലും ബാക്കിയുള്ളത് മലയാളഭാഷയിലുമാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. എന്തുകൊണ്ട് ഈയൊരു രചനാസംവിധാനം സ്വീകരിച്ചുവെന്ന് വ്യക്തമായിപ്പറയാൻ കഴിയില്ല. ഭാരതത്തിൽ ധർമ്മാനുശാസനങ്ങൾ സംസ്കൃതഭാഷയിലാണ് വിരചിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അത് നിഷേധിക്കുന്നതും സംസ്കൃതഭാഷയിലാകട്ടെ എന്ന് ഗുരു കരുതിയിരിക്കാം. മറ്റൊരു പ്രത്യേകത സംസ്കൃതഭാഷയിൽ പറയുമ്പോൾ ചുരുക്കിയും വ്യക്തമായും ആശയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയുമെന്നതാണ്. ഈ കൃതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മലയാളഭാഷയിലെഴുതിയ എല്ലാ ശ്ലോകങ്ങൾക്കും ആ പ്രത്യേകതയുണ്ടെന്നു കാണാൻ കഴിയും. അത്ര സുവ്യക്തവും സുതാര്യവുമായി ചുരുക്കിയ മലയാളഭാഷയിലാണ് ആശയങ്ങൾ സമർഥമായി കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സംസ്കൃതത്തിനുമാത്രമാവകാശപ്പെട്ടതല്ല ഇപ്പറഞ്ഞ സംക്ഷേപണം എന്ന പ്രത്യേകതയെന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയാണ് ഗുരു ഈ രചനയിലൂടെ.

- മനുഷ്യർക്കിടയിലെ വിവേചനം ജാതിമൂലം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.
- മനുഷ്യർക്ക് പൊതുവായി ചില അടയാളങ്ങൾ

ആചാരനിഷ്ഠ പുലർത്തിയ ഗാന്ധിയും, ആചാരധ്വംസനം ചെയ്ത ഗുരുവും

വർണാശ്രമധർമ്മത്തിൽ പന്തികേടൊന്നും കാണാതിരുന്ന ഗാന്ധിജിക്ക് അതുകൊണ്ടുതന്നെ അയിത്തത്തെയോ ജാതിയെയോകുറിച്ച് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വ്യക്തമായ ധാരണ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വൈക്കം സത്യഗ്രഹത്തോടുകൂടിയാണ് ഗാന്ധിജി ഗുരുവുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നത്. സനാതനധർമ്മം എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന പല ആചാരങ്ങളിലും ഗാന്ധിജി തെറ്റ് കണ്ടിരുന്നില്ല. പലപ്പോഴും സനാതനധർമ്മികളുടെ അഭിലാഷങ്ങൾക്കൊത്തുപോകാനും ഗാന്ധിജി ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അയിത്തം, അധഃകൃതവർഗക്കാരുടെ അവശതകൾ തുടങ്ങിയവയെ

സംബന്ധിച്ച് ഗാന്ധിജിയും ഗുരുവും തമ്മിൽ സംഭാഷണം നടന്നു. ആ സംഭാഷണത്തിൽ അയിത്തംപോലുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ അധഃകൃതവിഭാഗങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസവും ധനവും ഉണ്ടാകണമെന്ന് ഗുരു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അവർക്കും നന്നാകാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാകണം എന്ന് ഗാന്ധിയോട് ഗുരു പറഞ്ഞു. ഹിന്ദുമതത്തിലെ ജാതിയുടെ രൂഢത ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മഹാത്മജി വീണ്ടും അവതരിക്കേണ്ടിവരും എന്ന് ഗുരു പറഞ്ഞത് ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ്. വർണാശ്രമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗാന്ധിജിയുടെ അഭിപ്രായത്തോട് ഗുരുവിനു യോജിപ്പില്ലായിരുന്നു. വർണാശ്രമസമ്പ്രദായം നല്ലതാണെന്നാണ് ഗാന്ധിജി കരുതിയിരുന്നത്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഗുരു ചോദിച്ചത് "എന്താണ് ഗാന്ധി അങ്ങനെ പറയുന്നത്? നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചിട്ടില്ലായിരിക്കും.'' എന്നാണ്. ജാതികൊണ്ട് ദോഷമല്ലാതെ യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഗുരു അസന്ദിഗ്ധമായി ഗാന്ധിയോട് പറഞ്ഞു. "ജാതി മനുഷ്യരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം തടുക്കുന്നു, ബുദ്ധി നശിപ്പിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യവും ബുദ്ധിയും ഇല്ലാതെ തൊഴിൽ എങ്ങനെ നന്നാവും.'' ജാതിയല്ല വാസനയായിരിക്കണം തൊഴിലിന്റെ അടിസ്ഥാനം എന്നതായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ സുചിന്തിതമായ അഭിപ്രായം. അതോടെ ചാതുർവർണ്യം എന്ന സങ്കല്പം തന്നെ തകരുകയാണല്ലോ.

ജാതിയെന്നാലെന്തെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് കൃതി തുടങ്ങുന്നത്. ജന്മനാ ഉള്ള സാമാന്യഭാവങ്ങളും സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളും മനുഷ്യനിൽ ഒത്തുചേർന്നുണ്ടാകുന്ന മനുഷ്യത്വമാണ് മനുഷ്യർക്കിടയിലെ ജാതിയെന്നാണ് ഗുരു മുഖ്യമായും ഈ കൃതിയിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഇതിലെ ആറ് ശ്ലോകങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുകകൂടി ചെയ്യുന്നുണ്ട് ഈ പഠനത്തിൽ.

വരികൾ

ശ്ലോകം 1

മനുഷ്യാണാം മനുഷ്യത്വം
ജാതിർഗോത്വം ഗവാം യഥാ
ന ബ്രാഹ്മണാദിരസ്യൈവം
ഹാ! തത്വം വേത്തി കോ*f*പി ന.

അന്വയം: ഗവാം ഗോത്വം യഥാ (തഥാ) മനുഷ്യാണാം മനുഷ്യത്വം ജാതി: അസ്യ ബ്രാഹ്മണാദിഃ ഏവം ന തത്വം കോ*f*പി ന വേത്തി ഹാ!

അർഥവിശദീകരണം

ഗവാം	=	ഗോക്കൾക്ക്
ഗോത്വം	=	ഗോവ് എന്ന അവസ്ഥ
യഥാ	=	എങ്ങനെയാണോ
തഥാ	=	അങ്ങനെയാണ്

മനുഷ്യാണാം	=	മനുഷ്യർക്ക്
മനുഷ്യത്വം	=	മനുഷ്യൻ എന്ന അവസ്ഥ
ജാതിഃ	=	ജാതിയാകുന്നു
അസ്യ	=	അവന് (ഇവന്)
ബ്രാഹ്മണാദിഃ	=	ബ്രാഹ്മണൻ തുടങ്ങി (ഇങ്ങോട്ട് സങ്കൽപ്പിക്കുന്ന ജാതി)
ഏവം ന	=	അപ്രകാരത്തിലുള്ളതല്ല
തത്വം	=	യാഥാർഥമായത്
കോഽപി	=	ആരും
ന വേത്തി	=	അറിയുന്നില്ല
ഹാ	=	കഷ്ടമായിരിക്കുന്നു

ഗോക്കൾക്ക് എപ്രകാരമാണോ ഗോത്വം ജാതിയായിരിക്കുന്നത് അപ്രകാരമാണ് മനുഷ്യർക്ക് മനുഷ്യത്വം ജാതിയായിരിക്കുന്നത്. ബ്രാഹ്മണൻ മുതൽക്കിങ്ങോട്ടുള്ളത് ജാതിയല്ല, സങ്കല്പം മാത്രമാണ്. ഈ തത്വം ആരും അറിയുന്നില്ലല്ലോ, കഷ്ടം.

ഒരു ധർമ്മത്തെ മുഴുവനായും ഒന്നിച്ചുചേർത്തു പറയാവുന്ന ഒരു പദമാണ് ജാതി എന്നത്. ഗോക്കളിൽ സമാനമായി കാണാവുന്ന എല്ലാ വിശേഷങ്ങളെയും, ഭാവങ്ങളെയും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ ഗോവ് എന്ന പദത്തിന് സാധിക്കും. ഗോത്വത്തിന്റെ സൂചകമാണ് ഗോവ് എന്ന പദം. അതുപോലെ മനുഷ്യർക്കിടയിലെ സമാനമായിക്കാണുന്ന സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾക്ക് ആകെച്ചേർത്ത് പറയാവുന്ന ജാതിപദമാണ് മനുഷ്യത്വം. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സൂചകമാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന പദം. മനുഷ്യത്വമാണ് ജാതി. മനുഷ്യത്വത്തിന് ഇടയിൽ പിന്നെ ജാതിയില്ല. പുണർന്നുപെറുവാൻ ഏതു മനുഷ്യവിഭാഗങ്ങൾക്കും സാധിക്കുമെന്നതിനാൽ ആ വിഭാഗങ്ങളൊന്നും ജാതിയല്ല. ഇല്ലാത്ത ഒന്ന് ഉണ്ടെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയാണ്. ഒപ്പം ഉള്ളതിനെ അറിയാതെയും കാണാതെയും പോകുന്നു. ഇതിനെയാണ് 'അധ്യാസം' എന്ന് പറയുന്നത്. മനുഷ്യത്വമെന്ന ജാതിയെ കാണാതെ ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, പറയൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ളതാണ് ജാതിയെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. ഈ ധാരണ അധ്യാസംമൂലം സംഭവിച്ചതാണ്.

> ▶ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സൂചകമാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന പദം

വളഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പൂമാല കണ്ടിട്ട് പാമ്പാണ് എന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. ആ ധാരണ മാറാത്തിടത്തോളം പൂമാലയെ പൂമാലയെന്നറിയുന്നില്ല. മനുഷ്യനിലെ മനുഷ്യത്വം എന്നതാണ് ജാതിയെന്നറിയാതെ മനുഷ്യർക്കിടയിലാണ് ജാതിയെന്നു കരുതുന്നത് സത്യത്തെ തെറ്റായി ധരിക്കലാണ്. ജാതിയെന്നത് അധ്യാസം മാത്രമാണ്. ശരിയായത് മനുഷ്യത്വമെന്ന ജാതിയാണെന്നു മാത്രം ധരിക്കണം. അധ്യാസത്തിനെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനെയാണ് അപവാദം എന്ന് പറയുന്നത്. അധ്യാസമെന്നാൽ ഒന്നിനെ മറ്റൊന്നായി ധരിക്കുന്ന അവസ്ഥ. അപവാദം എന്നാൽ കുറ്റം പറയുക എന്ന അർഥമല്ല. ഒന്നിനെ നിരാകരിച്ചു ശരികണ്ടെത്തുവാൻ സഹായിക്കുന്നതാണ് അപവാദം. ബ്രാഹ്മണത്വം എന്നത് ശരിയല്ല. ഈഴവത്തമെന്നത് ശരിയല്ല. അവരിൽ സമാനമായുള്ളത് മനുഷ്യത്വമാണ് അതിനാൽ അതുവരെ ധരിച്ചുവന്നത് തെറ്റാണ്. മനുഷ്യത്വമാണ്. യാഥാർഥമായത് എന്ന ബോധ്യപ്പെടുത്തലാണ് അപ

> ▶ ഒരു ധർമ്മത്തെ മുഴുവനായും ചേർത്ത് പറയുന്നതാണ് ജാതി

വാദം എന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നിരാകരിച്ച് യഥാർത്ഥ ജാതിതത്വത്തെയറിയാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നില്ലല്ലോ? ആരും ശ്രമിക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്ന് ഗുരു ദുഃഖത്തോടെ ചോദിക്കുന്നു.

ശ്ലോകം 2

ഒരു ജാതി ഒരു മതം
ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്
ഒരു യോനിയൊരാകാര
മൊരു ഭേദവുമില്ലതിൽ

ആശയവിശദീകരണം

ശ്രീനാരായണദർശനത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന സൂക്തമാണ് ഒന്നാംപാതിയിൽ കാണുന്നത്. ഭേദമില്ലായ്മയാണ് മനുഷ്യർക്കിടയിൽ വേണ്ടതെന്ന പ്രഖ്യാപനമാണ് ഒന്നാംശ്ലോകത്തിലൂടെ ഗുരു നടത്തിയത്. ഒരു വാക്കിന്റെപോലും അർഥം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ലാത്ത രീതിയിൽ വ്യക്തമായും ചുരുക്കിയും എഴുതിയിരിക്കുന്ന ശ്ലോകമാണിത്. ചുരുക്കിപ്പറയാൻ സംസ്കൃതഭാഷതന്നെ വേണം എന്ന വാദം പൊളിയുന്ന സന്ദർഭം കൂടിയാണിത്. മനുഷ്യന് ഒരു ജാതിയും ഒരു മതവും ഒരു ദൈവവുമാണുള്ളത്. ഒരേ പ്രഭവസ്ഥാനവും ഒരേ രൂപവുമാണുള്ളത്. ഇതിലൊന്നിലും മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഭേദമില്ല എന്ന് പറയുമ്പോൾ സമതയുണ്ട് എന്നർഥമെടുക്കാം. ജാതി വേറെയാണ്, മതം വേറെയാണ് ദൈവം വേറെയാണ് എന്നുവന്നാൽ സമത്വത്തിന് സാംഗത്യമില്ല.

> ▶ മനുഷ്യന് ഒരു ജാതിയും ഒരു മതവും ഒരു ദൈവവുമാണുള്ളത്.

മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഇതെല്ലം വേറെ വേറെ ഉണ്ട് എന്ന് നാം അധ്യാരോപം ചെയ്യുകയാണ്. ജാതി വേറെ, മതം വേറെ, ദൈവം വേറെ എന്ന അധ്യാസത്തെ ഒന്നൊന്നായി നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അപവാദരീതിയാണ് ഗുരു ഈ ശ്ലോകത്തിൽ തുടരുന്നത്. ഒന്നാം പാദത്തിലെ അധ്യാസത്തെ രണ്ടാംപാദത്തിൽ അപവദിക്കുന്നു. തുല്യതയെന്ന ആശയത്തെ യുക്തിപൂർവ്വം പരിശോധിക്കുകയാണിതിൽ. മനുഷ്യന്റെ പ്രജനനനിയമം എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെയാണ്. ആകാരവും ഒരുപോലെയാണ്. അതിനാൽ ജാതിയും ഒന്നുതന്നെയാണ്. ജാതി ഇല്ലെന്നല്ല, ഉണ്ടെന്നാണ് ഗുരു പറയുന്നത്. ഒരേ സവിശേഷതകളുള്ള ഒരു കൂട്ടത്തെയാണ് ഗുരു 'ജാതി'യെന്നതുകൊണ്ട് നിർവചിക്കുന്നത്. അത് നിഷേധിക്കേണ്ടതില്ല. മനുഷ്യനിലെ മനുഷ്യത്വം എന്ന ജാതിയെ നിഷേധിക്കാൻ പറ്റില്ല. നമ്മൾ സങ്കല്പിച്ചാചരിച്ചുവരുന്നതല്ല ഗുരു പറയുന്ന ജാതി. മനുഷ്യത്വമാണ് മനുഷ്യന്റെ ജാതി. അത്തരത്തിൽ ജാതിയുണ്ട്. മനുഷ്യൻ ഒരു ജാതിയാണ്. എന്നാൽ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ജാതിയില്ല. എല്ലാവരും തുല്യരാണ് സമാനമായ സവിശേഷതകളുള്ളവരാണ്. ആ സവിശേഷതകളാണ് 'ജാതി'ക്കാധാരം.

> ▶ സവിശേഷതകൾ ഉള്ള ഒരു കൂട്ടത്തെയാണ് ഗുരു ജാതി എന്ന്പറയുന്നത്.

മതം എന്നതുകൊണ്ട് ഗുരു അർഥമാക്കുന്നത് ആത്മസുഖത്തിനായി മനുഷ്യൻ ചെയ്തുപോരുന്ന പരിശ്രമങ്ങളെയാണ്. അതിനെയും മറ്റുള്ളവർ തെറ്റായി അധ്യാസം ചെയ്തു. അവർ സംഘബലത്തെയാണ് മതമായിക്കരുതിപ്പോരുന്നത്. ഹിന്ദുവെന്നും ക്രിസ്ത്യനെന്നും

ഇസ്ലാമെന്നും കരുതുന്നവയൊന്നും മതമല്ല, ആത്മസുഖാന്വേഷണാർ ഥമായി തെരെഞ്ഞെടുത്ത മാർഗങ്ങളാണ്. യഥാർഥമതം ആത്മസുഖ മാണ്. ആത്മസുഖത്തിനായുള്ള പ്രയത്നവും മാർഗവുമാവേണ്ടത്. അത് ഏവർക്കും തുല്യമാണ്. അതിൽ ഏവരും തുല്യരാണ്, അതി നാൽ മതം ഒന്നേയുള്ളു. ആത്മസുഖം എന്ന മതം. ഓരോ ദേശത്തും ഓരോ കാലത്തും വ്യത്യസ്തമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെയാണ് ആത്മസു ഖം തേടുന്നത്. അതിനെ വ്യത്യസ്തമതങ്ങളായി തെറ്റായി ധരിക്കുന്നു. ഇവിടെയും അധ്യാസം തന്നെയാണ് നടക്കുന്നത്. ആത്മസുഖത്തെ കാണുന്നില്ല. പകരം സംഘബലത്തെ മതമായി തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു.

- മതം ഒന്നേ യുള്ളൂ ആത്മ സുഖം എന്ന മതം.

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉല്പത്തിക്കും, നിലനിൽപ്പിനും, തുടർച്ചയ്ക്കും കരണമായിട്ട് ഒരു ശക്തിയുണ്ടെന്ന് ആസ്തികനും നാസ്തികനും വിശ്വസിക്കുന്നു. രണ്ടുകൂട്ടരുടേതും വിശ്വാസമാണത്. കൃത്യമായ തെളിവുകളുടെയോ അനുഭവങ്ങളുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല ദൈ വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതും ദൈവത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതും. അപ്ര മേയമായ ഒരു ശക്തിവിശേഷമായി കരുതിപ്പോരുന്ന ഒന്നാണ് വി ശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ച് ഈശ്വരൻ. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അപ്രമേയതയെ പ്രകൃതിയുടെ പ്രതിഭാസം എന്ന് നിരീശ്വരനും കരുതുന്നു. വിശ്വാസി, 'ദൈവം, പടച്ചവൻ, അല്ലാഹു, കർത്താവ്' തുടങ്ങി പല പേരുകളിൽ ആ പ്രമേയത്തെ സങ്കല്പിച്ചുപോരുന്നു. ഒരേ സത്യത്തെ പല പേരുക ളിൽ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും തുല്യ മായ സങ്കൽപ്പമാണ് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതും. മനുഷ്യർക്ക് ജാതി ഒന്നാണ്, മതം ഒന്നാണ്, ദൈവവും ഒന്നാണ്.

- പ്രജനന നിയമം മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഒരു പോലെയാണ്.
- മനുഷ്യർ ഒരു ജാതിയാണ് മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ജാതിയില്ല.

വരികൾ

ശ്ലോകം 3

ഒരു ജാതിയിൽ നിന്നല്ലോ
പിറന്നീടുന്നു സന്തതി
നരജാതിയിതോർക്കുമ്പോ
ഒരു ജാതിയിലുള്ളതാം.

ആശയവിശദീകരണം

നരജാതി ഒരുജാതിയാണെന്ന് അടിവരയിട്ടു പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്. ഒരു ജാതിയിലുള്ള ആണും പെണ്ണും ഇണചേർന്നാണല്ലോ സന്തതി യുണ്ടാകുന്നത്. ഇതോർത്താൽ മതി നരജാതിയിൽ ഒരു ജാതിയെ ഉള്ളൂവെന്നു മനസിലാക്കാൻ. മനുഷ്യർക്ക് മനുഷ്യത്വമാണ് ജാതി എന്നത് തത്വപരമായി ശരിയാണ്, നിസ്തർക്കമാണ്. തത്വപരമായ ശരി പ്രായോഗികതലത്തിലും ശരിയായേ പറ്റൂ. യുക്തിപൂർവം പരി ശോധിച്ചുനോക്കുകയാണ് ഇവിടെ. ഒരു ജാതിയാണോ എന്ന് പരി ശോധിക്കുന്നതിന് ആ ജാതിയിലുള്ള ആണും പെണ്ണും ഇണചേർന്ന് സന്തതിയുണ്ടാകുന്നുണ്ടോ എന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതി. വളരെ ലഘുവായ പരീക്ഷണമാണിത്. സൃഷ്ടിയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി മാത്രമാണ് ജാതി നിർണയിക്കേണ്ടത്.

- മനുഷ്യത്വം എന്ന തത്വപരമായ ശരിയെ പ്രായോഗികതലത്തിൽ ഗുരു വിശദമാക്കുന്നു

വരികൾ

ശ്ലോകം 4

നരജാതിയിൽ നിന്നത്രേ
പിറന്നീടുന്നു വിപ്രനും
പറയൻ താനു,മെന്തുള്ള-
തന്തരം നരജാതിയിൽ?

അർഥ വിശദീകരണം

വിപ്രൻ	=	ബ്രാഹ്മണൻ
അന്തരം	=	വ്യത്യാസം

ആശയവിശദീകരണം

നരജാതിക്കിടയിൽ ജാതിവ്യത്യാസങ്ങളില്ല എന്നതാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ മുഖ്യതാല്പര്യം. മനുഷ്യജാതിയിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് ബ്രാഹ്മണനും പറയനും പിറക്കുന്നത്. നരജാതിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന അവർ തമ്മിൽ ഒരന്തരവും ഇല്ല. മനുഷ്യനെ കണ്ടിട്ട് ഇത് ബ്രാഹ്മണനാണ്, ഇതു പറയനാണ് എന്നൊക്കെ കരുതുന്നത് ഇല്ലാത്ത ഒന്നിനെ അവരിൽ അധ്യാരോപിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. കാണേണ്ടതു കാണാതെ, തെറ്റായതിനെ കാണുന്നത് പോലെയാണ് മനുഷ്യൻ എന്ന യാഥാർഥ്യത്തെ മാറ്റിവച്ചിട്ട് ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശൂദ്രൻ, ചണ്ഡാളൻ തുടങ്ങിയ കള്ളികളിലേക്ക് മനുഷ്യനെ ചുരുക്കുന്നത്. വിപ്രനും പറയനും മനുഷ്യനാണെന്നും മനുഷ്യത്വം മാത്രമാണ് അവരുടെ ജാതിയെന്നും സൂക്ഷ്മാർഥത്തിലോ സ്ഥൂലാർഥത്തിലോ അവർ തമ്മിൽ ഒരു ഭേദവുമില്ലെന്നും അധ്യാസത്താലുണ്ടായ ധാരണയെ നിരാകരിച്ചു മനസ്സിലാക്കണം. ബ്രാഹ്മണൻ ഏറ്റവും ഉയർന്നവൻ, ചണ്ഡാളൻ ഏറ്റവും താഴ്ന്നവൻ എന്ന് കരുതേണ്ടിവരുന്നത് അവരുടെ ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളുമായി ചേർത്തുവച്ചുണ്ടാക്കിയ ധാരണയാലാണ്. ജീവിതസാഹചര്യം ജാതിക്ക് ഹേതുവല്ല. മനുഷ്യർക്കിടയിൽ സ്ഥായിയായി നിലനിൽക്കുന്ന തുല്യത അവൻ ഒരുജാതിയാണെന്നതിൽ മാത്രമാണ്. മറ്റുകാര്യങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ തുല്യതയേക്കാൾ വ്യത്യാസങ്ങളായിരിക്കും കൂടുതലായുള്ളത്. വിപ്രനും പറയനും നരജാതിയാണ്. അവർക്കിടയിൽ ഒരന്തരവും ഇല്ല.

- ▶ സൂക്ഷ്മാർഥത്തിലും സ്ഥൂലാർഥത്തിലും മനുഷ്യർ തുല്യരാണ്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 5

പറച്ചിയിൽനിന്നു പണ്ടു
പരാശരമഹാമുനി
പിറന്നു മറസൂത്രിച്ചമുനി
കൈവർത്തകന്യയിൽ

അർഥവിശദീകരണം

മറ	=	വേദം
സൂത്രിച്ച	=	പകുത്ത
കൈവർത്തക കന്യക	=	മുക്കുവപ്പെണ്ണിൽ

ആശയവിശദീകരണം

പരാശരമഹാമുനി പിറന്നത് ഒരു പറയസ്ത്രീയിലാണ്, വേദം പകുത്ത മുനിയായ വ്യാസൻ പിറന്നത് ഒരു മുക്കുവപ്പെണ്ണിലുമാണ്. പറയനും വിപ്രനും തമ്മിൽ ജാതിയിലന്തരമില്ലെന്നു മുൻശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞു. എങ്കിലും പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ബ്രാഹ്മണന് മുൻതൂക്കം കൊടുത്തുപോരുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമാണല്ലോ നമുക്കുള്ളത്. ബ്രാഹ്മണന്റെ ജ്ഞാനപാരമ്പര്യം വേദങ്ങളിലും പുരാണങ്ങളിലും അധിഷ്ഠിതവുമാണല്ലോ? അതുകൊണ്ട് ബ്രാഹ്മണൻ മേലേയ്ക്കിടയിലെത്തുന്നെങ്കിൽ പറയനും മേലേയ്ക്കിടയിൽ എത്തേണ്ടവനാണ്, എത്തിയവനാണ്. കാരണം പരാശരസ്മൃതിയെഴുതിയ പരാശരൻ പിറന്നത് അദൃശ്യന്തിയെന്ന പറച്ചിയിലാണ്. വേദങ്ങളുടെയെല്ലാം സൂത്രധാരനായിരുന്ന വ്യാസൻ പിറന്നത് മുക്കുവത്തിയായ സത്യവതിയിലാണ്. പരാശരനായിരുന്നു മത്സ്യഗന്ധിയിൽ വ്യാസന് ജന്മം കൊടുത്തതും. മറയും, സ്മൃതികളും, സൂത്രങ്ങളും, പുരാണങ്ങളും എഴുതിയത് ചണ്ഡാലവിഭാഗക്കാരായുള്ളവരായിരുന്നു. അവരുടെ കൃതികളിലൂടെ കടന്നുപോയതുകൊണ്ടാണ് ബ്രാഹ്മണന് ശ്രേഷ്ഠത കൈവന്നതെങ്കിൽ അവയെഴുതിയ ഇവർക്ക് ശ്രേഷ്ഠതയില്ലാതെ വരില്ലല്ലോ? ഇതെന്തന്തരം? എന്ന ചോദ്യംകൂടി ഗുരു ഉന്നയിക്കുന്നുണ്ട്. ബ്രാഹ്മണൻ പൂജാർഹനെങ്കിൽ പറയനും പൂജാർഹനാണ്. പറയനെ നിഷിദ്ധനായി കാണുന്നത് നരജാതിയെ തെറ്റായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഇത് സൂചിപ്പിക്കാനാണ് പരാശരമുനിയുടെയും വ്യാസന്റെയും കഥ ഗുരു ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നത്.

> ▶ ബ്രഹ്മജ്ഞാനമാണ് ബ്രാഹ്മണ്യത്തിനു നിദാനം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 6

ഇല്ല ജാതിയിലൊന്നുണ്ടോ
വല്ലതും ഭേദമോർക്കുകിൽ
ചൊല്ലേറും വ്യക്തിഭാഗത്തി-
ലല്ലേ ഭേദമിരുന്നിടൂ?

അർഥവിശദീകരണം

ഭേദം	=	വ്യത്യാസം
ചൊല്ലേറും	=	പ്രസിദ്ധമായ

ആശയവിശദീകരണം

ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ ജാതികളിൽ ഒന്നിനെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഭേദമുണ്ടോ? ഇല്ല എന്നുതന്നെ പറയാം. ചൊല്ലേറുന്ന (പ്രസിദ്ധമായ) വ്യക്തിവിഭാഗങ്ങളിൽ മാത്രമല്ലേ ഭേദം ഉണ്ടായിരിക്കൂ. എന്തെ

ങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഭേദകല്പനയ്ക്ക് മനുഷ്യജാതികൾക്കുള്ളിൽ സ്ഥാനമില്ല. ഭേദം കാണുന്നത് വ്യക്ത്യധിഷ്ഠിതമായിട്ടാണ്. ജാത്യടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. വ്യക്തികളുടെ സവിശേഷമായ ചില അംശങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് ഭേദം ഉള്ളത്. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യജാതി തന്നെയാണ്. മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ജാതിഭേദം ഉണ്ടെന്നുതോന്നിക്കുന്ന ചില അംശങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. പ്രസിദ്ധമാണ് ആ വ്യക്തിഭേദങ്ങൾ. വെളുത്തവർ, കറുത്തവർ, ഇരുനിറക്കാർ തുടങ്ങി നിറവ്യത്യാസവും, ചുരുണ്ടമുടി, തടിച്ച ചുണ്ട് തുടങ്ങിയ രൂപവ്യത്യാസങ്ങളും ഉയരം കുറഞ്ഞവർ, ഉയരം കൂടിയവർ തുടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കിടയിലുണ്ട്. പക്ഷെ അതൊന്നും ജാതിയല്ല. അവരിലെല്ലാം തുല്യമായിരിക്കുന്നത് മനുഷ്യത്വമെന്ന ജാതിയാണ്. മനുഷ്യത്വം എന്ന അളവുകോൽ വച്ചു മാത്രമേ ജാതിയെ നിർണയിക്കാനാവൂ എന്ന് ഗുരു യുക്തിസഹമായി സമർഥിക്കുന്നു. എല്ലാവരും ഈ തത്വം അറിയേണ്ടതുണ്ട്.

> ▶ മനുഷ്യത്വം എന്ന അളവുകോൽ വച്ചു മാത്രമേ ജാതിയെ നിർണയിക്കാനാവൂ.

രസം ഒന്നല്ലേ?

മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ജാതിഭേദം ഉണ്ടെന്ന വാദം ബലപ്പെടുത്താനായി മഹാത്മജി ഗുരുവിന്റെ ആശ്രമമുറ്റത്തെ ഒരു മാവ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് അതിലെ ഇലകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തി. അപ്പോൾ ഗുരു യുക്തിഭദ്രമായി ഗാന്ധിജിയെ തിരുത്തി. 'ഇലയുടെ ചാറ് രുചിച്ചുനോക്കൂ. രസം ഒന്നല്ലേ?' ഗാന്ധിജിയിലെ ജാതിവാദി ക്രമേണ പൊഴിഞ്ഞുപോയത് ഈ സന്ദർഭത്തോടുകൂടിയാണ്.

ജാതിലക്ഷണം

മറ്റ് കൃതികളിൽനിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ 'ജാതിലക്ഷണം' എന്ന കൃതിയിൽ പ്രകടമാകുന്നത് എന്ന് മുത്തുലക്ഷ്മി നിരീക്ഷിക്കുന്നു. തികച്ചും കൃത്യമായ/കണിശമായ വാക്കുകളും ഘടനയും അറിവാകുന്ന കൊല്ലന് പണിത കരുവാണ്- പണിത്തരമാണ് ഇനം അതായത് ജാതി. ഇനിയും മറ്റ് കരുക്കളുടെ രൂപം പ്രാപിച്ച് ഇവ മാറിവരുകയും ചെയ്യും. അറിവിന്റെ രൂപഭേദങ്ങളാണ് ലോകമാകെ. ഒരു കൊല്ലന് പണി ചെയ്യുന്നതുപോലെ വളരെ കൃത്യമായ വരികളിലൂടെ ജാതി എന്ന മൂർത്തമായ അനുഭവവും അതിനോടുള്ള താത്വികമായ സമീപനവും ഗുരു അവതരിപ്പിക്കുന്നു' (മുത്തുലക്ഷ്മി)

അറിവാം കരുവാൻ ചെയ്ത
കരുവാണിനമോർക്കുകിൽ
കരുവാർന്നിനിയും മാറി
വരുമീ വന്നതൊക്കയും

മനുഷ്യന് മനുഷ്യത്വം മാത്രമാണ് ജാതി. ബ്രാഹ്മണൻ തുടങ്ങിയത് ജാതിയല്ലെന്നും സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട്. ജാതിയുടെ ലക്ഷണം വിവരിക്കുകയാണ്. ചാതുർവർണ്യമോ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളോ ജാതിയല്ല. അവ ജാതിയാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ യഥാർഥമായ ജാതി മനുഷ്യത്വമാണ്. അതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്ന കൃതിയാണിത്. 1914-ൽ തന്നെയാകാം ഇതിന്റെയും

> ▶ മനുഷ്യന് മനുഷ്യത്വം മാത്രമാണ് ജാതി

രചനാകാലം. ഈ കൃതിയിലെ ഒമ്പതു ശ്ലോകങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം ഇവിടെ നൽകുന്നു.

വരികൾ

ശ്ലോകം 1

പുണർന്നു പെറുമെല്ലാമൊ-
രിനമാം പുണരാത്തതു
ഇനമല്ലിനമാമിങ്ങൊ-
രിണയാർന്നൊത്തു കാണ്മതും

അർഥവിശദീകരണം

പുണർന്നു	=	ഇണചേർന്നു
പെറും	=	പ്രസവിക്കുന്ന
എല്ലാം ഒരിനമാം	=	എല്ലാംതന്നെ ഒരു ജാതിയാണ്
പുണരാത്തത് ഇനമല്ല	=	തമ്മിൽ ഇണചേരാത്തവ ഇണയല്ല
ഇണയാർന്നൊത്തു കാണ്മതും ഇനമാം	=	ഇണകളായി ഒത്തുനടക്കുന്നവയും ഇനം തന്നെയാണ്.

ആശയവിശദീകരണം

▶ തമ്മിൽ ഇണ ചേർന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന ഇനമാണ് ഒരു ജാതിയിൽ പെടുന്നത്.

ഇണചേർന്നു സന്തത്യുല്പാദനം നടത്തുന്നവയെല്ലാം ഒരു ജാതിയാണ്. തമ്മിൽ പുണർന്നും ഇണചേർന്നും കൂടിക്കഴിയുന്നവയെല്ലാം ഒരേ ജാതിയിൽപ്പെടുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ യുക്തികൊണ്ടാണ് അശാസ്ത്രീയമായ ജാതിസങ്കല്പത്തെ ഗുരു നിഷേധിക്കുന്നത്. ജാതിയില്ലെന്നല്ല, ഉണ്ടെന്നാണ് ഗുരു പറയുന്നത്. ജാതിയായി ഇന്ന് കരുതിപ്പോരുന്നതല്ല ഗുരു നിർവചിക്കുന്ന ജാതി. പുണർന്നുപെറുന്ന ഒരേ ഇനത്തെയാണ് ജാതി എന്നതുകൊണ്ട് അർഥമാക്കുന്നത്. മൃഗങ്ങൾ 'മൃഗ' ജാതി, മനുഷ്യർക്ക് 'മനുഷ്യ' ജാതി, പക്ഷികൾ 'പക്ഷി' ജാതി എന്നർഥത്തിലുള്ള ഏകരൂപമാണ് ഗുരുവിന് ജാതിലക്ഷണം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 2

ഓരോയിനത്തിനും മെയ്യു-
മോരോ മാതിരിയൊച്ചയും
മണവും ചുവയും ചൂടും
തണുവും നോക്കുമോർക്കണം

ആശയവിശദീകരണം

ഓരോ ജാതിക്കും ഓരോമാതിരി ഒച്ചയും, മണവും, ചുവയും (രസം) ചൂടും, തണുപ്പും, നോട്ടവുമാണുള്ളത് എന്ന് ഓർക്കണം. ഏതൊരു ജീവിക്കും അതതിന്റേതായ പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. ശരീരം ഓരോ ജാതിക്കും രൂപപരമായി വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ

> ▶ ഇനത്തിന്റെ ലക്ഷണം അവയുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയിരിക്കുന്നു

പ്രവർത്തനരീതികളും വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഗന്ധ, നാദ, രസ, സ്പർശ, ദർശന രീതികൾ വച്ച് ഒരേപോലെ കാണപ്പെടുന്നവയെല്ലാം ഒരേ ജാതിയിൽപ്പെടുന്നു. ഗന്ധമറിയാനുള്ള കഴിവ് മനുഷ്യർക്കുള്ളതുപോലെയല്ല നായ്ക്കൾക്കുള്ളത്. ഇതുപോലെ ഏതിന്ദ്രിയത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇവർ തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. ഈ വ്യത്യാസമാണ് ജാതിയുടെ ലക്ഷണം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 3

തുടർന്നോരോന്നിലും വെവ്വേ-
റടയാളമിരിക്കയാൽ
അറിഞ്ഞീടുന്നു വെവ്വേറെ
പിരിച്ചോരോന്നുമിങ്ങു നാം

ആശയവിശദീകരണം

> ▶ സാമാന്യമായി കാണുന്നവയോടൊപ്പം വിശേഷമായ ചില കാര്യങ്ങൾ കടന്നു വരുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഇനമെന്ന തരംതിരിവുണ്ടായത്

ഇങ്ങനെ ഓരോന്നോരോന്നിലും വേറിട്ടുള്ള അടയാളമിരിക്കുന്നതു കൊണ്ട് ഇനങ്ങളോരോന്നിനെയും വേറെ വേറെ പിരിച്ചു ഒന്നൊന്നായി അറിയാൻ കഴിയുന്നു. ഓരോ ജീവജാതിക്കും വെവ്വേറെ അടയാളമുള്ളതിന്റെ ഗുണം വ്യക്തമാക്കുകയാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിൽ. സാമാന്യമായി കാണുന്നവയോടൊപ്പം വിശേഷമായും ചിലകാര്യങ്ങൾ കടന്നുവരാം. അപ്പോഴാണ് ഇനങ്ങളെന്ന രീതിയിൽ തരംതിരിവുവരുന്നത്. വേറിട്ടുള്ള സമാനതകൾ തന്നെയാണ് ജാതിയുടെ ലക്ഷണം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 4

പേരൂരുതൊഴിലീമൂന്നും
പോരുമായതു കേൾക്കുക!
ആരു നീയെന്നു കേൾക്കേണ്ട
നേരുമെയ് തന്നെ ചൊല്കയാൽ

ഒരാളോട് പേര്, സ്ഥലം, ജോലി എന്നീ മൂന്ന് കാര്യങ്ങൾ മാത്രം ചോദിച്ചറിഞ്ഞാൽ മതി. ജാതിയിൽ ആര് എന്നുകേൾക്കേണ്ടതില്ല. കാരണം ശരീരംതന്നെ ഒരാളുടെ ജാതി 'മനുഷ്യജാതി'യാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിത്തരും. 'ആരുനീയെന്നു കേൾക്കേണ്ട' എന്ന ആശയമാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ കാതൽ.

> ▶ ചോദിച്ചറിയേണ്ടതല്ല ജാതി.
> ▶ ശരീരഘടന തന്നെ ജാതി വ്യക്തമാക്കുന്നു.

മനുഷ്യശരീരം ധരിച്ചവനോട് മനുഷ്യജാതിയാണോ എന്ന് ചോദിക്കേണ്ടതില്ല. ശരീരം കണ്ടാൽ മനുഷ്യനാണെന്നറിയാം. എങ്കിലും ചില തെറ്റായ ചോദ്യങ്ങൾ ചിലർ ചോദിക്കാറുണ്ട്. തെറ്റുധരിച്ചവർക്ക് അതിനുത്തരമുണ്ട്. ഞാൻ ബ്രാഹ്മണൻ, നായർ, ഈഴവൻ, എന്നിങ്ങനെ. ജാതി ചോദിക്കരുത്, പറയരുത്, വിചാരിക്കരുത് എന്ന ഗുരുകല്പനയുടെ കാവ്യാവിഷ്ക്കരണമാണ് ഒന്നാംപാദത്തിലുള്ളത്. നേരുമെയ് തന്നെ ചൊല്ലും എന്നിടത്ത് സാമാന്യജനങ്ങൾ കരുതുന്ന ജാതിയെയല്ല, മനുഷ്യത്വം എന്ന ജാതിയെയാണ് ഗുരു വിവക്ഷിക്കുന്നതെന്ന്

വ്യക്തമാകും. ശരീരം തന്നെയാണ് ജാതിയുടെ ഏകലക്ഷണം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 5

ഇനമാർന്നുടൽ താൻ തന്റെ
യിനമേതെന്നു ചൊല്കയാൽ
ഇനമേതെന്നു കേൾക്കില്ല
നിനവും കണ്ണുമുള്ളവർ.

ആശയവിശദീകരണം

ഇന(വർഗം)ത്തിന് ചേർന്ന ഉടൽതന്നെ തന്റെ ഇനം ഏതെന്നു പറയും. അതിനാൽ ഇനമേതെന്നു (ജാതി) ചിന്താശേഷിയും കാഴ്ച ശക്തിയുമുള്ളവർ ചോദിക്കുകയില്ല. (കേൾക്കുക എന്ന പദത്തിന് ചോദിക്കുക എന്നാണ് തമിഴിൽ അർഥം. മലയാളത്തിന്റെ കാവ്യഭാഷയിൽ ഇപ്പോഴും ഈ അർഥത്തിൽ പ്രയോഗമുണ്ട്)

- തെറ്റായ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരവും തെറ്റായിരിക്കും.

ജാതിചോദിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടറിയാം. മാനിനെക്കണ്ടാൽ മാനാണെന്നറിയാം. മയിലിനെക്കണ്ടാൽ മയിലാണെന്നറിയാം. അതുപോലെ മനുഷ്യനെക്കണ്ടാലും മനുഷ്യനാണെന്നറിയ ണം. തെറ്റായ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരവും തെറ്റായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് ബ്രാഹ്മണാദിജാതികളെന്നുചിലർ തെറ്റായി പറഞ്ഞുപോരുന്നത്. ചോദിച്ചറിയേണ്ടിവരുന്നത് ജാതിയല്ല, സമൂഹം കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ ചില ഭേദചിന്തയാണ് എന്ന് എത്ര യുക്തിഭദ്രമായാണ് ഗുരു ഇവിടെ സമർഥിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 6

പൊളി ചൊല്ലുന്നിനം ചൊല്വ-
തിഴിവെന്നു നിനയ്ക്കയാൽ,
ഇഴിവില്ലിനമൊന്നാണു
പൊളി ചൊല്ലരുതാരുമേ.

ആശയവിശദീകരണം

- സത്യമായത് മനുഷ്യത്വം എന്ന ജാതിയാണ്.
- താൻ ശ്രേഷ്ഠജാതിയാണെന്ന് കള്ളംപറയുന്നവൻ സത്യം അറിയാത്തവനാണ്.

ജാതിയുടെ കാര്യത്തിൽ മേന്മയ്ക്കായി ചിലർ കള്ളം പറയുന്നു. (ശ്രേഷ്ഠജാതിയുടെ പേരുപറയുന്നുവെന്നു താല്പര്യം). യഥാർഥത്തിൽ ഇഴിവുള്ള ജാതിയെന്ന ഒന്നില്ല. ഒരു ജാതിയേയുള്ളൂ. മനുഷ്യജാതി. അപ്പോൾ രണ്ടു രീതിയിലാണ് ജാതി പറയുന്നവർ പൊളിപറയുന്നത്. ഒന്ന്, ശ്രേഷ്ഠമായ ജാതിയിലുൾപ്പെട്ടവനെന്ന് പൊളി പറയുന്നു. പൊളിയല്ലാത്തതും ഇനം ഒന്നായതുമാണ് മനുഷ്യജാതി. അതിനിടയിൽ പറയുന്ന മറ്റുജാതിനാമങ്ങൾ ജാതികളേയല്ല. മിഥ്യാഭിമാനങ്ങൾ മാത്രമാണ്. മിഥ്യയായതാണ് പൊളി. സത്യം വ്യക്തമായി നിൽക്കുമ്പോൾ മിഥ്യയായതിനെക്കുറിച്ച് ആരും പറയേണ്ടതില്ല. രണ്ട്, തെറ്റായിധരിച്ചുകൊണ്ട് ജാതിയല്ലാത്തതു ജാതിയാണെന്നു പറയുന്നു.

വരികൾ

ശ്ലോകം 7

ആണും പെണ്ണും വേർതിരിച്ചു
കാണുംവണ്ണമിനത്തെയും
കാണണം കുറികൊണ്ടിമ്മ-
ട്ടാണു നാമറിയേണ്ടത്.

ആശയവിശദീകരണം

ആണിനേയും പെണ്ണിനേയും അടയാളംകൊണ്ട് വേർതിരിച്ചു കാണുന്നതുപോലെ ജാതിയെയും അടയാളം കൊണ്ടുവേണം വേർതിരിച്ചുകാണേണ്ടത്. (കുറിയെന്നത് ഓരോ അടയാളം എന്ന് കരുതുക). ആണ്, പെണ്ണ് എന്നീ വ്യത്യാസങ്ങൾ ലിംഗഭേദത്താൽ അറിയാൻ കഴിയും. ലിംഗഭേദം ഒരടയാളമാണ്. അതുപോലെ ജാതിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അടയാളങ്ങളുമുണ്ട്. മനുഷ്യന് മനുഷ്യത്വം തന്നെയാണ് അടയാളം. അത് എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ചേരും. അതിൽ തെറ്റ് പറ്റില്ല. എന്നാൽ നായർ, നമ്പൂതിരി, നായാടി എന്നിങ്ങനെ ജാതികളായി കരുതുന്നവർക്ക് അത് തെളിയിക്കാൻ കുറി(അടയാളം) ഒന്നുമില്ല. തെറ്റായ സങ്കല്പം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഗുരുവിന്റെ ജീവിതകാലത്തു നടന്ന സംഭവം രസകരമാണ്. ജാതി കണ്ടാലറിയാമെന്ന് ഒരിക്കൽ ആശ്രമത്തിലെത്തിയ ഒരു പ്രസിദ്ധൻ ഗുരുവിനോട് വാദിക്കുകയുണ്ടായി. കുറേനേരം ഗുരുവുമായി സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞ് ആശ്രമത്തിൽനിന്നും നല്ല രസം കൂട്ടിയുള്ള ഊണും കഴിച്ച് അദ്ദേഹവും ഗുരുവും വിശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ ഗുരു ഒരു ബാലനെ അടുത്തുവിളിച്ചു അതിഥിക്കുപരിചയപ്പെടുത്തി. ബാലൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞു ഗുരു അതിഥിയോട് ചോദിച്ചു ആ ബാലന്റെ ജാതി പറയാമോ എന്ന്. സംശയംകൂടാതെ ആ ബാലൻ ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട സവർണ ജാതിയിൽപ്പെട്ടതാണെന്ന് അതിഥി മറുപടിപറഞ്ഞു. ഒപ്പം ഊണിനെക്കുറിച്ചും കറികളെക്കുറിച്ചും ആഗതൻ വളരെ നല്ല അഭിപ്രായവും പറഞ്ഞു. ഇതുകേട്ട് മന്ദഹസിച്ചുകൊണ്ട് ഗുരു പറഞ്ഞു 'നിങ്ങൾ കരുതിയ ജാതിയിലല്ല ആ ബാലൻ പിറന്നത്. തന്നെയുമല്ല അവൻ വച്ച 'രസം' തന്നെയാണ് ഭേഷായിരിക്കുന്നുവെന്നു താങ്കൾ പറഞ്ഞതും.' ഒരടയാളവും അവന്റെ ജാതിസൂചകമായി ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും മറ്റെന്തെല്ലാമോ കാരണങ്ങളെ അധ്യാരോപം ചെയ്താണ് അവന്റെ ജാതി ഏതെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. സാധാരണ നാം പറഞ്ഞുപോരുന്ന ജാതിക്ക് സൂചകമായ ഒരടയാളവും ഇല്ല. ഇതാണ് പൊളിയെന്നു ഗുരു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു വാക്കുപോലും ഉരിയാടാതെ എത്ര യുക്തിപൂർവമായാണ് അയാൾ അധ്യാരോപം ചെയ്ത ജാതിയെ ഗുരു അപവാദരീതിയിൽ മായ്ച്ചുകളഞ്ഞത്. അടയാളമൊന്നുമില്ലാത്ത പൊളിപറഞ്ഞാണ് ജാതിസങ്കല്പത്തിൽ അതിഥിയെത്തിയത്. എന്നാൽ മനുഷ്യത്വം എന്ന വ്യക്തമായ അടയാളം മുന്നിലുണ്ടായിട്ടും അതിഥി അത് കാണാതെപോയി.

▶ മനുഷ്യത്വം എന്ന കുറി(അടയാളം)കൊണ്ട് മനുഷ്യനെ തിരിച്ചറിയുന്നു.

വരികൾ

ശ്ലോകം 8

അറിവാമാഴിയിൽ നിന്നു
വരുമെല്ലാവുടമ്പിനും
കരുവാണിനമാം നീരിൻ
നിരതാൻ വേരുമായിടും.

ആശയവിശദീകരണം

ജാതിയെന്നത് എല്ലാ ഉടമ്പിന്റെയും (ശരീരത്തിന്റെയും) കരുവാണ് (മൂശ). ഓരോ 'ജാതിമൂശ'യിൽ നിന്നും ഓരോ 'ജാതിജീവി'കളുണ്ടാകുന്നു. അറിവാകുന്ന സമുദ്രമാണ് കരുവാൻ. കരുവാനാണ് അറിവ്. അറിവിൽനിന്നാണ് കരുവും ഉണ്ടാകുന്നത്. യഥാർഥസമുദ്രത്തിലെ തിരകൾക്ക് തിരയെന്ന സത്യമില്ല. ജലം തന്നെയാണ് സത്യം. അതുപോലെ കരുവും കുരുവിലുണ്ടാക്കിയെടുത്ത ഇനങ്ങളും സത്യമല്ല. അവയ്ക്കു അറിവാകുന്ന സമുദ്രത്തിലെ തിരകൾക്കുള്ള സ്ഥാനമേയുള്ളു. മാഞ്ഞു പോയിട്ട് മൂലകാരണമായ അറിവായി മാത്രമേ നിൽക്കാൻ കഴിയൂ. തിരകൾക്ക് നീരാണ് വേര്. ഉടമ്പിന് അറിവാണ് വേര്. വേരെന്നതിനെ മൂലകാരണം എന്ന് ധരിക്കണം. ഗുരു ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ പറയുന്നു: "അറിവിനെവിട്ടഥ ഞാനുമില്ല, എന്നെപ്പിരിയുകിലില്ലറിവും''. അറിവ് എന്നതിനെ ഈശ്വരനെന്ന അപ്രമേയമായ ശക്തിയായിട്ടാണ് ഗുരു എപ്പോഴും അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ബ്രഹ്മമെന്നും ആത്മാവെന്നും വിളിച്ചുപോരുന്നത് ജഗദാധാരമായിരിക്കുന്ന സത്യത്തെയാണ്. അത് കേവലമായ അറിവാണെന്നും അറിവിലാണ് എല്ലാ പൊരുളുകളും ഉള്ളടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നുമാണ് വേദാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വം. ശ്രീനാരായണഗുരുവും വേദാന്തത്തിന്റെ ഈ തത്വത്തെ തന്നെയാണ് പിന്തുടരുന്നത്. അറിവിനെ വിട്ടാൽ രൂപങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ല. ജലത്തെവിട്ടാൽ തിരകൾക്കും. രൂപങ്ങൾ പോയാലും അറിവ് അവശേഷിക്കും. തിരമാഞ്ഞാലും ജലം അവശേഷിക്കും.

- ▶ സത്യത്തിൽനിന്നാണ് ഓരോ കരുവും ഇനവും രൂപപ്പെടുന്നത്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 9

അറിവാം കരുവാൻ ചെയ്ത
കരുവാണിനമോർക്കുകിൽ
കരുവാർന്നിനിയും മാറി
വരുമീ വന്നതൊക്കെയും.

ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ ഓരോ ഇനവും അറിവാകുന്ന കരുവാൻ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്ത കരുക്കളാണ്. ഈ ലോകത്തുണ്ടായതൊക്കെയും ഇനിയും പുതിയ കരുക്കളിലൂടെ കടന്നു ഇനംമാറി ജന്മമെടുക്കും. ഏതൊരു കരുവിലൂടെയും കടന്നു രൂപംകൊണ്ടുവരുന്നത് അറിവ് തന്നെയാണ്. മാറിമാറി കരുവുണ്ടായാലും ജന്മമെടുക്കുന്നത് അറിവുതന്നെയാണ്. യഥാർഥത്തിൽ അവശേഷിക്കുന്നത് അറിവ് മാത്രമാണ്. ജീവിവർഗങ്ങളിൽ പരിണാമം സംഭവിച്ചാലും അറിവാം കരുവാൻ അങ്ങ

- ▶ മാറിമാറി ഉണ്ടാകുന്ന ഓരോരായിനവും ജഗദാധാരമായ അറിവ് തന്നെയാണ്

നെതന്നെ എന്നുമുണ്ടാവും.

വരികൾ

ശ്ലോകം 10

ഇനമെന്നിതിനെച്ചൊല്ലു-
ന്നിന്നതെന്നറിയിക്കയാൽ
ഇനമില്ലെങ്കിലില്ലൊന്നു-
മിന്നതെന്നുള്ളതൂഴിയിൽ.

ആശയവിശദീകരണം

▶ തിരിച്ചറിയാൻ വേണ്ടി മാത്രമുള്ളതാണ് ഇനം എന്ന സങ്കല്പം

ഒന്നിനെ കൃത്യമായി ഇന്നതെന്നു അറിയിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ഓരോന്നിനെയും ഇനം അഥവാ ജാതി എന്ന് പറയുന്നത്. ഇനം (ജാതി) തിരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഒന്നിനെയും ഇന്നത് ഇന്നത് എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയില്ല. ഇന്നതെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ മാത്രമാണ് ജാതി. അതല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രസക്തിയും ജാതിക്കില്ല എന്നാണ് ഗുരു സ്ഥാപിക്കുന്നത്. വേർതിരിച്ചറിയുക എന്ന ഒറ്റൊരുപയോഗമേ ജാതിക്കുള്ളൂ. അതുതന്നെയാണ് ജാതിലക്ഷണം.

Summarised Overview

നിലവിലുള്ള സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയുടെ കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ എല്ലാം ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് നാരായണ ഗുരു കവിതാരചനയിലൂടെ സാമൂഹ്യമാറ്റത്തിന് ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അത് തിരുത്തപ്പെടാനാവാത്ത ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറുകയാണ്. വർണ്ണവ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരെ ഏറ്റവും ലളിതമായ ശൈലിയിലൂടെയും പദപ്രയോഗങ്ങളിലൂടെയും ചമച്ച കവിതകളാണ് ജാതിനിർണയവും ജാതിലക്ഷണവും. ജാതിനിർണയത്തിലെ ആദ്യത്തെ ശ്ലോകത്തിൽതന്നെ മുഖവുരയില്ലാതെ പ്രമേയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ് ഗുരു കവി. ഗോക്കൾക്ക് ഗോത്വം ജാതിയായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെയാണ് മനുഷ്യർക്ക് മനുഷ്യത്വം ജാതിയായിരിക്കുന്നതെന്ന് അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ് കവി. പ്രത്യക്ഷമായ എതിർപ്പുകൾ നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലാത്ത നാരായണ ഗുരു ദൈനംദിന ഇടപെടലുകളിലൂടെ ബ്രാഹ്മണ്യത്തിനെതിരെ പൊരുതി. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി തന്നെയാണ് ജാതിനിർണയവും ജാതിലക്ഷണവും എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇണചേർന്ന് സന്തതികളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നവരെല്ലാംതന്നെ ഒരു ജാതിയാണ്. തമ്മിൽ പുണർന്നും ഇണചേർന്നുംകൂടി കഴിയുന്നവരെല്ലാം ഒരേ ജാതിയിലാണെന്ന നവീനചിന്തയാണ് ജാതിലക്ഷണത്തിൽ നാരായണഗുരു അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. കണിശമായ വാക്കുകളും ഘടനയും അടങ്ങുന്ന ചലനാത്മകമായ കവിതയാണ് ജാതിലക്ഷണം. ജാതി എന്ന മൂർത്തമായ അനുഭവവും അതിനോടുള്ള താത്വികമായ സമീപനവും തുറന്നുകാട്ടുന്ന കവിതയാണിത്. ഇനം ഏതെന്ന് ചോദിച്ചാൽ മനുഷ്യൻ എന്ന് ഉത്തരം പറയുന്ന കാലത്തിലേക്കുള്ള വളർച്ചയ്ക്ക് വളമാകുക എന്ന് ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഗുരു ഈ കവിത രചിച്ചിരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വിശദപഠനം

2. അറിവ് -ആത്മോപദേശശതകം

ടി. ഭാസ്കരൻ

ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ പ്രധാന ദാർശനികകൃതികളാണ് ആത്മോപദേശശതകം, ദർശനമാല, അറിവ് എന്നിവ. ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ 'ആത്മാവ്' എന്നാണ് ഏകസത്യത്തെ അഥവാ ഈശ്വരനെ ഗുരു വിളിക്കുന്നത്. അതിനെ അറിയുവാനുള്ള വഴികളാണ് ആ കൃതിയിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അറിവ് എന്ന കൃതിയിൽ ആത്മാവ് എന്ന് പ്രയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അറിവ് എന്നതുകൊണ്ട് ഗുരു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് പരമമായ സത്യത്തെ അഥവാ ഈശ്വരനെക്കുറിച്ചുതന്നെയാണ്. സ്ഥൂലമായും സൂക്ഷ്മമായും കാണുന്നതെല്ലാം ഒരേ പൊരുളിന്റെ ഭിന്നഭാവങ്ങളാണ്. ആ പൊരുളിനെയാണ് ഗുരു അറിവെന്നുപറയുന്നത്. സൃഷ്ടിയായും സ്രഷ്ടാവായും സൃഷ്ടിജാലമായും പ്രകടമാകുന്നതെല്ലാം ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഒരു ഭേദവും അവതമ്മിൽ ഇല്ല. വേറെ വേറെ ആണെന്നത് ഒരു തോന്നൽ മാത്രമാണ്. തിരയായി ഉയർന്ന് പൊങ്ങി വരുന്നത് ജലം തന്നെയാണ്. തിരയും ജലവും തമ്മിൽ ഒരു ഭേദവുമില്ല. തിര ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണമായ കാറ്റും ഒരേ പൊരുളിന്റെ മറ്റൊരു ഭേദം മാത്രമാണ്. തിരയെ സൃഷ്ടിച്ച സ്രഷ്ടാവാണ് കാറ്റ്. ഇപ്രകാരം ഒരേ പൊരുൾ സൃഷ്ടിയായും സ്രഷ്ടാവായും സൃഷ്ടിജാലമായും പ്രകടമാകുന്നു. ഇക്കാര്യം അറിവ് എന്ന കൃതിയിൽ ഗഹനമായ ഭാഷയിൽ ഗൂഢാർഥത്തിൽ ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്നു. കവിതയിലൂടെ മാത്രം ആവിഷ്ക്കരിക്കാൻ കഴിയുന്നവ എല്ലാ കാലത്തും പ്രസക്തമാകുന്നു. ചെറുവാക്യങ്ങളിലൂടെ നീങ്ങുന്ന ചില കൃതികൾ നാരായണഗുരു എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്നാണ് 'അറിവ്'.

> ▶ സൃഷ്ടിയായും സ്രഷ്ടാവായും സൃഷ്ടിജാലമായും പ്രകടമാകുന്നതെല്ലാം ഒന്നുതന്നെയാണ്

'അറിവ്, സുഖം, പ്രിയം, അവനവന്, അപരന് എന്നിങ്ങനെ നാം പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള പലതിനും പുതിയ നിർവചനങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് ഗുരു അവയെ മറ്റൊരു തലത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നു. 'ഒന്നൊന്നായെണ്ണിത്തൊട്ട്' എന്ന് ദൈവശതകത്തിലും 'തട്ടിപ്പൊരുക്കി' എന്ന് സുബ്രഹ്മണ്യകീർത്തനത്തിലും പറയുംപ്രകാരം ഓരോ അംശത്തിനും വേണ്ടതായ ശ്രദ്ധ നൽകി. അവയെ ഇണക്കിക്കൊണ്ടാണ് ഗുരു സ്വയം അറിയാനും അറിയിക്കാനും ആഗ്രഹിച്ചത്. ഭാഷയും വാക്കും സങ്കല്പനവും അവനവനും അപരനും രൂപവും ഭാവും ചിന്തയും അനുഭവവും ഇവിടെ പരസ്പരമുള്ള പകർച്ചയിലും ഇണക്കത്തിലും ഗുരു തന്റെ കാഴ്ചയെ വാർത്തെടുക്കുന്നു. ഇവ നല്കുന്ന തൃപ്തിയുടെ ഇടത്തിലാണ് ഗുരുവിന്റെ ദർശനം തന്നെ കവിതയായി നിർവചിക്കപ്പെടുന്നത്''. (മുത്തുലക്ഷ്മി)

> ▶ സ്വയം അറിയാനും അറിയിക്കാനും ആഗ്രഹിച്ചു.

നാരായണഗുരുവിന്റെ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ രചനയാണ് 'അറിവ്' എന്ന ലഘുകൃതി. പതിനഞ്ചു ശ്ലോകങ്ങളിലായി ആത്മവിദ്യയെ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവദശകം, ആത്മോപദേശശതകം, ദർശനമാല, അദ്വൈതദീപിക, വേദാന്തസൂത്രം എന്നീ ദാർശനികകൃതികളിൽ പ്രതിപാദിതമാകുന്ന ജ്ഞാനദർശനം തന്നെയാണ് 'അറിവി'ലൂടെ

> ▶ അദ്വൈത ചി ന്തയുടെ ഗൂഢ രഹസ്യം സൂ ത്രം പ്പോലെ ആവിഷ്കരിച്ചി രിക്കുന്നു.

അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അദ്വൈതചിന്തയുടെ ഗൂഢരഹസ്യം സൂത്രവാക്യം പോലെ ഇതിൽ ആവിഷ്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. ബ്രഹ്മം എന്ന സങ്കല്പ ത്തെത്തന്നെയാണ് ഗുരു അറിവ് എന്ന ശബ്ദം കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

അദ്വൈതിക്ക് എല്ലാം ബ്രഹ്മംതന്നെയാണ്. അദ്വൈതബോധാ നുഭവം സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ബ്രഹ്മാനുഭവം ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ എന്നു മാത്രം. അഖണ്ഡമായ ചിദ്ഘനമായും മൗനഘനാബ്ധിയായും വേദ്യമായ ബ്രഹ്മത്തെ അനുഭവിച്ചറിയാൻ മാത്രമേ കഴിയൂ എന്നാണ് ദാർശനിക മതം. അനുഭവിച്ചറിയുന്നു എന്ന് പറയുമ്പോൾ, അറി യുന്നു എന്ന അറിവും ഏതിലാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് എന്ന ചോ ദ്യമുയരും. അതും ബ്രഹ്മത്തിൽ തന്നെയെന്നേ പറയാൻ കഴിയൂ.

അറിവും അറിഞ്ഞിടുമർത്ഥവും പുമാൻത-
ന്നറിവുമൊരാദിമഹസ്സുമാത്രമാകും.
വിരളതവിട്ടു വിളങ്ങുമമ്മഹത്താമറിവില-
മർന്നതുമാത്രമായിടേണം. (ആത്മോപദേശശതകം)

അറിവ് എന്നതും (ജ്ഞാനം) അറിയുന്ന വസ്തുവും (ജ്ഞേയം) അറിയുന്നവനും (ജ്ഞാതാവ്) ഒരേ ആദിശക്തി തന്നെയാണ്. ആ ആദിശക്തിയാകുന്ന അറിവിൽ അമർന്ന് അറിവ് മാത്രമായിത്തീരുന്ന താണ് അദ്വൈതാനുഭവം. അറിയുന്ന വസ്തുവും, അറിയുന്ന ആളും, അറിയുന്നു എന്ന അനുഭവവും ഏകതയോടെ അനുഭവിക്കുമ്പോൾ അയാൾ ബ്രഹ്മത്തിനുള്ളിൽപ്പെടുന്നു. എല്ലാം ബ്രഹ്മത്തിനുള്ളിലേ ഉള്ളൂ. എങ്കിലും അനുഭവിക്കുന്നതുവരെ ബ്രഹ്മത്തിന് പുറത്താണ് താനും എന്ന് എല്ലാവരും ധരിക്കുന്നു. ഈ ധാരണയാണ് അവിദ്യ. അറിവ് തന്നെയാണ് അറിവിനെ അറിയുന്നത്. അതായത് എല്ലാം അറിവാണെങ്കിൽ വസ്തുവെന്നോ ആ വസ്തുവിനെ അറിയുന്നവൻ എന്നോ ആ വസ്തുവിൽ അറിവായിരിക്കുന്നവനെന്നോ ഉള്ള ഭേദക ല്പനയുണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല. ഈ ഭേദകല്പനയെ മറികടക്കുന്നതി നുള്ള ഉപായം മാത്രമാണ് ദർശനികപദ്ധതികൾ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കു ന്നത്.

> ▶ എല്ലാം ബ്രഹ്മത്തിനു ള്ളിലേ ഉള്ളൂ.

അദ്വൈതപദ്ധതിയനുസരിച്ച് ബ്രഹ്മം മാത്രമാണ് സത്യം. ലൗകിക പ്രപഞ്ചം മായയാണ്. പ്രപഞ്ചം ഉണ്ടെന്നത് തോന്നൽ മാത്രമാണ്. ഉള്ളത് ബോധം അഥവാ അറിവ് മാത്രമാണ്. കയറിൽ കാണുന്ന പാമ്പ് സത്യമല്ലാത്തതുപോലെ പ്രാപഞ്ചികലോകത്തുകാണുന്നവ യൊന്നും സത്യമല്ല. ബ്രഹ്മമാകുന്ന കയറിൽ ആരോപിതമായ പാമ്പ് എന്ന തോന്നലാണ് പ്രപഞ്ചം. തോന്നൽ മാറുമ്പോഴാണ് മായ ഒഴി ഞ്ഞു ബോധത്തിൽ എത്തുന്നത്. എല്ലാം ബോധം അഥവാ അറിവ് മാത്രമാണ് എന്ന് അനുഭവിക്കും. ഒന്നൊന്നായ് എണ്ണിയെണ്ണി ഓരോ നാമരൂപങ്ങളെയും അറിഞ്ഞു കഴിയുമ്പോൾ അവയെല്ലാം അവശേഷി ക്കുന്നത് ബോധത്തിൽ മാത്രമാണ്. ഇതാണ് അറിവ്. ഈ അറിവിനെ നിലനിർത്തുന്ന ശക്തിയെ ഈശ്വരനെന്നോ ചിദ്ഘനമെന്നോ ആദി മഹസെന്നോ കരുതാവുന്നതാണ്. അതിനെ വിശദീകരിക്കുകയാണ് ഗുരു.

> ▶ അദ്വൈത പദ്ധതി അനു സരിച്ച് ബ്രഹ്മം മാത്രമാണ് സത്യം.

പാശ്ചാത്യ തത്ത്വചിന്തയിൽ പറയുന്ന Epistemology-യോട് അടുത്തു നിൽക്കുന്നു 'അറിവ്.' അറിവിന്റെ സ്വരൂപം, സ്വഭാവം, പരിധി തുടങ്ങി

യവ എന്താണെന്നുള്ള അന്വേഷണശാസ്ത്രമാണ് Epistemology എന്ന തുകൊണ്ട് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഗുരു വിശദീകരിക്കുന്ന അറിവ് 'ബ്രഹ്മം' അഥവാ എല്ലാത്തിനെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശക്തി എന്ന അർഥവ്യാപ്തിയുള്ളതാണ്. അകവും പുറവും തിങ്ങും മഹിമാവായിട്ടാണ് ഗുരു ദൈവത്തെ വിശദീകരിച്ചത്. അത് ബ്രഹ്മം തന്നെയെന്ന് വ്യക്തം.

നടരാജഗുരു ബ്രഹ്മവിദ്യയെ വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ ഉപരിതനമായും, അനുപ്രസ്ഥമായും അനുഭവത്തിന്റെ രണ്ടു തലങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. ഉപരിതനാക്ഷത്തിലേക്ക് ഉയർന്നുപോകുന്നതാണ് പരമമായ സത്യം. ചിദ്ഘനം പരമാവധിബോധം എന്നെല്ലാമുള്ള അമൂർത്തമായ അവസ്ഥയാണ് ഉപരിതനാക്ഷത്തിൽ ഉള്ളത്. എന്നാൽ ലൗകികമായ അവസ്ഥയാണ് അനുപ്രസ്ഥതലത്തിലുള്ളത്. മൂർത്ത ലോകം അനുപ്രസ്ഥതലത്തിലുള്ളതാണ്. (അതിൽ ജ്ഞേയവും, ജ്ഞാതാവും പെടുന്നു) അത് മിഥ്യയാണെന്നുള്ള പരമമായ അറിവിലെത്തുമ്പോൾ ഉപരിതനാക്ഷത്തിലേക്ക് മാറുന്നു. അതാണ് ജ്ഞാനതലം. ഈ ജ്ഞാനതലത്തെയാണ് യഥാർഥ സത്യമായി അദ്വൈതി കണക്കാക്കുന്നത്. ഉപരിതനാക്ഷവും, അനുപ്രസ്ഥാക്ഷവും സന്ധിക്കുന്ന നടുനിലയിൽ എത്തുമ്പോഴാണ് സത്യദർശനം സാക്ഷാത്കൃതമാകുന്നത്. ഈ നടുനിലയിൽ നിൽക്കുമ്പോഴാണ് ഒരാൾക്ക് കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ട് അസംഗനായി ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്. ആ നടുനിലയിലെത്തിയ ഒരാൾക്കേ അദ്വൈതാനുസാരിയായി ജീവിക്കുവാനും അപരപ്രിയതയോടെ കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുവാനും കഴിയുകയുള്ളൂ. നാരായണഗുരു സ്വജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കംവരെ ഈ നടുനിലയിലാണ് വർത്തിച്ചത്. പല യോഗികളും നാരായണഗുരുവിനോളം കർമ്മപരതയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഗുരുവാകട്ടെ ബ്രഹ്മാനന്ദം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ കർമ്മങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അതിനു കാരണം അറിവിലേറി അറിവായി മാറി അറിവിൽത്തന്നെ ഗുരു വ്യാപരിച്ചുവെന്നതാണ്. ആ സത്യദർശനം ഗുരുവിനു സിദ്ധമായിരുന്നു. ആ ഒരു തലത്തിൽ എത്തിയതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ് 'അറിവ്' എന്ന ഒരു കൃതി എഴുതുവാനും അറിവ് എന്താണെന്ന് സമർഥിക്കുവാനും ഗുരുവിന് കഴിഞ്ഞത്. ഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സമസ്ത ഉപനിഷത്തുക്കൾ പരതിയാലും ഗുരു സവിസ്തരം നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ അറിവിന് ഒരു വിശദീകരണം അവയിൽ ഒന്നിലും കാണുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് നടരാജഗുരു ഈ കൃതിയെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ കുറിച്ചത്: 'A masterpiece of contemplative workmanship unrivalled in literature anywhere.' (Word of the Guru)

- ജ്ഞാനതലത്തെ യഥാർഥസത്യമായി അദ്വൈതി കണക്കാക്കുന്നു.

പ്രപഞ്ചമായി വിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നതും അറിവാണ്. അതിന്റെ രഹസ്യം അറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും അറിവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്. ഈ വിശ്വത്തിനാകെയുള്ള ഘടനയ്ക്കുള്ളിലാണ് ജ്ഞാനവും, ജ്ഞേയവും, ജ്ഞാതാവും നിലനിൽക്കുന്നത്. ഇവ മൂന്നും മൂന്നായി നിൽക്കുന്നു എന്ന തോന്നൽ അനുപ്രസ്ഥതലവും, മൂന്നും ഒന്നാണെന്ന അനുഭവത്തിൽ എത്തുന്നത് ഉപരിതനതലവും ആണ്. ഒരു വിഷയത്തെ നാം അറിയുമ്പോൾ നമ്മൾ അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുവോ? (ജ്ഞാതാവ് ജ്ഞേയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുവോ) അതോ നമ്മിൽ അത് പ്രവേശി

ക്കുന്നുവോ? (ജ്ഞേയം ജ്ഞാതാവിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുവോ) അതോ വിഷയം അറിവിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുവോ? (ജ്ഞേയം ജ്ഞാനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുവോ) ഇങ്ങനെയുള്ള സംശയങ്ങൾക്ക് നിവാരണം കൊടുക്കുന്ന കൃതിയാണ് അറിവ്. ഒന്നും വിഭിന്നമല്ല, അറിവുതന്നെയാണ് എന്ന് വ്യക്തമാക്കുകയാണ് ഈ കൃതിയുടെ ലക്ഷ്യം.

▶ ഒന്നും വിഭിന്നമല്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

അദ്വൈതത്തിന്റെ തലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് യോഗയുക്തമായ ഉത്തരമാണ് ഓരോ ശ്ലോകത്തിലൂടെയും നൽകുന്നത്. സത്യം ഏകമാണ്. അത് ആത്മാവാണ്. ആത്മാവ് അറിവ് തന്നെയാണ്. അറിവ് ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ്. അറിവും, അറിയുന്നവനും, അറിയുന്ന വസ്തുവും ഈശ്വരനാണ് എന്നു പറയുമ്പോൾ അദ്വൈതചിന്ത പൂർണമാകുന്നു. അറിവിന്റെ വ്യാപാരഗതിയിൽ പ്രകടമാകുന്ന പ്രതിഭാസമാണ് താനും, വസ്തുക്കളും, ഈശ്വരനും എന്ന് ധരിക്കണം.

▶ ആത്മാവ് അറിവ് തന്നെയാണ്

15 ശ്ലോകങ്ങളുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:

1. അറിവിന് വിഷയമായ ഏതു വസ്തുവും അറിവുതന്നെ. അറിയുന്നവനും, അറിയപ്പെടുന്നതും ഒന്ന് തന്നെ. (ഏക സത്യം)
2. അറിവ് എന്നതില്ലെങ്കിൽ അറിയപ്പെടുന്ന നാമരൂപങ്ങളും ഇല്ല. (അറിവ് എന്ന ബോധതലം ഇല്ലെങ്കിൽ വസ്തുക്കളും ഇല്ല.)
3. അളക്കാൻ പറ്റാത്തതാണ് അറിവ്.
4. അറിവിന് മാത്രമാണ് നിറവ് ഉള്ളത്.
5. അറിവിന് മറ്റൊന്നാകാൻ കഴിയില്ല.
6. അറിയുന്നതിന് മുമ്പും അറിവുണ്ടായിരുന്നു.
7. അറിയുന്നു എന്ന അനുഭവവും അറിവ്തന്നെ.
8. അറിവ് എന്നുമുതലുണ്ടോ അന്നുമുതൽ വിശ്വവും ഉണ്ട്.
9. ഏകമായ സത്യം അറിവാണ് അറിവിലാണ് എല്ലാത്തിനും ഇടമുള്ളത്.
10. അറിവല്ലാത്ത ഒന്നിനെയും അറിയാൻ കഴിയില്ല.
11. എല്ലാ വിശേഷജ്ഞാനങ്ങളേയും അറിയുന്ന അറിവ് തന്നെയാണ് നാം.
12. അറിവിന്റെയും അറിവായിനിന്ന് എല്ലാറ്റിനെയും അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് കേവലമായ അറിവ്. നീ അതുതന്നെയാണ്
13. കേവലമായ അറിവ് ജ്ഞാതാവായി (അറിയുന്നവൻ) രൂപം മാറുന്നു. പിന്നെ ജ്ഞേയവിഷയമാകുന്നു. ശബ്ദ - സ്പർശ - രൂപ - രസ - ഗന്ധമായി മാറുന്നതും കേവലമായ അറിവ് തന്നെ.
14. അറിയുന്നവനാണ് ഞാൻ എന്ന ബോധം എട്ട് ഭാവങ്ങളായി പിരിയുന്നു.

15. അറിയുന്ന വസ്തു (ജ്ഞേയം) എന്ന നിലയിൽ ഇത് ഏഴായി പിരിയുന്നു. അതോടൊപ്പം 'ഞാൻ അറിയുന്നു' എന്നതിലെ 'ഞാൻ' കൂടി ചേർത്ത് എട്ട് ഭാവം ഉള്ളതായി അറിവ് മാറുന്നു.

അനുഭൂതികതലത്തിൽ എല്ലാം ഒന്നായ ഒരേയൊരു ഉണ്മമാത്രം. ഇതാണ് അറിവ്.

2.1. അറിവ് - ശ്ലോകങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം

ശ്രീനാരായണഗുരു പരംപൊരുളിനെ സൂചിപ്പിക്കാൻ എപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കുന്ന പദമാണ് 'അറിവ്' ദൃശ്യമായ ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ അവയവം പ്രതി പിരിച്ചുചെന്നാൽ തന്മാത്രയും കടന്നുചെല്ലുന്ന ബോധതലത്തെയാണ് അറിവ് എന്നതുകൊണ്ട് ഗുരു അർഥമാക്കുന്നത്. ആത്മോപദേശശതകത്തിലും അദ്വൈതദീപികയിലും ഗുരു പലമട്ടിൽ ഈ ആശയം ആവിഷ്ക്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'നീരുംതിരയും,' 'നൂലും വസ്ത്രവും', 'കയറും പാമ്പും' എന്നിങ്ങനെ പലപ്പോഴും ഉദാഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആധുനികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ദ്രവ്യത്തിന്റെ അവയവം പിരിച്ചുള്ള അന്വേഷണത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ദ്രവ്യത്തിന്റെ ആത്യന്തികകണിക ഒരിക്കലും ദ്രവ്യംതന്നെയാകില്ല എന്നാണ് പറയുന്നത്. അതുബോധമായിരിക്കാം എന്ന നിഗമനത്തിലാണ് എത്തുന്നത്. ദൃശ്യപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ആധാരമായ പരമാവധിബോധം എന്ന ഏകസത്യത്തെയാണ് അറിവ് അഥവാ ഈശ്വരൻ എന്ന് ഗുരു വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അരുവിപ്പുറംപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കുശേഷമുള്ള ദശകത്തിലാണ് ഗുരു ദാർശനികകൃതികൾ മിക്കതും എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.

▶ പരംപൊരുളിനെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദമാണ് അറിവ്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 1

അറിയപ്പെടുമിതു വേറ-
ല്ലറിവായിടും തിരഞ്ഞിടും നേരം
അറിവിതിലൊന്നായതു കൊ-
ണ്ടറിവല്ലാതെങ്ങുമില്ല വേറൊന്നും.

അർഥവിശദീകരണം

അറിയപ്പെടും ഇത് = പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾകൊണ്ട് അറിയുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചം (കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടും, മൂക്കുകൊണ്ട് മണത്തും, നാവുകൊണ്ട് രുചിച്ചും, ചെവികൊണ്ടു കേട്ടും, ത്വക്കുകൊണ്ടു സ്പർശിച്ചറിഞ്ഞും)

വേറല്ല	=	അതിനാധാരമായ അറിവിൽ നിന്നും വേറല്ല
തിരഞ്ഞിടും നേരം	=	അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ
അറിവായിടും	=	അറിവു തന്നെയാകും
അറിവ് ഇതിൽ ഒന്നായതു കൊണ്ട്	=	ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ അറിവ് ഒന്നു മാത്രമായതുകൊണ്ട്

അറിവല്ലാതെങ്ങുമില്ല വേറൊന്നും	=	അറിവല്ലാതെ എവിടെയും വേറൊന്നുമില്ല. വേറൊരു സത്യവുമില്ല എങ്ങും.

ആശയവിശദീകരണം

(പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾകൊണ്ട് അറിയുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചം (ഇത് എന്നറിയുന്ന ഏതും) അതിനാധാരമായ അറിവിൽനിന്നും വേറല്ല എന്ന് അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ അറിയാൻ കഴിയും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ആകെ അറിവ് എന്ന ഒന്നുമാത്രമേയുള്ളു എന്നതിനാൽ അറിവല്ലാതെ മറ്റൊന്നും മറ്റെവിടെയും കാണാൻ കഴിയില്ല). അറിയപ്പെടുന്ന ഇതിന് (ദൃശ്യവസ്തുക്കൾ, കാര്യജാലങ്ങൾ) അറിവിൽനിന്നും വേറിട്ടൊരു ഉണ്മയില്ല. നാം വസ്തുക്കളെ കാണുന്നു. അത് ഇടംപിടിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണുന്ന നമ്മുടെ അറിവിലാണ്. കാണുന്ന വസ്തുവും വസ്തുവിനെ അറിയുന്ന നാമും നമുക്കു ലഭിച്ച അറിവും ഒന്നാണോ? അറിയപ്പെടുന്നതെല്ലാം അറിവിന്റെ ഭാവഭേദങ്ങളാണ് കാരണം, ലോകം മുഴുവൻ അറിവേയുള്ളു എന്നതുതന്നെയാണ്. നാം ഒരു വസ്തുവിനെ 'ഇത്' ഇന്നത് എന്നറിയുന്നത് ആ വസ്തു ഒരറിവായി നമ്മിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു കൊണ്ടാണ്. നമ്മൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒന്നിന് നാമം നല്കാൻ കഴിയാത്തത് നാം അതിനെ ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ടാണ്. നമ്മുടെ അറിവിൽ ഇരുന്നതിനെയാണ് നാം കണ്ട വസ്തുവിൽ വിക്ഷേപിച്ചത്. ആ അർഥത്തിൽ നമ്മുടെ അറിവിൽനിന്നും വിഭിന്നമല്ല നാം കണ്ട കസേര, നാം കണ്ട കുതിര, നാം പേരുവിളിച്ചതെല്ലാം.

> ▶ അറിയപ്പെടുന്നതെല്ലാം അറിവിന്റെ ഭാവഭേദങ്ങളാണ്

നാം കണ്ടതും അറിഞ്ഞതുമായ 'ഇത്' ഗുണിയാണ്. ഗുണങ്ങൾ ചേർന്ന വസ്തുവാണ്. കാലും കൈത്താങ്ങും ഇരിപ്പിടവും ചാരും ചേർന്നപ്പോൾ (ആ ഗുണങ്ങൾ എല്ലാം) 'ഇത്' കസേരയായി, ഗുണിയായി. അപ്പോൾ നാം അറിഞ്ഞത് എന്താണ്? ഗുണങ്ങളെയാണ്. ഗുണങ്ങളിൽ നിന്നു നാം ഗുണിയെ ഗണിച്ചെടുത്തു. അപ്പോൾ നമ്മുടെ അറിവിൽ ഗുണി പതിഞ്ഞു. അറിവിലാണ് ഗുണിയിരിക്കുന്നത്. ഇത് വേറല്ല അറിവാം എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ പൊരുൾ ഇത്തരത്തിൽ ധരിക്കണം. അറിവിലാണ് ഗുണിയിരിക്കുന്നത്, ഗുണിയിലാണ് ഗുണങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നത്. യഥാർഥത്തിൽ ഗുണിയും ഗുണവും അറിവിലിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചാൽ അറിയുന്ന താനുൾപ്പെടെ അറിയപ്പെട്ട ഇത് ഉൾപ്പടെ അറിയാൻ സഹായിച്ച ശക്തി ഉൾപ്പെടെ എല്ലാംതന്നെ അറിവാണ്.

> ▶ യഥാർഥത്തിൽ ഗുണിയും ഗുണവും അറിവിലിരിക്കുന്നു.

വരികൾ

ശ്ലോകം 2

അറിവില്ലെന്നാലില്ലീ-
യറിയപ്പെടുമെന്നതുണ്ടിതെന്നാലും
അറിവൊന്നില്ലെന്നാലീ
യറിവേതറിവിന്നതില്ലറിഞ്ഞീടാം

അർഥ വിശദീകരണം

അറിവ് ഇല്ല എന്നാൽ	=	അറിവ് ഇല്ല എന്നു വന്നാൽ
ഈ അറിയപ്പെടും എന്നത് ഇല്ല	=	ഈ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രപഞ്ചവും ഇല്ല
അതുണ്ടിതെന്നാലും	=	എന്നാലും അറിവ് ഉണ്ട് (പ്രപഞ്ചമില്ലെങ്കിലും ബോധം ഉണ്ട്)
അറിവൊന്നില്ലെന്നാൽ	=	അറിവ് എന്ന ഒന്ന് ഇല്ലെന്നു വന്നാൽ
ഈ അറിവേതറിവിന്ന്	=	ഈ അറിവ് (ഉണ്ടെന്നുള്ള അറിവ്) ഏത് അറിവിലാണ് സംഭവിക്കുന്നത് (അതിനാൽ അറിവ് ഉണ്ടായേ പറ്റൂ)
അതില്ല, അറിഞ്ഞിടാം	=	അറിവില്ലെങ്കിൽ ഉണ്ട് എന്ന ബോധം സംഭവിക്കുകയില്ല.

(അറിവ് ഇല്ല എന്നുവന്നാൽ ഈ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രപഞ്ചവും ഇല്ല. പ്രപഞ്ചമില്ലെങ്കിലും അറിവ് ഉണ്ട്. അറിവ് ഇല്ലെന്നു വന്നാൽ അറിവ് ഏതറിവിലാണ് സംഭവിക്കുന്നത് (അറിവ് ഉണ്ടായേ പറ്റൂ). അറിവില്ലെങ്കിൽ ഉണ്ട് എന്ന ബോധം സംഭവിക്കുകയില്ല). അറിവിനെ ഉണ്മയുള്ളൂ. നാം കാണുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉണ്മപോലും അറിവിലെ പ്രതിഫലനമാണ്. അറിവ് ഇല്ലാതെവന്നാൽ അറിയപ്പെടുന്ന ദ്രവ്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെന്താണ്. ആധാരമായ അറിവ് ഇല്ലാതെ വന്നാൽ ദ്രവ്യങ്ങൾ എവിടെ സ്ഥിതി ചെയ്യും? നാം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുവും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് അറിവിൽത്തന്നെയാണ്. നാം അറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും ഈ ലോകം ഉള്ളതുതന്നെ എന്ന ഒരറിവുണ്ട്. വ്യക്തിയിലേക്ക് വന്നാൽ അറിയുന്നതാരാണ്? ഞാൻ തന്നെ. ഞാൻ ആരാണ്? അറിവ് തന്നെ. ഞാനും അറിവും രണ്ടെന്നു കരുതുന്നതാണ് അവിദ്യ. അവിദ്യയെന്ന മായാമൂടുപടം നീക്കുമ്പോൾ ഞാനും അറിവും ഒന്നുതന്നെ. 'അറിവ്, അഹം' എന്നതു രണ്ടും ഏകമാണ് എന്ന് ആത്മോപദേശശതകത്തിലെ 99-ാം ശ്ലോകത്തിൽ ഗുരുവ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

> ▶ അറിവിനെ ഉൺമയുള്ളൂ

വരികൾ

ശ്ലോകം 3

അറിവിന്നളവില്ലാതേ-
തറിയാ;മറിവായതും വിളങ്ങുന്നു;
അറിവിലെഴുന്ന കിനാവി-
ങ്ങറിവായിടുന്നവണ്ണമങ്ങെല്ലാം.

അർഥവിശദീകരണം

അറിവിന്നളവില്ലാതെ	=	അറിവിന് അളവില്ലാതെ (ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ട് അറിവിനെ അളക്കാതെ)
ഏതറിയാം	=	ഏതിനെയാണോ അറിയാവുന്നത്
അറിവായതും വിളങ്ങുന്നു	=	അതും അറിവുതന്നെയായി വിളങ്ങുന്നു

അറിവിലെഴുന്ന കിനാവ്	=	അറിവിൽ രൂപംകൊള്ളുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ
ഇങ്ങ് അറിവായിടുന്നവണ്ണം	=	വാസ്തവത്തിൽ ബോധമായി ഇരിക്കുന്നപോലെ
അങ്ങെല്ലാം	=	അളക്കാവുന്ന അറിവും അളക്കാനാവാത്ത അറിവും പ്രകാശിക്കുന്നു.

ആശയവിശദീകരണം

▶ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ എന്ന അളവുകോലുകൊണ്ടാണ് നാം എല്ലാം അറിയുന്നത്.

(ഇന്ദ്രിയങ്ങൾകൊണ്ട് അളക്കാൻ കഴിയാത്ത അറിവിനെ എങ്ങനെയാണോ അറിയാവുന്നത്. അതും അറിവായിത്തന്നെ പ്രകാശിക്കുന്നു. അറിവിൽ രൂപംകൊള്ളുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ അറിവു തന്നെയായിരിക്കുന്നതുപോലെ അളക്കാവുന്ന അറിവും അളവിനപ്പുറമുള്ള അറിവും പ്രകാശിക്കുന്നു.) ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ എന്ന അളവുകോലു കൊണ്ടാണ് നാം പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാമറിയുന്നത്. മനസും ബുദ്ധിയും അളവുകോലു തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഇവ കൊണ്ടൊന്നും അളക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരറിവാണ് ഞാൻ. സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്ന അറിവ്.

▶ സ്വപ്നം പോലെ തന്നെയാണ് ജാഗ്രതമവസ്ഥയിലെ പ്രപഞ്ചാനുഭവവും

സ്വപ്നം കാണുന്ന നാം ബോധപൂർവകമല്ലാതെ പലതും മെനഞ്ഞെടുക്കുന്നു. പക്ഷേ അതും ബോധത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നു. ഒരൊറ്റ ബോധത്തിൽത്തന്നെയാണ് സ്വപ്നവും സ്വപ്നം കാണുന്നവനും നിലകൊള്ളുന്നത്. ഇതുപോലെയാണ് ജാഗ്രത് അവസ്ഥയിലെ പ്രപഞ്ചവും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അറിയപ്പെടുന്ന ലോകവും ലോകത്തെ അറിയുന്നവന്റെ അറിവും ലോകത്തിനാധാരമായ അറിവും ഒരേ അറിവുതന്നെയാണ്. അതായത് സ്വപ്നംപോലെ തന്നെയാണ് ജാഗ്രദവസ്ഥയിലെ പ്രപഞ്ചാനുഭവവും എന്നർഥം. സ്വപ്നം കാണുമ്പോൾ സ്വപ്നമാണെന്നറിയുന്നില്ല. ദൃശ്യപ്രപഞ്ചം കാണുമ്പോൾ അതിനാധാരമായ അറിവിനെ നാം അറിയുന്നില്ല. സ്വപ്നത്തിൽനിന്നുണരുംപോലെ പ്രപഞ്ചാനുഭവത്തിൽനിന്നും ഉണരേണ്ടതുണ്ട്. എങ്കിലേ യഥാർഥജ്ഞാനാനുഭവത്തിൽ ലയിക്കുകയുള്ളു. ആ അറിവിനെ എങ്ങനറിയും. അതായിത്തീരുക മാത്രം. അളവുകോലിനെ എങ്ങനളക്കും. സ്വയം അളവുകോലായി മാറുക.

വരികൾ

ശ്ലോകം 4

അറിവിനു നിറവുണ്ടെന്നാ-
ലറിവല്ലാതുള്ളതെങ്ങിരുന്നീടും?
അറിവേതെന്നിങ്ങതുപോ-
യറിയുന്നങ്ങെന്നിതെങ്ങിരുന്നീടും?

അർഥവിശദീകരണം

അറിവിന് നിറവുണ്ട്	=	അറിവ് എവിടെയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
എന്നാൽ അറിവില്ലാതുള്ളത്	=	അങ്ങനെയെങ്കിൽ അറിവല്ലാത്തവകൾ

എങ്ങിരുന്നീടും	=	എവിടെയിരിക്കും? (എവിടെയുണ്ടായിരിക്കും)
അറിവേത് എന്ന്	=	ഏതറിവാണ് എന്ന്
ഇങ്ങ് അതുപോയ്	=	അന്വേഷിച്ചുപോയി
അറിയുന്നങ്ങെന്ന്	=	എവിടെയോപോയി അറിയാമെന്ന് കരുതിയാൽ
എങ്ങിരുന്നീടും	=	എവിടെയിരിക്കാനാണ്

(അറിവ് എവിടെയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അറിവല്ലാത്തവ എവിടെയിരിക്കും (അങ്ങനെ അറിവല്ലാത്തവയുണ്ടോ?) യഥാർഥ അറിവ് ഏതാണ് എന്നന്വേഷിച്ചുപോയാൽ, എവിടെയെന്നന്വേഷിച്ചുപോയാൽ അറിവിനെ എവിടെ കാണാനാണ്?)

ഒരു പ്രമാണത്തിന്റെയും സഹായം കൂടാതെ അറിവ് സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരനുഭവമാണ് അറിഞ്ഞവനുണ്ടാകുന്നത്. അങ്ങനെ അറിയുന്നവനും കേവലമായ അറിവുതന്നെ. തന്നിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നായിട്ടു അറിവിനെ അറിയാൻ കഴിയില്ല. ഉള്ളിലുള്ളതുതന്നെ. ഉള്ളിലുള്ള അറിവുതന്നെയാണ് സർവത്ര വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അറിവ് ഉള്ളിലും പുറത്തും സർവത്ര വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നെങ്കിൽ അറിവല്ലാതൊന്നും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ഇല്ലെന്നും വരുന്നു. അതായത് അറിവല്ലാത്ത ഒന്നില്ല. എങ്കിൽ അറിവല്ലാത്തവ എവിടെയായിരിക്കും എന്നചോദ്യം നിരർഥകമാണ്. ഇല്ലാത്തവയ്ക്ക് ഇരിപ്പിടം വേണ്ടല്ലോ?

എങ്ങും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അറിവിനെ അന്വേഷിച്ച് എവിടെ പോകാനാണ്. അന്വേഷണം തുടങ്ങുന്നിടത്തു തന്നെയതുണ്ട്. തന്നിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു വസ്തുവല്ല അറിവ്. താൻ തന്നെയാണ്. സ്വർണമായിരിക്കുന്ന ഒന്ന് സ്വർണത്തെത്തേടി എവിടെപ്പോകാനാണ്. അന്വേഷകനും അന്വേഷിക്കുന്നവസ്തുവും ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഇവിടെ പ്രമാണങ്ങളുടെയൊന്നും ആവശ്യമില്ല. മറ്റൊന്നിനെ അറിയേണ്ടപ്പോഴാണ് പ്രമാണങ്ങൾ വേണ്ടിവരുന്നത്.

▶ അറിയുന്നവനും കേവലമായ അറിവുതന്നെ

വരികൾ

ശ്ലോകം 5

അറിവിലിരുന്നു കെടുന്നീ-
ലറിവാമെന്നാലിതെങ്ങിറങ്ങീടും?
അറിവിനെയറിയുന്നീലി-
ങ്ങറിയും നേരത്തു രണ്ടുമൊന്നായി.

അർഥവിശദീകരണം

അറിവിലിരുന്ന്	=	അറിവ് അറിവായിത്തന്നെയിരുന്ന്
കെടുന്നീല്ല	=	നശിക്കുന്നില്ല
അറിവാമെന്നാൽ	=	അറിവേ ഉള്ളു എന്നുവന്നാൽ
ഇതെങ്ങറിഞ്ഞീടും	=	അറിവ് മറ്റെവിടെയിടം തേടാനാണ്?

അറിവിനെയറിയു ന്നീലിങ്ങ്	=	അറിവിനെ നമ്മൾ കേവലമായ അറിവായിട്ട് അറിയുന്നില്ല (മറ്റുള്ളവയോട് ചേർത്തേ അറിയുന്നുള്ളു)
അറിയുന്ന നേരത്ത് രണ്ടുമൊന്നായി	=	കേവലസത്യത്തെ അറിയുമ്പോൾ വസ്തു പ്രപഞ്ചത്തെയും പ്രപഞ്ചാധാരമായ കേവലസത്യത്തെയും ഒന്നായിട്ടുതന്നെ കാണും.

(അറിവ് അറിവിൽത്തന്നെയിരുന്ന് നശിക്കുകയില്ല. അറിവേ എവിടെയും ഉള്ളൂ എന്നുവന്നാൽ അറിവ് മറ്റെവിടെ ഇടംതേടാനാണ്? അറിവിനെ നമ്മൾ കേവലമായ അറിവായിട്ട് അറിയുന്നില്ല. മറ്റുള്ളവയോട് ചേർത്തേ അറിയുന്നുള്ളൂ. കേവല സത്യത്തെയറിയുമ്പോൾ വസ്തു പ്രപഞ്ചത്തെയും പ്രപഞ്ചാധാരമായ കേവലമായ അറിവിനെയും ചേർത്തുവച്ചേ അറിയാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ). അറിവിന് ഒരിക്കലും നാശമില്ല. കാരണം എന്തെങ്കിലും ഉണ്മയായി ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് അറിവ് മാത്രമാണ്. ബാഹ്യരൂപത്തോടുകൂടിയ ദ്രവ്യങ്ങൾ രൂപം മാറിമാറിവരും. അതുകെടും. എന്നാൽ കെടാത്തതാണ് ഏകമായ അറിവ്. അത് എല്ലാത്തിന്റെയും ആധാരമാണ്. സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ആഭരണങ്ങൾ കാലാനുസൃതമായി പുതുക്കികൊണ്ടിരിക്കാം. എന്നാലും സ്വർണ്ണം എപ്പോഴും സ്വർണ്ണം തന്നെ. അതിന് ഒരു കെടുതിയും സംഭവിക്കുന്നില്ല. അറിവും അപ്രകാരംതന്നെ അറിവിനും രൂപം പകരാം. അറിവ് സ്വർണ്ണം അവശേഷിക്കുമ്പോലെ നാശമില്ലാതെ നിൽക്കും.

> ▶ അറിവിന് ഒരിക്കലും നാശമില്ല

> ▶ സ്വർണം എന്നത് അമൂർത്തമായ ഒന്നാണ്. ആഭരണമായി മാറുമ്പോൾ അത് മൂർത്തമാക്കുന്നു

ദൃശ്യമായ രൂപങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അദൃശ്യമായ പൊരുൾ (അറിവ്) ഉള്ളടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിന് ദൃശ്യമാകാൻ പറ്റില്ല. ഏതെങ്കിലും ദ്രവ്യത്തോടു ചേർന്ന് ആ രൂപം കൈവരിക്കാം. സ്വർണത്തിന് ആഭരണമായേ ഇരിക്കാൻ കഴിയൂ. കുടം ഉടഞ്ഞാൽ കുടമേ ഇല്ലാതാകുന്നുള്ളൂ. മണ്ണ് ഇല്ലാതാകുന്നില്ല. കുടത്തിന്റെ കഷണങ്ങളിൽ കുടത്തിന്റെ പ്രധ്വംസാഭാവം ഉണ്ട് എന്ന് ന്യായശാസ്ത്രം പറയുന്നു. കളിമണ്ണ് എപ്പോഴും ഉണ്ട്. കേവലസത്യത്തെയും അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കണം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 6

അറിയും മുൻപേതെന്നാ-
ലറിവല്ലാതൊന്നു മിങ്ങിരിപ്പീല;
അറിവറ്റതിനേതതിരു
ണ്ടറിവെന്നാലൊന്നുമിങ്ങു കാണ്മീല

അർഥ വിശദീകരണം

അറിയുംമുമ്പ്	=	അറിയുന്നതിനുമുമ്പ് (അനുഭവിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്)
ഏതെന്നാൽ	=	ഏതായിരുന്നു, എന്തുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ചോദിച്ചാൽ

അറിവല്ലാതൊന്നും ഇങ്ങ്	=	അറിവല്ലാതെ മറ്റൊന്നുംതന്നെ ഇവിടെ
ഇരിപ്പീല	=	ഉള്ളതായിട്ടില്ല
അറിവറ്റതിന്	=	അറിവിന് ചിന്തിച്ചുകണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത ഒന്നിന്
ഏതതിരുണ്ട്	=	ഏത് അതിരാണുള്ളത്
അറിവെന്നാൽ	=	കേവലമായ അറിവെന്നതിനെ
ഒന്നുമിങ്ങുകാണ്മീല	=	ഒരു വിധത്തിലും കാണുവാൻ കഴിയില്ല.

ആശയവിശദീകരണം

(അറിവായി അനുഭവിക്കുംമുമ്പ് എന്താണുണ്ടായിരുന്നത് എന്ന് ചോദിച്ചാൽ അറിവല്ലാതെ മറ്റൊന്നുംതന്നെ ഇവിടെ ഉള്ളതായിട്ടില്ല എന്നു പറയാം. അറിവിനുപോലും ചിന്തിച്ചുകണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത ഒന്നിന് എവിടെ, എന്ത് അതിരാണുള്ളത്? കേവലമായ അറിവെന്നതിനെ ഒരുവിധത്തിലും രൂപരഹിതമായി കാണാൻ കഴിയില്ല). നാം കാണുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചം നമുക്ക് അനുഭവഗോചരമാകുംമുമ്പ് എന്താണുണ്ടായിരുന്നത്. അറിവുതന്നെ. അതിനെ ചിദ് വസ്തു എന്നു പറയാം. പ്രപഞ്ചകാരണമായ ഒരു സത്തയാണ് പ്രപഞ്ചോല്പത്തിക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നത്. കാരണസത്ത ഉണ്ടായിരുന്നു. ആഭരണമായി രൂപപ്പെടുംമുമ്പ് സ്വർണ്ണം ഉണ്ട്. അതുപോലെ കാരണസത്ത ഉണ്ടായിരുന്നു. ന്യായശാസ്ത്രമനുസരിച്ചുപറഞ്ഞാൽ പ്രാഗ്ഭാവം ഇല്ലാത്തതാണ് അറിവ് അഥവാ കാരണസത്ത. എപ്പോഴും ഭാവം പകരാൻ ഇടയുള്ളതാണ് അറിവ്. അതുകൊണ്ട് അറിവ് അതിരറ്റതാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ രൂപങ്ങളോടു ചേർന്നേ അറിവ് നിൽക്കുകയുള്ളൂ.

> ▶ അറിവെന്നത് പ്രപഞ്ചകാരണമായ ഒരു സത്തയാണ്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 7

അറിയുന്നുണ്ടില്ലെന്നി-
ങ്ങറിയുന്നീലേതിലേതെഴുന്നീടും?
അറിയപ്പെടുമെങ്കിലുമ-
ല്ലറിവല്ലെന്നിങ്ങു നമ്മെ നോക്കീടിൽ

അർഥ വിശദീകരണം

അറിയുന്നുണ്ട്	=	ഉണ്ട് എന്നതു നാം അറിയുന്നു
ഇല്ലെന്നിങ്ങറിയുന്നീല	=	ഇല്ല എന്നത് നാം അറിയുന്നില്ല (ഉണ്ടെന്നാണ് ധരിക്കുന്നത്)
ഏതിലേത് എഴുന്നീടും?	=	ഇതിൽ ഏതിൽ ആണ് മറ്റേതുള്ളത് (അറിവാണോ അറിവില്ലായ്മയാണോ ആധാരമായി നിൽക്കുന്നത്)
അറിയപ്പെടുമെങ്കിലും	=	വിഷയങ്ങളെ അറിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും
അല്ല അറിവല്ല എന്ന്	=	ആ അറിയുന്നതല്ല യഥാർഥ അറിവെന്ന്

ഇങ്ങ് നമ്മേ നോക്കീടിൽ	=	നമ്മെത്തന്നെ പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ മതി.

ആശയവിശദീകരണം

(ഉണ്ട് എന്നത് നാം അറിയുന്നു. ഇല്ല എന്നത് നാം അറിയുന്നില്ല. ഉണ്ട് എന്നാണ് ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അറിയുന്നു എന്നതിലാണോ അറിയുന്നില്ല എന്നതിലാണോ അറിവ് നിൽക്കുന്നത്. വിഷയങ്ങളെ അറിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ അറിയുന്നതല്ല യഥാർഥ അറിവെന്ന് നമ്മെത്തന്നെ പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ മതി). അറിയാം അറിയില്ല എന്നീ രണ്ടു ഭാവങ്ങൾ അറിവിനുണ്ട്. അറിവിന്റെ ഉണ്മയിൽ നിന്നാണോ അറിവിന്റെ ഇല്ലായ്മ എന്ന ഭാവം ഉണർന്നുവരുന്നത്? അതോ അറിവിന്റെ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നാണോ അറിവ് ഉണ്ടായിവരുന്നത്? ഒരേ അറിവിൽ നിന്നുമാത്രമേ അറിയാം എന്ന ഭാവവും അറിയില്ല എന്ന ഭാവവും ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ എന്നതിനാൽ അറിവിൽനിന്നുതന്നെയാണ് അറിവിന്റെ ഇല്ലായ്മയെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നത് എന്നു മനസിലാക്കാം.

> ▶ അറിവിൽ നിന്നു തന്നെയാണ് അറിവിന്റെ ഇല്ലായ്മയെ ക്കുറിച്ചും അറിയുന്നത്.

നാം അറിയുന്ന വിഷയങ്ങൾ അറിവുതന്നെയാണോ? അതോ അറിവില്ലാത്തതാണോ? വേദാന്തസമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് വിഷയങ്ങളും അറിവിന്റെ ഭാവാന്തരം തന്നെയാണ്. അതിനാൽ അറിവുതന്നെയാണ് വിഷയങ്ങളും. ഇതറിയാൻ നാം നമ്മെത്തന്നെ പരിശോധിക്കാനാണ് ശ്രീനാരായണഗുരു പറയുന്നത്. ഞാൻ എന്നെയറിയുമ്പോൾ ഞാൻ വിഷയം തന്നെയാണ്. വിഷയമായ 'ഞാൻ' ആണ് അറിയുന്നത്. അങ്ങനെയറിയുന്ന ഞാൻ ശരീരമോ ഇന്ദ്രീയമോ മനസ്സോ ബുദ്ധിയോ ഒന്നുമല്ല. എല്ലാം ചേർന്ന ഞാൻ അറിവ് മാത്രമാണ്. അനുഭവം മാത്രമാണ്. അപ്പോൾ വിഷയമായ ഞാൻ ഇല്ല. അറിവു മാത്രമായ ഞാൻ ഇല്ല. രണ്ടും ചേർന്ന ഞാനേ ഉള്ളൂ. വിഷയമായി ഭാവം പകരുന്നതും അറിവായി ഭാവം പകരുന്നതും ഒരേ ഞാൻ തന്നെ ചിത്തായതും ജഡമായതും ഞാൻ തന്നെ. രണ്ടും പരസ്പരവിരുദ്ധമല്ല. ഏകം തന്നെ. ഈ ബോധമാണ് അദ്വൈതാവസ്ഥ.

> ▶ ഞാൻ എന്നെ അറിയുമ്പോൾ ഞാൻ തന്നെയാണ് വിഷയം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 8

അറിവെന്നന്നേയിതുമു-
ണ്ടറിവുണ്ടെന്നാലിതെങ്ങു നിന്നീടും?
അറിവൊന്നെണ്ണം വേറി-
ല്ലറിവല്ലാതെങ്കിലെന്തിരിക്കുന്നു?

അർഥവിശദീകരണം

അറിവ് എന്ന്	=	അറിവ് എന്നു മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നോ
അന്നേയിതുമുണ്ട്	=	അന്നുമുതൽതന്നെ ഇതും ഉണ്ട്. (ഇത് = ഈ പ്രപഞ്ച വസ്തുക്കൾ)
അറിവുണ്ടെന്നാൽ	=	എന്നാൽ അറിവ് ആധാരമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സത്യമറിഞ്ഞവന്റെ

ഇതങ്ങു നിന്നീടും	=	പ്രപഞ്ചത്തിലെ ദൃശ്യജാലങ്ങൾ എവിടെ നിലയുറപ്പിക്കും (അറിവിൽ ത്തന്നെ)
അറിവൊന്ന്	=	അറിവ് ഒന്നു തന്നെ
അറിവല്ലാതെ എങ്ങും വേറില്ല	=	അറിവല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനെ എണ്ണിപ്പറയാൻ ഇല്ല (ഗണിക്കേണ്ടതില്ല)
എങ്കിൽ എന്തിരിക്കുന്നു	=	അങ്ങനെയെങ്കിൽ എന്താണ് സത്യമായുള്ളത്.

ആശയവിശദീകരണം

(പ്രപഞ്ചമല്ല ഉള്ളത്. അതിനാധാരമായ കേവലമായ അറിവ് മാത്രമേയുള്ളൂ. അറിവ് എന്നുമുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നോ അന്നു മുതൽ തന്നെ ഈ പ്രപഞ്ചവും ഉണ്ട്. എന്നാൽ പ്രപഞ്ചത്തിന് ആധാരമായിട്ട് അറിവ് ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ദൃശ്യജാലങ്ങൾ എവിടെ നിലയുറപ്പിക്കും. അറിവിൽതന്നെ നിലയുറപ്പിക്കും. അറിവല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഗണനീയമായിട്ടില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ എന്താണ് സത്യമായത്. പ്രപഞ്ചമല്ല സത്യം. അതിനാധാരമായ കേവലമായ അറിവാണ് സത്യം). പ്രപഞ്ചോല്പത്തി എന്നു മുതലാണുള്ളത് എന്നുചോദിച്ചാൽ പ്രപഞ്ചത്തിനാധാരമായ കേവലസത്യം (അറിവ്) എന്നു മുതലുണ്ടോ അന്നുമുതൽ തന്നെയുണ്ട്. കേവലസത്യത്തിന് ഭാവാന്തരത്തോടെയേ നിൽക്കാനാവൂ. പൊരുളായതിന് രൂപമെടുത്തേ പറ്റൂ. ചിത്തിന് ജഡത്തോടു ചേർന്നേ നിൽക്കാൻ കഴിയൂ. അറിവ് സർവവ്യാപിയാണ് എന്നതിനാൽ അത് ഒന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നു വ്യക്തം. അറിവ് ഒന്ന്. അറിവല്ലാതെ മറ്റൊന്നില്ല ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചാൽ ഈ ലോകത്തിന് ഉണ്മയില്ല. ഉണ്മയുള്ളത് അതിന്റെ ആധാരമായ അറിവിന് മാത്രമാണ്.

> ▶ എന്തിന്റെയും ആധാരം അറിവാണ്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 9

അറിവിന്നിടമൊന്നുണ്ടി-
ല്ലറിയപ്പെടുമെന്നതിന്നു വേറായി,
അറിവെന്നാലങ്ങേതീ-
യറിയപ്പെടുമെന്നതേറുമെണ്ണീടിൽ?

അർഥവിശദീകരണം

അറിവിന് ഇടം ഒന്നുണ്ട്	=	അറിവിന് സർവത്ര ഇടം ഉണ്ട്.
അറിയപ്പെടുമെന്നതിന് വേറായി ഇല്ല	=	അറിയപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കൾക്ക് അറിവിനെവിട്ട് ഒരിടവും ഇല്ല.
എന്നാൽ	=	അതുകൊണ്ട്
അറിവ് അങ്ങ്	=	അറിവെന്നത് ദൂരെയുള്ളതെന്ന നിലയിൽ
ഈ അറിയപ്പെടുമെന്നത് ഏറും	=	ദൃശ്യവസ്തുക്കളിൽ എങ്ങനെ ചെന്നു കയറും

എണ്ണീടിൽ	=	ചിന്തിച്ചുനോക്കിയാൽ (അറിവ് വിഷയങ്ങളിൽ കടന്നു ചെല്ലുകയല്ല)

ആശയവിശദീകരണം

▶ അറിവിന് സർവത്ര ഇടമുണ്ട്.

(അറിവിന് സർവത്ര ഇടമുണ്ട്. അറിയപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കൾക്ക് അറിവിനെ വിട്ട് മറ്റൊരിടം ഇല്ല. അതിനാൽ അറിവ് എന്നത് ദൂരെയുള്ളതെന്ന നിലയിൽ അറിയപ്പെടുന്ന വസ്തുക്കളിൽ അറിവ് എങ്ങനെ കടന്നുകയറും. ചിന്തിച്ചുനോക്കിയാൽ അറിവ് വിഷയങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുകയറുന്നില്ല എന്നു കാണാം). അറിയപ്പെടുന്ന വസ്തുവിലേക്ക് അറിവുചെന്ന് അതുമായി താദാത്മ്യപ്പെടുമ്പോഴാണ് നമുക്ക് ദൃശ്യാനുഭവമുണ്ടാകുന്നതെന്ന ധാരണയാണ് പൗരസ്ത്യർക്കുള്ളത്. ആധുനിക പാശ്ചാത്യവീക്ഷണം നേരെ വിപരീതമായാണ് ഇതിനെ കാണുന്നത്. ദൃശ്യവസ്തുക്കളിൽനിന്നും ഒരു ശക്തി ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ഉണർത്തി തലച്ചോറിലെത്തി രാസമാറ്റം സംഭവിപ്പിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ദൃശ്യവസ്തുവിനെ നാം അറിയുന്നു. വെളിയിലായിരിക്കുന്ന വിഷയം മനസിൽ കടന്നുവരുന്നു. അതിന്റെ രൂപം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. ഗുരു ഈ ധാരണയെ തിരുത്തുന്നു.

▶ അറിവിൽ തന്നെയാണ് വിഷയങ്ങൾ ഉള്ളത്.

വിഷയവും അറിവിൽത്തന്നെയാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അറിവിൽത്തന്നെയാണ് വിഷയങ്ങൾക്ക് ഇടമുള്ളത്. അറിവ് അങ്ങോട്ടേയ്ക്കോ (വിഷയത്തിലേയ്ക്കോ) വിഷയം ഇങ്ങോട്ടേയ്ക്കോ (അറിവിലേയ്ക്കോ) യാത്ര ചെയ്യുന്നില്ല. അപ്പോൾ അറിവുകടന്നു ചെല്ലുന്നുവെന്നോ അറിവിലേയ്ക്കു കടന്നു വരുന്നുവെന്നോ പറയുന്നതിൽ അർഥമില്ല. വേറിട്ടല്ലല്ലോ അറിവും അറിഞ്ഞിടുന്ന അർഥവും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്? വിഷയജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെയെന്ന ചോദ്യം തന്നെ അപ്രസക്തമാണ്. വിഷയത്തിൽത്തന്നെ ജ്ഞാനം ഉണ്ട്. ജ്ഞാനത്തിൽത്തന്നെ വിഷയവുമുണ്ട്. 'അറിവിനെ വിട്ടഥ ഞാനുമില്ല; എന്നെപ്പിരിയുകിലില്ലറിവും' എന്നു ഗുരു ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 10

അറിയുന്നീലന്നൊന്നീ-
യറിയപ്പെടുമെന്നതുണ്ടുപോയീടും
അറിവിലിതേതറിയുന്നീ-
ലറിവെന്നാലെങ്ങുനിന്നു വന്നീടും?

അർഥ വിശദീകരണം

ഈ അറിയപ്പെടും എന്നത്	=	അറിയപ്പെടുന്ന ഈ വിഷയങ്ങൾ
അന്നൊന്ന്	=	അറിയുമ്പോൾ ഒന്നു തന്നെ

അറിയുന്നീല	=	എന്ന് അറിയുന്നില്ല
ഉണ്ടു പോയീടും	=	അറിവിൽ വിഷയങ്ങൾ മറഞ്ഞുപോകും
അറിവിൽ അതേത് അറിയുന്നീല	=	കേവല സത്യമായ അറിവിൽ വിഷയമേത് അറിവേത് എന്ന് അറിയുന്നില്ല.
എന്നാൽ അറിവ്	=	അങ്ങനെയെങ്കിൽ അറിവ്
എങ്ങുനിന്നു വന്നീടും	=	എവിടെനിന്ന് വരാനാണ് (എവിടെയും നിറഞ്ഞ അറിവിന് മറ്റെങ്ങുനിന്നും വരേണ്ടതില്ല)

ആശയവിശദീകരണം

(നാം അറിയുന്ന വിഷയങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ അറിയുമ്പോൾ ഒന്നു തന്നെയെന്ന് അറിയുന്നില്ല. അറിവിൽ വിഷയങ്ങൾ മറഞ്ഞുപോകും. കേവലസത്യമായ അറിവിൽ വിഷയമേത്, അറിവേത് എന്നു വ്യവച്ഛേദിക്കാൻ കഴിയില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അറിവ് എവിടെനിന്ന് വരാനാണ്. സർവത്ര നിറഞ്ഞ അറിവ് മറ്റൊരിടത്തേക്കും വരുന്നുമില്ല, പോകുന്നുമില്ല). കേവല സത്യമായ അറിവ് വേറെ. അതിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന വിഷയം വേറെ എന്നാണ് നാം ധരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ രണ്ടും ഒന്നാണ്. ഈ അനുഭവം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ വിഷയവും അറിവും ഒന്നെന്ന് മനസിലാകും. ഇതു മനസിലാകുമ്പോൾ വിഷയത്തെ അറിവിന്റെ ഉണ്മ വിഴുങ്ങിക്കളയും. വിഷയത്തെ അറിവിന്റെ ഭാഗമായിത്തന്നെ കാണാം. അറിവിന്റെ സർഗവൈഭവം അപാരമാണ്. അറിവാണ് നാം കാണുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതുമായ പ്രപഞ്ചമായും വസ്തുക്കളായും മാറി മാറി രൂപമെടുക്കുന്നത്. വിഷയങ്ങളല്ല ഉണ്ടാകുന്നത്. അറിവുതന്നെയാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. അറിവിന്റെ മഹേന്ദ്രജാലമാണ് വസ്തുക്കൾ. ഈ ശക്തിവിശേഷത്തോടു കൂടിയ അറിവ് എവിടെ നിന്നു വരുന്നു? എങ്ങുനിന്നും വരുന്നില്ല. ഇവിടെവിടെയും ഉണ്ട്.

▶ അറിവിന്റെ സർഗ വൈഭവം അപാരമാണ്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 11

അറിവിന്നറിവായ് നിന്നേ-
തറിയിക്കുന്നിങ്ങു നാമതായീടും;
അറിവേതിനമെങ്ങനെയീ-
യറിയപ്പെടുമെന്നതേതിതോതീടിൽ

അർഥ വിശദീകരണം

അറിവിന്നറിവായ് നിന്ന്	=	അറിവിന്റെയും അറിവായി നിന്ന് (അറിവിലുമേറിയ അറിവായ് നിന്ന്)
ഏതറിയിക്കുന്നിങ്ങു	=	നമ്മെ അറിയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതേതോ
നാമതായീടും	=	അതായിത്തീരും നമ്മൾ (ഞാൻ എന്നത് അതാകും)
ഇതോതീടിൽ	=	ഇത് അറിഞ്ഞു കിട്ടിയാൽ (ഗുരുക്കന്മാരിലൂടെ ഓതിക്കിട്ടിയാൽ)

അറിവേതിനം	=	അറിവ് ഏതു തരമെന്നും
എങ്ങനെ ഈ അറിയപ്പെടുമെന്നത് ഏത്	=	അറിയപ്പെടുന്ന വിഷയം ഏതെന്നതും സംശയാതീതമാകും

ആശയവിശദീകരണം

(അറിവിന്റെയും അറിവായി നിന്ന് നമ്മെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അറിവേതോ അതായിത്തീരും നമ്മൾ. (അറിവ് = ഞാൻ) ഈ രഹസ്യം ഓതിക്കിട്ടിയാൽ അറിയപ്പെടുന്ന വിഷയവും അറിവും വേറെവേറെയെന്ന സംശയം ഇല്ലാതാകും). അറിവിലാണ് എല്ലാം രൂപം കൊള്ളുന്നത്. അറിവുതന്നെയാണ് 'ഞാൻ' എന്നറിയണം. ആത്മാവ് തന്നെയാണ് ഞാൻ. ഇക്കാര്യം ഗുരുമുഖത്തു നിന്ന് ഓതിക്കിട്ടണം. ഗുരുവോതും മുനിയോതുമർഥവും ഒരു ജാതിയിലുള്ളതു തന്നെയെന്നു അനുകമ്പാദശകത്തിന്റെ ഫലശ്രുതിയിൽ ഗുരു വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. അറിവ് എന്നത് ഒന്നാകയാൽ അതിന്റെ ഇനം തെരയേണ്ടതില്ല. ഗുരുവാക്കിലൂടെയോ അല്ലാതെയോ തെളിയുന്ന അറിവ് മറ്റൊന്നിനു പകരം വയ്ക്കാനില്ലാത്തതാണ്. താൻ തന്നെയാണ് അറിവ്.

▶ അറിവ് എന്നത് ഒന്നാകയാൽ അതിന്റെ ഇനം തെരയേണ്ടതില്ല.

വരികൾ

ശ്ലോകം 12

അറിവെന്നതു നീയതു നി-
ന്നറിവിട്ടറിയപ്പെടുന്നതെന്നായി;
അറിയപ്പെടുമിതു രണ്ടൊ-
ന്നറിയുന്നുണ്ടെന്നുമൊന്നതില്ലെന്നും?

അർഥവിശദീകരണം

അറിവെന്നതു നീ	=	അറിവ് എന്ന കേവലസത്യം നീ തന്നെ
അത് നിൻ അറിവ് ഇട്ട്	=	ആ സത്യം നിന്റെ അറിവിനെ രൂപപ്പെടുത്തി
അറിയപ്പെടുന്നത് എന്നായി	=	അറിയപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങളാക്കി കാണിക്കുന്നു.
അറിയപ്പെടും ഇത് രണ്ട്	=	അറിയുന്ന വിഷയങ്ങളായ ഇത് രണ്ട് തരത്തിലുണ്ട്.
ഒന്ന് അറിയുന്നുണ്ടെന്നും ഒന്നതില്ലെന്നും	=	ഒന്ന് അറിയാൻ പറ്റുന്നവയും മറ്റൊന്ന് അറിവിനുമപ്പുറത്തുള്ളതെന്നും.

ആശയവിശദീകരണം

അറിവ് എന്ന കേവലസത്യം നീ തന്നെ. ആ സത്യം നിന്റെ അറിവിനെ രൂപപ്പെടുത്തി, അറിയപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങളാക്കി കാണിക്കുന്നു. അറിയപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങൾ രണ്ട് തരത്തിലുണ്ട്. ഒന്ന് അറിയാൻ പറ്റുന്നവ, മറ്റൊന്ന് അറിവിനതീതമായത്. കേവലമായ അറിവ് മാത്രമാണ് ഉണ്മയായിട്ടുള്ളത്. നമ്മളും ഉണ്മയുള്ളവരാണ്. അതിനാൽ കേ

വലമായ അറിവ് തന്നെയാണ് നാമും. ഇതറിയാൻ കഴിയാത്തവർക്ക് 'ഗുരുവോതും മുനിയോതും' വാക്കുകൾ സഹായകമാകും. അറിവിന് ഭാവപ്രകടനത്തോടെയേ നിലനില്പുള്ളൂ. സ്വർണം ആഭരണമായിട്ടേ നിൽക്കൂ. അറിവിന് വിഷയങ്ങളായേ നിൽക്കാൻ കഴിയൂ. ഭാവം പകർന്ന അറിവിനെ നമുക്കറിയാൻ പറ്റും. ഭാവം പകരാതെ അറിവു നിന്നാൽ അത് അറിവിനുമപ്പുറത്ത് അറിയുന്നില്ല എന്ന അറിവായേ നിൽക്കൂ. അറിയുന്നു, അറിയുന്നില്ല എന്നുപറയുന്നത് രണ്ടും അറിവിന്റെ രണ്ടു തരങ്ങളാണ്.

▶ ഭാവം പകർന്നു നിൽക്കുക എന്നതാണ് അറിവിന്റെ സ്വഭാവം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 13

അറിവുമതിൻ വണ്ണം ചെ-
ന്നറിയുന്നവനിൽ പകർന്നു പിന്നീടും
അറിയപ്പെടുമിതിലൊന്നീ-
യറിവിൻപൊരി വീണു ചീന്തിയഞ്ചായി

അർഥ വിശദീകരണം

അറിവുമതിന് വണ്ണം ചെന്ന്	=	കേവലമായ അറിവ് അതുപോലെ ഭാവം മാറിയിട്ട്
അറിയുന്നവനിൽ പകർന്ന്	=	അറിയുന്നവനിൽ ഒരു രൂപം കൊടുക്കുന്നു.
പിന്നീടും	=	വീണ്ടും
അറിയപ്പെടുമിതിൽ ഒന്ന്	=	അറിയപ്പെടുന്നതിൽ അറിവിനു വിധേയമാകുന്ന ഒന്നിൽ
ഈ അറിവിന് പൊരി വീണ്	=	അറിവിന്റെ തീപ്പൊരി വീണ്
ചീന്തിയഞ്ചായി	=	അഞ്ച് ഇന്ദ്രിയങ്ങളാലും അറിയുന്നവയായി മാറും (ശബ്ദം, സ്പർശം, രൂപം, രസം, ഗന്ധം, എന്നീ വിഷയങ്ങളായി അറിവ് വേർതിരിയും)

ആശയവിശദീകരണം

(കേവലമായ അറിവ് അതുപോലെ ഭാവം മാറിയിട്ട് അറിയുന്നവനിൽ രൂപം കൊടുക്കുന്നു. പിന്നീട് അറിയപ്പെടുന്നതിൽ അറിവിന് വിധേയമാകുന്ന ഒന്നിൽ അറിവിന്റെ തീപ്പൊരി വീണ് അഞ്ച് ഇന്ദ്രിയങ്ങളാലും അറിയുന്നവയായി വേർതിരിയും. ശബ്ദം, സ്പർശം, രൂപം, രസം, ഗന്ധം എന്നീ രീതിയിൽ അറിവ് വിഷയങ്ങളായി മാറും). കേവലസത്യമായ അറിവ് ഭാവം പകർന്നേ നിൽക്കൂ. ഭാവം പകർന്ന അറിവിനെ 'ഇദന്ത' യെന്നുപറയും. ഇദന്തയോടു ചേർന്നുള്ളതു തന്നെയാണ് 'അഹന്ത'. ജ്ഞാതാവ് തന്നെയാണ് അഹന്ത. പ്രമാതാവ് എന്നും ജ്ഞാതാവിനെ പറയുന്നു. ജ്ഞാതാവിൽ അറിവ് ഭാവം പകർന്ന് ജ്ഞാനമായും, ജ്ഞേയമായും തീരുന്നു. ഇപ്രകാരം അറിവ് ജ്ഞാതാവ്, ജ്ഞാനം, ജ്ഞേയം എന്നീ മൂന്നു ഭാവങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. ജ്ഞാതാവിൽ ജ്ഞാനം എരിയുമ്പോൾ ജ്ഞേയമായി അറിവ് മാറു

▶ ജ്ഞാതാവിൽ അറിവ് ഭാവം പകർന്ന് ജ്ഞാനമായും, ജ്ഞേയമായും തീരുന്നു.

ന്നു. അപ്പോൾ അത് പഞ്ചേന്ദ്രിയ വിഷയമായി മാറുന്നു. അഞ്ചായി ചീന്തിമാറുന്നു എന്നതുകൊണ്ട് അതാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഗന്ധമായും സ്പർശാദികളായും മാത്രമേ അപ്പോൾ ജ്ഞേയത്തെ (വിഷയത്തെ) അറിയാൻ കഴിയൂ. ഇതാണ് അറിവിന് വിഷയമാകുന്ന അറിവ്. ചീന്തിയഞ്ചാകാത്ത അറിവിനെ അറിയാനും കഴിയില്ല.

വരികൾ

ശ്ലോകം 14

അറിയുന്നവനെന്നറിയാ-
മറിവെന്നറിയുന്നവന്നുമെന്നാകിൽ
അറിവൊന്നറിയുന്നവനൊ-
ന്നറിയുന്നതിലാറിതെട്ടുമായീടും

അർഥവിശദീകരണം

അറിയുന്നവനെന്നറിയാം	=	ഞാൻ അറിയുന്നവന് എന്നറിവ് അറിയാൻ കഴിയും
അറിവെന്നറിയുന്നവന്നും	=	ഞാൻ അറിവ് തന്നെയെന്നറിയുന്നവന്നും (സകലതിലും അറിവിനെ കാണുന്നവനിലും)
എന്നാകിൽ	=	അങ്ങനെയെങ്കിൽ
അറിവൊന്ന്	=	അറിവ് ഒന്നേയുള്ളു
അറിയുന്നവൻ ഒന്ന്	=	അറിയുന്നവനും ഒന്ന് തന്നെ
അറിയുന്നത്	=	അറിയുന്ന വിഷയങ്ങളാകട്ടെ
ഇതാറ്	=	ആറുവിധം രൂപപ്പകർച്ചയുള്ളതും
ഇതെട്ട്	=	ഏട്ടു ഭാവങ്ങൾ ഉള്ളതുമാണ്.

ആശയവിശദീകരണം

(‘ഞാൻ അറിയുന്നവൻ’ എന്നറിയുന്നവൻ, സകലതിലും തന്നിലും അറിവ് തന്നെയെന്നറിയാൻ കഴിയും. എങ്കിൽ അറിവ് ഒന്നേയുള്ളു. അറിയുന്നവനും ഒരേ അറിവു തന്നെ. അറിയുന്ന വിഷയങ്ങൾക്ക് ആറു തരം രൂപപ്പകർച്ചയും എട്ടുതരം ഭാവപ്പകർച്ചയും ഉണ്ടാകും). അറിയുന്നവനിൽ അറിവ് ഏതെല്ലാം രീതിയിൽ ഭാസിക്കുന്നു? അറിയുന്ന ഞാൻ വേറെ, ഞാനറിയുന്ന അറിവ് വേറെ എന്നൊരു ഭേദബുദ്ധിയോടെയേ അറിവ് അനുഭവമാകൂ. അറിയുന്ന അറിവ് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ അനുഭവത്തിലൂടെ അഞ്ചായിത്തിരിഞ്ഞ് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് ഓരോന്നിനും വേണ്ട അറിവായി മാറുന്നു. അറിയാൻ കഴിയാത്ത അറിവിന് അനേകതയില്ല. ഒന്നു മാത്രം. അങ്ങനെ ആറുഭാവങ്ങൾ അറിവിനുണ്ട്. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളാൽ അറിയുന്ന അഞ്ചും അതിനു കഴിയാത്ത ഒന്നും ചേർന്ന് ആറ്. അതോടൊപ്പം അറിവ്, അറിയുന്നവന് എന്ന രണ്ടെണ്ണം കൂടിച്ചേർന്ന് എട്ടുതരത്തിൽ അറിവ് പ്രകാശിക്കുന്നു

▶ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളാൽ അറിയുന്ന അറിവും അതിനപ്പുറത്തുള്ള ഒരനുഭവതലവും

വരികൾ

ശ്ലോകം 15

അറിയപ്പെടുമിതിനൊത്തീ-
യറിവേഴൊന്നിങ്ങു താനുമെട്ടായി
അറിവിങ്ങനെ വെവ്വേറാ-
യറിയപ്പെടുമെന്നതും വിടുർത്തീടിൽ.

അർഥവിശദീകരണം

അറിയപ്പെടുമിതിനൊത്ത്	=	അറിയപ്പെടുന്ന 'ഇത്' (എന്ന ഇദന്ത) എന്നതിനോടു ചേർത്ത് നോക്കിയാൽ
അറിവേഴ്	=	ഒരേ അറിവിന് ഏഴു തരത്തിലുള്ള ഭാവം പകരൽ ഉണ്ട്.
ഒന്നിങ്ങുതാനും	=	അറിയുന്ന ഞാനും ചേർന്നു
എട്ടായി	=	അറിയുന്ന വിഷയവും ചേർന്ന് എട്ടായിട്ട്
അറിവിങ്ങനെ വെവ്വേറായി അറിയപ്പെടും	=	ഒരേ അറിവ് വേറെവേറെ പലതായി അറിയപ്പെടും
എന്നതും വിടുർത്തീടിൽ	=	ഒരേ അറിവിനെ അപഗ്രഥിച്ചാൽ പലതാകും (അനുഭൂതിയായി കണക്കാക്കിയാൽ വേറിട്ടനുഭവം ഇല്ല)

ആശയവിശദീകരണം

(അറിയപ്പെടുന്ന 'ഇത്' എന്നതിനോട് ചേർത്തു ചിന്തിച്ചാൽ ഒരേ അറിവിനുതന്നെ ഏഴുതരത്തിലുള്ള ഭാവം പകരൽ ഉണ്ട്. അതോടൊപ്പം അറിയുന്ന ഞാനും ഏഴുതരം വിഷയഭാവങ്ങളും ചേർന്നു എട്ടായിട്ട് അറിവ് നിൽക്കുന്നു. ഒരേ അറിവ് വേറെവേറെ പലതായി അറിയപ്പെടും, ഓരോന്നായി അപഗ്രഥിച്ചാൽ). അറിയുന്നവന്റെ വശത്തുനിന്ന് (അഹന്താപക്ഷം) നോക്കുമ്പോൾ അറിവിനെ എട്ടുതരത്തിൽ കണ്ടു. അറിയപ്പെടാത്ത വസ്തുവിന്റെ വശത്തുനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ (ഇദന്തയുടെ) അറിവിനു എട്ടായിട്ടു ഭാവം പകരുന്നു. ഇരുപക്ഷത്തും തുല്യനിലയിൽ അറിവ് രൂപപ്പെടുന്നു. അപഗ്രഥന വിധേയമാക്കുമ്പോഴാണ് ഈ തരംതിരിവ് കാണുന്നത്. ശബ്ദം, സ്പർശം, രൂപം, രസം, ഗന്ധം എന്നീ ഇന്ദ്രിയവിഷയങ്ങളും അറിവിനുമപ്പുറത്തുള്ള അറിവും അറിയുന്നതിലുൾപ്പെടുന്ന അറിവും ചേർന്ന് ഏഴ് ജ്ഞേയ വിഷയങ്ങൾ ഉണ്ട്. കൂടാതെ അറിയുന്നവനായ 'ഞാൻ' ജ്ഞേയവിഷയം തന്നെയാണ്. അങ്ങനെ എട്ടുതരമായി അറിവിനെ അപഗ്രഥിക്കാം. ഈ വിഭജനക്രമമെല്ലാം അപഗ്രഥനവിഷയമാക്കി അറിവിനെ മാറ്റുമ്പോഴുള്ളതാണ്. അനുഭൂതി പ്രധാനമാണ് അറിവ്. അവിടെ അപഗ്രഥനത്തിനോ വകതിരിക്കലിനോ പ്രസക്തിയില്ല. അറിവിലമർന്ന് അതു മാത്രമാകലാണ് അനുഭൂതിയുടെ തലം. അറിവ് സമം അനുഭൂതി എന്നു ധരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

- അനുഭൂതി പ്രധാനമാണ് അറിവ്.
- അറിവ് സമം അനുഭൂതി.

ആത്മോപദേശശതകം

ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ദാർശനിക സമ്പ്രദായം ലളിതമായി വ്യക്തമാക്കുന്ന കൃതിയാണ് ആത്മോപദേശശതകം. അദ്വൈതരഹസ്യം മലയാള ഭാഷയിൽ വിശദമാക്കുന്നു എന്നതാണ് ആത്മോപദേശശതകത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. ആത്മോപദേശശതകം ഉപദേശരൂപേണ നല്കുന്ന സത്യാവിഷ്ക്കാരമാണ്. ആത്മോപദേശശതകം അദ്വൈതചിന്താപദ്ധതിയുടെ പ്രായോഗികജ്ഞാനം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മികവാർന്ന രചനകൂടിയാണ്.

- ദാർശനിക സമ്പ്രദായം വ്യക്തമാക്കുന്ന കൃതി

അതീവ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ ദർശനാവിഷ്ക്കരണം ചെയ്യുന്ന ആത്മോപദേശശതകം നൂറുപദ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ്. ആത്മജ്ഞാനം തേടുന്ന ഒരാൾക്കു നല്കുന്ന ഉപദേശമായി വേണം ഈ കൃതിയെ കരുതാൻ. പ്രപഞ്ചവും താനുമായുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ആത്മാന്വേഷിക്കുണ്ടാകുന്ന സന്ദേഹങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന പൂർണമായ ഉത്തരമാണ് ആത്മോപദേശശതകം.

- നൂറുപദ്യങ്ങൾ

ചലനാത്മകമായ കവിതയുടെ മാതൃകകൾ സൃഷ്ടിച്ച ഗുരുവിന്റെ ഈ കൃതിയിൽ ചലനം സംക്രമണമായി നീളുകയാണ്. ആത്മോപദേശശതകത്തിലെ പ്രശസ്തമായ ശ്ലോകത്തിൽ അപരന്റെ പ്രാധാന്യത്തിനാണ് ഊന്നൽ നല്കുന്നത്. അവനിവൻ, അവനി, അവനവൻ, അപരൻ എന്നിവ ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് തുടക്കത്തിലാണ്. അപരസ്വത്വത്തെ ആത്മസ്വത്വത്തിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുന്നതിന്റെ തുടർച്ചയായാണ് ആത്മസുഖത്തെ അപരസുഖത്തിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് മുത്തുലക്ഷ്മി നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ആത്മജ്ഞാനത്തെ ആത്മസുഖത്തിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുന്നത് പ്രധാനമാണ്. ഈ സംക്രമണ പ്രക്രിയയുടെ വിവരണത്തിൽ അവനവന് എന്ന പദവും പ്രധാനമാണ്. ഈ സംക്രമണപ്രക്രിയയുടെ വിവരണത്തിൽ അവനവന് എന്ന വാക്കും പ്രധാനമാണ്. അവന് ഇല്ലാതെ അവനവന് ഇല്ല. ഗുരു പറയാൻ ഉദ്ദേശിച്ച ആശയം സവിശേഷമായ പദവിന്യാസം കൊണ്ട് സൂക്ഷ്മമായ അർഥതലങ്ങളെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു.

- അവനിവൻ, അവനി, അവനവൻ, അപരൻ

താൻ ആരാണ്? താൻ ഏതൊരു ശക്തിയുടെ ഭാഗമാണ്? ആ ശക്തിക്കുള്ളിൽ തന്റെ സ്ഥാനമെവിടെ? തുടങ്ങിയ ഗഹനമായ ആശയങ്ങൾ ആത്മോപദേശശതകം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ആത്മസത്തയെന്നത് എന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് കാവ്യം തുടങ്ങുന്നത്. സർവത്തിനും കാരണമായ ഒരു 'കരു' എന്ന നിലയിലാണ് പ്രപഞ്ചശക്തിയെ ഗുരു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ കരുവിന്റെ സത്താപരമായ നിൽപെവിടെ? അതിന്റെ ഉണ്മ ഏതു തരത്തിലാണ് പ്രപഞ്ചത്തിൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നത്? ഇത്തരം സന്ദേഹങ്ങൾക്ക് നിവാരണം എന്ന നിലയിലാണ് ഓരോ ശ്ലോകവും ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഓരോ ഇതളും വിടർത്തി ഒരു പൂവിന്റെ മധുകേന്ദ്രത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതുപോലെയാണ് ഈ കൃതിയുടെ സംരചനാശില്പം ഭദ്രമാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

- ആത്മസത്ത എന്താണ് എന്നറിയുന്നു

'ഞാൻ' ആരാണെന്ന് ഓരോ ഇതളും വിടർത്തി അന്വേഷിച്ച് ഒടുവിൽ 'അഹം' സച്ചിദമൃതമെന്ന് മനസിലാക്കി സൂക്ഷ്മമായ കരുവിൽ മൃദുവായി അമരുവാൻ ആത്മാന്വേഷിയെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നു. തന്റെ ദാർശനികപദ്ധതിയെ ക്രമബദ്ധമായി ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ കഴിയു

> ▶ സൂക്ഷ്മമായ കരുവിൽ മൃദുവായി അമരുവാൻ ആത്മാന്വേഷിയെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നു

> ▶ കുമാരനാശാൻ ആത്മോപദേശശതകത്തിന് വ്യാഖ്യാനം എഴുതി

> ▶ ഞാൻ എന്ന ധാരണയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ്

ന്നു എന്നതാണ് ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെ ഭക്തിപ്രസ്ഥാന കവികളിൽനിന്നും ഭിന്നനാക്കുന്നത്. ഭക്തകവി എന്നതിനേക്കാൾ ദാർശനികകവി എന്ന് ഗുരുവിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത് ഈ വ്യതിരിക്തത മുൻനിർത്തിയാണ്. ഋഷിപാരമ്പര്യത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ് ശ്രീനാരായണഗുരുവിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത്.

ആത്മോപദേശശതകം 1897-ൽ എഴുതി പൂർത്തിയാക്കിയിരിക്കുമെന്നു ഡോ.ടി. ഭാസ്ക്കരൻ അനുമാനിക്കുന്നു. 1904-ൽ കുമാരനാശാൻ ഇതിന് വ്യാഖ്യാനം എഴുതി. പുസ്തകരൂപം പ്രാപിക്കുമുമ്പ് തന്നെ ഭക്തജനങ്ങൾ ഇതിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയിരുന്നുവെന്ന് ആശാൻ പറയുന്നുണ്ട്. തത്വോപദേശത്തെ കവിതാമാധുരിയോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠകാവ്യമായാണ് ആശാൻ ആത്മോപദേശശതകത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഓരോ ശ്ലോകത്തിന്റെയും അർഥവും അന്വയവും എന്ന രീതിയിൽ പഠനം തുടരുമ്പോഴാണ് ഗഹനമായ വിഷയം എത്ര ലളിതമായാണ് ഗുരു വിശദമാക്കുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. 'ഞാൻ' എന്താണ്? ഏതിന്റെ ഭാഗമാണ്? എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള അന്വേഷണങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടിയാണ് ഈ കൃതി. ഞാൻ എന്നതിനെ അറിയാനുള്ള ഏറ്റവും പ്രാഥമികമായ പാഠം ഞാൻ എന്ന ധാരണയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെന്ന് ഒന്നാം ശ്ലോകം തന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

വരികൾ

ശ്ലോകം 1

അറിവിലുമേറിയറിഞ്ഞിടുന്നവന്ത-
ന്നുരുവിലുമൊത്തു പുറത്തുമുജ്ജ്വലിക്കും
കരുവിനു കണ്ണുകളഞ്ചുമുള്ളടക്കി
ത്തെരുതെരെ വീണു വണങ്ങിയോതിടേണം

അർഥവിശദീകരണം

അറിവിലും	=	സാധാരണമായ ഇന്ദ്രിയബോധത്തേക്കാൾ
ഏറിയറിഞ്ഞിടുന്നവൻ തൻ	=	ഉപരിയായുള്ള അറിവിനെ ഉൾക്കൊണ്ടവന്റെ
ഉരുവിലും ഒത്തു പുറത്തും	=	സ്വരൂപത്തിലും അവന്റെ ബാഹ്യമായ ഇടങ്ങളിലും
ഉജ്ജ്വലിക്കും കരുവിന്	=	പ്രകാശിക്കുന്ന കരുവിനെ
കണ്ണുകളഞ്ചുമുള്ളടക്കി	=	പഞ്ചേന്ദ്രീയ നിയന്ത്രണം ചെയ്ത്
തെരുതെരെ വീണു വണങ്ങിയോതിടേണം	=	താഴ്മയോടെ നമിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും വീണ്ടും ചൊല്ലിയുറപ്പിക്കേണം

(സാധാരണമായി ലഭിക്കുന്ന ഇന്ദ്രിയബോധത്തേക്കാൾ ഉപരിയായുള്ള അറിവിനെ ഉൾക്കൊണ്ടു ഒരാളുടെ സ്വരൂപത്തിലും പുറത്തായിട്ടും പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കരുവിനെ ഇന്ദ്രീയനിയന്ത്രണം ചെയ്ത് താഴ്മയോടെ നമിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും വീണ്ടും ചൊല്ലിയുറപ്പിക്കേണം)

ആശയവിശദീകരണം

> ▶ അദ്വൈതത്തിന്റെ തലത്തിലേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേരേണ്ട ഒരാൾ നിശ്ചയമായും ആസ്തികൃവാദിയായിരിക്കണം

ഞാൻ ആരാണെന്ന അന്വേഷണത്തിൽ പ്രധാനം 'ഞാൻ' എന്ന ബോധം ഒഴിവാക്കുകയെന്നതാണ്. അതിനാലാണ് കണ്ണുകളഞ്ചുമുള്ള ടക്കുന്നതും തെരുതെരെ വീണു വണങ്ങിയോതുന്നതും. ഈ ഒരുപദേശമാണ് ഗുരു മോക്ഷാർഥിയായ ആത്മാന്വേഷിയോട് ആദ്യമേതന്നെ നല്കുന്നത്. അദ്വൈതത്തിന്റെ തലത്തിലേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേരേണ്ട ഒരാൾ നിശ്ചയമായും ആസ്തികൃവാദിയായിരിക്കണം. എല്ലാറ്റിനും കാരണമായ ഒരു കരു ഉണ്ട് എന്ന വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് വിനീതമായ മനസ്സോടെയുള്ള പ്രാർഥനയാണ് ആത്മാന്വേഷി ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത്. മോക്ഷാർഥിയാവാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണ് ഈ ഉപദേശം. മോക്ഷാർഥിയാണ് ഇതിന്റെ അധികാരി.

> ▶ അനുബന്ധ ചതുഷ്ടയം എന്താണെന്ന് പറയുന്നു

ഒരു കൃതിയെഴുതുമ്പോൾ അത് ആർക്ക് വേണ്ടിയുള്ളതാണ് എന്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്? എന്താണതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം? ഏതുരീതിയാണ് അവലംബിക്കേണ്ടത്? തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നല്കേണ്ടതുണ്ട്. അനുബന്ധചതുഷ്ടയം എന്ന് അതിനെ പറഞ്ഞുപോരുന്നു. അധികാരി, വിഷയം, സംബന്ധം, പ്രയോജനം എന്നിവയാണ് അനുബന്ധ ചതുഷ്ടയം. ഇവിടെ മോക്ഷാർഥിയാണ് അധികാരി (യോഗ്യൻ). അയാൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ളതാണ് ഈ കൃതി. വിഷയം, അറിവ് തന്നെ. കരുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുതന്നെ. വിഷയത്തെയും ഗ്രന്ഥത്തെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഘടകത്തെ സംബന്ധം എന്നുപറയുന്നു. ഈ കൃതി പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ലഭിക്കുന്നത് അറിവുനേടൽ അഥവാ മോക്ഷമാർഗം തുറക്കൽ ആണ്. അതാണ് പ്രയോജനം. ആത്മോപദേശശതകം അനുബന്ധചതുഷ്ടയം പൂർണമായി അനുവർത്തിക്കുന്ന കൃതിയാണ്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 2

കരണവുമിന്ദ്രിയവും കളേബരം തൊ-
ട്ടറിയുമനേകജഗത്തുമോർക്കിലെല്ലാം
പരവെളി തന്നിലുയർന്നഭാനുമാൻ തൻ
തിരുവുരുവാണ് തിരഞ്ഞുതേറിടേണം

അർഥവിശദീകരണം

കരണം	=	അന്തഃകരണജം (മനസ്സ്, ബുദ്ധി, ചിത്ത്, അഹങ്കാരം എന്നിവ)
ഇന്ദ്രിയവും	=	ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളും കർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളും
കളേബരം	=	ശരീരം
തൊട്ട്	=	തുടങ്ങി
അറിയും	=	അറിയുന്ന
അനേകജഗത്തും	=	അനേകമായ അളവറ്റ ജഗത്തും (എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത വൈവിധ്യങ്ങളോടു കൂടിയ പ്രപഞ്ചം)

ഓർക്കിലെല്ലാം	=	വിചാരിച്ചു നോക്കിയാൽ എല്ലാം തന്നെ
പരവെളിതന്നിൽ	=	ചിദാകാശത്തിൽ
ഉയർന്ന ഭാനുമാന്തൻ	=	സാക്ഷിയായി പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മസൂര്യന്റെ
തിരുവുരുവാണ്	=	തിരുശരീരം തന്നെയാണ്
തിരഞ്ഞുതേറിടേണം	=	എന്ന് അന്വേഷിച്ച് അറിയേണ്ടതാണ്

(ആന്തരികവൃത്തിക്കായുള്ള കരണങ്ങളും, ജ്ഞാനകർമ്മേന്ദ്രിയങ്ങളും ശരീരം മുതൽ നമുക്കറിയാവുന്ന എല്ലാ പ്രാപഞ്ചിക വൈവിധ്യങ്ങളും ചിന്തിച്ചു നോക്കിയാൽ ചിദാകാശത്ത് പ്രകാശിക്കുന്ന ആത്മസൂര്യന്റെ തിരുസ്വരൂപം തന്നെയാണ്. ഇക്കാര്യം അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തി അറിയേണ്ടതാണ്.)

▶ ആത്മാന്വേഷി അന്വേഷിക്കുന്ന ഞാൻ

▶ ആത്മസൂര്യന്റെ തിരുസ്വരൂപങ്ങളാണ് ഓരോ ഞാനും

▶ 'ഞാൻ' ഒരു പ്രത്യേകരൂപമല്ല

ആശയവിശദീകരണം

ആത്മാന്വേഷി അന്വേഷിക്കുന്നത് എന്താണ്? ആത്മാവിനെയാണ്. ആത്മാവ് ആരാണ്? ഞാൻ തന്നെയാണ്. ആത്മാവിന്റെ മറ്റൊരു പേരാണ് ഞാൻ. അപ്പോൾ ആത്മാന്വേഷി അന്വേഷിക്കുന്നത് തന്നെത്തന്നെയാണ്. ഞാൻ എന്നയാൾ എവിടെത്തുടങ്ങുന്നു? എവിടെയെല്ലാം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു? എവിടെ ഒടുങ്ങുന്നു?

ഞാൻ നാം ചെയ്യുന്ന അന്തഃകരണവൃത്തിയിലുണ്ട്. ജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളിലുണ്ട്. ശരീരത്തിലുണ്ട്. അത് അനേകം പ്രപഞ്ചവൈവിധ്യങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചുകിടപ്പുണ്ട്. ഇതിനെയെല്ലാം ഒന്നിച്ചുവച്ച് ചിന്തിച്ചുചെന്നാൽ ചിദാകാശത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആത്മസൂര്യന്റെ തിരുസ്വരൂപങ്ങളാണ് ഓരോ ഞാനും എന്നു കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. അനന്തമാണ് ഞാൻ എന്നതിന്റെ വ്യാപ്തി ആത്മാവിന്റെ വ്യാപ്തിയാണ്.

'ഞാൻ' ഒരു പ്രത്യേകരൂപമല്ല. അന്തഃകരണം പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അതാണ് ഞാൻ. ജ്ഞാനേന്ദ്രിയം പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അതാണ് ഞാൻ. ശരീരവും ഞാൻ തന്നെ. ഇപ്രകാരം സമസ്തലോകവും ഞാൻ തന്നെ. എന്റെ ഉള്ളിലേയ്ക്കെടുക്കുന്ന വായുവും ഉള്ളിലിരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ തന്നെ. ചിന്തിച്ചുനോക്കിയാൽ ചിദാകാശത്തെ പ്രഭാപൂരിതമാക്കുന്ന ആത്മസൂര്യനെയാണ് പലവിധ; ഞാൻ രണ്ടായി വിരിഞ്ഞു കാണുന്നത് എന്ന് അന്വേഷിച്ചറിയണം. ഈ അറിവിലാണ് ഞാൻ ഉള്ളത്. അറിവില്ലെങ്കിൽ 'ഞാൻ' ഇല്ല. കണ്ണുകളഞ്ചുമുള്ളടക്കി തെരുതെരെ വീണു വണങ്ങിയവൻ തിരഞ്ഞു തേറിടേണ്ടത് ആത്മസൂര്യന്റെ തിരുവുരുവാണ്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 3

വെളിയിലിരുന്നു വിവർത്തമിങ്ങുകാണും
വെളിമുതലായ വിഭൂതിയഞ്ചുമോർത്താൽ
ജലനിധി തന്നിലുയർന്നിടും തരംഗാ-
വലിയതുപോലെയഭേദമായ് വരേണം

അർഥവിശദീകരണം

വെളിയിലിരുന്ന് ഇങ്ങു കാണും	=	ബാഹ്യപ്രപഞ്ചത്തിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്നവയെല്ലാം
ഓർത്താൽ	=	ചിന്തിച്ചാൽ
വെളിമുതലായ വിഭൂതിയഞ്ചും	=	ആകാശം തുടങ്ങിയ പഞ്ചവിഭൂതികളുടെയും
വിവർത്തം	=	വിവർത്തനങ്ങളാണ് (പ്രതീതി വസ്തുക്കളാണ് എന്നു ചിന്തിച്ചാൽ അറിയാം)
ജലനിധി തന്നിൽ ഉയർന്നിടും തരംഗാവലി	=	കടലിൽ ഉയരുന്ന ഓളങ്ങൾ (ജലം തന്നെ)
അതുപോലെ	=	എന്നപോലെ (വിവർത്തങ്ങളായവയെല്ലാം)
അഭേദമായ് വരേണം	=	ഒന്നുതന്നെയാണ് എന്ന് ധരിക്കേണം.

(ബാഹ്യപ്രപഞ്ചത്തിൽ ഇപ്പോൾ കാണുന്നവയെല്ലാം ചിന്തിച്ചുനോക്കിയാൽ ആകാശം തുടങ്ങിയ പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ വിവർത്തങ്ങളാണ് എന്ന് അറിയണം. കടലിലെ ഓളങ്ങളെല്ലാം ഒരേ ജലം തന്നെയെന്നപോലെ വിവർത്തങ്ങളായവയെല്ലാം ഒന്നു തന്നെയെന്നു ധരിക്കണം.)

ആശയവിശദീകരണം

അന്തഃകരണത്തിനു വെളിയിലായി വിരിഞ്ഞു കാണുന്നവയെല്ലാം പരവെളിവിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആത്മസൂര്യന്റെ ദിവ്യരൂപം മാത്രമാണെന്നുള്ള അറിവിലേയ്ക്ക് ആത്മാന്വേഷിയെ നയിക്കുകയാണ്. അന്തഃകരണത്തിനു വെളിയിൽ എന്നു പറയുമ്പോൾ 'വെളി' എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നതെന്തെന്നു നിർണയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ബാഹ്യവിശ്വത്തെയാണോ വെളിയെന്നു പറയുന്നത്. എങ്കിൽ അന്തഃകരണത്തിനുടമയായ ഞാൻ എവിടെയാണ്? വിശ്വത്തിനു പുറത്തോ അകത്തോ? നിശ്ചയമായും വിശ്വത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് ഞാനും. അപ്പോൾ വിശ്വത്തിന്റെ അകത്തുതന്നെ എന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. പുറം അകം എന്നീ കല്പനകൾ തെറ്റാണെന്നു തെളിയുന്നു. എല്ലാം അറിവിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അറിവാണ് ആത്മസൂര്യൻ.

> ▶ പ്രപഞ്ചകാരണമായ കരുവിനെയാണ് ആത്മസൂര്യൻ എന്ന് പറയുന്നത്.

വിവർത്തം എന്നു പറയുന്നത് ഇല്ലാത്ത ഒന്നിനെ ഉള്ളതുപോലെ കല്പ്പിക്കുന്നതിനെയാണ്. കയറിൽ പാമ്പിനെ സങ്കല്പിക്കുകയാണ്. യഥാർഥമായത് കയറു മാത്രമാണ്. പാമ്പ് കയറിന്റെ വിവർത്തമാണ്. ജലം മാത്രമാണ് സത്യം. തിര സത്യമല്ല. താൽക്കാലിക പ്രതീതി മാത്രമാണ്. അതുപോലെ ലോകത്തുള്ളതെല്ലാം ഒന്നിന്റെ വിവർത്തമാണ്. ആത്മസൂര്യൻ, കരു, പരവെളിയിലെ ഭാനുമാൻ എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞത് ആ ഒന്നിനെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണ്. വിശ്വം വിവർത്തമാണ് എങ്കിൽ വിശ്വത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഞാനും അതേ കരുവിന്റെ വിവർത്തമാണ്. ആ കരുവിനെ അറിയാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് തുടർന്നങ്ങോട്ട്.

> ▶ വിശ്വം വിവർത്തമാണ് എങ്കിൽ വിശ്വത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഞാനും അതേകരുവിന്റെ വിവർത്തമാണ്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 4

അറിവുമറിഞ്ഞിടുമർത്ഥവും പൂമാന്ത-
ന്നറിവുമൊരാദിമഹസ്സു മാത്രമാകും;
വിരളതവിട്ടു വിളങ്ങുമമ്മഹത്താ-
മറിവിലമർന്നതു മാത്രമായിടേണം

അർഥവിശദീകരണം

അറിവും	=	വ്യാവഹാരികമായ ജ്ഞാനവും
അറിഞ്ഞിടുമർഥവും	=	അറിയുന്ന വിഷയവും
പൂമാൻ തന്നറിവും	=	വ്യക്തി നേടിയ അറിവും
ഒരാദി മഹസ്സുമാത്രമാകും	=	ഒരേ ആദിസത്യം മാത്രമാണ്
വിരളത വിടു വിളങ്ങും	=	വിരളമായിട്ടല്ലാതെ എപ്പോഴും വിളങ്ങുന്ന
അമ്മഹത്താം അറിവിൽ	=	ആ മഹത്തായ അറിവിൽ
അമർന്ന് അതു മാത്രമായി ടേണം	=	ലയിച്ചുചേർന്നു ആദിമഹസ്സാകുന്ന അറിവ് മാത്രമായിത്തീരണം അറിവ്

(അറിയുന്ന വിഷയം, ഒരു വ്യക്തിക്കുണ്ടാകുന്ന ഞാൻ അറിയുന്നു എന്ന അറിവ് എല്ലാം തന്നെ ഒരാദിമഹസ്സു മാത്രമാണ്. ഇടതടവില്ലാതെ പ്രകാശിക്കുന്നതാണ് ആദിമഹസ്സ്. ആ മഹസ്സിൽ ലയിച്ചുചേർന്ന് അതായിത്തീരണം).

ആശയവിശദീകരണം

▶ അറിവും അറിയുന്ന വസ്തുവും അറിയുന്നവനും (ത്രിപുടി) ഒരേ ചൈതന്യം തന്നെയാണ്.

ജ്ഞാനം, ജ്ഞേയം, ജ്ഞാതാവ് എന്നീ (അറിവ്, അറിയുന്ന വസ്തു, അറിയുന്നവൻ) മൂന്നു ഘടകങ്ങളും ഒത്തുചേർന്നുള്ളതാണ് ആത്മാവ്. ഓരോ ഘടകത്തിലും ഉള്ളത് ആത്മാവു തന്നെ. ആത്മാവാണ് എല്ലാം എന്നറിയുന്നതാണ് അനുഭൂതി. 'അപരോക്ഷാനുഭൂതി'യെന്ന വേദാന്തസംജ്ഞയിലാണ് ആ അവസ്ഥയെ വിവരിക്കാറുള്ളത്. ആ അവസ്ഥയിൽ ജ്ഞാനവും ജ്ഞാതവും, ജ്ഞേയവുമെല്ലാം കേവലമായ അറിവിൽ (ആദിമഹസ്സിൽ) ലയിച്ചുപോകും. വാഗതീതമായ മൗഘഘനാബ്ധിയിൽപ്പെട്ടതായി തോന്നും. അറിവിലമർന്നതു മാത്രമാകുന്നതങ്ങനെയാണ്. ഉരുവിലും ഒത്തു പുറത്തും ഉജ്ജ്വലിക്കുന്ന കരുവും പരവെളി തന്നിലുയർന്ന ഭാനുമാനും ഇതേ ആദിമഹസ്സുതന്നെയാണ്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 5

ഉലകരുറങ്ങിയുണർന്നു ചിന്തചെയ്യും
പലതു, മിതൊക്കെയുമുറ്റു പാർത്തുനില്ക്കും
വിലമതിയാത, വിളക്കുദിക്കയും പിൻ
പൊലികയുമില്ലിതു കണ്ടുപോയിടേണം.

അർഥവിശദീകരണം

ഉലകർ	=	ലോകത്തുള്ളവർ എല്ലാം
ഉറങ്ങിയുണർന്നു	=	ഉറങ്ങിയും വീണ്ടും ഉണർന്നും
പലതും ചിന്തചെയ്യും	=	പല പല കാര്യങ്ങളിൽ ആലോചന നടത്തും
ഇതൊക്കെയും ഉറ്റു പാർത്തു നില്ക്കും	=	ഇതെല്ലാം ശ്രദ്ധയോടെ നോക്കി നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന.
വിലമതിയാതെ വിളക്കു	=	അനർഘമായ വിളക്ക്
ഉദിക്കുകയും പിന്പൊലിക യും ഇല്ല	=	ഉദിക്കുകയോ അസ്തമിക്കുക യോ ഇല്ല
ഇതു കണ്ടുപോയിടേണം	=	ഇതറിഞ്ഞും കണ്ടുംപോയിടേണം.

(ലോകർ ഉറങ്ങിയും ഉണർന്നും മാറി മാറി പലതും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഉദിക്കുകയോ അസ്തമിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത നിത്യമായതും വിലമതിക്കാൻ പറ്റാത്തതുമായ ഒരു വിളക്ക് ഇതെല്ലാം ഉറ്റു പാർത്തുകൊണ്ട് നിൽപുണ്ട് എന്നറിഞ്ഞ് മുൻപോട്ട് പോയിടേണം).

ആശയവിശദീകരണം

▶ വ്യാവഹാരിക ലോകത്തിനെ നിരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് സദാ ഉണർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ശക്തി വിശേഷമുണ്ട്.

ഈ ലോകത്തു നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളിൽമേലും ഒരു സാക്ഷിയെപ്പോലെ നിർവികാരമായ ഒരു രൂപം (ഉദയസ്തമങ്ങളില്ലാത്ത ഒന്ന്) നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. അതിനുനാശമില്ല. അതു ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് നാശഹീനവുമാണ്. എന്നാൽ ഓരോ വ്യക്തിയിലേയ്ക്കും വസ്തുവിലേയ്ക്കും നോക്കുമ്പോൾ അവയെല്ലാം നാശമുള്ളവയാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ ഉറക്കത്തെയും ഉണർവിനെയും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കികാണുന്ന 'മഹത്താം അറിവാണ്' ആ സാക്ഷി. സദാ പ്രകാശിക്കുകയാണ് അതിന്റെ പ്രത്യേകത. പൊലിയാത്ത ആത്മസത്യത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് പൊലിഞ്ഞു പോകുവാൻ എല്ലാ വസ്തുക്കളും വ്യക്തികളും നിർബന്ധിതരാണ്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 6

ഉണരണമിന്നിയുറങ്ങണം ഭുജിച്ചീ-
ടണമശനം പുണരേണമെന്നിവണ്ണം
അണയുമനേകവികല്പമാകയാലാ-
രുണരുവതുള്ളൊരു നിർവികാരരൂപം.

അർഥവിശദീകരണം

ഉണരണം ഇന്നിയുറങ്ങണം	=	ജാഗ്രദവസ്ഥയിലേക്കും സുഷുപ്തിയിലേക്കും കടന്നു പോകണം
അശനം ഭുജിച്ചീടണം	=	ആഹാരം കഴിക്കണം
പുണരേണം	=	ഇണചേരണം

എന്നിവണ്ണം അനേകവികല്പം	=	ഇപ്രകാരം ധാരാളമായ താല്പര്യങ്ങൾ
അണയും	=	വന്നുചേരും
വരുകയാൽ	=	വരുന്നതുകൊണ്ട്
ഉള്ളൊരു നിർവികാരരൂപം	=	ആത്മസത്യമെന്ന നിർവികാരരൂപത്തിലേക്ക്
ആരുണരുവത്	=	ആരാണ് ഉണരുന്നത്

(ഉണരണം, ഉറങ്ങണം, ഭക്ഷണംകഴിക്കണം, ഇണചേരണം എന്നിങ്ങനെ വികല്പ രീതിയിലുള്ള താല്പ്പര്യങ്ങൾ സുഖാന്വേഷണത്തിനിടയിൽ വന്നു ചേരുമെന്നതിനാൽ ഏക സത്യമായ നിർവികാരരൂപത്തിലേയ്ക്ക് ആരാണ് ഉണരുക)

ആശയവിശദീകരണം

പല പല നൈമിഷിക സുഖങ്ങളിലൂടെയാണ് മനുഷ്യൻ കടന്നുപോകുന്നത്. ഉറങ്ങുമ്പോഴുള്ള സുഖം, ഉണരുമ്പോഴുള്ള സുഖം, ഇണചേരുമ്പോഴുള്ള സുഖം എന്നിങ്ങനെയുള്ളവ ക്ഷണിക സൗഖ്യങ്ങളാണ്. ഇതിൽപ്പെട്ടുഴലുന്നതുകൊണ്ട് നിത്യവും അവികല്പവുമായ നിർവികാര രൂപത്തിലേയ്ക്ക് ആർക്കും ഉണർന്നു പോകുവാൻ കഴിയും. നിത്യമായ സുഖാനുഭവതലം ഉണ്ട്. അതിൽ ചെന്നുചേരുന്നതിനു തടസ്സമായവയാണ് വികല്പങ്ങളായ സുഖങ്ങളെല്ലാം തന്നെ. നിത്യാനിത്യങ്ങളെ വ്യവച്ഛേദിച്ചറിഞ്ഞെങ്കിൽ മാത്രമേ നിർവികാരമായ നിത്യസത്യത്തെ പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയൂ. അനേക വികല്പങ്ങളിൽനിന്നും ഏകസുഖത്തിലേയ്ക്ക് എത്തിച്ചേരാൻ പരിശ്രമം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അതിനുള്ള ഉപാധികളാണ് തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നത്.

> ▶ ക്ഷണികസുഖങ്ങളെല്ലാം വികല്പങ്ങളാണ്

വരികൾ

ശ്ലോകം 7

ഉണരരുതിന്നിയുറങ്ങീടാതിരുന്നീ-
ടണമറിവായിതിനിന്നയോഗ്യനെന്നാൽ
പ്രണവമുണർന്നു പിറപ്പൊഴിഞ്ഞുവാഴും
മുനിജനസേവയിൽ മൂർത്തി നിർത്തിടേണം

അർഥവിശദീകരണം

ഇനി ഉണരരുത്	=	ഇനിമേൽ ഉണരരുത്
അറിവായ് ഉറങ്ങിടാതിരുന്നീടണം	=	അറിവായ് ഉറങ്ങാതെയിരിക്കണം
ഇതിനിന്ന് അയോഗ്യനെന്നാൽ	=	ഇതിനു കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ

പ്രണവമുണർന്ന് പിറപ്പൊഴിഞ്ഞു വാഴും മുനിജന സേവയിൽ	=	ഓങ്കാരപ്പൊരുൾ ഉണർത്തി യെടുത്ത ജനനമറ്റ മുനി ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ സേവിച്ചു കൊണ്ട്
മൂർത്തി നിർത്തിടേണം	=	ശരീരത്തെ വിനിയോഗിക്ക ണം

(ഇനി ഉണരുത്, അറിവായിത്തീർന്ന് ഉറങ്ങാതെയിരിക്കണം അതിനു കഴിയില്ലെങ്കിൽ അതു സാധിച്ച ഓങ്കാര തത്വമറിഞ്ഞു മുനി ജനങ്ങളെ സേവിച്ചുകൊണ്ട് ശരീരത്തെ നിലനിർത്തണം)

ആശയവിശദീകരണം

▶ നിത്യാനിത്യ വിവേകമുണ്ടാകുവാൻ ഗുരുക്കന്മാരുടെ സഹായം ആവശ്യമാണ്

നിർവികാരരൂപത്തിലേയ്ക്ക് ഉണരണമെന്നാണ് കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചത്. അതിനുപറ്റില്ലെങ്കിൽ അനേകവികല്പങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഉണരരുത്. കേവലമായ അറിവിലേയ്ക്ക് സ്വയം ഉയർന്ന് അതിൽ ഉറങ്ങാതെ തുടർച്ചയോടെയിരിക്കണം. ഇത് ക്ഷിപ്രസാധ്യമല്ല. അതു സാധിച്ചെടുക്കുവാൻ സ്വപ്രയത്നം പോരെങ്കിൽ ഗുരുക്കന്മാരെ ആശ്രയിക്കണം. ഗുരുക്കന്മാർ ഓങ്കാരപ്പൊരുളറിഞ്ഞ് പിറപ്പൊഴിഞ്ഞ് (വീണ്ടും ഉണരാതെ) വാഴുന്നവരാണ്. അവരെ സേവിച്ചാൽ ക്രമേണ അതു നേടിയെടുക്കുവാൻ കഴിയും.

വരികൾ

ശ്ലോകം 8

ഒളിമുതലാം പഴമഞ്ചുമുണ്ടുനാറും
നളികയിലേറി, നയേന മാറിയാടും
കിളികളെയഞ്ചുമരിഞ്ഞു കീഴ്മറിക്കും
വെളിവുരുവേന്തിയകം വിളങ്ങിടേണം

അർഥവിശദീകരണം

ഒളിമുതലാം	=	ശബ്ദം തുടങ്ങിയ (ഒലി = ശബ്ദം)
പഴമഞ്ചും	=	അഞ്ചു പഴങ്ങളും
ഉണ്ട്	=	അനുഭവിച്ച്
നാറും നളികയിൽ	=	നാറുന്ന കഴലിൽ (ശരീരം സർവാശുചിയായ ഒന്നാണെന്നു പറയുന്നു)
നയേന ഏറി മാറിയാടും	=	തഞ്ചത്തിൽ കയറിയിറങ്ങി ആടിക്കളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന
കിളികളെയഞ്ചും	=	അഞ്ചു കിളികളെയും (പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ)
അരിഞ്ഞു കീഴ്മറിക്കും	=	നിഗ്രഹിച്ച് വീഴ്ത്തുന്ന
വെളി	=	അറിവ് (വിവേകം)
ഉരുവേന്തി	=	ഉരുവായിത്തീർന്ന് (സ്വരൂപമായ)
അകം വിളങ്ങിടേണം	=	ഉള്ളം പ്രശോഭിക്കണം

(ശബ്ദം തുടങ്ങിയ ഇന്ദ്രിയാനുഭൂതി പ്രധാനമായ പഴങ്ങളഞ്ചും ആസ്വദിച്ച് നാറുന്ന കുഴലിൽ തഞ്ചത്തിൽ ആടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഞ്ചുകിളികളെയും നിഗ്രഹിച്ചു വീഴ്ത്തുന്നതിനുള്ള അറിവ് സ്വരൂപം പൂണ്ട് ഉള്ളത്തിൽ പ്രശോഭിക്കണം).

ആശയവിശദീകരണം

മുനിജനസേവയിൽ മൂർത്തിയെ നിർത്തണമെങ്കിൽ പോലും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ പ്രത്യേകത അനുഭൂതികളിലേക്ക് മാറിമാറി കുടിയേറും എന്നതാണ്. കിളികൾക്കു പഴങ്ങൾ പഥ്യങ്ങളാണ്. മാറിമാറി ഒരോ പഴത്തെയും ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് ശാഖകൾതോറും പറന്നുനടക്കുന്ന കിളികളെപ്പോലെയാണ് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെയും പെരുമാറ്റം. നാറുന്ന നളികയായാണ് ശരീരത്തെ കാണുന്നത്. നാറുന്ന ഈ നളികയിൽ അധിവസിക്കുന്ന പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളെ അരിഞ്ഞുവീഴ്ത്തിയെങ്കിൽ മാത്രമേ ആത്മാന്വേഷണത്തിലേയ്ക്ക് കടക്കുവാൻ കഴിയൂ. ഒന്നൊന്നായി ആത്മാന്വേഷണത്തിന്റെ പടവുകളെക്കുറിച്ചാണ് ഗുരു ഉപദേശം നല്കുന്നത്.

- ഇന്ദ്രിയനിയന്ത്രണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു.

സ്വയം അറിവിലേയ്ക്കുണരുവാൻ കഴിയുന്നെങ്കിൽ അതാണ് ആദ്യപടി. അതിനു പറ്റാതെ വരുന്നവർ ഗുരുവിനു കീഴ്വണങ്ങി ഗുരുസേവയിലൂടെ ആത്മരഹസ്യം അറിയണം. ഇതു രണ്ടായാലും ഇന്ദ്രിയനിയന്ത്രണം ചെയ്ത് യോഗ്യരാകേണ്ടതുണ്ട്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 9

ഇരുപുറവും വരുമാറവസ്ഥയെപ്പൂ-
ത്തൊരു കൊടിവന്നു പടർന്നുയർന്നു മേവും
തരുവിനടിക്കു തപസ്സു ചെയ്തുവാഴും
നരനുവരാ നരകം നിനച്ചിടേണം

അർഥവിശദീകരണം

ഇരു പുറവും	=	ഇരുവശത്തേയ്ക്കും
വരുമാറവസ്ഥയെ	=	നീണ്ടു വരുന്നതായ അങ്കുരാവസ്ഥ
പൂത്തൊരുകൊടി വന്ന്	=	ലഭിച്ചതായ ഒരു പൂവല്ലി വളർന്നു വന്ന്
പടർന്നുയർന്നുമേവും	=	പടർന്നുപന്തലിച്ചുകിടക്കുന്ന
തരുവിനടിക്ക്	=	വൃക്ഷത്തിന്റെ അടിയിൽ
തപസ്സു ചെയ്തുവാഴും	=	തപസ്സനുഷ്ഠിക്കുന്ന
നരൻ	=	മനുഷ്യൻ
വരാനരകം	=	നരകാവസ്ഥ വരില്ല
നിനച്ചിടേണം	=	(എന്ന്) ഓർക്കണം

(ഇരുവശത്തേയ്ക്കും നീണ്ടുവരുന്നതായ അങ്കുരങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു പൂവല്ലി വളർന്ന് പടർന്ന് ഉയരങ്ങളിലെത്തി പന്തലിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ അടിയിൽ തപസ്സിരിക്കുന്ന നരൻ നരകാവസ്ഥ വരില്ല എന്ന് ഓർക്കണം)

ആശയവിശദീകരണം

പ്രതീകാത്മകമായ രീതിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പല രീതിയിലുള്ള പഠനങ്ങളാണ് നല്കിയിരിക്കുന്നത്. ഡോ. ടി. ഭാസ്കരൻ ഇതിനെ യോഗശാസ്ത്രവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു. ഇഡ, പിംഗള എന്നീ നാഡികളാണ് ഇരുപുറവും വളർന്നുവരുന്ന വല്ലികൾ. വരുമാറവസ്ഥയെന്നതിനെ വരും ആറ് അവസ്ഥയെന്നാണ് അദ്ദേഹം പദച്ഛേദം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സുഷുമ്നയെ ചുറ്റിവളരുന്ന പൂവല്ലിയായി ഇഡയെയും പിംഗളയെയും യോഗശാസ്ത്രം കല്പ്പിക്കുന്നു. കുണ്ഡലിനീശക്തിയെ ഉണർത്തുവാനാണ് യോഗശാസ്ത്രപ്രകാരം തപസ്സു ചെയ്യുന്നത്.

> ▶ ശുദ്ധബോധമെന്ന വൃക്ഷത്തിന്മേൽ പടർന്നുകയറുന്ന വ്യാവഹാരികതയാണ് മായ.

മറ്റൊന്നുള്ളത് ഇരുപുറവും എന്നതിന് സത്ത്-അസത്ത്, പുരുഷൻ -പ്രകൃതി, സാകാരം-നിരാകാരം തുടങ്ങിയ ദ്വന്ദ്വങ്ങളായാണ് കാണുന്നത്. പടർന്നുപന്തലിച്ചു കിടക്കുന്നത് മായയാണെന്നും പടരുവാൻ ആധാരമാക്കിയ തരു ശുദ്ധബോധമാണെന്നും ധരിക്കണം. മായയേയും ശുദ്ധബോധത്തേയും കാവ്യാത്മക പ്രതീകങ്ങളാക്കിയതാണ് പൂങ്കൊടിയും തരുവുമെന്ന് കരുതാം. ശുദ്ധബോധമെന്ന വൃക്ഷത്തിനടിയിൽ നടത്തുന്ന തപസ്സാണ് ആത്മാന്വേഷണം. ആത്മാന്വേഷണം നടത്തി സത്യം കണ്ടെത്തിയവൻ നരകം, സ്വർഗം എന്നീ കല്പനകൾക്കപ്പുറം എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയും.

> ▶ വ്യാവഹാരികതയെന്ന അജ്ഞാനത്തെ അഥവാ മായയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നവൻ നരകമില്ല.

അജ്ഞാനമാണ് മായാകല്പിതമായി പന്തലിച്ചു പുഷ്പിച്ചുകിടക്കുന്ന പൂവല്ലി. മായയാകുന്ന പൂവല്ലി പടർന്നുകയറുന്നത് ശുദ്ധബോധമെന്ന വൃക്ഷത്തിലേക്കാണ്. ശുദ്ധബോധമാകുന്ന വൃക്ഷത്തിനടിയിൽ തപസ്സുചെയ്ത് മായാരഹിതനാകുന്നവനെ നരകം തീണ്ടില്ല. ഏകത്വബോധമാർന്നവന് നരകവുമില്ല സ്വർഗവുമില്ല.

> ▶ ശുദ്ധബോധം മാത്രമാണ് സത്യം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 10

'ഇരുളിലിരിപ്പവനാരുചൊല്കനീ'യെ-
ന്നൊരുവനുരപ്പതുകേട്ടു താനുമേവം
അറിവതിനായവനോടു 'നീയുമാരെ'
ന്നരുളുമതിൻ പ്രതിവാക്യമേകമാകും

അർഥവിശദീകരണം

ഇരുളിൽ ഇരിപ്പവൻ ആര്	=	ഇരുട്ടത്ത് ഇരിക്കുന്നതാരാണ്
ചൊല്ലു നീ	=	നീ പറയൂ
എന്ന് ഒരുവൻ	=	എന്ന് ഒരാൾ
ഉരപ്പത് കേട്ട്	=	ചോദിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ട്
താനും ഏവം അറിവതിനായ്	=	അവനും അപ്രകാരം അതെന്ന് അറിയാനായിട്ട്
അരുളും	=	ഉത്തരം നല്കിയിട്ട്

നീയുമാരെന്ന്	=	ആരാണ് നീയെന്ന മറ്റൊരു ചോദ്യമാണ് ഉന്നയിക്കുന്നത്
അതിൻ പ്രതിവാക്യം ഏകമാകും	=	അതിന്റെയും പ്രത്യുത്തരം ഒന്നുതന്നെയായിരിക്കും. (ഇതു ഞാനാണ് എന്ന്)

(ഇരുട്ടത്തിരിക്കുന്ന ഒരാളോട് ആരാണ് നീ എന്ന് ഒരാൾ ചോദിച്ചാൽ അതിന്റെ മറുപടി ഞാനാണ് എന്നു നല്കിയിട്ട് അവനും തിരിച്ചൊരു ചോദ്യം തന്നെയാണ് ചോദിക്കുന്നത്. നീയാരാണ് എന്ന്? അപ്പോൾ രണ്ടുപേരും നല്കുന്ന മറുപടി ഒന്നു തന്നെയായിരിക്കും. ഇതു ഞാനാണ് എന്ന്).

ആശയവിശദീകരണം

> ▶ ഞാൻ എന്നതിനെ പരീക്ഷണരീതിയിൽ യുക്തിബദ്ധമായി അറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നു

ഞാൻ എന്നതിനെ അറിയുകയാണല്ലോ ആത്മാന്വേഷണംകൊണ്ടു സാധിക്കേണ്ടത്. ഞാൻ എവിടെയെല്ലാമുണ്ട് എന്ന് ആദ്യം തന്നെ വ്യക്തമാക്കുകയാണ്. ഞാൻ എന്നിൽ മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. അവനിലും ഉണ്ട്. ഇതു രസകരമായ യുക്തിയാൽ സമർഥിക്കുകയാണിവിടെ. അപരനെയും ഞാൻ ആയി കണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ആത്മാന്വേഷണം ശരിയായ ദിശയിൽ നീളുകയുള്ളൂ. സർവത്ര ഞാൻ എന്നറിയാൻ കഴിയുന്നത് അപ്പോഴാണ്. അതിനായുള്ള ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യമാണ് 'ആരു നീ?' എന്നത്. അതിന്റെ സ്വാഭാവികമായ ഉത്തരമാണ് 'ഞാൻ' എന്നത്. ആരാണ് നീയെന്ന ചോദ്യത്തിന് 'ഇതു ഞാനാണ്' എന്ന ഉത്തരം നല്കുന്നതോടൊപ്പം തിരിച്ചൊരു ചോദ്യവും കടന്നുവരും. ഇങ്ങോട്ടു വന്ന അതേ ചോദ്യം അങ്ങോട്ടും ചോദിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അങ്ങോട്ട് നല്കിയ ഉത്തരവും ഇങ്ങോട്ടു കടന്നുവരുന്നു. ഇതു ഞാനാണ് എന്ന്. ഒരേ ചോദ്യം ആണ് ഇരുട്ടത്തിരുന്നു ചോദിക്കുന്നത്. ഒരേ ഉത്തരമാണ് ഇരുട്ടത്തായിട്ടും ലഭിക്കുന്നത്. ഇരുട്ടത്തുപോലും 'ഞാൻ' വ്യക്തമാണ്. ശബ്ദംകൊണ്ട് ഒരു ഞാനിനെ മറ്റൊരു ഞാനിന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നു. ഇത്തരത്തിലാണ് ഗുരു അപരത്വനിരാസം ഏറ്റവും ലളിതമായ മാർഗത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്.

> ▶ ജ്ഞാതാവ് ജ്ഞേയമായും ജ്ഞേയം ജ്ഞാതാവായും മാറുമ്പോഴും രണ്ടവസ്ഥയിലും ഞാൻ എന്ന സത്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു

ഈ ശ്ലോകം മുതലാണ് ആത്മോപദേശശതകം അതിന്റെ കാതലായ തത്വചിന്താപദ്ധതിയിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നത്. നീയാര് എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ ചോദിക്കുന്നവൻ ജ്ഞാതാവാണ്. ഉത്തരം നല്കുന്നവൻ ജ്ഞേയവുമാണ്. തിരിച്ചു ചോദിയ്ക്കുമ്പോൾ ആദ്യ ജ്ഞാതാവ് ജ്ഞേയമാകുന്നു. ആദ്യജ്ഞേയം ജ്ഞാതാവാകുന്നു. സ്ഥിരമായ ഒരു അവസ്ഥയല്ല ജ്ഞാതാവും ജ്ഞേയവും. രണ്ടുപേരിലും സാമാന്യമായിരിക്കുന്നത് 'ഞാൻ' എന്നതുതന്നെയാണ്. ഈയൊരു ബോധ്യത്തോടെ വേണം ആത്മോപദേശം തുടങ്ങാൻ. ആത്മസംബന്ധിയായ ഏതു ചോദ്യത്തിന്റെയും പ്രതിവാക്യം ഏകമായിരിക്കും. കാരണം ഭിന്നവ്യക്തികളാണെങ്കിലും ആത്മസത്ത ഒന്നാണ് എന്നതു തന്നെ.

Summarised Overview

ഗുരുവിന്റെ ഏറ്റവും ശക്തമായ കാവ്യകൃതികളിലൊന്നായ ജാതിനിർണയം ജാതിവ്യവസ്ഥയെ നിശി തമായി വിമർശിക്കുന്നു. ലളിതവും എന്നാൽ അഗാധവുമായ ശൈലിയിൽ എഴുതിയ ഈ കവിത ജാതിവിവേചനത്തിന്റെ അടിത്തറയെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ജനനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യരെ വിഭജിക്കുന്നതിന്റെ നിയമസാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ജാതിനിർണ യം എന്ന ശീർഷകം 'ജാതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു അന്വേഷണം' എന്നാണ് വിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന ത്, പേരിനോട് സത്യസന്ധത പുലർത്തുന്ന ഈ കവിത ജാതിയുടെ ഉത്ഭവവും പ്രത്യാഘാ തങ്ങളും പരിശോധിക്കുന്നതിന് യുക്തിസഹവും ദാർശനികവുമായ സമീപനം സ്വീകരിക്കുന്നു. ജാതിവിവേചനങ്ങളുടെ പിന്നിലെ യുക്തിയെ തകർക്കുന്ന നിർണായക ചോദ്യങ്ങളാണ് ജാ തിനിർണയത്തിൽ ഗുരു ചോദിക്കുന്നത്. ജനനസമയത്ത് വ്യക്തികൾക്ക് ജാതി നൽകുന്നതി ലെ അസംബന്ധം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ അദ്ദേഹം കടുത്ത പരിഹാസവും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിലൂടെ, ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ ഏകപക്ഷീയ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ അദ്ദേഹം വായനക്കാരനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു കുട്ടി അവരുടെ ജാതിയെ തിരിച്ചറി യുന്ന ഏതെങ്കിലും ശാരീരിക അടയാളത്തോടെയാണോ ജനിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം ചോദി ക്കുന്നു. ജാതി അന്തർലീനമായ ഒരു സ്വഭാവമല്ല, മറിച്ച് സമൂഹം അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന ഒരു സാ മൂഹിക നിർമ്മിതിയാണെന്ന് ഗുരു ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നു.

എല്ലാ മനുഷ്യരും അവരുടെ സത്തയിൽ തുല്യരാണെന്നും ജാതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി യുള്ള ഏത് തരത്തിലുള്ള വിവേചനവും മാനവികതയുടെയും ആത്മീയതയുടെയും അടി സ്ഥാന തത്വങ്ങൾക്ക് എതിരാണെന്നുമുള്ള ആശയമാണ് ജാതിനിർണയത്തിന്റെ പ്രധാന പ്രമേയങ്ങളിലൊന്ന്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ യഥാർഥ മൂല്യം അവന്റെ അറിവിലും ജ്ഞാനത്തിലും ധാർമ്മിക സ്വഭാവത്തിലുമാണ്, അല്ലാതെ അവർ ജനിച്ച ജാതിയിലല്ല എന്ന് ഗുരു വിശ്വസിച്ചു. ജാതി അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വിഭജനങ്ങളിൽ നിന്ന് മുക്തമായ ഒരു സമൂഹത്തിനായി വാ ദിക്കുന്ന 'ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്' എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശാലമായ സന്ദേശവുമായി ഈ കവിത സമരസപ്പെടുന്നു.

മതനേതാക്കളുടെ കാപട്യത്തെയും ആത്മീയ ആചാരങ്ങളിലെ ബ്രാഹ്മണാധിപത്യത്തെയും ജാതിനിർണയം പരിശോധിക്കുന്നു. മതപരമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നടത്താനോ ആത്മീയമായ ജ്ഞാനോദയം നേടാനോ ചില ജാതികൾക്ക് മാത്രമേ അവകാശമുള്ളൂ എന്ന ആശയത്തെ ആക്രമിക്കാൻ ഗുരു ഈ കവിത ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആത്മീയത സാർവത്രികവും എല്ലാവർക്കും പ്രാപ്യമായതും ആണെന്ന് അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറയുന്നു, അവരുടെ സാമൂഹിക പദവി കണക്കി ലെടുക്കാതെ, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അദ്ദേഹം ജാതിവ്യവസ്ഥയെ വിമർശിക്കുക മാത്ര മല്ല, ആത്മീയതയെ എല്ലാവരെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും സമത്വാധിഷ്ഠിതവുമായ ഒരു ഉദ്യമമാ യി പുനർനിർവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

'അറിവ്' എന്ന തന്റെ കവിതയിൽ, ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിലേക്കും വിമോചനത്തിലേക്കു മുള്ള വഴിയെന്ന നിലയിൽ അറിവിന്റെ ദാർശനിക പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ഗുരു പരിശോധി ക്കുന്നു. ഗുരുവിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ ബൗദ്ധിക വിജ്ഞാനം മാത്രമല്ല, ആഴത്തിലുള്ള ആത്മീയ ജ്ഞാനവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അറിവ് എന്ന പദത്തിന്റെ പരിവർത്തന ശക്തിയെ ഈ കവിത അന്വേഷിക്കുന്നു. യഥാർഥ അറിവ് കേവലം വിവരങ്ങളുടെ ശേഖരണമല്ല, മറിച്ച് ആത്മാവി ന്റെ സാക്ഷാത്കാരവും പ്രപഞ്ചവുമായുള്ള അതിന്റെ ബന്ധവുമാണ് എന്ന ആശയത്തിലാ ണ് കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. വ്യക്തിപരവും സാമൂഹികവുമായ എല്ലാ ദുരിതങ്ങളുടെയും മൂ

ലകാരണം അജ്ഞതയാണെന്ന് ഗുരു വീക്ഷിച്ചു. ജാതി, മതസിദ്ധാന്തം, ഭൗതികവാദം എന്നിവയുടെ പരിമിതികളെ മറികടക്കാനുള്ള താക്കോലായി അദ്ദേഹം ഈ കവിതയിൽ അറിവിനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഗുരുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അറിവിലേക്കുള്ള പാത അന്തർലീനമായി ഈഗോയുടെ പരിമിതികളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തെ അടിച്ചമർത്തുന്ന സാമൂഹിക ഘടനകളിൽനിന്നും വിമോചനത്തിലേക്കുള്ള പാതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിശദപഠനം

3. ആത്മം - ആത്മോപദേശശതകം, ദർശനമാല

ടി. ഭാസ്കരൻ

എന്താണ് ആത്മം?

പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഒരു കാരണമുണ്ട്. ആ കാരണത്തെ, ചൈതന്യത്തെ അന്വേഷിച്ച് കണ്ടെത്താൻ മനുഷ്യന് മാത്രമേ കഴിയൂ. അത് കണ്ടെത്തിയവരാണ് സന്യാസശ്രേഷ്ഠൻമാർ; ആത്മം എന്ന പദത്തിനർത്ഥം തന്റേത് എന്നാണ്. തന്റെ ഉള്ളിലെ സ്വരൂപത്തെ (സത്യം) കണ്ടെത്തുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ ജീവിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ അയാൾ മരിച്ച് ജീവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'അരുൾ (ജ്ഞാനം) ഉള്ളവനാണ് ജീവി' എന്ന് ഗുരു പറയുന്നത്. 'ആത്മം' എന്നതിനെ കുറിക്കാൻ 'നിലനില്പ', 'അസ്തിത്വം' എന്ന പദങ്ങളും സൂചിപ്പിക്കാറുണ്ട്. സാധാരണ മനുഷ്യർ ശരീരത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നത്. അതാണ് നാം എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ച് നോക്കിയാൽ ചൈതന്യം (സത്യം) പിൻമാറുമ്പോൾ വീഴുന്നതും ആ ശരീരം ചൈതന്യരഹിതമായി മാറുന്നതും നാം കാണുന്നു. അപ്പോൾ എന്താണ് നിലനില്പ് എന്ന് ആലോചനാശേഷിയുള്ളവർ ചിന്തിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തിലെ അളവറ്റ അറിവ് തേടിയാൽ സത്യം അറിയാനാകില്ല. ഏകമായ അറിവിൽ (സത്യം) നാം എത്തിച്ചേരണം. നമ്മുടെ മാംസചക്ഷുസിനെ കണ്ണടച്ച് മാറ്റി നിർത്തി അറിവിന്റെ കണ്ണ് (ജ്ഞാനചക്ഷുസ്) ഉള്ളിലേക്ക് ആണ്ടിറങ്ങി ഏഴ് പടവുകൾ (ശബ്ദ-സ്പർശ-രൂപ-രസ-ഗന്ധങ്ങൾ (5), ബുദ്ധി (1), അഹംഭാവം(1)) കടക്കുമ്പോൾ ജ്ഞാനപ്രകാശം നാം കാണും. അതാണ് അസ്തിത്വം (തത്വം (സത്യം) അസ്തി ഉണ്ട്). വീണ്ടും മുന്നോട്ട് നാം നീങ്ങുമ്പോൾ 'ആഴമേറും നിൻ മഹസ്സാം ആഴിയിൽ' (ദൈവദശകം) അലിയുന്നു. അവിടെ ഞാൻ ഇല്ലാതാകുന്നു. നാം ആയി മാറുന്നു. ആ ആത്മരാമനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മണൽത്തരി മുതൽ മലർവാടി വരെ ഒരേ പ്രകാശത്താൽ പൂരിതമാണെന്ന പരമമായ സത്യം കണ്ടറിയും. ഈ അവസ്ഥയാണ് ബ്രഹ്മ (ബ്രഹത്തായ) സാക്ഷാത്കാരം എന്ന് വേദാന്തത്തിൽ പറയുന്നത്. നാം സ്വയം ആ പ്രകാശത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേരുന്നതിനെയാണ് ആത്മസാക്ഷാത്കാരം എന്ന് പറയുന്നത്. ആത്മത്തെ കണ്ടെത്തിയവർ മറ്റുള്ളവരെയും അജ്ഞാനത്തിൽനിന്ന് ഉയർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഗുരുവിന്റെ കാവ്യങ്ങളെല്ലാം

- ആത്മം എന്ന പദത്തിനർത്ഥം തന്റേത് എന്നാണ്

SGOU

അതിനുവേണ്ടിയാണ്. പക്ഷെ നാം കാവ്യങ്ങൾ കാണാതെ പഠിച്ചും പ്രസംഗിച്ചും സമയം കളയുന്നു.

ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ മഹത്വം

ജീവിതം സുഖദുഃഖസമ്മിശ്രമാണ്. മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിച്ചാണ് നാം നില്ക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നാം സ്വതന്ത്രരല്ല. 'ആത്മ'ത്തിൽ എത്തിയവർ നിരാശ്രയരാണ്. അവർ ഏകമായ ആത്മത്തിൽ അലിഞ്ഞു ജീവിക്കുന്നു. സുഖമോ ദുഃഖമോ ഉയർച്ചയോ താഴ്ചയോ അവരെ ബാധിക്കുന്നില്ല. സമനിലയിലാണ് അവർ. ആത്മസുഖം നുകർന്നു ശക്തിയായി, ശാന്തിയായി അവർ നിലകൊള്ളുന്നു. മാത്രമല്ല അവരുടെ സമീപത്തണയുന്നവർക്ക് സുഖം പകർന്ന്, കൃപാലുവായി, ജനിമൃതി സാഗരം താണ്ടി ബോധസത്യത്തിന്റെ പരമോന്നതാവസ്ഥയിൽ അവർ വർത്തിക്കുന്നു.

- 'ആത്മ'ത്തിൽ എത്തിയവർ നിരാശ്രയരാണ്

ആത്മസുഖം എങ്ങനെ നേടാം?

നമ്മുടെ മനസ് ശുദ്ധമാകുമ്പോൾ, ശക്തമാകുമ്പോൾ, വ്യാപകമാകുമ്പോൾ ഇത് നേടാം. 'മനമലർ കൊയ്തു മഹേശപൂജ ചെയ്ത മനുജന് മറ്റൊരു വേല ചെയ്തിടേണ്ട' എന്ന് ഗുരുദേവൻ ഉപദേശിക്കുന്നു. മനസിൽ നല്ല ചിന്തകൾ നാം നിറയ്ക്കണം. ഞാനും മറ്റുള്ളവരും ഒരേ ബോധമാണെന്ന ചിന്ത കൊണ്ടുവരണം. ലോകത്തിന് മുഴുവൻ സുഖമുണ്ടാകാൻ നിസ്വാർത്ഥമായി പ്രാർഥിക്കണം. ഓരോ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുമ്പോഴും അത് ചെയ്യുന്നത് ആരാണെന്ന് കണ്ടറിയണം. ആ ചൈതന്യത്തെ നന്ദിപൂർവം ഓർക്കണം. നാം ഉറങ്ങുന്ന വേളയിൽ നാം അതാണെന്ന മന്ത്രം ഉരുവിടുക. ബോധമനസിന്റെ മന്ത്രം പിന്നീട് ഉപബോധമനസ് ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ഓരോ പ്രഭാതത്തിലും പുതിയ നാം ഉണരുന്നു. അങ്ങനെ അല്പബോധമായ നാം അനല്പബോധമായി (പൂർണബോധം) മാറുന്നു. ഇതിന് വേണ്ടി നാം ജോലി ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല; വസ്ത്രം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല; മനോഭാവം മാറ്റിയാൽ മാത്രം മതി. നമ്മുടെ ഉള്ള് ഹിമാലയമായി മാറുന്നു. നമ്മുടെ സമീപത്തയണയുന്നവർ 'ആത്മമധുവുണ്ട് ആരമിക്കുന്നു'.

- നമ്മുടെ മനസ് ശുദ്ധമാകുമ്പോൾ, ശക്തമാകുമ്പോൾ, വ്യാപകമാകുമ്പോൾ ആത്മസുഖം നേടാം

ശ്രീനാരായണഗുരുദർശനത്തിന്റെ സാരസംഗ്രഹം പ്രകടമാക്കുന്ന രണ്ടു കൃതികളാണ് ആത്മോപദേശശതകവും ദർശനമാലയും. സിദ്ധാന്തതലവും പ്രയോഗതലവും സമന്വയിക്കുന്ന കൃതിയാണ് ആത്മോപദേശശതകം. സിദ്ധാന്തപക്ഷത്ത് മാത്രം നിൽക്കുന്ന കൃതിയാണ് ദർശനമാല. 'കോഽഹം' (ഞാൻ അതാണ്) എന്ന പ്രാചീനകാലം മുതലേയുള്ള ആത്മാന്വേഷണത്തിന് ഉചിതമായ ഉത്തരം ആത്മോപദേശശതകം നൽകുന്നു. അതോടൊപ്പം എല്ലാവരിലും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഒരേ പൊരുളാണെന്ന ആത്മതത്വത്തിനു വിവിധരീതിയിൽ ഉദാഹരണസഹിതം നിർധാരണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അവനിലും ഇവനിലും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശക്തി വിശേഷത്തെയാണ് ആത്മാവ് എന്നതുകൊണ്ട് അർഥമാക്കുന്നത്. ആത്മത്തെ അറിയുക എന്നാൽതന്നെ അറിയുക എന്ന് തന്നെയാണ്. തന്നെ അറിയുമ്പോൾ അപരനേയും അറിയുന്നു. ഈ അറിവിലൂടെ അപരത്വബോധത്തെ മറികടക്കുവാൻ

- സിദ്ധാന്തതലവും പ്രയോഗതലവും സമന്വയിക്കുന്ന കൃതിയാണ് ആത്മോപദേശശതകം
- സിദ്ധാന്തപക്ഷത്ത് മാത്രം നിൽക്കുന്ന കൃതിയാണ് ദർശനമാല

മനുഷ്യന് സാധിക്കും. ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ഏകലോകസങ്കല്പം തത്വപരമായും പ്രായോഗികമായും ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത് ആത്മോപദേശശതകത്തിലാണ്. പ്രധാനപ്പെട്ട ചില ശ്ലോകങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം കൂടി ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ നിന്ന് നൽകുന്നു.

ആത്മോപദേശശതകം (പ്രധാന ശ്ലോകങ്ങൾ - അർഥവും വിവരണവും)

ആത്മോപദേശശതകത്തിലെ ആദ്യത്തെ 10 ശ്ലോകം നേരത്തേ വിശദമാക്കി കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ കാതലായ സുപ്രധാന ശ്ലോകങ്ങളുടെ വിശദീകരണമാണ് തുടർന്നു നൽകുന്നത്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 21

പ്രിയമൊരുജാതി,യിതെൻ പ്രിയംത്വദീയ-
പ്രിയമപരപ്രിയ, മെന്നനേകമായി
പ്രിയവിഷയം പ്രതി വന്നിടും ഭ്രമംതൻ
പ്രിയമപരപ്രിയമെന്നറിഞ്ഞിടേണം

അർഥവിശദീകരണം

പ്രിയമൊരുജാതി	=	പ്രിയം ഒരു തരത്തിലേയുള്ളു
ഇത് എൻപ്രിയം	=	എന്റെ പ്രിയമിതാണ്
ത്വദീയപ്രിയം	=	നിന്റെ പ്രിയം ഇതാണ്
അപരപ്രിയം	=	മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രിയമിതാണ്
എന്നനേകമായി	=	എന്നിങ്ങനെ അനേകതരത്തിൽ
പ്രിയവിഷയംപ്രതി	=	പ്രിയവിഷയങ്ങളിലോരോന്നിലും
വന്നിടും ഭ്രമം	=	ഭ്രമമുണ്ടാകും
തൻ പ്രിയ	=	തന്റെ പ്രിയം
അപരപ്രിയമെന്നറി ഞ്ഞിടേണം	=	മറ്റവന്റെയും ഇഷ്ടമെന്നറിയണം.

(പ്രിയത്തിന് ഒരു ജാതിയേയുള്ളൂ. എന്റെ പ്രിയം, നിന്റെ പ്രിയം, ഇങ്ങനെ അനേകമായി ഓരോ വിഷയങ്ങളിൽ വരുന്ന പ്രിയം ഭ്രമം മാത്രമാണ്. തന്റെ പ്രിയമെന്താണോ അതു തന്നെയാണ് മറ്റുള്ളവന്റെയും പ്രിയം എന്നറിയണം)

- എങ്കിലും തന്റെ പ്രിയം മറ്റുള്ളവന്റെ പ്രിയത്തിനു തടസ്സമാകരുത്
- സുഖം ആണ് ഏവരും ഇച്ഛിക്കുന്നത്

ആശയവിശദീകരണം

സുഖകാംക്ഷികളാണല്ലോ എല്ലാവരും. പ്രിയമുണ്ടാകുന്നത് സുഖം തരുന്ന കാര്യങ്ങളിലാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രിയത്തിന് ഒരു ജാതിയേയുള്ളൂവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അനേകം വസ്തുക്കളിൽ ഓരോന്നിനോടും ഓരോരുത്തർക്കും പ്രിയമുണ്ടായിരിക്കും. ഓരോരുത്തരുടേയും ഭ്രമം അനുസരിച്ച് അത് മാറുമെന്നേയുള്ളൂ. യോഗിക്കു ഭൗതികസുഖം വേണ്ട. ലൗകികന് ഭൗതികസുഖം വേണം. സുഖം എന്നത് സമാനമായി ഇരുവരിലും കാണുന്നു. കളിക്കോപ്പെടുത്ത

ചെറുപൈതലിന് കളിക്കോപ്പു സുഖം നല്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവന് പ്രിയം കളിക്കോപ്പിലാണ്. യുദ്ധക്കോപ്പണിഞ്ഞ നൃപന് യുദ്ധക്കോപ്പുകൾ സുഖം നല്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവന് പ്രിയം യുദ്ധോപകരണങ്ങളിലാണ്. പ്രിയം ഒരു ജാതി തന്നെയെന്നു വ്യക്തം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 22

പ്രിയമപരന്റെയതെൻ പ്രിയം സ്വകീയ
പ്രിയമപരപ്രിയമിപ്രകാരമാകും
നയമതിനാലെ നരന്നു നന്മനല്കും
ക്രിയയപരപ്രിയ ഹേതുവായ് വരേണം

അർഥവിശദീകരണം

പ്രിയമപരന്റെ	=	അപരന്റെ ഇഷ്ടം
അതെൻ പ്രിയം	=	എന്റെ ഇഷ്ടം അതാണ്
സ്വകീയപ്രിയം	=	സ്വന്തമിഷ്ടം
അപരപ്രിയം	=	മറ്റൊരാളുടെ ഇഷ്ടം
ഇപ്രകാരമാകും നയം	=	ഇങ്ങനെയൊരു നയം
അതിനാൽ	=	അതുകൊണ്ട്
നരന്നു നന്മ നല്കും ക്രിയ	=	മനുഷ്യന് നന്മ നല്കുന്ന പ്രവർത്തി
അപരപ്രിയഹേതുവായ് വരേണം	=	മറ്റുള്ളവനും ഇഷ്ടമുണ്ടാകുന്നതിനു കാരണമായി വരണം.

(അപരന്റെ ഇഷ്ടം എന്റെ ഇഷ്ടമാണ്. സ്വന്തമിഷ്ടം മറ്റൊരാളുടെ ഇഷ്ടമായിരിക്കണം എന്നൊരുനയം കൊണ്ട് മനുഷ്യന് നന്മ നല്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾ അപരന് പ്രിയഹേതുവായിട്ട് വരണം.)

ആശയവിശദീകരണം

സുഖം അല്ലെങ്കിൽ ആനന്ദം തന്നെയാണ് ഏവർക്കും പ്രിയം. തനിക്കും താനുൾപ്പെടുന്ന സമൂഹത്തിനും അക്കാര്യത്തിൽ ഒന്നു തന്നെയാണ് സ്വീകാര്യം. ഓരോരുത്തരും വ്യത്യസ്തമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഭ്രമിച്ചുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് പ്രിയവിഷയങ്ങളിൽ രമിക്കുന്നത്. ഭ്രമം മൂലം സംഘർഷമുണ്ടാകാതെ സമൂഹം മുന്നോട്ടുപോകേണ്ടതുണ്ട്. അതിന് ഒരു നയതന്ത്രം വേണം. നയം ഇത്രേയുള്ളൂ, നിന്റെ ഇഷ്ടം നോക്കിയിട്ടേ എന്റെ ഇഷ്ടം ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കൂ. അതുപോലെ തിരിച്ചും. ഈ നയം കൊണ്ട് മനുഷ്യനു നന്മയേ ലഭിക്കൂ. തന്റെ പ്രവൃത്തിയിലൂടെ മറ്റുള്ളവർക്കു നന്മയേ നല്കൂ എന്ന നയവുമായി ജീവിക്കുമ്പോഴാണ് അദ്വൈതതത്വം പ്രയോഗക്ഷമമാകുന്നത്. പ്രായോഗികമാകാത്ത അദ്വൈതചിന്ത വെറും ആചാരാനുഷ്ഠാനമായി പരിണമിക്കും. ഒന്നാണ് എന്നു പറഞ്ഞതു കൊണ്ടായില്ല. ഒരുപോലെയുള്ള ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ പങ്കിടുകയും വേണം. ഇതറിയാതെ ലഭിക്കുന്ന ആത്മോപദേശങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും പ്രസക്തിയില്ലെന്നുതന്നെയാണ് ഗുരു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

- ഈയൊരു നയം പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തണം.
- അദ്വൈതബോധം എന്ന് ആ നയത്തെ വിളിക്കാം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 23

അപരനുവേണ്ടിയഹർന്നിശം പ്രയത്നം
കൃപണതവിട്ടു കൃപാലു ചെയ്തിടുന്നു.
കൃപണനധോമുഖനായ് കിടന്നു ചെയ്യു-
ന്നപചയകർമ്മവന്നു വേണ്ടി മാത്രം

അർഥവിശദീകരണം

അപരനുവേണ്ടി	=	മറ്റൊരാൾക്കായി
കൃപാലു	=	ദയാനിധിയായവൻ
കൃപണതവിട്ട്	=	സ്വാർഥം വെടിഞ്ഞു
അഹർന്നിശം	=	രാപകൽ (നിരന്തരം)
പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നു	=	ജോലി ചെയ്യുന്നു
കൃപണൻ	=	ലുബ്ധൻ (സ്വാർഥൻ)
അധോമുഖനായ് കിടന്നു ചെയ്യുന്നു	=	താഴേയ്ക്ക് മാത്രം നോക്കിക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു
അവന്നുവേണ്ടി മാത്രം	=	തനിക്കു വേണ്ടി മാത്രം

(ദയാലുവായ ഒരാൾ മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടി സ്വാർഥം വെടിഞ്ഞ് രാപകൽ ഭേദമില്ലാതെ, നിരന്തരം പ്രയത്നിക്കുന്നു. സ്വാർഥനാകട്ടെ തന്നിലേയ്ക്കുമാത്രം നോക്കിക്കൊണ്ടു തനിക്കുവേണ്ടി അപചയകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു.)

ആശയവിശദീകരണം

- കൃപാലു കൃപണൻ എന്നീ ദ്വന്ദ്വം വ്യക്തമാക്കുന്നു
- അവരുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ അവരുടെ സ്വഭാവസവിശേഷതകൾ വ്യക്തമാണ്

നിന്റെ ഇഷ്ടമാണ് എന്റെ ഇഷ്ടം എന്ന നയം സ്വീകരിച്ചവന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ പേരാണ് കൃപാലു. കൃപാലുവിൽ സ്വാർഥതയുടെ കണികപോലും കാണില്ല. അവൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തിയുടെ പ്രത്യേകത, അവൻ അപരനുവേണ്ടിയാണ് അതു ചെയ്യുന്നത് എന്നതാണ്. ഈ നയം സ്വീകരിച്ചവന്റെ നോട്ടം നേരെ തന്നെയായിരിക്കും. കൃപണന്റെ നോട്ടമാകട്ടെ ഈ നയത്തിനു നേർവിപരീതമാണ്. നിന്റെ ഇഷ്ടം എന്റെ ഇഷ്ടം എന്ന നയം സ്വാർഥിയായ അവൻ സ്വീകരിക്കയില്ല. അവൻ പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെടും. പക്ഷേ അവനുവേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കും ഏർപ്പെടുന്നത്. കൃപാലുവിന്റെയും കൃപണന്റെയും ശരീരഭാഷയിൽ പോലും പ്രത്യേകതകളുണ്ട്. ഒരാൾ നേരേ നിന്നു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു. നേരേ നോക്കുന്നു. മറ്റൊരാൾ താഴേക്ക് ദൃഷ്ടി പായിക്കുന്നു. കിടന്നുചെയ്യുന്നു. കിടക്കുന്നു എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ കൃപണന്റെ എല്ലാവിധ ദൗർബല്യങ്ങളും ഉള്ളടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആ ദൗർബല്യം കൊണ്ടാണ് അവന്റെ പ്രവർത്തികൾ അപചയങ്ങളായി മാറുന്നത്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 24

അവനിവനെന്നറിയുന്നതൊക്കെയോർത്താ-
ലവനിയിലാദിമമായൊരാത്മരൂപം
അവനവനാത്മസുഖത്തിനാചരിക്കു-
ന്നവയപരന്നുസുഖത്തിനായ് വരേണം

അർഥവിശദീകരണം

അവനിവനെന്നറിയുന്ന തൊക്കെ	=	അവനെന്നും ഇവനെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു പോരുന്നവർ എല്ലാം തന്നെ
ഓർത്താൽ	=	ചിന്തിച്ചു നോക്കിയാൽ
അവനിയിൽ	=	ഭൂമിയിൽ, പ്രപഞ്ചത്തിൽ
ആദിമമായ ആത്മരൂപം	=	ആദിമമായുണ്ടായ ആത്മബോധം തന്നെയാണ്
അവനവൻ	=	ഓരോരുത്തരും
ആത്മസുഖത്തിനാചരി ക്കുന്നവ	=	സ്വന്തം ആത്മാവിന്റെ സുഖത്തിനാ യി ചെയ്യുന്നത്
അപരന്നു സുഖത്തിനായ് വരേണം	=	മറ്റുള്ളവന്റെ സുഖത്തിന് കൂടിയാ യിട്ടു വരണം

(ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ അവനെന്നും ഇവനെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞ് പോരുന്നവരെല്ലാം ചിന്തിച്ചു നോക്കിയാൽ ആദിമമായ ആത്മസത്യത്തിന്റെ രൂപഭേദങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നു കാണാം. ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം സുഖത്തിനായി ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ മറ്റുള്ളവന്റെ സുഖത്തിനും കൂടി ഉതകുന്നതായി വരണം.)

ആശയവിശദീകരണം

കൃപണത വിട്ട കൃപാലുവിന്റെ പ്രത്യേകത കണ്ടു കഴിഞ്ഞു. അഹർന്നിശം പ്രയത്നം ചെയ്യുന്ന അവൻ അപരനെ നേരെ നോക്കിക്കാണുന്നു. അപ്പോൾ അപരനിൽ തന്നെത്തന്നെ കാണാൻ കഴിയുന്നു. അപരനിൽ തന്നെക്കാണാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അവനിവനെന്നറിയുന്നതൊക്കെ ആദിമമായ ആത്മരൂപമാണെന്നു ബോധ്യമാകും. അങ്ങനെ ശുദ്ധബോധമുറച്ചൊരു കൃപാലുവിന് സ്വന്തം സുഖം മറ്റുള്ളവർക്കും സുഖം നല്കുന്നതാകണമെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ടാകും.

> ▶ അപരനിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും ആദിമമായ ആത്മരൂപം തന്നെയാണ്

തന്റെ സുഖവും മറ്റുള്ളവരുടെ സുഖവും ഒന്നായിത്തീരുന്ന വേളയിലാണ് നമ്മുടെ പ്രവൃത്തി നിരുപാധികമായി മാറുന്നത്. ഉപാധികളോടെ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ കൃപയ്ക്ക് പകരം സ്വാർഥമോഹങ്ങൾ കടന്നുകൂടും. അതൊഴിവാക്കുവാനാണ് ആത്മാന്വേഷി ശ്രമിക്കേണ്ടത്. ഏതു പ്രവർത്തനത്തിലേർപ്പെടുമ്പോഴും ആത്മസ്വരൂപത്തെക്കുറിച്ച് ഓർക്കണം. രണ്ടല്ല എന്ന ബോധത്തോടെ വേണം ആത്മാന്വേഷണം നടത്താൻ.

> ▶ ആത്മരൂപത്തിന് അവൻ ഇവൻ എന്ന ഭേദം ഇല്ല

വരികൾ

ശ്ലോകം 25

ഒരുവനു നല്ലതുമന്യനല്ലലും ചേർ-
പ്പൊരു തൊഴിലാത്മവിരോധിയോർത്തിടേണം
പരനുപരം പരിതാപമേകിടുന്നോ-
രെരിനരകാബ്ധിയിൽ വീണെരിഞ്ഞിടുന്നു.

അർഥവിശദീകരണം

ഒരുവനു നല്ലതും	=	ഒരാൾക്കു നന്മയുണ്ടാക്കുന്നതും
അന്യനല്ലലും	=	മറ്റെയാൾക്ക് ദുഃഖവും
ചേർപ്പൊരു തൊഴിൽ	=	ഒന്നിച്ചുനല്കുന്ന ഒരു തൊഴിൽ
ആത്മവിരോധി	=	ആത്മതത്വത്തിന് എതിര്
ഓർത്തിടേണം	=	ഓർക്കണം
പരൻ	=	മറ്റുള്ളവൻ
പരം	=	വർദ്ധിച്ച
പരിതാപമേകിടുന്നോർ	=	ദുഃഖം നല്കുന്നവർ
എരിനരകാബ്ധിയിൽ	=	എരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നരകക്കടലിൽ
വീണെരിഞ്ഞിടുന്നു	=	വീണ് കത്തിപ്പോകുന്നു

(ഒരാൾക്ക് നന്മയും മറ്റൊരാൾക്ക് ദുഃഖവും ആയിത്തീരുന്ന ഒരു തൊഴിൽ ആത്മതത്വത്തിന് എതിരായിട്ടുള്ളതാണ്. മറ്റുള്ളവർക്ക് വർദ്ധിച്ച ദുഃഖം കൊടുക്കുന്നവർ എരിയുന്ന നരകക്കടലിൽ വീണ് എരിഞ്ഞിടുന്നു.)

ആശയവിശദീകരണം

ഏതു പ്രവൃത്തിയിലേർപ്പെടുമ്പോഴും ആത്മതത്വത്തെയോർത്തു വേണം അതു തുടങ്ങേണ്ടത് എന്ന ഉപദേശം നല്കിക്കഴിഞ്ഞു. വീണ്ടും കുറേക്കൂടി വിശദവും ലളിതവുമായി അതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആത്മതത്വമറിഞ്ഞവൻ തൊഴിലിൽ പുലർത്തേണ്ട നിഷ്ഠ നിഷ്ക്കർഷിക്കുന്നു. സന്തുലനാത്മകമായിരിക്കണം ആ തൊഴിലിന്റെ ഫലഭാഗം. ഒരാൾക്കു നല്ലത് മറ്റൊരാൾക്ക് ചീത്തയായി വരുന്നത് ആത്മതത്വത്തിന് നിരക്കുന്നതല്ല. ആത്മതത്വത്തിന് വിരോധകമായ പ്രവൃത്തിയിലേർപ്പെടുന്നവർ എരിനരകക്കടലിൽവീണ് എരിയുമെന്ന താക്കീത് അതിന്റെ തീവ്രത സൂചിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി പ്രയോഗിക്കുന്നതാണ്. അദ്വൈതസിദ്ധാന്തമനുസരിച്ച് നരകവും സ്വർഗവും ഇല്ല. പാപപുണ്യങ്ങളുമില്ല. ലൗകികജീവിതത്തിന്റെ സാമാന്യകല്പനയായി ഇതിനെ കരുതിയാൽ മതി.

- ഒരാൾക്ക് സുഖം നൽകുന്നത് മറ്റൊരാൾക്ക് ദുഃഖം നൽകുന്നതായി മാറുന്നതാണ് ആത്മവിരോധിയായ പ്രവൃത്തി

വരികൾ

ശ്ലോകം 44

പലമതസാരവുമേകമെന്നു പാരാ-
തുലകിലൊരാനയിലന്ധരെന്നപോലെ
പലവിധ യുക്തിപറഞ്ഞു പാമരന്മാ-
രലവതു കണ്ടലയാതമർന്നിടേണം

അർഥവിശദീകരണം

പലമതസാരം	=	വിവിധങ്ങളായ മതങ്ങളുടെ സാരാംശം
ഏകമെന്നു പാരാതെ	=	ഒന്നാണെന്നു കാണാതെ
ഉലകിൽ	=	ഈ ലോകത്ത്
ഒരാനയിൽ അന്ധർ എന്നപോലെ	=	കാഴ്ച്ചശക്തിയില്ലാത്തവർ ഒരാനയെ വർണിച്ച പോലെ
പലവിധ യുക്തി പറഞ്ഞ്	=	പലതരം അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞ്
പാമരന്മാർ അലവതു കണ്ട്	=	മടയന്മാർ അലയുന്നത് കണ്ട്
അലയാതമർന്നിടേണം	=	അലയാതെ സ്വസ്ഥമായി ഇരിക്കണം.

(വിവിധങ്ങളായ മതങ്ങളുടെ സാരാംശം ഒന്നാണെന്നു കാണാതെ ഈ ലോകത്ത് മടയന്മാർ അലയുന്നുണ്ട്. എങ്ങനെയെന്നാൽ കാഴ്ച്ച ശക്തിയില്ലാത്തവർ ആനയെക്കുറിച്ച് വിവിധ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറഞ്ഞതുപോലെ. അങ്ങനെ മതത്തെക്കുറിച്ചും പലവിധ യുക്തി പറഞ്ഞ് അലയാതെയിരിക്കണം.)

ആശയവിശദീകരണം

▶ സാരാംശത്തിൽ മതങ്ങൾ ഒന്നാണ്

അറിവിനെ 'സമ' 'അന്യ' എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി തിരിച്ചതിലെ യുക്തി ഇതാണ്. എല്ലാം ഏകമായി കാണുന്നത് 'സമ'. ഒന്നിന് മറ്റൊന്നിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമില്ലെന്ന് 'സമ' യിലൂടെ അറിയുന്നു. 'അന്യ'യാകട്ടെ ഏകവീക്ഷണത്തിനു പുറത്താണ് നിൽക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളതിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യം പ്രത്യേകിച്ച് ഒന്നിനുണ്ടെന്ന് ശഠിക്കുന്നു. മതങ്ങളുടെ പ്രോത്സാഹകർ 'അന്യ'ക്കു വശംവദരായവരാണ്. എല്ലാ മതങ്ങളെയും പരസ്പരാദരത്തോടെ കാണുവാൻ അവർക്കു കഴിയാറില്ല. എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും സാരം ഒന്നു തന്നെയാണെന്ന 'സമ'യിൽ ഊന്നിയ ചിന്തയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് തന്റെ മതത്തിനു മറ്റു മതത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ടെന്ന് വാദിക്കുന്നത്. മതങ്ങളുടെ ആചാരക്രമത്തിൽ ഭ്രമിച്ചുപോയവർ 'അന്യ'യിൽപെട്ടവരാണ്. അവർക്കു മതങ്ങളെ ഒന്നായി കാണാൻ കഴിയില്ല.

എല്ലാ മതങ്ങളിലുമുള്ള സാരാംശം തുല്യമാണെന്നും അവയെല്ലാം തേടുന്നത് സുഖം ആണെന്നും അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ മറ്റൊന്നും തേടിയലയേണ്ടതില്ല. ആനയെ കണ്ണു കൊണ്ട് കാണാൻ കഴിയാത്തിടത്തോളം വിഭിന്നരൂപങ്ങളിൽ അറിയുവാനേ അന്ധന് തരമുള്ളൂ. ഇപ്ര

ആചാരക്രമങ്ങളിലേ വൈജാത്യം ഉള്ളൂ

കാരം അന്ധതയിൽ കഴിയുകയാണ് ഓരോ മതത്തിൽപ്പെട്ടവരും. തന്റെ മതമാണ് ശ്രേഷ്ഠം എന്ന നിലയിൽ താൻ തൊട്ടറിഞ്ഞ രൂപമാണ് ആനയ്ക്കുള്ളതെന്ന് അന്ധൻ കരുതുന്നതുപോലെ മതങ്ങളുടെ ഉപരിതലത്തെ മാത്രം കാണുന്ന മടയന് സുഖമല്ല അലച്ചിൽ തന്നെയാണ് ഫലം. ഇതു മനസ്സിലാക്കി സാരാംശമറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ ഏതു മതത്തിലുള്ളവർക്കും അതിൽത്തന്നെ നിന്നുകൊണ്ട് അലയാതെ സുഖമായി കഴിയാം. പലവിധ യുക്തികളുടെ ഭ്രമകല്പനയെ അവഗണിച്ച് ഏകസത്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരണം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 45

ഒരുമതമന്യനു നിന്ദ്യമൊന്നിലോതും
കരുവപരന്റെ കണക്കിനൂനമാകും;
ധരയിലിതിന്റെ രഹസ്യമൊന്നുതാനെ
ന്നറിവളവുംഭ്രമമെന്നറിഞ്ഞിടേണം.

അർഥവിശദീകരണം

ഒരു മതം	=	ഒരാളുടെ ഒരു മതം
അന്യൻ	=	മറ്റൊരുവൻ
നിന്ദ്യം	=	മോശം
ഒന്നിലോതും കരു	=	ഒരു മതത്തിൽ പറയുന്ന മൂലതത്വം
അപരന്റെ കണക്കിന്	=	മറ്റൊന്നിൽപ്പെട്ടവന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ
ഊനമാകും	=	കുറവുള്ളതാകും
ധരയിലിതിന്റെ രഹസ്യം	=	ലോകത്തിൽ ഇതിന്റെ (മതത്തിന്റെ) സൂക്ഷ്മം
ഒന്നുതാനെന്നറിവളവും	=	ഒന്നു തന്നെയെന്നറിയുംവരെയേ
ഭ്രമമെന്നറിഞ്ഞിടേണം	=	ഭ്രമമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ എന്നറിയണം.

(ഒരാളുടെ മതം മറ്റൊരാൾക്ക് മോശമായിത്തോന്നാം. ഒരു മതത്തിന്റെ മൂലതത്വം മറ്റൊരുവന് കുറവുള്ളതായിത്തോന്നാം. ലോകത്ത് ഇതിന്റെയെല്ലാം സൂക്ഷ്മമറിയുന്നതുവരെയേ ഇത്തരം ഭ്രമം നിലനില്ക്കൂ എന്നറിയണം)

ആശയവിശദീകരണം

വിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമായാണ് മതങ്ങളും അവയുടെ ആചാരബദ്ധമായ ചട്ടക്കൂടുകളും നിലനിൽക്കുന്നത്. വിശ്വാസത്തിൽ യുക്തിക്കു സ്ഥാനമില്ല. യുക്തിക്കു പ്രവേശനമില്ലാത്തതുമൂലമാണ് പലവിധയുക്തി പറഞ്ഞ് പാമരന്മാർ അലയുന്നത്. ഇത്തരം പാമരന്മാരെയാണ് അന്യൻ, അപരൻ എന്നീ പദങ്ങൾകൊണ്ട് ഈ ശ്ലോകത്തിൽ പരാമർശിക്കുന്നത്. ഒരു പ്രത്യേകമതത്തിൽപ്പെട്ട പാമരന് മറ്റു മതങ്ങളോടുള്ള സമീപനം അന്യഭാവത്തിലായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് മറ്റു മതങ്ങൾ അവന് നിന്ദ്യമാണ്. നിന്ദ്യമായി കരുതുന്നതുകൊണ്ട് അവയെല്ലാം മൂല്യങ്ങൾ കുറഞ്ഞവയാണെന്ന് ധരിക്കാം. തന്റെ കണക്ക്

> ▶ വിശ്വാസത്തിൽ യുക്തിക്ക് സ്ഥാനമില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ് പാമരന്മാർ മറ്റു മതങ്ങളെ നിന്ദിക്കുന്നത്

മറ്റു മതങ്ങളുടെ കണക്കുമായി ചേർച്ചയില്ലാത്തതായിത്തോന്നാം. കൂട്ടിയാൽ കിട്ടുന്ന ആകെ സംഖ്യ ഒരേ മൂല്യമുള്ളതാണെങ്കിലും പല രീതിയിൽ കൂട്ടുവാൻ കഴിയുമല്ലോ? നാലും മൂന്നും ഏഴെന്നോ അഞ്ചും രണ്ടും ഏഴെന്നോ ആറും ഒന്നും ഏഴേന്നോ ആകെ സംഖ്യാമൂല്യത്തിൽ എത്താം. ഏതു രീതിയിലായാലും ഒരേ മൂല്യത്തിൽ എത്താമെന്ന സൂക്ഷ്മ തത്വം അറിയുന്നതുവരയേ ഈ ഭ്രമം നിലനില്ക്കൂ. സൂക്ഷ്മമറിഞ്ഞാൽ താനേ പൊഴിഞ്ഞു പോകുന്നതാണ് ഭ്രമം. ശ്രേഷ്ഠമായ മതം നീചമായ മതം എന്നീ തരം തിരിവു ഭ്രമഫലമായുണ്ടാകുന്നതാണ്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 46

പൊരുതു ജയിപ്പതസാദ്ധ്യമൊന്നിനോടൊ-
ന്നൊരു മതവും പൊരുതാലൊടുങ്ങുവീല;
പരമതവാദിയിതോർത്തിടാതെ പാഴേ-
പൊരുതു പൊലിഞ്ഞിടുമെന്നബുദ്ധി വേണം

അർഥവിശദീകരണം

പൊരുത് ജയിപ്പത്	=	പൊരുതി ജയിക്കാമെന്നത്
അസാധ്യം	=	നടക്കാത്തതാണ്
ഒന്നിനോടൊന്ന്	=	ഒന്നു മറ്റൊന്നിനോട്
പൊരുതാൽ	=	പൊരുതിയാൽ
ഒരു മതവും ഒടുങ്ങുവീല	=	ഒരു മതവും നശിക്കുകയില്ല
പരമതവാദി	=	അന്യമതത്തെ വിദ്വേഷത്തോടെ വാദിക്കുന്നവൻ
ഇതോർത്തിടാതെ	=	ഇതു മനസ്സിലാക്കാതെ
പാഴേ പൊരുതു പൊലിഞ്ഞിടും	=	വെറുതേ പൊരുതി (സ്വയം) നശിച്ചു പോകും
എന്ന ബുദ്ധി വേണം	=	എന്നുള്ള വിവേചനബുദ്ധിയുണ്ടാകണം

(ഒരു മതം മറ്റൊരു മതത്തോടു പൊരുതി ജയിക്കാമെന്നത് അസാധ്യവും ഒന്നിന് മറ്റൊന്നിനെ ഇല്ലാതാക്കാമെന്നത് നടക്കാത്ത കാര്യവുമാണ്. ഇതോർക്കാതെ പരമതനിന്ദ ചെയ്യുന്നവൻ വെറുതേ പൊരുതി നശിക്കുകയേയുള്ളൂ എന്ന വിവേചനബുദ്ധിയുണ്ടാകണം)

ആശയവിശദീകരണം

മനുഷ്യജീവിതത്തിനു സുഖവും സന്തോഷവും നല്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് മതമായാലും മറ്റു കൂട്ടായ്മകളായാലും രൂപപ്പെട്ടുവന്നത്. അവയുടെയെല്ലാം രഹസ്യം ഇതാണ്. ഇതു മനസ്സിലാക്കാതെ ആചാരങ്ങളായി മതത്തെ കണ്ടുകഴിയുമ്പോഴുണ്ടാകുന്നതാണ് പരമ

തനിന്ദ. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ആചാരങ്ങളാണ് ശരി. മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്നത് തെറ്റാണ് എന്നിങ്ങനെ തുടങ്ങി മൂലതത്വത്തെ മറന്നുകൊണ്ട് പരസ്പരം കലഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങും. കലഹിച്ചു ജയിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. കലഹം കൂടുതൽ കലുഷമാക്കുവാനേ ഉപകരിക്കൂ. ഒരു മതത്തെയും പൊരുതിത്തോല്പ്പിക്കുവാനോ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുവാനോ കഴിയില്ല. പൊരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്തോറും സ്വയം നശിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത എന്നുള്ള തിരിച്ചറിവ് നേടണം. പാഴായ ഒരു വേലയാണ് പരമതനിന്ദ. അതിന് പകരം എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും സാരത്തെ അറിയുവാൻ ശ്രമിക്കണം. കാലദേശങ്ങളുടെ ഭേദമനുസരിച്ചും ഭാഷയനുസരിച്ചുമാണ് മതങ്ങളുണ്ടായതും അവയ്ക്കെല്ലാം മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായതും. ഒരിടത്ത് സ്നേഹമെന്നും മറ്റൊരിടത്ത് സാഹോദര്യമെന്നും ഇനിയൊരിടത്ത് സനാതനമൂല്യമെന്നും പറയുന്നവ ഒരേ രഹസ്യമാണെന്ന് ബോധ്യമുണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമേ പരമതനിന്ദനം തീരുകയുള്ളൂ. ഇതറിയാൻവേണ്ട വിവേചനബുദ്ധി ഉണ്ടാവണം. അതല്ലാതെ മാർഗമില്ല.

▶ മനുഷ്യജീവിതത്തിനു സുഖം നൽകാനാണ് മതം ഉണ്ടയത്

▶ ആചാരങ്ങളാണ് മതതത്വത്തെ വിഭിന്നങ്ങളാക്കുന്നത്

വരികൾ

ശ്ലോകം 47

ഒരുമതമാകുവതിന്നുരപ്പതെല്ലാ-
വരുമിതു; വാദികളാരുമോർക്കുവീല,
പരമതവാദമൊഴിഞ്ഞ പണ്ഡിതന്മാ-
രറിയുമിതിന്റെ രഹസ്യമിങ്ങശേഷം

അർഥവിശദീകരണം

എല്ലാവരും	=	എല്ലാ മതവിശ്വാസികളും
ഒരുമതമാകുവതിന്ന്	=	ഒരേയോരു മതം മാത്രമാകുന്നതിന്
ഉരപ്പത്	=	വാദിക്കുന്നു
ഇത് വാദികളാരും	=	ഇക്കാര്യം മതത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നവർ ആരുംതന്നെ
ഓർക്കുവീല	=	ഓർക്കുകയില്ല
പരമതവാദം ഒഴിഞ്ഞ	=	പരമതനിന്ദ ചെയ്യാത്ത
പണ്ഡിതന്മാർ	=	അറിവുള്ളയാളുകൾ
അറിയുമിതിന്റെ രഹസ്യമിങ്ങശേഷം	=	ഇതിന്റെ പൂർണരഹസ്യം അറിയും

(ലോകരെല്ലാം ഒരൊറ്റ മതത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളണമെന്നാണ് ഓരോ മതക്കാരനും വാദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ മതക്കാരും ഇതുതന്നെയാണ് പറയുന്നതെന്ന് അവർ ഓർക്കുന്നില്ല. പരമതനിന്ദ ചെയ്യാത്ത അറിവുള്ളയാളുകൾ മതത്തിന്റെ പൂർണരഹസ്യം അറിയും).

ആശയവിശദീകരണം

താൻ വിശ്വസിക്കുന്ന മതം ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന് ഓരോ മതവിശ്വാസിയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത്തരം ശ്രേഷ്ഠകല്പനയ്ക്ക് ഒരു മറുവശമുണ്ട്. അപരമതം നിന്ദ്യമാണ് എന്ന മുൻവിധി അതിലടങ്ങിയി

> ▶ മതങ്ങളുടെ ആചാരങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും
> ▶ ആചാരങ്ങളാണ് മതങ്ങളെന്ന ധാരണ ഒഴിവാക്കുമ്പോൾ അപരമത നിന്ദയും ഒഴിവാകും

രിക്കുന്നു. ഈ മുൻവിധിക്ക് കാരണം മതങ്ങളുടെ രഹസ്യം പൂർണമായും ഉൾക്കൊള്ളാത്തതുതന്നെ. സ്വമതത്തെക്കുറിച്ചോ, അന്യമതത്തെക്കുറിച്ചോ പൂർണമായും പഠിക്കാത്തവരാണ് ഒരു മതമാകണമെന്ന് ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നത്. അവർക്ക് ഒരു മതമെന്നാൽ സ്വമതം എന്നതിനപ്പുറത്തേക്ക് പോകാൻ കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ട് പരമതവാദം (നിന്ദ) ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും. പരമതനിന്ദനം ചെയ്യുന്നവർ ജ്ഞാനികളല്ല. ജ്ഞാനികൾ പരമതവാദമൊഴിഞ്ഞവർ ആണ്. അവർ മതങ്ങളുടെയെല്ലാം ഏകസത്യം കണ്ടെത്തിയവരാണ്. ഏകസത്യം കണ്ടെത്തുന്നവർ ആചാരങ്ങളെയും നിഷ്ഠകളെയും ഗൗരവമായി എടുക്കില്ല. അവർ സംഘടിത മതസങ്കല്പങ്ങൾക്ക് പുറത്തു വസിക്കുന്നവരാണ്. ആചാരങ്ങളും നിഷ്ഠകളും പാലിക്കുന്നവർ മതസങ്കല്പങ്ങളുടെ തടവറയിൽപെട്ടുപോയവരാണ്.

ദർശനമാല

> ▶ ഉല്പത്തിയെയും സ്ഥിതിയെയും

'ദർശനമാല' പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയെയും സ്ഥിതിയെയും കുറിച്ചുള്ള സിദ്ധാന്തമാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. വ്യക്തിയിലെ ഞാൻ എന്ന സങ്കല്പത്തിനുമപ്പുറത്തുള്ള സമഷ്ടിയിലേക്കാണ് ദർശനമാല വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. ഈ പ്രപഞ്ചം എങ്ങനെ ഉണ്ടായി? അതിന്റെ നിലനിൽപ്പെങ്ങനെ? സൃഷ്ടിരഹസ്യം എന്താണ്? എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള ദാർശനികമായ അന്വേഷണമാണ് ദർശനമാലയുടെ കാതൽ.

അദ്ധ്യായം 1: അധ്യാരോപദർശനം

> ▶ കാണുന്ന ഒരു വസ്തുവിൽ മറ്റൊന്നിനെ ചേർത്തുവച്ചു കാണുന്ന രീതി

കാണുന്ന ഒരു വസ്തുവിൽ മറ്റൊന്നിനെ ചേർത്തുവച്ചു കാണുന്നതിനെയാണ് അധ്യാരോപം എന്നു പറയുന്നത്. നാം കാണുന്ന ഈ ലോകം ഇല്ലാത്തതാണ്. ഉണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു തോന്നൽ മാത്രമാണ്. യഥാർത്ഥമായത് എല്ലാ വസ്തുക്കളിലുമുള്ള ഒരേസത്തമാത്രമാണ്. അതിനെ ബ്രഹ്മം ആത്മാവ്, അറിവ്, സത്ത്, ചിത്ത്, ആനന്ദം എന്നെല്ലാം പറയുന്നു. ഈ ലോകത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് കാവ്യം തുടങ്ങുന്നത്. ലോകം ആദിയിൽ അസത്ത് (സത്താല്ലത്) ആയിരുന്നു. അതിനെ പരമേശ്വരൻ സങ്കല്പം കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചു.

വരികൾ

ശ്ലോകം 1

ആസീദഗ്രേ/സദേവേദം
ഭുവനം സ്വപ്നവത്പുനഃ
സസർജ സർവം സങ്കല്പ-
മാത്രേണ പരമേശ്വരഃ

അന്വയം : ഇദം ഭുവനം അഗ്രേ അസത് ഏവ ആസീത്, പുനഃപരമേശ്വരഃസർവം സങ്കല്പ മാത്രേണ സ്വപ്നവത് സസർജ:

അർഥവിശദീകരണം

അഗ്രേ ഇടം ഭുവനം	=	ആദിയിൽ ഈ പ്രപഞ്ചം
അസത് ഏവ ആസീത്	=	ഇല്ലാത്തതായിട്ടുതന്നെ ഇരുന്നു

പുനഃ പരമേശ്വരഃ	=	പിന്നീട് സർവശക്തനായ ഈശ്വരൻ
സർവ്വം സങ്കൽപ്പമാത്രേണ	=	സകലതിനേയും സങ്കല്പംകൊണ്ട്
സ്വപ്നവത് സസർജ്ജ	=	സ്വപ്നത്തെയെന്നപോലെ സൃഷ്ടിച്ചു

(ഈ പ്രപഞ്ചം മുമ്പ് അസത്തായിരുന്നു. പിന്നീട് സർവശക്തൻ എല്ലാ ലോകങ്ങളും വെറും സങ്കല്പംകൊണ്ട് സ്വപ്നത്തെയെന്നപോലെ സൃഷ്ടിച്ചു.)

ആശയവിശദീകരണം

സർപ്പമല്ലാത്ത കയറിൽ ഒരാൾ ക്ഷണനേരത്തേക്ക് സർപ്പത്തെ കാണുന്നു. ആ ക്ഷണനേരത്തിൽ അയാളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കയറുകഷണം പാമ്പുതന്നെ. അതല്ലാത്ത വസ്തുവിൽ അതിനെ കാണുന്നതാണ് അധ്യാരോപം എന്നതു കൊണ്ടർഥമാക്കുന്നത്. പാമ്പല്ലാത്ത ഒന്നിൽ പാമ്പിനെ കാണുന്നത് പോലെയാണ് ലോകം അസത്തായിരുന്നു എന്ന് പറയുന്നത്. ഈ ലോകം അസത്തായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഈ ലോകം ഇല്ലായിരുന്നുവെന്ന് അർഥമെടുക്കാം. സർവശക്തൻ പൊടുന്നനെ സങ്കൽപത്താൽ ലോകം സൃഷ്ടിച്ചെടുത്തു. ഒരു വിത്തിനുള്ളിൽ മരത്തിന്റെ ഒരങ്കുരം മാത്രമിരിപ്പുണ്ട്. വികല്പരഹിതമായ ആ അങ്കുരത്തെ കാല-ദേശ സാഹചര്യങ്ങളനുസരിച്ച് ഒരു മരമാക്കി മാറ്റിയത് ഏതോ ഒരു ശക്തിവിശേഷമാണ്. ഒരു മായാവിയെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആ ശക്തിയെ ഗുരു ഇവിടെ പരമേശ്വരൻ എന്നു പറയുന്നു. പരമേശ്വരന്റെ സങ്കല്പത്തിൽ മാത്രമേ ജഗത്ത് ഉള്ളൂ. വാസ്തവത്തിൽ ഇല്ലാത്തതാണ് ജഗത്ത്. പരമേശ്വരൻ സങ്കല്പിക്കും മുമ്പ് (അഗ്രേ) ഇല്ലാത്തതും സങ്കല്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു (പുനഃ)മാത്രം ഉള്ളതുമാണ് പ്രപഞ്ചം. അതായത് സങ്കല്പം മാത്രമാണ് പ്രപഞ്ചം. ലോകം ഇല്ലാത്തതാണ് അസത്ത്.

> ▶ അതായത് സങ്കല്പം മാത്രമാണ് പ്രപഞ്ചം. ലോകം ഇല്ലാത്തതാണ് അസത്ത്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 2

വാസനാമയമേവാദാ-
വാസീദിദമഥപ്രഭുഃ
അസൃജന്മായയാസ്വസ്യ
മായാവീവാഖിലം ജഗത്

അന്വയം : ഇദം ആദൗ വാസനാമയം ഏവ ആസീത്. അഥ പ്രഭുഃമായാവീസ്വസ്യമായയാ ഇവ അഖിലം ജഗത് അസൃജത്.

അർഥവിശദീകരണം

ഇദം	=	ഈ (ജഗത്)
ആദൗ	=	ആദിയിൽ
അഗ്രേ	=	സൃഷ്ടിക്കുമുമ്പ്
വാസനാമയം	=	ലോകമാകാനുള്ള ശക്തി ഉൾക്കൊണ്ട്
ഏവ	=	(എന്നപോലെ) തന്നെ

ആസീത്	=	ആയിരുന്നു
അഥ	=	അനന്തരം
പ്രഭുഃ	=	സർവശക്തൻ
മായാവി	=	മായാജാലക്കാരൻ
സ്വസ്യ	=	തന്റെ സ്വന്തം
മായയാ ഇവ	=	മായകൊണ്ടെന്നപോലെ
അഖിലം ജഗത്ത്	=	മുഴുവൻ ലോകവും
അസൃജത്	=	സൃഷ്ടിച്ചു

(ഈ ജഗത് ആദിയിൽ സൃഷ്ടിക്കുമുമ്പ് ലോകമാകാനുള്ള ശക്തി ഉൾക്കൊണ്ട് എന്നപോലെ തന്നെയായിരുന്നു. പിന്നീട് സർവശക്തൻ മായാജാലക്കാരൻ മായകൊണ്ടെന്നപോലെ മുഴുവൻ ലോകവും സൃഷ്ടിച്ചു).

ആശയവിശദീകരണം

സൃഷ്ടിക്കുമുമ്പ് ഒരു ശക്തിവിശേഷം അസത് രൂപത്തിൽ പ്രപഞ്ചമാകാനുള്ള വാസനയോടു കൂടി ഇരുന്നുവെന്നാണ് ഊഹിക്കേണ്ടി വരുന്നത്. വാസനാശക്തിയുള്ള ജാലക്കാരൻ ഇല്ലാത്ത വസ്തുവിനെ ഉണ്ടാക്കിക്കാണിക്കാൻ കഴിയും. ജാലക്കാരനിൽ നിന്ന് അന്യമായി ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല. അതുപോലെ സർവശക്തനിലെ വാസനാശക്തി തന്നെയാണ് പ്രപഞ്ചത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചത്. സർവശക്തനായ ഈശ്വരനിൽ നിന്നന്യമായി ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല. ഒരു പ്രപഞ്ചവും ഇല്ല. മായാവിയെപ്പോലെയാണ് ഈശ്വരൻ എന്നു പറയുമ്പോൾ ഈശ്വരനിർമ്മിതമായ ഈ ലോകവും മിഥ്യയാണ് എന്നു പറയേണ്ടിവരുന്നു. നാം കാണുന്നലോകം സത്യമല്ല. സത്യമായത് സർവശക്തനായ ഈശ്വരൻ മാത്രം.

- ഈശ്വരനിർമ്മിതമായ ഈ ലോകവും മിഥ്യയാണ്

വരികൾ

ശ്ലോകം 3

പ്രാഗുത്പത്തേരിദം സ്വസ്മിൻ
വിലീനമഥ വൈ സ്വതഃ
ബീജാദങ്കുരവത്സ്വസ്യ
ശക്തിരേവാസൃജത്സ്വയം

അന്വയം: ഉല്പത്തെ പ്രാഗ്ഇദം സ്വസ്മിൻവിലീനം (ആസീത്), അഥ വൈ ബീജാത് അങ്കുരവത് സ്വതഃ സ്വസ്യശക്തിഃ ഏവ സ്വയം അസൃജത്

അർഥവിശദീകരണം

ഇദം ഉൽപത്തേഃ പ്രാക്	=	ഈ പ്രപഞ്ചം ഉല്പത്തിക്കുമുൻപ്
സ്വസ്മിൻ വിലീനം ആസീദ്	=	തന്നിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു

അഥ വൈ ബീജാത് അം കുരവത്	=	പിന്നീട് വിത്തിൽനിന്നു മുളയെന്ന പോലെ
സ്വതഃ	=	തന്നിൽനിന്ന്
സ്വസ്യ ശക്തി സ്വയം ഏവ	=	തന്റെ ശക്തി തന്നെത്താനെ
അസൃജത്	=	സൃഷ്ടിച്ചു

(ഉല്പത്തിക്കുമുമ്പ് ഈ ലോകം ഈശ്വരനിൽ വിലീനമായിരുന്നു. അനന്തരം വിത്തിൽ നിന്ന് മുളയെന്നപോലെ തന്നിൽ (ഈശ്വരനിൽ) നിന്ന് തന്നെത്താനേ സൃഷ്ടിച്ചു)

ആശയവിശദീകരണം

- ഈശ്വരനിലുള്ള ശക്തി വിശേഷം ജഗത്തിനെ സൃഷ്ടിച്ചു

വാസനാമയമെന്നു പറയുന്ന ശക്തി അടങ്ങിപ്പോകുന്നതും വിരിയുന്നതുമായ സ്വഭാവത്തോടു കൂടിയതാണ്. വിത്തിൽ നിന്ന് മുള, മരം, ശാഖ, ഇല, പുഷ്പം, ഫലം തുടങ്ങിയവ സൃഷ്ടിക്കുന്നത് ആ വിത്തിൽ തന്നെയുള്ള ശക്തിവിശേഷമാണ്. അതുപോലെ ഈശ്വരനിലുള്ള ശക്തിവിശേഷമാണ് ഈ ജഗത്തിനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. നിർവികാരനായ ഈശ്വരനിൽ വികാരത്തോടെയിരിക്കുന്ന ശക്തിയാണ് പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 4

ശക്തിസ്തു ദ്വിവിധാ ജ്ഞേയാ
തൈജസീതാമസീതി ച
സഹവാസോ/നയോർനാസ്തി
തേജസ്തിമിരയോരിവ.

അന്വയം : ശക്തിഃതു തൈജസീ, താമസീ ച ഇതിദ്വിവിധാജ്ഞേയ, അനയോ തേജസ്തിമിരയോഃ ഇവ സഹവാസ ന അസ്തി.

അർഥവിശദീകരണം

ശക്തിഃ തു തൈജസീ താമസീ ച ഇതി ദ്വിവിധാ	=	ശക്തിയാകട്ടെ തൈജസിയെന്നും താമസിയെന്നും രണ്ടു പ്രകാരമായിട്ടു
ജ്ഞേയാ	=	അറിയപ്പെടുന്നു
അനയോഃ	=	ഇവയ്ക്കു രണ്ടിനും
തേജസ്തിമിരയോഃ ഇവ	=	വെളിച്ചത്തിനും ഇരുട്ടിനും എന്ന പോലെ
സഹവാസഃ നാസ്തി	=	ഒന്നിച്ചിരിപ്പ് ഇല്ല

(ശക്തിയാകട്ടെ തൈജസിയെന്നും താമസിയെന്നും രണ്ടുവിധം അറിയപ്പെടുന്നു. ഇവയ്ക്കു രണ്ടിനും വെളിച്ചത്തിനും ഇരുട്ടിനും എന്ന പോലെ തമ്മിൽ ചേർന്നിരിപ്പില്ല.)

ആശയവിശദീകരണം

▶ തൈജസി, താമസി

നിർവികാരനായ ഈശ്വരനിൽ വികാരത്തോടെയിരിക്കുന്ന ശക്തി വിശേഷത്തിന് രണ്ട്പിരിവുണ്ട്. ഒന്ന് തൈജസി. രണ്ട് താമസി. പ്രകാശവത്തായതു തൈജസി അന്ധകാരത്തിലുള്ളത് താമസി. പരസ്പര വിരുദ്ധമാണ് ഇവ. തമ്മിൽ ചേർച്ചയില്ല. വെളിച്ചവും ഇരുട്ടുംപോലെ.

വരികൾ

ശ്ലോകം 5

മനോമാത്രമിദം ചിത്ര-
മിവാഗ്രേ സർവമീദൃശം;
പ്രപയാമാസ വൈചിത്ര്യം
ഭഗവാൻ ചിത്രകാരവത്;

അന്വയം : അഗ്രേ ഇദം സർവം ചിത്രം ഇവ മനോമാത്രം (ആസീത്): (തദനു) ഭഗവാൻ ചിത്രകാരവത് ഈ ദൃശം വൈചിത്ര്യം പ്രാപയാമാസ.

അർഥവിശദീകരണം

അഗ്രേ	=	മുമ്പ്
ഇദ് സർവം	=	ഈ കാണായ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ
ചിത്രം ഇവ	=	ചിത്രം പോലെ
മനോമാത്രം	=	മനസ്സ് തന്നെ
ആസീത്	=	ആയിരുന്നു
തദനു	=	അനന്തരം
ഭഗവാൻ	=	സർവേശ്വരൻ
ചിത്രകാരവത്	=	ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നവനെപ്പോലെ
ഈ ദൃശം വൈചിത്ര്യം	=	ഇക്കാണുന്ന വിചിത്രത
പ്രാപയമാസ	=	ചേർത്തു (പ്രാപിപ്പിച്ചു)

(സൃഷ്ടിക്കുമുമ്പ് ഈ കാണായ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ ചിത്രംപോലെ മനസ്സു തന്നെയായിരുന്നു. അനന്തരം സർവേശ്വരൻ ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നവനെപ്പോലെ ഇക്കാണുന്ന വിചിത്രതയെ ചേർത്തു.)

ആശയവിശദീകരണം

▶ പ്രപഞ്ചവും മനസും

എഴുതപ്പെടുന്ന ചിത്രം എഴുതുന്നതിനുമുമ്പ് എഴുത്തുകാരന്റെ മനസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ ഈശ്വരന്റെ മനസിൽ ഈ പ്രപഞ്ചവും ഉണ്ടായിരുന്നു. മനസിലുള്ള ചിത്രത്തെ നാനാവിധ വിശേഷത്തോടെ എഴുത്തുകാരൻ വരയ്ക്കുന്നതുപോലെ ഈശ്വരനും മനസിലുള്ള പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ചിത്രകാരന്റെ മനസാണ് ചിത്രമായി വിരിഞ്ഞത്. ഈശ്വരന്റെ മനസാണ് പ്രപഞ്ചമായി പ്രകടമാകുന്നത്. ഈശ്വരന്റെ മനസുമാത്രമാണ് പ്രപഞ്ചം.

വരികൾ

ശ്ലോകം 6

ആസീത് പ്രകൃതിരേവേദം
യഥാഗ്ദൗ യോഗ വൈഭവഃ
വ്യതനോദഥ യോഗീവ
സിദ്ധിജാലം ജഗത്പതിഃ.

അന്വയം : ആദൗ യഥായോഗവൈഭവഃ ഇദം പ്രകൃതിഃഏവ ആസീത്, അഥ യോഗീസിദ്ധിജാല ഇവ ജഗത്പതി ഇദം വ്യതനോത്.

അർഥവിശദീകരണം

ആദൗ	=	ആദിയിൽ
യഥാ യോഗവൈഭവഃ	=	യോഗ വൈഭവം എന്നപോലെ
ഇദം	=	ഇന്ന് (ഈ പ്രപഞ്ചം)
പ്രകൃതിഃ ഏവ	=	പ്രകൃതി തന്നെ
ആസീത്	=	ആയിരുന്നു
അഥ	=	ഏവ പ്രകൃതിതന്നെ
ആസീത്	=	ആയിരുന്നു
അഥ	=	പിന്നീട്
യോഗീസിദ്ധജാലം ഇവ	=	യോഗി സിദ്ധിജാലത്തെപ്പോലെ
ജഗത്പതി	=	ഈശ്വരൻ
ഇദം	=	ഈ പ്രപഞ്ചം
വ്യതനോദ്	=	വിസ്തരമാക്കി ചെയ്തു (സൃഷ്ടിച്ചു)

(ആദിയിൽ യോഗവൈഭവം എന്ന പോലെ ഈ പ്രപഞ്ചം പ്രകൃതി തന്നെയായിരുന്നു. പിന്നീട് യോഗിയുടെ സിദ്ധിജാലത്തെപ്പോലെ ഈശ്വരൻ ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു.)

ആശയവിശദീകരണം

യോഗിയുടെ യോഗവൈഭവം എന്നത് തന്നിലുള്ള വാസനരൂപമായ ഒരു പ്രകൃതി മാത്രമാകുന്നു. സങ്കോചിക്കുന്നതിനും വികസിക്കുന്നതിനും കഴിയുന്ന ശക്തിയാണ് പ്രകൃതി. യോഗിയുടെ മനസിന്റെ രൂപത്തിൽ അവനിൽത്തന്നെ അടങ്ങിയിരുന്ന പ്രകൃതിയുടെ വികസിച്ച രൂപാന്തരമാണ്, അവൻ കാണിക്കുന്ന സിദ്ധിജാലങ്ങൾ എല്ലാം. അതുപ്രകാരം ഈശ്വരനിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രകൃതി തന്നെയാണ് പ്രപഞ്ചമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നത്. സങ്കല്പം, വാസന, ശക്തി, മനസ്, പ്രകൃതി, എല്ലാം ഒരേ അർഥത്തിലുള്ളതാണ്.

> ▶ പ്രകൃതി തന്നെയാണ് പ്രപഞ്ചമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നത്

വരികൾ

ശ്ലോകം 7

യദാഗ്ത്മവിദ്യാ സങ്കോച-
സ്തദാഗ്വിദ്യാ ഭയങ്കരം

നാമരൂപാത്മനാ/ത്യർത്ഥം

വിഭാതീഹപിശാചവത്

അന്വയം : യദാ ആത്മവിദ്യാ സങ്കോചഃ തദാ അവിദ്യാ ഭയങ്കരം (ഭവതി) സാ ഇഹ നാമരൂപാത്മനാ പിശാചവത് അത്യർത്ഥം വിഭാതി

അർഥവിശദീകരണം

യദാ	=	എപ്പോൾ
ആത്മവിദ്യാസങ്കോചഃ	=	ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ചുരുങ്ങുന്നുവോ
തദാ	=	അപ്പോൾ
അവിദ്യാ	=	അജ്ഞാനം
ഭയങ്കരം ഭവതി	=	ഭയങ്കരമായിത്തീരുന്നു (ഭയമുണ്ടാക്കുന്നതായിത്തീരുന്നു)
സാ	=	അവൾ
നാമരൂപാത്മനാ	=	നാമരൂപാകാരമായി
ഇഹ	=	ഇവിടെ
പിശാചവത്	=	പിശാചിനെപ്പോലെ
അത്യർത്ഥം	=	അത്യധികം
വിഭാതി	=	തോന്നുന്നു

(എപ്പോൾ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്, സങ്കോചിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ അജ്ഞാനം ഭയമുണ്ടാക്കുന്നതായിത്തീരുന്നു. അവൾ നാമം രൂപം എന്നിങ്ങനെ പിശാചിനെപ്പോലെ അത്യധികമായി തോന്നുന്നു.)

ആശയവിശദീകരണം

ആത്മജ്ഞാനമില്ലാത്തവർക്കാണ് ഈ ലോകം ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നത്. അവിദ്യ (അജ്ഞാനം)യുടെ ഫലമായി ഭയവും ദുഃഖവും ഒക്കെ തോന്നും. ശരിയായ ആത്മജ്ഞാനമുണ്ടാകുമ്പോൾ പ്രപഞ്ചം ഉള്ളതാണെന്ന തോന്നൽ ഇല്ലാതാകും. അതോടെ ദുഃഖവും ഭയവും ഇല്ലാതാകും. ആത്മജ്ഞാനം ലഭിക്കാത്തിടത്തോളം ദുഃഖം മാറുകയില്ല. (പാകം ചെയ്യുന്നതിന് തീ എങ്ങനെ സഹായിക്കുന്നുവോ അതു പോലെയാണ് ആത്മജ്ഞാനം മോക്ഷം നേടുന്നതിന് സഹായിക്കുന്നത് എന്ന് ശങ്കരാചാര്യർ). ഭയദുഃഖാദികളിൽനിന്നും മോചനം വേണം എന്നുള്ളവരാണ് ഈ ശാസ്ത്രത്തിന് അധികാരിയായവർ. ആത്മവിദ്യയാണ് ഈ കൃതിയിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. പരമാനന്ദ പ്രാപ്തിയാണ് ഈ കൃതികൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം.

► ഭയദുഃഖാദികളിൽനിന്ന് മോചനം

വരികൾ

ശ്ലോകം 8

ഭയങ്കരമിദം ശൂന്യം

വേതാള നഗരം യഥാ

തഥൈവ വിശ്വമഖിലം

വ്യകരോദത്ഭുതം വിഭുഃ

അന്വയം : ഇദം വേതാള നഗരം യഥാ ഭയങ്കരം ശൂന്യം ച ഭവതി തഥാ ഏവ വിഭുഃ അഖിലം വിശ്വം വ്യകരോദ്

അർഥവിശദീകരണം

ഇദം വേതാള നഗരം യഥാ	=	ഈ പ്രപഞ്ചം വേതാളനഗരം പോലെയാണ്
ഭയങ്കരം ശൂന്യം ച	=	ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്നതും ഒന്നുമില്ലാത്തതുമാണ്
തഥാ ഏവ	=	അപ്രകാരം തന്നെ
വിഭുഃ	=	സർവശക്തനായ ഈശ്വരൻ
അഖിലം വിശ്വം വ്യകരോത്	=	മുഴുവൻ ലോകവും സൃഷ്ടിച്ചു

(ഈ പ്രപഞ്ചം വേതാളനഗരംപോലെ ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്നതും ശൂന്യവുമാണ്. അപ്രകാരം തന്നെയാണ് സർവശക്തനായ ഈശ്വരൻ അഖിലവിശ്വത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചത്)

ആശയവിശദീകരണം

▶ ഭയം ജനിക്കുന്ന ലോകം

വേതാളനഗരത്തിൽ ഒന്നുമില്ല. ഉൾക്കാമ്പില്ലാത്ത ഒരു ലോകമാണുള്ളത്. അങ്ങനെയൊരു ലോകം ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അജ്ഞാനികളായവർക്ക് (ആത്മവിദ്യാസങ്കോചം ഉള്ളവർക്ക്) വേതാളനഗരംപോലെ ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ് സർവശക്തൻ സൃഷ്ടിച്ച ഈ പ്രപഞ്ചം. ഇല്ലാത്ത ഒരു ലോകത്തെ ആശ്ചര്യകരമായിട്ട് നിർവഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അത്ഭുതമായി അജ്ഞാനികൾക്ക് തോന്നും. ലോകം പിന്നീടുണ്ടാക്കിയതും വിഭുഃ മുമ്പേ ഉണ്ടായിരുന്നതുമാണ് (വി= മുമ്പേ, ഭു = ഉള്ളത്).

വരികൾ

ശ്ലോകം 9

അർക്കാദ്യഥാക്രമം വിശ്വം
തഥാ നൈവേദമാത്മനഃ
സുപ്തേരിവ പ്രാദുരാസീ-
ദ്യുഗപത്സ്വ സ്യവീക്ഷയാ

അന്വയം : ഇദം വിശ്വം അർക്കാത് യഥാക്രമം തഥാന ഏവ പ്രാദുരാസീത് (ഇദം) ആത്മനഃ സുപ്തേഃ ഇവ യുഗപത് സ്വസ്യവീക്ഷയാ (പ്രാദുരാസീത്)

അർഥവിശദീകരണം

ഇദം വിശ്വം	=	ഈ പ്രപഞ്ചം
അർക്കാത്	=	സൂര്യനിൽ നിന്ന്,
യഥാക്രമം	=	ക്രമമനുസരിച്ച് (സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രം തുടങ്ങി ഓരോന്നായി)
തഥാ ന ഏവ	=	അപ്രകാരത്തിൽ അല്ല തന്നെ

പ്രാദുരാസീത്	=	ഉത്ഭവിച്ചു
ഇദം	=	ഇത്
ആത്മനഃ	=	ആത്മാവിൽ നിന്ന് (ഈശ്വരനിൽ നിന്ന്)
സുപ്തേഃ ഇവ	=	ഉറക്കത്തിൽ നിന്നെന്ന പോലെ
യുഗപത്	=	ഒരേ സമയത്ത്
സ്വസ്യവീക്ഷയാ	=	സ്വന്തം വീക്ഷണം കൊണ്ട്
പ്രാദുരാസീത്	=	ഉത്ഭവിച്ചു

(ഈ പ്രപഞ്ചം സൂര്യനിൽനിന്നു ചന്ദ്രൻ, പിന്നെ നക്ഷത്രം തുടങ്ങി ഓരോന്നായിട്ടെന്ന തരത്തിലല്ലാതെയാണ് ഉണ്ടായത്. ഇത് ഉറക്കത്തിൽ നിന്നെന്നപോലെ ഈശ്വരനിൽ നിന്ന് ഒരേ സമയത്ത് സ്വന്തം നോട്ടം കൊണ്ടാണ് ഉണ്ടായത്)

ആശയവിശദീകരണം

▶ ദൃഷ്ടിസൃഷ്ടിവാദം

ക്രമപ്രകാരം സംഭവിച്ചതല്ല ലോകത്തിന്റെ ഉല്പത്തി. പൊടുന്നനെ ഉണ്ടായതാണ്. അപ്പോൾ ഇക്കാണുന്നതെല്ലാം ഉണ്ടായി. ആത്മാവിൽ അഥവാ ഈശ്വരനിൽ ഉണ്ടായ ഒരു വികാരവിശേഷഫലമാണ് ഈ പ്രപഞ്ചം. ബൈബിളിൽ പറയുന്ന സൃഷ്ടിക്രമം ഗുരു സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. പൊടുന്നനേ ഉറക്കമുണരുന്നവന് എല്ലാം കാണുന്നതുപോലെ (സുപ്തേഃഇവ) ആണ് ലോകം ഉണ്ടായതെന്ന് ഗുരു പറയുന്നു. വേദാന്തികളുടെ "ദൃഷ്ടിസൃഷ്ടിവാദം'' തന്നെയാണിത്.

വരികൾ

ശ്ലോകം 10

ധാനാദിവ വടോ യസ്മാത്
പ്രാദുരാസീദിദം ജഗത്
സ ബ്രഹ്മാ സ ശിവോ വിഷ്ണുഃ
സ പരഃ സർവ ഏവ സഃ

അന്വയം : ധാനാത് വടഃ ഇവ ഇദം ജഗത് യസ്മാത് പ്രാദുരാസീത് സഃ ബ്രഹ്മാ, സഃ ശിവഃ, സഃവിഷ്ണുഃ, സഃപരഃ, സർവഃ ഏവ സഃ

അർഥവിശദീകരണം

ധാനാത് വടഃഇവ	=	വിത്തിൽനിന്ന് വടവൃക്ഷംപോലെ
ഇദംജഗത്	=	ഈലോകം
യസ്മാത് പ്രാദുരാസീത്	=	യാതൊരുവനിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചു
സഃബ്രഹ്മ	=	അവൻ ബ്രഹ്മാവാണ്
സഃശിവ	=	അവൻ ശിവനാണ്
സഃവിഷ്ണുഃ	=	അവൻ വിഷ്ണുവാണ്
സഃപരഃ	=	അവൻ പരമനാണ്
സർവഃ ഏവസഃ	=	സർവവും അവനാണ്

(വിത്തിൽ നിന്ന് വടവൃക്ഷം പോലെ ഈ ലോകം യാതൊരുവനിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചുവോ അവൻ ബ്രഹ്മാവാണ്, വിഷ്ണുവാണ്, ശിവനാണ് അവൻ പരമനാണ്, സർവവും അവനാണ്)

ആശയവിശദീകരണം

ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ വിത്തിൽ നിന്നാണ് ഏറ്റവും വലിയ ആൽമരം ഉണ്ടാകുന്നത്. അതുപോലെ ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായവനാണ് ഈശ്വരൻ. അവനിൽ നിന്നാണ് ഇക്കാണായ സ്ഥൂലപ്രപഞ്ചമുണ്ടായത് എന്നതും ആശ്ചര്യം തന്നെ. ഇപ്രകാരം ഏതൊരുവനിൽ നിന്ന് ഈ വിശ്വം രചിക്കപ്പെട്ടുവോ അവന് എന്തുപേരും ചേരും. ബ്രഹ്മാവെന്നോ, വിഷ്ണുവെന്നോ, ശിവനെന്നോ, സർവനെന്നോ, പരമമായവനെന്നോ, എന്തുപേരും ഇണങ്ങും. ത്രിമൂർത്തി സ്വരൂപനായ ഈശ്വരനിൽനിന്ന് ഈ പ്രപഞ്ചം ഉണ്ടായെന്നോ ഈശ്വരനിൽ നിന്നന്യമായി ഈ പ്രപഞ്ചം നിലനിൽക്കില്ലെന്നോ പരമനായ, വികാരമില്ലാത്ത, ഈശ്വരനിൽത്തന്നെ ഈ വിശ്വം നിലനിൽക്കുന്നുവെന്നോ അർഥമെടുക്കാം. ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിമിത്തകാരണവും ഉപാദാനകാരണവും എന്ന് വ്യക്തം.

► സൂക്ഷ്മമായ ഈശ്വര സങ്കൽപം

അതല്ലാത്തതിൽ അതിനെ ആരോപിക്കലാണ് അധ്യാരോപം. ജഗദ് ഭാവമില്ലാത്ത ബ്രഹ്മത്തിൽ, ജഗദ്ബുദ്ധി (ജഗത്തുണ്ടെന്ന്) ആരോപിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ അധ്യായത്തിന് അധ്യാരോപദർശനം എന്നു പേര് വിളിക്കുന്നു. തത്വനിർണയം ചെയ്യാൻ ആദ്യം അധ്യാരോപം നടത്തണം. അതിനും ശേഷമേ നിർഗുണ ബ്രഹ്മത്തെ ഉപദേശിക്കുവാൻ കഴിയൂ. ബ്രഹ്മത്തിൽ ആരോപിതമായ പ്രപഞ്ചത്തെ അപവദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അടുത്ത അധ്യായത്തെ അപവാദദർശനം എന്നുവിളിക്കുന്നു.

► അധ്യാരോപ ദർശനം

Summarised Overview

അറിവ് ആന്തരിക വ്യക്തതയിലേക്കും സമാധാനത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നുവെന്നും ലോകത്തിന്റെ ഉപരിപ്ലവമായ വിഭജനങ്ങളെ മറികടക്കാൻ വ്യക്തികളെ സഹായിക്കുമെന്നും ഗുരു കവിതകൾ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു വ്യക്തി യഥാർഥ അറിവ് നേടിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ജാതിയുടെയും സാമൂഹിക ശ്രേണിയുടെയും മിഥ്യാധാരണകൾക്കപ്പുറം എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും അന്തർലീനമായ ഐക്യം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമെന്ന് ഗുരു വിശ്വസിച്ചു. ആളുകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ മിഥ്യയാണെന്നും ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ എല്ലാവരും തുല്യരാണെന്നും പറഞ്ഞ ഗുരുവിന്റെ വിശാലമായ തത്വചിന്തയുമായി ഈ ആശയം പൊരുത്തപ്പെടുന്നു.

അറിവുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും എന്നാൽ അജ്ഞതയാലും അഹംഭാവത്താലും ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരെയും അറിവിൽ ഗുരു വിമർശിക്കുന്നു. ബൗദ്ധിക അഹങ്കാരം അജ്ഞതയുടെ ഒരു രൂപമാണെന്നും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ വിശാലതയോട് താഴ്മയും തുറന്ന മനസുമുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ യഥാർഥ ജ്ഞാനം ലഭിക്കൂ എന്നും അദ്ദേഹം മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. ആത്മാവിലേക്കുള്ള ആഴമേറിയതും ആത്മപരിശോധനാപരവുമായ ഒരു യാത്രയ്ക്ക് ഈ കവിത ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു, അടുപ്പത്തേക്കാൾ വിമോചനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന അറിവ് തേടാൻ വ്യക്തികളെ ഇതിലെ വരികൾ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

ആത്യന്തിക സത്യം ആത്മാവിനുള്ളിലാണെന്നും യഥാർഥ സന്തോഷത്തിനും സമാധാനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ ബാഹ്യശക്തി, സമ്പത്ത് അല്ലെങ്കിൽ സാമൂഹിക പദവി എന്നിവ പിന്തുടരുന്നത് നിഷ്ഫലമാണെന്നുമാണ് ആത്മോപദേശശതകത്തിന്റെ കേന്ദ്ര സന്ദേശം. ഭൗതിക ലോകത്തിന്റെ മിഥ്യാധാരണകളെയും ലൗകികബന്ധങ്ങളുടെ താൽക്കാലിക സ്വഭാവത്തെയും ചിത്രീകരിക്കാൻ ഗുരു ഈ കവിത ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആന്തരികമായി തിരിയുന്നതിലൂടെയും ധ്യാനത്തിലൂടെയും ആത്മാന്വേഷണത്തിലൂടെയും മാത്രമേ ഒരു വ്യക്തിക്ക് യഥാർഥ വിമോചനം നേടാൻ കഴിയൂ എന്ന് അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറയുന്നു.

ആത്മാവ് അല്ലെങ്കിൽ 'ആത്മ' അത്തരം എല്ലാ വിഭജനങ്ങൾക്കും അതീതമാണെന്ന് ഗുരു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ജാതിയെയും മറ്റ് സാമൂഹിക വേർതിരിവുകളെയും ഗുരുവിന്റെ നിരാകരണത്തെയും ഈ കവിത പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും ഒരേ ദിവ്യസത്ത വസിക്കുന്നുവെന്നും ഈ സത്യം തിരിച്ചറിയുന്നത് ജാതി, മതം, മറ്റ് സാമൂഹികഘടനകൾ എന്നിവയുടെ മിഥ്യാധാരണകളെ മറികടക്കുന്നതിന് തുല്യമാണെന്നും ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ ഗുരു വായനക്കാരനെ ആവർത്തിച്ച് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ആത്മോപദേശശതകത്തിന്റെ ഭാഷ ലളിതവും എന്നാൽ ആഴത്തിലുള്ളതും ദാർശനികവുമാണ്. ഇത് കൃതിയെ പണ്ഡിതന്മാർക്കും സാധാരണക്കാർക്കും പ്രാപ്യമാക്കുന്നു. അഗാധമായ ആത്മീയ സത്യങ്ങൾ വ്യക്തവും നേരിട്ടും പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള കഴിവ് ഗുരുവിന്റെ കാവ്യാത്മക ശൈലിയുടെ മുഖമുദ്രകളിലൊന്നാണ്. ഈ വാക്യങ്ങളിലൂടെ, ഗുരു വ്യക്തിയെ ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുക മാത്രമല്ല, അയാൾക്ക് സ്നേഹം, അനുകമ്പ, ഐക്യം എന്നീ തത്വങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

Self Assessment

1. ജാതിനിർണ്ണയം, ജാതിലക്ഷണം എന്നീ കൃതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഗുരുവിന്റെ ജാതിസങ്കൽപ്പത്തെ വിലയിരുത്തുക.
2. അറിവ് എന്ന കൃതിക്ക് ഒരാസ്വാദനം തയ്യാറാക്കുക.
3. ആത്മത്തെ അറിയുക എന്നാൽ അപരനെ അറിയുക എന്നാണ് അർഥമാക്കുന്നത്. ആത്മോപദേശശതകത്തെ മുൻനിർത്തി ഉപന്യസിക്കുക.

Suggested Readings

1. ടി.കെ. രവീന്ദ്രൻ, ശ്രീനാരായണഗുരു ഒരു പഠനം, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.
2. എം. രാധാകൃഷ്ണൻ ആലുംമൂട്ടിൽ, പാദപ്പലകകൾ, ഷാജി പ്രഭ, പബ്ലിക്കേഷൻസ്, തിരുവനന്തപുരം.
3. ജി. പ്രിയദർശൻ, എസ്. ജയപ്രകാശ്, ഈഴവർ ചരിത്രപഠനങ്ങൾ, പൂർണ പ്രിന്റിങ് ആൻഡ് പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്, വർക്കല.
4. കാവിള ജി. ഗംഗാധരൻ, ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവ സ്മരണകൾ, കേരള സർവകലാശാല സെന്റർ കോർപ്പറേറ്റീവ് പ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.
5. ജി. കമലമ്മ, ഈഴവ സമുദായത്തിലെ മഹാരഥന്മാർ, ഫ്രീലാൻസ് കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻസ്, തിരുവനന്തപുരം.
6. പി. കേശവൻ നായർ, കൊല്ലത്തിന്റെ ഇന്നലകൾ, ദേശിംഗനാട് സാഹിത്യ സംഘം, കൊല്ലം.
7. അനിൽകുമാർ എ.വി., ഗുരു എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗം വിട്ടതെന്തേ?, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.
8. നിസാർ അഹമ്മദ്, ഉണ്മയുടെ ഇടയൻ, ഇൻസൈറ്റ് പബ്ലിക്കാ, കോഴിക്കോട്.

References

1. പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, ശ്രീനാരായണഗുരു, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.
2. ജി. പ്രിയദർശൻ (എഡി)., ശ്രീനാരായണഗുരു പഠനസമാഹാരം, ശിവഗിരി മഠം പബ്ലിക്കേഷൻസ്, വർക്കല.
3. ആർ. പ്രകാശം, സി. കേശവൻ, കേരള സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരണം, തിരുവനന്തപുരം.
4. എം.കെ. കുമാരൻ, ആർ. ശങ്കർ, കേരള സാംസ്കാരിക വകുപ്പ് പ്രസിദ്ധീകരണം, തിരുവനന്തപുരം.
5. എം.കെ. സാനു, നാരായണഗുരുസ്വാമി, എൻ.ബി.എസ്., കോട്ടയം.
6. ടി. ഭാസ്കരൻ, ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ സമ്പൂർണ കൃതികൾ, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.

Space for Learner Engagement for Objective Questions

Learners are encouraged to develop objective questions based on the content in the paragraph as a sign of their comprehension of the content. The Learners may reflect on the recap bullets and relate their understanding with the narrative in order to frame objective questions from the given text. The University expects that 1 - 2 questions are developed for each paragraph. The space given below can be used for listing the questions.

SGOU

ശ്രീനാരായണഗുരു പഠനങ്ങൾ

BLOCK-04

Unit 1

ശ്രീനാരായണഗുരു പഠനങ്ങൾ

Learning Outcomes

- നവോത്ഥാനനായകൻ എന്ന നിലയിൽ ഗുരുവിന്റെ ആശയങ്ങൾ മനസിലാക്കുന്നു
- സ്വത്വം ശരീരം അന്തഃകരണം എന്ന ലേഖനത്തെക്കുറിച്ച് മനസിലാക്കുന്നു
- ആത്മോപദേശശതകത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ വിലയിരുത്തുന്നു
- ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളിലെ സവിശേഷതകൾ പരിശോധിക്കുന്നു
- ആത്മവത്തയെയും ശരീരത്തെയും സംബന്ധിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ മനസിലാക്കുന്നു
- ജാതിയിൽനിന്നും സമുദായത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചറിയുന്നു
- ചരിത്രത്തെ അഗാധമാക്കിയ ഗുരു എന്ന ലേഖനത്തെക്കുറിച്ചറിയുന്നു
- ശ്രീബുദ്ധന്റെയും ഗുരുവിന്റെയും പ്രവർത്തനശൈലികൾ താരതമ്യം ചെയ്യുന്നു
- ഇതരമതങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ പഠനവിധേയമാക്കുന്ന ഗുരുവിന്റെ വിശാല കാഴ്ചപ്പാടിനെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു
- നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങൾ എന്ന ലേഖനത്തെക്കുറിച്ചറിയുന്നു

Background

കേരളീയ നവോത്ഥാന നായകനും സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താവും ചിന്തകനുമായ ഋഷിവര്യനാണ് ശ്രീനാരായണഗുരു. ഗുരുവിന്റെ ദർശനങ്ങൾ ലോകമെമ്പാടുമുള്ള പണ്ഡിതർ, സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താക്കൾ, രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകർ, ചിന്തകർ എന്നിവരുടെ പഠനത്തിനും പ്രശംസയ്ക്കും വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. ആത്മീയചിന്ത, സാമൂഹികനീതി, ജാതീയമായ അടിച്ചമർത്തലിനെതിരായ പോരാട്ടം എന്നിവയ്ക്ക് അദ്ദേഹം നൽകിയ സംഭാവനകൾ വൈവിധ്യമാർന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കും വിശകലനങ്ങൾക്കും പ്രചോദനമായിട്ടുണ്ട്. സമകാലികരും ആധുനികരുമായ പണ്ഡിതന്മാർ ഗുരുവിന്റെ ചിന്തകൾ, എഴുത്തുകൾ, പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവ മനസിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലും ഇന്ത്യയുടെ പൊതുസമൂഹത്തിലും ഗുരുവിന്റെ സ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ച് അവർ വിലപ്പെട്ട ഉൾക്കാഴ്ചകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. സമൂഹത്തിലെ പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനായി ശ്രീനാരായണഗുരു നടത്തിയ അശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങളെ ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമര പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പിതാവായ മഹാത്മാഗാന്ധി പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൊട്ടുകൂടായ്മ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനുള്ള ഗുരുവിന്റെ പ്രതിബദ്ധതയും സാമൂഹികസമത്വത്തിനായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദഗതികളും ഗാന്ധി അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. 1925-ൽ കേരളം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഗാന്ധി ഗുരുവിന് ആദരവ് അർപ്പിക്കുകയും ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും മികച്ച സാമൂഹിക പരിഷ്കർത്താക്കളിൽ ഒരാളായി അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അക്രമമോ ആക്രമണോത്സുകമായ ഏറ്റുമുട്ടലോ നടത്താതെ ജാതിവ്യവസ്ഥയെ വെല്ലുവിളിച്ചതിന് അദ്ദേഹം ഗുരുവിനെ പ്രശംസിച്ചു. അഹിംസ, സർവോദയ (എല്ലാവരുടെയും ക്ഷേമം) എന്നീ തത്വങ്ങളുമായി ചേർന്നുനിന്നുകൊണ്ട് ആത്മീയതയെ സാമൂഹിക പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി സംയോജിപ്പിക്കാനുള്ള ഗുരുവിന്റെ കഴിവിനെ ഗാന്ധിജി വിലമതിച്ചിരുന്നു.

‘ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്’ എന്ന ഗുരുവിന്റെ സന്ദേശം ഐക്യത്തിനും മനുഷ്യാന്തസ്സിനുമുള്ള മാതൃകാപരമായ ആഹ്വാനമായി ഗാന്ധി പലപ്പോഴും ഉയർത്തിക്കാട്ടി. സാമൂഹിക ഐക്യം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും ജാതി വിവേചനത്തിന്റെ തിന്മകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിനും ഗുരു തന്റെ ആത്മീയ സ്വാധീനം എങ്ങനെ ഉപയോഗിച്ചുവെന്ന് അദ്ദേഹം മനസിലാക്കിയിരുന്നു. ഗുരുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ സാർവത്രികമാണെന്നും പ്രാദേശിക അതിർവരമ്പുകൾ മറികടന്ന് സാമൂഹികഅസമത്വത്തിനെതിരായ പോരാട്ടത്തിൽ ഇന്ത്യ മുഴുവനുമത് പ്രചോദനമാണെന്നും ഗാന്ധി ഒരിക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ശില്പിയും ദലിത് അവകാശങ്ങൾക്കായി പോരാടുകയും ചെയ്ത വോത്ഥാന ചിന്തകനായ ഡോ. ബി.ആർ. അംബേദ്കർ ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെക്കുറിച്ച് നേരിട്ട് എഴുതിയിട്ടില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുയായികളും പണ്ഡിതന്മാരും പലപ്പോഴും ഇരുനേതാക്കളും തമ്മിലുള്ള സമാനതകൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. അംബേദ്കറും ഗുരുവും ജാതി വ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരെ പോരാടാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായിരുന്നു, എന്നിരുന്നാലും അവരുടെ സമീപനങ്ങളിൽ ഗണ്യമായി വ്യത്യസ്തത പ്രകടമാണ്. ജാതിയുടെ സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള മാർഗമായി അംബേദ്കർ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനം, ഭരണഘടനാപരിഷ്കരണം, ബുദ്ധമതത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം എന്നിവയുടെ പാത തിരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെയും ആത്മാഭിമാനത്തിലൂടെയും ആത്മീയ പരിഷ്കരണത്തിനും സാമൂഹിക ഐക്യത്തിനുമുള്ള വഴി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നു ശ്രീനാരായണഗുരു.

അക്കാദമിക് രംഗങ്ങളിൽ, ഇരുവരും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യങ്ങൾ സാധാരണമാണ്. കാരണം രണ്ടുപേരും താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരെ ശാക്തീകരിക്കലാണ് ലക്ഷ്യമിട്ടിരുന്നത്. പക്ഷേ രണ്ടും വ്യത്യസ്ത തന്ത്രങ്ങളോടെയാണെന്ന് മാത്രം. ആത്മീയ ഉണർവിലൂടെ വ്യക്തിയെ പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ച ഗുരുവിന്റെ സമീപനം സ്ഥാപനപരവും നിയമപരവുമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കായുള്ള അംബേദ്കറുടെ രാഷ്ട്രീയപോരാട്ടത്തിന് പൂരകമാണെന്ന് ഡോ. കെ. സച്ചിദാനന്ദനെപ്പോലുള്ള പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നിയമപരമായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ ജാതിയുടെ ഘടനകളെ തകർക്കാൻ ലക്ഷ്യമിട്ട അംബേദ്കറുടെ പോരാട്ടം കൂടുതൽ സംഘർഷാത്മകമായിരുന്നു. അതേസമയം ഗുരു വ്യക്തിയുടെ ബോധത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തി സമൂഹത്തെ പരിവർത്തനം ചെയ്യാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. അവിടെ സംഘർഷത്തിന് സ്ഥാനമില്ലായിരുന്നു. വ്യത്യസ്ത രീതികളാണ് അവലംബിച്ചതെന്നിരിക്കിലും, താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരെ വിദ്യാഭ്യാസം തേടാനും, സാമൂഹിക അപമാനം നിരസിക്കാനും, ആത്മവിശ്വാസം വളർത്താനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഗുരുവിന്റെ പങ്ക് അംബേദ്കറുടെ അനുയായികൾ ഇന്ന് അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ കേരളം സന്ദർശിച്ച സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തിൽ ആഴത്തിലുള്ള സ്വാധീനം ചെലുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദർശനവും തുടർന്ന് കേരളത്തെ ‘ഭ്രാന്താലയം’ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കലും കർശനമായ ജാതിവ്യവസ്ഥ നിലനിന്ന ഈ പ്രദേശത്തെ സാമൂഹിക ഘടനയിൽ അലകൾ സൃഷ്ടിച്ചു. ഗുരുവും വിവേകാനന്ദനും ഒരിക്കലും നേരിട്ട് ആശയവിനിമയം നടത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിലും ഇരുവരും തമ്മിൽ ശക്തമായ ഒരു ബൗദ്ധിക ബന്ധമുണ്ട്. ആത്മീയ ഐക്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവേകാനന്ദന്റെ സന്ദേശവും ജാതി അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള വിവേചനത്തെ അദ്ദേഹം അപലപിച്ചതും ഗുരുവിന്റെ ദർശനങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടു.

ജാതിയുടെ അതിർവരമ്പുകൾ തകർക്കാനുള്ള ഗുരുവിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ച് അരുവിപ്പുറത്തെ ശിവവിഗ്രഹപ്രതിഷ്ഠ പോലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും ദിവ്യത്വത്തിന് ഊന്നൽ നൽകിയ വിവേകാനന്ദന്റെ വേദാന്ത തത്വചിന്തയെ പ്രോജ്വലിപ്പിച്ചു. ഡോ. എം. ശിവരാമകൃഷ്ണനെപ്പോലുള്ള പണ്ഡിതർ രണ്ട് വ്യക്തികളുടെയും പരിഷ്കരണ

സ്വഭാവത്തിന്റെ സമാനതകൾ വരച്ചുകാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സാമൂഹിക അസമത്വങ്ങളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നതിനൊപ്പം ഇന്ത്യൻ ആത്മീയതയെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ ഇരുവരും എങ്ങനെ ശ്രമിച്ചുവെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. ശാക്തീകരണത്തിലേക്കുള്ള പാതയായി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വിവേകാനന്ദൻ നൽകിയ ഊന്നൽ പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെട്ട സമുദായങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനായി വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ വേണമെന്ന ഗുരുവിന്റെ വാദവുമായി ചേർന്നുനിൽക്കുന്നതാണ്.

മൂന്നു ലേഖനങ്ങളാണ് ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളുടെ സവിശേഷതകളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ് ഉദയകുമാറിന്റെ 'സ്വത്വം ശരീരം അന്തഃക്കരണം' എന്ന ലേഖനം. ഗുരുവിന്റെ ആത്മീയാംശം പ്രകടമായി കാണുന്ന സാഹിത്യകൃതികളിലെ ആത്മവത്തയെയും ശരീരത്തെയും പറ്റിയുള്ള ആശയങ്ങളിൽ പില്ക്കാലത്ത് ഉണ്ടായ ചില മാറ്റങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ലേഖകൻ. ഒരു സ്വതന്ത്ര മതേതരസമൂഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുകയും അതിൽ ശ്രീനാരായണദർശനങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യുകയുമാണ് കെ.പി. അപ്പൻ 'ചരിത്രത്തെ അഗാധമാക്കിയ ഗുരു' എന്ന ലേഖനത്തിൽ. നാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളിലൂടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തകളിലൂടെയും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങളാണ് കെ. വിനോദ് ചന്ദ്രന്റെ 'നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങൾ' എന്ന ലേഖനത്തിൽ ഉള്ളത്. ഈ ലേഖനങ്ങൾ ഗുരു ജീവിതത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മവശങ്ങൾ അനാവരണം ചെയ്യുന്നതുകൂടിയാണ്.

Keywords

ആത്മവത്ത - ശരീരം - സിദ്ധപാരമ്പര്യം - അദ്വൈതചിന്ത - കൃതികൾ - ആത്മോപദേശശതകം - സത്യം - സമുദായം - ആത്മാവ് - ഗുരുവും ബുദ്ധനും - മതവും തഥാഗതനും - പ്രിയവും സുഖവും - ജാതിധ്വംസനം - തുരീയം - അരുളും - അനുകമ്പയും - അഹം - അറിവ്.

Discussion

വിശദപഠനം

1. സ്വത്വം ശരീരം അന്ത:കരണം

ഉദയകുമാർ

വർണവ്യവസ്ഥയുടെ അതിരുകൾക്ക് പുറത്തു വിലക്ക് കല്പിച്ചു നിർത്തിയിരുന്ന നൂറുകണക്കിന് ജാതികളും ഉപജാതികളും നിറഞ്ഞ ജീർണമായ സാമൂഹ്യസാഹചര്യത്തിലാണ് ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ജനനം. നാണു ആശാൻ എന്ന് നാട്ടുകാർ അഭിസംബോധന ചെയ്ത ഗുരുവിന്റെ ബാല്യവും കൗമാരവും വേറിട്ട ശൈലിയിലുള്ള സ്വഭാവ സവിശേഷതകളാൽ സമ്പന്നമായിരുന്നു. കുടുംബത്തിന്റെ ജീവിതമാർഗമെന്ന നിലയിൽ കാർഷികവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും,

‘ആശാൻ’ എന്ന സ്ഥാനം പാരമ്പര്യവഴിക്ക് ലഭ്യമായ തൊഴിലിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വന്നുചേർന്നതാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽ കമ്പമുണ്ടായിരുന്ന ഗുരുവിന്റെ ജ്യോതിഷം, ആയുർവേദം തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രങ്ങളിലുള്ള അഭിരുചിയും സാംസ്കാരികപാരമ്പര്യമായി സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. നാരായണഗുരു ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ജാതിമുദ്ര വസ്ത്രങ്ങളിലൂടെയും ആഭരണങ്ങളിലൂടെയുമാണ് തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നത്. അക്കാലത്ത് ഈഴവസമുദായത്തിലെ സ്ത്രീകൾക്ക് മാറുമറയ്ക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇക്കാരണം കൊണ്ടുതന്നെ ഈഴവസമുദായത്തിലെ ധാരാളം ആളുകൾ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തിരുന്നു.

▶ ആശാൻ എന്ന സ്ഥാനപ്പേര്

പത്തൊമ്പതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനദശകങ്ങളിൽ നടത്തിയ അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ മാത്രമല്ല കേരളചരിത്രത്തിലെ തന്നെ നിർണായകമായ വഴിത്തിരിവുകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. ചാതുർവർണ്യത്തിന് പുറത്തുനിൽക്കുന്ന ജാതിക്കാർക്ക് ക്ഷേത്രപ്രവേശനം നിഷിദ്ധമായിരുന്ന കാലത്താണ് ഗുരു പ്രതിഷ്ഠയ്ക്ക് ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെടുന്നത്. ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്റെ അടിത്തറ ഇളക്കിയ നാരായണഗുരുവിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി വർണവ്യവസ്ഥയ്ക്കേറ്റ കനത്ത പ്രഹരമായിരുന്നു. ഗുരു നടത്തിയ പ്രതിഷ്ഠയെ ചോദ്യം ചെയ്യാനെത്തിയ സവർണമേധാവികളോട് ഗുരു ‘നാം നമ്മുടെ ശിവനെയാണ് പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്’ എന്ന ധീരമായ മറുപടി നൽകുകയാണ് ചെയ്തത്. ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെ ഈഴവസമുദായപരിഷ്കർത്താവായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നീക്കങ്ങളോട് വിയോജിപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഗുരു ചെയ്ത മുന്നറിയിപ്പാണിത്. അധഃകൃതജനവിഭാഗത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനു നാന്ദികുറിച്ച മുഖ്യസംഭവങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു അരുവിപ്പുറം ശിവപ്രതിഷ്ഠ. ഈ ആചാരലംഘനത്തെ വിചാരണ ചെയ്യാൻ സവർണമേധാവികൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല എന്നുമാത്രമല്ല പിൽക്കാലത്ത് ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിലേയ്ക്ക് എത്തിക്കുന്നതുവരെയുള്ള ചരിത്രസംഭവങ്ങൾക്ക് ഇത് വഴിതെളിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രതിഷ്ഠ ഗുരുവിന്റെ ഇച്ഛാശക്തിക്ക് കരുത്ത് പകരുന്നതായിരുന്നു. നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ച ആശയങ്ങളും ശരീരത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളും ഉള്ളടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളുടെ സൂക്ഷ്മമായ വിശകലനത്തിന് ശ്രമിക്കുകയാണ് ഉദയകുമാർ.

▶ അരുവിപ്പുറം ശിവപ്രതിഷ്ഠ

നാരായണഗുരുവിന്റെ സ്ഥാനം

താൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചത് ഈഴവശിവനെയാണെന്ന് ഗുരു പ്രസ്താവിച്ചത് പ്രതിഷ്ഠയെ സംബന്ധിച്ച് സവർണരുടെ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നപ്പോഴാണ്. ഒരു പ്രതിരോധപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് അദ്ദേഹം മേൽ പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചത്. ഈഴവരെയും തിയ്യരെയും സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരാനായി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച സമുദായപരിഷ്കർത്താവ് എന്ന നിലയിൽ മാത്രമല്ല ഗുരുവിനെ സമൂഹം വിലയിരുത്തുന്നത്. ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനായി തുനിഞ്ഞിറങ്ങുകയും വർണവ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരെ പോരാടുകയും ചെയ്ത സാമുദായികനേതാവ് മാത്രമായിരുന്നോ അദ്ദേഹം? ഹിന്ദുമതത്തിൽ നിലനിന്ന വർണവിവേചനമെന്ന തിന്മ മുതലെടു

ത്ത് മതംമാറ്റൽ വ്യാപകമായപ്പോൾ അതിനെ തന്ത്രപൂർവം ചെറുത്തു തോൽപിച്ച ഹൈന്ദവസന്യാസിയുമല്ല ഗുരു. എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും അന്തഃസത്ത ഒന്നാണെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും, മതവിദ്വേഷമില്ലാത്ത തും, ക്രിയാത്മകവുമായ ലോകനിർമിതിക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുക യും ചെയ്ത മനുഷ്യസ്നേഹിയായാണ് നാരായണഗുരുവിനെ നിരീ ക്ഷിക്കുന്നത്. തന്റെ മതദർശനത്തെ 'ഏകമതം' എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിച്ചത്. കേരളത്തിലെ നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനത്തിന് നാന്ദി കുറിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു മഹനീയജീവിതം മലയാളികൾക്കുമുന്നിൽ തു റന്നിടുകയായിരുന്നു ഗുരു. 'മതമേതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി' എന്ന മാനവികമായ ആശയധാരയിൽ അടിയുറച്ചുനിന്നുകൊ ണ്ടുള്ള കർമപദ്ധതികൾക്കായിരുന്നു ഗുരു തുടക്കം കുറിച്ചത്. വിശ്വ ഗുരു എന്ന സങ്കല്പത്തിലേക്ക് ഉയരാൻ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരു അസ്ത്രവുമായി നാരായണഗുരു കേരളീയജനതയുടെ ചിന്തയുടെ മേൽ ആധിപത്യമുറപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഇരുട്ടിൽ തപ്പിനടന്ന ജനത യ്ക്ക് വഴിവിളക്കായി 'ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്' എന്ന ആദർശസൂക്തവുമായി എത്തിയ വെളിച്ചമായിരുന്നു ശ്രീനാരാ യണഗുരു.

▶ 'ഏകമതം' എന്ന മതദർശനം

ലോകമൊട്ടാകെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പണിയുക എന്നുള്ളതല്ല നമ്മുടെ ദൗത്യം എന്നും അറിവിൽ പ്രാവീണ്യം നേടുക എന്നുള്ളതാണ് പരമ മായ ലക്ഷ്യമെന്നും പ്രചരിപ്പിച്ച ശ്രീനാരായണഗുരു പ്രമുഖശിഷ്യ നായ സഹോദരൻ അയ്യപ്പനുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണത്തിൽനിന്ന്:

നാരായണഗുരു : അയ്യപ്പൻ! ഡോക്ടർ മതം മാറണം എന്ന് പറയുന്നല്ലോ (ഡോക്ടർ എന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചത് പൽപ്പുവിനെയാണ്)

സഹോദരൻ അയ്യപ്പൻ : മതം മാറണമെന്ന് ചിലർക്കെല്ലാം അഭിപ്രാ യമുണ്ട്.

ഗുരു : മനുഷ്യർ നന്നായാൽ പോരായോ? മതംമാറ്റം അതല്ലേ? അല്ലാതുള്ള മാറ്റമാണോ എല്ലാവരും പറയുന്നത്?

സഹോദരൻ : മനുഷ്യൻ നന്നാകുന്നതിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ അധികം കാണുന്നത് ബുദ്ധമതത്തിലാണ്

ഗുരു : ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശം നന്നല്ലേ? മുഹമ്മദ് നബിയുടെ ഉപദേശവും കൊള്ളാമല്ലോ. ആ മതക്കാരിൽപെട്ട എല്ലാവരും യോഗ്യരാണോ? അപ്പോൾ മതമേതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നാവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അധഃപതിക്കും. പ്രവൃത്തി ശുദ്ധമായിരിക്കണം. വാക്കും വിചാരവും ശുദ്ധമായിരിക്കണം. ഈ മൂന്ന് വിധത്തിലും തെറ്റുകൾ വരരുത്. തെറ്റുകൾ വന്ന ശേഷം തെറ്റിപ്പോയല്ലോ എന്ന് തിരുത്താൻ സംഗതി വരാത്തവണ്ണം മനസ്സ് ശുദ്ധമായിരിക്കണം. അതാണ് ജീവൻ മുക്താവസ്ഥ.

സഹോദരൻ : ബുദ്ധമതക്കാർ അതിന് നിർവാണം എന്ന് പറയുന്നു.

ഗുരു : അങ്ങനെയോ? ആയിരിക്കാം. ജാതി മനുഷ്യരിൽ കയറി മൂത്തുപോയി. ശങ്കരാചാര്യരും അതിൽ തെറ്റുകാരനാണ്. ബ്രഹ്മസൂത്രവും ഗീതയും എഴുതിയ വ്യാസൻ തന്നെ ചാതുർവർണ്യത്തെ ക്കുറിച്ച് രണ്ടിടത്ത് രണ്ട് വിധം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അല്ലാതെ രക്ഷയില്ല. മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരു സമുദായം ആണല്ലോ? ആ നില വരത്തക്കവണ്ണം ജാതിയെ ഉപേക്ഷിക്കണം. മതം മാറ്റത്തെപ്പറ്റി കുമാരനാശാന്റെ അഭിപ്രായം എന്താണ്?

സഹോദരൻ : സ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം അറിയാതെ മതം മാറുന്നത് സ്വാമിയെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവഗണിക്കൽ ആയിരിക്കും എന്നാണ് ആശാന്റെ അഭിപ്രായം

ഗുരു : അങ്ങനെയാണോ?

സഹോദരൻ : ഈ സംഗതിയിൽ സ്വാമിയുടെ അഭിപ്രായം പ്രത്യേകം അറിയണമെന്നാണ് ആശാന്റെ അഭിപ്രായം.

ഗുരു : നമ്മുടെ അഭിപ്രായം ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ? അയ്യപ്പന് അറിയാമോ നമ്മുടെ അഭിപ്രായം?

സഹോദരൻ : അറിയാം തൃപ്പാദങ്ങൾക്ക് ഒരു മതത്തോടും വെറുപ്പില്ല. മനുഷ്യന്റെ മതം, വേഷം, ഭാഷ എന്നിവ എങ്ങനെയിരുന്നാലും അവർ തമ്മിൽ ഒരു സമുദായ മായി കഴിയണം എന്നാണ് സ്വാമിയുടെ അഭിപ്രായം എന്നറിയാം.

ഗുരു : അതാണ് നമ്മുടെ അഭിപ്രായം. മതം എന്നുവച്ചാൽ അഭിപ്രായം. അത് ഏതായാലും മനുഷ്യൻ ഒരുമിച്ച് കഴിയാം. ജാതിഭേദം വരുത്തരുത്. അതാണ് വേണ്ടത്. അത് സാധിക്കും. നിശ്ചയമായും സാധിക്കും....

സഹോദരൻ : അവർ ചോദിക്കുന്നു. എന്തിന് മതം മാറുന്നു. നമുക്ക് ശ്രീനാരായണ മതം പോരെയോ എന്ന്.

ഗുരു : അതെന്തിന്? അവരവർക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള മതം സ്വീകരി പ്പാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടല്ലോ. മതം ഏതുമാകട്ടെ

സഹോദരൻ : സ്വാമിയുടെ മുൻപേയുള്ള അഭിപ്രായവും അതാണ്.

ഗുരു : നമുക്ക് ഇപ്പോഴുള്ള അഭിപ്രായവും അതുതന്നെ. മതം മാറണമെന്ന് തോന്നിയാൽ ഉടനെ മാറണം.

മനുഷ്യന് മതസ്വാതന്ത്ര്യം വേണ്ടതാണ്. അതാണ് നമ്മുടെ അഭിപ്രായം. നിങ്ങളൊക്കെ അങ്ങനെ പറയുമോ?

സഹോദരൻ : ഞാൻ ഈയിടെ ഒരു ആധാരത്തിൽ ബുദ്ധമതം എന്നു ചേർത്തു

ഗുരു : (ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) ജാതി എഴുതിയില്ല അല്ലേ? അതു കൊള്ളാം. ജാതി വരരുത്. ഒരിടത്തും ജാതി ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. മനുഷ്യൻ ഒരു ജാതിയായി ജീവിക്കണം. ഈ അഭിപ്രായം എല്ലായിടത്തും പരക്കണം. മനുഷ്യൻ ഒരു ജാതി അതാണ് നമ്മുടെ മതം.

1091 ഇടവം 15

അദ്വൈതാശ്രമം ആലുവ

'നാം ജാതിമതം വിട്ടിട്ട് ഇപ്പോൾ ഏതാനും സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ചില പ്രത്യേകവർഗക്കാർ നമ്മെ അവരുടെ വർഗത്തിൽപ്പെട്ടതായി വിചാരിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചും വരുന്നതായും അതു ഹേതുവാൽ പലർക്കും നമ്മുടെ വാസ്തവത്തിനു വിരുദ്ധമായ ധാരണയ്ക് ഇടവന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയുന്നു. നാം പ്രത്യേകജാതിയിലോ മതത്തിലോ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. വിശേഷിച്ചും നമ്മുടെ ശിഷ്യവർഗത്തിൽനിന്നും മേൽപ്രകാരമുള്ളവരെ മാത്രമേ നമ്മുടെ പിൻഗാമിയായി വരത്തക്കവിധം ആലുവ അദ്വൈതാശ്രമത്തിൽ ശിഷ്യസംഘത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളൂ എന്നും മേലും ചേർക്കയുള്ളൂ എന്നും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഈ വസ്തുത പൊതുജനങ്ങളുടെ അറിവിലേക്കായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ചാന്നാർ ലഹള

പതിനെട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനപാദത്തിൽ നാടാർ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ മാറുമറയ്ക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട സംഘർഷമാണ് 'ചാന്നാർ ലഹള' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടമുള്ള വസ്ത്രം ധരിക്കാൻ അവകാശമില്ലായിരുന്നു. 1829-ൽ പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു രാജകീയവിളംബരത്തിലൂടെ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർന്ന ചാന്നാർ സ്ത്രീകൾക്ക് സുറിയാനി സ്ത്രീകളുടേത് മാതിരി വെളുത്ത വസ്ത്രം ധരിക്കാൻ അനുമതി നൽകിയിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ മേൽവസ്ത്രം ധരിച്ച് നിരത്തിലിറങ്ങിയ മതപരിവർത്തനം നടത്തിയ ഈഴവസ്ത്രീകളെ സവർണഹിന്ദുക്കൾ ചോദ്യം ചെയ്തു. ഇത് തങ്ങളുടെ ജാതിയോടുള്ള അവഹേളനമാണെന്ന് പറഞ്ഞാണ് സവർണഹിന്ദുക്കൾ രംഗത്തെത്തിയത്. 1859-ലെ ചാന്നാർ ലഹളയുടെ പശ്ചാത്തലം ഇതായിരുന്നു. മാറുമറയ്ക്കൽ സമരം, ശീലവഴക്ക്, മുലമാറാപ്പ് വഴക്ക്, മേൽശീലകലാപം, നാടാർ ലഹള എന്നീ പേരുകളിലും ഈ സമരം ചരിത്രരേഖകളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. നാടാർ സമുദായത്തിന്റെ മറ്റൊരു പേരാണ് ചാന്നാർ. ഹിന്ദുമത

ത്തിലെ നാടാർ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്ക് മാറുമറയ്ക്കാൻ അവകാശം ഉണ്ടാവാത്തതിനെ തുടർന്ന് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചശേഷം മാറുമറക്കാൻ ചില ചാന്നാർ സ്ത്രീകൾ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മാറുമറച്ചുനടന്നതിനെതിരെ സവർണഹിന്ദുക്കൾ നടത്തിയ അക്രമവും അതിനുള്ള പ്രതികരണവുമാണ് ഈ ലഹളയിലെ പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ. സ്വാതന്ത്ര്യപൂർവ കേരളത്തിൽ അരങ്ങേറിയ ആദ്യത്തെ മനുഷ്യാവകാശ സമരങ്ങളിലൊന്നായി ഈ ലഹള വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നു.

▶ ആദ്യമനുഷ്യാവകാശ സമരങ്ങളിലൊന്ന്

പതിനെട്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ കേരളത്തിലെ സ്ത്രീകൾ പൊതുവെ മാറ് മറച്ചിരുന്നില്ല എന്ന് വിദേശസഞ്ചാരികളുടെ യാത്രാവിവരണങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനൊരു മാറ്റം വന്നത് ക്രിസ്ത്യൻ, ഇസ്ലാം മതത്തിന്റെ വരവോടെയാണ്. ബ്രാഹ്മണർ ഒഴികെ ജാതിശ്രേണിയിലെ കീഴാളരിൽ ഈ വ്യവസ്ഥ നടപ്പിലാക്കി. അതിൽ ഏറ്റവും ദുരിതമനുഭവിച്ചത് താഴ്ന്ന ജാതികളിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകളായിരുന്നു. മാത്രവുമല്ല, ചാന്നാർ, വിശ്വകർമജർ, എഴുത്തച്ഛൻ, വാണിയർ, ശാലിയർ, അരയർ, മുക്കുവർ തുടങ്ങി അനേകം വരുന്ന പിന്നാക്കജാതിക്കാർക്കും, പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗസമുദായക്കാരായ പുലയർ, കുറവർ, പറയർ തുടങ്ങിയ ജാതിയിൽപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്കും മേൽജാതിക്കാരുടെ മുമ്പിൽ മാറുമറയ്ക്കാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1859 ലെ ഒരു രാജകീയ വിളംബരത്തിലൂടെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്ത തിരുവിതാംകൂറിലെ ചാന്നാർ സ്ത്രീകൾക്ക് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടേതിന് സമാനമായ വെളുത്ത ചട്ട ധരിക്കുവാൻ അനുമതി ലഭിച്ചു. നവക്രിസ്ത്യാനികൾ മേൽമുണ്ട് ധരിച്ചത് തങ്ങളുടെ ജാതിയോടുള്ള അവഹേളനമായാണ് സവർണഹിന്ദുക്കൾ കണക്കുകൂട്ടിയത്. ഈ അവകാശലംഘനത്തെ തുടർന്നാണ് ചാന്നാർ സ്ത്രീകൾ മാറുമറയ്ക്കൽ സമരവുമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. ചാന്നാർ സമുദായവും സവർണരും തമ്മിൽ പലയിടങ്ങളിലും ഏറ്റുമുട്ടലുണ്ടായി. ഇതേത്തുടർന്ന് 1859 ജൂലൈ ആറാം തീയതി തിരുവിതാംകൂർ രാജാവ് ഒരു വിളംബരം പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി. 'ചാന്നാർ സ്ത്രീകൾക്ക് അവരുടെ ആഭിജാത്യബോധമനുസരിച്ച് ഏതുതരത്തിലും വസ്ത്രം ധരിച്ച് നഗ്നത മറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള പൂർണസ്വാതന്ത്ര്യം ഇതിനാൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവർ ഉന്നതജാതിയിലെ സ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ അനുകരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു'.

▶ 1859 ലെ വിളംബരം

വിളംബരം ഉണ്ടായി ഒരു നൂറ്റാണ്ട് കഴിഞ്ഞശേഷവും സവർണരുടേതിന് സമാനമായി ആഭരണങ്ങൾ അണിയുന്നത് സംബന്ധിച്ച് സവർണരും കീഴ്ജാതിക്കാരും തമ്മിൽ കലാപമുണ്ടായ സാഹചര്യം ഉടലെടുത്തു. അന്ന് അവർണർക്ക് കല്ലുമാല മാത്രമേ അണിയാൻ അനുവാദം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പക്ഷേ അവർ മറ്റ് ആഭരണങ്ങൾ അണിഞ്ഞ് സവർണർക്ക് മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത് വീണ്ടും ഒരു കലാപത്തിന് കാരണമായിത്തീർന്നു. ഇതെത്തുടർന്നാണ് 1915-ൽ നായന്മാരും പുലയരും തമ്മിൽ സംഘർഷങ്ങൾ ഉണ്ടായത്. പുലയസ്ത്രീകളെക്കൊണ്ട് വീണ്ടും കല്ലുമാല അണിയിക്കാനായി നായർസമുദായം ശ്രമിച്ചതാണ് ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കല്ലുമാല സമരത്തിന് കാരണമായിത്തീർന്നത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് സി. കേശവന്റെ ആത്മകഥയിലെ ആദ്യഭാഗത്ത് വിവരിക്കുന്ന സംഭവത്തെ നിരീക്ഷിക്കേണ്ടത് എന്ന് ലേഖകൻ

കരുതുന്നു. ശരീരത്തെ സംബന്ധിച്ച ആശയങ്ങളിൽ അക്കാലത്ത് രൂപപ്പെട്ട മാറ്റത്തിന്റെ ചില വശങ്ങൾ അവിടെ കാണാം. ഈ സംഭവത്തിലൂടെ റൗക്ക എന്ന വസ്ത്രം ജാതിചിഹ്നം അല്ലാതായിത്തീരുകയും വ്യക്തിപരമായ ഒരു സുഖാനുഭവത്തിന് കാരണമാവുകയും ചെയ്തു.

▶ കല്ലുമാല സമരം

പത്തൊമ്പതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒടുവിൽ നടന്ന ഒരു സംഭവത്തിന്റെ വിവരണമാണ് 'ജീവിതസമരം' എന്ന പ്രശസ്തമായ ആത്മകഥയിലൂടെ സി. കേശവൻ വിവരിക്കുന്നത്. തന്റെ അമ്മായിയമ്മ ആദ്യമായി റൗക്ക ധരിച്ചതിന്റെ കഥ അവരുടെ വാക്കുകളിലൂടെയാണ് സി. കേശവൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. 'നാത്തൂൻ അന്ന് തിരുവനന്തപുരത്ത് താമസമാണ്. അവിടെ പെണ്ണുങ്ങളെല്ലാം റൗക്കയിടും. അവരും റൗക്കയിട്ടു. എൻെറ കഷ്ടകാലത്തിന് അവർ വന്നപ്പോൾ രണ്ട് റവുക്ക എനിക്കും കൊണ്ടുതന്നു. രണ്ടു സൂര്യപട റവുക്ക. അവർക്കെന്തു ചേർച്ചയായിരുന്നു റവുക്ക! എനിക്കും വളരെ ബോധിച്ചു. അപ്പോൾ തന്നെ ഇട്ടു നോക്കി: കൊള്ളാം നന്നായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇക്കിളിയാവുന്നു. ഞാൻ അത് ഊരി. ഭദ്രമായി മടക്കിക്കൊണ്ട് ചെന്ന് അമ്മയെ കാണിച്ചു. വലിയ ഉത്സാഹത്തിൽ. അമ്മ ഒന്നു നോക്കിയിരുത്തി. 'എവിടെയാടീ നീ ആടാൻ പോകുന്നത്? മടക്കിക്കൊണ്ട് പെട്ടിയിൽ വച്ചേര്. 'അമ്മയുടെ മുഖത്ത് ഒരു തെളിച്ചവും കണ്ടില്ല. അമ്മയെ എനിക്ക് വലിയ പേടിയാണ്. കൊന്നുകളയും. രാത്രി വാസന്തിയുടെ അച്ഛനെ ഞാൻ റവുക്കയിട്ട് കാട്ടി. കൊള്ളാം ഇട്ടോളൂ എന്ന് സമ്മതിച്ചു. വാധ്യാരു സമ്മതിച്ചല്ലോ. ഇനി സാരമില്ല എന്ന് ഞാനും കരുതി. അമ്മയ്ക്ക് വലിയ കാര്യമാണ് വാധ്യാരെ. രാവിലെ വാധ്യാരെണീറ്റ് പോയി. എന്റെ ശുദ്ധഗതിക്ക് ഞാൻ റവുക്കയും ഇട്ട് വെളിയിൽ ഇറങ്ങിവന്നു. തിരിഞ്ഞും പിരിഞ്ഞും ഞാൻ എന്നെ നോക്കി. എന്തു നന്നായിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല അതുപോലെ ഞാൻ ഓരോ ജോലികൾക്ക് പോയി. ഞാൻ പല്ലു തേച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുകയാണ്. അമ്മ രാവിലെ പുരയിടമൊക്കെ ഒന്നു ചുറ്റിയടിച്ചു വരും. ദൂരെനിന്നു വരുന്നതുകണ്ടു. എന്തോ മനോരാജ്യത്തിൽ ഞാൻ നിൽക്കുകയാണ്. അമ്മ വരുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.......' (സി. കേശവൻ-ജീവിത സമരം)

▶ 'ജീവിതസമരം' സി. കേശവൻ

ആത്മവത്തയും ശരീരവും

ആത്മവത്തയെയും ശരീരത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ആശയങ്ങളിൽ ഇക്കാലത്ത് ഉടലെടുത്ത ചില മാറ്റങ്ങളെ പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയമാക്കുകയാണ് ലേഖനത്തിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്. പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്ന് സ്വീകരിച്ച പലധാരകളെയും പുതിയ രീതിയിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ജാതിയോടും പ്രവൃത്തികളോടുമുള്ള ശരീരത്തിന്റെ ബന്ധങ്ങളെ നാരായണഗുരു പുനർവിന്യസിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രമുഖശിഷ്യനായിരുന്ന കുമാരനാശാൻ ആകട്ടെ സ്വന്തം കവിതയിലൂടെ അന്തഃകരണം എന്ന ആശയത്തിന് പുതിയ മാനങ്ങൾ നൽകി. ഗുരുവിന്റെ കൃതികളിൽ തൃഷ്ണയോടും വിരക്തിയോടും സവിശേഷ ബന്ധങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്ന കർതൃസങ്കല്പങ്ങൾ കണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയും. ഗുരുവിന്റെ കൃതികളിൽ ചിന്തയുടെയും അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെയും പല പാരമ്പര്യങ്ങളും സമന്വയിക്കുന്നത് കാണാൻ കഴിയും. അദ്വൈതവേദാന്തം എന്ന നിലയിൽ വിശദമായി പഠനവിധേയമാക്കിയിട്ടുള്ള നാരായണന്റെ ചിന്തയിൽ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെയും തമിഴ്

സിദ്ധന്മാരുടെയും സ്വാധീനം പ്രബലമായിരുന്നു. കൃതികളിലെ ആത്മ പരിശീലനരീതികളിൽ യോഗശാസ്ത്രത്തിന്റെ സജീവസാന്നിധ്യമുണ്ട്. ഈ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിഴലിക്കുന്ന തമിഴ് സിദ്ധന്മാരുടെ വഴക്കങ്ങൾ നാരായണഗുരുവിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം ആഴത്തിൽ പഠിക്കേണ്ട വിഷയമാണെന്ന് ലേഖകൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

▶ തമിഴ് സിദ്ധന്മാരുടെ സ്വാധീനം

ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്

നാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ചിന്തയുടെയും അനുഷ്ഠാനത്തിന്റെയും പല പാരമ്പര്യങ്ങളും ഒരുമിച്ച് ചേരുന്നത് കാണാൻ സാധിക്കും. തമിഴ് സിദ്ധന്മാരുടെ വഴക്കങ്ങൾ നാരായണഗുരുവിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം ഏറെയാണ്. 'കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ടി'ൽ നാരായണഗുരു പാമ്പാട്ടി സിദ്ധരുടെ രചനകളുടെ രീതി അവലംബിക്കുന്നുണ്ട്. സിദ്ധരുടെ കൃതികളിലെന്ന പോലെ കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ടിലും ഓരോ പദ്യവും അവസാനിക്കുന്നത് 'ആട് പാമ്പേ' എന്ന പല്ലവിയോടെയാണ്. ഗുരുവിന്റെ വിഖ്യാതപ്രഖ്യാപനമായ 'ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന്' എന്ന വാക്യത്തിൽതന്നെ തിരുമൂലരുടെ തിരുവന്തറത്തിലെ 'ഒന്നേ കുലവും ഒരുവനേ തേവനും' എന്ന ആശയത്തിന്റെ സ്വാധീനം കാണാം. ജാതിക്കെതിരെ നീണ്ട പോരാട്ടങ്ങൾ നടത്തിയവരാണ് തമിഴ്നാട്ടിലെ സിദ്ധന്മാർ. ആദ്യ കൃതികളായ ശിവശതകത്തിലും മനനാതീതത്തിലും മാംസത്തിന്റെ ചോദനകളിൽനിന്നും രക്ഷതേടിയുള്ള വിലാപമാണ് പ്രകടമാകുന്നത്. ശരീരത്തിന്റെ ജീർണതയെ പ്രകടിപ്പിക്കാനായി ശിവശതകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ബിംബം 'പെണ്ണാ'ണ്. കൊടിയ ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന ഒരിടമായാണ് സ്ത്രീശരീരത്തെ ഈ കവിതയിൽ സങ്കൽപ്പിക്കുന്നത്. ഭയത്തിനും വിഭ്രാന്തിക്കും ഇടയിൽ വിഹ്വലമായി ചാഞ്ചാടുന്ന മനസിനെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന കൃതിയായാണ് മനനാതീതത്തെ വിലയിരുത്തുന്നത്.

▶ 'ഒന്നേ കുലവും ഒരുവനേ തേവനും' സ്വാധീനം

ആത്മവത്തയെ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന ഗുരു രചിച്ച വിഖ്യാതമായ കൃതിയാണ് 'ആത്മോപദേശശതകം'. ഉപദേശത്തിന്റെ ഘടനയെ അവലംബിച്ച് എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു അനുശീലനകൃതിയാണ് ഇത്. ശീർഷകം തന്നെ ഈ അനുശീലനപദ്ധതിയുടെ ഭിന്നമാനങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സ്വത്വസംബന്ധമായ അദ്വൈതചിന്തകളെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കൃതിയായാണ് ആത്മോപദേശശതകം അറിയപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ശൈവസിദ്ധാന്തത്തിന്റെയും തമിഴ് സിദ്ധന്മാരുടെയും ആശയങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം കൃതിയിൽ വ്യാപകമായി പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്. അറിവിന് നൽകുന്ന പരമമായ പ്രാധാന്യവും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും അന്തഃകരണത്തെയും ശരീരത്തെയും ലോകത്തെ തന്നെയും അറിവിന്റെ രൂപങ്ങളായി കാണുന്ന രീതിയും ഈ പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നാണ് ഊർജം ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. ആത്മോപദേശശതകത്തെക്കുറിച്ച് ഡോ. ടി.കെ. രവീന്ദ്രൻ എഴുതുന്നു. 'ഗുരുവിന്റെ പ്രപഞ്ചദർശനം ശക്തിയോടെ പ്രസ്ഫുരിക്കുന്നതും ഈ കൃതിയിലാണ്. അതിനെ ശുദ്ധമായ ആധ്യാത്മികദർശനം എന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചുറപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ് വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് അടിതെറ്റിപ്പോകുന്നത്. ഈ പ്രപഞ്ചദർശനത്തെ കാര്യമാക്കാതെ വ്യാഖ്യാനിച്ചാൽ ആത്മോപദേശശതകത്തിലെ പല ശ്ലോകങ്ങൾക്കും അർഥവ്യക്തി ലഭിക്കുകയില്ല.

▶ ആത്മോപദേശശതകം അദ്വൈതചിന്തകളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു

സ്ഥൂലമായ ശരീരത്തിന്റെ ജീർണസ്വഭാവത്തെ നശിപ്പിച്ച് ശുദ്ധിയിലേക്ക് അതിനെ മടക്കിക്കൊണ്ടുവരാനുള്ള മാർഗമായാണ് 'അറിവിനെ' നാരായണൻ ഈ കൃതിയിൽ നിരീക്ഷിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തിന്റെ ലൗകികവും ആധ്യാത്മികവുമായ വശങ്ങൾ തമ്മിൽ താദാത്മ്യം ഉള്ളതായി കാണുന്ന ചിന്താരീതിയാണ് നാരായണന്റെ അദ്വൈതജീവിതം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളത്. 'സുഖമാണ് എല്ലാ മനുഷ്യരും ഒരുപോലെ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്' എന്ന് പറഞ്ഞ് ആരംഭിക്കുന്ന 'ഈ കൃതി പിന്നീട് നീങ്ങുന്നത് 'ക്ഷണഭംഗുരമായ വിഷയസുഖങ്ങളെക്കാൾ മനുഷ്യാത്മാവിന് അധികം പ്രിയം കാണുന്നത് സുചിരമായി'- ശാശ്വതമായി വിളങ്ങുന്ന സുഖത്തിലാണെന്ന പ്രസ്താവനയിലേക്കാണ്'. ഈ സുഖപ്രാപ്തിയുടെ അളവ് ഭിന്നസമുദായങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന ആന്തരിക പരിഷ്കാരങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുനിൽക്കുന്നുവെന്ന് നാരായണഗുരു ഈ കൃതിയിലൂടെ പറയുന്നു. ഇതിലൂടെ ആത്മീയസുഖത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പരിചിന്തനത്തിന് സാമൂഹികമായ ഒരു മാനംകൂടി വന്നുചേരുന്നു. ഈ ഭാഗത്ത് നിഴലിക്കുന്ന ചിന്തകളെ സാർഥകമാക്കുന്ന രീതിയിൽ അദ്വൈത ജീവിതം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. 'ശാരീരികമായും മാനസികമായും ആത്മീയമായും ഉള്ള സർവശ്രേയസ്സുകളും ഒരു സമുദായത്തിന് വന്നു ലഭിക്കുന്നതിൽ സമുദായഅംഗങ്ങളുടെ മതനിഷ്ഠയും സദാചാരവും വലുതായി സഹായിക്കുന്നതാണ്. ഇവയെ സമുദായത്തിലുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും വരുത്തിക്കൂട്ടുവാൻ ആരാധനാസ്ഥലങ്ങളും ക്ഷേത്രങ്ങളും വളരെ ഉപയുക്തമാണെന്ന് കണ്ടുവരുന്നു. എന്നാൽ അവയെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നതിന് സമുദായഅംഗങ്ങളുടെ ധനസംബന്ധമായ അഭ്യുദയവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. ഇതിന് കൃഷി, കച്ചവടം, സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവ പരിഷ്കരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.'

► ലൗകികവും ആധ്യാത്മികവുമായ ചിന്തകൾ

'ലൗകികവും ആത്മീയവും രണ്ടും രണ്ടല്ല. അവ രണ്ടും വാസ്തവത്തിൽ ഒരേ ഉദ്ദേശത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടെയും ഒത്തുള്ള പ്രവൃത്തിയാൽ ശരീരം സുഖം അനുഭവിക്കുന്നു. അതുപോലെ മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യമായ സുഖത്തെ പ്രാപിക്കുവാൻ ആത്മീയമായും ലൗകികമായും ഉള്ള സർവവിധ ഏർപ്പാടുകളുടെയും ഏകോപിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തി ആവശ്യമാണ്'. തെറ്റായ വേർതിരിവിനെ എതിർക്കുമ്പോൾ ശരിയായ മറ്റൊരു വിവേചനതത്വത്തെ നമുക്ക് ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ചോദ്യമുണ്ടാവണം. ഗ്രന്ഥസൂചിപോലെയുള്ള ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ജാതിക്കെതിരെ ഇതുപോലുള്ള വാദങ്ങൾ ഗുരു ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ആത്മോപദേശശതക'ത്തിന് നാരായണഗുരുവിന്റെ പ്രമുഖശിഷ്യനായ നടരാജഗുരു മികച്ച വ്യാഖ്യാനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആമുഖത്തിൽ അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: 'വേദാന്തലോകത്തിന് പരിചിതമായ പ്രതിപാദനശൈലിയിൽനിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ് ഈ കൃതിയിലെ ശ്ലോകങ്ങളുടെ രചനയും അതിനുള്ള ഈ വ്യാഖ്യാനവും എന്നത് സമ്മതിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളയൊരു പ്രതിപാദനശൈലി സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ന്യായീകരണമായി പറയാവുന്നത് കാലപരമോ ദേശപരമോ ആയ മുൻധാരണകൾക്കും മാനസികാവസ്ഥകൾക്കുമെല്ലാം അപ്പുറം പോയിനിൽക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ള

► ലൗകികവും ആത്മീയവും രണ്ടല്ല

ഒരുതരം ദാർശനികസാഹിത്യം വളർന്നുവരേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിന് ഒര ടിത്തറയിടുകയാണ് ഇതിലൂടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്'.

സത്യവും ശരീരവും

സത്യത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന വഴിയിൽ പുതുമയുള്ള ചില വസ്തുത കൾ വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ശരീരം വഹിക്കുന്ന പങ്ക് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേ യമാണ്. ശരിയായ വേർതിരിവെന്തെന്നും പ്രകൃതിദത്തമായ ഇനങ്ങൾ ഏതെന്നും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത് ശരീരമാണ്. ശരീരത്തിൽ അണിയുന്ന ജാതിമുദ്രകൾ അല്ല. മനുഷ്യശരീരം തന്നെയാണ് ശരിയായ വിവേച നത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി നിൽക്കേണ്ടത്. ചിഹ്നങ്ങൾ എഴുതാനുള്ള പ്രതലം അല്ല ശരീരം. ശരീരം തന്നെയാണ് സത്യത്തിന്റെ ചിഹ്നമാ യി നിൽക്കുന്നത്. ഈ ചിഹ്നത്തെ മറച്ചുവയ്ക്കുകയും അതിനുപക രം തെറ്റായ ചിഹ്നങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ആണ് ജാതിമുദ്രകൾ ചെയ്യുന്നത്.

▶ ചിഹ്നങ്ങൾ എഴുതാനുള്ള പ്രതലം അല്ല ശരീരം

ജാതിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളിലും രചനകളിലും നാരായണഗുരു ആവർത്തിച്ചു ഉപയോഗിക്കുന്ന മൂന്ന് വാക്കുകളുണ്ട്. ജാതി, മതം, സമുദായം എന്നിവയാണവ. 'ജാതി കളയണം അല്ലാ തെ രക്ഷയില്ല, മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരു സമുദായമാണല്ലോ' എന്ന് ഗുരു പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ പുതിയ അർഥതലങ്ങളിലേയ്ക്കാണ് ഈ വാക്കു കൾ ചെന്ന് തറയ്ക്കുന്നത്. മതത്തിൽനിന്നും ജാതിയിൽനിന്നും ഭിന്ന മായ ഒരു ആശയമാണ് സമുദായം എന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത്. നാരായണന്റെ കൃതികളിൽ സമുദായം എന്ന വാക്ക് രണ്ടർഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതായി ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലപ്പോഴാകട്ടെ മനുഷ്യസമുദായത്തെ ആകെ ഒരൊറ്റ സമുദായ മായി നാരായണൻ കണക്കാക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ വി ഭാഗം മനുഷ്യരും ഉൾപ്പെടുന്ന സമൂഹത്തെ സമത്വവൽക്കരിക്കുന്നത്. ഗുരുവിന്റെ മനുഷ്യസമുദായം എന്ന ആശയം മാറ്റം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ജനങ്ങളിലേക്ക് വളരെ വേഗം കടന്നുകയറുകയായിരുന്നു. മതപരിവർ ത്തനവാദത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നാരായണഗുരു നടത്തുന്ന പല പരാമർശങ്ങളിലും സമുദായത്തിന് രണ്ടാമത് ഒരു അർഥമാണ് കൈവ രുന്നത്. 'മതത്തിന് ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവുമായ രണ്ട് വശങ്ങളുണ്ട്. ഇവയിൽ എന്തിനാണ് പരിവർത്തനം വേണമെന്ന് പറയുന്നത്'. ഗുരു വിന്റെ ചോദ്യമാണിത്. ബാഹ്യമായ മാറ്റത്തിനാണ് ഉത്സാഹം എങ്കിൽ അത് മതപരിവർത്തനം അല്ല. സമുദായപരിവർത്തനമാണ്. ആഭ്യന്തര മതത്തിനു പരിവർത്തനം ചിന്താശീലമുള്ള ഓരോ വ്യക്തികളിലും ക്രമേണ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു.

▶ മനുഷ്യസമുദായം എന്ന ആശയം

സമുദായവും ജാതിയും കൃതികളിൽ

വ്യത്യസ്തവും സവിശേഷവുമായ കൂട്ടായ്മയെയാണ് സമുദായം എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈഴവരെ ജാതി ഇല്ലാതാക്കി സമുദായമാ ക്കി മാറ്റിത്തീർക്കാനുള്ള പരിഷ്കാരശ്രമങ്ങൾ കൂട്ടായ്മകളിലൂടെ നാരായണഗുരു നടത്തുകയായിരുന്നു. ജാതിയെപ്പറ്റി നാരായണഗുരു പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ വീണ്ടും പരിശോധിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ലേഖകൻ അടിവരയിട്ട് പറയുന്നു. മനുഷ്യസമൂഹത്തെ പലതായി തരംതിരി

ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പ്രമാണമാണത്. പക്ഷേ ജാതി തെറ്റായ പ്രമാണമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ജാതി സൃഷ്ടിക്കുന്നത് തെറ്റായ വേർതിരിവുകളെയാണ്. 1914-ൽ നാരായണഗുരു എഴുതിയ 'ജാതില ക്ഷണം' എന്ന കൃതി തെറ്റായ പ്രമാണത്തിൽനിന്നുള്ള ജാതിലക്ഷ ണവ്യവസ്ഥയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ശരിയായ പുതിയൊരു ചി ഹ്നശാസ്ത്രത്തെ അതിന് പകരംവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പുതിയ ചിഹ്നവ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനം ശരീരമാണ്. പ്രകൃതിദത്തമായ ലക്ഷണങ്ങളിൽ അടിയുറച്ച ഒരു വിവേചനവ്യവസ്ഥയുടെ ഭാഗത്തുനി ന്നുകൊണ്ടാണ് ഗുരു ജാതിയെ ഈ കൃതിയിലൂടെ വിമർശനവിധേ യമാക്കുന്നത്. 'പുണർന്നു പിറന്നതെല്ലാം ഒരിന'മാണെന്നും പുണരാ ത്തത് 'ഇനമല്ല'യെന്നും നാരായണൻ പറയുന്നു. പേര്, ഊര്, തൊഴില് ഇവ മനുഷ്യസമൂഹത്തെ പിന്നെയും വിവിധ തട്ടുകളിലാക്കി മാറ്റുന്നു. 'ആരു നീ എന്നു കേൾക്കേണ്ട നേരു മെയ് തന്നെ ചൊൽകയാൽ' ജാതി ഏതെന്ന് ചോദിക്കേണ്ടതില്ല എന്ന് വീണ്ടും ഗുരു പ്രസ്താവി ക്കുന്നതു കാണാം. മനുഷ്യസമൂഹത്തെ പലതായി തരം തിരിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പ്രമാണമാണ് ജാതി. ഇത് തെറ്റായ വേർതിരിവു കളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. തെറ്റായ വേർതിരിവിനെ എതിർക്കുകയും പ്രകൃ തിയിൽ കാണുന്ന ശരിയായ അറിവുകളിലെ പ്രാഥമികതത്വങ്ങൾ ശ്രീ നാരായണൻ തന്റെ കൃതികളിലൂടെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഗോക്കൾക്ക് ഗോത്വം എപ്രകാരമാണോ അതുപോലെതന്നെയാണ് മനുഷ്യർക്ക് മനുഷ്യത്വം, അതാണ് ജാതി എന്ന് ഗുരു നിരീക്ഷിക്കു ന്നു. ജാതി സൃഷ്ടിക്കുന്നത് തെറ്റായ വേർതിരിവുകളെയാണ്. നടരാ ജഗുരുവുമായുള്ള ഒരു സംഭാഷണത്തിൽ നാരായണഗുരു പറഞ്ഞ ത് നോക്കാം 'ഒരു ജനത സ്വീകരിച്ച സിദ്ധാന്തമോ തത്വചിന്തയോ എന്തുതന്നെയായാലും, മനുഷ്യസമുദായത്തെ സേവിക്കുവാൻ അവർ അതിനെ സജീവമാക്കണം. സിദ്ധാന്തങ്ങൾ സ്വയമേവ സൽഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കുന്നവയല്ല. ഒരു പ്രത്യേകമതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊ ണ്ടുമാത്രം ആർക്കും സ്വയമേവ രക്ഷ കിട്ടുന്നില്ല.'

▶ ജാതി സൃഷ്ടിക്കുന്നത് തെറ്റായ വേർതിരിവുകളെയാണ്

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെയൊടുവിലും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യകാലത്തുമായി കേരളത്തിൽ ശരീരത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ആശ യങ്ങളിൽ വന്ന മാറ്റത്തിലെ രണ്ട് മുഹൂർത്തങ്ങളെയാണ് ഈ ലേഖ നത്തിൽ പരിശോധിച്ചത്. നാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികൾ ശരീരത്തെ ജാതിമുദ്രകളിൽനിന്ന് മുക്തമാക്കി പ്രകൃതിദത്തമായ ഒരു വിവേച നപദ്ധതിയുടെ അടിസ്ഥാനമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ശരീരത്തെ പറ്റിയുള്ള നാരായണന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഭിന്നചിന്താ പാരമ്പര്യങ്ങ ളുടെ സാന്നിധ്യംകൊണ്ട് സങ്കീർണമായിത്തീരുന്നു എന്നും ലേഖന ത്തിൽ പറയുന്നു.

Summarised Overview

ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളുടെ സവിശേഷതകളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്ന ലേഖനമാണ് ഉദയകുമാറിന്റേത്. ഗുരുവിന്റെ ആത്മീയാംശം പ്രകടമായി കാണുന്ന സാഹിത്യകൃതികളിലെ ആത്മവത്തയെയും ശരീരത്തെയും പറ്റിയുള്ള ആശയങ്ങളിൽ സമീപകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ ചില മാറ്റങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ലേഖകൻ. നമ്മുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽനിന്ന് സ്വാംശീകരിച്ച ഭിന്നമായ ധാരകളെ പുതിയ ശൈലിയിൽ അവലംബിച്ചുകൊണ്ട് ജാതിയോടും പ്രവൃത്തികളോടുമുള്ള ശരീരത്തിന്റെ ബന്ധങ്ങളെ നാരായണഗുരു പുനർവിന്യസിച്ചതായി ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഗുരുവിൽ പ്രകടമാകുന്ന വൈയക്തികതൃഷ്ണയുടെയും ആത്മപരിവർത്തനത്തിന്റെയും ഭിന്നധാരകളാണ് കൃതിക്കുള്ളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല ഇവയിലെ കർതൃസങ്കല്പങ്ങളും വായനയിലൂടെ കണ്ടെടുക്കുന്നുണ്ട്. ഗുരുവിന്റെ കൃതികളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഭിന്നധാരകളെ വേർതിരിച്ചെടുക്കുക എന്നത് കൂടാതെ അത് കൃതികളിൽ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്ന് പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് ഉദയകുമാർ.

നാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ചിന്തയുടെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും ഭിന്നപാരമ്പര്യങ്ങൾ സമന്വയിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ പലപ്പോഴും ആത്മപരിശീലനരീതികളിൽ യോഗശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം സദാ നിലനിൽക്കുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും. പ്രത്യേകിച്ചും തമിഴ്സിദ്ധന്മാരുടെ വഴക്കങ്ങൾ നാരായണഗുരുവിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം പ്രധാനപ്പെട്ട സവിശേഷതയായി കണ്ടെടുക്കാനാവും. കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ടിൽ അദ്ദേഹം പാമ്പാട്ടിസിദ്ധരുടെ രചനാരീതി അവലംബിക്കുന്നുണ്ട്. വിഗ്രഹാരാധനയോട് വിമുഖത പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന സന്യാസിമാരാണ് സിദ്ധാചാര്യന്മാർ. മധ്യകാല ഇന്ത്യയിൽ വളരെക്കാലം നിലനിന്നിരുന്ന സിദ്ധാചാര്യന്മാർ പാരമ്പര്യത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നത്. മാത്രമല്ല ജ്ഞാനത്തിനും അവർ മുൻഗണന നൽകിയിരുന്നു. ബ്രഹ്മത്തിനുപകരം സിദ്ധാചാര്യർ ജ്ഞാനത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയായിരുന്നു. കണ്ണാടി, വിളക്ക് മുതലായ ബിംബങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠകളായി മാറുന്നത് ഇവരുടെ ഇടയിലും കാണാനാകുന്നു. ഗുരുവിന്റെ കൃതികളിൽ പുറമെനിന്ന് നോക്കിയാൽ ശങ്കരാചാര്യരുടെ ആശയങ്ങളുടെ പരാവർത്തനം ഉണ്ടെന്ന് തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യത്യസ്തമായി ആഴത്തിൽ കൃതിയെ സമീപിക്കുന്നവർക്ക് വിവിധപാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്നും സ്വാംശീകരിക്കുന്ന ബിംബങ്ങളും ആശയങ്ങളും പരസ്പരം കൂടിച്ചേരുന്നത് കണ്ടെടുക്കാനാവും. നാരായണന്റെ കൃതികളിൽ പ്രകടമാകുന്നത് ശുദ്ധപാരമ്പര്യത്തിന്റെ വിരലടയാളം തന്നെയാണെന്ന് ലേഖകൻ സമർഥിക്കുന്നു.

ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽ സാമൂഹികപരിഷ്കരണപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ സമുദായം എന്ന സങ്കല്പം പൊതുവേ ഉപയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽതന്നെ മതം, സമുദായം എന്നീ സങ്കൽപ്പങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാരായണഗുരു നിരവധി വേദികളിൽ സംസാരിക്കുകയും സമാനമായ അന്തർധാര കൃതികളിൽ നിഴലിക്കുകയും ചെയ്തു. തനിക്ക് ഒരു മതവുമായോ പ്രത്യേക ജാതിയുമായോ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല എന്ന് നാരായണഗുരു അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജാതിയെ സമുദായമായി പുനർനിർവചിക്കുന്ന രീതിയിൽ നിരീക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഈഴവരെ പുനർനിർവചിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു സമൂഹമായി മാറ്റി നിർത്തി പാരമ്പര്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ നാരായണഗുരുവിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

സ്വത്വം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ശരീരം വഹിക്കുന്ന പങ്കിനെക്കുറിച്ച് കൃതികളിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ശരീരത്തിൽ അണിഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ജാതിമുദ്രകൾ അല്ല മനുഷ്യശരീരം തന്നെയാണ് ശരിയായ വിവേചനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി നിൽക്കേണ്ടത്. ഈ ചിഹ്നത്തെ

മറച്ചുവെയ്ക്കുകയും പകരം തെറ്റായ ചിഹ്നങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുമാണ് ജാതിമുദ്രകളിലൂടെ ചെയ്യുന്നത് എന്നാണ് ഗുരുവിന്റെ നിരീക്ഷണം. ജാതിമുദ്രകൾ നീക്കം ചെയ്ത് ശരീരത്തിന് അന്തസ്സ് നൽകുന്ന പ്രക്രിയയാണ് ശുദ്ധി എന്ന സങ്കല്പം. ദേവന്റെ ആലയമായി ശരീരത്തെ കാണുന്ന ശൈവപാരമ്പര്യത്തിലേക്ക് ഈ നിലപാടിന്റെ വേരുകൾ നീണ്ടുപോകുന്നുണ്ടെന്ന് ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ശരീരശുദ്ധിക്കാണ് ഇവിടെ പ്രാധാന്യം. അയിത്തത്തിനും തീണ്ടലിനുമുള്ള മറുപടി കൂടിയാണ് നാരായണഗുരുവിന് ദേഹശുദ്ധി. തീണ്ടലിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സവർണ്ണൻ പിന്നീട് ചെയ്യേണ്ട ശുദ്ധികർമത്തെ നേരത്തെ തന്നെ സ്വയം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സവർണന്റെ അയിത്തം എന്ന തോന്നലിനെ കടപുഴക്കി എറിയുകയാണ് ഇതിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്. 'ജാതി കളയണം, അല്ലാതെ രക്ഷയില്ല മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരു സമുദായമാണല്ലോ' എന്ന ഈ ആശയം ഇടയ്ക്കിടെ സമൂഹമധ്യത്തേക്ക് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഗുരു തന്റെ കൃതികളിലൂടെ ഇതിനായി നിരന്തരമായ ഇടപെടലുകൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. ശരീരത്തിൽനിന്ന് ജാതിമുദ്രകൾ തുടച്ചുമാറ്റുന്ന വ്യക്തിയും സ്വന്തം പ്രവൃത്തികളിൽനിന്ന് ജാത്യാചാരങ്ങളെ എടുത്തുകളയുന്ന സമുദായവും തമ്മിലുള്ള സമാനതകളാണ് ലേഖനത്തിൽ നിഴലിച്ചുനിൽക്കുന്നത്. ശരീരത്തിന് അന്തസ്സ് നൽകുന്ന പ്രക്രിയയായി ശുദ്ധിയെ ഗുരു അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

വിശദപഠനം

2. ചരിത്രത്തെ അഗാധമാക്കിയ ഗുരു

കെ.പി. അപ്പൻ

1936-ൽ ആലപ്പുഴയിൽ ജനിച്ചു. ആലപ്പുഴ എസ്.ഡി. കോളജിൽ നിന്ന് ശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദവും എറണാകുളം മഹാരാജാസ് കോളജിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിൽ ബിരുദാനന്തരബിരുദവും. ആലുവ യു.സി. കോളജിലും ചേർത്തല എസ്.എൻ. കോളജിലും അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. കൊല്ലം എസ്.എൻ. കോളജിൽനിന്ന് വിരമിച്ചു. കെ. ബാലകൃഷ്ണന്റെ കൗമുദി വാരികയിൽ എഴുതിത്തുടങ്ങി. ആദ്യകൃതി ക്ഷോഭിക്കുന്നവരുടെ സുവിശേഷം (1972). തിരസ്കാരം, കലഹവും വിശ്വാസവും, ചരിത്രത്തെ അഗാധമാക്കിയ ഗുരു, ബൈബിൾ: വെളിച്ചത്തിന്റെ കവചം, മധുരം നിന്റെ ജീവിതം, ചരിത്രത്തെ നിങ്ങൾക്കൊപ്പം കൂട്ടുക എന്നിവ പ്രധാന കൃതികൾ. 2008 ഡിസംബർ 15-ന് അന്തരിച്ചു.

ചരിത്രപുരുഷനായ ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ആദ്യം സൂചിപ്പിക്കേണ്ടത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശാലമായ മതദർശനമാണ്. 'സനാതനമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു ധർമത്തെയോ സത്യത്തെയോ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ലാതെ യാതൊരു മതത്തിനും നിലനിൽക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. സാഹോദര്യത്തിന് മുഹമ്മദ് മതവും സ്നേഹത്തിന് ക്രിസ്തുമതവും മുഖ്യത കല്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ സാഹോദര്യം സ്നേഹത്തെയും സ്നേഹം സാഹോദര്യത്തെയും ആശ്രിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിയാതെ സാഹോദര്യമാണ് ശ്രേഷ്ഠം, അതല്ല സ്നേഹമാണ് ശ്രേഷ്ഠം എന്ന് വിവാദമുണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ അതിനെ വൃഥാവിവാദം എന്നല്ലാതെ പറയാൻ തരമുണ്ടോ? സനാതനധർമ്മങ്ങൾ തുല്യപ്രധാനങ്ങളാണ്. ദേശകാലാവസ്ഥകളാൽ നേരിടുന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് അവയിൽ ഒന്നിന് മുഖ്യത കൽപ്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായി വരും. ബുദ്ധന്റെ കാലത്ത് ഹിംസ കലശലായിരുന്നു. അതിനാൽ അഹിംസാധർമത്തിന് ബുദ്ധൻ മുഖ്യത കല്പിച്ചു. നബിയുടെ കാലത്ത് അറേബ്യയിൽ സാഹോദര്യത്തിന് മുഖ്യത കല്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നിരിക്കാം. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതത്തിൽ സാഹോദര്യത്തിന് മുഖ്യത കാണുന്നു. ഇന്ന് ഇന്ത്യയുടെ ആവശ്യം എന്താണ്? ജാതികൾ തമ്മിലും മതങ്ങൾ തമ്മിലും ഉള്ള മത്സരത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനം'. മതങ്ങളുടെ ചരിത്രപരമായ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ച് നാരായണഗുരുവിന്റെ അനുയായികളിൽ പ്രധാനിയായ സി.വി. കുഞ്ഞിരാമനോട് ശ്രീനാരായണഗുരു വ്യക്തമാക്കിയതാണ് ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ള ഈ ആശയം.

- ജാതിയും മതവും തമ്മിലുള്ള മത്സരത്തിൽ നിന്ന് മോചനം

ഗുരുവിനെ ഹൈന്ദവസന്യാസിയായും ഹിന്ദു നവോത്ഥാനനായകനായും ചിലർ ചിത്രീകരിക്കുന്നത് ചരിത്രത്തോടുള്ള വഞ്ചനയാണ്. ഗുരുവിന്റെ സന്യാസം മതാതീതമായിരുന്നു. ചാതുർവർണ്യവ്യവസ്ഥ എന്ന അത്യന്തം ജീർണമായ സാമൂഹികസാഹചര്യത്തിൽ, അവർണ സമുദായമായ ഒരു ഈഴവകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച ശ്രീനാരായണഗുരു

▶ ഗുരുവിന്റെ സന്യാസം മതാതീതമായിരുന്നു

പരിത്യാഗിയായ ഒരു യോഗിയായിരുന്നു. ഈഴവ സമുദായാംഗങ്ങൾക്ക് വിദ്യാലയങ്ങളും സർക്കാർ ജോലിയും വിലക്കിയിരുന്ന ഹീനമായ കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ പ്രവർത്തനകാലം. കേരളത്തിലെ നവോത്ഥാനചരിത്രത്തിന്റെ പ്രോത്ഘാടകനായ ഗുരു കേരളീയരുടെ ഉള്ളിൽ ആഴത്തിൽ വേര് പിടിച്ചിരുന്ന വർണവ്യവസ്ഥയെ ശിഥിലമാക്കുകയായിരുന്നു.

ശ്രീനാരായണഗുരു കാനനമധ്യേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അരുവിപ്പുറത്തെ നദീതീരത്ത് നടത്തിയ ശിവലിംഗപ്രതിഷ്ഠ ജാതിചിന്ത ഉറഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ കർമധീരതയെ വീണ്ടെടുക്കുന്ന ഇരുതലമൂർച്ചയുള്ള വാളായി മാറുകയായിരുന്നു. ധാർഷ്ട്യം കരുത്താക്കി നിലനിർത്തിയിരുന്ന സവർണരുടെ പ്രതാപത്തെയും അഹന്തയെയും ഞെട്ടിപ്പിച്ച സംഭവമായിരുന്നു അത്. അനാചാരങ്ങളെ അനുസ്യൂതം അതിലംഘിച്ച ഈ ചരിത്രപ്രതിഷ്ഠയോടെ പരമ്പരാഗതമായി മനുഷ്യനും ദൈവത്തിനുമിടയിൽ മൂർത്തമായി ഘനീഭവിച്ചിരുന്ന അതിരുകൾ തകർന്നുവീണു. അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രഭിത്തിയിൽ വിശ്വസാഹോദര്യത്തിന്റെ മഹാസന്ദേശം ഗുരുദേവൻ ആലേഖനം ചെയ്തതോടെ ഒരു പുതിയ കേരളപ്പിറവിയുടെ ദശാസന്ധി രൂപം കൊള്ളുകയായിരുന്നു. ഒരു മാനവികതാവാദിക്ക് അവരുടെ ദേവാരാധനയും പ്രതിഷ്ഠയും ഇഷ്ടാനുസരണം നടത്തുന്നതിനുള്ള മൗലികാവകാശത്തിന്റെ ഉറച്ച പ്രഖ്യാപനം കൂടിയായിരുന്നു ഇത്. മനുഷ്യനെ വിഭജിക്കുന്നതിന് എതിരെ സ്വതന്ത്രമായ ആശയങ്ങളിലൂടെ ഗുരു എന്നും ശക്തമായ നിലപാടെടുക്കുകയായിരുന്നു. സ്വയം നവീകരിച്ച പാതയിലൂടെ രണ്ടോ മൂന്നോ ശബ്ദങ്ങൾ കൊണ്ട് വലിയൊരു ജനസമൂഹത്തെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ട് ചരിത്രം രചിക്കുകയായിരുന്നു.

▶ അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രഭിത്തിയിൽ വിശ്വസാഹോദര്യത്തിന്റെ മഹാസന്ദേശം ഗുരുദേവൻ ആലേഖനം ചെയ്തു

സാമൂഹികമായ പരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് വിധേയമായ എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും സാരാംശങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ച ഗുരു നവമായ ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ ജീവിതം സന്ദേശമായി നൽകിക്കൊണ്ട് അഹോരാത്രം പ്രയത്നിക്കുകയായിരുന്നു. സമൂഹത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന പരാധീനതകൾക്ക് പരിഹാരം കാണുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ഭൗതികനേട്ടങ്ങൾക്ക് ഊന്നൽ കൊടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഗുരു പ്രവർത്തിച്ചത്. വിപ്ലവാശയങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുമ്പോഴും ഇതരആശയങ്ങളെ നേരിടുമ്പോൾ സമവായത്തിന്റെ പാതയായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ വഴി. ജാതി/വർണവ്യവസ്ഥയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും മാത്രമായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ മുഖ്യ ശത്രുക്കൾ. പ്രവാചകരായ ബുദ്ധനെയും ക്രിസ്തുവിനെയും മുഹമ്മദിനെയുംപോലെ തന്നെ ത്യാഗിയായ സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവായിരുന്നു നാരായണഗുരു. അതിലുപരി സാംസ്കാരികമായ ഔന്നത്യം ആയിരുന്നു ഗുരുചിന്തയിലെ ആകർഷണീയത. ഉടച്ചുവാർക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരെയായിരുന്നു ഗുരു ലക്ഷ്യംവെച്ചത്. പത്തൊമ്പതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദം മുതൽ ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യദശകങ്ങൾവരെ കേരളം അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ചരിത്രത്തിന് കൂടുതൽ ആഴം നൽകുന്ന വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായ ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെക്കുറിച്ചാണ് പ്രശസ്തനിരൂപകനായ കെ.പി. അപ്പൻ അന്വേഷിക്കുന്നത്.

▶ ജാതി/വർണവ്യവസ്ഥയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും ഗുരുവിന്റെ മുഖ്യ ശത്രുക്കൾ

'ജാതി-മതരഹിതമായ ഒരു ജനതയെ പരിവർത്തനത്തിലൂടെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനാണ് ശ്രീനാരായണഗുരു തന്റെ ജീവിതം സമർപ്പിച്ചത്. അങ്ങനെതന്നെയാണ് ചരിത്രം അദ്ദേഹത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്. കേരളം ഒരു ഭ്രാന്താലയം ആണെന്ന് ഒരു സന്യാസിവര്യൻ ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞത് നമ്മുടെ സാംസ്കാരികലോകത്തിനേറ്റ കനത്ത പ്രഹരമായിരുന്നു. ഈ ശബ്ദം മലയാളിയെ ഉണർത്തി. നാരായണഗുരുവും അയ്യൻകാളിയും കൊളുത്തിവെച്ച ദീപം വിപ്ലവജ്വാലയായി ഉയരുകയായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ബാഹ്യവും ആന്തരികവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കുന്ന ജീർണമായ വ്യവസ്ഥിതിയിൽനിന്നുമാണ് ഗുരു തന്റെ കർമപഥം തെളിച്ചത്. കേരളീയമായ സ്വപ്നങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്കുള്ളിൽ സാമൂഹ്യസാഹചര്യങ്ങളാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു ചിത്തഭ്രമം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ആരംഭത്തിൽതന്നെ കെ.പി. അപ്പൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തെ കടഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടാണ് ശ്രീനാരായണഗുരു തന്റെ ചിന്തകളെ രൂപപ്പെടുത്തിയതെന്ന് അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിനുള്ളിൽ പതിയിരുന്ന ഭ്രാന്ത് ഗുരു മനസിലാക്കിയിരുന്നു. ജാതിഭ്രാന്തിനെ ചികിത്സിച്ചുതുടങ്ങിയ ഗുരു ജാതിയുടെ അടിസ്ഥാനശില തകർത്തുകൊണ്ട് രംഗപ്രവേശം ചെയ്തുവെങ്കിലും അതിന്റെ തുടർച്ച ഉണ്ടായില്ല എന്നതാണ് കേരളസമൂഹത്തിന്റെ പരാധീനത. പ്രതീകാത്മകമായി ഗുരു അരുവിപ്പുറത്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ച കണ്ണാടിയുടെ തുടർപ്രതിഷ്ഠയുടെ ചരിത്രവും അതോടെ അവസാനിക്കുകയായിരുന്നു.

- നാരായണഗുരുവും അയ്യൻകാളിയും കൊളുത്തിവെച്ച ദീപം വിപ്ലവജ്വാലയായി

മതത്തെ അതിൻെറ ആചാരപരവും സ്ഥാപനപരവുമായ ഉള്ളടക്കത്തിൽനിന്നും പുറത്തു കൊണ്ടുവന്ന് മതം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്ന സാർവലൗകികവും നൈതികവുമായ അനുഭൂതി സാരത്തിലേക്ക് പരാവർത്തനം ചെയ്യുന്ന നിരന്തരവും സുദീർഘവുമായ ഒരു സഞ്ചാരപഥത്തിലൂടെയാണ് ഗുരു സഞ്ചരിച്ചത്. ഈ യാത്രയിൽ സാമൂഹികജീവിതത്തിന് അടിത്തറയൊരുക്കുന്ന ഭൗതികപരിഷ്കൃതിയുടെ ലോകത്തെയും മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ സാമൂഹികജീവിതസ്വരൂപങ്ങളെയും അവരുടെ ആത്മീയാനുഭൂതികളെയും ഒരുപോലെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുകയും അവയെ തമ്മിൽ കൂട്ടിയിണക്കുന്ന ഒരു സമഗ്രാനുഭവ ലോകം അദ്ദേഹം ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ('ഹിന്ദുമതം എന്നൊരു മതമേ ഇല്ലല്ലോ', ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ മതദർശനത്തെ ക്കുറിച്ച്-സുനിൽ പി ഇളയിടം)

ഗുരുവിന്റെ ചികിത്സ

മനുഷ്യർ പൊതുവേ സമത്വം ഇഷ്ടപ്പെടാത്തവരാണെന്ന് ലേഖകൻ വിലയിരുത്തുകയാണ്. സാമൂഹ്യവളർച്ചയിൽ ബാഹ്യനിയമങ്ങളുടെ സമ്മർദംമൂലം മനുഷ്യന്റെ അക്രമവാസനകളെല്ലാം മനസിന്റെ നിഗൂഢതയിലേക്ക് അമർത്തി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ പൊതുസ്വഭാവം മൂടിവച്ച ചിത്തഭ്രമം ആണെന്ന് റോബർട്ട് ആർഡ്രി നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ അധഃപ്പതിച്ച മാലാഖയല്ല, പരിണമിച്ച വാനരൻ തന്നെയാണ്. ഈ ശാസ്ത്രീയസത്യം മനസിലാക്കിയ ഗുരു പ്രാദേശിക രോഗത്തിനും സാർവലൗകികരോഗത്തിനും ഒരേസമയം ചികിത്സ നൽകുകയായിരുന്നു. അന്നത്തെ കേരളത്തിലെ സാമൂഹ്യ സാഹച

- മനുഷ്യൻ അധഃപ്പതിച്ച മാലാഖയല്ല, പരിണമിച്ച വാനരൻ തന്നെയാണ്

ര്യത്തെ അതിനിശിതമായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ടാണ് പരിവർത്തനവാദിയായ ശ്രീനാരായണഗുരു രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്നത്.

‘മനുഷ്യൻ എന്നതുതന്നെ ഒരു ജാതിയാണെന്ന് സമർഥിച്ചുകൊണ്ട് ഭിന്നജാതിവിഭജനത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനത്തെ ശ്രീനാരായണൻ തകർത്തുകളഞ്ഞു. കേരളത്തിൽ അതിരൂക്ഷമായി നിലനിന്ന ജാതി-ഉപജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ താത്വികാടിസ്ഥാനത്തെ ഇങ്ങനെ ശ്രീനാരായണഗുരു തകർത്തുകളഞ്ഞ സംഭവത്തിൽനിന്നാണ് ആധുനികകേരളത്തിൽ സമൂഹം എന്ന ഒരു നൂതനവ്യവഹാരം ആവിർഭവിക്കുന്നത്’. എന്ന് ബി. രാജീവൻ ജാതിയെക്കുറിച്ചുള്ള വീണ്ടുവിചാരങ്ങൾ എന്ന ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

- സമൂഹം എന്ന നൂതനവ്യവഹാരം

ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യദശകങ്ങളിൽ സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളിൽ ആഴത്തിൽ ഇടപെട്ട നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഡോക്ടർ എ. അയ്യപ്പൻ അരുവിപ്പുറം പ്രതിഷ്ഠയെകുറിച്ച് ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു. ‘നെയ്യാർ നദിയുടെ കശവുപട്ടക്ക് സമീപമുള്ള വനസ്ഥലിയിൽവെച്ച്, കാര്യങ്ങൾ ഒരു പരിണാമസന്ധിയിലേക്ക് നീങ്ങി. അരുവിപ്പുറത്തിരുന്നുകൊണ്ട് വെളിച്ചവും സ്നേഹവും സമാധാനവും പ്രചരിപ്പിച്ച യോഗിയുടെ പ്രസിദ്ധി കാട്ടുതീപോലെ എങ്ങും പ്രചരിച്ചു. മിക്കവാറും പിന്നാക്ക സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട സ്ഥലവാസികൾക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ഒരു ശിവക്ഷേത്രം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഹിന്ദുമതത്തിലെ മഹാദേവന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ ബ്രാഹ്മണൻ അല്ലാത്ത ഒരാൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ മുതിർന്നതിന്റെ ആദ്യത്തെ ഉദാഹരണമാണിത്. ഭാരതീയ സാമൂഹികഘടനയിലെ ഏറ്റവും ദുഷിച്ച കണ്ണിയാണ് ജാതി എന്ന് ഗ്രഹിച്ചിരുന്ന സ്വാമി അതിനെ ഇല്ലാതാക്കാൻ സഹായകമാവുന്ന എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.‘

- സാമൂഹികഘടനയിലെ ഏറ്റവും ദുഷിച്ച കണ്ണിയാണ് ജാതി

സമാനമായ രാഷ്ട്രീയസാമൂഹികഇടപെടലുകളുടെ പരിമിതിതന്നെയാണ് വീണ്ടും സമാനമായ സാമൂഹ്യപരിഷ്കരണപ്രസ്ഥാനം കേരളത്തിൽ ഉയർന്നുവരാതിരിക്കാൻ കാരണം. കെ.പി. അപ്പൻതന്നെ മറ്റൊരു ലേഖനത്തിൽ ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘ഗുരുവിന്റെ ലോകവീക്ഷണം ബഹുജനബോധമായി മാറിയെങ്കിലും ആരാധനാസമ്പ്രദായം ഗുരു കല്പനചെയ്തതുപോലെ വികസിച്ചില്ല. ചരിത്രത്തിൽ അതിന് ഉന്മേഷകരമായ തുടർച്ചയുണ്ടായില്ല. പിൽക്കാലത്ത് വിഗ്രഹാരാധനാസമ്പ്രദായം കൂടുതൽ ശക്തിയാർജിക്കുകയും ഗുരു സൃഷ്ടിച്ച ആധ്യാത്മികതയുടെ ചരിത്രപുരോഗതി സ്തംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.’

- ഗുരുവിന്റെ ലോകവീക്ഷണം ബഹുജനബോധമായി

(കണ്ണാടിയിലെ വിപ്ലവപ്രതിച്ഛായകൾ)

ആദർശമാനവികതയെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച മഹർഷിവര്യനായിരുന്നു ഗുരു. ദൈവനിഷേധികളെ അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത ആദർശവാദിയും കരുത്തനായ പ്രായോഗികവാദിയുമായിരുന്നു ഗുരു. ഇത്തരം വൈരുധ്യങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക അബോധമനസിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വൈരുധ്യങ്ങളാണ് ഗുരുവിലും പ്രതിഫലിച്ചത്. ഈ വിധത്തിൽ ഗുരു കേരളീയമായ അഗാധസംസ്കാരത്തിന്റെ കണ്ണാടിയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് കേരളം ഇരുകൈകൾ നീട്ടി ഗുരുവിനെ സ്വീകരിച്ചത്. നാരായണഗുരു ഭൂത

- ഗുരു കേരളീയമായ അഗാധസംസ്കാരത്തിന്റെ കണ്ണാടിയാണ്

കാലത്തിലെ ചരിത്രവ്യക്തി അല്ലെന്നും കാലഗണനയില്ലാതെതന്നെ എല്ലാവരിലും തുടിക്കുന്ന സാംസ്കാരികശക്തിയാണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നതായി ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

ഗുരുവും ബുദ്ധനും

ഗുരുവിന്റെ വിഭജിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിത്വം ചരിത്രത്തിന് ആഴം നൽകുന്ന സന്യാസവ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും യോഗാത്മകവ്യക്തിത്വത്തിന്റെയും പ്രതിഫലനമാണ്. തന്റെ ചരിത്രജന്മത്തെ നിരാകരിക്കാത്ത മഹാപ്രപഞ്ചമായ ജനനമഹിമ ഗുരുവിനുണ്ടായിരുന്നു. സമാനമായ വ്യക്തിത്വത്തിന് ഉടമയായിരുന്ന ഗൗതമസിദ്ധാർത്ഥന്റെ ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ ഇത് വ്യക്തമാകുന്നു. ശ്രീനാരായണഗുരു ഒരു ഇന്ദ്രജാലക്കാരനായിരുന്നില്ല. മഹാത്യാഗവും സ്നേഹസാന്ദ്രവുമായ ജീവിതം കൊണ്ട് വലിയൊരു സമൂഹത്തെ തന്നിലേക്കടുപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ബുദ്ധന്റെ ജീവിതവും ദർശനവും ഗുരുവിനെ ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിലെ ഒരു പകുതി മാനുഷികഭാവത്തിൽ നിന്നപ്പോൾ മറ്റേ പകുതി മഹാസംബോധിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നു. ഈ പൊതുസ്വഭാവംകൊണ്ടാണ് ശ്രീബുദ്ധന്റെയും ഗുരുവിന്റെയും സന്യാസവ്യക്തിത്വത്തിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ദ്വന്ദങ്ങൾ പ്രതിഫലിച്ചത്. ബുദ്ധമതവും ഇത് അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ബുദ്ധമതം ഒന്നും പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ അനുയായികൾ ബുദ്ധനെ ദൈവമായി ആരാധിക്കുന്നു. നിലനിൽപ്പിന്റെ ദുഃഖാനുഭവത്തെക്കുറിച്ചാണ് ബുദ്ധദർശനം പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ലോകത്തിൻെറ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ ബുദ്ധമതം ശാന്തമായി അംഗീകരിക്കുന്നു. സമാനമായ വൈരുധ്യങ്ങൾ ഗുരുവിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിലും കാണാൻ കഴിയും

> ▶ ബുദ്ധന്റെ ജീവിതവും ദർശനവും ഗുരുവിനെ ആഴത്തിൽ സ്വാധീനിച്ചിരുന്നു

ഗുരുവിൽ ഒരു ഗൗതമസിദ്ധാർത്ഥൻ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ലേഖകൻ കണ്ടെത്തുന്നു. കുടുംബവും കൊട്ടാരവും ത്യജിക്കുന്ന ബുദ്ധന്റെ മഹാത്യാഗത്തിന്റെ പരാഗമുണ്ടായിരുന്നു ഗുരുവിനും. വർണമേധാവിത്വത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ ബുദ്ധനെയും ഗുരുവിനെയും ഒരുപോലെ അലട്ടിയിരുന്നു. ഗുരുവും വീടും കുടുംബവും ഉപേക്ഷിച്ച് തെരുവിലേക്കിറങ്ങുകയാണ്. ഈ രണ്ട് സാമൂഹികപരിഷ്കർത്താക്കളും വീടുവിട്ടിറങ്ങുന്നത് 29-ാം വയസ്സിലാണ്. ഗുരുവിനെക്കുറിച്ച് കെ ദാമോദരൻ എഴുതിയ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഇത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഗുരുവിനെയും ബുദ്ധനെയും വർണമേധാവിത്വത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ അസ്വസ്ഥരാക്കിയിരുന്നു. ഗുരു സ്ഥാപിച്ച ആശ്രമങ്ങൾ ബുദ്ധവിഹാരങ്ങൾക്ക് സമാനമായിരുന്നു. ഇരുവരുടെയും ചിന്തകളിൽ വിഷാദാത്മകത്വം ഇല്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളത് പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ട സവിശേഷതയാണ്. ബുദ്ധന് ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം ഇല്ലായിരുന്നു. ഗുരുവിന് പ്രസാദാത്മകത്വമില്ലായിരുന്നു. ഇതിന് രണ്ടിനും അപ്പുറത്തുള്ള ലോകങ്ങളിലൂടെ ഇരുവരുടെയും കാഴ്ചപ്പാടുകൾ കടന്നുപോയി. സെൻ ബുദ്ധിസ്റ്റുകളിൽ രൂപംകൊണ്ട ഫലിതത്തെ ഓർമിപ്പിക്കുന്ന ഫലിതങ്ങൾ ആയിരുന്നു ഗുരുവിന്റേതും.

> ▶ ഗുരുവിൽ ഒരു ഗൗതമസിദ്ധാർത്ഥൻ ഉണ്ടായിരുന്നു

മതവും തഥാഗതനും

സ്വന്തം മതത്തിനുവേണ്ടി വാദിച്ച് പരാജയപ്പെട്ടവനിൽ വെറുപ്പ് ഉട

ലെടുക്കുന്നു. വിജയവും പരാജയവും ഉപേക്ഷിച്ചവൻ സന്തുഷ്ടനാണെന്ന് ഗുരു തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. ജാതിശ്രേണിയിൽ മുങ്ങിനിന്ന കേരളീയരിൽ ഗുരുവിന്റെ വിപ്ലവാത്മകമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും ചിന്തകളും പ്രകോപനം സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കാൻ ഗുരു ജാഗ്രത പാലിച്ചു. ആത്മരോഷവും വെറുപ്പും തിന്മയാണെന്ന ചിന്ത ഗുരുവിൽ ഉത്ഭവിച്ചത് ബുദ്ധനിൽ നിന്നുമായിരുന്നു. കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് ബുദ്ധൻ വാചാലനായി. അനുകമ്പയെക്കുറിച്ച് ഒരു നീണ്ട കവിതയിലൂടെ ഗുരു അത് പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ബുദ്ധനും ഗുരുവും അവസാനനാളുകളിൽ നിരവധി രോഗങ്ങളാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മരണമുഹൂർത്തങ്ങളിൽ സാവധാനം കണ്ണുകൾ അടഞ്ഞപ്പോൾ തഥാഗതനും സമാധിയിലെത്തിയപ്പോൾ ശാന്തിയിലും വലിയ സന്തുഷ്ടി ഇല്ലെന്ന് ഗുരുവും തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവുമെന്ന് ലേഖകൻ അനുമാനിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിൽ നാം കണ്ടുമുട്ടിയ ആത്മീയാചാര്യന്മാരെല്ലാംതന്നെ സ്വന്തം ജീവിതങ്ങളിലൂടെയും സന്ദേശങ്ങളിലൂടെയും ഒരു ആത്മീയ പൂർവികനെ സൃഷ്ടിക്കാറുണ്ട്. ശ്രീനാരായണഗുരുവിൽ ഇത് ബുദ്ധശിരസ്സായി കടന്നുവരികയായിരുന്നു

> ▶ വിജയവും പരാജയവും ഉപേക്ഷിച്ചവൻ സന്തുഷ്ടനാണെന്ന് ഗുരു തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ബോധനങ്ങൾ

മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ഗുരു തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. ഗുരുവിന് മനുഷ്യദർശനം രൂപപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ഒരു പങ്ക് രാമായണത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. രാമായണം എന്ന ഇതിഹാസം ഗുരു ഒറ്റ ദിവസംകൊണ്ട് വായിച്ചുതീർത്തതായി ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. സങ്കടങ്ങളുടെ മഹാകാവ്യമാണ് രാമായണം. അതിൽ ദൈവങ്ങൾ മനുഷ്യരെപ്പോലെ പെരുമാറുന്നു. മനുഷ്യരെ ദൈവങ്ങളുടെ പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തുന്ന ഇതിഹാസകാവ്യമായി ഗുരു രാമായണത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകാണുമെന്ന നിരീക്ഷണവും ലേഖകൻ നടത്തുന്നുണ്ട്. ചരിത്രത്തിനുള്ളിലെ നവീകരിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ഗുരുവിന്റെ സ്വപ്നമായിരുന്നു. അത് വ്യക്തമാക്കിയതോ, സന്യാസിയുടെ ഭാഷയിലും. ഗുരുവിന്റെ ചിന്തകൾക്കൊപ്പം കേരളത്തിന്റെ ആദർശാത്മകയുവത്വം ജ്വലിച്ചുനിന്നു. ഡോക്ടർ പല്പുവും ബോധാനന്ദനും, സ്വാമി സത്യവ്രതനും ആശാനും, ടി.കെ. മാധവനും സഹോദരൻ അയ്യപ്പനും സി.വി. കുഞ്ഞിരാമനും, കുറ്റിപ്പുഴയും എം.സി. ജോസഫും, ഗുരുവിന്റെ ചിന്തകളെ മുൻനിർത്തി പുതിയൊരു ജ്ഞാനമണ്ഡലം ലോകർക്കുമുന്നിൽ തുറന്നുവയ്ക്കുകയായിരുന്നു. യുവാക്കളായ അവർ മുതിർന്നവരെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ബോധനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഗുരുശിഷ്യന്മാർ നടത്തിയ പ്രസംഗങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ വാമൊഴിചരിത്രമായി അവശേഷിക്കുന്നു. കുട്ടികളുമായി നേരിട്ട് സംസാരിക്കുവാൻ ഗുരുവിന് വളരെയേറെ താത്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ശിവഗിരിയിൽ ഹരിജൻ കുട്ടികൾ മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം താമസിച്ചിരുന്നു. അവർ ഒന്നിച്ച് ആഹാരം കഴിച്ചിരുന്നു ഈ കുട്ടികൾ നന്നായി സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങൾ ചൊല്ലിയിരുന്നു. അവർ ഉച്ചരിച്ച ഉപനിഷത്ത് വാക്യങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണഭംഗി ശ്രദ്ധിച്ച ഗാന്ധിജി അവരെ നേരിട്ട് അഭിനന്ദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗുരു അവരെ പരിശീലിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. സ്നേഹമായി മാറിയ അറിവുകൊണ്ട് കുട്ടികൾ അവരുടെ ലോകത്തിൽ നിറയുകയായിരുന്നു.

> ▶ സങ്കടങ്ങളുടെ മഹാകാവ്യമാണ് രാമായണം. അതിൽ ദൈവങ്ങൾ മനുഷ്യരെപ്പോലെ പെരുമാറുന്നു

സംഗീതംപോലെ ഗുരുവചനങ്ങൾ

നാരായണഗുരുവിന് സംഗീതത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ദർശനം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ലേഖകൻ വിലയിരുത്തുന്നു. സാംസ്കാരികനരവംശശാസ്ത്രജ്ഞയായ മാർഗരറ്റ് മീഡിന്റെ ഒരു ഉദ്ധരിണി സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ലേഖകൻ ഈ തീർപ്പിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. 'ഒരു ദേശത്തിന്റെ ഗാനങ്ങൾ എഴുതുന്നത് ആരാണെന്ന് പറയൂ, ആ ദേശത്തിന്റെ വിധി നിർണയിക്കുന്നത് ആരാണെന്ന് ഞാൻ പറയാം' മീഡ് സംഗീതത്തെയും ചരിത്രത്തെയും കൂട്ടിയിണക്കുകയായിരുന്നു. മതം ഏതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി. ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യന് - ഇങ്ങനെയുള്ള ഗുരുവചനങ്ങൾ സംഗീതംപോലെയാണ് കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ കാതുകളിൽ അലയടിച്ചത്. മനുഷ്യന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രതിബന്ധം അജ്ഞതയാണെന്ന് ഗുരു മനസ്സിലാക്കി. ഇതിനെതിരെയാണ് 'വിദ്യകൊണ്ട് പ്രബുദ്ധരാവുക' എന്ന പ്രബോധനസന്ദേശം അദ്ദേഹം പ്രചരിപ്പിച്ചത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ക്രൈസ്തവസംഘടനകൾ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് സജീവമായി ഇടപെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. തന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സാമൂഹികപരിഷ്കരണപ്രസ്ഥാനം ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന കാലയളവിലാണ് 'സംഘടനകൊണ്ട് ശക്തരാവുക' എന്ന ആശയം ഗുരു ഉയർത്തിവിട്ടത്. ഇടതുവാദത്തിന്റെ ആരംഭമായാണ് ലേഖകൻ ഈ മുദ്രാവാക്യത്തെ നിരീക്ഷിച്ചത്.

▶ വിദ്യകൊണ്ട് പ്രബുദ്ധരാവുക

" നാരായണഗുരുവിന്റെ മതത്തിനെ വിലയിരുത്തുമ്പോഴും സമുദായപരിഷ്കാരത്തിനെ വിലയിരുത്തുമ്പോഴും മൂല്യനിർണയം ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ തെറ്റിപ്പോകും. ആത്മീയമായ പരാധീനതകൾ മാറാനും ആളുകൾ ഒന്നിച്ചുകൂടാനുമാണ് അദ്ദേഹം ക്ഷേത്രങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്. എന്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, എങ്ങനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുവെന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് പലർക്കും തോന്നാവുന്നത്ര മൗലികമായ ഒരു പ്രശ്നമല്ലായിരുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളും മതവും മനുഷ്യന് വേണമോ വേണ്ടയോ എന്നുള്ള ഒരു ചോദ്യത്തിന് വേണം എന്ന് അദ്ദേഹം ഖണ്ഡിതമായി ഉത്തരം പറയുമായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആധ്യാത്മികചിന്താപദ്ധതിയിൽ ക്ഷേത്രവും മതവും ഒരു പ്രശ്നമല്ലായിരുന്നു. നാരായണഗുരുവിന്റെ പ്രവർത്തനം പടുത്തുയർത്തിയ സൗധം ക്ഷേത്രത്തിന്റെയും മതത്തിന്റെയും അല്ലായിരുന്നു; അവയുടെ സംസ്കരിച്ച ഒരു രൂപവുമല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിച്ച സവിശേഷമായ ആ സൗഹൃദത്തിനുവേണ്ടി ക്ഷേത്രവും മതവും നിസംശയമായും അദ്ദേഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസക്തരംഗത്തിൽ അവയുടെ ചില പ്രായോഗികപ്രത്യാഘാതങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അമ്പരപ്പിക്കുകയും വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. പക്ഷേ അസൽ മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി അവരുടെ നിത്യജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത സേവനങ്ങൾക്ക് മതത്തിന്റെ അവലംബം വേണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല'. (നാരായണഗുരു ഒരു പഠനം-നാരായണഗുരു-ആന്തോളജി പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ)

Summarised Overview

ചാതുർവർണ്യത്തിന്റെ ഇരുണ്ട കാലഘട്ടത്തിലെ അന്ത്യപാദങ്ങളിലാണ് ശ്രീനാരായണ ഗുരുവിന്റെ ജന്മം. അവർണസമുദായമായ ഈഴവ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച നാരായണഗുരു ആരംഭിച്ച ജാതി മതവിരുദ്ധമായ പ്രസ്ഥാനം ആധുനികകേരളീയസമൂഹത്തിൽ വ്യാപകമായ സ്വാധീനമുണ്ടാക്കി. ജാതിസങ്കല്പത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഗുരുവിനുണ്ടായിരുന്നത്. ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും വിവാഹസംബന്ധമായ അനാചാരങ്ങളും തുടച്ചുനീക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആരംഭിച്ച വിപ്ലവപ്രവർത്തനങ്ങൾ സമൂഹത്തിൽ കാതലായ മാറ്റങ്ങൾക്ക് കാരണമായിത്തീർന്നു. ജന്മംകൊണ്ട് ജാതി നിശ്ചയിക്കുന്ന രീതി ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ ഉള്ളടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഭ്രാന്തിനെയാണ് ഗുരു ചോദ്യം ചെയ്തത്. അത് ചരിത്രത്തിൽ നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ട മാറ്റങ്ങളുടെ വേലിയേറ്റമായിരുന്നു.

സാമൂഹികചിന്തകനായ ഗുരു ദൈവദാഹിയായ സന്യാസി ആയിരുന്നു. വേദങ്ങളായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ പാഠ്യവിഷയങ്ങൾ. ഗുരു ഈശ്വരവിശ്വാസികളെ ചേർത്തുനിർത്തി. ഒപ്പം നിരീശ്വരവാദികളെയും അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത ആദർശമായിരുന്നു നാരായണഗുരുവിന്റെ കൈമുതൽ. ഗുരു കരുത്തനായ പ്രായോഗികവാദിയുമായിരുന്നു. എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും സാരാംശങ്ങൾ ഗുരു ഗ്രഹിച്ചു. മറ്റു മതങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ഗുരു ഹൃദ്യസ്ഥമാക്കി. മുസ്ലിം, ക്രിസ്ത്യൻ മതവിഭാഗങ്ങളുടെ ആശയങ്ങളും തുറന്നുകാട്ടാനായി അദ്ദേഹം സമയം ചെലവഴിച്ചു. ശ്രീബുദ്ധന്റെ ജീവിതം ഗുരു ഗാഢമായി പഠനവിധേയമാക്കിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കെ.പി. അപ്പൻ ബുദ്ധനെയും ഗുരുവിനെയും താരതമ്യം ചെയ്തു. ബുദ്ധന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾക്ക് സമാനമായിട്ടായിരുന്നു ഗുരുവിന്റെ ജീവിതവും എന്ന് ലേഖനത്തിലൂടെ മനസിലാക്കിത്തരുന്നു. കൊട്ടാരം ഉപേക്ഷിച്ച് തെരുവിലേക്ക് ഇറങ്ങിയ ഗൗതമസിദ്ധാർത്ഥനെപ്പോലെ നാരായണഗുരുവും വീടും കുടുംബവും ഉപേക്ഷിച്ച് തെരുവിലേക്കുപോയി. വർണമേധാവിത്വത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇരുവരെയും അസ്വസ്ഥരാക്കിയിരുന്നു. ഗുരു സ്ഥാപിച്ച ആശ്രമങ്ങൾ ബുദ്ധവിഹാരങ്ങൾക്ക് സമാനമായിരുന്നു. ബുദ്ധനും ഗുരുവും ജീവിതാവസാനനാളുകളിൽ രോഗങ്ങളാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ നിരവധി സംഭവങ്ങളും ആശയങ്ങളും സമാനതകളും ലേഖനത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്.

മനുഷ്യന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രതിബന്ധം അജ്ഞതയാണെന്ന് ഗുരു മനസ്സിലാക്കി. ഇതിനെതിരെയാണ് 'വിദ്യകൊണ്ട് പ്രബുദ്ധരാവുക' എന്ന മുദ്രാവാക്യം അദ്ദേഹം ഉയർത്തിയത്. ഗുരു അനുയായികൾക്കിടയിൽ 'സംഘടനകൊണ്ട് ശക്തരാവുക' എന്ന ആശയത്തിനും പ്രചാരണം നൽകിയിരുന്നു. വർണവ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരെയുള്ള വിപ്ലവാശയങ്ങൾ ജാതിയുദ്ധത്തിലേക്ക് വഴുതിമാറാതെ മഹത്തായ ഒരു സാമൂഹികപരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയ ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ മാർഗം ശാന്തിയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയുമായിരുന്നു എന്ന് സാമൂഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞർ വിലയിരുത്തുന്നുണ്ടെന്നും കെ.പി. അപ്പൻ വിശദമാക്കുന്നു.

വിശദപഠനം

3. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങൾ

കെ. വിനോദ് ചന്ദ്രൻ

> ▶ ഗുരുകൃതികൾ ആധുനികകാലത്ത് നവചിന്തകർക്ക് അടിത്തറ സൃഷ്ടിച്ചു

കേരളീയനവോത്ഥാനത്തിന് വിത്തുപാകിയ നാരായണഗുരുവിന്റെ സാഹിത്യകൃതികൾ ആധുനികകാലത്തിന്റെ നവമായ ചിന്തകൾക്ക് സുദൃഢമായ നിലയിൽ അടിത്തറ സൃഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായി. നാരായണ കൃതികളിൽ ഉള്ളടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആന്തരികയാഥാർഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവിധവീക്ഷണകോണുകളിലൂടെ പഠനം നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ നാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളെക്കുറിച്ച് ആഴത്തിലുള്ള പഠനങ്ങൾ പുറത്തുവന്നിട്ടില്ലാത്ത അവസ്ഥ കൃതികളുടെ വ്യാപകമായ പ്രചാരണത്തിനും തടസ്സം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. നാരായണഗുരുവിന്റെ കലയിലൂടെയും ചിന്തയിലൂടെയുമുള്ള പുനർവിചാരമാണ് വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ പുരോഗമിക്കുന്ന ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ മനുഷ്യസാധ്യമായതെല്ലാം വിഭിന്നങ്ങളായ കർമങ്ങളിലൂടെ അനുഗുണമായ രീതിയിൽ പ്രയോഗസാധ്യതകളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്ന ചിന്തകൾക്ക് തുടക്കംകുറിച്ച സാമൂഹികസാംസ്കാരികപരിഷ്കർത്താവാണ് ഗുരു. ഇത്തരം ചിന്തകളുടെയെല്ലാം സമ്മേളനമാണ് നാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളിൽ നിഴലിക്കുന്നത്.

> ▶ നവോത്ഥാനചരിത്രത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങൾ

ലഘു, ഗുരു എന്നീ വാക്കുകളിലൂടെ വിവക്ഷിക്കുന്ന നിരവധി ഗുരുവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നമുക്ക് ലഭ്യമാണ്. ചരിത്രത്തിന്റെ ഗുരു നേരങ്ങളിലേക്കാണ് ലേഖനം ഊന്നൽ നൽകുന്നത്. നാരായണഗുരുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിലവിലുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങളെല്ലാം ലഘുനേരങ്ങളിലേക്ക് ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ലേഖകൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. നവോത്ഥാനചരിത്രത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങളിലേക്കാണ് ഈ ലേഖനം വികസിക്കുന്നത്. ഭാവിയുടെ വ്യവഹാരമായ നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനം അന്ത:സ്ഥിതമായ, ഐഹികമായ ലീനസാധ്യമായ ഭാവിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നീതിയുടെയും കാമനയുടെയും ഉയർപ്പിന്റെ കാലം അതാണ് ഇവിടെ ഭാവി എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവിന്റെയും സമുദായനേതാവിന്റെയും ഹിന്ദുമിഷനറിയുടെയും റോളുകളിലേക്ക് ആധുനികനിരൂപകർ ഗുരുവിനെ ചുരുക്കിയതായി ലേഖകൻ വിമർശിക്കുന്നു. എന്നാൽ പരമമായ അനന്ത(absolutely infinite)ത്തിന്റെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും അഹ(self)ത്തിന്റെയും സങ്കല്പനങ്ങളുടെ വിപ്ലവകരമായ വിന്യസനങ്ങളാണ് നാരായണഗുരുവിന്റെ ചിന്തകൾ. പാശ്ചാത്യനവോത്ഥാനമാതൃകയിൽ നാരായണഗുരു സ്വാംശീകരിച്ച നവചിന്താധാര ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്റെയും ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെയും ജീർണതകളെന്നപോലെ കൊളോണിയൽ ആധുനികതയുടെ ചിന്താധാരകളെയും ഇളക്കി മറിക്കുകയുണ്ടായതായി ലേഖകനായ കെ. വിനോദ് ചന്ദ്രൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

നാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളിൽ നിഴലിക്കുന്ന പ്രിയത്തിന്റെ, കാമനയുടെ എതിർമീമാംസയെക്കുറിച്ച് വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ലേഖനത്തിൽ. ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന പ്രിയ സങ്കല്പത്തെ നിർവചിക്കുകയാണ് ലേഖകൻ. പ്രിയത്തിന് ജാതിയില്ല എന്ന് പ്രിയമീമാംസ പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്. ആത്മപ്രിയവും അപരപ്രിയവും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ ആത്മസുഖം പരസുഖത്തെയും പരസുഖം ആത്മസുഖത്തെയും പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു. ആത്മവും അപരവുമായ ഭിന്നമായ ധാരകൾ ഇതിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. റാഡിക്കൽ ആധുനികതയാണ് കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തിന് തുടക്കംകുറിച്ചത്. നാരായണഗുരുവിന്റെ ചിന്തകൾ ബദൽ ആധുനികമാണ് എന്നാണ് നിരീക്ഷണം. ബ്രാഹ്മണ ഫ്യൂഡൽപാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്നും വേറിട്ടുകൊണ്ട് നവോത്ഥാനത്തെ സംഭവമാക്കിയ വ്യത്യസ്തമായ ആധുനികതയെയാണ് ഗുരു പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്. 'നാരായണഗുരു പിന്തുടരുന്ന മാതൃക ഉപനിഷത്തുകളിൽ ഏറെക്കുറെ സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ട ആത്മദർശനമാണ്. ഉപനിഷത്തുകൾ ആത്മത്തെ മാറ്റമില്ലാത്തതും മറ്റൊന്നെങ്കിലുമൊത്ത് സംയോജിക്കാത്തതും ആയിക്കാണുന്നു. ഒരു സത്തയെന്ന നിലയിൽ അത് സത്താരൂപമുള്ള മറ്റെന്തിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രമായി നിലനിൽക്കുന്നു. ഇതാണ് ചുരുക്കത്തിൽ ആത്മത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശാശ്വതവാദം.' ('ഗുരുചിന്തന: ഒരു മുഖവുര'- ഡോ. നിസാർ അഹമ്മദ്)

> ▶ ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത് പ്രിയസങ്കല്പം

സാമൂഹ്യ-സമുദായ പരിഷ്കർത്താവിന്റെയും ഹിന്ദു മിഷനറിയുടെയും റോളുകളിലേക്ക് നാരായണഗുരുവിനെ ചരിത്രകാരന്മാർ ചുരുക്കി അടയാളപ്പെടുത്തിയതിനെതിരെ തൂലിക ചലിപ്പിച്ച ലേഖകൻ കൊളോണിയൽ മിഷനറി ആധുനികതയെയും അനുബന്ധമായി നിലനിൽക്കുന്ന ദേശീയാധുനികതയെയും അതിക്രമിക്കുന്ന ഈ ആധുനികധാരയെയാണ് കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തെ സ്വയം പ്രകാശകവും അഭിനവവും ആക്കുന്നത് എന്ന് സമർഥിക്കുന്നു. കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഈ ബദൽ നിർണയനങ്ങളാണ് ആധുനിക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ തമസ്കരിക്കപ്പെട്ടത്. ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്റെയും ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെയും കൊളോണിയൽ ആധുനികതയുടെയും തത്വപ്രമാണങ്ങളെ ഈ നവസങ്കല്പങ്ങൾ തകിടം മറിച്ചു. പാശ്ചാത്യനവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനത്തിലെ എന്നപോലെതന്നെ ഈ നവചിന്താധാര മതാത്മകവും ആത്മീയവും സാമൂഹികവും ആയ അതീതങ്ങളുടെ ആധിപത്യത്തിൽനിന്ന് അന്തസ്ഥിതത്വത്തിന്റെ വിതാനങ്ങളെ മോചിപ്പിച്ചതായി ലേഖകൻ വിലയിരുത്തുന്നു.

> ▶ കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഈ ബദൽ നിർണയങ്ങൾ

പ്രിയവും സുഖവും: അർത്ഥാന്തരങ്ങൾ

ശങ്കരൻ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന അദ്വൈതസിദ്ധാന്തത്തെ പുനർവിന്യസിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ പുതുക്കിപ്പണിയുക എന്ന കർത്തവ്യമാണ് നാരായണഗുരു തന്റെ കൃതികളിലൂടെ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഒരേസമയം അദ്വൈതത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യം പ്രകടമാക്കുകയും സാമൂഹികമോ രാഷ്ട്രീയമോ സാംസ്കാരികമോ ആയ ആചാരങ്ങളുടെ ഉന്മൂലനം സാധ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന കർമമാണ് നാരായണഗുരു അനുഷ്ഠാനമായി നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. അദ്വൈതത്തിന്റെയും ശൈവസിദ്ധാന്തത്തിന്റെയും ആത്മസത്തയെ ഗുരു ആന്തരികപരിഷ്കരണത്തിന്റെ

അവസ്ഥാന്തരങ്ങളിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. അഹത്തിന്റെയും ജ്ഞാനചിന്തയുടെയും അന്തരംഗങ്ങളിൽ കാമനയേയും ആനന്ദത്തെയും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു എന്നതാണ് കേരളത്തിൽ ശ്രീനാരായണൻ പുതുക്കിയ ദിശാവ്യതിയാനങ്ങളിൽ പ്രഥമഗണനീയമായി എടുത്തുകാട്ടാനാവുന്നത്. 'സുഖം' എന്ന ഭാവശക്തിക്ക് നാരായണഗുരു നൽകുന്ന പ്രാധാന്യത്തിനാണ് ലേഖനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് ഊന്നൽ നൽകുന്നത്. സുഖത്തിന്റെയും കാമനയുടെയും നിരാസമാണ് ഗുരുവിന്റെ നൈതികചിന്തയെ വേർതിരിക്കുന്നത്. ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ ശങ്കരാദ്വൈതത്തിൽനിന്നും ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്റെ പൂർവമീമാംസകളിൽനിന്നും വിക്ടോറിയൻ സദാചാരത്തിൽനിന്നും ഗാന്ധിയൻ സന്മാർഗികതയിൽ നിന്നും ശ്രീനാരായണൻ തന്റെ ചിന്തയെ വേർതിരിക്കുന്നുണ്ട്.

- സുഖത്തിന്റെയും കാമനയുടെയും നിരാസം

നാരായണഗുരു അദ്വൈതജീവിതത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. 'മനുഷ്യരെല്ലാവരും ഒരുപോലെ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് സുഖത്തെയാണ്..... ക്ഷണഭംഗുരങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെക്കാൾ മനുഷ്യാത്മാവിന് അധികം പ്രിയം കാണുന്നത് സുചിരമായി ശാശ്വതമായി വിളങ്ങുന്ന സുഖത്തിലാണ്'. ആന്തരികപരിഷ്കാരത്തിലൂടെ മാത്രമേ സുഖപ്രാപ്തി കൈവരൂ. മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യം സുഖമാണെന്ന് ഗുരു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. 'അഖിലരുമാത്മസുഖത്തിനായ് ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നമാണ് മതം'. എന്ന് ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ ഗുരു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

- മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യം സുഖമാണ്

'ശ്രീനാരായണന്റെ കൃതികളിൽനിന്ന് വർധിതശക്തിയോടെ പൊന്തിപരക്കുന്ന മഹാസന്ദേശം ഇതാണ്-ഒരു മതം ഒരു മതം മാത്രം. അത് സ്വാഭാവികമായും യുക്തിസഹമായും സാമ്പ്രദായികമായി ചരിത്രപരമായി അദ്വൈതമല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല. മതം ഒന്നാകുമ്പോൾ ദൈവം രണ്ടാകാൻ വഴിയില്ല. ദൈവവും ഒന്ന്. അപ്പോൾ ദൈവസൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യൻ പല ജാതിയാകാൻ തരമില്ല. ജാതിയും ഒന്ന്' ഗുരുവിന്റെ ദുഃഖം-സുകുമാർ അഴിക്കോട്)

ഈ കൃതിയിൽ ആത്മജ്ഞാനദർശനത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായി നിലനിൽക്കുന്നത് പ്രിയമീമാംസയാണ്. ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്ത് പ്രിയത്തിന്റെ കാമനയുടെ ഒരു എതിർമീമാംസ നിർമിക്കുകയാണ്. കാമനാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു നവനൈതികതയുടെ താത്വികപ്രമാണമാണ് ആത്മോപദേശശതകത്തിലെ 21 മുതൽ 24 വരെയുള്ള പ്രിയ വിചിന്തനങ്ങൾ. ശുദ്ധമായ കാമനയെയാണ് പ്രിയം എന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അർഥമാക്കുന്നത്. ആനന്ദത്തെയും പ്രേമഭാവത്തെയുമാണ് പ്രിയം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ പ്രിയസങ്കല്പം കാമനയെ അതിന്റെ അഭാവത്താലും നിരോധനത്താലും നിർവചിക്കുകയും ഈഡിപ്പൽ കോംപ്ലക്സിന്റെ ഇതിവൃത്തത്തിനുള്ളിൽ തളച്ചിടുകയും ചെയ്യുന്ന ഫ്രോയിഡിന്റെ കാമസങ്കൽപ്പത്തിൽനിന്ന് പാടെ വ്യത്യസ്തമാണ് എന്ന് ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. പകരം ആഗ്രഹത്തെ ഉള്ളിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്ന ആത്മശക്തിയായി ആനന്ദത്തിന്റെയും ആധികൃത്തിന്റെയും സജീവമായ ഭാവമായി നിർവഹിക്കുന്ന സ്പിനോസിയൻ ദർശനവുമായാണ് ഗുരുവിന്റെ ജ്ഞാനനൈതികകാമനാസ

▶ ആനന്ദത്തെയും പ്രേമഭാവത്തെയുമാണ് പ്രിയം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്

ങ്കൽപ്പങ്ങൾ ഒത്തുപോകുന്നത്. ആനന്ദദായകമായ ഈ പ്രിയവസ്തു അറിവാണ്. ആത്യന്തികമായ കാമനാവസ്തു ഏകമേവാദ്വിതീയമായ അറിവ് ആയതിനാൽ - ആത്മവസ്തുവായതിനാൽ - കാമനയ്ക്ക് ജാതിഭേദം ഇല്ല എന്നാണ് പ്രിയ വിചിന്തനം സ്ഥാപിക്കുന്നത്.

▶ 'അത് നീയാകുന്നു'

'ലോകകാര്യങ്ങളിൽ അദ്വൈതം ദീക്ഷിക്കുമ്പോൾ വർണാശ്രമധർമം അപകടത്തിലാവും. അദ്വൈതത്തിലെ ഈ ദ്വൈതഭാവം നിഷേധിക്കുകവഴി സമുദായത്തിലെ ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾ നിഷിദ്ധങ്ങൾ ആണെന്ന് തെളിയിച്ചതിലാണ് നാരായണഗുരുവിന്റെ മഹത്വം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. 'അത് നീയാകുന്നു' എന്ന് പറയുന്നതിൽ തത്വമുണ്ട് എന്നാൽ കവിതയില്ല. പക്ഷേ ഈ തത്വം മറ്റൊരർഥത്തിൽ രസനിഷ്യന്ദിയായ കവിതയായി പടർന്നു പുഷ്പിച്ചുകിടക്കുകയാണ്. ആത്മോപദേശശതകത്തിലെ പ്രശസ്തമായ വരികൾ ഉദ്ധരിക്കാം.

'അവനിവനെന്നറിയുന്നതൊക്കെയോർത്താ
ലവനിയിലാദിമമായൊരാത്മരൂപം
അവനവനാത്മസുഖത്തിനാചരിക്കു
ന്നവയപരന്നു സുഖത്തിനായി വരേണം'.

(ആത്മോപദേശശതകം 24)

അവനിവനെന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന അഹങ്ങളെല്ലാം യഥാർഥത്തിൽ ആദിമമായ ഒരു ആത്മരൂപമാണ്. അഹവും അപരവും ആത്മാവും ഒന്നെന്നു കല്പിക്കുന്ന ഈ പ്രതിഷ്ഠാപന വാക്യത്തിൽനിന്ന് പുത്തൻ നൈതികതയുടെ സ്നേഹപ്രമാണം ഉയർന്നുവരുന്നു. അഹം എന്നത് ആദിമമായ ആത്മരൂപമായതിനാൽ ആത്മസുഖത്തിനു വേണ്ടി ഒരോരുത്തരും ചെയ്യുന്ന കർമങ്ങൾ അപരസുഖത്തെയും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കണം എന്നിങ്ങനെ അദ്വൈതത്തെ സാധാരണക്കാരന്റെകൂടി അമൃതമാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു നാരായണഗുരു എന്ന ദാർശനികകവി. പരസുഖത്തെ ഉല്പന്നമാക്കി മാറ്റുമ്പോഴാണ് ആത്മസുഖത്തിനുള്ള കർമം സാധൂകരിക്കപ്പെടുന്നത്. അനുശാസനമോ ആജ്ഞാവാക്യമോ അല്ലാത്ത വെറും ആമന്ത്രണം മാത്രമായ ആശയമാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിലൂടെ ഗൂഢാർഥത്തിൽ ഒളിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആത്മസുഖത്തെയും പരസുഖത്തെയും ആത്മസുഖത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ഈ നവനൈതികത ഒന്നിപ്പിക്കുന്നു.

▶ അഹം ആദിമമായ ആത്മരൂപം

ജാതിധ്വംസനത്തിന്റെ വിപ്ലവങ്ങൾ

ആദിശങ്കരന്റെ അദ്വൈതസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽനിന്നും വേറിട്ടുനിൽക്കുന്ന നാരായണഗുരുവിന്റെ ചിന്തകളുടെ അടിസ്ഥാനപാഠങ്ങൾ ആത്മോപദേശശതകത്തിൽ ആരംഭിക്കുകയാണ്. ആത്മപ്രിയവും അപരപ്രിയവും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യം ഇല്ലാതായാൽ ആത്മസുഖം പരസുഖത്തെയും പരസുഖം ആത്മസുഖത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. പ്രിയത്തിന് ജാതിയില്ല, പ്രിയോൽപ്പന്നമായ സുഖത്തിനും ജാതിയില്ല. ആത്മാവും അഹവും തമ്മിലുള്ള ജാതിഭേദത്തെ തകർക്കുന്നിടത്താണ് നാരായണഗുരുവിന്റെ ജാതിവിരുദ്ധജാതിരഹിതവിപ്ലവം ജനിക്കുന്നത്. അപരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും സത്ത ഒന്നാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കലിലൂടെയാണ് നാരായണഗുരുവിന്റെ ജാതിനിർമാർജ

നം കടന്നുവരുന്നത്. ഗുരു നടത്തിയ ജാതിവിരുദ്ധസമരങ്ങളുടെ മർമം ഇവിടെയാണ്. അധികാരസ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നല്ല മറിച്ച് പ്രിയത്തിന്റെ ജാത്യവല്കരണത്തിൽനിന്നും അന്യവല്കരണത്തിൽനിന്നുമാണ് ജാതി ഉടലെടുക്കുന്നത്. പ്രിയവിപ്ലവത്തിന്റെ സ്ഥാപനരൂപമാണ് ജാതി. കാമനയുടെ ജാതീകരണമാണ് സാമുദായികമായ ജാതിവല്കരണത്തിന്റെ ബീജകാരണമെന്നും സാമുദായികമായി ജാതി നശിച്ചാലും പ്രിയം ജാതീകരിക്കപ്പെട്ടാൽ അത് പുതിയ ജാതികളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുമെന്നും ഗുരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. കാമനയെ ജാതിരഹിതമാക്കുകയും അദ്വൈതവല്കരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടേ ജാതിയെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനാകൂ എന്ന ഉൾക്കാഴ്ചയിലേക്കാണ് 'പ്രിയ'ദ്വൈതം എത്തിക്കുന്നതെന്ന് ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ജീവിതത്തിന്റെസമസ്തമേഖലകളെയും അപജാതീകരിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മരാഷ്ട്രീയസമരമായി ജാതി വളരുന്നത്, ജാതീയതയുടെ മനഃശാസ്ത്രപരവും കാമനാപരവും ജ്ഞാനപരവുമായ ഉത്ഭവങ്ങളെ കണ്ടെത്തിക്കൊണ്ടാണ്. ഒരുതരം ഉന്മാദവിശകലനമാണ് നാരായണഗുരു തന്റെ രചനകളിലൂടെ നിർവഹിക്കുന്നതെന്ന് ലേഖകൻ വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ്.

> ▶ ആത്മാവും അഹവും തമ്മിലുള്ള ജാതിഭേദം തകർക്കുന്നു

കാമനയെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന ഒരു നൈതികതയിൽ വ്യക്ത്യാഹന്തയുടെയും വംശാഹന്തയുടെയും ധ്വംസനത്തിലൂടെ മാത്രമേ, ജാതി എന്ന ഉന്മാദത്തെ തകർക്കാനാവുകയുള്ളൂ എന്ന തത്വങ്ങളിലേക്കാണ് നാരായണകൃതികൾ നമ്മെ കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നത്. ഗുരു കൃതികളിൽ ജീവാത്മാവും പരമാത്മാവും തമ്മിൽ മാത്രമല്ല അഹവും അപരവും തമ്മിലും ആത്മാപരസുഖങ്ങൾ തമ്മിലുമുള്ള എല്ലാ വൈരുധ്യങ്ങളും തച്ചുടയ്ക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെയാണ് 'പ്രിയ അദ്വൈതം ഒരു നൈതികവിപ്ലവമായി മാറുന്നത്' നാരായണഗുരുവിന്റെ ആത്മത്തെക്കുറിച്ച് ഡോ. നിസാർ അഹമ്മദ് ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. 'സമകാലീന വിജ്ഞാനരംഗത്ത് ഇനിയും തൃപ്തികരമായി സാധൂകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത കുറെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ മാത്രമേ ഈ ദിശയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. പൗരാണികമായ ഒരു പരികല്പനയാണ് ബോധം, ആത്മം എന്നിവ. ശരീരത്തിൽനിന്ന് വ്യതിരിക്തമായ ഒരു സത്തയായിട്ടാണ് ആത്മം സങ്കൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ജീവനുള്ള ശരീരങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന ബോധം അതിനാൽ ആത്മസാന്നിധ്യമാണ്. ശ്രീശങ്കരന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ ബോധം ആത്മത്തിന്റെ ആഗന്തുകഗുണമല്ല. അബോധമായ ആത്മം ചിന്തനീയമല്ല. ബോധം-അറിവ്-ആത്മത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നാരായണഗുരു അതുകൊണ്ട് അറിവ് എന്നുതന്നെ ആത്മത്തെ കുറിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു'. (ഡോ. നിസാർ അഹമ്മദ്, 'ആത്മവും അഹവും-ഗുരുചിന്തന: ഒരു മുഖവുര')

> ▶ അപരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും സത്ത ഒന്നാണ്

'പ്രിയവിഷയപ്രതി ചെയ്തിടും പ്രയത്നം
നീയതവുമങ്ങനെതന്നെ നിൽക്കയാലേ
പ്രിയമജമവ്യയമപ്രമേയമേകാ
ദ്വയമിതുതാൻ സുഖമാർന്നു നിന്നിടുന്നു'

പ്രിയത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് നീങ്ങുന്ന കാവ്യപ്രപഞ്ചത്തിലെ അദ്വൈതസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അനന്തമായ സാധ്യതകളെ തുറന്നിടുകയാണ് ലേ

ഖകൻ. പ്രപഞ്ചത്തെ, അഹത്തെ നിർവചിക്കുന്നത് കേവലം ഉപജീവനമോ അതിജീവനമോ അർധജീവനമോ അല്ല, മറിച്ച് നിയതമായി നിലനിൽക്കുന്ന പ്രിയവിഷയസംബന്ധമായ പ്രയത്നമാണ്. പ്രിയത്തിന്റെ വിഷയവും പ്രിയകർമവും പ്രിയവസ്തുവും പ്രിയതത്വവും ആനന്ദതത്വവും സംയോജിക്കപ്പെടുകയാണിവിടെ. ആത്മാവിനോടുള്ള പ്രിയവും പരമമായ ലക്ഷ്യമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പരമ അനന്തമായ ഏകാദ്വയവസ്തുവും പ്രിയ കർമവും കർത്തവ്യവും പ്രിയസത്യവും സാർഥകമാവുകയാണിവിടെ. പ്രപഞ്ചത്തെ, അഹത്തെ നിർവചിക്കുന്നത് കേവലം ഉപജീവനമോ അതിജീവനമോ അർധജീവനമോ അല്ല, മറിച്ച് നിയതമായി നിലനിൽക്കുന്ന പ്രിയവിഷയസംബന്ധമായ പ്രയത്നമാണ്.

▶ അദ്വൈതസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അനന്തമായ സാധ്യതകൾ

ഗുരുവിന്റെ ചിന്ത ആധുനികമോ?

നാരായണഗുരുവിന്റെ ചിന്തകളുടെ ആഴങ്ങളെക്കുറിച്ച് അക്കാദമിഷ്യൻമാരും നിരൂപകരും ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഗുരുചിന്തകളിലെ ആധുനികതയെക്കുറിച്ച് പഠനങ്ങളോ നിരീക്ഷണങ്ങളോ വെളിച്ചത്തു വന്നിട്ടില്ല. ആധുനികത, നവോത്ഥാനം, ബദൽ ആധുനികത എന്നീ പ്രതിഭാസങ്ങൾക്ക് ഗുരുവിന്റെ ചിന്തകളിലെ പ്രസക്തി എന്തെന്ന് പരിശോധിക്കുകയാണിവിടെ. 'ജാതി വിധേയത്വത്തെയും അതീതജീവിത സങ്കല്പത്തെയും ഒരുപോലെ ഉലച്ച ആധുനികത, സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി തുടർന്നുപോകുന്ന സാമൂഹ്യഭദ്രതകളെയും വൈയക്തികസുരക്ഷിതത്വങ്ങളെയും അലങ്കോലമാക്കി. ആധുനികതയുടെ നിർദ്ദയമായ ഈ കടന്നാക്രമണം, ജാതിസ്ഥൂലതയിൽ അഭയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഇത് ആളുകളെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും അവരിൽ അപരിഹാര്യമായ ഒരു നഷ്ടബോധത്തെ ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വാഭാവികമാണ്. നഷ്ടപ്പെട്ട 'പറുദീസ' വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള ഉൾക്കടമായ വാഞ്ഛ, ചിലർക്ക് സ്വന്തം സമകാലികസമൂഹം ഉപേക്ഷിച്ച്, ഏകാന്തതയിൽ അഭയം കണ്ടെത്താനുള്ള പ്രലോഭനമായി മാറിയിരുന്നിരിക്കാം. ഇന്ത്യയിലും കേരളത്തിലും ആധുനികത സൃഷ്ടിച്ച മാറ്റങ്ങളോട് അനുകൂലനം ചെയ്യുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടെ ആത്മസാന്ത്വനമായിട്ടാണ് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സന്യാസത്തെ കാണേണ്ടത്'. ('കേരളീയനവോത്ഥാനം: ഒരു പുനർവായന'- ജെ. രഘു)

▶ പരാജയപ്പെട്ട വ്യക്തികളുടെ ആത്മസാന്ത്വനം സന്യാസം

പക്ഷേ ഇവിടെ പറഞ്ഞതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ നിരീക്ഷണങ്ങളാണ് ലേഖകൻ സമർഥിക്കുന്നത്. രണ്ട് ദിശകളിലൂടെയാണ് ആദ്യകാലംമുതൽതന്നെ ആധുനികത വികാസം പ്രാപിച്ചത്. ഒന്ന് വിപ്ലവപരവും ജീവിതപ്രതിജ്ഞാപകവും, മറ്റൊന്ന് പ്രതിക്രിയാപരവും അധികാരാധിഷ്ഠിതവും. യൂറോപ്യൻ ആധുനികത തുടക്കത്തിലെ രണ്ട് ആയിരുന്നുവെന്നും ഈ പിളർപ്പാണ് പാശ്ചാത്യആധുനികതയെ നിർവചിക്കുന്നതെന്നുമുള്ള അന്തോണിയോ നെഗ്രിയുടെ നിരീക്ഷണം ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്. ആധുനികതയിൽ നവീകരണത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത്. കൊളോണിയൽ മിഷനറി ആധുനികതയിൽ നിന്നാണ് കേരളത്തിലെ ആധുനികത ആരംഭിക്കുന്നത്. ആദ്യകാലത്ത് കടന്നുവന്ന ആധുനികത പ്രതിലോമപരവും പ്രതിനവോത്ഥാനപ

▶ ആധുനികതയിൽ നവീകരണത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നത്

രവുമായിരുന്നു എന്ന് ലേഖകൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

കേരളത്തിലെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ആരംഭം

രാഷ്ട്രീയ-സാംസ്കാരികരംഗത്ത് ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ രംഗപ്രവേശത്തോടെ അടിസ്ഥാനപരമായ നവീകരണത്തിന് വേദിയൊരുങ്ങുകയായിരുന്നു. നവോത്ഥാനം തീവ്രഘട്ടത്തിലേയ്ക്ക് ചുവടുവെയ്ക്കുന്നതോടെ ജാതികളും ഉപജാതികളും പുനർവിചിന്തനത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയായിരുന്നു. തീക്ഷ്ണവും നിർണായകവുമായ സൂക്ഷ്മ സാംസ്കാരികസമരങ്ങളിലൂടെയാണ് ഗുരു-നവോത്ഥാനം പ്രബലമായ സ്ഥാനം കയ്യടക്കിയത്. മിഷനറി ആധുനികത രൂപപ്പെടുത്തിയ നവമലയാളി മധ്യവർഗങ്ങളുടെ ചിന്ത സവർണബ്രാഹ്മണവിഭാഗത്തിന്റെ ആശങ്കകൾക്കും അപ്പുറത്തായിരുന്നു. നവമലയാളി മധ്യവർഗങ്ങളുടെ ഗണത്തിൽ എസ്.എൻ.ഡി.പി. പ്രസ്ഥാനവും നാരായണഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്നതാണ് യാഥാർഥ്യം. ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്റെ ആക്രമണത്തിന് ബദലായി ഗുരു തന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ ഉയർത്തി പ്രതിരോധം തീർക്കുകയും അതിൽ വിജയിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും ആധുനികചിന്താഗതിക്കാരുമായുള്ള പിണക്കങ്ങളിൽ വേദനിക്കുകയും ചെയ്തു. ജാതിയും സമുദായവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സ്വത്വങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുകയല്ല പകരം ബലപ്പെടുത്തുകയാണ് ആധുനികതയുടെ ശൈലിയിലൂടെ ചെയ്യുന്നതെന്ന ഞെട്ടൽ ഗുരുവിന്റെ മൗനത്തിലുണ്ട്.

> ▶ തീക്ഷ്ണവും നിർണായകവുമായ സൂക്ഷ്മ സാംസ്കാരികസമരങ്ങൾ

എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗത്തിന്റെ നിയമാവലിയും ചട്ടവട്ടങ്ങളും എഴുതിയുണ്ടാക്കി അംഗങ്ങളുടെ പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം ഗുരുവിന് വായിച്ചുകൊടുത്തത് പിന്നീട് യോഗം സെക്രട്ടറിയായ ചിന്നസ്വാമി കായിക്കര കുമാരുവായിരുന്നു. ചിലർ ഇദ്ദേഹത്തെ കുമാരനാശാൻ എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. ഭരണഘടനയും നിയമാവലിയും ചട്ടങ്ങളും വായിച്ചുകേൾക്കെ, ഇടയിൽ കടന്നു ഗുരു ചോദിച്ചുവത്രേ. 'ഈഴവാദി അധ:കൃത ജാതിക്കാർക്ക് മാത്രമുള്ളതാണോ നമ്മുടെ യോഗം?' അപ്പോൾത്തന്നെ കുമാരനാശാൻ വിശദീകരിച്ചു. 'കമ്പനി ആക്ടിനനുസരിച്ച് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണ്ട സംഘടനയായതുകൊണ്ട് അതിന്റെ പ്രവർത്തനമേഖല ഏതെന്ന് തിട്ടമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം അതിനാലാണ് ഇക്കാര്യം എടുത്തുപറയേണ്ടിവന്നത്'. കുമാരനാശാന്റെ വിശദീകരണം കേട്ട ഗുരു കുറച്ചുനേരം മൗനം ദീക്ഷിച്ചു, പിന്നെ പതുക്കെ മൊഴിഞ്ഞു: 'ഇനി കുമാരുവാകട്ടെ, നമ്മുടെ ആശാൻ!' കുമാരനാശാൻ എന്ന വിളി പ്രചാരത്തിൽ വന്നത് ഇതിനു ശേഷമാകുന്നു. എസ്.എൻ.ഡി.പി. എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ രൂപീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു നാടകീയമായ മുഹൂർത്തത്തെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ നിരീക്ഷണം നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഗുരു നടത്തിയ പ്രസ്താവത്തിൽ ഒരേസമയംതന്നെ പ്രശംസയും പരിഹാസവും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതേസമയം നാരായണഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആശാന്മാരായി മാറുകയും ഗുരുവിനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന അവസ്ഥയുണ്ടാവുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സിലോൺ യാത്രയിൽ പതിവായുള്ള വെള്ളവസ്ത്രം ഉപേക്ഷിക്കുകയും കാവിവസ്ത്രം ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ശിഷ്യന്മാരുടെ നിർബന്ധപ്രകാരമാണ് അദ്ദേഹം വെള്ള വസ്ത്രത്തിൽനിന്നും

> ▶ ഗുരുത്വത്തെ അട്ടിമറിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ശിഷ്യന്മാർ ഗുരുവിന് ദീക്ഷ നൽകുന്നു

കാഷായവസ്ത്രത്തിലേക്ക് മാറിയത്. അതായത് ഗുരുത്വത്തെ അട്ടിമറിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ശിഷ്യന്മാർ ഗുരുവിന് ദീക്ഷ നൽകിക്കൊണ്ട് ഗുരുക്കന്മാരായി മാറുന്ന കാഴ്ചയാണ് ഇന്ന് നാം കാണുന്നത്.

ആധുനികതയുടെ ചരിത്രം ഗുരുനിന്ദയുടെതും പ്രതിനവോത്ഥാനത്തിന്റേതുമാണ് എന്നും ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഗുരുത്വത്തിനുമേൽ ലഘുത്വത്തിന്റെ വിജയഗാഥ എന്നാണ് ലേഖനത്തിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനയിൽ പറയുന്നത്. ആധുനികതയുടെ വക്താക്കൾ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ആർജവമുള്ളതും വിപ്ലവകരവുമായ ചിന്തകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനായി എല്ലാവിധത്തിലും ശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതുവഴി അവർ നവോത്ഥാനചിന്തകളുടെ ചിറകരിയുകയായിരുന്നു. പ്രതിലോമകരമായ ആധുനികതയ്ക്ക് വഴിപ്പെടാൻ നാരായണഗുരു വിസമ്മതിച്ചതാണ് എസ്എൻഡിപിയുമായുള്ള ബന്ധം വഷളാകുന്നതിന് പ്രധാനകാരണം എന്ന് ലേഖകൻ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. ആശാനുശേഷം വന്ന സെക്രട്ടറിമാർ കമ്പനി ഉദ്യോഗസ്ഥരെപ്പോലെ പെരുമാറി ഗുരുവിന്റെ ആദർശങ്ങൾ അഭിപ്രായങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ അവഗണിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ജാതിചിന്തയുടെ സ്ഥാപനമായി എസ്.എൻ.ഡി.പി. നിലപാട് മാറ്റിയപ്പോൾ ഗുരു അതിനെ ശക്തമായി പ്രതിരോധിക്കുകയാണുണ്ടായത്. എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗത്തിന് ദാനം ചെയ്തിരുന്ന സ്വത്ത് അദ്ദേഹം തിരിച്ചെടുത്തു. താൻ യോഗത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഗുരു ഡോക്ടർ പല്പുവിനെഴുതി. അതേവർഷംതന്നെ ജാതിചിന്തയ്ക്കും എസ്.എൻ.ഡി.പി.ക്കും എതിരെയുള്ള തന്റെ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് കേരളീയസമൂഹത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രശസ്തമായ വിളംബരം നടത്തിയത്. 'നാം ജാതിമതം വിട്ടിട്ട് ഇപ്പോൾ ഏതാനും സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ചില പ്രത്യേകവർഗക്കാർ നമ്മെ അവരുടെ വർഗത്തിൽപ്പെട്ടതായി വിചാരിച്ചും പ്രവർത്തിച്ചും വരുന്നതായും അതു ഹേതുവാൽ പലർക്കും നമ്മുടെ വാസ്തവത്തിനു വിരുദ്ധമായ ധാരണയ്ക്കിടെ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയുന്നു. നാം പ്രത്യേകജാതിയിലോ മതത്തിലോ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. വിശേഷിച്ചും നമ്മുടെ ശിഷ്യവർഗത്തിൽനിന്നും മേൽപ്രകാരമുള്ളവരെ മാത്രമേ നമ്മുടെ പിൻഗാമിയായി വരത്തക്കവിധം ആലുവ അദ്വൈതാശ്രമത്തിൽ ശിഷ്യസംഘത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളൂ എന്നും മേലും ചേർക്കയുള്ളൂ എന്നും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു'. ഇതോടെ ജാതിയെയും സമുദായത്തെയും സ്വത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായി കണക്കാക്കുന്ന ആധുനികതയുമായുള്ള സകലഉടമ്പടികളിൽനിന്നും ഗുരു മോചനം നേടുകയാണ്. ശിഷ്യവർഗത്തിൽനിന്ന് രക്ഷ തേടാനായി അദ്ദേഹം തമിഴ്നാട്ടിലേക്കും അവിടെനിന്നും ശ്രീലങ്കയിലേക്കും പലായനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തെ മടക്കിക്കൊണ്ടുവരാനായി കേരളത്തിൽനിന്നുള്ള ശിഷ്യസംഘം കഠിനമായ പ്രയത്നമാണ് നടത്തിയത്.

- ഗുരുത്വത്തിനുമേൽ ലഘുത്വത്തിന്റെ വിജയഗാഥ

എസ്.എൻ.ഡി.പി. യോഗവുമായി അകൽച്ചയുണ്ടായതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന നിരവധി രേഖകൾ ലഭ്യമാണ്. യോഗവുമായുള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിച്ചുകൊണ്ട് കത്തെഴുതിയ 1916 മേയ് 22 മുതൽ ആ കത്ത് പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് നൽകിയ 1928 ആഗസ്റ്റ് 6 വരെ നാരായണഗുരു ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉദാസീനനായിരുന്നില്ല. യോഗത്തെ തിരുത്താൻ

- നാം ഒരു ജാതിയിലും മതത്തിലും ഇപ്പോൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല

നിരന്തരം അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ആയിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം പ്രത്യേകമായൊരു പ്രസ്താവനതന്നെ ഇറക്കുകയുണ്ടായി. 'നിങ്ങളിൽ ചിലർ നാം ഇപ്പോഴും ഒരു സമുദായത്തിലോ ഒരു മതത്തിലോ ഉൾപ്പെട്ട ആളാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. നാം ഒരു ജാതിയിലും മതത്തിലും ഇപ്പോൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. നാം അത്തരം സംഗതികളിൽനിന്ന് വിട്ടുമാറിയിട്ട് കുറേക്കാലമായി. നമ്മുടെ ആശ്രമത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാവുന്നവർ ഇതിനനുസരിച്ച് ജീവിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകേണ്ടതാണ്'.

നാരായണഗുരു എസ്.എൻ.ഡി.പി.യിൽ നേരിട്ട തിരിച്ചടികളുടെ കാരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് എ.വി. അനിൽകുമാർ ഇപ്രകാരം എഴുതുന്നു. 'അദ്ദേഹം എല്ലാവിധത്തിലും ഏകാകിയായിരുന്നു എന്ന വാക്കുകളിൽ ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ ആഴം തെളിഞ്ഞു. അതാവട്ടെ ഈഴവമേധാവിത്വം നവോത്ഥാനപ്രസ്ഥാനത്തെ കൈപ്പിടിയിൽ ഒതുക്കാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളുടെ ഒരു ഘട്ടം തന്നെയാണ്. സ്ഥിതിഗതികളിൽ ഉണ്ടായ അനഭിലഷണീയപ്രവണതകൾ ഗുരുവിനെ ഏറെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തി. 1926-ൽ നടത്തിയ സിലോൺ സന്ദർശനം പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടും മടക്കയാത്രയെക്കുറിച്ച് ആ മനസ്സിൽ അവ്യക്തതയുണ്ടായി. ശിവഗിരിയിലെ കാര്യങ്ങളിൽ വന്നുപെട്ട പന്തികേടുകളിൽ ദുഃഖിച്ചായിരുന്നു അത്. എഴുപതാംജന്മദിനം കഴിഞ്ഞയുടൻ ഗുരു തമിഴ്നാട്ടിലേക്കാണ് പോയത്. വൈഗാനദിക്കരയിലെ തിരുപേടകത്ത് വിശ്രമിക്കവേ, ഇനി മലയാളരാജ്യത്തേക്ക് പോകേണ്ട, നമുക്ക് ഇവിടെ എവിടെയെങ്കിലും താമസിച്ചാൽമതി എന്ന കടുത്ത നിലപാടും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുണ്ടായി. അതിനിടയ്ക്ക് ഗുരുവിനെ അന്വേഷിച്ച് വർക്കലയിൽനിന്ന് എ.കെ. ഗോവിന്ദദാസും ഗോവിന്ദാനന്ദസ്വാമികളും മറ്റും എത്തി. അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശം. കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന മിക്കവരെയും മടക്കി അയച്ചാണ് സന്ദർശനം ഉറപ്പിച്ചത്. അവിടെ എത്തിയശേഷം തിരിച്ചുവരാൻ വലിയ മനസില്ലായിരുന്നു. അന്ത്യം വരെ ആ രാജ്യത്ത് എവിടെയെങ്കിലും കഴിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തുവത്രേ. 1918 ആഗസ്റ്റിലാണ് ഗുരു ആദ്യ സിലോൺ യാത്ര നടത്തിയത്. അക്കാലത്താണ് കാവി വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നത്. അതൊരു നിറത്തിലുപരി സമീപനമാറ്റമായി ഇപ്പോൾ വിലയിരുത്തുന്ന ജാതിമതകച്ചവടക്കാർ ചരിത്രത്തിനുനേരെയാണ് കൊഞ്ഞനം കുത്തുന്നത്. വസ്ത്രമാറ്റം പ്രിയശിഷ്യരുടെ നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങിയിട്ടായിരുന്നു. പൊടിപുരണ്ടാൽ എന്ന വിശദീകരണവും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുണ്ടായി'.

- നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനത്തെ കൈപ്പിടിയിൽ ഒതുക്കാനുള്ള ശ്രമം ഗുരുവിനെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തി

ജീവിവംശം എന്ന സങ്കല്പം

മനുഷ്യസമൂഹം എന്നതിലുപരി മറ്റൊരു തരത്തിലും മാനവരാശിക്ക് തരംതിരിവില്ലെന്ന് വിശ്വസിച്ച ആധ്യാത്മികചിന്തകനാണ് നാരായണഗുരു. ജാതി എന്നാൽ മനുഷ്യൻ എന്ന വ്യാഖ്യാനമല്ലാതെ മറ്റ് നാനാർഥങ്ങൾ നൽകുന്നതിനെയും പല കള്ളികളിലേക്ക് തരം തിരിക്കുന്നതിനെയും ഗുരു ശക്തമായി എതിർത്തു. ഈ ജാതിസങ്കല്പത്തിന്റെ അപര്യാപ്തതയെപ്പറ്റിയുള്ള തിരിച്ചറിവിൽനിന്നാണ് ഗുരുവിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട കൃതികളായ ജീവകാരുണ്യപഞ്ചകവും അനുകമ്പാദശകവും പിറക്കുന്നത്. 'ജാതി നിർണയം' 'ജാതിലക്ഷണം' എന്നീ കൃതികളിലൂടെ ശരീരലക്ഷണങ്ങളുടെയും പ്രത്യുല്പാദനരീതിയുടെയും

അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരേ കുലത്തിൽപെട്ടവരാണെന്ന് സമർഥിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജാതിസങ്കല്പങ്ങൾ പ്രാചീനമായ വർഗീകരണമാണെന്ന് നാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളിലൂടെ വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്. ബുദ്ധിശാലി എന്നഭിമാനിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ 'ജാതി' എന്ന വിഭാഗീയതയെയും പാശ്ചാത്യസങ്കല്പങ്ങളിൽനിന്നും ഉരുത്തിരിയുന്ന വംശവാദത്തെയും ഗുരു ഒരേസമയം നിരാകരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളോടുമുള്ള സാഹോദര്യസങ്കല്പമാണ് അനുകമ്പാദശകം, ജാതിലക്ഷണം, ജാതിനിർണയം തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ആത്മസത്ത. ശരീരശാസ്ത്രപരമായ വ്യത്യസ്തതകളല്ല പകരം അരുളിന്റെ ഭാവശക്തിയാണ് ഒരു ജീവിയെ നിർണയിക്കുന്നത് എന്നതാണ് ഇതിലൂടെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. സാമാന്യസങ്കല്പമായ മനുഷ്യവംശത്തിൽനിന്ന് ജീവിവംശം എന്ന സങ്കല്പത്തിലേക്കുള്ള പറിച്ചുനടലാണ് ഇത്. പാശ്ചാത്യആധുനികതയിൽനിന്നുള്ള കാതലായ വ്യതിയാനമാണ് ഈ ചിന്തയിലൂടെ സംഭവിക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയിലെ ജീവജാലങ്ങളോട് അനുകമ്പനം ചെയ്യുന്ന മൈത്രിഭാവമാണ് ഗുരുചിന്തകളിലെ നൈതികതയെ നിർണയിക്കുന്നത്.

> ▶ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളോടുമുള്ള സാഹോദര്യസങ്കല്പമാണ് അനുകമ്പാദശകം

മാനവികതയും നൈതികതയും

'ശ്രീനാരായണൻ സമൂഹപരിഷ്കരണത്തിനിറങ്ങിയത് കേരളത്തിലെ ജാതിഭേദത്തിന്റെ കെടുതി കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടാണ്. അദ്ദേഹം അദ്വൈതം തേടിപ്പോയത്, ജാതിഭേദത്തെ നിർമൂലം നശിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു തത്വശാസ്ത്രത്തെ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങിയപ്പോഴാണ്. ജാതിവ്യത്യാസം തുടങ്ങിയ ഭേദകല്പനകൾ മനുഷ്യജീവിതത്തെ ഖണ്ഡിതവും അപൂർണവുമാക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ പൂർണതയ്ക്കുവേണ്ടി എപ്പോഴാണ് ശ്രീനാരായണൻ ജാതിഭേദത്തിന്റെ ശത്രുവും അദ്വൈതത്തിന്റെ സുഹൃത്തുമായി മാറിയത്. ഏകതയെ നശിപ്പിച്ചതുമൂലം അപൂർണവും അതുകൊണ്ട് അസുന്ദരവുമായ ഒരു ജീവിതത്തെയാണ് അദ്ദേഹം നിഷേധിച്ചത്. വ്യവഹാരജീവിതത്തിലെ അനൈക്യങ്ങളെ നിഷേധിക്കാൻ ഗുരു മടിച്ചില്ല. നാരായണഗുരു ജനിച്ചതും ജീവിച്ചതും ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള ജാതിവർഗഭേദകൃതമായ അനൈക്യത്തെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യാനായിരുന്നു.' (ഗുരുവിന്റെ ദുഃഖം-സുകുമാർ അഴീക്കോട്).

അധികാരം ചെലുത്തുകയും ജീവിമണ്ഡലത്തെ ഹനിക്കുകയും ജാതിമതഭേദങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്ന വ്യവസ്ഥിതി അനുഷ്ഠാനംപോലെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും അതിനനുസരിച്ച് ജീവിതം ചിട്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സാമാന്യമനുഷ്യന് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുന്ന ആശയങ്ങളോ വിശ്വാസങ്ങളോ അല്ല നാരായണഗുരു പുലർത്തുന്നത്. പരമ അനന്തമായ അരുളും അറിവും തമ്മിലുള്ള സമന്വയം ജീവകാരുണ്യപഞ്ചകത്തിൽ തെളിയുന്നുണ്ട്. ജാതികൾ തമ്മിലുള്ള ലഹളകളും പോർവിളികളുമായി സമുദായത്തിന്റെ സ്വാർത്ഥമായ പ്രചാരണത്തെ വികസിപ്പിക്കുന്ന പദ്ധതികളായി നവോത്ഥാനചരിത്രത്തെ നിർവചിച്ച ആധുനികർ അരുളില്ലാത്ത നാറുന്ന ഉടമ്പുകളോ സുഗന്ധരഹിതമായ പുഷ്പങ്ങളോ മാത്രമായി, അധികാരത്തിന്റെ ലഘുകർതൃരൂപങ്ങളെ

> ▶ അധികാരത്തിന്റെ ലഘുകർതൃരൂപങ്ങളെ ചരിത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രപുരുഷന്മാരാക്കി

ചരിത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രപുരുഷന്മാരാക്കി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനെതിരെ ഗുരു തൂലിക ചലിപ്പിക്കുകയാണ്. ഹിംസാത്മകമായ ഈ ആൺകോയ്മയ്ക്കെതിരെ തന്റെ കൃതികളിലൂടെ നാരായണഗുരു സ്വതന്ത്രമായ ജാതിരഹിതപ്രത്യയശാസ്ത്രം നിർമിക്കുകയാണ്.

'മനുഷ്യന്റേതുപോലെ പെരുപ്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ ആവശ്യങ്ങളൊന്നും മൃഗങ്ങൾക്കില്ല. മനുഷ്യനാകട്ടെ ഒരു സംഹാരമൂർത്തിയെപോലെ ഭൂമിയിൽ ആകെ മണ്ടുന്നു. അവൻ കടന്നുപോകുന്ന ഇടങ്ങളെല്ലാം നശിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ആവശ്യങ്ങൾ അത്യാവശ്യമാക്കുന്ന തോട്ടങ്ങൾക്കും ഫാക്ടറികൾക്കും പട്ടണങ്ങൾക്കുമായി അവൻ മരങ്ങൾ വെട്ടിയും സ്ഫോടനങ്ങളാൽ മുറിപ്പെടുത്തിയും പ്രകൃതിയുടെ പച്ചപ്പാർന്ന സൗന്ദര്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നു. പൂമുഖം നശിപ്പിച്ചിട്ടും സ്വസ്ഥത കിട്ടാതെ അവൻ ഭൂഗർഭം തന്നെ തുരന്ന് അതിനെ ദിനംപ്രതി ദുർബലമാക്കുന്നു..... ഭീകരമാംവിധത്തിൽ വ്യവസ്ഥയില്ലാത്തവനാണ് മനുഷ്യൻ...... തനിക്ക് മൃഗങ്ങളെക്കാൾ ബുദ്ധിയുണ്ടെന്ന് മനുഷ്യൻ അഭിമാനിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും താൻ ചെയ്യുന്നതെന്താണെന്ന് അവൻ അറിയുന്നില്ല' 1921 ആലുവയിലെ സംസ്കൃതപാഠശാലയിൽ വിശ്വസാഹോദര്യപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വാർഷികയോഗത്തിനിടെ ഗുരു ഒരു യുവാവിനോട് മനസ് തുറന്നു സംസാരിച്ചതാണ് ഇത്. മനുഷ്യനെ പ്രകൃതിയുടെ അധീശസ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന ജ്ഞാനോദയമാനവികത ലോകവിധ്വംസകവും ആത്മനാശകവുമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണെന്ന പ്രസ്താവനയാണ് ഗുരു നടത്തുന്നത്.

> ▶ ഭീകരമാംവിധത്തിൽ വ്യവസ്ഥയില്ലാത്തവനാണ് മനുഷ്യൻ......

'മദ്യം വിഷമാണ് അത് തൊടരുത്, നാറും'. ഈഴവ സമുദായത്തെ ഉപദേശിക്കുന്ന ഗുരു ആത്മാനന്ദലഹരി, ശിവാനന്ദലഹരി എന്നീ നിർവൃതികളിലേക്ക് സമൂഹത്തെ ഒന്നടങ്കം ക്ഷണിക്കുകയാണ്. കൊളോണിയൽ-മിഷനറി-ആധുനികത കുത്തിവെച്ച ആത്മനിന്ദയുടെയും അധമബോധത്തിന്റെയും നിഷേധഭാവങ്ങളെ ചെറുത്തുകൊണ്ട് പ്രിയത്തിന്റെയും അൻപിന്റെയും ഭാവശക്തികളിലേയ്ക്ക് കേരളീയചിന്തയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണ് ഗുരു. കാമനയെ അടിച്ചമർത്തുന്ന പ്രതിലോമകരമായ ആധുനികതയുടെ കടന്നുകയറ്റത്തിനെതിരെ പ്രസന്നവും ശുഭകരവുമായ ഒരു നവധർമ്മദർശനം നാരായണഗുരു അവതരിപ്പിക്കുന്നു. മദ്യപാനത്തിന് ബദലായി ജ്ഞാനാനന്ദമധുപാനമാണ് ഗുരു നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. അമൃതപാനികളായ 'പരമഹംസജനം' ആണ് ഗുരു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ബദൽകർത്തവ്യം.

> ▶ മദ്യപാനത്തിന് ബദലായി ജ്ഞാനാനന്ദമധുപാനമാണ് ഗുരു നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്

ആനന്ദകടൽ പൊങ്ങി-
ത്താനേ പായുന്നിതാ പരന്നൊരു പോൽ
ജ്ഞാനം കൊണ്ടതിലേറി-
പ്പാനം ചെയ്യുന്നു പരമഹംസ ജനം
(സ്വാനുഭവ ഗീതി – അമൃതതരംഗിണി)

ആധുനികതയുടെ 'ലഘു'വായ ദർശനികൾക്ക് അല്ലെങ്കിൽ അനുയായികൾക്ക് ദൃശ്യമല്ലാത്ത ഒരു ആനന്ദസമുദ്രം താനേ ഉയർന്ന് മാത്രമല്ല പരന്ന് പായുന്ന ഒരു അനുഭവത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുന്ന കൃ

▶ അമൃതതരംഗിണി

തിയാണ് അമൃതതരംഗിണി. മതപരവും മതേതരവുമായ ഉന്മാദത്തെ അല്ലെങ്കിൽ അധികാര അത്യാർത്തിയെ മഹാരോഗ്യകരമായി മറ്റൊരു ഉന്മാദംകൊണ്ട് ഗുരു നേരിടുകയാണ്.

'പാമ്പ് ലൈംഗികോർജത്തിന്റെ (Libido) അടയാളമാണെന്ന് അറിയാത്തവർ ഇന്നുണ്ടാവില്ല. കുണ്ഡലിനി എന്നാൽ ലിബിഡോ ആണ്. സാംഖ്യസിദ്ധാന്തം പ്രപഞ്ചോത്പത്തിക്ക് പിന്നിലെ 'ലൈംഗികോർജ'ത്തെയാണ് അന്വേഷിച്ചത്. 'പാമ്പാട്ടി സിദ്ധ'രുടെ പാട്ടിലെ അഞ്ചു തലയുള്ള നൃത്തം ചെയ്യുന്ന പാമ്പ് സാംഖ്യർ പ്രപഞ്ചകാരണമായി പറഞ്ഞ പഞ്ചഭൂതങ്ങളാണ്. വൈയക്തികമായ ലൈംഗികോർജത്തെ പ്രപഞ്ച 'ലൈംഗികോർജ'മാക്കി വികസിപ്പിക്കുന്നതാണ് ആ നൃത്തം. വ്യക്തിപരമായ ശാരീരികാഭ്യാസമായും അത്ഭുതസിദ്ധികളായും അതു കുണ്ഡലിനീ സങ്കല്പത്തിൽ ചുരുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ സിദ്ധസങ്കല്പത്തിനു പിന്നിലുള്ളത് സാംഖ്യത്തിന്റെ പ്രപഞ്ചനിലപാടാണ്. നാരായണഗുരു കേരളീയനവോത്ഥാനകാലത്ത് അതിന്റെ സാധ്യതകൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നു. നാരായണ ഗുരുവിന്റെ കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ട് ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് 'പാമ്പാട്ടിച്ചിന്ത്' എന്ന പേരിലായിരുന്നു' (പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സർപ്പിളനൃത്തവും നാരായണഗുരുവിന്റെ പാമ്പാട്ടിച്ചിന്തും-ഡോ. കെ.എസ്. ഷൂബ) പരമമായ അനന്തത്തിന്റെ അരുളും അതിൻെറ ആനന്ദക്കൂത്ത് കണ്ടാടുന്ന പാമ്പും പാമ്പാട്ടിയുമായി പാമ്പാട്ടിച്ചിന്തിന്റെ കർത്താവ് പകർന്നാടുകയാണിവിടെ. 'അമാനവനും' 'അതിമാനവനും' 'ആത്യന്തികവും' ലയിച്ച് ഒന്നാവുന്ന നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ആനന്ദമാണ് ഇവിടെ ദർശിക്കാൻ കഴിയുന്നത്. ആധുനികഭാവുകത്വം ഖരമാകുമ്പോൾ ബദൽ ആധുനികഭാവന ജലമയമായി മാറുന്നു.

▶ 'അമാനവനും'
'അതിമാനവനും'

കാമനയുടെ കാവ്യസൗന്ദര്യം

ജീവകാമനയും ദൈവകാമനയും തമ്മിലുള്ള സംയോഗമാണ് നാരായണഗുരുവിന്റെയും ചട്ടമ്പിസ്വാമികളുടെയും ധ്യാനകേന്ദ്രം. അന്തമുള്ളതിൽ നിൽക്കെത്തന്നെ അനന്തമായിത്തീരുക എന്ന പരമ വിമോചനസങ്കല്പം സാധ്യമാകുന്നത് ചരിത്രകാമനയുടെ സർഗമണ്ഡലത്തിലാണ് എന്നാണ് ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നത്. 'കാളിനാടക'ത്തിന്റെ ആമുഖക്കുറിപ്പിൽ ഡോ. ടി. ഭാസ്കരൻ എഴുതുന്നു. 'താളാത്മകഗദ്യമായി ധരിച്ചുപോന്നതും എന്നാൽ ദ്രാവിഡവൃത്തവിരചിതവുമായ ഒരു കൃതിയാണ് കാളി നാടകം. ദണ്ഡകം എന്ന് ഉള്ളൂർ ഇതിനെ വിളിച്ചുകാണുന്നു. ഇതിലെ ആശയങ്ങൾ അവിച്ഛിന്നധാരയായി പ്രവഹിക്കുന്നതിനൊപ്പം ഭാഷയും വാർന്നുവീഴുന്നത് കാണാൻ കൗതുകമുണ്ട്. സൃഷ്ടി സ്ഥിതിസംഹാരകാരിണിയായ ദേവിയുടെ അമേയ മഹിമ അനാവരണം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം ഒരു കേശാദിപാദവർണനവഴി ദേവിയുടെ അനന്യദുർലഭമായ ലാവണ്യവും വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ലളിതവും സൗമ്യവുമായ ഭാവം മാത്രമല്ല, കരാളവും ഉഗ്രവുമായ ഭാവവും ഈ കൃതിയിൽ പരാമൃഷ്ടമായിട്ടുണ്ട്. ദേവിയെ നമിച്ചുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന കീർത്തനം നീചസ്ഥായിയിൽ തുടങ്ങുകയും പടിപടിയായി ഉയർന്ന് ഉച്ചസ്ഥായിയിൽ എത്തുകയും പിന്നെ ഇറങ്ങിവരികയും ചെയ്യുന്നു. രചനയിൽ ദീക്ഷിച്ച ഈ ആരോഹാവരോഹക്രമം കൃതിയുടെ ആകർഷകത്വം വർധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു'.

▶ ദ്രാവിഡവൃത്തവിരചിതമായ ഒരു കൃതിയാണ് കാളി നാടകം

അരുളിന് പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന കൃതിയായ 'അനുകമ്പാദശക ത്തിൽ' മാനവികതയുടെ ചക്രവാളത്തെ ഭേദിക്കുകയാണ്. ഈ കൃ തിയിൽ ഗുരുവിന്റെ അനുകമ്പയും ഈശ്വരവിശ്വാസവും ഒന്നിച്ചുപോ കുന്നു എന്ന് സുകുമാർ അഴീക്കോട് നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഒന്നില്ലെങ്കിൽ മറ്റേതില്ല അതാണ് അനുകമ്പാദശകത്തിന്റെ ആരംഭം.

> ▶ അരുളിന് പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു

'ഒരു പീഡയെറുമ്പിനും വരു-
ത്തരുതെന്നുള്ളനുകമ്പയും സദാ
കരുണാകര, നൽകുകുള്ളിൽ നിൻ-
തിരുമെയ് വിട്ടകലാതെ ചിന്തയും'

ന്യൂനപക്ഷീയമായ വഴിതിരിയൽ

എസ്എൻഡിപി പ്രസ്ഥാനം ന്യൂനപക്ഷസ്വഭാവം കൈവെടിഞ്ഞ് ഭൂരിപക്ഷീയരാകുന്ന അത്യന്തം ഹീനകരമായ മുഹൂർത്തങ്ങളിലാണ് ഗുരു യോഗത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്. ശിഷ്യസമൂഹങ്ങളിൽനിന്നും താൻതന്നെ മുൻകൈയെടുത്ത് കെട്ടിപ്പടുത്ത പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും ഒടുവിൽ ഗുരു ഒറ്റപ്പെടുകയാണ്. സമുദായശക്തികളിൽനിന്നും ആധുനികതയുടെ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്നും കൊളോണിയൽ അധിനിവേശകർതൃത്വത്തിന്റെയും ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന്റെയും അജ്ഞകളിൽനിന്നും വിട്ടുമാറിക്കൊണ്ടുള്ള ഗുരുവിന്റെ യാത്രയിൽ ന്യൂനപക്ഷരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ മൂകമായ മുന്നേറ്റം ദർശിക്കാം എന്ന് ലേഖകൻ വിലയിരുത്തുന്നു. ന്യൂനപക്ഷീയരുടെയും, നിന്ദിതരുടെയും എല്ലാമായിത്തീരലാണ് അഹവും അറിവും തമ്മിലുള്ള ആത്യന്തികസംയോഗം. കൊളോണിയൽ മിഷനറിവ്യവഹാരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച ആധുനിക ഈഡിപ്പൽ അംശങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന പ്രക്രിയകൂടിയാണ് നിന്ദിതരുടെ മറുതപസ്സ്. ആധുനികമായ ലാഭാലാഭചിന്തകൾ, കണക്കുകൂട്ടലുകൾ, ബോധാബോധവിഭജനങ്ങൾ, തൊഴിൽ ലൈംഗികവിഭജനങ്ങൾ, അധികാരനിയമങ്ങൾ, ആത്മനിരോധനങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ അതിക്രമിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമെ ഇത്തരം ഒരു തപശ്ചര്യ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അധിനിവേശപുരുഷമനുഷ്യകർതൃത്വത്തിന്റെ കാമനാനിരോധത്തെ അപരവിദ്വേഷത്തെ വർണത്തിന്റെയും ജാതിയുടെയും വിവേചനത്തെ, കാമനയുടെ അമൃതപ്രവാഹിനികൾകൊണ്ട് അലിയിപ്പിച്ചുകളയുക. പരിമിതത്തെ അധിഷ്ഠാനമാക്കുന്ന ജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തെ അപാരത്തിന്റെ അറിവുകൊണ്ട്, അലിവുകൊണ്ട് അമൃതവിദ്യകൊണ്ട് ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതാണ് അവർണരുടെ അല്ലെങ്കിൽ നിന്ദിതരുടെ ന്യൂനപക്ഷീയരാഷ്ട്രീയം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

> ▶ അഹവും അറിവും തമ്മിലുള്ള ആത്യന്തികസംയോഗം

തുരീയം, അരുളും അനുകമ്പയും

അരുൾ, അൻപ്, ഇമ്പം, അനുകമ്പ എന്നീ ഭാവശക്തികളും തുരീയപ്രജ്ഞ, അഖണ്ഡ വിവേകശക്തി, സമാശക്തി, അദ്വയപരിഭാവന എന്നീ ജ്ഞാനബോധ ശക്തികളുമൊക്കെയാണ് ന്യൂനപക്ഷീയമായ പ്രജ്ഞാസമരത്തിൽ, കർതൃസമരത്തിൽ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നത്. കർതൃബോധത്തെയും യുക്തിവാദത്തെയും വൈരുധ്യാത്മികതയെയും അതിവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അവർണൻ കൈവരിക്കുന്ന അഖണ്ഡ

ലോകാനുഭൂതിയും അദ്വയയോഗാനുഭൂതിയുമാണ് തുരീയം അഥവാ മോക്ഷഘട്ടം. മനുഷ്യാത്മാവിന് നാല് ഘട്ടങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ അവസ്ഥകൾ ഉണ്ടെന്നാണ് വിശ്വാസം. ജാഗ്രത, സ്വപ്നം, സുഷുപ്തി എന്നിവയാണ് ആദ്യത്തെ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങൾ. നാലാമത്തെ അവസ്ഥയാണ് തുരീയം. ഇവിടെ ചരിത്രത്തിന്റെ അധികാര സമവാക്യങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കപ്പെടുന്നു. ലേഖകൻ തുടരുന്നു: 'ചരിത്രത്തിനുള്ളിൽ ചരിത്രാതിവർത്തിയായി സ്വയം നിർണയനത്തിന്റെയും സ്വയം പ്രകാശത്തിന്റെയും അനന്തആനന്ദ ഇടങ്ങൾ നിർമിതമാകുന്നു. ഇതാണ് നിന്ദിതരുടെ നവോത്ഥാനം, ആനന്ദോത്ഥാനം, തുരിയോത്ഥാനം'

- ജാഗ്രത, സ്വപ്നം, സുഷുപ്തി എന്നിവയാണ് ആദ്യത്തെ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങൾ

പരമ ജനാധിപത്യം, അഹം, അറിവ്

സാമൂഹികവും സാമുദായികവുമായ തലങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ഗുരുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആപേക്ഷികവും ക്ഷണികവും ഭാഗികവുമാണ്. അണുതലത്തിൽ, ബോധാബോധത്തിന്റെ കാമനാതലത്തിൽ, വ്യവസ്ഥയിൽനിന്നുമുള്ള പലായനരേഖയിൽ വ്യക്തിയുടെ അതീവസ്വകാര്യവും ഗുഹ്യവും സ്വയം നിർണേയവുമായ ആത്മാനുഭവത്തിലുമാണ് ഇവ തമ്മിലുള്ള സംയോഗത്തിന്റെ പരമ സംഭാവം അരങ്ങേറുന്നത്. നിന്ദിതമായ അഹത്തിന്റെയും അതിലൂടെ ലോകത്തിന്റെയും കണികാപരമായ മാറ്റം, പരമരൂപാന്തരീകരണമാണ് അഹവും അറിവും തമ്മിലുള്ള ഈ സംയോഗത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്.

- പരമരൂപാന്തരീകരണമാണ് അഹവും അറിവും തമ്മിലുള്ള ഈ സംയോഗം

'അഹം അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ എന്നത് ഒരു ബോധമാണ്, അറിയലാണ്. ഞാൻ എന്നതിൽ ഞാൻ എന്ന അറിയലും ഉണ്ട്. അഹം ഇരുളല്ല എന്ന് ഗുരു പറയുമ്പോൾ അതിൽ ആത്മസാന്നിധ്യമുണ്ടെന്നാണ് ധ്വനി. അഹം തീർത്തും ഇല്ലാതാവുക എന്നതല്ല അതുകൊണ്ട് ഗുരുവിന്റെ ബോധനം. പിന്നെ എന്താണ്? അഹം ആത്മത്തിന്റെ പരിമിതിയാണ്. ഞാൻ ഞാൻ എന്ന് ഓരോരുത്തരും കരുതിപ്പോരുന്നത് ഈ പരിമിതി മൂലമാണ്. ആരാഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ ഞാൻ എന്നുള്ള ബോധങ്ങളെല്ലാം ഒരുപോലെയാണ് (ആത്മോപദേശശതകം, 11). അവയോരോന്നും ഞാൻ എന്ന അറിയലാണ്. അറിയുന്നതിനെ അറിയുകയാണെങ്കിൽ പരിമിതിയെ മറികടക്കാം. അപ്പോൾ ആത്മജ്ഞാനമായി. അഹമായി പരിമിതപ്പെടാത്ത ആത്മം തന്നെ ബ്രഹ്മം. പലരായി അറിയപ്പെടുന്നവരെല്ലാവരും ഒരൊറ്റ ആത്മരൂപമാണ്. ഞാൻ എന്ന് ഇങ്ങനെ ഓരോരുത്തരും അറിയുന്നത് പലതല്ല. ഒന്നു തന്നെയെന്ന ന്യായത്തിൽ ഒരാൾ അയാളുടെ ആത്മസുഖത്തിനായി ചെയ്യുന്നതെന്തോ അത് വേറൊരാൾക്ക് സുഖം വരുത്തുന്നതായിരിക്കണം'

- അഹം ആത്മത്തിന്റെ പരിമിതിയാണ്

('ആത്മവും അഹവും/ഗുരുചിന്തന - ഒരു മുഖവുര' - ഡോ. നിസാർ അഹമ്മദ്)

ജീവിയും വംശവും, അമാനവികവും അതി മാനവികവും പരാപരവും ചരാചരവും പ്രകൃതിയും സംസ്കൃതിയും എല്ലാം ഒന്നിക്കുന്നത് അഹത്തിന്റെ ഈ സൂക്ഷ്മാനുഭവമണ്ഡലത്തിലാണ്. ചിന്തയുടെയും കാമനയുടെയും തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെയും നിർണായകമായ തലം. ഉള്ളിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടിയ ഈ ശക്തിയെയാണ് നീത്ഷേ 'വിൽ ടു പവർ' എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. അധികാരത്തിന്റെ ആസക്തിക്ക് പകരം ആത്മശക്തിയെയാണ് ഈ പദം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പരമമായ ഒരു ജനാധി

- ഉള്ളിൽ ഉറഞ്ഞുകൂടിയ ശക്തിയെ നീത്ഷെ 'വിൽ ടു പവർ' എന്ന് വിളിക്കുന്നു

പത്യ സങ്കൽപ്പത്തിന്റെ നൈതികവും കാമനവുമായ അടിത്തറ ഈ യോഗാനുഭൂതി ആയിരിക്കണം. ഈ പരമ ജനാധിപത്യഅവസ്ഥയുടെ കർതൃസ്വരൂപമായ 'അഹം സച്ചിദാനന്ദ'മെന്ന ഗുരുവിന്റെ മൊഴി അവർണ അഹങ്ങളെ നിർഭയരാക്കി.

പിൽക്കാലത്ത് പ്രതി നവോത്ഥാനശക്തികൾ വേദികൾ കയ്യടക്കുകയും നവോത്ഥാനം പ്രഹസനമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്ന ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾക്ക് നാം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. സ്ഥൂലരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയും സാമൂഹികതയുടെയും ഉപരിതലങ്ങളിൽനിന്ന് കർതൃനിർമിതിയുടെയും സർഗാത്മകതയുടെയും അകത്തളങ്ങളിലേക്ക് ന്യൂനപക്ഷീയ രാഷ്ട്രീയം താവളം മാറ്റുന്നു. നാരായണഗുരുവിന്റെ കാലത്തുതന്നെ ഇത് സംഭവിക്കുകയാണ്. ഗുരുവിന്റെ ചിന്തയും ധ്യാനവും കവിതയും മൗനവും ആ അർഥത്തിൽ ഒരു ഒളിപ്രവർത്തനം തന്നെയാണ്. ക്രമേണ മുഖ്യധാരാരാഷ്ട്രീയസംഘടനകൾ ഭൂരിപക്ഷവല്കരണത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയത്തിലേയ്ക്ക് ചുവടുമാറ്റുകയാണ് ഉണ്ടായത്. താൻ രൂപം നൽകിയ പ്രസ്ഥാനവും വഴിവിട്ടുപോകുന്നതായി ഗുരു പലവുരു ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. ന്യൂനപക്ഷീയമായ സൂക്ഷ്മരാഷ്ട്രീയത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊണ്ടിരുന്ന തന്റെ നിലപാടിനേറ്റ പ്രഹരമായി മാറിയ സാഹചര്യത്തിലാണ് ഗുരു പ്രതിനവോത്ഥാനശക്തികൾക്കെതിരെ ശക്തമായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചത്.

> ▶ താൻ രൂപം നൽകിയ പ്രസ്ഥാനവും വഴിവിട്ടു പോകുന്നതായി ഗുരു പലവുരു ശിഷ്യന്മാരോട് പറഞ്ഞിരുന്നു

ആദിഗുരുവും അനാദിഗുരുവുമായ 'പരമ അനന്തം'

പരമഅനന്തമായ അറിവുമായുള്ള സംയോഗമാണ് നാരായണഗുരുവിന്റെ കവിതകളും ചിന്തയും. ആത്യന്തികവും അഹവും തമ്മിലുള്ള ഈ സംരചനയാണ് യഥാർഥത്തിൽ ഗുരു കർതൃത്വം. ആധുനികവും മാനവകേന്ദ്രീകൃതവുമായ കർതൃസങ്കല്പം തകർക്കപ്പെടുകയാണ്. കർതൃത്വത്തിന്റെ ഈ സംരചനയിൽ ആത്യന്തികം ഉദാസീനമായി അല്ലെങ്കിൽ പ്രാമാണികമായി മാറിനിൽക്കുന്നില്ല. അരുളായും അൻപായും പേരിമ്പമായും ആദിസൂര്യനായും ത്രിപുടി മുടിഞ്ഞു ലോകമെങ്ങും തിങ്ങിവിളങ്ങുന്ന ബ്രഹ്മാണ്ഡദീപശിഖയായും സഹസ്രസൂര്യന്മാർ ഒന്നിക്കുന്ന വിവേകോദയമായും ദുരിതസാഗരത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുന്ന നാവികനായും അന്നവസ്ത്രങ്ങൾ മുട്ടാതെ രക്ഷിച്ചു ധന്യരാക്കുകയും ഭൂമിയിലെ തമ്പ്രാക്കന്മാരിൽനിന്ന് മോക്ഷം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന രക്ഷകനായും, മായയെ നീക്കി സായൂജ്യം നൽകുന്ന ആര്യനായും പരമഗുരുവായും ആത്യന്തികം കർതൃസംരചനയിൽ ആദ്യാവസാനം സഹവർത്തനം ചെയ്യുന്നു. നിന്ദിതരുടെ ചിന്തയിൽ, ചിരിയിൽ, വാക്കിൽ, തപസ്സിൽ, മൗനത്തിൽ അത് നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെയാണ് പാശ്ചാത്യജ്ഞാനോദയത്തിന്റെയും ആധുനികതയുടെയും മാനവികതയുടെയും അധികാരനിയമങ്ങളെ ഗുരുദർശനം അതിജീവിക്കുന്നത്.

> ▶ ആത്യന്തികവും അഹവും തമ്മിലുള്ള ഈ സംരചന

ഹിന്ദുത്വത്തിന്റെ തീവ്രദേശീയവും വർഗീയവും യുദ്ധവല്കൃതവുമായ 'മരണ' രാഷ്ട്രീയത്തിലൂടെ(necro-politics) 'പ്രതിനവോത്ഥാനത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ സാംസ്കാരികരൂപങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ പരമാധിപത്യം ഉറപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു. കേരളത്തിലാവട്ടെ പ്രതി നവോത്ഥാനത്തിന് മറ്റൊ

രു രൂപം കൂടിയുണ്ട്. ഹിന്ദുത്വത്തിനെതിരെ പോരാടുന്നു എന്നവകാശപ്പെടുന്ന പ്രഹസനനവോത്ഥാനം ഇവിടെ ഒരു ഭരണകൂടവ്യവഹാരമാണ്. കക്ഷിരാഷ്ട്രീയഅധിനിവേശത്തിന്റെ അജണ്ടയാണത്. മതം മതേതരമായ അധികാരകേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ ഊർജമാകുന്നു ഒരു വശത്ത്. മതേതരം ഭരണകൂടത്തിന്റെ അധികാരത്തിന്റെ മതമാവുന്നു മറുവശത്ത്. പ്രതീകാത്മകഅനുഷ്ഠാനങ്ങളായി, 'മതിലും' മ്യൂസിയവുമായി, ചിഹ്നങ്ങളും പാക്കേജുകളുമായി, നവോത്ഥാനം കേരളത്തിൽ മായാവല്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രതി നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഈ രണ്ട് വ്യാധികളെയും നിഹനിക്കുന്ന പച്ചമരുന്നുകൾ നാരായണഗുരു എന്ന രസായനശാലയിൽ മറഞ്ഞിരുപ്പുണ്ടെന്ന് പ്രാഥമികമായ ഈ അന്വേഷണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. നവോത്ഥാനത്തെ വീണ്ടെടുക്കുക എന്നാൽ ആധുനികതയുടെ വ്യവഹാരങ്ങൾ മറവിയിലേക്ക് തള്ളിയ ഗുരു നേരങ്ങളെ, ഘനമൗനങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കുക എന്നാണർഥം'. നാരായണഗുരുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം കെ. വിനോദ് ചന്ദ്രൻ ഇപ്രകാരം അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

▶ മതം മതേതരമായ അധികാരകേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ ഊർജം

Summarised Overview

നാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളിലൂടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്തകളിലൂടെയും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങളാണ് 'നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങൾ' എന്ന പഠനത്തിലുൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചരിത്രബദ്ധവും ചരിത്രാവർത്തിയുമായ നവോത്ഥാനകാലത്തിന്റെ പുനരാവിഷ്കരണംകൂടിയാണ് ഈ കൃതിയിലൂടെ സാർഥകമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. നാരായണ ഗുരുവിന്റെ കൃതികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിരവധി വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നമുക്ക് ലഭ്യമാണ്. ലേഖനം ഊന്നൽ നൽകുന്നത് ചരിത്രത്തിന്റെ ഗുരു നേരങ്ങളിലേക്കാണ്. നാരായണഗുരുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നിലവിലുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങളെല്ലാം ലഘുനേരങ്ങളിലേക്ക് ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ലേഖകൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. നവോത്ഥാനചരിത്രത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങളിലേക്കാണ് ഈ ലേഖനം വികസിക്കുന്നത്. നീതിയുടെയും കാമനയുടെയും ഉയർപ്പിന്റെ കാലമാണ് ഭാവി എന്ന് ലേഖകൻ വിശദമാക്കുന്നു പ്രശസ്തമായ ആത്മോപദേശശതകത്തിന്റെ ആന്തരിക വ്യാഖ്യാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ലേഖനം വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. പ്രിയത്തിന്റെയും കാമനയുടെയും എതിർമീമാംസ നിർമിക്കുകയാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ.

ചിറ്റിമ്പങ്ങളിൽനിന്ന് പേരിമ്പങ്ങളിലേക്കുള്ള സഞ്ചാരമാണ് ഗുരുവിന്റെ ആത്മീയത. അരുളും പൊരുളും കാമനയും വൈദികതയും നൈതികതയും സമ്മിശ്രമായി സമന്വയിക്കുകയാണ് ഗുരുവിന്റെ കൃതികളിൽ. ജാതിവിരുദ്ധതയുടെ സൂക്ഷ്മസമരം ആരംഭിക്കുന്നത് ആത്മാവും ശരീരവും തമ്മിലുള്ള ഭേദത്തിന്റെ ധ്വംസനത്തിലൂടെയാണ്. സാമൂഹ്യഅധികാരസ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നല്ല പ്രിയത്തിന്റെ ജാതീകരണത്തിൽനിന്നും അന്യവല്കരണത്തിൽനിന്നുമാണ് ജാതി ഉരുവപ്പെടുന്നത് എന്നാണ് നാരായണഗുരുവിന്റെ നിരീക്ഷണം. ശങ്കരന്റെ അദ്വൈതത്തിൽ നിന്നുള്ള വിച്ഛേദനമാണ് ഗുരുവിന്റെ ചിന്താപദ്ധതികൾ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിലൂടെ നാം കണ്ടെത്തുന്നു. അഹവും അപരവും അഹവും ആത്മാവും ആത്മപര സുഖങ്ങളും തമ്മിലുമുള്ള സകല വൈരുധ്യങ്ങളും ഇവിടെ തകർക്കപ്പെടുകയാണ്.

സാമൂഹ്യപരിഷ്കർത്താവിന്റെയും സമുദായനേതാവിന്റെയും ഹിന്ദുമിഷണറിയുടെയും നിലകളിലേക്ക് ആധുനികനിരൂപകർ ഗുരുവിനെ ചുരുക്കിയതായി ലേഖകൻ വിമർശിക്കുന്നു. കൊളോണിയൽ മിഷനറി വ്യവഹാരങ്ങളിലൂടെ നവോത്ഥാനം ഉച്ചസ്ഥായിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾത്തന്നെ പ്രതിലോമധാരകളും ശക്തമാണ്. തീക്ഷ്ണമായ സാംസ്കാരിക പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെയാണ് നാരായണഗുരു പ്രതി നവോത്ഥാനത്തെ അതിജീവിക്കുന്നത്. സവർണ ബ്രാഹ്മണ പക്ഷക്കാരെക്കാൾ നവോത്ഥാനത്തിന് വെല്ലുവിളി ആകുന്നത് മിഷനറി ആധുനികത രൂപപ്പെടുത്തിയ നവമലയാളിമധ്യവർഗങ്ങൾ ആണെന്ന നിഗമനത്തിൽ ലേഖകൻ എത്തിച്ചേരുന്നു. ജാതി ചുറ്റിവരിഞ്ഞ സമൂഹത്തിന്റെ നീരാളി പിടിത്തത്തിന് കീഴടങ്ങാതെ ഗുരു തന്റെ സൂക്ഷ്മസമരം ശക്തമാക്കി. എന്നിട്ടും വ്യവസ്ഥാപിത ശൈലികളിൽനിന്നും സ്വാംശീകരിച്ച അധീശാധുനികതയിൽ കുടുങ്ങിയ ശിഷ്യസംഘം ഗുരുവിനെ കീഴടക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ ഈ പിരിമുറുക്കങ്ങളിൽനിന്നും നിഷ്പ്രയാസം പുറത്ത് കടക്കാനായി നാരായണഗുരുവിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ആത്മാവും അഹവും തമ്മിലുള്ള ജാതിഭേദത്തെ തകർക്കുന്നിടത്താണ് നാരായണഗുരുവിന്റെ ജാതിവിരുദ്ധജാതിരഹിതവിപ്ലവം ജനിക്കുന്നത്. അപരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും സത്ത ഒന്നാണെന്ന സ്ഥാപിക്കലിലൂടെയാണ് നാരായണഗുരുവിന്റെ ജാതിനിർമാർജനം കടന്നുവരുന്നത്. ഗുരു നടത്തിയ ജാതിവിരുദ്ധസമരങ്ങളുടെ മർമം ഇവിടെയാണ്. അധികാരസ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നല്ല മറിച്ച് പ്രിയത്തിന്റെ ജാത്യവല്കരണത്തിൽനിന്നും അന്യവല്കരണത്തിൽനിന്നുമാണ് ജാതി ഉടലെടുക്കുന്നത്. അപരനുമേൽ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ആധിപത്യം പുലർത്തുന്ന ആധുനിക പൗരകർതൃത്വത്തെ തുറന്നുകാട്ടുകയാണ് ഗുരു. അരുളുള്ളവൻ മാത്രമാണ് ജീവി എന്ന ഗുരുവിന്റെ നിർവചനം നവനൈതികതയുടെ മന്ത്രോച്ചാരണമായി മാറുന്നു. മദ്യലഹരിയുടെ അബോധതലങ്ങളിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങിയ ജനതയെ ആത്മാനന്ദലഹരി, ശിവാനന്ദലഹരി എന്നിങ്ങനെയുള്ള ജ്ഞാനാനന്ദ ലഹരികളിലേക്ക് ആകർഷിച്ച് കൊണ്ടുപോവുകയായിരുന്നു ഈ ആത്മീയാചാര്യൻ. വർഗജാതിമതവിദ്വേഷത്തിന്റെ വിഷപ്രയോഗത്തെ മറികടക്കുവാനായി ആനന്ദത്തിന്റെയും അലിവിന്റെയും വിദ്യ എല്ലാവർക്കും പകർന്നുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു ഗുരു.

പാമ്പാട്ടിച്ചിന്ത് അഥവാ കുണ്ഡലിനിപ്പാട്ടിനെക്കുറിച്ചും ലേഖനം വിശദമായി ചർച്ചചെയ്യുന്നു. ഈ കൃതിയിൽ പരമമായ അനന്തത്തിന്റെ അരുളാനന്ദക്കൂത്ത് കണ്ടാടുന്ന പാമ്പും പാമ്പാട്ടിയുമായി പകർന്നാട്ടം നടത്തുന്നു. അമാനവനും അതിമാനവനും ആത്യന്തികവും ഒന്നായിത്തീരുന്ന നവോത്ഥാനനേരത്തിന്റെ ആനന്ദചിന്തകളാണ് പാമ്പാട്ടിച്ചിന്തിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ദൈവദശകത്തിൽ വെളിവാകുന്ന ആത്മസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മരാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ച് ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. എസ്.എൻ.ഡി.പി.യിൽനിന്നുമുള്ള നാരായണഗുരുവിന്റെ വേർപിരിയലിനെ ലേഖകൻ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. യോഗം ഭൂരിപക്ഷരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പ്രലോഭനകരമായ ആൾക്കൂട്ടങ്ങളിലേക്ക് നിലംപതിക്കുന്നതിൽ ഗുരു അസ്വസ്ഥനായിരുന്നു. പ്രസ്ഥാനം ന്യൂനപക്ഷീയമായ വഴിതിരിയലിൽനിന്നും വഴുതിമാറിയതിലൂടെ ശിഷ്യസംഘവും അനുയായികളും ഗുരുവിനെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു എന്ന് ലേഖനം നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

Assignments

1. നാരായണഗുരുവിന്റെ കലയെയും ചിന്തയെയും നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങൾ എന്ന ലേഖനത്തിൽ ലേഖകൻ അടയാളപ്പെടുത്തിയത് വിവരിക്കുക.
2. നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥയെ സംബന്ധിച്ച ആശയങ്ങളും ശരീരത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളും നിറഞ്ഞ ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികൾ പരിശോധിക്കുക.
3. ശ്രീബുദ്ധന്റെ ജീവിതം ഗുരു ഗാഢമായി പഠനവിധേയമാക്കിയിരുന്നു ചരിത്രത്തെ അഗാധമാക്കിയ ഗുരു എന്ന ലേഖനത്തെ ആസ്പദമാക്കി വിലയിരുത്തുക.
4. ഗുരുവിന്റെ വ്യക്തിത്വം ചരിത്രത്തിന് ആഴം നൽകുന്ന സന്യാസവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ യോഗാത്മകവ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്. ചരിത്രത്തെ അഗാധമാക്കിയ ഗുരു എന്ന ലേഖനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പരിശോധിക്കുക.
5. ചരിത്രബദ്ധവും ചരിത്രാതിവർത്തിയുമായ നവോത്ഥാനകാലത്തിന്റെ പുനരാവിഷ്കരണംകൂടിയാണ് നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങൾ സാർത്ഥകമാക്കിയിരിക്കുന്നത് വിലയിരുത്തുക.
6. നാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളിൽ നിഴലിക്കുന്ന പ്രിയത്തിന്റെ, കാമനയുടെ എതിർമീമാംസയെക്കുറിച്ച് നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങൾ എന്ന ലേഖനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിവിശകലനം ചെയ്യുക.
7. അഹം അറിവ് എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുക.
8. പാശ്ചാത്യ ജ്ഞാനോദയത്തിന്റെയും ആധുനികതയുടെയും മാനവികതയുടെയും അധികാരനിയമങ്ങളെ ഗുരുദർശനം അതിജീവിക്കുന്നത് നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങൾ എന്ന ലേഖനത്തെ ആസ്പദമാക്കി പരിശോധിക്കുക
9. ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളുടെ സവിശേഷതകൾ സ്വത്വം - ശരീരം - അന്തഃകരണം എന്ന ലേഖനത്തിൽനിന്നും കണ്ടെത്തി വിവരിക്കുക
10. സാഹിത്യകൃതികളിലെ ആത്മവത്തയെയും ശരീരത്തെയും പറ്റിയുള്ള ആശയങ്ങളിലുണ്ടായ മാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് ഉദയകുമാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് വിലയിരുത്തുക.

Suggested Readings

1. സുകുമാർ അഴീക്കോട്, ഗുരുവിന്റെ ദു:ഖം, ലിപി പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്.
2. ഡോ. ടി.കെ. രവീന്ദ്രൻ, ശ്രീനാരായണഗുരു പഠനം, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.
3. ടി. ഭാസ്കരൻ, ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ കൃതികൾ, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.
4. ഡോ. എം. ശാർങ്ധരൻ, ശ്രീനാരായണഗുരുവും സർവമത സമ്മേളനവും, മൈത്രി ബുക്സ്, തിരുവനന്തപുരം.

References

1. നാരായണഗുരു, ഉദയകുമാർ, കെ.എൻ. ഷാജി (എഡി), സ്വത്വം, ശരീരം, അന്തകരണം: ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ കൃതികളെപ്പറ്റി ചില നിരീക്ഷണങ്ങൾ, കറന്റ് ബുക്സ്, തൃശൂർ.
2. കെ.പി. അപ്പൻ, ചരിത്രത്തെ അഗാധമാക്കിയ ഗുരു, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.
3. കെ. വിനോദ് ചന്ദ്രൻ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ഗുരുനേരങ്ങൾ. അന്യോന്യം ത്രൈമാസിക.
4. പി.കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ, നാരായണഗുരു, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.
5. സുകുമാർ അഴീക്കോട് ഗുരുവിന്റെ ദുഃഖം, ലിപി പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്.

Space for Learner Engagement for Objective Questions

Learners are encouraged to develop objective questions based on the content in the paragraph as a sign of their comprehension of the content. The Learners may reflect on the recap bullets and relate their understanding with the narrative in order to frame objective questions from the given text. The University expects that 1 - 2 questions are developed for each paragraph. The space given below can be used for listing the questions.

സർവ്വകലാശാലാഗീതം

വിദ്യയാൽ സ്വതന്ത്രരാകണം
വിശ്വപൗരരായി മാറണം
ഗ്രഹപ്രസാദമായ് വിളങ്ങണം
ഗുരുപ്രകാശമേ നയിക്കണേ

കൂരിരുട്ടിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ
സൂര്യവീഥിയിൽ തെളിക്കണം
സ്നേഹദീപ്തിയായ് വിളങ്ങണം
നീതിവൈജയന്തി പാറണം

ശാസ്ത്രവ്യാപ്തിയെന്നുമേകണം
ജാതിഭേദമാകെ മാറണം
ബോധരശ്മിയിൽ തിളങ്ങുവാൻ
ജ്ഞാനകേന്ദ്രമേ ജ്വലിക്കണേ

കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാർ

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

Regional Centres

Kozhikode
Govt. Arts and Science College
Meenchantha, Kozhikode,
Kerala, Pin: 673002
Ph: 04952920228
email: rckdirector@sgou.ac.in

Thalassery
Govt. Brennen College
Dharmadam, Thalassery,
Kannur, Pin: 670106
Ph: 04902990494
email: rctdirector@sgou.ac.in

Tripunithura
Govt. College
Tripunithura, Ernakulam,
Kerala, Pin: 682301
Ph: 04842927436
email: rcedirector@sgou.ac.in

Pattambi
Sree Neelakanta Govt. Sanskrit College
Pattambi, Palakkad,
Kerala, Pin: 679303
Ph: 04662912009
email: rcpdirector@sgou.ac.in

നാരായണഗുരുപഠനം

COURSE CODE: M21ML06DE

SGOU

Sreenarayanaguru Open University
Kollam, Kerala Pin- 691601, email: info@sgou.ac.in, www.sgou.ac.in Ph: +91 474 2966841

ISBN 978-81-973709-7-7